22.34 mo-1

UNION ACADÉMIQUE INTERNATIONALE

MONUMENTA MUSICAE BYZANTINAE

EDIDERUNT

CARSTEN HÖEG · H. J. W. TILLYARD
EGON WELLESZ

I.

STICHERARIUM

COPENHAGUE

LEVIN & MUNKSGAARD
EJNAR MUNKSGAARD
1935

STICHERARIUM

EDENDUM CURAVERUNT

CARSTEN HÖEG · H. J. W. TILLYARD
EGON WELLESZ

CODEX VINDOBONENSIS THEOL. GRAEC. 181
PHOTOTYPICE DEPICTUS

COPENHAGUE

LEVIN & MUNKSGAARD
EJNAR MUNKSGAARD
1935

#1395

Comité Consultatif pour la publication des
MONUMENTA MUSICAE BYZANTINAE:
Mademoiselle S. Antoniadès, Professeur à l'Université de Leyde
Monsieur Charles Diehl, Membre de l'Institut, Professeur à la Sorbonne
Monsieur Henri Grégoire, Professeur à l'Université de Bruxelles
Monsieur Kirsopp Lake, Professeur à l'Université de Harvard
Monsieur B. Pace, Professeur à l'Université de Naples
Monsieur H. Soteriou, Directeur du Musée Byzantin d'Athènes

CONTENU

Page
Préface 7
Introduction 13
Bref aperçu du contenu 27
Remarques sur le Tableau Analytique et l'Index Stichrorum 28
Tableau Analytique 29
Index Stichrorum 37

PRÉFACE

Le but principal de la série des *Monumenta Musicae Byzantinae*, inaugurée par le présent volume, est de contribuer aux progrès de l'étude de la musique byzantine, c'est-à-dire la musique médiévale de l'église grecque.

Cette musique, qui, par la multitude des documents conservés, offre un champ d'études extrêmement riche aux études musicologiques, a une importance capitale à deux points de vue: et par l'influence qu'elle a exercée sur toutes les autres musiques de l'église chrétienne, et par la place très importante du chant ecclésiastique dans la civilisation de l'empire byzantin. Mais cette place historique nous défend du même coup de nous tenir trop strictement à la définition que nous venons de donner du terme musique byzantine. En effet, quiconque la considère comme un objet d'études isolé, n'arrivera qu'à des résultats faux ou insignifiants; au contraire, il est de toute nécessité que l'investigation de la musique byzantine aille de pair avec les études sur l'art, la littérature, la civilisation générale de Byzance, et avec celle des musiques qui en sont plus ou moins directement dérivées, c'est-à-dire des musiques ecclésiastiques des pays balkaniques, des couvents italo-grecs, de la Russie et de l'Orient chrétien. Sur le même plan doit être située la musique de l'église grecque actuelle, qui n'a plus une importance internationale, mais qui, en tant qu'héritière directe de la musique byzantine, est d'un intérêt tout particulier pour nos études. Le chant grégorien, qui a été élucidé par tant de travaux admirables, et le chant de l'église russe, sont déjà des disciplines indépendantes, mais nous espérons que les travaux provoquées par la publication des *Monumenta* serviront à établir une collaboration étroite et fructueuse dans l'étude de ces trois grandes branches de la musique chrétienne. Puisse la collection des *Monumenta* prendre un jour place comme une soeur cadette pas trop indigne à côté de l'admirable *Paléographie Musicale!* Enfin, il va de soi que nos études ne doivent pas perdre de vue les problèmes qui se rattachent à la liturgie des premiers chrétiens et à ses rapports avec les musiques grecque et juive. Mais puisque nous n'avons — à une seule exception près — aucun document musical antérieur au IXe siècle, il faudra, pour la première époque chrétienne, se restreindre à l'étude des sources littéraires et aux conclusions qu'on peut déduire des faits médiévaux.

Les études dont nous avons essayé de circonscrire le domaine ont été indûment négligées. Une très grande partie des documents restent encore presque inconnus dans

les bibliothèques des couvents grecs, d'où il est difficile de se procurer des photographies, et même les manuscrits gardés aujourd'hui dans les grands dépôts de manuscrits grecs de l'Europe n'ont été mis à profit que très imparfaitement: pas un seul livre de chant n'a été publié et les catalogues de la plupart des collections donnent des renseignements tout à fait insuffisants sur les manuscrits qui nous intéressent. L'édition des *Monumenta Musicae Byzantinae* est donc une condition *sine qua non* pour le progrès des études. Nous allons indiquer en quelques mots le plan de cette publication.

L'idée directrice de notre projet est de créer deux groupes de publications nettement distincts: l'un (les *Monumenta*), sera exclusivement consacré à la publication aussi objective que possible de textes de la musique byzantine, au sens limité du terme, l'autre, au contraire, (les *Subsidia* et les *Transcripta*) comprendra des études et des transcriptions — dont la valeur et l'intérêt dépendent nécessairement de points de vue personnels et de l'état actuel de notre science — et en outre des publications relatives aux musiques dépendantes de la byzantine et aux sciences limitrophes. Comme les cadres des *Subsidia* et *Transcripta* seront plus libres et plus susceptibles de variations, nous ne donnerons ici des renseignement plus précis que sur les *Monumenta*.

Le besoin le plus urgent est de fournir aux chercheurs des éditions complètes des principaux textes munis de notation musicale. Pour expliquer le choix que nous avons fait, il faut jeter un coup d'oeil sur l'histoire de la notation byzantine, laquelle comporte plusieurs phases que l'on a désignées de manières différentes et parfois contradictoires. Nous avons adopté la terminologie suivante, qui est aussi neutre que possible, et nous prions instamment nos confrères de s'y tenir strictement.

Notation ekphonétique, c'est-à-dire notation d'aide-mémoire pour la récitation musicale des morceaux de la *lectio sollennis*.

Notation de chant.

a. Notation paléobyzantine, sans indication précise des intervalles. Elle couvre la période 900—1200 et comporte plusieurs subdivisions, encore mal définies. La dernière phase est dénommée d'après le fameux hirmologue de la Bibliothèque Nationale de Paris, coté Coislin 220.

b. Notation médiobyzantine, avec indication précise des intervalles. Elle est déjà pleinement développée au commencement du XIIIe siècle et domine pleinement la période 1200—1400. Dans la grande majorité des manuscrits, les neumes ont des formes arrondies, contrairement au style de la période précédente; cela a donné naissance au terme «notation ronde», mais il ne faut pas identifier ces deux termes, puisque quelques manuscrits du commencement de cette période sont en notation médiobyzantine sans avoir encore les formes rondes.

c. Notation néobyzantine, caractérisée par l'emploi abondant des «grands

signes» qui résument et embellissent les groupes de la notation diastématique; 1400—1821.

d. Notation moderne (ou chrysantine) créée par l'archimandrite Chrysanthos. On peut dater cette réforme de 1822, année où parut à Paris le premier manuel.

Pour ce qui est de la notation ekphonétique, la meilleure méthode de publication est de donner une édition imprimée avec la notation établie sur la base d'un certain nombre de manuscrits. Mais dans une telle édition il faudra en même temps donner une récension critique du texte des péricopes, et alors ce ne sera plus une édition de musique. Elle paraîtra donc en dehors du cadre des *Monumenta* et la notation ekphonétique ne sera représentée dans cette série que par les spécimens de l'album. La notation paléobyzantine n'est déchiffrable qu'à l'aide des documents postérieurs, et, par conséquent, les textes de cette période ne donnent pas une base solide pour l'étude. Les notations néobyzantine et moderne n'ayant pour notre but principal qu'un intérêt secondaire, ce sont donc les manuscrits en notation médiobyzantine qui doivent être au centre de nos études. De fait, cette notation est parfaitement déchiffrable et les matériaux ne font pas défaut: de très beaux manuscrits, très complets, élaborés avec le plus grand soin, existent en grand nombre.

La plupart de ces manuscrits sont des *stichéraires*. Le rôle des stichères dans la liturgie donne à cette catégorie de livres une grande importance, et l'abondance même des manuscrits de toutes les périodes fait du stichéraire le livre le plus important pour les études musicales. Donner une édition critique du stichéraire serait, au moins actuellement, impossible; seule une édition en fac-similé d'un manuscrit caractéristique peut donner aux chercheurs une base solide et objective. Nous avons arrêté notre choix sur le *Codex Vindobonensis Theol. Gr. 181*, qui est un des plus anciens stichéraires en notation médiobyzantine et qui présente le grand avantage d'être daté et signé.

L'*hirmologue*, qui donne les chants modèles des canons, caractérisés par un style archaïque et simple, est représenté par un nombre beaucoup plus restreint d'exemplaires, et entre eux le *codex Cryptensis E.Γ. II.* est *facile princeps* par sa date, par le soin minutieux de l'écriture et par son bel état de conservation.

En troisième lieu vient le *kontakarion* qui, il est vrai, au point de vue poétique, contient les plus beaux morceaux de l'hymnologie byzantine. Mais il en existe très peu de manuscrits, et pour la plupart défectueux; dans les périodes ultérieures aussi, il perd toujours du terrain. Cela même en rend l'étude extrêmement difficile et l'édition du *kontakarion* doit donc être provisoirement mise au deuxième rang.

La publication de ces grandes éditions complètes doit être accompagnée de celle d'un *album* contenant des spécimens de toutes les étapes de la notation byzantine, et des volumes ultérieurs doivent être prévus pour des extraits, plus ou moins longs, de manuscrits particulièrement intéressants (hirmologues, stichéraires, *pentekostaria*, *triodia*,

ménées etc.) des périodes paléobyzantine et néobyzantine aussi bien que de la période médiobyzantine.

Les *Monumenta* comprendront enfin un *corpus* de tous les écrits théoriques de musique byzantine jusqu'à l'époque moderne, entre autres le traité dit d'Hagiopolite, ceux du Pseudo-Jean Damascène, celui de Chrysaphès et le petit manuel des signes. Il en sera donné une édition critique, munie de commentaires et — dans la plupart des cas — d'une traduction française.

Le premier pas vers la création des *Monumenta* fut la convocation à Copenhague d'une conférence à laquelle prirent part les trois soussignés. Le moment semblait propice à la formation d'une organisation qui serait destinée à assurer la coordination des efforts et à préparer la grande oeuvre qui était un besoin urgent et qui était au-dessus des forces des particuliers. Car, le premier défrichement du terrain avait eu lieu et on était arrivé, en quelque sorte, à une conclusion préliminaire des recherches. MM. Tillyard et Wellesz avaient réussi, indépendamment l'un de l'autre, à résoudre les dernières difficultés du déchiffrement de la notation médiobyzantine, et ils avaient pu, dans de petits manuels (parus respectivement en 1923 et en 1927), donner une vue d'ensemble des résultats acquis; d'autre part, les progrès de l'art photographique ouvraient des possibilités toutes nouvelles pour l'utilisation des manuscrits des couvents grecs.

Un plan préliminaire, élaboré pendant la conférence, fut soumis à l'Académie danoise, qui l'adopta et, en décembre 1932, saisit l'Union Académique Internationale d'une proposition en vue de la publication de textes de musique byzantine. Entre temps, M. Höeg avait entrepris un voyage en Grèce et dans le Proche Orient, d'où il avait rapporté de riches matériaux, qui furent mis à la disposition de ses collaborateurs, et la Fondation Rask-Œrsted avait accordé, sur sa proposition, une somme importante pour la réalisation du projet, à la condition qu'une subvention égale fût accordée par d'autres pays.

Le projet fut discuté à la quatorzième session de l'Union Académique Internationale et renvoyé à une commission spéciale; M. Grégoire fut invité à participer aux travaux de cette commission et en rédigea le rapport (imprimé dans le *Compte Rendu de la Quatorzième Session Annuelle du Comité*, 1933, p. 48 ss.).

Au nom de l'Académie danoise, M. Chr. Blinkenberg exposa les détails du projet, qui trouva un acceuil très bienveillant; le délégué de l'Italie, M. Ussani, déclara que des savants italiens étaient prêts à entreprendre, aux frais de l'Italie, la rédaction de catalogues des manuscrits de musique qui se trouvent en Italie, et que l'abbaye de Grottaferrata souhaiterait de participer à l'entreprise en donnant une édition complète en fac-similé de l'hirmologue E.Γ. II. De même les représentants des Pays-Bas, de la Belgique, des États-Unis et de la France firent espérer que leurs pays respectifs appuie-

raient l'œuvre, et la commission, à l'unanimité, recommanda chaleureusement le projet à l'Union Académique Internationale et la pria d'accorder à l'entreprise une subvention de 3000 francs belges. Le rapport de la commission spéciale fut adoptée par l'assemblée plénière de clôture et la subvention accordée.

Pour l'exécution du projet, l'Union Académique Internationale s'en remit entièrement à l'Académie danoise qui, dans sa session du 20 octobre 1933, chargea les trois soussignés de la rédaction des publications, et décida en outre, conformément à ce qu'on fait pour d'autres travaux patronnés par l'Union Académique Internationale, de nommer un petit comité consultatif international, composé de quelques byzantinistes éminents qui appuieront l'entreprise de leur science et de leur autorité.

Grâce aux promesses du délégué de l'Italie, la condition stipulée par la Fondation Rask-Œrsted était remplie et l'on pouvait procéder à la réalisation du projet. D'autres corps savants ont aussi voté des subventions, à savoir le Bureau de l'U. A. I., l'Académie d'Amsterdam, les Académies de Yougoslavie, l'American Council of Learned Societies, de sorte que le succès semble dès maintenant pleinement garanti.[1])

Les *Monumenta* sont une oeuvre purement scientifique, mais il est possible aussi — et nous l'espérons vivement — que l'investigation de la musique médiévale que cette oeuvre a pour objet de développer, vienne enrichir la pratique musicale de l'église grecque et contribuer à lui donner un nouvel essor. Cela n'est pas de notre ressort, mais nous avons été heureux de constater que le Patriarche Œcuménique et les autres grandes autorités de l'eglise Orthodoxe suivent nos efforts avec intérêt et sympathie. Byzance a été pendant des siècles le grand phare qui recevait les lumières de tous les foyers de civilisation du Proche Orient et du Monde grec et en transmettait la splendeur jusqu'aux pays les plus lointains de l'Europe. Ce n'est qu'au dernier siècle que la science occidentale s'en est rendu compte et a commencé, par des études laborieuses et patientes, à payer sa dette de reconnaissance. La musicologie a tardé à adopter cette attitude. Puisse cette lenteur avoir pour contre-coup une éclosion d'autant plus abondante et plus rapide, et puissent les Monumenta Musicae Byzantinae en être un premier augure!

Carsten Höeg H. J. W. Tillyard Egon Wellesz

---

[1]) NOTE ADDITIONNELLE. A la 15e session de l' *U. A. I.*, on s'est accordé pour proposer aux Académies intéressées quelques modifications dans l'organisation des *Mon. Mus. Byz.*; voir le rapport de M. Grégoire dans le *Compte Rendu de la Quinzième Session Annuelle du Comité*, 1934, p. 231 ss.

INTRODUCTION

Sous le nom de stichéraire (*στιχηράριον* ou, plus populairement, suivant une loi bien connue de la phonétique néo-grecque, *στιχεράριον*), on désigne le livre qui contient les stichères (*στιχηρά*) de l'année ecclésiastique. Stichère (*στιχηρόν*), à son tour, est un dérivé de « stique » (*στίχος*), mot qui désigne spécialement les versets des psaumes et des cantiques bibliques, et les stichères sont des hymnes (tropaires) qui, dans le rite, suivent immédiatement les stiques ou s'entremêlent avec eux. Ils sont assez brefs et ne se composent que d'une seule strophe. Au point de vue de la métrique, ils sont, comme les stiques, en prose rythmique. Au point de vue de la musique, ils occupent une place intermédiaire entre les formes simples du genre hirmologique et le style riche en mélismes et fioritures qui caractérise les *kontakia* et que plus tard on appela genre papadique. Le tableau suivant fera voir les diverses parties dont se compose un stichéraire complet:

1. Les Stichères idiomèles[1]) du Ménée, pour les fêtes fixes de l'année ecclésiastique depuis le 1er septembre jusqu'à la fin d'août.

2. Les Stichères idiomèles du Triodion, pour le temps du Carême et de la Semaine Sainte.

3. Les Stichères idiomèles du Pentekostarion, pour le temps qui s'étend depuis le dimanche de Pâques jusqu'à celui de la Toussaint.

Les textes des stichères de ces trois grands groupes sont respectivement imprimés dans les Ménées, le *Triodion* et le *Pentekostarion*. La musique actuellement en usage se trouve dans le *Doxastarion*, qui, comme le nom l'indique, est destiné principalement aux *doxastika*, c'est-à-dire aux tropaires qui se rattachent aux stiques *δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι* (appelé par abréviation: *δόξα*) et *καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων* (appelé par abréviation: *καὶ νῦν*).

4. Les stichera anastasima anatolika, qui sont des stichères sur la Résurrection, composés par Anatolius. Ils appartiennent à ce qu'on appelle l'Octoëchos, c'est-à-dire recueil d'hymnes disposés en huit groupes, correspondant aux huit modes canoniques. Ces hymnes sont chantés pendant toute l'année ecclésiastique selon un roulement régulier commençant, à la fête de Pâques, par le premier mode authente, de sorte qu' après avoir fini en huit semaines la série des huit modes, on reprend par le premier. Les *Anatolika* comprennent 80 stichères, divisés en huit groupes; on les trouve aujourd'hui dans la Paraklétikè sous la rubrique « samedi soir », *ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ*.

5. Les Anabathmi. Ce sont des tropaires très courts qui se rattachent étroitement aux psaumes graduels et qui, par conséquent, sont fort différents, au point de vue du style, des autres stichères.

---

[1]) = qui ont ses mélodies particulières.

Ils appartiennent, comme les *Anatolika*, à l'Octoëchos et sont divisés en huit séries, correspondant aux huit modes; chaque série comprend trois groupes, appelés « antiennes » (*ἀντίφωνα*), excepté celle du quatrième mode plagal qui en comprend quatre. Le troisième et dernier stichère de chaque antienne exalte le Saint Esprit et commence invariablement par les mots *ἁγίῳ πνεύματι*. On les trouve dans la Paraklétikè sous les offices des dimanches *ἐν τῷ ὄρθρῳ*.

6. Les 24 Stichères Alphabétiques. Ce sont, comme les *Anatolika*, des tropaires sur la Résurrection, et comme eux, ils appartiennent à l'office des samedis soirs de l'Octoëchos. Chacune des huit séries se compose de trois stichères, rangés selon l'ordre alphabétique, plus un tropaire qui exalte la Mère de Dieu (*θεοτοκίον*). Dans la Paraklétikè ils suivent les *Anatolika*.

7. Les Stichera prosomoia du Carême sont ainsi appelés parce qu'ils n'ont pas de mélodie particulière (par opposition aux *idiomela*). Ils appartiennent à l'office du soir et sont imprimés dans le *Triodion* sous la rubrique « *εἰς τὸν ἑσπερινόν* ». La tradition les assigne à Théodore le Studite.

8. Les Stichera dogmatika ont été composés par St. Jean Damascène en l'honneur de la Vierge et doivent leur nom, semble-t-il, au caractère théologique du style. Dans un grand nombre de manuscrits, on y ajoute les *σταυροθεοτοκία*, ainsi que d'autres *θεοτοκία*.

Tel est donc le fonds ordinaire des stichéraires. Tous les manuscrits que nous connaissons sont, dans les grandes lignes, conformes à ce schème et se basent évidemment sur un archétype commun. Cependant, il y a dans le détail beaucoup de variations: le nombre des hymnes pour les diverses fêtes des Saints est très variable et l'ordre des stichères pour chaque jour peut varier d'un manuscrit à l'autre; par exemple il arrive souvent qu'un stichère appartienne, suivant les indications de quelques manuscrits, aux matines, suivant d'autres, aux vêpres. Aucun manuscrit, à ce que nous sachions, ne correspond exactement aux indications des ménées imprimés. L'ordre et le contenu des derniers groupes surtout sont sujets à des variations infinies, et il est d'autant moins aisé de faire des constatations précises sur ce point que les manuscrits, dans leur état actuel, sont presque toujours défectueux à la fin.

La tradition des mélodies, telles que nous les connaissons par les manuscrits en notation médiobyzantine, est assez fixe — beaucoup plus fixe que dans l'hirmologue — et, dans la plupart des cas, les variantes ne changent pas le cours général de la mélodie. Les copistes ne se permettaient pas des libertés individuelles; au contraire, ils se sont crus obligés de citer dans leurs livres des variantes qu'ils connaissaient par ailleurs, soit par d'autres manuscrits (nous retrouvons souvent les variantes d'un manuscrit comme premières leçons dans un autre), soit par la tradition orale. Malgré ce zèle scrupuleux, il y dans tous les manuscrits un nombre considérable de fautes, ce qui n'est guère étonnant, étant donné la difficulté de la notation.

Cette tradition si solide de la notation ronde nous est connue par un nombre important de manuscrits soigneusement exécutés et relativement bien conservés. Comme manuscrits modèles, nous pouvons citer les manuscrits *Cantab. Trin.* 256, *Athen.* 883, *Paris. Gr.* 270 et 355, *Vatop.* 1492 et 1499, *Crypt. E.* α. II, et enfin le manuscrit reproduit dans le présent volume, le *Codex Theologicus Graecus* 181 de la Bibliothèque Nationale de Vienne, écrit par Jean Dalassénos.

Ce manuscrit compte parmi les plus anciens stichéraires de la notation médiobyzantine. Nous

[1]) Tandis que le « petit Octoëchos » ne comprend que les hymnes des dimanches (y compris ceux du samedi soir), la Paraklétikè donne aussi les textes des jours de la semaine.

citerons, à côté de lui, le *Cod. Patm.* 220, qui est de 1223, et le *Cod. Vatoped.* 1492, de 1242. La plupart des stichéraires datés que nous connaissons sont postérieurs à 1280[1]).

DESCRIPTION DU MANUSCRIT

Historique.

Au verso du dernier feuillet, on trouve plusieurs fois, au milieu du gribouillis presque illisible, le nom d'un possesseur du manuscrit *Μιχαὴλ ὁ Μαρουλλᾶς*, écrit sous forme de monocondyle; il est probable, comme le suppose M. Bick, que cet homme est identique à l'hymnode de ce nom qui, après la prise de Constantinople en 1453, s'enfuit en Italie et, après avoir vécu à Venise et à Padoue, mourut à Florence en 1500; mais si notre manuscrit a été emporté par lui en Italie — ou s'il l'y a acquis — il est en tout cas revenu à Constantinople après sa mort[2]), car il appartient au lot de 274 manuscrits grecs, recueillis entre 1555 et 1562 à Constantinople et à Amasia, en Asie Mineure, par Augerius Ghislain de Busbeck, qui était ambassadeur des empereurs Charles Quint et Ferdinand 1er auprès de la cour de Soliman II. Ces manuscrits furent envoyés, en 1562, à Vienne, en passant par Venise, et, en 1576, offerts comme cadeau à l'empereur Maximilien.[3]) Celui-ci n'ayant pas voulu accepter ce don, de longs pourparlers en furent la conséquence, de sorte que les manuscrits ne furent reçus que par son successeur, Rodolphe II. La Bibliothèque Impériale se trouvait à ce moment-là dans le couvent des Minorites. Sur la recommandation de Busbeck, les manuscrits y furent confiés aux soins du savant néerlandais Hugo Blotius,[4]) et ils furent, par la suite, catalogués par l'adjoint et le successeur de Blotius, Sebastian Tengnagel, qui savait le grec.[5]) Les notices sommaires insérées dans les manuscrits par Tengnagel servirent de base au catalogue de P. Lambeck, imprimé en 1672.[6]) Dans ce catalogue, les manuscrits furent numérotés à nouveau; les cotes actuellement en usage sont dues à D. Nessel, qui composa un catalogue des manuscrits grecs en 1690.

[1]) Cp. E. Wellesz dans *Byzantinische Zeitschrift*, 33, 1933, p. 52, et H. J. W. Tillyard dans *Annual of the British School at Athens*, 30, 1928—30, p. 92.

[2]) Sur le personnage nommé George qui, au fol. 321 r°, a ajouté une notice sur la date de la souscription, nous ne savons rien, et il ne nous a pas été possible, jusqu'à présent, de tirer de cette notice des conclusions certaines sur l'historique du manuscrit.

[3]) Voir J. Bick, *Wanderungen griechischer Handschriften*, dans *Wiener Studien*, 34, 1912, pp. 143—155.

[4]) Voir J. v. Mosel, *Geschichte der k. k. Hofbibliothek zu Wien*, Vienne 1835, p. 33. Blotius reçut le premier le titre de bibliothécaire; il occupa cette place de 1575 à 1608.

[5]) Tengnagel était bibliothécaire de 1608 à 1636; il donna à notre manuscrit la cote 143.

[6]) *Petri Lambecii Hamburgensis, Sacrae Caesareae Maiestatis Consiliarii Historiographi ac bibliothecarii, Commentariorum de augustissima bibliotheca Caesarea Vindobonensi Libri I—VIII*, Vienne 1665—1679. Au t. 5, p. 271, il donne de notre codex, coté 304, la description que voici: « Trecentesimus quartus(1) Codex manuscriptus Theologicus Graecus est membraneus antiquus et optimae notae in quarto, constatque foliis trecentis viginti quinque et ab Augerio Busbeckio, ut ipse solita propriae manus inscriptione testatur, olim fuit comparatus Constantinopoli . . . (suit une description détaillée du contenu) . . . Notabile porro est codicem hunc esse scriptum manu Joannis Citrii cognomine Dalassini anno mundi secundum supputationem Ecclesiae Constantinopolitanae 6729, sive, anno Christi 1221, indictione nona ut ibidem folii 321 pag. 1 indicatur his verbis: *ἐτελειώθη* » etc. — Kollar reprit textuellement cette description dans sa réédition des commentaires de Lambeck (1778, t. 5, p. 569); de même, avec quelques omissions, Nessel dans son catalogue, paru en 1690, T. I p. 270.

(1) Fuit is olim inter codices manuscriptos theologicus graecus centesimus quadragesimus tertius.

Le Codex Theol. Gr. 181 appartient donc au plus ancien fonds de manuscrits grecs de la Bibliothèque Nationale de Vienne.

La reliure fut refaite pendant les années 1754 et 1755, alors que Gerhard van Swieten était directeur de la Bibliothèque Impériale. C'est une reliure lisse et blanche, en parchemin de veau, à plats de carton, faite à l'atelier de Johanna Roesler à Vienne. Les deux couvertures portent, au centre, imprimé en or, l'aigle impérial ceint d'une couronne; sur celle du dessus, ce fer est surmonté des caractères: E. A. B. C. V. (= Ex Augustissima Bibliotheca Caesarea Vindobonensi); au-dessous, on lit l'inscription que voici: 17 G. L. B. V. S. B. 55 (= 1755, Gerardus Liber Baro Van Swieten Bibliothecarius). Le dos, qui est lisse, porte en haut et en bas, un bandeau rouge foncé avec le titre du livre « HYMNOLOGIUM CUM NOTIS MUSICIS » et la cote « COD. MS. THEOL. GRAE. N. CLXXXI. » Au moment où cette nouvelle reliure fut faite, disparurent l'ancienne reliure et les feuilles de couverture, dont certainement on aurait pu déduire des conclusions sur la provenance du manuscrit, et les pages furent rognées de sorte que la grandeur actuelle du codex est inférieure à son format primitif.

Au fol. 1 r° on lit en haut, de la main de Tengnagel, la cote: *n°* 143 *Hymni Sacri*. Cette cote fut biffée plus tard, probablement de la main de Lambeck, et remplacée par le titre et la cote que voici: *Augustissima Bibliotheca Caesarea / Vindobonensis Codex manuscriptus Theologicus Graecus n°* 304.

A côté, on trouve enfin la troisième cote, ajoutée par Nessel: CLXXXI. 51.

Au fol. 2 v° on lit: Augerius de Busbecke comparavit Constantinopoli, renseignement qui est répété au fol. 223 v° à la fin du volume. Ces mots ne sont pas de la main de Busbeck, comme l'ont dit Lambeck et après lui Kollar et Nessel, mais d'un secrétaire de Busbeck, car l'écriture, comme l'a vu M. J. Bick, n'est pas celle des lettres écrites personnellement par Busbeck.[1])

Aspect extérieur du Livre.

Le présent manuscrit se compose de 325 feuillets de parchemin mesurant 220 mm. sur 140 mm. C'est un parchemin de veau de qualité moyenne et assez peu homogène; il présente un nombre surprenant de trous qui, en partie seulement, ont été réparés au moyen de pièces de parchemin de mouton. La qualité de la matière employée fait donc songer plutôt à une origine provinciale qu'à un *scriptorium* de la capitale. Toutefois, la surface a été soigneusement raturée et, pour la partie destinée à recevoir l'écriture, les lignes ont été tracées du côté fleur à la pointe sèche.[2]) De plus on a limité la marge extérieure par des lignes verticales. Les cahiers dont se compose le volume, sont de huit feuillets chacun, excepté une *quinio* (fol. 176—185) placée à la fin de la première partie du livre (à savoir les stichères de l'année fixe) et une *ternio* à la fin du volume entier. Les cahiers ne portent pas de numéros; ceux-ci ont pu, il est vrai, disparaître lors de la reliure. Le foliotage est moderne.[3]) Le manuscrit est presque complet; il manque un feuillet entre fol. 286 et fol. 287, et la partie inférieure du dernier feuillet a été coupée. L'écriture est, en règle générale, assez bien conservée. Toutefois l'encre rouge des titres et des indications liturgiques est souvent écaillée; le titre du fol. 1 r° est presque illisible.

[1]) Voir *Wanderungen griechischer Handschriften*, p. 147.

[2]) Voir J. Bick, *Die Schreiber der Wiener griechischen Handschriften*, Vienne 1920, p. 66.

[3]) Le même numéro (107) a été par erreur donné à deux feuillets: nous les appelons 107a et 107b; le numéro 111 manque. La disparition du feuillet entre fol. 286 et 287 (il en reste encore une bande étroite) est antérieure au foliotage.

La Souscription.

Au fol. 321 r°, une souscription, écrite à l'encre rouge dans les quatre angles de la croix qu'affecte le texte de cette page, nous donne le nom du scribe et la date. En voici le texte:

+ετ(ε)λ(ει)ωθ(η) η
μη(νι) φευρουαρ(ιω)
θ' τοῦ ἔτ(ους)
ἀμὴν :

παρού(σα) δελτ(ος)·
ἡμερ(ᾳ) ἡκαδ(ι)· (ἰνδικτου)
ςϕκθ' :

+τέ(λος) πέφη(κεν)
τ(ος) ταυτ(η)· γρα(φεισα)
τάλαν(ος) (καὶ) πτοχου
ἱεροῦ ἰω(αννου) τοὔνομα
σσιν(ὸς) ὑπάρ(χει)· ὅσοι
ἅπ(ως) αὐτ(ον) προκόπτωντ(ος)·

ἡ παροῦ(σα) δελ
χειρῆ ἐμοῦ τοῦ
(καὶ) ἀγνωστ(ου)· τοῦ απ(ο) κ(ά)στρου
οὗ τὸ ἐπίκλ(ην) δαλα
(δὲ) ἀνάγνωντ(ες) ευ(χεσθε)·
τ(ης) τῆ αυτ(ων) μελ(ων) γρα(φας) ἀμὴν :

La lecture de cette souscription donne lieu à deux remarques. *θ· · · ςϕκθ*: Wessely (dans *Wiener Studien*, 5, 1883, p. 67) a proposé de lire *ε* au lieu de *θ* dans les deux cas. Mais Wessely avoue lui-même que l'*ε* ressemble « à s'y méprendre » à un *θ*. Si cette lecture était juste, le manuscrit serait de 1217. Si, comme le croit M. Bick, les deux lettres contestées sont bien des *θ*, la vraie date est: le 20 février a. d. 1221.

κάστρου: Lambeck lisait: *ἀπὸ Κίτρου* (ex Citro) et Montfaucon (*Paléographie Grecque*, p. 63) adopta cette lecture. Elle a été réfutée par Gardthausen (dans la première édition de sa *Griechische Paläographie*, p. 303), Wessely (*l. c.* p. 171) et M. J. Bick (dans *Die Schreiber der Wiener griechischen Handschriften* p. 67). M. Gerstinger a eu l'obligeance de soumettre la lecture de ce mot difficile à un nouvel examen; il arrive au même résultat que M. J. Bick: *καστρου* et *κωνστρου* sont également possibles au point de vue paléographique. De ces deux formes *καστρου* semble préférable. Il est difficile d'ailleurs de déterminer avec sûreté ce *κάστρον ἱερόν*, ou plutôt *κάστρον ἱεροῦ*. Selon toute probabilité, il s'agit du Hiéron, situé près de l'embouchure du Bosphore, appelé aujourd'hui Anadolu-Kawak.[1])

La forme de la souscription est étrange: la même chose y est dite deux fois (*ἐτελειώθη ἡ παροῦσα δέλτος* et *τέλος πέφυκεν ἡ παροῦσα δέλτος*) et tandis que la langue de la première partie est parfaitement correcte, celle de la deuxième est extrêmement gauche et fort peu littéraire;[2]) de même, le caractère graphique de la partie inférieure diffère quelque peu de

[1]) Sur la grande falaise qui s'élève derrière ce village, se trouvent aujourd'hui les ruines du *Château Génois*, qui a remplacé la forteresse byzantine. On peut voir encore sur les murs du château les armes de Byzance, à côté de celles de Gênes. Le Hiéron est mentionné maintes fois par les chroniqueurs byzantins, et Pachymère (p. 286 E) parle du «*φροούριον*» du Hiéron. Nous renvoyons à la note fort savante de C. Müller dans *Geographi Graeci Minores* II, p. 75 ss. et à l'article de M. Lehmann-Hartleben, *Das Kap Hieron und die Sperrung des Bosporus*, dans *Janus* I, Vienne, 1921 p. 168 ss.

[2]) Le *τέλος πέφυκεν ἡ δέλτος* au lieu de *τέλος πέφυκε τῆς δέλτου* (ainsi par exemple dans *Ath. Laurae* 1085) ne surprend pas, mais la construction de la dernière phrase est parfaitement incompréhensible. Le sens général est clair: le scribe exprime le voeu que la peine, sans doute très grande, qu'il a eue à écrire toutes ces mélodies (il faut évidemment lire *τοιαύτων μελῶν*) soit récompensée.

celui des trois premières lignes, surtout dans les abréviations.[1]) Il est possible que la correction de la première partie soit uniquement due à son peu d'étendue et que les autres discordances aient pour seule raison le fait que le scribe, par la disposition de l'écriture, a été obligé de diviser sa souscription en deux parties nettement séparées. Mais il convient aussi de faire entrer en ligne de compte une autre possibilité, à savoir que la première partie de la souscription représente celle du manuscrit qui a servi de modèle à Dalassénos et qu'elle a été calquée machinalement par lui. Un tel procédé ne serait nullement étonnant dans un manuscrit byzantin de cette époque;[2]) on peut le constater avec certitude dans divers cas, et il y a de bonnes raisons pour penser que le même fait s'est produit dans plusieurs manuscrits où les indices extérieurs font défaut. Même dans ce cas, notre manuscrit garde, au point de vue de la chronologie aussi, une très grande valeur; car ce procédé même, et beaucoup d'autres détails, prouvent que le copiste a transcrit servilement l'exemplaire qu'il avait sous les yeux (voir plus bas p. 21). Et nous sommes à même de prouver que notre manuscrit en tout cas n'est pas postérieur au milieu du XIIIe siècle; car Jean Dalassénos nous est connu par un autre manuscrit, l'*Escorialensis* Ψ-111-16, qui contient le lexique de Zonaras et qui porte la date de 1256.[3]) Or, en dehors de toute autre considération, un détail de l'*Escorialensis* rend vraisemblable qu'il est postérieur à notre manuscrit; car, dans la souscription du lexique de Zonaras, le copiste s'appelle: *ἰωάννης διάκων δαλασσηνός*, et, si Jean avait été diacre au moment où il écrivait notre stichéraire, il aurait probablement eu soin d'ajouter ce titre. Nous ne savons d'ailleurs rien sur la vie de Jean Dalassénos. Dans le *codex Sinaïticus* 1251 (Beneševič I, p. 143), nous rencontrons un mélode appelé Dalassénos (*ποίημα τοῦ Δαλασινοῦ*), mais il est, selon toute vraisemblance, identique au mélode Théodore Dalassénos, dont des compositions sont conservées dans le même manuscrit (n. 9 chez Beneševič) et dans le *Sinaïticus* 1584 (Beneševič I. p. 162)[4]). Nous ne rappelons que pour mémoire le rôle important joué aux siècles précédents par des membres de la famille Dalassénos, dont le nom existe d'ailleurs encore de nos jours en Grèce.

Au-dessous de la date se trouve la notice suivante, écrite, par une main plus récente, en lettres très petites:

---

[1]) Il y a dans notre manuscrit des preuves irréfutables que Dalassénos a reproduit servilement, sans les comprendre, des abréviations de son modèle; voir plus bas p. 21. Si l'hypothèse énoncée dans le texte est juste, le doute de Wessely sur la lecture des deux *θ* était bien fondé: le modèle portait problablement deux *ε*, mais Dalassénos les a pris pour des *θ* et, tandis qu'il a calqué exactement la forme du premier *ε*, il a adapté le second à son interprétation fautive et en a fait un *θ* tout à fait régulier.

[2]) En voici deux exemples, pris au hasard: dans le *Vatoped.* 135 (voir le catalogue d'Eustratiadès p. 33) on lit au fol. 3 r° *ἐν ἔτει ϛωϟδ'* (= 1386) *ἰνδ. δ' μηνὶ αὐγούστῳ*, puis (à la même page?) *ἐγράφη ἐν Κωσταντινουπόλει παρὰ τοῦ Γεμιστοῦ, νῦν δὲ μετεγράφη τῷ ϛωϟη'* (= 1390) *ἰνδ. ιγ' μηνὶ νοεμβρίῳ.* — *Sinaït.* 1256 (Beneševič I, p. 157 ss.): *τέλος ∴ τέλος ∴ δόξα τῷ θεῷ. ἀμήν*: — *χεὶρ Ἰωάννου Παπαδοπούλου τοῦ Κουκουζέλη*: — et au verso du même feuillet: *σὺν θεῷ ἁγίῳ ἐπληρώθη τὸ παρὸν εἰρμολόγιον διὰ χειρὸς Εἰρήνης . . . .*: — *ἔτους ϛωιζ'* (1309). Comparez aussi la souscription plus explicite du *Sinaït.* 1230 (Beneševič I, p. 158).

[3]) Un fac-similé d'une page de ce manuscrit et de la souscription se trouve dans Graux-Martin, *Fac-sim. d. mss. gr. d'Espagne*, pl. 44 et 45.

[4]) Sakkélion, dans son catalogue des mss. de la Bibl. Nat. d'Athènes, cite parmi les mélodes du ms. 885 «Δ.Δαλασσινός». Qu'est ce que ce Δ. peut représenter? — Il est possible aussi que la lecture *Θεόδωρος ὁ Θαλασσινός* (nom d'un mélode du *Vatoped.* 1498; voir le catalogue d'Eustratiadès p. 235) soit erronée et qu'il faille lire *Δαλασσινός*.

ἐψηφήστη{ν} πρὸς τὸ ϛψϟδ' (ἔτος) ·· φευρ(ουαρίῳ) κ ξ(?) το
ϛψϟδ' ἔτος ὅτι ἔστην κα(τὰ) τὴν σήμερον χρον(ολογίαν?) ξε' (?)
γεώργιος ὁ βου·

Malheureusement nous n'avons pas pu identifier le *Georgios* de cette notice, et le sens précis nous échappe.

Les Initiales et l'Enluminement.

Les initiales sont des lettres onciales agrandies, dont les jambages sont ornés de petits traits verticaux, de noeuds et de coudures, ou qui sont transformées en arabesques ou en ornements empruntés au règne végétal (feuilles et pampres). Plus rarement le rubricateur donne aux lettres des formes zoomorphes, de préférence des têtes de serpents, ou anthropomorphes. Par exemple, il emploie deux fois (fol. 1 r° et 41 v°) la forme bien connue de l'*ε* avec le trait vertical transformé en une main qui bénit. Une représentation complète d'un animal ne se trouve qu'au fol. 240 v° et au fol. 264 v°, et il n'y a qu'une seule figure humaine, à savoir le *π* déguisé en jongleur au fol. 258 v°. Nous attirons aussi l'attention sur le *π* du fol. 85 v°, qui affecte la forme de deux bras, armés d'épées.[1]) Le scribe répète souvent la lettre initiale en lettre minuscule ordinaire, moins pour faciliter la lecture que pour pouvoir mettre la neume à la place qui lui convient.

L'ornementation comprend encore des bandes qui séparent les diverses parties, et des rubriques. Les éléments en sont des pampres, des feuilles et des serpents. La décoration la plus riche se trouve au fol. 1 r° et au fol. 185 r°, où est respectivement marqué le commencement de chacune des deux parties principales du livre. La forme est celle d'un *π*. Au-dessus des stichères du Dimanche des Rameaux est un bandeau en couleurs noire et blanche d'un art très peu sûr. A d'autres endroits, les commencements sont indiqués par un serpent polycéphale qui s'enroule sur un bâton. Les subdivisions sont marquées par des ornements plus sommaires de bandes entrelacées ou de serpents. L'exécution est en général assez simple et l'emploi de l'or, le grand luxe des siècles précédents, n'existe plus. Le rouge domine. Parfois on peut saisir au vif le procédé du rubricateur, par exemple au fol. 222 v°, où il a tracé à l'encre les formes de l'initiale T mais a omis de remplir la forme avec la couleur rouge. Très souvent l'initiale manque complètement.[2])

Le style est tout à fait celui qui caractérise les manuscrits de la basse époque byzantine (1204—1453), période pendant laquelle, à la suite de la prise de Constantinople par les croisés, dominent les ateliers provinciaux de la Thrace (y compris les couvents du Mont Athos), du Péloponnèse, de la Serbie, de Trébizonde, qui s'inspirent d'ailleurs du style traditionel, sans présenter de caractères spéciaux. En effet, les ornements de notre manuscrit se rattachent étroitement au style des XIe et XIIe siècles que Stassof a si bien étudié dès 1887, en se basant principalement sur les manuscrits liturgiques des Bulgares et des Slaves du Sud. L'origine des motifs les plus caractéristiques de notre stichéraire, à savoir les initiales zoomorphes et les bandes en forme de serpent,

---

[1]) Des motifs de serpents se trouvent notamment aux fol. 185 r°, 233 r° et v°, 252 v°, 255 r°, 256 v°, 261 r°, 269 v°, 279 r°. Un motif d'oiseau au fol. 240 v°.

[2]) 46 v°, 48 r°, 110 v°, 217 r°, 225 v°, etc.

remonte donc, en dernière analyse, à cet art populaire, créé et répandu par les tribus nomades originaires de l'Asie Centrale, qui a si profondement influencé l'art ornemental de Byzance.[1])

Le Texte.

Le texte, écrit avec une encre brunâtre, est à une colonne, dont la grandeur normale est de 160 mm. sur 190 mm., sans que toutefois le scribe s'y tienne strictement. Dans la première partie du livre, le nombre des lignes est de 15, le cas échéant avec rejet à la 16° ligne, mais à partir du fol. 89 r°, le scribe a serré son écriture et logé 18 lignes dans une colonne de même grandeur; à partir du fol. 101 r° il va jusqu'à 19 lignes et garde ce nombre assez régulièrement jusqu'au fol. 289 r°; il y a toutefois des parties où il se contente de 18 lignes et d'autres (fol. 250 v° ss.) où il parvient à faire tenir dans la colonne 21 lignes et même 22 (fol. 251 r°), en négligeant les lignes tracées; à partir du fol. 274 r°, le nombre normal des lignes redevient de 18. Malgré tout, l'écriture garde fidèlement son caractère d'un bout à l'autre du volume.[2]) Le ductus est celui de tous les livres d'hymnes de cette époque et ne permet aucune conclusion sur la provenance. Et le caractère archaïsant qui est presque de rigueur dans les livres liturgiques, rend impossible de s'appuyer sur les données paléographiques pour déterminer avec précision la date de notre manuscrit; retenons toutefois qu'elles ne s'opposent aucunement aux conclusions que nous avons tirées de la souscription, à savoir que le manuscrit de Dalassénos date de la première moitie du XIIIe siècle.

Les esprits et les accents manquent complètement dans le texte des hymnes, ce qui s'explique par le souci d'éviter une confusion entre ces signes et les neumes; on remarque que les initiales sont parfois munies d'esprits. La ponctuation consiste à marquer la fin des phrases par un point placé à mi-hauteur des lettres; ces points qui, dans une certaine mesure, font partie de la notation musicale, ont éte ajoutés au fur et à mesure de l'écriture du texte; le blanc de ponctuation le prouve. La fin de chaque strophe est régulièrement marquée par le signe que voici: :—

Plusieurs corrections ont été faites lors de l'addition des neumes, avec la même plume et la même encre que celles-ci.[3]) Le caractère graphique de ces corrections ne s'éloigne pas essentiellement du celui du texte lui-même et la différence d'aspect est due à l'emploi d'une plume moins pointue. Nous attirons l'attention sur l'addition relativement longue du fol. 93 r°, dont nous aurons à parler plus bas (p. 23).

Les indications liturgiques entre les strophes et en marge des pages sont à l'encre rouge et, à première vue, elles semblent d'une écriture différente de celle du corps du volume. Mais si l'on y regarde de plus près, on s'aperçoit que ces indications représentent l'écriture

[1]) Nous renvoyons, d'une manière générale, au livre fondamental de Stassof, *L'Ornement Slave et Oriental d'après les manuscrits anciens et modernes*, St. Pétersbourg, 1887, et à l'article récent de M. Alison Frantz, *Byzantine illuminated Ornament*, dans *The Art Bulletin*, Chicago, 16, 1934, p. 43 ss., où l'on trouve des matériaux abondants.

[2]) Quelques passages cependant ont été certainement écrits par un autre que Jean: fol. 93 r° l. 6 (*πνευματικως* etc.), fol. 160 r° l. 7 (*ω τον θαυματος* etc.), fol. 237 v° et fol. 251 l. 1—8 (le dernier mot: *αταφον*); tous ces passages semblent être de la main d'un même personnage (un autre moine du couvent?).

[3]) En voici des exemples: fol. 123 v° l. 3 d'en bas *λαμπρυνομενι*, fol. 138 v° l. 4 *του θεου*, fol. 159 r° l. 7 d'en bas: *στεφος*, fol. 164 r° l. 4 d'en bas *του σταυρου σου · · · οτι και χριστηνα*, fol. 181 v° l. 1 d'en bas *εις*, fol. 201 v° l. 9 d'en bas *κατα*, fol. 208 v° au bas de la page *θελων*, fol. 232 v° l. 1 d'en bas *φοβω*, fol. 233 r° l. 1 *κριματων*, 233 v° l. 3 d'en bas *το μυρον*, fol. 241 r° l. 10 *λαζαρον*, fol. 248 v° l. 1 *χροιστον*, fol. 278 v° l. 1 *σεβασμιον*, fol. 293 r° l. 8 *την σιν*, l. 4 d'en bas *αθανατος*, fol. 310 r° l. 7 d'en bas *των χρονων*.

courante de Jean Dalassénos que, pour des scrupules religieux, il a remplacée dans le texte des hymnes par un ductus plus sévère. Quelques détails où reparaît, par places, cette écriture courante, en témoignent.[1]) Si le type graphique de ces indications est, en règle générale, homogène, il y en a aussi quelques-unes qui offrent des particularités assez nettes et que, par conséquent, on serait enclin d'assigner à des possesseurs ultérieurs du manuscrit; cela semble être le cas pour les additions de *δόξα καὶ νῦν* aux fol. 259 v° ss. et pour celle du *προκείμενον* et du stique au fol. 301 v°; dans d'autres cas nous croyons voir des transitions entre le style ordinaire et celui des cas particuliers, et il faut plutôt admettre que Dalassène a possédé plusieurs types d'écriture.

Nous allons jeter un coup d'oeil sur les fautes que présente notre texte, pour en déterminer la nature. Il y a tout d'abord d'innombrables fautes d'orthographe du genre courant dans les manuscrits byzantins; en voici quelques exemples, pris au hasard: *φηλοπαρθενοι* (fol. 8 r°), *ανεδυχθης* (fol. 20 r°), *οκτομβριω* (fol. 20 r°), *εγγαλοπισμα* (fol. 55 r°), *παβομενος* (p. ex. fol. 3 v°) et *ενοα* (p. ex. fol. 293 r°), et autres formes de ces verbes, presque régulièrement au lieu de *πανομενος* et *εβοα* etc. (Signalons, entre parenthèses, que notre scribe préfère la graphie étymologique dans des cas tels que *πανκοσμιος* (p. ex. fol. 9 r°) et *πανφαεις* (p. ex. fol. 160 v°), et *τρεπνος*, *τρεπνοτης* (p. ex. fol. 150 r°) au lieu de *τερπνος*, *τερπνοτης*; la forme correcte se trouve p. ex. au fol. 155 r°). De la même nature sont des fautes telles que *θεομβρυτος* (fol. 124 v°) au lieu de *θεοβρυτος*. Dans certains cas, les fautes phonétiques, si l'on peut dire, prouvent non seulement que le copiste était très faible en orthographe, mais aussi qu'il ne comprenait rien à ce qu'il copiait; ainsi *εν ξυλω*(!) (fol. 302 v°) au lieu de *εξειλου*, *απολαβειν* (fol. 236 r°) au lieu de *απολανειν*, *οιμοι* (fol. 301 v°) au lieu de *ει μη*, *ου και χωρισθης* (fol. 267 r°) au lieu de *ουκ εχωρισθης*, *το κατ' οικον ατηρησας* (fol. 68 r°) au lieu de *κατ' εικονα τηρησας*, *ω της τερας* (fol. 182 r°) au lieu de *ω της στερρας*. Plus rares sont les cas où les formes sont fautives, même abstraction faite de la graphie phonétique; il y en a cependant, et le plus souvent, c'est le *ν* final qui a induit en erreur: *εσταυρωσεν* (fol. 294 v°) au lieu de *εσταυρωσαι*, *ηλλιωσεν* (fol. 296 r°) au lieu de *ηλλοιωσεν*, *το ζωοδοχω* (fol. 293 v° et 289 v°) au lieu de *τον ζωοδοχον*, *τον κτιστην* (fol. 196 r°) au lieu de *τω κτιστη*, *φρενην* (fol. 205 v°) au lieu de *φρενι*. Dans le même ordre d'idées, on pourrait citer des formes telles que *ασυγχητος* (fol. 299 r°) au lieu de *ασιγητως*, *εστια* (fol. 304 v°) au lieu de *αιτια*, *ραμβω* (fol. 242 v°) au lieu de *ραβδω* et peut-être aussi *εν γεννητοις* (fol. 263 r° et v°) au lieu de *εκ γενετης*. Plusieurs des cas que nous venons de citer, s'expliquent mieux si l'on suppose que les fautes itacistes existaient déjà dans le modèle; ainsi la forme *φωνησας* (fol. 221 r°), au lieu de *φωνει σε*, repose probablement sur une graphie *φωνησαι* du modèle. Voici enfin quelques fautes d'autres catégories, qui font voir combien peu le copiste a compris le texte: *επρωριστον* (fol. 4 v°) au lieu de *ἐπῃώρητο*, *κροτουμενη* (fol. 147 v°) au lieu de *κρατουμενη*, *ενσκρωθη* (fol. 279 v°) au lieu de *ενεκρωθη*, *αφρουσουντες* (fol. 293 r°) au lieu de *φρουρουντες*. Une faute assez curieuse se trouve au fol. 283 v°: *ζητησαν* et *ελθουσαι* au lieu de *ζητησε* et *ελθουσα*, évidemment à cause des deux noms *μαρια μαγδαληνη*. C'est le seul exemple que nous ayons relevé de fautes de ce genre.

Dans les indications liturgiques aussi, on rencontre des fautes assez surprenantes; ainsi nous lisons au fol. 126 r° *η υπο παντ'* au lieu de *η υπαπαντη*, et au fol. 14 r°, l'abréviation $\overline{\sigma\tau\rho\upsilon}$

[1]) Voir surtout un long passage au fol. 195 r°.

(= *σταυρον*), mal comprise, a fait place à $\overline{\pi\rho ov}$! De même, la forme $\frac{\varepsilon}{\pi\mu}\,\frac{\eta}{}$ au fol. 89 v° pour *παραμονη*, semble prouver que le copiste ne connaissait pas l'abréviation $\overline{\pi\alpha}$ pour *παρα*.[1])

Les fautes d'inattention sont relativement rares; il y en a un exemple curieux dans l'indication liturgique du fol. 320 v°: *τη δ' της ε' ενδ.* au lieu de *τη ε' της ς' εβδ.*; il est surprenant, que ceux qui ont employé ce livre pour le service religieux, n'aient pas corrigé cette faute et d'autres du même genre.

La conclusion générale de cet examen est que le copiste a calqué son modèle scrupuleusement et servilement, sans trop se soucier du sens.

Une autre question beaucoup plus difficile est celle de la valeur des véritables variantes que présente notre texte, comparé à d'autres manuscrits et aux éditions imprimées;[2]) mais il faut attendre le dépouillement de nombreux stichéraires manuscrits pour s'attaquer à ce problème. Quant à présent, nous devons nous contenter de constater que notre manuscrit présente un nombre considérable de leçons différentes des textes imprimés, et souvent meilleures.[3]) Dans la plupart des cas, il s'agit toutefois de variantes de détail.

Quant au nombre des stichères, nous avons été obligés aussi de nous borner à une comparaison avec les éditions imprimées. La grande majorité des stichères de notre manuscrit y figurent, et pour ceux qui y manquent, nous les avons retrouvés, en grande partie, dans d'autres manuscrits. Il est donc impossible, jusqu'à nouvel ordre, d'en tirer des conclusions sur la provenance du manuscrit.[4]) Pour faciliter des recherches ultérieures dans ce sens, nous avons, dans l'Index, marqué par une astérisque les stichères qui ne se trouvent pas dans les textes imprimés (voir plus bas p. 28). Il y a aussi, naturellement, des stichères qui se trouvent dans d'autres sources et qui font défaut dans notre exemplaire. Mais, d'une manière générale, il semble être assez riche et complet.[5]) Nous attirons l'attention sur le fait que les stichères du Dimanche de Pâques, qui dans d'autres stichéraires et dans le *Pentekostarion* imprimé sont d'ailleurs peu nombreux, manquent complètement dans notre volume.

Les Neumes.

Les neumes sont écrites, comme le texte, avec une encre brunâtre; à un seul endroit (fol. 123 r°), les neumes de plusieures strophes sont à l'encre rouge. Les martyries (= clés d'intonation) et

[1]) Cette abréviation est reproduite sous sa forme correcte p. ex. au fol. 241 r° l. 3 (*παρανομος*).

[2]) A la p. 26, nous donnons des indications précises sur les livres imprimés que nous avons employés.

[3]) Voir, sur l'imperfection des éditions actuellement en usage des livres liturgiques, et sur les efforts faits pour les remplacer, les articles de M. E. Pantélakis, dans *Νέα Σιών*, Jérusalem, 1930, et dans *Ἀθηνᾶ*, 44, Athènes, 1933, p. 153 ss.

[4]) Il est intéressant cependant que notre stichéraire, pour la fête de St. Procope (le 8 juillet, fol. 155 v° ss.), donne plusieurs stichères qui manquent dans le ménée imprimé, et le stichère *η εκκλησια σημερον στολισαμενη* sous une forme beaucoup plus développée que le texte imprimé. Mais nous avons retrouvé la plupart de ces stichères dans d'autres manuscrits (ainsi le stichère particulièrement intéressant *κογχυλη αιματος του μαρτυριου σου* se lit dans le *Vatoped.* 1492). Pour les églises dédiées à ce saint, nous renvoyons à la notice très nourrie des *Acta Sanctorum* pour le 8 juillet (p. 551 ss.). — Signalons enfin que les trois stichères pour la fête *των αγιων αββαδων* (le 14 janvier, fol. 115 r° et v°) manquent complètement dans le ménée imprimé, de même que le stichère pour la fête de Ste Eupraxie (le 25 juillet, fol. 165 r°). En dehors du synaxaire, les discordances sont peu nombreures; signalons que notre manuscrit, dans la partie des *Anatolika* et pour le service de la Toussaint, offre plusieurs stichères qui ne se trouvent pas dans les éditions imprimées.

[5]) La somme totale des stichères de notre manuscrit est de 1404.

les formules d'intonation sont toujours à l'encre rouge, de même qu'une grande partie des variantes musicales. *A priori*, il est vraisemblable que la notation est due au même scribe que le texte, et les observations que nous avons faites au sujet de ce dernier n'ont fait que confirmer cette probabilité. De fait, on peut aller plus loin et fixer avec plus de précision les rapports des neumes et du texte. Le copiste a procédé de la manière suivante: il a commencé par copier le texte et, en le faisant, il a eu soin de multiplier les voyelles au-dessus desquelles la mélodie de son modèle portait une série de neumes; c'est ce qu'on voit nettement au fol. 262 r°, où il a ajouté en marge de la page toute une phrase qui n'a jamais reçu de notation musicale: *νδωρ ζη τω ω ω ω ων ο εν νδασι την γην κρεμασας*. D'ailleurs nous pouvons constater — dans notre manuscrit comme dans tous ceux que nous connaissons — que le copiste ne s'est pas cru obligé de mesurer exactement l'espace nécessaire pour le placement facile des neumes, et que plus tard il s'est vu contraint de serrer les signes d'une façon fort peu commode pour lui et pour ses lecteurs. Les exemples abondent, et souvent il est difficile, voire impossible, de savoir, sans l'aide d'autres manuscrits, à quelle syllabe du texte appartient telle et telle neume ou combinaison de neumes.

Un passage au fol. 93 r° prouve, non seulement qu'il a trouvé dans l'exemplaire qu'il copiait, des variantes musicales, et qu'en reproduisant le texte il a réservé de la place pour celles-ci, mais aussi que les variantes qu'offre son manuscrit, ne proviennent pas toutes de cette source. Car, après avoir achevé le texte du stichère *σημερον γενναται εκ παρθενου*, il a copié une seconde fois la dernière phrase (*χριστε δειξον ημιν και τα θεια σου θεοφανεια*), en laissant un espace blanc entre les deux formes; le texte est absolument le même. En inscrivant la notation, il a transcrit les deux formules musicales de son modèle, en ajoutant devant la seconde le mot *αλλο*,[1]) mais il y a joint une troisième, encore plus riche, au-dessus de la colonne. Il en faut conclure que cette dernière variante n'existait pas dans son modèle. Le ductus, et des neumes et du texte, prouve que nous ne sommes pas en présence d'une addition d'un possesseur ultérieur.

Nous pouvons aussi constater que parfois il a copié les neumes de son modèle sans se soucier du sens musical; car, dans le stichère du dimanche de la Samaritaine *παρα το φρεαρ του ιακωβ* (fol. 262 r°) où, nous venons de le dire, toute une phrase avait été omise par haplographie, il a copié la mélodie sans s'apercevoir du contresens musical qui en résultait.

Beaucoup de variantes présentent les mêmes caractères que celles qui, dans d'autres manuscrits, ont été manifestement ajoutées plus tard par des chantres qui se servaient de ces exemplaires. A cette catégorie appartiennent des formules d'intonation développées (p. ex. fol. 259 r°) qui souvent remplacent les martyries ordinaires (voir p. ex. au fol. 301 v° en bas, au fol. 302 r°, etc.), et aussi les cadences plus riches ajoutées là où, après la cadence originale, une place s'est trouvée libre. Dans notre manuscrit toutefois, il n'y a, dans ces cas, aucune particularité qui ne soit conforme au style ordinaire du manuscrit, aucun de ces signes subsidiaires qui caractérisent la notation de l'époque suivante. Les différences, s'il y en a, sont en tout cas minimes, et tout fait croire que les additions sont toutes, ou presque toutes, de la plume de Jean lui-même.[2])

[1]) Un autre cas du même genre se trouve au fol. 109 r°.

[2]) A ce point de vue, les hymnes qui, dans notre manuscrit, sont donnés deux fois, avec des variantes, parfois assez importantes, présentent un intérêt tout particulier. En voici la liste: *ερραναν μυρα, οι νομοθεται του ισραηλ, σημερον κρεμαται, σημερον του ναου, ταδε λεγει κυριος τοις ιουδαιοις, τοις συλλαβουσιν σε παρανομοις, το πολυτιμητον μυρον η πορνη, το παναγιον πνευμα το και τους αποστολους*. Nous attirons l'attention sur quelques cas curieux de variantes (*αλλο*) de martyries: fol. 34 r°, 42 v°, 134 v°, 153 r°, 155 r°, 215 r°, 316 r°.

Les martyries médianes nous posent devant un problème de la même nature; on sait que ces signes sont ajoutés au milieu de la mélodie, après des cadences, soit à des endroits où le mode change, soit simplement pour servir de points de repère, fort désirables dans une notation qui ne fixe pas autrement la hauteur absolue des sons. Or, dans notre manuscrit, ces martyries ont souvent été ajoutées après coup; cela est évident là où elles sont intercalées avec difficulté à des endroits où le scribe, en écrivant le texte et les neumes, n'avait pas laissé d'espace libre pour elles et où un *ison* a été ajouté au-dessus de la neume suivante à l'effet de préciser la valeur de la martyrie comme point de départ du motif mélodique qui la suit. Dans d'autres manuscrits, l'aspect même de ces signes prouve, dans plusieurs cas, qu'ils datent d'une époque plus récente, mais dans le nôtre, ils ne diffèrent pas du style ordinaire et nous n'en pouvons pas déterminer l'auteur.

Le style des neumes est celui de la notation médiobyzantine pleinement développée. Seuls la *hypsilè* et le *kylisma* présentent des aspects quelque peu archaïques et la *paraklétikè* prend, à certains endroits, une forme démesurément étendue. A part ces quelques singularités, la notation est complètement normale, mais la lecture est, à maints endroits, singulièrement entravée par l'enchevêtrement des neumes placées sans trop de soin au-dessus des syllabes. Il y a de nombreuses fautes dans la musique et il est souvent impossible de transcrire la mélodie sans l'aide d'autres manuscrits.

Jusqu'à une date récente, on a cru que le commencement de la notation médiobyzantine se plaçait au début du XIIIe siècle. Il n'est plus guère possible de soutenir cette opinion. Si l'on se rappelle les constatations que nous avons faites, au sujet du texte, sur la manière de copier de Jean Dalassénos, on est amené à croire que la notation musicale, elle aussi, reproduit fidèlement celle du modèle. Si l'on suppose que la date de la souscription se réfère au modèle de Dalassénos, l'année 1221 (ou plutôt 1217) devient le *terminus ante quem* absolu; si l'on admet que Dalassénos lui-même a achevé sa copie en 1221, on arrive à une date encore plus reculée. Or, cela n'a rien de surprenant, puisque le *Cod. Patm. 220*, qui date de 1223, se place au même point du développement et que les neumes rondes y sont d'un style sûr et déjà évolué. Ceci donné, il n'est plus permis de contester l'exactitude de la date (1177) du feuillet sinaïtique reproduit par Beneševič (*Monumenta Sinaïtica*, II, Petropoli 1912, t. II; Cod. Sinaït. 1218 = Petropol. 360) et, par conséquent, il faut probablement reculer la forme archaïque de la notation médiobyzantine, sans formes rondes, qui nous est connue par l'hirmologue du couvent Ibéron du Mont Athos (Cod. 4590) jusqu'au commencement du XIIe siècle, peut-être même à la fin du XIe.

Les éditeurs ont l'agréable devoir d'adresser leurs remercîments aux institutions et aux savants qui ont bien voulu les aider dans leur entreprise. D'abord à l'Académie Royale de Danemark, qui a pris l'initiative de la publication des *Mon. Mus. Byz.*, et à la Fondation Rask-Œrsted qui a généreusement accordé les fonds nécessaires à celle du présent volume.

Puis au Directeur de la Bibliothèque Nationale de Vienne M. J. Bick, qui a permis la reproduction de ce précieux manuscrit, et à M. H. Gerstinger, chef du département des manuscrits, qui a mis à la disposition des éditeurs ses connaissances paléographiques. Les photographies qui ont servi de base à la reproduction, ont été exécutées dans l'atelier de la Bibliothèque Nationale.

Nous tenons aussi à exprimer notre reconnaissance à l'éditeur, M. Munksgaard, qui s'est vivement intéressé à notre oeuvre et qui, malgré la difficulté des temps, n'a pas hésité à se charger de la publication de ces ouvrages volumineux.

Enfin, nous exprimons notre respectueuse gratitude à l'Union Académique Internationale, qui, par son appui à la fois moral et financier, a mis sa grande autorité au service de cette première grande publication de paléographie musicale byzantine.

Carsten Höeg H. J. W. Tillyard Egon Wellesz

BREF APERÇU DU CONTENU

L'ANNÉE FIXE — Fol.

Septembre ..... 1 r
Octobre ..... 27 v
Novembre ..... 44 v
Décembre ..... 70 r
Janvier ..... 101 r
Février ..... 125 v
Mars ..... 132 v
Avril ..... 137 v
Mai ..... 142 v
Juin ..... 143 v
Juillet ..... 155 r
Août ..... 167 v
Addition: 14 sept. ..... 184 v

TRIODION

Dimanche du Pharisien et du Publicain 185 r
Dimanche de l'Enfant Prodigue ..... 186 v
Dimanche du Carnaval ..... 188 r
Semaine du Tyrophage, lundi ..... 190 v
Dimanche du Tyrophage ..... 193 v
Première semaine du Carême, lundi .... 196 r
Dimanche de l'Orthodoxie ..... 202 r
Deuxième semaine du Carême, lundi ... 203 r
Troisième semaine du Carême, lundi . 205 v
Quatrième semaine du Carême, lundi .. 208 r
Mercredi de l'Adoration de la Croix. 209 r
Cinquième semaine du Carême, lundi .. 213 v
Samedi de St. Lazare ..... 220 r
Dimanche des Rameaux ..... 223 r
Lundi Saint ..... 228 r
Mardi Saint ..... 229 v
Mercredi Saint ..... 230 v
Jeudi Saint ..... 233 r
Vendredi Saint ..... 237 r
Passion ..... 240 r
Les Heures ..... 247 r
Samedi Saint ..... 250 v

PENTEKOSTARION — Fol.

Dimanche de St. Thomas ..... 252 r
Dimanche des Saintes Myrophores ..... 255 r
Dimanche du Paralytique ..... 256 v
Mercredi de la Mésopentecôte ..... 258 v
Dimanche de la quatrième semaine .... 260 v
Dimanche de l'Aveugle-né ..... 262 v
Jeudi de l'Ascension ..... 264 v
Dimanche des Saints Pères ..... 269 v
Dimanche de la Pentecôte ..... 271 r
Dimanche de la Toussaint ..... 275 r

LES ANATOLIKA (selon les modes). 279 r

LES 24 STICHÈRES ALPHABÉTIQUES (selon les modes) ..... 294 r

LES TROPAIRES DES ANABATHMI (selon les modes) ..... 300 v

LES ÉOTHINA ..... 307 r

LES PROSOMOIA DU CARÊME

Première semaine, lundi ..... 311 v
Deuxième semaine, lundi ..... 314 r
Troisième semaine, lundi ..... 315 v
Quatrième semaine, lundi ..... 317 r
Cinquième semaine, lundi ..... 318 v
Sixième semaine, lundi ..... 320 r

Souscription ..... 321 r

Additions: Fête de St. Étienne ..... 321 v
Fête de St. Jean l'Évangéliste ..... 323 r

REMARQUES SUR LE TABLEAU ANALYTIQUE ET L'INDEX

Le but du Tableau Analytique est double, premièrement de donner un aperçu complet du contenu du livre, deuxièmement de faciliter le travail aux lecteurs en transcrivant les abréviations et en corrigeant les erreurs du copiste. Dans quelques cas, où les indications liturgiques de ce dernier sont incomplètes, il a été difficile de savoir à quel point précis il faut faire la distinction entre deux jours. Il est important, à cet égard, de remarquer que, dans le « *Triodion* », les stichères du samedi soir sont donnés sous la rubrique du dimanche suivant. Ne sachant pas avec sûreté, dans chac cas donné, où finissent les stichères de l'office du samedi soir, nous nous sommes tenus, dans le Tableau aussi bien que dans l'Index, aux indications de notre manuscrit. Dans la partie des *Stichera Anatolika* également, l'indication expresse de « samedi soir » manque pour les stichères des quatre modes authentes; mais comme, en l'espèce, la répartition est absolument sûre, nous avons ajouté cette indication dans le Tableau et dans l'Index. Tous les stichères des fol. 89v°—99v° sont donnés dans notre manuscrit sous la rubrique de « *παρομοιον των χριστουγεννων* »; il est certain toutefois, que les stichères des fol. 94 r° ss. (ceux qui suivent l'indication « *εις το κυριε εκεκραξα* ») n'appartiennent plus au service du 24. décembre; nous avons donc, dans le Tableau, ajouté la date manquante du 25. décembre, et dans l'Index nous distinguons entre les stichères de la « Vigile de Noël » et ceux de « Noël ». De même, les dates des divers jours de la fête de l'Épiphanie ne sont pas indiquées dans le manuscrit; dans le Tableau, nous les avons portées, mais, la répartition entre les divers services étant, dans certains cas, douteuse, nous nous sommes contentés dans l'Index de l'indication générale « Épiphanie ». Pour les *Prosomoia* du Carême (fol. 311v° ss.), dont la répartition entre les jours est différente de celle du *Triodion* imprimé, nous avons ajouté dans l'Index, entre parenthèses, à l'indication de notre manuscrit le nom du jour auquel appartient le stichère en question dans le texte imprimé. Dans l'Index nous avons indiqué par une astérisque les stichères qui ne se trouvent pas, dans les livres imprimés, parmi les stichères de la fête en question (voir plus haut p. 22).

Nous nous sommes servis des éditions suivantes: pour les Ménées, de l'édition de Pinelli, Venise 1624—1629, pour le *Triodion* et le *Pentekostarion*, de celles publiées à Venise en 1856 (le *Pentekostarion* par le soin de Bartholomé, du couvent de Koutloumousi), pour la *Paraklétiké*, de celle de Spyridon, parue également à Venise, en 1850.

Dans un très grand nombre de cas, il a été absolument nécessaire de donner des « incipit » très longs, étant donné que tant de stichères commencent par des formules fixes. Ceci posé, nous avons adopté la règle de ne jamais nous contenter de citer des commencements tout à fait insignifiants; nous croyons que tous ceux qui savent par expérience, combien sont grandes, au point de vue de la mémoire, les exigences de l'hymnologie byzantine, nous en sauront gré. — Nous avons résolu, sans indication expresse, toutes les abréviations et contractions; nous avons corrigé, également sans le signaler, les innombrables fautes d'orthographe; pour les autres fautes, nous avons indiqué, à côté de la lecture du manuscrit, la forme à restituer, soit en employant des crochets obliques, ⟨⟩, pour les lettres omises dans le ms., mais ajoutées par nous, et des accolades, { }, pour les lettres intruses, soit en ajoutant entre parenthèses rondes la bonne lecture. Les suppléments (lettres illisibles ou complètement disparues) sont indiqués par des crochets droits, [].

TABLEAU ANALYTIQUE

Septembre — Fol.

1. *στιχεραριον συν θ(ε)ω εμφ(ωνον) τε και τ(ε)λ(ειον) αρχ(ομενον) [α]π(ο) [σεπτ]εμβριου μ(ηνος) [αρχη της ιν]δι(κτ)ου μνη(μη) του σ[υμεωνος του στυλιτου··· και του] ιη[σου] του να[υ]η [και των αγιων (τεσσαρακοντα)] γυ(ναικων)*[1] ..... 1 r
του οσιου 3v
των αγιων τεσσαρακοντα γυναικων ..... 5 r
2. *του αγιου μαρτυρος μ⟨α⟩μαντος* .... 5 r
3. *του αγιου ιερομαρτυρος ανθιμου* .... 6 r
4. *του αγιου ιερομαρτυρος βαβυλα και των συν αυτω νηπιων* 6v
5. *του αγιου προφητου ζαχαριου* ..... 7 r
8. *η γεννησις της υπεραγιας θεοτοκου.* 7v
9. *των αγιων και δικαιων ιωακειμ και αννης* ..... 12 r
13. *τα εγκαινια της αγιας αναστασεως* .. 12 r
14. *η υψωσις του τιμιου πρου* (sic; l. *σταυρου*) ..... 14 r
σημερον ως αληθως· ζητει εις το τελος δια⟨τι⟩ το ελαθον(?)[2]
15. *του αγιου μαρτυρος νικητα* 19v
16. *της αγιας ευφημιας* ..... 20 r
20. *του αγιου ευσταθιου* ..... 22 r
22. *του αγιου φωκα* 23v
23. *η συλληψις του προδρομου* ..... 24 r
24. *της αγιας μαρτυρος θεκλης* ..... 24 r
25. *της αγιας ευφροσυνης* 26v

Fol.

26. *ζητει του θεολογου εις το τελος*[1] 26v
27. *του αγιου καλλιστρατου* 26v
28. *του αγιου χαριτωνος* ..... 27 r
30. *του αγιου γρηγοριου της μεγαλης αρμενιας* ..... 27 r

Octobre

1. *του αγιου αποστολου ανανιου* 27v
1. *του αγιου ρωμανου του μελωδου* 28v
2. *του αγιου κυπριανου* 28v
3. *του αγιου διονυσιου* 29v
6. *του αγιου αποστολου θωμα* ..... 30 r
7. *του αγιου σεργιου και των συν αυτω* 32 r
8. *της αγιας μαρτυρος πελαγιας* 33v
10.[3]) *του αγιου αποστολου ιακωβου* .... 34 r
11.[3]) *του αγιου ευλαμπιου* 34v
12. *των αγιων μαρτυρων προβου, ταραχου και ανδρονικου* ..... 35 r
13. *καρπου και παπυλου* ..... 36 r
14. *των αγιων μαρτυρων ναζαριου και των συν αυτω* ..... 36 r
16. *του αγιου λογγινου του εκατονταρχου* 36 r
18. *του αγιου αποστολου λουκα* 36v
20. *του αγιου μαρτυρος αρτεμιου* ..... 38 r
21. *του οσιου πατρος ημων ιλαριωνος* .. 38v
22. *του αγιου μεγαλομαρτυρος αβερκιου.* 39 r
23. *του αγιου αποστολου ιακωβου* 39v
24. *του αγιου αρεθα* ..... 40 r
25. *των αγιων νοταριων* ..... 41 r
26. *του αγιου μεγαλομαρτυρος δημητριου* 41v
26. *του σεισμου* 43v
31.[4]) *του αγιου ξενοβιου* ..... 44 r

[1]) Plusieurs détails de cette transcription sont douteux. Il paraît que le scribe n'a pas bien compris les abréviations de son modèle; par exemple, il a fortement défiguré le mot *αρχ(ομενον)*.

[2]) Le stichère « *σημερον ως αληθως* » se trouve en effet ajouté à la fin de la première partie du stichéraire, au fol. 184v. — Pour la faute *πρου* au lieu de *σταυρου*, voir plus haut p. 21.

[1]) Les stichères de St. Jean se trouvent en effet à la fin du volume, au fol. 323 r ss.; cf. le renvoi du fol. 142 r.

[3]) Erreur, au lieu de 9.

[3]) Erreur, au lieu de 10.

[4]) Erreur, au lieu de 30.

Novembre Fol.

1. των αναργυρων..... 44v
2. των αγιων μαρτυρων ακινδυνου και των (συν) αυτω[1]..... 47v
3. St. Acepsimas et ses compagnons[2]). 49v
6. του οσιου πατρος ημων(?) (παυλου). 50r
8. η συναξις των ασωματων..... 51r
11. του αγιου μαρτυρος μηνα και των συν αυτω..... 54r
12. του εν αγιοις πατρος ημων ιωαννου του ελεημονος..... 55r
13. του χρυσοστομου..... 55r
14. του αγιου αποστολου φιλιππου..... 57v
15. των αγιων ομολογητων..... 59r
16. του αγιου αποστολου ματθαιου..... 59v
17. του αγιου γρηγοριου του θαυματουργου..... 61r
18. του αγιου πλατωνος..... 62r
21. η εν τω ναω εισοδος της θεοτοκου... 62v
25. του αγιου ιερομαρτυρος πετρου..... 65v
25. της αγιας αικατερινας..... 65v
27. του αγιου ιακωβου του περσου..... 66v
28. του αγιου μαρτυρος στεφανου..... 67v
30. των (l. του) αγιου αποστολου ανδρεου 68r

Décembre

4. του οσιου ιωαννου του δαμασκηνου.. 70r
4. της αγιας μεγαλομαρτυρος βαρβαρας 70v
5. του οσιου πατρος ημων σαββα..... 72r
6. του αγιου .... πατρος ημων νικολαου 72v
9. η συλληψις της αγιας αννης..... 76r
10. του αγιου μαρτυρος μηνα..... 76v
11. του οσιου δανιηλ του στυλιτου..... 77r
12. του οσιου σπυριδωνος..... 77v
13. των αγιων μαρτυρων ευστρατιου (και των συν αυτω)..... 78v
17. του αγιου προφητου δανιηλ και των αγιων τριων παιδων..... 81r
20. του οσιου πατρος ημων ιγνατιου του θεοφορου..... 82r
21. της αγιας αναστασιας..... 82v

[1]) Cette indication est répétée au fol. 49r.
[2]) La date et le titre manquent dans le ms.

Fol.

23. των αγιων δεκα μαρτυρων των εν κρητη..... 83v
κυριακη των αγιων προπατορων[1]).. 84r
23.[2]) προεορτια των χριστουγεννων..... 85v
24.[3]) τροπαρια ψαλλομενα τη παραμονη των χριστουγεννων[3]) 89v
25. Noël[4])..... 94r
27. του αγιου μαρτυρος στεφανου..... 99v
ζητει και το τελος[5])..... 99v
29. των αγιων νηπιων 99v
κυριακη μετα τα χριστουγεννα..... 100v

Janvier.

1. η περιτομη του κυριου ημων ιησου χριστου..... 101r
1. του οσιου πατρος ημων βασιλειου... 101v
2.[3]) προεορτια των φωτων..... 103r
5.[3]) τροπαρια ψαλλομενα εις τας ωρας, κατα ωραν τριτην..... 105v
6.[3]) τα φωτα προϊ..... 107br
6.[3]) στιχερα εις το κυριε εκεκραξα .. 107bv
7.[3])[6]) τροπαρια ψαλλομενα το προϊ. τα φωτα εις την κολυμβηθραν..... 112v
7. του τιμιου προφητου προδρομου.... 113r
9. του αγιου μαρτυρος πολυευκτου..... 113v
10. του αγιου γρηγοριου..... 114r
11. του οσιου πατρος ημων θεοδωρου... 114v

[1]) Cette indication est répétée au fol. 85r, où toutefois προπατορων est remplacé, à tort, par πατερων.
[2]) La date manque dans le ms.
[3]) La note du milieu du fol. 90r° indique que le stichère « ταδε λεγει ιωσηφ » doit suivre le stique κυριε εισακηκοα την (ακοην σου). Celle du bas de la page renvoie au stique: ο θεος απο θαιμαν ηξει και ο αγιος εξ ορους. Aux pages suivantes on lit des renvois analogues, p. ex. fol. 90v: εξηρευξατο η καρδια(μου λογον αγαθον), fol. 92r: ο κυριος εβασιλευσεν οργιζεστωσαν λαοι et ο θεος εστη εν συναγωγη θεων, fol. 92v: σοι πρεπει υμνος (ο θεος εν σιων). Au fol. 94r enfin on lit: στιχερα εις κυριε εκεκραξα.
[4]) La date et le titre manquent dans le ms.
[5]) Voir fol. 321v ss.
[6]) L'indication « το προϊ » se réfère vraisemblablement à la fin du service de la nuit entre le 6 et le 7.

Fol.

14. των αγιων αββαδων..... 115r
15.[1]) του οσιου πατρος ημων ιωαννου του καλυβιτου..... 115v
16. της τιμιας αλυσεως του αγιου αποστολου πετρου..... 116r
17. του μεγαλου αντωνιου..... 116v
18. του οσιου πατρος ημων αθανασιου και κυριλλου..... 118v
19. του αγιου μακαριου..... 119v
20. του μεγαλου ευθυμιου..... 119v
22. των αγιων αποστολων (sic) τιμοθεου και αναστασιου..... 121r
23. του αγιου ιερομαρτυρος κλημεντος.. 122r
25. του εν αγιοις πατρος ημων γρηγοριου 122v
27. η εξοδια ιωαννου του χρυσοστομου.. 123v
28. του οσιου πατρος ημων εφραιμ..... 124v
30.[2]) της αγιας κυρου και ιωαννου..... 125r

Février

1. του αγιου μαρτυρος τρυφωνος..... 125v
2. η υπο παν[τ] (sic; l. υπαπαντη) του κυριου ιησου χριστου και σωτηρος ημων..... 126r
5.[3]) της αγιας μαρτυρος αγαθης..... 129v
9. του αγιου μαρτυρος νικηφορου..... 130r
11. του αγιου βλασιου..... 130r
13. του αγιου μαρτινιανου..... 131r
14. του οσιου πατρος ημων αυξεντιου... 131v
24. η ευρεσις της τιμιας κεφαλης του προδρομου..... 131v

Mars

1. της οσιας μαρτυρος ευδοξιας (l. ευδοκιας)..... 132v
6. των αγιων τεσσαρακοντα δυο μαρτυρων..... 132v
9. των αγιων μαρτυρων τεσσαρακοντα. 133r
25. ο ευαγγελισμος της υπεραγιας θεοτοκου..... 134v

[1]) La date manque dans le ms.
[2]) Erreur, au lieu de 31.
[3]) La date manque dans le ms.

Avril Fol.

1. της οσιας μητρος ημων μαριας της αιγυπτιας..... 137v
23. του αγιου μεγαλομαρτυρος γεωργιου. 138r
25. St. Marc[1])..... 141v

Mai

7. Fête de l'apparition de la Croix[1]). 142r
8. ζητει του αγιου θεολογου τα στιχερα εις σεπτεμβριου τας κς'[2])..... 142r
21. του αγιου μεγαλου βασιλεως κωνσταντινου και ελενης..... 142r
24. Fête de St. Siméon[1])..... 143v

Juin

8. του αγιου μεγαλομαρτυρος θεοδωρου 143v
11. του αγιου αποστολου βαρναβα..... 144r
14. του εν αγιοις πατρος ημων [μεθοδιου] 144v
17. του αγιου μαρτυρος σαβελ..... 145v
18. του αγιου μαρτυρος λεοντιου..... 145v
21. του αγιου μαρτυρος ιουλιανου..... 145v
24. το γενεσιον του προδρομου 146v
29. των (αγιων) και πανευφημων αποστολων (πετρου και παυλου)..... 150v

Juillet

2. της υπεραγιας θεοτοκου..... 155r
8. του αγιου μαρτυρος προκοπιου..... 155v
» σημερον η οικουμενη πασα: ζητει αυτο εις τον αγιον γεωργιον[3]). δευτε παντα της γης τα περατα πνευματικην: και αυτο εις τον αγιον γεωργιον[4])..... 157r
11. της αγιας μαρτυρος ευφημιας. ζητει αυτο εις τον σεπτεμβριον[5])..... 157v
15. του αγιου κηρυκου και ιουλλιττης... 157v
17. της αγιας μαρτυρος μαρινας..... 159r
» εκ δεξιων του σωτηρος: ζητει εις της αγιας

[1]) La date et le titre manquent dans le ms.
[2]) La date manque dans le ms.; les stichères se trouvent à la fin du volume, aux fol. 323r ss.; cf. le renvoi du fol. 26v.
[3]) Voir fol. 140v (23. avril).
[4]) Voir fol. 140r (23. avril).
[5]) Voir fol. 20v (16. sept.).

Fol.

ευφημιας.[1]) *αλλο: η διηγησαμενη ταις αρεταις: ζητει και αυτο εις την αυτην εορτην.*[1]) 159v

20. *του αγιου προφητου ηλιου*..... 159v

21.[2]) *της αγιας μαγδαληνης*..... 162v

24. *της αγιας χριστινης*..... 163r

25.[2]) *της αγιας αννης*..... 164v

25.[2]) *της αγιας ευπραξιας*..... 165r

27. *του αγιου μαρτυρος παντελεημονος*.. 165v

Août

1. *των αγιων μακκαβαιων*..... 167v

2.[2]) *του αγιου πρωτομαρτυρος στεφανου: ζητει εις το τελος*[3])..... 169r

3.[2]) *των αγιων πατερων ⟨ημων ισαακιου δαλματου και φαυστου⟩*..... 169r

6. *η μεταμορφωσις του κυριου ημων ιησου χριστου*..... 169r

15. *η κοιμησις της υπεραγιας θεοτοκου*. 173v

22. St. Agathonique[4])..... 178v

25. *του αγιου αποστολου τιτου*..... 179r

26. *των αγιων μαρτυρων ανδριανου* (sic) *και ναταλιας*..... 179v

29. *η αποτομη του προφητου προδρομου*. 180v

31. *της τιμιας ζωης της υπεραγιας θεοτοκου*..... 184r

Addition: *του σταυρου (= η υψωσις του σταυρου*, le 14. sept.)[5])..... 184v

αρχη του αμηνου[6]) *αρχομενου απο της κυριακης του ασωτου μεχρι και των αγιων παντων*

στιχερα του φαρισαιου..... 185r

η κυριακη του ασωτου..... 186r

[1]) Voir fol. 21v (16. sept.).

[2]) La date manque dans le ms.

[3]) Voir fol. 321v ss.

[4]) La date et le titre manquent dans le ms.

[5]) Voir le renvoi du fol. 14r.

[6]) Ce mot curieux qui, à ce que nous sachions, n'est pas connu par ailleurs, a été créé pour faire pendant (*στιχηρα του αμηνου*) à *στιχηρα του μηναιου*.

Fol.

κυριακη της αποκρεω..... 188r

τη κυριακη πρωϊ..... 190r

τη κυριακη εσπερας..... 190r

⟨*εβδομας της τυρινης*⟩

τη β΄ πρωϊ[1])..... 190v

εσπερας..... 191r

τη γ΄ πρωϊ..... 191r

εσπερας..... 191r

τη δ΄ της πρωτης εβδομαδος[2]) *πρωϊ*... 191v

τη δ΄ εσπερας..... 192r

τη ε΄ πρωϊ..... 192r

τη ε΄ εσπερας..... 192v

τη παρασκευη πρωϊ..... 192v

εσπερας..... 193r

κυριακη της τυρινης..... 193v

εσπερας..... 196r

⟨*πρωτη εβδομας των νηστειων*⟩

⟨*τη β΄*⟩ *το πρωϊ*..... 196r

εσπερας..... 196v

τη γ΄ πρωϊ..... 196v

εσπερας..... 196v

τη δ΄ πρωϊ..... 197r

τη δ΄ της πρωτης εβδ. εσπερας..... 197v

τη ε΄ της πρωτης εβδ. εσπερας..... 197v

τη παρασκευη πρωϊ..... 198r

εσπερας..... 198v

του αγιου μεγαλομαρτυρος θεοδωρου. 198v

στιχερα τη αγια κυριακη της ορθοδοξιας. 202r

κυριακη πρωτη της αγιας νηστειας (= κυρ. τ. ορθοδ.)..... 202v

κυριακη εσπερας[3]) 203r

[1]) En marge de la page on lit: *μαρτυρικον: μαρτυρες κυριου παντα τοπον (αγιαζετε)*; de même, au fol. 191r: *μαρτυρικον: μαρτυρες κυριου ικετευσατε*; et: *μαρτυρικον: βασιλεων τον φοβον*. Des indications analogues sur le *μαρτυρικον* qui, dans le rit, suit immédiatement le stichère en question, se trouvent abondamment aux feuillets suivants.

[2]) Erreur, au lieu de *της τυρινης*.

[3]) Voici, à titre d'exemple, la transcription des indications liturgiques qui se trouvent en marge du fol. 203r: pour le dimanche soir: *μαρτυρικον: μαρτυρες κυριου παντα (τοπον αγιαζετε)*; *θεοτοκιον: η σκεπη σου θεοτοκε παρθενε ιατρειον υπαρχει πνευματικον*; — pour le lundi matin: *μαρτυρικον: ευλογημενος ο στρατος του (βασιλεως των ουρανων)*; *θεοτοκιον: η κεχαριτωμενη*

⟨*δευτερα εβδομας των νηστειων*⟩ Fol.

τη β΄ της δευτερας εβδ. πρωϊ..... 203r

τη β΄ εσπερας..... 203r

τη γ΄ της δευτερας εβδ. πρωϊ..... 203v

τη γ΄ εσπερας..... 203v

τη δ΄ πρωϊ..... 204r

τη δ΄ εσπερας..... 204r

τη ε΄ πρωϊ..... 204r

εσπερας..... 204v

τη παρασκευη πρωϊ..... 204v

τη παρασκευη της δευτερας εβδ. εσπερας.. 205r

η κυριακη δευτερα των νηστειων πρωϊ... 205r

κυριακη εσπερας 205r

⟨*τριτη εβδομας των νηστειων*⟩

τη β΄ πρωϊ..... 205v

εσπερας..... 205v

τη γ΄ πρωϊ..... 206r

εσπερας..... 206r

τη δ΄ πρωϊ..... 206v

εσπερας..... 206v

τη ε΄ πρωϊ..... 207r

τη ε΄ εσπερας..... 207r

τη παρασκευη πρωϊ..... 207v

εσπερας..... 207v

κυριακη τριτη ⟨πρωϊ⟩..... 207v

εσπερας..... 208r

⟨*τεταρτη εβδομας των νηστειων*⟩

τη β΄ της τεταρτης εβδ. πρωϊ..... 208r

τη β΄ της μεσης εβδ. εσπερας..... 208r

τη γ΄ πρωϊ..... 208v

εσπερας..... 208v

τη δ΄ πρωϊ..... 209r

τη δ΄ εσπερας

στιχερα εις την προσκυνησιν του τιμιου σταυρου..... 209r

τη δ΄ της μεσης εβδ. εσπερας 211v

τη ε΄ πρωϊ..... 211v

τη ε΄ εσπερας..... 212r

τη παρασκευη πρωϊ..... 212v

εσπερας..... 212v

τη κυριακη της τεταρτης εβδ. ⟨πρωϊ⟩... 213r

τη κυριακη εσπερας 213r

μεσιτευσον σαις (δεησεσιν); — pour le lundi soir: *(μαρτυρικον)*: *των αγιων αθλοφορων την μνημην (εκτελουντες)*; *θεοτοκιον: αγιοπρωτε σεμνη (εγκωμιον ουσα των ουρανιων ταγματων)*. A partir d'ici, les annotations marginales citent les *θεοτοκια* aussi bien que les *μαρτυρικα*.

⟨*πεμπτη εβδομας των νηστειων*⟩ Fol.

τη β΄ της πεμπτης εβδ. πρωϊ..... 213v

εσπερας..... 213v

τη γ΄ πρωϊ..... 214r

εσπερας..... 214r

τη δ΄ πρωϊ..... 214v

τη δ΄ εσπερας..... 215r

τη ε΄ πρωϊ..... 215v

τη ε΄ εσπερας..... 215v

τη παρασκευη πρωϊ..... 215v

εσπερας..... 216r

κυριακη πεμπτη ⟨πρωϊ⟩..... 216v

τη κυριακη εσπερας..... 216v

⟨*εκτη εβδομας των νηστειων*⟩

τη β΄ πρωϊ..... 217r

εσπερας..... 217r

τη γ΄ πρωϊ..... 217r

εσπερας..... 217v

τη δ΄ πρωϊ..... 217v

εσπερας..... 218r

τη ε΄ πρωϊ..... 218v

εσπερας..... 219r

τη παρασκευη πρωϊ..... 219r

⟨*εσπερας*⟩..... 219v

του αγιου λαζαρου..... 220r

τη κυριακη των βαϊων..... 223r

στιχερα εις κυριε εκεκραξα..... 225v

τη κυριακη πρωϊ..... 226r

τη κυριακη εσπερας..... 227r

τη αγια και μεγαλη δευτερα..... 227v

τη αγια και μεγαλη τριτη..... 229v

τη αγια και μεγαλη τεταρτη..... 230v

τη αγια και μεγαλη πεμπτη..... 233r

ετερα τη αυτη ημερα εις τον νιπτηρα.... 236r

τη αγια και μεγαλη παρασκευη..... 237r

των παθων των αγιων του κυριου ημων ιησου χριστου[1]) 240v

ευαγγελια, τροπαρια των ωρων της μεγαλης παρασκευης..... 247r

στιχερα ψαλλομενα τω αγιω και μεγαλω σαββατω..... 250v

τω αγιω και μεγαλω σαββατω εσπερας εις το κυριε εκεκραξα στιχερα..... 251v

[1]) Voici, à titre d'exemple, l'explication des indications liturgiques du fol. 240v: *οτε οι ενδοξοι μαθηται εν τω νιπτηρι του δειπνου εφωτιζοντο τοτε ιουδας ο δυσσε-*

Fol.

κυριακη του θωμα[1]..... 252 r
κυριακη δευτερα[2], των μυροφορων..... 255 r
κυριακη τριτη, του παραλυτου..... 256 v
τη τεταρτη της μεσοπεντηκοστης..... 258 v
τελος πηγων της τριτης εβδομαδος
κυριακη και εναρξις εβδομαδος της τεταρτης..... 260 v
τη πεμπτη κυριακη, του τυφλου..... 262 v
τη πεμπτη της αναληψεως..... 264 v
κυριακη των αγιων πατερων..... 269 v
το τελος της εκτης εβδομαδος..... 271 r
κυριακη του αγιου πνευματος, εβδομης εβδομαδος..... 271 r
κυριακη των αγιων παντων..... 275 r

στιχηρα τα ογδοηκοντα, ποιημα ιωαννου μοναχου..... 279 r
ηχος πρωτος ⟨σαββατω εσπερας⟩..... 279 r
τη κυριακη πρωϊ..... 279 v
τη κυριακη εσπερας..... 280 v
τελος του πρωτου ηχου..... 281 r
αρχη του δευτερου ⟨σαββατω εσπερας⟩... 281 r
τη κυριακη πρωϊ..... 282 r
εσπερας[1]..... 282 r
αρχη του τριτου ηχου ⟨σαββατω εσπερας⟩ 283 r
⟨τη κυριακη⟩ πρωϊ..... 283 v
εσπερας..... 284 r
τελος του τριτου ηχου
αρχη του τεταρτου ηχου ⟨σαββατω εσπερας⟩ 285 r
κυριακη πρωϊ..... 285 v
εσπερας..... 286 v
[Lacune; voir plus haut, p. 16]
[αρχη του πλαγιου πρωτου, σαββατω εσπερας]
κυριακη πρωϊ..... 287 r
⟨εσπερας⟩..... 288 r
αρχη του πλαγιου δευτερου ηχου.
τω σαββατω εσπερας..... 288 v
⟨τη κυριακη πρωϊ⟩[2]..... 289 r
τη κυριακη εσπερας..... 290 r
αρχη του βαρεως ηχου. τω σαββατω εσπερας 290 r
κυριακη πρωϊ..... 291 r
κυριακη εσπερας..... 291 v
αρχη τελους ηχων[3]. τω σαββατω εσπερας 292 v
τη κυριακη πρωϊ..... 292 v
εσπερας..... 293 v
στιχηρα τα εικοσι τεσσαρα ψαλλομενα δε τω σαββατω εσπερας..... 294 r
ηχος πρωτος..... 294 r
ηχος δευτερος..... 295 r
τω σαββατω εσπερας. ηχος τριτος..... 296 r
τω σαββατω εσπερας. ηχος τεταρτος..... 296 v
σαββατω εσπερας. ηχος πλαγιος πρωτος..... 297 v
αρχη του πλαγιου δευτερου..... 298 v
τω σαββατω εσπερας. ηχος βαρυς..... 299 v
αρχη του πλαγιου τεταρτου..... 300 r

τροπαρια των αναβαθμων. ποιημα ιωαννου του δαμασκηνου..... 300 v
ηχος πρωτος[4]..... 300 v

βης (incipit de tropaire); — και ευθεως ενεγγελιον εκ του κατα ιωαννην ειπεν ο κυριος τοις εαυτου μαθηταις ινα ειδεσθην. L. 6: στιχος, ηχος πρωτος, ινα τι εφρυαξαν (εθνη και λαοι). l. 8: στιχος, ηχος πρωτος: οι εχθροι μου (ειπαν κακοι μοι), et encore un stique du premier mode que nous n'avons pas pu identifier. En marge: στιχος, ηχος πρωτος: παρεστησαν (οι βασιλεις της γης). L. 5 d'en bas: θεοτοκιον: παρθενος ετικες απειρογαμε και παρθενος εμεινας μητερ αναμφευτε, θεοτοκε μαρια, χριστον τον θεον ημων εκτεκνε σωθηναι ημας. De même, on trouve aux pages suivantes les textes complets des théotokia, des renvois aux stiques, les incipit des leçons de l'Évangile et des Prophètes et, de plus, le texte complet de quelques καθισματα (fol. 243 r: ποιος σε τροπος, fol. 244 r: ω πως ιουδας).

[1]) A partir du fol. 254 r on trouve souvent en marge cette indication, écrite, paraît-il, par une main plus récente: δοξα και νυν, qui signifie que le stichère en question doit être chanté après les versets δοξα πατρι etc. et και νυν και αει etc.; voir aussi, au fol. 259 v et au fol. 268 r, l'addition: εις τον ορθρον δοξα και νυν, et au fol. 270 v: δοξα και νυν, ⟨θεοτοκιον:⟩ τις μη μακαρισει σε παναγια ⟨παρθενε⟩.

[2]) Dans cette partie du stichéraire, on fait commencer la semaine par le dimanche, et non, comme pour les semaines du Carême, par le lundi.

[1]) Cette indication est répétée au fol. 282 v.

[2]) L'indication erronée «σαββατω εσπερας» a été biffée par le correcteur.

[3]) Il faut probablement lire: αρχη του πλαγιου τεταρτου. τελος ηχων.

[4]) En haut du fol. 301 r se lit une indication sur le προκειμενον et le stique qui doivent être chantés, le

Fol.

ηχος δευτερος..... 301 v
αρχη του τριτου..... 302 v
αρχη του τεταρτου..... 303 r
αρχη του πλαγιου πρωτου..... 303 v
ηχος πλαγιος δευτερος..... 304 r
αρχη του βαρεως..... 305 r
ηχος πλαγιος τεταρτος..... 305 v

αρχη των στιχερων των εωθινων..... 307 r
το πρωτον..... 307 r
το δευτερον..... 307 r
στιχερον τριτον..... 307 v
στιχερον τεταρτον..... 308 r
στιχερον πεμπτον..... 308 v
στιχερον εκτον..... 309 r
εβδομον..... 309 v
ογδοον..... 309 v
ενατον..... 310 r
δεκατον..... 310 v
ενδεκατον..... 311 r

αρχη των προσομοιων της αγιας νηστειας(?)[1]..... 311 v
δευτερα..... 311 v
τη τριτη της πρωτης εβδ..... 312 r
τη τεταρτη της πρωτης εβδ..... 312 v
τη πεμπτη..... 313 r
τη παρασκευη της πρωτης εβδ..... 313 v
τη δευτερα της δευτερας εβδ..... 314 r
τη τριτη..... 314 v
τη τεταρτη της δευτερας εβδ..... 314 v
τη πεμπτη..... 315 r
τη παρασκευη..... 315 r
τη δευτερα της τριτης εβδ..... 315 v
ομοιον..... 315 v
τη τριτη..... 316 r
τη τεταρτη της τριτης εβδ..... 316 r
τη πεμπτη της τριτης εβδ..... 316 v
τη παρασκευη..... 317 r
τη δευτερα της μεσης εβδ..... 317 r
τη τριτη..... 317 v
τη τεταρτη της μεσης..... 317 v
τη πεμπτη[2] της μεσης εβδ..... 318 r
τη παρασκευη..... 318 r
τη δευτερα της πεμπτης εβδ.[2]..... 318 v
τη τριτη της πεμπτης εβδ..... 318 v
τη τεταρτη..... 319 r
τη πεμπτη της πεμπτης εβδ..... 319 v
τη παρασκευη της πεμπτης εβδ..... 320 r
τη δευτερα της εκτης εβδ..... 320 r
τη τριτη της εκτης εβδ..... 320 r
τη τεταρτη της εκτης εβδ..... 320 v
τη πεμπτη της εκτης εβδ.[3]..... 320 v
τη παρασκευη της εκτης εβδ..... 321 r

Additions: le 27. déc.; Fête de St. Étienne[4]). 321 v
le 26. sept. et le 8. mai[3]), στιχηρα
του αγιου ιωαννου του θεολογου 323 r

dimanche matin, avant la lecture de l'Évangile: προκειμενον του ορθρου, ηχος πρωτος: νυν αναστησομαι (λεγει κυριος), στιχος: τα λογια κυριου (λογια αγνα). Plus bas, à la même page, on lit les renvois que voici: στιχος, ηχος πρωτος: κυριε ρυσαι την ψυχην μου απο (χειλεων αδικων), et στιχος, ηχος πρωτος: ηρα τους οφθαλμους (μου ει, εα ορη). Des renvois analogues se trouvent aux pages suivantes.

[1]) Il faut probablement lire: της πρωτης εβδομαδος της αγ. νηστ.

[1]) L'indication erronée «παρασκευη» a été biffée.

[2]) En haut de la page on lit: γεωργιος τε(ταρ?) κλησιν εφερει ακανθον και κισσον(?); nous n'avons pas pu identifier ce vers.

[3]) Le ms. porte par erreur: τη δ' της ε' εβδ.

[4]) Le titre et la date manquent dans le ms.; voir le renvoi du fol. 99 v.

[5]) La date manque dans le ms.; voir les renvois du fol. 26 v et du fol. 142 r.

INDEX STICHERORUM

Fol.

αγαλλεται ο χορος των αγιων εις αιωνας, 1. nov... 46 r
*αγαλλεται σημερον η εκκλησια του θεου λαμπρυνομενη τη χαριτι, 27. janv..... 123 v
αγαλλιασθω η ερημος του ιορδανου και ανθητω ως κρινον, 2. janv..... 105 r
αγαλλιασθω η κτισις ουρανοι ευφραινεσθωσαν χειρας κροτειτω τα εθνη, Alphabét., 1. mode..... 294 r
αγαλλιασθω σημερον ο ουρανος ανωθεν και αι νεφελαι ευφροσυνην ρανατωσαν, 21. nov..... 62 v
αγαλλιασθω σημερον φαιδρως ο ουρανος και η γη οτι χριστος πεφανερωται, dim. de la Samaritaine ... 261 v
αγαλλονται τα συμπαντα σημερον αγαλλονται οτι ανεστη χριστος ο κυριος, Anatol., 4. mode, dim. soir..... 286 v
αγαλλου τερπου και ευφραινου ικονιεων η πολις, 15. juillet..... 158 v
*αγγελοι εν ουρανοις και ανθρωποι επι της γης των αγιων παντων την μνημην, dim. de la Toussaint..... 276 v
αγγελοι και ανθρωποι σωτηρ την σην υμνουσιν τριημερον εγερσιν, Anatol., 4. mode, sam. soir 285 r
αγγελος εκ στειρωτικων οδυνων προηλθες βαπτιστα, 7. janv..... 113 r
αγιω πνευματι αναβλυζει τα της χαριτος ρειθρα, Anabathmi, 4. mode, 3. antienne..... 303 v
αγιω πνευματι βυθος χαρισματων, Anabathmi, 3. mode plag., (3. antienne; cette indication manque dans le ms.)..... 305 v
αγιω πνευματι ενθεωρειται πασα αγιοτης, Anabathmi, 3. mode, 2. antienne..... 302 v
αγιω πνευματι ενθεωσις τοις πασιν, Anabathmi, 2. mode plag., 2. antienne..... 304 v
αγιω πνευματι ενοειδει αιτια, Anabathmi, 4. mode plag., 4. antienne..... 306 v
αγιω πνευματι ζωαρχια και γερας, Anabathmi, 2. mode, 3. antienne..... 302 r
αγιω πνευματι ζωαρχικη αξια, Anabathmi, 1. mode plag., 3. antienne..... 304 r

Fol.

αγιω πνευματι θεογνωσιος πλουτος, Anabathmi, 4. mode, 3. antienne..... 303 v
αγιω πνευματι θεολογιας μονας τρισαγια, Anabathmi, 4. mode plag., 2. antienne..... 306 r
αγιω πνευματι θεολογουντες φωμεν, Anabathmi, 1. mode plag., 2. antienne..... 304 r
αγιω πνευματι ο πας πλουτος της δοξης, Anabathmi, 3. mode, 3. antienne..... 303 r
αγιω πνευματι παντωστικη εστια (l. αιτια), Anabathmi, 2. mode plag., 1. antienne..... 304 v
αγιω πνευματι πασα αγαθοδωρια, Anabathmi, 3. mode, 1. antienne..... 302 v
αγιω πνευματι πασα η κτισις καινουργειται, Anabathmi, 1. mode, 2. antienne..... 301 r
αγιω πνευματι πασα ψυχη ζωουται, Anabathmi, 4. mode, 1. antienne..... 303 r
αγιω πνευματι πας τις θειος βλεπει, Anabathmi, 4. mode plag., 3. antienne..... 306 v
αγιω πνευματι περιχρατειται παντα, Anabathmi, 1. mode plag., 1. antienne..... 304 r
αγιω πνευματι πηγη των θειων θησαυρισματων, Anabathmi, 3. mode plag., 1. antienne..... 305 r
αγιω πνευματι προσπηγαζει πασα σοφια, Anabathmi, 2. mode, 3. antienne..... 302 r
αγιω πνευματι τα συμπαντα το ειναι εχει, Anabathmi, 3. mode plag., 2. antienne..... 305 v
αγιω πνευματι τιμη και δοξα, Anabathmi, 1. mode, 1. antienne..... 301 r
αγιω πνευματι τιμη προσκυνησις δοξα και κρατος, Anabathmi, 1. mode, 3. antienne..... 301 v
αγιω πνευματι το βασιλευειν πελει, Anabathmi, 2. mode, 1. antienne..... 301 v
αγιω πνευματι το ζην τα παντα, Anabathmi, 4. mode plag., 1. antienne..... 306 r
αγιω πνευματι το κρατος επι παντας, Anabathmi, 2. mode plag., 3. antienne..... 305 r
αγιωσυνης δωρεα και πλουτος θειας ζωης πεφανερωσαι τω κοσμω θεοδωρε, 1. sem. du Carême,

Fol.

vendr., soir, fête de St. Théodore ..... 201 v
αγιουντα τα εθνη κυριε την του παναγιου πνευματος, dim. de la Pentecôte ..... 273 v
αγωνα καλον ηγωνισω και δρομον τετελεκας του μαρτυριου σου μαρτυς παντελειμον, 27. juillet .. 165 v
αδαματον την ψυχην πως σε κατ' αξιαν επαινεσωμεν, 20. sept. ..... 23 r
αδαμ του παραδεισου διωκεται, dim. du Tyrophage 194 r.
αθλητικην ανδρειαν ενσεβως καθοπλισθεις αθλοφορε χριστου, 1. sem. du Carême, vendr., soir, fête de St. Théodore ..... 201 v
αθλητικην οδευσασα οδον προγονικην εξεφυγες βουλην, 4. déc. ..... 71 v
αθλητικην πανηγυριν πιστοι θεοφρονως τελουμενην θεωμεθην (l. -οι), 16. sept. ..... 20 v
αθλητικους παλαισμασιν τον εχθρον κατεπατησας θεκλα παμμακαριστε (sic), 24. sept. ..... 26 r
αθλητικων σταδιων σημερον προκειται λαοι χορευσωμεν, 24. sept. ..... 24 r
**αθλητικων συστησαμενος σταδιων κατα της πλανης ηδραγαθησας θεοδωρε*, 1. sem. du Carême, vendr., soir, fête de St. Théodore ..... 201 v
αθλοφορε λεοντιε μακαριε, 18. juin ..... 145 v
**αθλοφορε του χριστου προκοπιε*, 8. juillet ..... 155 v
αθλοφορικον ενδιαιτημα απεφανθης ανανια αποστολε, 1. oct. ..... 28 r
αθλοφορικων στεφανων τω πρωταθλω οι πιστοι στεφωμεν, 27. déc. (voir le renvoi fol. 99 v) .. 321 v
αθλοφοροι χριστου την πανσεπτον νηστειαν φαιδροτεραν απεργασασθε (sic), 9. mars ..... 134 r
αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου, dim. après Noël. 101 r
αιματι του μαρτυριου την ιερωσυνην κατεποικιλας ιερομαρτυς πολυαθλε, 23. oct. ..... 39 v
αιματων τοις κρουνοις το σωμα βαφας ακινδυνως δυηθες, 2. nov. ..... 48 r
αι μυροφοροι γυναικες ορθρου βαθεως αρωματα λαβουσαι, dim. des Stes Myrophores ..... 255 v
αι μυροφοροι γυναικες τον ταφον σου καταλαβουσαι, dim. des Stes Myrophores ..... 256 r
αι μυροφοροι ορθριαι γενομεναι και το μνημα σου μετα σπουδης καταλαβουσαι, dim. des Stes Myrophores ..... 256 r
αινεσατωσαν εθνη και λαοι χριστον τον θεον ημων, Anatol., 2. mode, dim. matin ..... 282 r
αινος του θεου εκ χειλεων χειλεων προσαδεται, 8. juillet 156 v
αι πορειαι σου ο θεος αι πορειαι σου μεγαλαι και θαυμασται, 1. sept. ..... 2 v
ακαταληπτον το τεκουμενον εν βηθλεεμ σημερον μυστηριον, Noël ..... 97 v

Fol.

ακουε ουρανε και ενωτιζου η γη ιδου γαρ ο υιος και λογος του θεου, Avant-fêtes de Noël ..... 86 r
ακουε ουρανε και ενωτιζου η γη σαλευθητω τα θεμελια, Vig. de Noël ..... 91 v
**ακτινες ελαμψαν των μαρτυρων αι πενταφεγγεις των παρθενων ισαριθμοι*, 2. nov. ..... 48 r
αληθειας κρατηρα εξ οικειων αιματων αθλητικων πανευφημος μαρτυς χριστου κερασαμενη, (cp. le renvoi du fol. 157 v) 16. sept. ..... 21 r
αληθειας κρατηρα εξ οικειων αιματων τω πυρι των βασανων, 9. mars ..... 133 v
αμετρητα σοι πταισας αμετρητους κολαλεις (l. -σεις) *εκδεχομαι*, Prosom., 3. sem. du Carême, lundi [2. sem., dim.] ..... 315 v
αναθεισα εαυτην παντοδυναμω νευματι κρατυνομενη ως πρωταθλος του χριστου, 24. sept. ..... 25 r
αναλαμβανομενου σου χριστε εις το ορος των ελαιων, jeudi de l'Ascension ..... 265 v
αναπεσων εν τω στηθει του διδασκαλου, 26 sept. et 8 mai (voir les renvois des fol. 26 v et 142 r) .. 324 v
αναργυρος την χαριν παρεχεις τοις ανθρωποις παντελειμον μαρτυς ενδοξε, 27. juillet ..... 165 v
αναστασις και ζωη των απαντων υπαρχων χριστε εν τω μνηματι λαζαρου επεστης, St. Lazare ..... 220 r
ανεβη ο θεος εν αλαλαγμω κυριος εν φωνη σαλπιγγος, jeudi de l'Ascension ..... 269 r
ανεβη ο ιησους εις ιεροσολυμα επι τη προβατικη κολυμβηθρα, dim. du Paralytique ..... 257 v
ανεληφθης εν δοξη απο γης εις ουρανους ο τα παντα πληρων τη θεοτητι, jeudi de l'Ascension ..... 269 v
ανεληφθης εν δοξη εν τω ορει των ελαιων, jeudi de l'Ascension ..... 265 v
ανελθων εις ουρανους οθεν και κατηλθες, jeudi de l'Ascension ..... 264 v
ανετειλεν το εαρ δευτε ευωχηθωμεν εξελαμψεν η αναστασις χριστου, 23. avril ..... 139 v
ανετειλεν το εαρ της νηστειας, sem. du Tyrophage, mercr., soir ..... 192 r
ανηγγειλαν οι ουρανοι την δοξαν σου κυριε το φοβερον του σταυρου σου σημειον, 7. mai ..... 142 r
ανηλθες χριστε προς τον αναρχον πατερα σου, jeudi de l'Ascension ..... 264 v
ανθρωπε του θεου και πιστε θεραπον και οικονομε των αυτου μυστηριων, 6. déc. ..... 72 v
ανθρωπε του θεου και πιστε θεραπον λειτουργε κυριου, 6. déc. ..... 74 v
ανοιγεσθω η πυλη του ουρανου σημερον, 2. févr. ..... 128 v
αντι αγαθων ων επoιησας χριστε τω γενει των εβραιων (11. antienne; cette indication manque dans le ms.) Vendredi Saint, Passion .... 244 v

Fol.

ανυμνησωμεν οι πιστοι της περι ημας του θεου ευεργεσιας το μεγεθος, Épiphanie ..... 110 v
ανυμφευτε παρθενε η τον θεον αφραστως συλλαβουσα σαρκι, Alphabét., 4. mode plag. (Théotokion) ..... 300 v
ανυμφευτε παρθενε ποθεν ηκεις τις ο τεκων σε, Avant-fêtes de Noël ..... 89 r
αξιεπαινοις ασμασιν πιστοι μεγαλυνωμεν κυρον και ιωαννην, 30. janv. ..... 125 v
αξιως ειληφας εκ θεου τα χαρισματα σοφε αποστολε, 16. janv. ..... 116 r
αξιως του ονοματος εpολιτευσω στρατιωτα γεωργιε, 23. avril ..... 140 r
απεσεισω την πλανην του πατρος πανευφημε, 27. juillet ..... 166 r
απεσταλη αγγελος γαβριηλ ουρανοθεν εκ θεου προς παρθενον αμολυντον, 25. mars ..... 135 r
απεσταλη εξ ουρανου γαβριηλ ο αρχαγγελος ευαγγελισασθαι τη παρθενω την συλληψιν, 25. mars .. 137 r
αποστολε του σωτηρος βαρναβα πανευφημε, 11. juin 144 v
αποστολε χριστου ευαγγελιστα θεολογε, 26. sept. et 8. mai (voir les renvois des fol. 26 v et 142 r) . 324 v
αποστολε χριστου και των θειων δογματων συγγραφευς, 18. oct. ..... 37 r
αποστολικοις αγωσι σαυτον κατακοσμησας των αποστολων συνομιλος γεγονας τιτε αποστολε, 25. août ..... 179 r
αποστολικων παραδοσεων ακριβεις φυλακες γεγονατε, dim. des Pères ..... 269 v
αποστολοι θειοι του κοσμου θερμοτατοι πρεσβευται, Prosom., 1. sem. du Carême, jeudi [mercr.] .. 313 v
αποστολοι πανευφημοι οι του κοσμου πρεσβευται, Prosom., 5. sem. du Carême, jeudi [mercr.] .. 319 v
**αποστολοι προφηται και μαρτυρες οσοι δυσωπησατε*, dim. de la Toussaint ..... 278 v
αποστολοι του σωτηρος φωστηρες οικουμενης, Prosom., 3. sem. du Carême, jeudi [mercr.] ..... 316 v
αποσφαλεντες εκ παραβασεως της πρωην εκ παραδεισου τρυφης και απολαυσεως, 5. sem. du Carême, lundi, soir ..... 213 v
αρετων ηλιου προσεπιβας αρματι θειω, Prosom., 1. sem. du Carême, jeudi [mercr.] ..... 313 v
αριστειας αθλων γεωργων τα κρειττονα, 23. avril 138 r
αριστην οδον υψωσεως χριστε την ταπεινωσιν εδειξας, 4. sem. du Carême, lundi, matin ..... 208 r
αρνησαμενος κοσμον και τα εν κοσμω οσιε, 15. janv. 116 r
αρξωμεθα λαοι της αμωμου νηστειας ητις εστιν των ψυχων σωτηρια, 1. sem. du Carême, mardi, matin ..... 196 v
αρχιερατικην στολην ενδυσαμενος οσιε πατερ τον ομωνυμον παυλον εξηλωσας, 6. nov. ..... 50 r
αρχιερευς (sic) *οσιε παμμακαριστε πατερ θαυματουργε θεραπον χριστου αβερκιε*, 22. oct. ..... 39 v
αρχοντες λαων συνηχθησαν κατα του κυριου και κατα του χριστου (1. antienne) Vendredi Saint, Passion ..... 240 v
ασατε λαοι τη μητρι του θεου ημων ασατε, 15. août 176 v
ασκησεως το πελαγος διαπλεων της εγκρατειας αυρα, 6. nov. ..... 50 v
ασκητικων γυμνασιων συγκροτησας επι γης οσιε αντωνιε, 17. janv. ..... 116 v
ασμα ασματων χορευοντες ασμα (l. αμα) *προσενεγκωμεν τω χριστω φιλομαρτυρες*, 23. avril ..... 139 r
**ασματικην χορειαν κροτησωμεν σημερον των απ' αιωνος αγιων τελουντες μνημην φαιδραν*, dim. de la Toussaint ..... 278 v
ασματικην χορειαν κροτησωμεν σημερον ω φιλομαρτυρες, 31. oct. ..... 44 r
ασματικως τον ποιμενarχην σημερον πιστοι ομοφρονως τιμησωμεν, 24. oct. ..... 40 r
ασμενως λαοι την νηστειαν ασπασωμεθα, sem. du Tyrophage, mardi, matin ..... 191 r
ασπορως εκ θειου πνευματος βουλησει δε π{ρ}ατρος συνειληφας υιον, Alphabét., 3. mode (Théotokion) ..... 296 v
αστηρ ανετειλεν ευσεβειας απο δυσμων ηλιου του φαινομενου ο μεγας εν ιεραρχαις μεθοδιος, 14. juin 145 r
αστηρ αστερων προδρομος, 24. juin ..... 149 r
ασωματοις χειλεσι και νοεροις ομμασι (sic) *των αγγελων αι ταξεις*, 8. nov. ..... 52 r
ασωτου δικην απεστη⟨ν⟩ της χαριτος σου κυριε, 3. sem. du Carême, vendr., soir ..... 207 v
ασωτως διασπειρας τον πατρικον μου πλουτον, 3. sem. du Carême, mercr., soir ..... 206 v
αταφος νεκρος υπαρχων ο παραλυτος, dim. du Paralytique ..... 257 r
ατελευτητος υπαρχει των αγιων η χαρις ην παρα χριστου εκομισαντο, 1. nov. ..... 46 v
ατενισαι το ομμα εις ουρανον ου τολμω ο ταλας εγω, 3. sem. du Carême, dim., soir ..... 208 r
αυγουστου μοναρχησαντος επι της γης, Noël ..... 94 v
αυτεξουσιως εξεδυθην τη πρωτη μου παραβασει των αρετων την ευπρεπειαν, 5. sem. du Carême, jeudi, soir ..... 215 v
α⟨υ⟩τη η ημερα κυριου αγαλλιασθε λαοι ιδου γαρ του φωτος ο νυμφων, 8. sept. ..... 10 r
αφθορου τοκου μαριας υπαρων (l. -χων) *μαρτυς*

Fol.

καταγωγιων, 20. sept. ... 22 v
αφιερωθεις τω θεω εκ κοιλιας μητρικης ως αλλος σαμουηλ πατερ ενθεμε, 20. janv. ... 120 v
αγια θυμα της πλευρας τη χειρι, dim. de St. Thomas ... 255 r
βαπτιζεται χριστος και αγιαζει εκ του υδατος, Épiphanie ... 109 v
βαρναβα πανευφημε το εξαστραπτον κειμηλιον του αγιου πνευματος, 11. juin ... 144 r
βασιλεν ουρανε παρακλητε το πνευμα της αληθειας, dim. de la Pentecôte ... 274 r
βασιλεις επαρχων ουρανου και γης ακαταλιπητε εκων εσταυρωσεν (l. εσταυρωσαι), Alphabét., 1. mode ... 294 v
βασιμον κρηπιδα η εκκλησια κεκτηται τους ιερους σου αγιους ιερομαρτυς βαβυλα, 4. sept. ... 6 v
βεβαρημενοι των ορθαλμων μου εκ των ανομιων μου, dim. du Pharisien et du Publicain ... 185 v
βηθλεεμ γη ιουδα το κατα σαρκα το πολιτευμα, Avant-fêtes de Noël ... 86 v
βηθλεεμ ετοιμαζου εντρεπεσθω η φατνη, Vig. de Noël ... 90 r
βηθλεεμ εντρεπεσθε υμνησον πολις σων, Avant-fêtes de Noël ... 87 v
βηματι πιλατου παριστηκως και αγωνιζομενος υπερ της ευσεβειας, 4. sept. ... 6 v
βιον αθλον εξησκημενη βημα αθεων καταλαβουσα ισστης τροπαιοφορος ασκητρια σοφη, 25. nov. .. 66 r
βιον ενθεον καταρθωσας θεωρια την πραξιν κατεκοσμησας, 10. janv. ... 114 r
βιοστησας εν τη ασκησει των θειων αρετων φερωνυμος βιαια, 11. févr. ... 130 v
βλεπε την ελεουσαν προς την παρθενον μαριαμ δαλεγομενη, 24. juin ... 150 r
βοωδες αστραπτοντες θεηγοριας οι μεγαλυνομοι προφηται, dim. des Saints Aïeux de N. S. J. C. 85 r
βρωματων ηστενωσα γαστη μου και παθων μη καθαρευουσα, sem. du Tyrophage, mercr., matin 191 v
βρωσει παλαι ποτε εξοκωσθεντες παραδεισον, Prosom., 1. sem. du Carême, mercr. [mardi] ... 312 v
γαγγανος χρυσοστομε θεοπνευστον οργανον, 13. nov. 56 v
γενεσιον αθεμιτον και συμποσιον αναιδεστατον ηρωδης απετελεσεν, 29. août ... 182 r
γενεσιον τελουμενον τον αναιδεστατον τροπον, 29. août ... 183 r
γενναιοι μαρτυρες αληθειας τιμις οι βια τυραννικη, 23. déc. ... 83 v
γευσαμενοι εχθιστε αληθως ο ιουδας φαγοντων το μαννα εν τη ερημ., Jeudi Saint ... 234 v

Fol.

γλωσσαι ποτε συνεχεθησαν (l. συνεχυθησαν) δια την τολμαν της πυργοποιας, dim. de la Pentecôte ... 275 r
γλωσσαις αλλογενων εκαινουργησας χριστε τους σους μαθητας, dim. de la Pentecôte ... 271 r
γλωσσαν ην ουκ εγνω ηκουσεν η θεοτοκος ελαλει γαρ προς αυτην ο αρχαγγελος, 25. mars ... 136 r
γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη πειρασθητε (3. antienne) Vendredi Saint, Passion ... 241 v
γρηγορησις θεου εδοθη σοι σοφε, 17. nov. ... 61 v
γυναικες θεοφοροι μυρα φερουσαι μετα σπουδης και οδυρμον, Alphabét., 1. mode ... 294 v
δαβιτικην προφητιαν εκπληρων χριστος, Anatol., 3. mode plag., sam. soir ... 290 v
δαβιτικην ωδην σημερον λαοι ασωμεν χριστω τω θεω, 15. août ... 175 v
δαβιτικως ανεβοων σεργιος και βακχος, 7. oct. ... 32 r
δαβιτικως σημερον πιστοι τον προφητην κυριου υμνοις τιμησωμεν, 20. juillet ... 160 r
δαβιτικως συνελθοντες οι πιστοι εν ασμασι τω μυστικω ρητορι του λογου λουκα εκβοησωμεν, 18. oct. ... 38 r
δανιηλ ανηρ επιθυμιων λιθον ανευ χειρων τμηθεντα θεωρησας σε κυριε, dim. des Saints Aïeux de N. S. J. C. ... 85 r
δανιηλ ο προφητης ανηρ επιθυμιων γενομενος, sam. du Carnaval, soir ... 189 v
δαπανησας ασωτως της πατρικης ουσιας τον πλουτον, dim. de l'Enfant prodigue ... 188 r
δεξια σου χειρι λαβων συ λογε, Anabathmi, 1. mode, 2. antienne ... 301 r
δεξια σου χειρ κἀμε ηπταμενην (l. ιπτομενη?), Anabathmi, 1. mode plag., 2. antienne ... 304 r
δεσποτης υπαρχων ουρανου και γης ακαταλιπητε επαθες δια σταυρου, Anatol., 4. mode plag., dim. soir ... 294 r
δευρο δημοι σημερον το των πιστων ευφημως καλλιερημα χοροστατησαντες, 29. juin ... 152 r
δευτε αγαλλιασωμεθα τω κυριω εν τη μνημη σημερον των αθλοφορων ω φιλεορτοι, 2. nov. ... 48 r
δευτε αγαλλιασωμεθα τω κυριω και ενφρανθωμεν εν τη αναστασει αυτου, Anatol., 3. mode plag., dim. matin ... 291 r
δευτε αγαλλιασωμεθα τω κυριω το παρον μυστηριον, Noël ... 94 r
δευτε αναβωμεν εις το ορος κυριου και εις τον οικον του θεου ημων, 6. août ... 172 r
δευτε ανυμνησωμεν λαοι την παναγιαν παρθενον αγνην, 15. août ... 175 r

Fol.

δευτε ανυμνησωμεν λαοι την του σωτηρος τριημερον εγερσιν, Anatol., 4. mode, sam. soir ... 285 r
δευτε ανυμνησωμεν την μητερα του σωτηρος, Noël 96 r
δευτε απαντα τα εθνη το ευλογημενον ξυλον προσκυνησωμεν, 14. sept. ... 15 r
δευτε απαντα τα περατα της γης την σεπτην μεταστασιν της θεομητορος μακαρισωμεν, 15. août 175 r
δευτε απαντες κυμβαλοις ψαλμικοις, Prosom., 3. sem. du Carême, mardi [lundi] ... 316 r
δευτε απαντες πιστοι προς την παρθενον δραμωμεν, 8. sept. ... 11 v
δευτε απαντες πιστοι την ιουδαιαν αφεντες διελθωμεν την ερημον του ιορδανου, 2. janv. ... 103 v
δευτε απαντες πιστως πανηγυρισωμεν των προ νομου πατερων, dim. des Saints Aïeux de N. S. J. C. ... 84 v
δευτε απαντες πνευματικως ενφρανθωμεν επι τη μνημιν (l. μνημη) των αγιων, dim. de la Toussaint ... 275 v
δευτε απαντες χριστου τα γενεθλια πιστως προεορτασωμεν, Avant-fêtes de Noël ... 87 r
δευτε εκκαθαρωμεν εαυτους εν ελεημοσυναις, 1. sem. du Carême, dim., soir ... 203 r
δευτε εργασωμεθα εν τω μυστικω αμπελωνι, 4. sem. du Carême, dim., matin ... 213 r
δευτε ιδωμεν την ζωην ημων εν ταφω κειμενην, Samedi Saint ... 250 v
δευτε και ημεις ασμασιν ενθεοις χριστω συναντηθωμεν, 2. févr. ... 126 r
δευτε και ημεις σημερον πας ο νεος ισραηλ, dim. des Rameaux ... 225 v
δευτε και θεασασθε απαντες ξενον θεαμα και παραδοξον, 15. juillet ... 158 v
*δευτε λαοι προσκυνησωμεν τον εκ νεκρων ανασταντα, Anatol., 2. mode, dim. soir ... 282 v
δευτε λαοι την τρισυποστατον θεοτητα προσκυνησωμεν, dim. de la Pentecôte ... 274 v
δευτε λαοι το παραδοξον θαυμα καθορωντες του σταυρου την δυναμιν προσκυνησωμεν, 14. sept. 17 r
δευτε μιμησωμεθα τας φρονιμους παρθενους, Épiphanie ... 109 v
*δευτε παντα της γης τα περατα πνευματικην χορειαν επικροτησωμεν, 23. avril (cp. le renvoi du fol. 157 r) ... 140 r
δευτε παντες οι λαοι την μονην αμωμητον εγκωμιασωμεν, 21. nov. ... 63 v
δευτε παντες οι πιστοι των αγιων παντων την πανεορτον μνημην, dim. de la Toussaint ... 275 v
δευτε πασα κτισις εν κυμβαλοις ψαλμικοις συνελθον-

Fol.

τες ενφημησωμεν ανναν, 25. juillet ... 165 r
δευτε πασα κτισις του αληθως ιατρου πνευματικου, 18. oct. ... 37 v
δευτε πιστοι επαρθωμεν ενθεως και κατιδωμεν συγκαταβασιν, Vig. de Noël ... 91 r
δευτε πιστοι επεργασωμεθα εν φωτι τα εργα του φωτος, 1. sem. du Carême, vendr., soir ... 198 v
δευτε πιστοι επεργασωμεθα προθυμως τω δεσποτη, Mardi Saint ... 230 r
δευτε πιστοι σημερον χορειαν επικροτησωμεν ευσεβως πανηγυρισαντες, dim. de la Toussaint ... 278 r
*δευτε πιστοι τιμησωμεν αθλοφορον του χριστου μηναν, 11. nov. ... 54 r
δευτε πιστοι το ζωοποιον ξυλον προσκυνησωμεν, stichère de l'Adoration de la Croix (4 sem. du Carême, mercr., soir) ... 209 r
δευτε πιστοι τοις επαινοις συνελθοντες στεψωμεν δυαδα πανολβιαν, 15. juillet ... 158 r
δευτε προθυμως το στειρον οπλον της νηστειας εχοντες, Prosom., 1. sem. du Carême, mardi [lundi] ... 312 v
δευτε προ τελους παντες αδελφοι εν καθαρα καρδια, 6. sem. du Carême, jeudi, matin ... 218 v
δευτεραν εναν την αιγυπτιαν ευρων ο δρακων, Lundi Saint ... 229 r
δευτε συμφωνως οι πιστοι μνημην τελεσωμεν μαρτυρος μαρτυρος, 2. sept. ... 5 v
δευτε συμφωνως οι πιστοι την ετησιον μνημην των ιεραρχων ευφημησωμεν διονυσιον τε και κυπριανον, 3. oct. ... 29 v
*δευτε την παγκοσμιον κοιμησιν της παναμωμου θεοτοκου εορτασωμεν, 15. août ... 177 v
δευτε της ουρανιου μυσταγωγιας τον κηρυκα και υποφητην του ευαγγελιου, 25. avril ... 141 v
δευτε των ορθοδοξων το καυχημα (l. συστημα) συναθροισθεντες σημερον εν τω πανσεπτω ναω των θεηγορων προφητων, 20. juillet ... 161 v
*δευτε των πιστων ο συλλογος ευφροσυνος, dim. de la Toussaint ... 277 r
δευτε των πιστων ο συλλογος σημερον υμνος στεψωμεν κυριον συν τω ιωαννη, 30. janv. ... 125 r
*δευτε των πιστων το συστημα δευτε εορτην συστησωμεθα, 23. avril ... 139 v
δευτε των πιστων το συστημα τους νεως μυηθεντες των μαθητων του χριστου, jeudi de l'Ascension 267 v
δευτε φιλαθλοι την τρισανγη των μαρτυρων τιμησωμεν χορειαν, 11. nov. ... 54 v
δευτε φιλαθλοι των θηλειων το καυχημα την πρωτομαρτυρα θεκλαν εν υμνοις τιμησωμεν, 24. sept. 24 v

Fol.

δεντε φιλεορτων το συστημα δεντε και χορειαν στησωμεθα δεντε καταστεψωμεν ασμασι την εκκλησιαν, 15. août ... 176v

δεντε φιλομαρτυρες ασματικην υμνωδιαν τω αναστατι εκ ταφου χριστω προσαξωμεν, 23. avril ... 139r

δεντε φιλομαρτυρες ομοφρονος απαντες ευφημησωμεν τον του χριστου αθλοφορον, 27. juillet ... 166v

δεντε φιλομαρτυρες παντες πνευματικως ευφρανθωμεν και πανηγυρισωμεν, 1. sem. du Carême, vendr., soir, fête de St. Théodore ... 198v

δεντε φιλομαρτυρες παντες τους του χριστου αριστεας εν υμνοις τιμησωμεν, 15. nov. ... 59r

*δεντε φιλομαρτυρες τον του χριστου στρατιωτην και του παντων συμπολιτην, 21. juin ... 146r

δεντε φιλομαρτυρες τους του χριστου αθλοφορους εν υμνοις τιμησωμεν, 13. déc. ... 81r

δεντε φιλεορτασθενοι παντες και της αγνειας ερασται, 8. sept. ... 8r

δεντε χριστοφοροι λαοι κατιδωμεν θαυμα, Vig. de Noël ... 91v

δεντε χριστοφοροι λαοι κατιδωμεν τι συνεβουλευσατο ιουδας ο προδοτης, Vendredi Saint, Les Heures ... 248v

δεχου συμεων αν υπο των γονεων μωσης νομοθετουντα προεσωπα εν σινα, 2. févr. ... 126r

δι' αγγελου προρρησεως γονος πανσεπτος εξ ιωακιμ και της αννης, 8. sept. ... 9r

δια λαζαρου την εγερσιν κυριε το ωσαννα σοι εκραυγαζων (3. antienne) Vendredi Saint, Passion ... 241r

δια τηστειας καθαρθηναι σπευσωμεν του ρυπου των πταισματων ημων, sem. du Tyrophage, lundi, soir ... 191r

δια ξυλου σωτερ κατηργησας την του ξυλου καταραν, Alphabet., 2. mode ... 295r

δια παντος ευλογουν(ν)τες τον κυριον υμνουμεν, Anatol., 2. mode plag., sam. soir ... 289r

δια των νομων κυριον την κεφαλην απετμηθης ω παναγιε ιωαννη, 29. août ... 181v

δια τον φοβον των ιουδαιων ο φιλος σου και ο πλησιον πεπτωκε ηρνησατο σε κυριε, Vendredi Saint, Les Heures ... 247v

διδασκαλιας την πλανην και γνωσιν των ειδωλων απελειξω αληθως, 2. oct. ... 28v

δι' εγκρατειας κυριε τας ψυχας φωτισθεντες, Prosom., 3. sem. du Carême, mercr. [mardi] ... 316v

δικαιοσυνης ηλιε νυστε χριστε ο θεος ο των εκ μητρας των φωτος ιστερημενων, dim. de l'Aveugle-né ... 264r

δοξα εν υψιστοις θεω εν βηθλεεμ ακουω, Vig. de Noël 93v

δοξα εν υψιστοις θεω και επι γης ειρηνη σημερον δεχεται βηθλεεμ, Noël ... 98v

δοξαζωμεν σου χριστε την πολλην ευσπλαγχνιαν, 24. juillet ... 163v

δοξα σοι χριστε σωτηρ (sic) υιε θεου μονογενες, Anatol., 4. mode plag., sam. soir ... 292v

δοξα σοι χριστε τω εν υψιστοις τω καθημενω επι του θρονου, dim. des Rameaux ... 224r

δοξα τη δυναμει σου κυριε, Anatol., 2. mode plag., sam. soir ... 288v

δυας μαρτυρων σημερον ανετειλεν ημιν, 30. janv. 125v

δυο και πονηρα εποιησεν ο πρωτοτοκος υιος μου ισραηλ, Vendredi Saint ... 238r

δυσημερευει λαζαρος εν τω ταφω, Prosom., 6. sem. du Carême, jeudi [mercr.] ... 320v

δωρον θεου υπερτατον ανεδειχθης μαρτυς θεοδωρε, 1. sem. du Carême, vendr., soir, fête de St. Théodore ... 199v

εαν μη κυριος οικοδομηση οικον των αρετων ματην κοπιωμεν πλην γαρ αυτου, Anabathmi, 3. mode plag., 2. antienne ... 305r

εαν μη κυριος οικοδομηση οικον των αρετων ματην κοπιωμεν την δε ψυχην σκεποντες, Anabathmi, 3. mode, 2. antienne ... 302v

εβραιοι συνεκλεισαν εν τω ταφω την ζωην, Anatol., 3. mode, dim. matin ... 284r

εγκαινια τιμασθαι παλαιος νομος, 13. sept. ... 13v

εγκαινιζεσθε αδελφοι, 13. sept. ... 13v

εγκαινιζεται σημερον η εξ εθνων (sic) εκκλησια, 13. sept. ... 13r

εγκαινιζου εγκαινιζου η νεα ιερουσαλημ, 13. sept. 12r

εγκρατεια την σαρκα ταπεινωσαι παντες σπουδασωμεν, Prosom., 1. sem. du Carême, lundi [dim. du Tyrophage] ... 311v

εδειξας πασιν εμφανως αθλητα νικηφορε, 9. févr. 130r

εδραμεν λεγων ο ιουδας τοις παρανομοις γραμματευσι (2. antienne) Vendredi Saint, Passion. 240v

εδωκαν εις το βρωμα μου χολην και εις την διψαν μου εποτισαν με οξος (9. antienne) Vendredi Saint, Passion ... 244r

εθαυμαστωθης ιακωβε εν ταις βασανοις πασαις μακροθυμησας, 27. nov. ... 66v

εθαυματουργησε χριστε του σταυρου η δυναμις, 24. juillet ... 164r

εθου πυργον ισχυος την εκκλησιαν σου χριστε, 13. sept. ... 14r

ειδομεν το φως το αληθινον ελαβομεν πνευμα επουρανιον, dim. de la Pentecôte ... 271v

ειδωσαν σε υδατα ο θεος ειδωσαν σε υδατα και εφοβηθησαν, Épiphanie ... 108v

Fol.

ει και θειω βουληματι περιφανεις στειραι γυναικες, 8. sept. ... 10r

ειληφας ιεραρχα την ανωτατω φιλοσοφιαν, 13. nov. 56r

ειλικρινως ποθησαντες σε λογε θεου οι ενδοξοι μαρτυρες, 17. juin ... 145r

ει μη οτι κυριος ην εν ημιν ουδεις ημων αντισχειν ηδυνατο, Anabathmi, 2. mode plag., 2. antienne ... 304v

ει μη οτι κυριος ην εν ημιν τις ικανος σωος φυλαχθηναι, Anabathmi, 2. mode, 2. antienne ... 301v

ειπατε παρανομοι τι ηκουσατε παρα του σωτηρος χριστου (8. antienne) Vendredi Saint, Passion. 243v

εις αιωνα εδραμες του κυριου νικολαε, 6. déc. ... 76r

εις αναμαρτητον χωραν και ζωηραν επιστευθην, dim. de l'Enfant prodigue ... 186v

εις βαθος θεωριας υπελθων πανσοφως ιεραρχα χριστου, 17. nov. ... 61v

εισερχομενου σου κυριε εις την αγιαν πολιν επι πωλου καθημενος, dim. des Rameaux ... 223v

εις ορος υψηλον μεταμορφωθεις ο σωτηρ, 6. août 171v

εις ορος υψηλον συμβολικως το θαυμαστον ανελθων, 24. mai ... 143v

εις τα ορη των σων υψωσας με νομων, Anabathmi, 1. mode, 2. antienne ... 301r

εις τα ορη ψυχη αρθωμεν, Anabathmi, 1. mode plag., 2. antienne ... 304r

εις τα υπερκοσμια σκηνωματα το πνευμα σου δημητριε μαρτυς σοφε, 26. oct. ... 42r

εις τα ωτα κυριου σαβαωθ εισεληλυθει η σφαγη υμων, 29. déc. ... 100r

εις το μνημα σε επεζητησαν (l. -σε) ελθουσαι (l. -σα), Anatol., 3. mode, dim. matin ... 283v

εις τον αδυτον γνοφον του αφραστου φωτος εισδυσας νοητως ο μαρτυς και ποιμην, 30. sept. ... 27v

εις το ορος τοις μαθηταις επειγομενος, 1. éothinon 307r

εις το ορος των ελαιων ηλθες ο ελεων το γενος των ανθρωπων, jeudi de l'Ascension ... 269v

εις τριακοντα αργυρια κυριε και εις φιλημα δολιον (3. antienne) Vendredi Saint, Passion ... 241r

ει τι καλον ει τι τερπνον η ανταδελφος γνωμη των μαρτυρων σου κυριε, 7. oct. ... 32v

ειχεν μεν η θειοτατη σου ψυχη και αμωμος αοιδιμε δημητριε, 26. oct. ... 43r

εκαθισεν αδαμ απεναντι του παραδεισου, dim. du Tyrophage ... 195v

εκαστον μελος της αγιας σου σαρκος ατιμιαν δι' ημας υπεμεινε, Vendredi Saint ... 238r

εκ βαϊων και κλαδων ως εκ θειας εορτης εις θειαν μεταβαντες εορτην, dim. des Rameaux, soir .. 227r

εκ βρεφους εγενου τω κυριω (sic) εραστης φιλτατε παμμακαριστε, 22. sept. ... 23v

εκ βρεφους τω θεω ανετεθης ιεροτατε στεφανε, 28. nov. ... 67v

εκ δεξιων του σωτηρος παρεστη η παρθενος (cp. le renvoi du fol. 157v et celui du fol. 159v), 16. sept. ... 21v

εκεκραξα σοι κυριε θερμως εκ βαθους ψυχης μου, Anabathmi, 4. mode, 2. antienne ... 303r

εκεκραξα σοι κυριε προσσχες κλινον μοι το ους σου βοωντι, Anabathmi, 4. mode plag., 2. antienne 306r

εκ νεοτητος μου ο εχθρος με πειραζει, Anabathmi, 4. mode plag., 1. antienne ... 306r

εκ νεοτητος μου πολλα πολεμει με παθη, Anabathmi, 4. mode, 1. antienne ... 303r

εκ νεοτητος σου φερων τελειοτητος φρονημα υπεθου σεαυτον ιλαριον τον ζυγον (l. τω ζυγω) του χριστου, 21. oct. ... 38v

εκ πυθμενος κακιας εσχατης προς ακροτατον υψος αρετης, 16. nov. ... 60v

εκραταιωθη των του χριστου μαρτυρων κατ' εχθρων το συστημα, 7. oct. ... 33v

εκ ριζης αγαθης αγαθος εβλαστησας καρπος ο εκ βρεφους ιερος συμεων, 1. sept. ... 3v

εκ στειρευουσης σημερον νηδυος καρπος προσευχης ανεβλαστησεν ιωαννης ο προδρομος, 23. sept.. 24r

εκ της ανωθεν προμηθειας την των ιαματων αβυσσον, 1. nov. ... 44v

εκ του αναρχου φωτος ακτιστον υπαρχον και προαιωνιον φως, Anatol., 1. mode plag., dim. soir .. 288r

εκ των βαθεων του αδου κεκραγως αδαμ, Anatol., 3. mode plag., dim. soir ... 292r

ελαμψαν τα καλα εργα σου ως ηλιος επι της γης και εν ουρανοι, 20. janv. ... 120v

ελαμψεν η χαρις σου κυριε ελαμψεν ο φωτισμος των ψυχων ημων, dim. du Tyrophage, soir ... 196r

ελαμψεν της εγκρατειας η ευπρεπεια, sem. du Tyrophage, jeudi, matin ... 192r

ελεησον ημας τους εξουθενημενους, Anabathmi, 2. mode plag., 1. antienne ... 304v

ελεησον ημας τους πταιοντας σοι πολλα, Anabathmi, 2. mode, 1. antienne ... 301v

εληλυθεν η νηστεια η μητηρ της σωφροσυνης, 1. sem. du Carême, lundi, matin ... 196r

ελκομενος επι σταυρου ουτος εβοα(ξ) κυριε, Vendredi Saint, Les Heures ... 248r

εμαυτον απελπιζω εντοων τα εργα μου κυριε, Prosom., 1. sem. du Carême, lundi [dim. du Tyrophage] ... 311v

Ex
γραμμένο πρόσ τη σε τη σελίδα του το βιβλίο
Δια της ήσυχης ελπίδας του δικαίου τη ζωή, 1611
για τον αποφάσισε τη για δικαίο αφιερώνοντας
Passion, 3 mss. du Calvaire, lundi [à mm.
dim.] 8153
γραμμένο του κάθαρτο του δια εκκλησία τρόπο
ακόμη, 18 juin 1581
η κοινή χαρά κατά τη διαταγή του. Anabathmi,
1. mode, 4 antienne 9051
η κοινή κάρα γράφ ε του δικαίου κάρα.
Anabathmi, 1. mode plag., 4 antienne 9051
ευτυχία σκάλα τα τρι τη τριάδα, 8 dé- ... 711
η βιβλία γραπτά ε του δικαίου κάρα. Anasti-
taire de Jésus 861
η βιβλία εκκλησία κοινή τα σκάλα μεγαλεία
δικαίου δικαί 997
στοιχεία τα τα βιβλία του σκάλα τα τα του
κάρα βιβλία, 8 déc. 891
η τότε τα δικαίου δικαίου κοινή μαρτυ
για τα δικαίου (4 antienne) Vendredi Saint,
Passion 8411
η κοινή κάρα κοινή κάρα δικαίου κοινή
μαρτυ σκάλα, 8 sept. 111
σκάλα δικαίου τα σκαλί του τη κάρα κοινή κάρα
καθημερινή, 24 juin 1881
η τότε τα κοινή δικαίου δικαίου του κοινή
κοινή, 17 juillet 1881
η κάρα κοινή σκάλα του δικαίου, 8 déc. 1941
η κοινή κάρα κοινή τα δικαίου κοινή κάρα
κοινή, 18 juin 1041
γραμμένο του σκάλα του δικαίου του κοινή κάρα
κοινή, du Carmel, nuit 1881
δικαίου κοινή κάρα κοινή τα δικαίου κοινή κάρα
κοινή κοινή κοινή κοινή κοινή κοινή κοινή κοινή

Fol.

εμεγαλυνας χριστε ως εν τη ιορδανη και εν βαβυλωνι τον τυραννον σταυρον την δεσμιον, 22. janv. 121 r
επι τον αλιευθεντα επι ορης δεινον παραπτωσεων, Prosom., 3. sem. du Carême, lundi [2. sem., dim.] ..... 315 v
εμφρονως των αγιλεων τον βιον επιναστας εφραιμ ασκησι, 28. janv. ..... 125 r
εν ακομιστι χειρας αυτων μη εκτειναντωσαν, Anabathmi, 2. mode, 3. antienne ..... 302 r
εν ακομιστι χειρας αυτων ο των δικαιων κληρος, Anabathmi, 2. mode plag., 3. antienne ..... 305 r
ενατεινας ακλινως τω υψει της γνωσεως, 6. déc. .. 72 v
εν βηθλεεμ γενναται ο του πατος ποιητης, Avant-fêtes de Noël ..... 89 r
εν βηθλεεμ συνεδραμον πυρεκες τον αληθη μηνυοντες πυρετο, Noël ..... 99 v
ενεκυψας εις τα βαθη του πνευματος ως επι γης υπαρχους βυσσας, 6. nov. ..... 50 v
εν ελαει τον θεον θεραπευσωμεν ωσπερ μυρια επι τον δευτερον (2. antienne) Vendredi Saint, Passion ..... 241 r
εν ενατημω ημερα εορτης ημων σαλπισωμεν πνευματικη κυβερα, 8. sept. ..... 11 r
ενθεως πραξεσι το σωμα συν τη ψυχη νομιμως προκαθηρημενος, 25. janv. ..... 122 v
εν ιερευσι και μαρτυσι διεσφραγ (sic) οσιε πιστος ανελιεχθης πομπην του χριστου, 3. oct. ..... 30 r
εν ιορδανη ποταμω ιδων σε ο ιωαννης, Épiphanie . 108 r
εν ιορδανη ποταμω χριστος ο θεος ημων μολει προς το βαπτισμα, 2. janv. ..... 104 v
εννοω την ημεραν εκεινην και την ωραν, sam. du Carnaval, soir ..... 188 r
*εν πολει του θεου ημων εν ορει αγιω αυτου εκει κατεσκηνωσεν η αγια, 17. juillet ..... 159 r
εν πυρωι αρματι επιδρομος αρθεις, 20. juillet ... 161 v
ενσαρκε λεχνε προδρομε τον σωτηρος βλαστημα στειρας, 7. janv. ..... 113 r
εν τοις αυλαις σου κυριε οι πιστοι το γονυ της ψυχης και τον σωματος υπαλινωντες, dim. de la Pentecôte ..... 271 v
εν ταις αυλαις σου υμνησω σε τον σωτηρα του κοσμον, dim. de la Pentecôte ..... 271 v
εν ταις λαμπροτησι των αγιων σου πως εισελευσομαι ο αναξιος, Mardi Saint ..... 229 v
εν τοπω κιτεταθης ως ο των πανων κυριος, Anatol., 3. mode plag., sam. soir ..... 291 r
εν τη πυρινη αγλη του θειου πνευματος φωτισθεις, 23. oct. ..... 39 v
εν τη στασι του σολομωντος εκει κατεκειτο πληθος

Fol.

των ασθενουντων, dim. du Paralytique ..... 258 r
εν τιμη ων νιοτητος πατρος αγαθου ο αναξ εγω ου συνηρα, 3. sem. du Carême, mercr., matin ... 206 v
επ τοις ορεσι τοις αγιοις θεωρουντες σου τας υψωσεις χριστε, jeudi de l'Ascension ..... 268 r
επ τοις προφηταις αυτηγγειλας ημιν οδον σωτηριας, dim. de la Pentecôte ..... 272 r
επ τω θλιβεσθαι με δαβιτικως αδω, Anabathmi, 1. mode plag., 1. antienne ..... 303 v
επ τω θλιβεσθαι με εισακουσον μου, Anabathmi, 1. mode, 1. antienne ..... 301 r
επ τω ιερω επεστης η σοφια του θεου μεσουσης της εορτης, mercr. de la Mésopentecôte ..... 258 v
επ τω μηνι τω εκτω απεσταλη ουρανοθεν γαβριηλ ο αρχαγγελος, 25. mars ..... 134 v
επ τω νιπτηρι σου χριστε ο θεος τοις μαθηταις σου προελεγες (3. antienne) Vendredi Saint, Passion ..... 241 v
επ τω νοτω οι σπειροντες, Anabathmi, 3. mode, 1. antienne ..... 302 v
επ τω νοτω ο σπειραν θλιψεις, Anabathmi, 3. mode plag., 1. antienne ..... 305 r
επ τω ουρανω τα ομματα εκπεμπων μου της καρδιας, Anabathmi, 2. mode, 1. antienne ..... 301 v
επ τω ουρανω τους οφθαλμους μου αιρω{ν} προς σε λογε, Anabathmi, 2. mode plag., 1. antienne . 304 r
επ τω παθει σου χριστε τον ναον θεωρησας διαρραγεντα λογγινος ο εκατονταρχος, 16. oct. ..... 36 v
επ τω σταυρω παρεστηκως και τα γενομενα σκοπων, 16. oct. ..... 36 v
*επ τω σταυρω προσηλωθης χριστε υπο των παρανομων, Anatol., 2. mode, dim. soir ..... 282 v
επ τω σταυρω σου κατηργησας την του ξυλου καταραν, Anatol., 2. mode, sam. soir ..... 281 v
επ τω σταυρω σου χριστε καυχωμεθα, Anatol., 2. mode plag., sam. soir ..... 288 v
επ τω σταυρω χριστε φανεις καθηλουμενος, Alphabét., 2. mode ..... 295 r
επ φωνη αγαλλιασεως και επ ψαλμοις αλαλαγμου ανυμνησωμεν μαριναν, 17. juillet ..... 159 r
εξαστραπτων αγγελος επι το μνημα σου το ζωοποιον ταις μυροφοροις ελεγεν, Anatol., 3. mode, dim. matin ..... 283 v
εξαστραπτων ο αγγελος επι τω λιθω εκαθητο, Anatol., 3. mode plag., dim. matin ..... 291 r
εξεβληθη αδαμ του παραδεισου δια της βρωσεως, dim. du Tyrophage ..... 194 v
εξεδυσαν με τα ιματια μου και ενεδυσαν με χλαμυδα κοκκινην, Vendredi Saint ..... 239 r

Fol.

εξελαμψεν σημερον η ενδοξος μνημη σου προκοπιε πολυαθλε, 8. juillet ..... 157 r
εξελαμψεν σημερον η σεβασμιος μνημη του αναργυρου, 27. juillet ..... 167 r
εξελθετε εθνη εξελθετε και λαοι και θεασασθε σημερον τον βασιλεα των ουρανων, dim. des Rameaux 225 r
εξεπληττετο ηρωδης ορων των μαγων την ευσεβειαν, Vig. de Noël ..... 92 r
εξεχυθη η χαρις εν χειλεσι σου οσιε πατερ, 1. janv. 102 v
*εξεχυθη χαρις εν χειλεσι σου οσιε πατερ ιωαννη χρυσοστομε, 27. janv. ..... 123 v
εξ ιερουσαλημ κατεβην απολισθησας, 5. sem. du Carême, mardi, soir ..... 214 v
εξοστρακισας (l. -σθεις) της ευθειας οδου σου, 5. sem. du Carême, mardi, soir ..... 214 r
εορτη χαρμοσυνος επελαμψεν τοις περασιν σημερον η πανσεπτος μνημη των σοφωτατων αποστολων, 29. juin ..... 154 r
επαθες δια σταυρου ο απαθης τη θεοτητι, Anatol., 4. mode plag., dim. matin ..... 293 r
επαινεσατωσαν εθνη και λαοι χριστον, Anatol., 3. mode plag., dim. soir ..... 292 r
επεθυμησαν γυναικες ιδειν σου την αναστασιν χριστε ο θεος, Anatol., 4. mode, dim. matin ..... 286 r
επελαμψεν ημερα χαρμοσυνος και εορτη πανσεβασμιος, 21. nov. ..... 63 v
επεστη η εισοδος του ενιαυτου, 1. sept. ..... 1 r
επεφανεν (l. -η) σημερον ο μεγας προδρομος εξ αγονων λαγονων της ελισσαβετ προελθων, 24. juin 148 r
επιγνωμεν αδελφοι του μυστηριου την δυναμιν, dim. de l'Enfant prodigue ..... 186 v
επι ξυλου βλεπουσα κρεμαμενον χριστε σε τον παντων κτιστην και θεον, Vendredi Saint ..... 238 r
επι οικον δαβιδ φοβος μεγας, Anabathmi, 1. mode, 3. antienne ..... 301 v
επιστας τω μνηματι λαζαρου σωτηρ ημων, St. Lazare ..... 222 v
επι την μητερα αυτου γην δυνων πας, Anabathmi, 4. mode plag., 3. antienne ..... 306 v
επι την μητερα αυτου ως εχει την (l. τις) στοργην, Anabathmi, 4. mode, 3. antienne ..... 303 v
επι την πηγην επεστης η πηγη των θαυματων, dim. de la Samaritaine ..... 261 r
επι τη προβατικη κολυμβηθρα ανθρωπος κατεκειτο εν ασθενεια, dim. du Paralytique ..... 257 r
επι τη προδοσια ουκ ηρκεσθησαν χριστε τα γενη των εβραιων (11. antienne) Vendredi Saint, Passion 245 r
επι τοις ειρηκοσι μοι εις τας αυλας προστωμεν (l. προσβωμεν) κυριοε, Anabathmi, 1. mode plag., 3. antienne ..... 304 r
επι τοις ειρηκοσι μοι οδευσωμεν εις οικους του κυριου, Anabathmi, 1. mode, 3. antienne ..... 301 r
επι τον κυριον ελπιδα πας τις κεκτημενος, Anabathmi, 4. mode, 3. antienne ..... 303 v
επι τον κυριον ο εσχηκως ελπιδα ου δεισει τοτε, Anabathmi, 4. mode plag., 2. antienne ..... 306 r
επι το φρεαρ ως ηλθεν ο κυριος η σαμαρειτις ηρωτα, dim. de la Samaritaine ..... 261 r
επρεπε τη βασιλιδι των πολεων ιωαννην αυχειν αρχιερεα, 13. nov. ..... 56 v
επρεπε τοις αυτοπταις του λογου και υπηρεταις και της κατα σαρκα μητρος αυτου την κοιμησιν εποπτευσας (l. -σαι), 15. août ..... 174 r
επταστυλοι εκλεκτοι εκ μιας πετρας λογικης λατομηθεντες, 1. août ..... 167 v
ερευνατε τας γραφας καθως ειπεν εν ευαγγελιοις χριστος ο θεος ημων, 2. févr. ..... 128 r
ερραναν μυρα μετα δακρυων επι το μνημα σου αι γυναικες, dim. des Stes Myrophores ..... 255 v
[le même stichère] Anatol., 2. mode, dim. matin 282 r
ερχεται προς τον ιορδανην χριστος η αληθεια, 2. janv. 104 v
ερχομενος μετα σαρκος προς ιορδανην κυριε βαπτισθηναι θελων, Épiphanie ..... 106 r
ερχομενος ο κυριος προς το εκουσιον παθος τοις αποστολοις ελεγεν εν τη οδω, Lundi Saint .... 227 v
εσταυρωθης εταφης χριστε ως ηβουληθης, Anatol., 2. mode, dim. matin ..... 282 r
εστησαν τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου (9. antienne) Vendredi Saint, Passion. 244 r
ετεχθης ως αυτος ηθελησας εφανης ως αυτος ηβουληθης, jeudi de l'Ascension ..... 265 r
ετοιμαζου ιορδανη ποταμε ιδου γαρ παραγινεται χριστος ο θεος, 2. janv. ..... 104 v
ετρεμεν η χειρ του βαπτιστου οτε της αχραντου σου κορυφης ηψατο, Épiphanie ..... 110 r
ευαγγελιζεται ο γαβριηλ τη κεχαριτωμενη σημερον, 25. mars ..... 135 v
ευαγγελιστα ιωαννη ισαγγελε παρθενε, 26. sept. et 8. mai (voir les renvois des fol. 26 v et 142 r). 325 r
ευδουλε αγαθε και πιστε ενεργατα του αμπελωνος χριστου, 6. déc. ..... 75 r
ευθυμειτε ελεγε τοις γεννηθεισιν αγγελος κυριου, 20. janv. ..... 120 r
ευπρεπιζου βηθλεεμ ηγουται γαρ η εδεμ, Avant-fêtes de Noël ..... 87 r
ευφρανεσθε δικαιοι ουρανοι αγαλλιασθε, Noël ... 96 r
ευφρανεσθωσαν οι ουρανοι και αγαλλιασθω η γη ο γαρ του πατρος συναιδιος, 25. mars ..... 137 r

Fol.

*ευφραινεσθωσαν οι ουρανοι και αγαλλιασθω η γη σημερον γαρ αληθως μια τοιμη γεγονεν αγγελων και ανθρωπων, Noël..... 97 v

ευφραινεται ο ουρανος σημερον φαιδρος και η γη αγαλλεται πιστος επι τη μνημη του μαρτυρος λωντιου, 18. juin..... 145 v

ευφρανον αγιστας ανθησασα τοιουτον πολιουχον, 19. janv..... 119 v

ευφρανου εν κυριω πολις θεσσαλονικη, 26. oct.... 41 v

ευφρανθητι ιερουσαλημ και πανηγυρισατε παντες, Noël..... 96 v

ευφρανθητε ουρανοι σαλπισατε τα θεμελια της γης βοησατε τα ορη ευφροσυνην, Anatol., 1. mode, sam. soir..... 279 r

ευφροσυνως σημερον η εκκλησια του θεου σταλιζεται, 14. juin..... 144 v

εφθασε καιρος η των πνευματικων αγωνων αρχη, dim. du Tyrophage..... 195 v

ζηλος ανδρος ενσεβους ειλκυσε γυναικα θεοφιλη προς παραπτωσιν φαιδρων, 26. août..... 179 v

ζηλωσωμεν οι πιστοι του τελωνου την μετανοιαν, 4. sem. du Carême, jeudi, soir..... 212 r

ζηλον λιπων αδικιας και χρυσου απορριψας πλεονεξιας, 16. nov..... 59 v

ζωοδοτα χριστε εκουσιως παθος υποστας, Alphabét., 2. mode..... 295 v

η αμαρτωλος εδραμεν προς το μυρον, Mercredi Saint..... 231 v

η απαρχη της ημων σωτηριας λαοι σημερον γεγονεν, 8. sept..... 7 v

η απεγνωσμενη δια των βιων{ων} και επεγνωσμενη δια των τροπων, Mercredi Saint..... 232 r

η βασιλεια σου χριστε ο θεος βασιλεια παντων των αιωνων και η δεσποτεια σου εν παση γενεα και γενει ο σαρκωθεις εκ πνευματος αγιου, Noël. 94 r

η βασιλεια σου χριστε ο θεος βασιλεια παντων των αιωνων και η δεσποτεια σου εν παση γενεα και γενει παντα γαρ εν σοφια εποιησας, 1. sept.... 2 v

ηγιασεν θεοφορε την αυστατου σοφιαν, 1. sept. 4 v

η γη συντριβησεται τω της οργης σου φοβω, 26. oct..... 43 v

η γρηγορος γλωσσα σου προς βδασκαλιαν, 25. janv. 123 v

γης βαπτεται καλαμος απορασεως παρα χριτων αδικων, Vendredi Saint..... 240 r

η διηθημενη τους αρτους και πεφτισμενη το δεηνημα (cp. le renvoi du fol. 157 v et celui du fol. 159 v), 16. sept..... 21 v

η δοξασα ενφρανεται οτι εν τη σαρκι των αγιων επλουτησθη, 15. nov..... 59 r

Fol.

η εκκλησια σημερον πανηγυριζει μυστικως νεαν στολην ενδυσαμενη, 6. mars..... 132 v

η εκκλησια σημερον στολισαμενη τοις αθλοις σου μαρτυς μυστικως ευφραινεται, 8. juillet..... 156 v

η ελισσαβετ συνελαβε τον προδρομον της χαριτος, 24. juin..... 149 v

η εν τω ξυλω του σταυρου κρεμασθεισα ζωη των απαντων, 3. sem. du Carême, jeudi, soir..... 207 r

η ζωοδοχος σου εγερσις κυριε την οικουμενην πασαν εφωτισε, Alphabét., 3. mode..... 296 r

η θεοκλητος μαρτυς βαρβαρα εν τω σταδιω πασχουσα ελεγε, 4. déc..... 71 r

η θευσηματος φωνη του φωτος ο λυχνος του κυριου ο προδρομος, 24. juin..... 146 v

η θεοφωτος χαρις ημιν της εγκρατειας σημερον λαμψασα, Prosom., 5. sem. du Carême, mardi [lundi]..... 319 r

η καθαρα και παναμωμος νηστεια επιδημησασα νυν προς ημας, 1. sem. du Carême, vendr., soir, fête de St. Théodore..... 200 v

η καθαρα του πνευματος του αγιου σοφια σκηνωσασα εν τη καθαρα καρδια σου, 14. févr..... 131 v

η καρδια μου προς σε λογε υφωθητω, Anabathmi, 4. mode, 3. antienne..... 303 v

η καρδια μου τω φοβω σου σκεπεσθω, Anabathmi, 4. mode plag., 3. antienne..... 306 v

ηλθεν η φωνη της χαριτος του λογου, 24. juin... 147 r

ηλθεν ο σωτηρ σημερον επι την πολιν ιερουσαλημ πληρωσαι την γραφην, dim. des Rameaux, matin..... 226 v

ηλθον επι το μνημειον η μαγδαληνη και η αλλη μαρια, dim. des Stes Myrophores..... 255 r

ηλιας ο ζηλωτης και των παθων αυτοκρατωρ, 20. juillet..... 159 v

ηλιος ακτινας εδυσεν (l. εκρυψεν?) η σεληνη συν τοις αστροις εις αιμα μετετραπη, dim. du Tyrophage 195 r

ημαρτον ομολογω σοι κυριε ο ασωτος εγω, 3. sem. du Carême, mardi, matin..... 206 r

η μεγαλη της αληθειας σαλπιγξ ο πολυαθλος αθανασιος, 18. janv..... 119 r

η μεν ημερα του παθους σου χριστε εις νυκτα μετεβαλλετο, Anatol., 3. mode plag., dim. soir.... 291 v

ην διηλθατε κτισιν φωτισαντες οι του σωτηρος μαθηται, 29. juin..... 154 v

ηνοιγησαν σοι κυριε φοβω πυλαι θανατου, Anatol., 2. mode, sam. soir..... 281 v

η οντως ειρηνη συ χριστε, 6. éothinon..... 309 r

η παγκοσμιος χαρα εκ των δικαιων ανετειλεν ημιν εξ ωκεανου και της αννης, 8. sept..... 9 r

Fol.

η παθοκτονος νηστεια παρουσα τους κακωθεντας υπο της αμαρτιας ιατρευειν επαγγελλεται, 2. sem. du Carême, vendr., matin..... 204 v

η παμφαης του μαρτυρος λαμπει ως ηλιος μνημη τοις περασιν, 27. juillet..... 167 r

η παναμωμος νυμφη και μητηρ της ευδοκιας του πατρος, 15. août..... 174 v

η πανσεπτος αποστολων επεδημησεν εορτη τη εκκλησια χριστου, 29. juin..... 154 v

η πανσεπτος και πανευσημος εφεστηκεν εορτη του αθλοφορου πιστοι, 23. avril..... 141 r

η πενταφεγγης των αθλητων λαμπας ως εν δρυμω ξυλω(ν) αξινη βαβιτικως, 2. nov..... 48 v

η πηγη της ζωαρχιας ιησους ο σωτηρ ημων επι την πηγην επιστας του πατριαρχου ιακωβ, dim. de la Samaritaine..... 262 r

η πηγη των ιαματων ενα και μονον εθεραπευε του ετους, 1. nov..... 45 v

ηπλωσεν η πορνη τας τριχας σοι τω δεσποτη, Mercredi Saint..... 232 r

η πολυαθλος μητηρ προς αγωνας συγκαλουσα τους ιδιους παιδας ελεγεν, 1. août..... 167 v

η προορισθεισα παντανασσα θεου κατοικητηριον, 8. sept..... 8 v

η πρωην επι πινακος το του ηρωδου αθεσμον μισος ελεγξασα, 24. févr..... 132 r

ηρωδης ο παρανομος θεωρων τον αστερα, 29. déc. 100 v

ησαϊα χορευε λογον θεου υποδεξαι, Avant-fêtes de Noël..... 88 r

ησαϊου νυν του προφητου η φωνη σημερον εν τη του μειζονος προφητων κυησει ιωαννου πεπληρωται, 24. juin..... 149 v

η σοφια θεου ο συναϊδιος λογος του πατρος, 29. juin 153 v

ησχυνθη ο βασκανος εχθρος υπο γυναικος ηττωμενος, 4. déc..... 70 v

η ταφη σου κυριε τα δεσμα του αδου συντριψασα διερρηξεν, Anatol., 2. mode plag., sam. soir.. 289 r

ητησατο ιωσηφ το σωμα του ιησου και απεθετο εν τω καινω αυτου μνημειω, Samedi Saint..... 251 v

η του ελεους πηγη τοις ενδεεσι πλημμυρει, 12. nov. 55 r

η του προδρομου και βαπτιστου του προφητου και υπερ παντας τιμηθεντας (l. -τος) τους προφητας, Épiphanie..... 106 r

η τριας ο θεος ημων εαυτην ημιν σημερον αδιαιρετως πεφανερωκεν, Épiphanie..... 106 r

η των αγαθων προξενος νηστεια την εαυτης μεσοτητα νυν επηγαγε, 4. sem. du Carême, jeudi, matin 211 v

η των θειων εννοιων πανσεβασμιος θηκη και της αρρητου ουσιας τρανος η προβλεψασα, 24. févr. 131 v

Fol.

η των λειψανων σου θηκη πανευφημε πατερ πηγαζει ιαματα, 1. sept..... 4 r

η των ουρανων υψηλοτερα επαιχουσα και των χερουβιμ αγιωτερα, 15. août..... 174 v

*η των προφητων θεια επιδημια επελαμψεν σημερον, 20. juillet..... 161 r

η των χειρων εναλλαγη του πατριαρχου ιακωβ, 14. sept..... 15 v

η φωνη του προφητου σου μωσεως ο θεος πεπληρωται η λεγουσα, 14. sept..... 19 v

η φωνη των προφητων σου ησαιου και δαβιδ επληρωθη ο θεος η λεγουσα, 14. sept..... 17 v

η χαρις επελαμψεν της αληθειας, dim. de l'Orthodoxie..... 202 r

θαμβος ην κατιδειν τον ουρανον και γης ποιητην εν ποταμω γυμνωθεντα, Épiphanie ..... 107 a r

θαμβος ην κατιδειν τον ουρανον και γης ποιητην επι σταυρου κρεμαμενον, Vendredi Saint, Les Heures ..... 249 v

θανατον κατεδεξω σαρκι ημιν αθανασιαν πραγματευσαμενος σωτηρ, Anatol., 4. mode, dim. matin..... 285 v

θαυμαστη του σωτηρος η δι' ημας φιλανθρωπος γνωμη, 5. sem. du Carême, dim., soir..... 216 v

θαυμαστων απλον η προσευχη και νηστεια, 2. sem. du Carême, lundi, matin..... 203 r

θαυμαστος ει ο θεος και θαυμαστα τα εργα σου, 1. sept..... 1 v

θεαρχιων (sic) νευματι παντοθεν οι θεοφοροι αποστολοι υπο νεφων μεταρσιως αιρομενοι, 15. août 173 v

θεια χαρις επιφοιτον (sic; l. επιφητο) επι τη θηκη των λειψανων σου ηγιασμενη σωμασι, 1. sept. 4 v

θειος θησαυρος εν γη κρυπτομενος του ζωοδοτου ο σταυρος εν ουρανοις εδεικνυτο βασιλει εοσεβει, 14. sept..... 15 r

θειων δωρεων επωνυμον σε τριμακαρ γεραιφ θεοδωρε, 1. sem. du Carême, vendr., soir, fête de St. Théodore..... 200 r

θεοκτος του ε(ν)ηφαθα η πολις η αγια, Avant-fêtes de Noël..... 87 r

θεολογε παρθενε μαθητα ηγαπημενε 26. sept. et 8. mai (voir les renvois des fol. 26 v et 142 r) 324 v

θεος λογος επεφανη εν σαρκι τω γενει των ανθρωπων, Épiphanie..... 110 v

θεος υπαρχων αναλλοιωτος σαρκι παθων ηλλοιωσαι (l. -σαι), Alphabét., 3. mode..... 296 r

θεοτοκε παρθενε η τεκουσα τον σωτηρα, Noël... 96 r

θεου λογου μελλοντος εκ παρθενου τικτεσθαι, 24. juin..... 147 r

Fol.

θεοφορε ιγνατιε τον σον ερωτα χριστον ε(ν)στερ-
ησαμενος, 20. déc. ..... 82 v
θεοφορε χαριτων, 28. sept. ..... 27 r
θησαυρος ενθεων δωρεων η θεοφρουητος καρα σου
προδρομε, 24. févr. ..... 132 r
θωμας ο λεγομενος διδυμος ουκ ην μετ' αυτων οτε
εισηλθες χριστε, dim. de St. Thomas. ..... 253 r
ιατροι των ασθενουντων θησαυροι των ιαματων,
1. nov. ..... 45 v
ιδου δη τι καλον η τι τερπνον, Anabathmi, 4. mode
plag., 4. antienne ..... 306 v
ιδου η ανακλισις νυν επεφανεν (sic) ημιν, 25. mars 136 v
ιδου καιρος ηγγικε της σωτηριας ημων, Avant-
fêtes de Noël ..... 86 v
ιδου πεπληρωται η του ησαϊου προρρησις, Alpha-
bét., 1. mode (Théotokion) ..... 295 r
ιδου σκοτια και προϊ και τι προς το μνημειον μαρια
εστηκει, 7. éothinon ..... 309 v
ιδου σοι το ταλαντον ο δεσποτης εμπιστευει ψυχη
μου, Mardi Saint ..... 230 v
ιεραρχων την καλλιονην και των πατερων κλεος,
6. déc. ..... 75 r
ιερευς εννομωτατος μεχρι τελους σου εχρηματισας
μακαρ ανδιμε, 3. sept. ..... 6 r
ιερεων μημην και βασιλεων κρατος, dim. après
Noël ..... 101 r
ιερωσυνης νομικης ενδεδυμενος οντως στολην κατα
την ταξιν ααρων ελειτουργησας, 5. sept. ..... 7 v
ιερωσυνης την ψηφον θεοθεν δεξαμενος, 17. nov.. 61 r
ινα τι ραθυμουσα ψυχη μου τη αμαρτια δουλευεις,
2. sem. du Carême, mardi, soir ..... 203 v
ινα το γενος ημων εκ του θανατου χριστε λυτρωσης,
Alphabét., 3. mode ..... 296 v
ιουδας ο δουλος και δολιος ο μαθητης και επιβουλος,
Jeudi Saint ..... 233 v
ιουδας ο παρανομος κυριε ο βαψας εν τω δειπνω την
χειρα, Jeudi Saint ..... 233 r
ιουδας ο προδοτης δολιος ων δολιω φιληματι παρε-
δωκεν τον σωτηρα κυριον, Jeudi Saint ..... 233 v
ιωαννη βαπτιστα ο εν μητρα γνωρισας με τον
αμνον, 2. janv. ..... 105 r
ιωαννη ερωτησαντι κυριε ο παραδιδους σε τις εστι
(3. antienne) Vendredi Saint, Passion ..... 241 r
ιωαννη πανευφημε και οικουμενικε αποστολε,
24. juin ..... 148 v
ιωαννη ειπε ημιν πως εκ των αγιων ην παρελαβες
κορτυ, Vig. de Noël ..... 91 r
καθαπερ αμηλος επι ξυλου κρεμαμενος, Prosom.,
1. sem. du Carême, vendr. [jeudi] ..... 314 r

Fol.

καθαρθωμεν εννοιων τους κευθμωνας και ψυχικας
λαμπηδονας διαγνασωμεν, mercr. de la Méso-
pentecôte ..... 260 v
καθαρισωμεν εαυτους αδελφοι απο παντος μολισμου
σαρκος και πνευματος, sem. du Tyrophage,
vendr., soir ..... 193 r
καθορωσα παλαι η εκκλησια του θεου τους υμων
αγωνας μαρτυρες παγκοσμιοι, 7. oct. ..... 32 r
καθως ειπας κυριε τη μαρθα εγω ειμι η αναστασις,
St. Lazare ..... 222 v
καιρος ευφροσυνος της νηστειας, Prosom., 2. sem.
du Carême, mercr. [mardi] ..... 315 r
καλουντι χριστω προς μαθητειαν ουρανιον προθυμως
ηκολουθησας θεοληπτε, 16. nov. ..... 60 r
κἀν συνεληφθης χριστε υπο των παρανομων ανδρων,
Anatol., 3. mode plag., sam. soir ..... 290 r
κανονα πιστεως και εικονα πραοτητος ανεδειξε σε,
6. déc. ..... 72 v
καρτερων εν αθλησει μαρτυς ιακωβε το σωμα σου
παρεδωκας, 27. nov. ..... 66 v
κατακοσμησον τον νυμφωνα σου σιων και υποδεξαι
τον βασιλεα χριστον, 2. févr. ..... 128 v
καταλαβειν ουκ ισχυσεν σε σκοτια φθονερα φαεννα
χριστε, Anatol., 1. mode plag., dim. soir... 288 v
καταλιπουσα τα τερπνα και ποικιλα του βιου η
οσια και μαρτυς, 1. mars ..... 132 v
καταλιπων τα επι γης ηκολουθησας χριστω, 14. nov. 57 v
κατηλθες εν τω ταφω χριστε ως ηβουληθης, Anatol.,
3. mode plag., sam. soir ..... 290 v
κηρυξ γεγονας του αμνου του θεου και λογου ιωαννη
προφητα και προδρομε, 24. juin ..... 146 v
κληρονομε θεου συγκληρονομε χριστου λειτουργε
κυριου, 6. déc. ..... 74 v
*κογχυλη αιματος του μαρτυριου σου κοσμηθεισα η
εκκλησια του θεου, 8. juillet ..... 156 r
κρεμαμενος επι ξυλου μονοδυνατε, Alphabét.,
4. mode ..... 296 v
κρητη προεορταζει σημερον τα γενεθλια χριστου,
23. déc. ..... 83 v
κροτησωμεν εν ασμασι σημερον πιστοι επι τη μνημη
του σεπτου αποστολου, 16. nov. ..... 61 r
κροτησωμεν σημερον ασματικην πανηγυριν και φαι-
δρω προσωπω και τη γλωττη τρανως βοησωμεν
14. sept. ..... 16 v
κρυπτομενον τον πετρον ευρουσαι (l. -σα) η μαγδα-
ληνη μαρια εβοα, Anatol., 3. mode, dim. soir. 284 r
κυκλω της τραπεζης σου ευφρανθητι, Anabathmi,
3. mode, 3. antienne ..... 303 r
κυκλω της τραπεζης σου ως στελε{γ}χη βλεπων τα

Fol.

εγγονα σου, Anabathmi, 3. mode plag. (3. an-
tienne; cette indication manque dans le ms.). 305 v
κυριε αναβαινοντος σου εν τω σταυρω φοβος και
τρομος επεπεση (l. -σε) τη κτισει, Vendredi
Saint ..... 240 r
κυριε αναλαμβανομενου σου οθεν ουκ εχωρισθης,
jeudi de l'Ascension ..... 267 r
κυριε εμοι τω αμαρτωλω εθου μετανοιαν, 1. sem.
du Carême, jeudi, matin ..... 197 v
κυριε εν βηθλεεμ παραγεγονας, Noël ..... 99 r
κυριε επι τον ταφον του τετραημερου, St. Lazare . 221 v
κυριε επι το παθος το εκουσιον παραγενομενος εβοας
τοις μαθηταις σου (6. antienne) Vendredi Saint,
Passion ..... 243 r
κυριε ερχομενος προς το παθος τους ιδιους στηριζων
μαθητας, Lundi Saint ..... 228 r
κυριε η εκ πατρος σου γεννησις αχρονος υπαρχει και
αϊδιος, Anatol., 4. mode, sam. soir ..... 285 v
κυριε η εν πολλαις αμαρτιαις περιπεσουσα γυνη,
Mercredi Saint ..... 232 v
κυριε η φωνη σου κατελυσε του αδου τα βασιλεια,
St. Lazare ..... 221 v
κυριε λαζαρου θελων ταφον ιδειν, St. Lazare .... 221 v
κυριε μεγα και φοβερον υπαρχει της σης αναστασεως
το μυστηριον, Anatol., 2. mode plag., dim. ma-
tin ..... 289 r
κυριε ο βασιλευς των αιωνων και ποιητης των απαν-
των, Anatol., 1. mode plag., dim. matin ..... 287 r
κυριε οι αποστολοι ως ειδον σε εν νεφελαις επαιρο-
μενον, jeudi de l'Ascension ..... 269 r
κυριε ο σταυρω κτεινας τον δολιον, Prosom., 3. sem.
du Carême, mercr. [mardi] ..... 316 r
κυριε ο τον ληστην συνοδοιπορον λαβων (14. antien-
ne; cette indication manque dans le ms.)
Vendredi Saint, Passion ..... 246 r
κυριε παραγοντος σου εν τη οδω ευρες ανθρωπον
τυφλον εν γεννητοις (l. εκ γενετης), dim. de
l'Aveugle-né ..... 263 v
κυριε παραλαμβανων τους μαθητας σου εν βηθανια
παρεγενου, St. Lazare ..... 222 r
κυριε περαν ιορδανου σαρκι διατριβων, Prosom.,
6. sem. du Carême, mardi [lundi] ..... 320 r
κυριε πιστωσαι θελων τους μαθητας σου την εκ
νεκρων σου εγερσιν, St. Lazare ..... 222 r
κυριε πληρωσαι βουλομενος α ωρισας απ'αιωνος,
Épiphanie ..... 112 r
κυριε προς το μυστηριον το απορρητον της σης
οικονομιας, Lundi Saint ..... 228 v
κυριε προ του αχραντου σου σταυρου της εορτης

Fol.

μεσουσης εν τω ιερω ανηλθες, mercr. de la
Mésopentecôte ..... 259 v
κυριε τα τελευταια γρωειν τους οικειους μαθητας,
Lundi Saint ..... 229 r
κυριε τα υπερλαμποντα σου θαυματα τις διηγησηται
(l. -εται), Anatol., 1. mode plag., dim. matin . 287 r
κυριε τη αστεκτω της σης θεοτητος αυγλη των
θυρων επεστης οντων (sic) κεκλεισμενων, dim.
de St. Thomas ..... 253 v
κυριε τη ση αναληψει εξεπλαγησαν τα χερουβιμ,
jeudi de l'Ascension ..... 268 r
κυριε της οικονομιας πληρωσας το μεστηριον παρα-
λαβων τους σους μαθητας, jeudi de l'Ascension 269 r
κυριε το μυστηριον το απο των αιωνων κεκρυμμενον
και απο γενεων πληρωσας, jeudi de l'Ascension 266 v
κυριε τον ζωοποιον σου σταυρον προσκυνουμεν,
Prosom., 2. sem. du Carême, vendr. [jeudi] 315 r
κυριε τον παραλυτον ου κολυμβηθρα εθεραπευσεν,
dim. du Paralytique ..... 258 r
κυριε του παναγιου πνευματος η επιφοιτησις τους
αποστολους σου εμφορησασα, dim. de la Pente-
côte ..... 273 v
λαζαρον τεθνεωτα εν βηθανια ηγειρας τετραημερον,
St. Lazare ..... 222 r
λαζαρον τεθνεωτα τετραημερον ανεστησας εξ αδου
χριστε, St. Lazare ..... 220 v
λαμπρα μεν η παρελθουσα εορτη λαμπροτερα δε
σωτηρ (sic) η επερχομενη, 2. janv. ..... 103 r
λαος δυσσεβης και παρανομος ινα τι μελετα κενα,
Vendredi Saint ..... 237 r
λαος παρανομος χριστε σε πιλατω προδωσας (sic),
Alphabét., 4. mode ..... 297 r
λεγε συμεων τινα φερων εν αγκαλαις εν τω ναω
αγαλλει, 2. févr. ..... 126 r
λεοντων ορμας κατεπατησας και θαμυραν καταισχυ-
νουσα πρωτομαρτυς πολυαθλε, 24. sept. ..... 26 r
ληστας λογισμοις περιπεσων ο αδαμ εκλαπη τον νουν,
4. sem. du Carême, dim., soir ..... 213 r
λιχνευσαμενοι την πρωτην υπεστημεν γυμνωσιν,
dim. du Carnaval, soir ..... 190 r
λογον παρανομον κατεθεντο κατ'εμου (1. antienne)
Vendredi Saint, Passion ..... 240 v
λογω θεου ανοιξας το στομα σου το της σοφιας
ειλκυσας πνευμα, 25. janv. ..... 122 v
λυει του ζαχαριου την σιωπην γεννηθεις ο ιωαννης,
24. juin ..... 147 v
μαγοι περσων βασιλεις επιγνοντες σαφως τον επι
γης τεχθεντα, Noël ..... 97 r
μαθηται και οπαδοι γεγονοτες, 25. oct. ..... 41 r

Fol.

μαθητα του σωτηρος αγγελοφανεντα ενδοξε κλεος μαρτυριον ωσανα, 1. oct. ... 28v

μαθητα του σωτηρος παρθενε και θεολογε, 26. sept. et 8. mai (voir les renvois des fol. 26v et 142r) ... 323r

*μακαριοι εστε οσιοι και μαρτυρες χριστου του θεου, 14. janv. ... 115v

μαρθα μαρια ηλθα ο διδασκαλος παρεστι, St. Lazare ... 221r

μαρθα μαρια και μαρθα σωτηρ ελεγον, St. Lazare ... 220v

μαρτυρικη χαρεσι ενσεβειας προμαχος, 10. déc. ... 77r

μαρτυρων θειος χορος της εκκλησιας ο βασις, dim. de la Toussaint ... 278r

μεγα και παραδοξον θαυμα τετελεσται σημερον οτι νεκρων τεταρταιον εκ ταφου χριστος φωνησας εγειρει, St. Lazare ... 221r

μεγα και παραδοξον θαυμα τετελεσται σημερον παρθενος τικτει, Noël ... 95r

μεγαλη και χρηστη σου δεησεται η ελεους, Prosom., 2. sem. du Carême, jeudi [mercr.] ... 315r

μεγαλης ενεργειας απολαυειν μελλοντες οι πιστοι ενδυσθε το τιμιο κεντημα προσδραμωμεν, Jeudi Saint, Lavement des Pieds ... 236r

μεγαλοφωνον φωνουσιν εβδελεχθη κινεχσαμενος, 4. sem. du Carême, lundi, soir ... 208r

μεγαλυνει αξιωθεντες δοξαζων παντευχημα εν ταπεινοτητι βιου, 1. nov. ... 45v

μεγιστον θαυμα το ξυλον φρικτον, Prosom., 4. sem. du Carême, lundi [3. sem., dim.] ... 317r

μεγιστους εν καιρω πιστοι επιδειξωμεθα της εγκρατειας πονους, Prosom., 5. sem. du Carême, lundi [4. sem., dim.] ... 318v

μεθ' ημερας οκτω της εγερσεως σου εφανη βασιλευ, dim. de St. Thomas ... 254v

μεθ' ημερας οκτω της εγερσεως σου κυριε εφθης τους μαθητας σου, dim. de St. Thomas ... 252v

μελλοντος σου εκουσιως εις την αγιαν πολιν κυριε, dim. des Rameaux ... 224v

μεσαζοντες το πελαγος της εγκρατειας, 4. sem. du Carême, mercr., soir ... 211v

μεσουσης της εορτης δεδοικοτες σου σωτηρ ελεγον οι μαθηται, mercr. de la Mésopentecôte ... 260r

μεσουσης της εορτης δοξαζομεν σε εν μεσω της συναγωγης αγιαζομενον, mercr. de la Mésopentecôte ... 259r

μεσουσης της εορτης προ του παθους και της ενδοξου αναστασεως σου κυριε, mercr. de la Mésopentecôte ... 260r

μεσουσης της εορτης του πασχα εν τω ναω ανηλθες, mercr. de la Mésopentecôte ... 260v

Fol.

μετα δακρυων γυναικες καταλαβουσαι το μνημα σε επεζητησαν, Alphabét., 4. mode ... 297r

μετα μυρων προσελθουσαις ταις περι την μαριαμ γυναιξιν, 2. éothinon ... 307v

μετανοιας ο καιρος και ζωης αιωνιου προξενος ημιν ο της νηστειας αγων, 2. sem. du Carême, jeudi, matin ... 204r

μετα την εγερσιν σου κυριε συνηγμενων των μαθητων σου, dim. de St. Thomas ... 253r

μετα την εις αδου καθοδον και την εκ νεκρων αναστασιν, 10. éothinon ... 310v

μετα το τεχθηναι σε θεονυμφε δεσποινα παρεγενου εν ναω κυριου, 21. nov. ... 64v

μετα των ανω ταγματων συνηριθμηθης ενδοξε, 24. juillet ... 163r

μετα φοβου ηλθον αι γυναικες επι το μνημα, dim. des Stes Myrophores ... 255r

μηδεις ω πιστοι του δεσποτικου δειπνου αμυητος, Jeudi Saint ... 235v

μη καταδικασης με χριστε εν φλογι γεεννης, 6. sem. du Carême, lundi, matin ... 217r

μη νηστευσαντες κατ' εντολην του κτισαντος απο του φυτου της γνωσεως, 2. sem. du Carême, jeudi, soir ... 204v

μη προσευξωμεθα φαρισαϊκως αδελφοι, dim. du Pharisien et du Publicain ... 185r

μη στενηαζε ιωσηφ καθορων μου την νηδυν, Avant-fêtes de Noël ... 88r

μητρικην αγαπησας ευσεβειαν την του πατρος διωρθωσω ασεβειαν, 27. juillet ... 167r

μητρος ευσεβους επιποθησας πιστιν του πατρος διωρθωσω την ασεβειαν, 27. juillet ... 165v

μη ως ιουδαιοι εορτασωμεν και γαρ το πασχα ημων (15. antienne) Vendredi Saint, Passion ... 247r

μιαραν φωνην αφηκεν ο ληστης εν τω σταυρω (14. antienne) Vendredi Saint, Passion ... 246v

μισητη του ηρωδου παιδοκτονια, 29. déc. ... 100r

μνημην επιτελουμεν δαβιδ και ιακωβου, dim. après Noël ... 100v

μυρον εκκενωθεν επι σε της χαριτος εχρισε σε ιερουργησας (l. -σαι) το ευαγγελιον, 1. janv. ... 102r

μυροφοροι γυναικες των ταφων σου καταλαβουσαι λιαν πρωι επεζητουν σε, Anatol., 1. mode plag., dim. matin ... 287r

μυροφοροι γυναικες τω ταφω τι προσηλθετε, dim. des Stes Myrophores ... 255r

μυροφορων τον θρηνον χριστος κατεπαυσεν, Anatol., 2. mode plag., dim. soir ... 290r

μυσταγωγων σου κυριε τους μαθητας εδιδασκες

Fol.

λεγων, Jeudi Saint ... 234r

μωσης το καιρω της εγκρατειας νομον εδεξατο, 1. sem. du Carême, dim. ... 202v

ναματα ιορδανια περιεβαλλον σωτηρ, Épiphanie ... 110v

ναος και πυλη υπαρχεις παλατιον και θρονος του βασιλεως, Alphabét., 1. mode plag. (Théotokion) ... 298r

νεανικην αγων την ηλικιαν ωσπερ ο σοφωτατος παυλος, 8. juillet ... 156r

νεον φυτον καθαπερ ελαιας τη του θεου τραπεζη γεγενησαι, 2. sept. ... 5r

νευετω δικαια εφησεν ο σολομων τοις βροτοις τα βλεφαρα, 23. avril ... 138v

νευσον παρακλησεσιν σων οικετων παναμωμε, Alphabét., 4. mode (Théotokion) ... 297v

νηπιος ανεφανης εν μαρτυσιν τελειος εδειχθης τω φρονηματι, 15. juillet ... 158r

νηστειαν ουκ αποχην βρωματων μονον τελεσωμεν, 1. sem. du Carême, mercr., soir ... 196v

νηστειας εναρξαμενοι εβδομαδος της τριτης, Prosom., 3. sem. du Carême, lundi [2. sem., dim.] 315v

νηστεια των λογισμων τα παθη δευτε δουλωσωμεν, 1. sem. du Carême, mercr., matin ... 197r

νηστευοντες αδελφοι σωματικως νηστευσωμεν και πνευματικως, 1. sem. du Carême, mercr., soir 197v

νηστευσωμεν νηστειαν δεκτην ευαρεστον τω κυριω, 1. sem. du Carême, lundi, soir ... 196v

νικων τον τελωνην τοις παραπτωμασιν ου ζηλω τη μετανοια, 4. sem. du Carême, mardi, soir ... 208v

νινευιται τοις παραπτωμασιν την οια σεισμου απειλην καταχωσιν ηκουον, 26. oct. ... 44r

νομου και προφητων σε χριστε ποιητην και πληρωτην εμα(ρ)τυρησαν, 6. août ... 172v

νυγεισα σου η πλευρα ζωοδοτα, Alphabét., 1. mode plag. ... 297v

νυμφιον εχουσα εν ουρανοις χριστον, 24. sept. ... 24v

νυν εις σημειον τοις πασιν εμφανως αι γλωσσαι γεγονασιν, dim. de la Pentecôte ... 272r

νυν καιρος ευπροσδεκτος νυν ημερα σωτηριας, 2. sem. du Carême, vendr., soir ... 205r

νυν περιβαλλονται κρατος οι χριστου αφ' υψους αποστολοι, dim. de la Pentecôte ... 272v

νυν προφητικη προρρησις πληρωθηναι επειγεται, Vig. de Noël ... 90r

νυν τον σταυρον προσκυνουντες παντες βοωμεν σοι, Prosom., 4. sem. du Carême, mardi [lundi] 317v

νυν το παρακλητον πνευμα επι πασαν σαρκα εκκεχυται, dim. de la Pentecôte ... 272v

ξενη σου η σταυρωσις και η εν αδου καθοδος φιλανθρωπε υπαρχης (l. -σι), Alphabét., 1. mode plag. 297v

ξενον βρωσει ποτε αποκισθεντες παραδεισον, Prosom., 1. sem. du Carême, mercr. [mardi] 312v

ο αγαγων θεος ημας και νυν του χρονου περιοδων των πανσεπτων νηστειων, Prosom., 2. sem. du Carême, mardi [lundi] ... 314v

ο αναβαλλομενος φως ως ιματιον γυμνος εις κρισιν ιστατο (10. antienne; le ms. porte par erreur: αντιφωνον η') Vendredi Saint, Passion ... 244v

ο αναβαλλομενος φως ως ιματιον δι' ημας καθ' ημας γενεσθαι καταξιωσεν, Épiphanie ... 109v

ο αρρητω σοφια συστησαμενος τα συμπαντα, 1. sept. 3v

*ο βασιλευς των ουρανων δια φιλανθρωπιαν εκων εσταυρωθη, Anatol., 1. mode, dim. soir ... 281r

ο δαβιδ προαγορευει σοι αχραντε, 21. nov. ... 65r

ο δευτερος ιωβ ευσταθιος, 20. sept. ... 22r

ο δια σπλαγχνα ελεους σαρκωθεις χριστε ο θεος τον του φωτος εστερημενον, dim. de l'Aveugle-né ... 264r

ο δια σταυρου σου κυριε λυσας θανατον, 2. sem. du Carême, mercr., matin ... 204r

ο δι' ημας σαρκι παθος δεξαμενος, Alphabét., 1. mode plag. ... 298r

ο δους ημιν της νηστειας τον χρονον, Prosom., 5. sem. du Carême, mardi [lundi] ... 318v

οδυρομενα μετα σπουδης το μνημα κατελαβον αι τιμιαι γυναικες, Anatol., 1. mode, dim. matin 280r

ο εκ θεου πατρος λογε (sic) προ των αιωνων γεννηθεις, Anatol., 4. mode plag., sam. soir ... 292v

ο εκ κοιλιας μητρος αγιασθεις και της προφητειας δεξαμενος το πληρωμα, 24. juin ... 147r

ο εκ προφητου προφητης και μειζων προφητων γενομενος εκ κοιλιας μητρος, 29. août ... 181v

ο εκ απαργανων πεπληρωμενος χαριτος και εσχηκως πεπαλαιωμενον (sic) φρονημα, 15. juillet ... 157v

ο εν σοφια τα παντα δημιουργησας, 1. sept. ... 2r

ο εν τω ορει τω θαβωρ μεταμορφωθεις, 6. août ... 171r

ο εν χερσιν πρεσβυτικαις την σημερον ημεραν ως εφ' αρματος χερουβιμ, 2. févr. ... 128r

*ο επι τον κολπον των πατρικων επαναπαυομενος λογε, 13. sept. ... 13v

ο εχων θρονον ουρανον και υποποδιον την γην, dim. des Rameaux ... 225v

οι αγγελοι σου κυριε τοις αποστολοις ελεγον, jeudi de l'Ascension ... 265r

οι αγγελοι σου χριστε τω θρονω της μεγαλωσυνης, 8. nov. ... 53v

οι αγιοι μακκαβαιοι τω τυραννω ελεγον, 1. août ... 168r

οι αναξιως εστωτες εν τω αχραντω σου οικω, Anatol., 3. mode, sam. soir ... 283r

	Fol.
οι εν κρυπτω αρεταις εργαζομενοι πνευματικας αμοιβας εκδεχομενοι, 4. sem. du Carême, mercr., matin	209 r
οι εξ ακαρπων λογιων ραβδον αγιαν την θεοτοκον βλαστησαντες, 25. juillet	164 v
οι εξ ασεβειας εις ευσεβειαν προβαντες, dim. de l'Orthodoxie	202 v
οι μισουντες σιων αισχυνθητε, Anabathmi, 4. mode, 1. antienne	303 r
οι μισουντες σιων γενηθητωσαν δη πριν εκπλαυθηναι ως χορτος, Anabathmi, 4. mode plag., 1. antienne	306 r
οιμοι μελαινα ψυχη εως ποτε τα (sic) κακον ουκ εκφευξει, sam. du Carnaval, soir	189 v
οιμοι ο αδαμ εν θρηνω κεκραγεν, dim. du Tyrophage	193 v
οι νοεροι της εκκλησιας φωστηρες και τριαδος υπερμαχοι μαρκιανος και μαρτυριος, 25. oct.	41 r
οι νομοθεται του ισραηλ ιουδαιοι και φαρισαιοι (12. antienne) Vendredi Saint, Passion	245 v
[le même stichère] Vendredi Saint, Les Heures	249 r
οι πεποιθοτες επι κυριον εσεισαν ορει τω αγιω, Anabathmi, 2. mode, 3. antienne	302 r
οι πεποιθοτες επι κυριον εχθροις φοβεροι, Anabathmi, 2. mode plag., 3. antienne	304 v
οι πονουντες του θειου πασχα μετασχειν, 1. sem. du Carême, jeudi, soir	197 v
ο ισραηλ πορφυραν και βυσσον ενεδεδυτο, 6. sem. du Carême, mercr., matin	217 v
οι της ανω ιερουσαλημ πολιται η πετρα της πιστεως, 29. juin	153 r
οι τοι αιματι χριστου τας ψυχας φωτισθεντες εις ημεραν απολυτρωσεως (cp. le renvoi du fol. 157 v), 16. sept.	21 r
οι φοβουμενοι τον κυριον μακαριοι, Anabathmi, 3. mode, 3. antienne	303 r
οι φοβουμενοι τον κυριον οδους ζωης ευροντες, Anabathmi, 3. mode plag. (3. antienne; cette indication manque dans le ms.)	305 v
οι φυλασσοντες τον ταφον στρατιωται και σφραγισαντες τον λιθον, Anatol., 3. mode, dim. soir	284 v
ο κτιστης ουρανου και γης εν αγκαλαις εβασταζετο, 2. févr.	127 v
ο κυριος ανελημφθη εις ουρανους ινα πεμψη τον παρακλητον τω κοσμω, jeudi de l'Ascension	267 v
ο λαμπρος αριστευς γεωργιος εν τη ενδοξω αθλησει, 23. avril	138 r
ολβιον λιπουσα πατριον χριστον δε παθουσα ειλικρινως, 24. juillet	164 r
ο λεντιω ζωσαμενος και νιψας τους ποδας των μαθητων χριστε ο θεος, Jeudi Saint, Lavement des Pieds	236 r
ολιαθηρους τοις παραπτωμασι και ταις σειραις των αμαρτηματων συνδεδεμενη ω ψυχη, 6. sem. du Carême, mardi, matin	217 r
ολον τον βιον ο τυφλος νυκτα λογιζομενος εβοησε προς σε κυριε, dim. de l'Aveugle-né	263 v
ο μαθητης ηρνησατο ο ληστης εβοησεν, (10. antienne) Vendredi Saint, Passion	244 v
ο μαθητης του διδασκαλου συνεφωνει την τιμην (5. antienne) Vendredi Saint, Passion	242 r
αμβρους μοι παρασχου χριστε δακρυων, Prosom., 1. sem. du Carême, mardi [lundi]	312 r
ο μετα ληστων τω σταυρω παγεις χριστε ο θεος, 5. sem. du Carême, vendr., matin	215 v
ον εκηρυξεν αμνον ησαιας ερχεται επι σφαγην εκουσιον, Jeudi Saint	234 r
ον παλαι μωυσης προτυπωσας εν ταις παλαμαις αυτου, Prosom., 4. sem. du Carême, mercr. [mardi]	317 v
ον παντα φρισσει και τρεμει και πασα γλωσσα υμνει (13. antienne) Vendredi Saint, Passion	246 r
οπερ οι ανω λειτουργοι τρομω λιτανευουσι, 2. févr.	127 r
οπερ παλαι μωυσης προτυπωσας εν εαυτω τον αμαληκ καταβαλων ετροπωσατο, 14. sept.	19 r
οντως η γλωσσα σου καλαμος γραμματεως οξυγραφου τερπνοτερα εδειχθη, 10. déc.	76 v
οντως παρανομοι σφραγισαντες τον λιθον, Anatol., 2. mode, dim. soir	282 r
ο νυμφιος ο καλλει ωραιος παρα παντας ανθρωπους, Mardi Saint	230 r
ο ουρανος και η γη σημερον ηνωθησαν, Vig. de Noël	93 r
ο ουρανος και η γη σημερον προφητικως ευφραινεσθωσαν, Vig. de Noël	93 r
ο παλαιος ημερων νηπιασας σαρκι υπο μητρος παρθενου, 2. févr.	128 r
ο παλαιος ημερων ο και τον νομον παλαι εν σινα δους τω μωσει, 2. févr.	126 v
ο παλαι τω μωσει συλλαλησας επι του ορους σινα δια συμβολων, 6. août	169 r
ο πατηρ ευδοκησεν ο λογος σαρξ εγενετο, Noël	96 v
ο περιβαλλων τον ουρανον εν νεφελαις, Épiphanie	107 b v
ο πετρος ηνλαβειτο νιψασθαι ποδας εκ των αχραντων χειρων, Jeudi Saint, Lavement des Pieds	236 v
ο πλειστος οχλος κυριε εστρωννυον εν τη οδω τα ιματια αυτων, dim. des Rameaux	224 v
ο πνευματι αγιω συνηγμενος αναρχε λογε, 1. sept.	3 r
ο ποιητης και λυτρωτης μου παναγνε χριστος ο κυριος, Alphabet, 2. mode plag. (Théotokion)	299 r

	Fol.
οπου επισκιασει η χαρις σου αρχαγγελε, 8. nov.	52 v
οπου επλεονασεν η αμαρτια υπερεπερισσευσεν η χαρις, 8. oct.	34 r
οργανο{ν} χρησαμενος ο δυσμενης τω συναλοστατη τυραννω, 1. sem. du Carême, vendr., soir, fête de St. Théodore	201 r
ορθρος ην βαθυς και αι γυναικες ηλθον επι το μνημα, 4. éothinon	308 r
ορος το ποτε ζοφωδες και καπνωδες, 6. août	171 v
*ορωσα σε η κτισις απασα εν βηθλεεμ, Noël	98 r
ορωσα σε η κτισις απασα επι σταυρου γυμνον κρεμαμενον τον δημιουργον, stichère de l'Adoration de la Croix (4. sem. du Carême, mercr., soir)	210 r
*ορωσα σε η φυσις απασα των γηγενων γυμνον εν υδασι, Épiphanie	110 r
ο σαρκι σταυρωθεις κυριε και σαυτω συσταυρωσας τον παλαιον ημων ανθρωπον, 2. sem. du Carême, mardi, soir	203 v
ο σεραφιμ τοις ανω φοβερος, Prosom., 6. sem. du Carême, vendr. [jeudi]	321 r
οσιε αρτιωνις της στερροτατης ασκησεως, 17. janv.	117 v
*οσιε πατερ δι' αρετης αμφιασαμενος χριστον τον θεον, 6. nov.	50 r
οσιε πατερ εις πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγος των κατορθωματων σου, 5. déc.	72 r
οσιε πατερ εκ βρεφους την αρετην επιμελως ασκησας, 17. janv.	117 r
οσιε πατερ θεοφορε θεοδοσιε μεγαλως ηγωνισω εν τη προσκαιρω ζωη, 11. janv.	115 r
οσιε πατερ ιεραρχα αοιδιμε αποστολικης διδασκαλιας, 12. déc.	78 r
οσιε πατερ καλην εφευρες κλιμακα, 1. sept.	4 v
οσιε πατερ μακαριε απυριδων σοφε, 12. déc.	77 v
οσιε πατερ νικητης μηδων και χαλδαιων γεγονας των νοητων, 22. janv.	121 v
οσιε πατερ ουκ εδωκας υπνον σοις οφθαλμοις, 20. janv.	120 v
οσιε πατερ την φωνην του ευαγγελιου του κυριου ακουσας, 17. janv.	117 v
οσιε πατερ ως πολιν ζωντος θεου ευφρανας την ιεραν σου ψυχην, 11. janv.	114 v
οσιε τριμακαρ αγιωτατε πατερ ο ποιμην ο καλος, 13. nov.	57 r
*οσιοι πατερες μελετησαντες ημεραν και νυκτος, 14. janv.	115 r
*ο σταυρον εκουσιως καταδεξαμενος σωτηρ, Anatol., 1. mode, dim. soir	280 v
ο σταυρος σου κυριε ζωη και αντιληψις υπαρχει τω λαω σου (15. antienne) Vendredi Saint, Passion	247 r
ο σταυρωθεις και ταφεις εκουσιος τριημερος αναστης, Anatol., 2. mode plag., dim. soir	290 r
ο συμμαχησας κυριε τω πρωτοτοκω δαβιδ εποιμανας τον αλλοφυλον, stichère de l'Adoration de la Croix (4. sem. du Carême, mercr., soir)	209 v
ο συναναρχος και συναιδιος νους και λογος του πατρος επι πολυ αλογου, dim. des Rameaux	223 v
ο συναναρχος και συναιδιος νους και λογος του πατρος επι την σαρκα εναστης, dim. de la Samaritaine	261 r
οταν ελθης εν δοξη μετ' αγγελων δυναμεων και καθισης εν θρονω ιησου διακρισεως, Mardi Saint	230 v
οταν τιθωνται θρονοι και ανοιχωνται βιβλοι, sam. du Carnaval, soir	189 r
ο ταξιαρχης των ανω δυναμεων μιχαηλ, 8. nov.	51 r
οτε ανεληφθης εν δοξη χριστε ο θεος των μαθητων ορωντων αι νεφελαι υπελαμβανον σε μετα σαρκος, Jeudi de l'Ascension	267 r
οτε εξεδημησας θεοτοκε παρθενε προς τον εκ σου τεχθεντα αρρητως, 15. août	176 r
οτε η αμαρτωλος προσεφερεν το μυρον, Mercredi Saint	231 r
οτε η μετασταστις του αχραντου σου σκηνους ηπατειτο, 15. août	177 r
οτε ιωσηφ παρθενε λυση ετιτρωσκετο, Vig. de Noël	92 r
οτε καιρος της επι γης παρουσιας σου, Noël	98 v
οτε παραγεγονας επι το ορος χριστε των ελαων, jeudi de l'Ascension	265 v
οτε παρεγενου εν ιερω χριστε ο θεος μεσουσης της εορτης, mercr. de la Mésopentecôte	259 r
οτε προς αυτον ερχομενον ο προδρομος τον κυριον της δοξης εβοα θεωρων, Épiphanie	107 a v
οτε προσηλωθης το ξυλω του σταυρου τοτε εσκοτωθη (l. εσκοτωθη) το κρατος του εχθρου, Anatol., 1. mode, dim. matin	279 r
οτε το μεσον της εορτης επεστη ανεβη ο ιησους επι το ιερον, mercr. de la Mésopentecôte	259 r
οτε το πνευμα σου κατεπε(μ)ψας κυριε, dim. de la Pentecôte	274 r
ο τετραπερατος κοσμος σημερον αγαλλεται του τετραμερους υψωμενου σου σταυρου, 14. sept.	18 r
οτε τω παθει σου κυριε την οικουμενην εστερεωσας, 1. sept.	5 r
οτε τω σταυρω προσηλωσαν παρανομοι τον κυριον της δοξης, Vendredi Saint, Les Heures	249 v
ο την χαριν των θαυματων ουρανοθεν κομισαμενος, 1. janv.	102 v
ο τη παλαμη τη αχραντω πλαστουργησας τον ανθρωπον, dim. du Paralytique	256 v

Fol.

ο της αληθειας εξεταστης και των κρυπτων γνωστης κυριε, 4. sem. du Carême, vendr., matin 212v

ο της κακιας προτερον ακριβης υπερμαχος της εκκλησιας υστερον αληθης διδασκαλος, 2. oct... 29r

ο της ορθης πιστεως γενναιος αγωνιστης, 10. janv. 114r

ο της ψυχης ραθυμια νυσταξας ου κεκτημαι νυμφιε χριστε καιομενην λαμπαδα την εξ αρετων, Mardi Saint..... 229v

ο τοις χερουβιμ εποχουμενος και υμνουμενος υπο των σεραφιμ επεβης επι πωλου, dim. des Rameaux, matin..... 227r

ο τοις χερουβιμ εποχουμενος και υμνουμενος υπο των σεραφιμ σημερον τω θειω ιερω κατα νομον προσφερομενος, 2. févr..... 129v

ο τον αμπελωνα φυτευσας και τους εργατας καλεσας εγγυς υπαρχεις σωτηρ, 4. sem. du Carême, dim., soir..... 213r

ο του κυριου σταυρος τοις ακλινος αυτον προσκυνουσιν, sem. du Tyrophage, jeudi, soir..... 192v

ο τριετης την τριαδα εκηρυττεν, 15. juillet..... 159r

ο τροπος σου δολιοτητας (l. -τος) γεμει παρανομε ιουδα, Jeudi Saint..... 235v

ο τυφλος γεννηθεις εν τω ιδιω λογισμω ελεγεν, dim. de l'Aveugle-né..... 262v

ο των ανακτων αναξ και θεος ο πλουσιως δωρεαις κατακοσμων τους αξιους, 21. mai..... 143r

ο των απορρητων μυστηριων αυτοπτης, 26. sept. et 8. mai (voir les renvois des fol. 26v et 142r) . 323v

ουκ εδει σε χρυσοστομε την βασιλιδα καταλειψαντα παροικειν εν κωμαις, 27. janv..... 124r

ουκ εδει σε ω ηρωδη τον της μοιχειας ελεγχον, 29. août..... 183v

ουκ εξ ανθρωπων την κλησιν ελαβες, 21. mai..... 142v

ουκ επαισχυνθη (sic) ο παναγαθος θεος της σαρκος την περατομην, 1. janv..... 101v

ουκ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις, 5. sem. du Carême, dim., matin..... 216v

ουρανιος ανεδειχθης κρατηρ της σοφιας, 14. nov.. 58r

ουρανοδρομω επιβας οχηματι θεσπεσιε, 17. janv.. 118r

ουτε γη ως εσεισθη ουτε πετραι ως ερραγησαν (11. antienne) Vendredi Saint, Passion..... 245r

ουτος ο θεος ημων ου λογισθησεται ετερος προς αυτον, Vig. de Noël..... 90v

ο φωτι σου απασαν την οικουμενην αγιασας εις ορος υψηλον μετεμορφωθης, 6. août..... 170r

παλαι μεν εγκαινιζων τον ναον ο σολομων, 13. sept. 12v

παλιν ημιν η ετησιος μνημη των του κοσμου φωστηρων ανετειλεν, 11. nov..... 54v

παλιν ημιν ο θερμος προστατης συνεγειρεται, 16. janv..... 116v

παλιν ημιν ο χρυσορροας νειλος και της αθανασιας επωνυμος, 18. janv..... 118v

παλιν ηρωδιας μαινεται παλιν ταραττεται, 29. août 183v

*παλιν ιησους ο εμος καθαιρεται εν τω ιορδανη, 2. janv..... 103v

παυσοφε αλιευς (sic) αγιε μαθητα, 18. oct..... 37v

παντα τα εθνη κροτησατε χειρας αλαλαξωμεν τω θεω τω σωτηρι ημων, 23. avril..... 138v

παντα τον χρονον η νηστεια ωφελιμος εστιν τοις ερρωμενως (sic) ενποιουσιν (sic) αυτην, sem. du Tyrophage, lundi, matin..... 190v

παντα χορηγει το πνευμα το αγιον, dim. de la Pentecôte..... 271v

παντοκρατορ κυριε οιδας ποσα δυναται τα δακρυα, dim. du Pharisien et du Publicain..... 186r

παντοτε εχοντες χριστον ενεργουντα εν υμιν αγιοι αναργυροι, 1. nov..... 46v

παντων των αγιων ανεμαξω τας αρετας πατηρ (sic) ημων βασιλειε, 1. janv..... 101v

παραγων ο ιησους εκ του ιερου ευρεν ανθρωπον τυφλον εν γεννητοις (l. εκ γενετης), dim. de l'Aveugle-né..... 263r

παραδοξα σημερον ειδον τα εθνη παντα εν πολει δαβιδ, dim. de la Pentecôte..... 273r

παραδοξον θαυμα γεγονεν εν τη αθλησει της πανευδοξου αγαθης, 5. févr..... 129v

παραδοξον μυστηριον οικονομειται σημερον, Noël 99r

παρακλητον εχοντες προς τον σωτηρα χριστον τον θεον, dim. de la Pentecôte..... 274r

παρα κυριου του ταπεινωσαντος εαυτον μεχρι του δια σταυρου θανατου, 4. sem. du Carême, jeudi, soir..... 212r

παρα το φρεαρ του ιακωβ ευρων ο ιησους την σαμαρειτιδα, dim. de la Samaritaine..... 262r

παρελαβεν ο χριστος τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην εις ορος υψηλον, 6. août..... 173r

παρθενικαι χορειαι σημερον μυστικως την κλιτην της παρθενου και μητρος των παρθενων κυκλω παριστανται (περι-?) 15. août..... 177v

πασα γλωσσα κινεισθω προς ευφημιαν της πανευφημου ευφημιας (cp. le renvoi du fol. 157v), 16. sept..... 22r

πασα η κτισις ηλλοιουτο φοβω θεωρουσα σε εν σταυρω κρεμαμενον χριστε, Vendredi Saint.. 237r

πασαν αμαρτιαν διεπραξαμην, Prosom., 1. sem. du Carême, mardi [lundi]..... 312r

πατερ αγαθε εμακρυνθην απο σου, dim. de l'Enfant prodigue..... 187v

Fol.

πατερ αγαθε παντων ων μοι δεδωκας εγνωσιεν ⟨με⟩ η αφροσυνη, 3. sem. du Carême, lundi, soir..... 205v

πατεραν (sic) σε τον κτιστην επιγραφεσθαι τολμω κυριε, 3. sem. du Carême, mardi, soir..... 206r

*πατερ αξιωτατε εκ της ερημου ωφθης καλλιστον θρεμμα, 24. mai..... 143v

*πατερες πανευφημοι της εκκλησιας οι προβολοι, 3. août..... 169r

πατερ νικολαε ει και τα μυρα σωπα, 6. déc..... 73r

πατερ νικολαε η μυροθηκη των λειψανων σου, 6. déc. 73r

πατερ νικολαε του παναγιου πνευματος μυροθηκη υπαρχων, 6. déc..... 73v

πατερ χρυσοστομε ως ποταμος θεο{μ}βρυτος εκ της εδεμ, 27. janv..... 124v

πατριδα γενους (l. γενος) υπαρξιν καταλιπουσα βαρβαρα, 4. déc..... 71v

πανλε στομα κυριον, 29. juin 152v

πεντηκοστην εορτασωμεν και πνευματος επιδημιαν, dim. de la Pentecôte..... 271r

πεντηκοστης εφεστηκεν η των ημερων μεσοτης, mercr. de la Mésopentecôte..... 258v

πεποικιλμενος στολην αγνειας και πεπορσευμενος εν ταξει θεια, 13. févr..... 131r

περιφρονησασα ψυχη μου των θειων χρησμων εναλωτος γεγονας, 6. sem. du Carême, vendr., matin..... 219r

περιχαρως δεξωμεθα πιστοι το θεοπνευστον διαγγελμα της νηστειας, sem. du Tyrophage, mardi, soir..... 191r

πετραι εσχισθησαν σωτηρ (sic) οτε εν τω κρανιω ο σταυρος σου επαγη, Anatol., 4. mode, dim. matin 286r

πετρε κορυφαιε των ενδοξων, 29. juin..... 152v

πετρω και ιωαννη και ιακωβω τοις προκριτοις μαθηταις σου κυριε σημερον υπεδειξας, 6. août. 173r

πηγην ιαματων εχοντες αγιοι αναργυροι, 1. nov.. 46r

πιστεως συμφωνια την κοσμικην πανηγυριν των απ' αιωνος θεω ευαρεστησαντων, dim. de la Toussaint..... 275r

πιστουμενος ιησους ο υιος σου θεοτοκε και θεος ημων τας δυο φυσεις αυτου, 15. août..... 178r

πιστως αθροισθεντες σημερον φιλοθεαμονες αθρησατε παλιν ξενην και διαλλαττουσαν, 27. nov.. 67r

πιστως πανηγυρισωμεν την παγσεπτον ημεραν της σης μνημης ιακωβε ενδοξε, 10. oct..... 34v

πλουσιος εν παθεσιν υπαρχων την απατηλην της υποκρισεως περικειμαι στολην, 6. sem. du Carême, mercr., soir..... 218r

πλουσιων δωρεων τα κρειττονα ειληφως παρα θεου αναξ κρατιστε, 21. mai..... 142r

πνευματικοις ασμασι τους προφητας του χριστου απαντες ευφημησωμεν, 20. juillet..... 160r

π(ν)ευματικως ημας πιστοι συνηγαγε σημερον ο προφητης δανιηλ, 17. déc..... 81r

πνευματος αγιου πληρης γενομενος οσιος ιλαριων, 21. oct..... 39r

ποθω θειω και ερωτι των μελλοντων πρακτικως πολιτευσαμενοι, 1. nov. 45r

ποιοις ευφημιων στεμμασιν αναδησωμεν πετρον και παυλον, 29. juin..... 151r

ποιοις πνευματικοις ασμασιν επαινεσωμεν πετρον και παυλον, 29. juin..... 151v

ποιοις υμνωδιων καλλεσι κατοστεψωμεν πετρον και παυλον, 29. juin..... 151v

πορευθεντος σου εν πυλαις αδου κυριε, Anatol., 4. mode plag., dim. matin..... 293r

πορφυραν αυτοκρατορας θεατεκτον και βυσσον αφθαρσιας εστολισμενη ψυχη μου, 6. sem. du Carême, mardi, soir..... 217v

ποταμοι θεολογιας, 26. sept. et 8. mai (voir les renvois des fol. 26v et 142r) 323r

που εισιν αι σφραγιδες του μνηματος, Anatol., 4. mode, dim. soir..... 286v

που εστιν ιησους ον ελογισασθε φιλατειν, Anatol., 4. mode, dim. matin..... 286r

πρεπει τον ιωαννην (sic) η ενυδια πρεπει των βαπτιστην των ασματων η τερπνοτης, 24. juin..... 150r

προαιωνιε λογε του πατρος ο εν μορφη θεου υπαρχων, 1. sept..... 2r

*προδρομε του σωτηρος ει και φωνι διελυσεν ο ηρωδης σε τον της αληθειας κηρυκα, 29. août.. 184r

προδρομε του σωτηρος σε βασιλεις ηλεγξας παρανομιαν μη εργαζεσθαι, 29. août..... 184r

προ εξ ημερων του γενεσθαι το πασχα ηλθεν ιησους εις βηθανιαν ανακαλεσασθαι τον τεθνεωτα, dim. des Rameaux..... 224r

προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν ιησους εις βηθανιαν και προσηλθον αυτω οι μαθηται, dim. des Rameaux, matin..... 226v

προ εξ ημερων του πασχα η φωνη σου ηκουσθη κυριε, dim. des Rameaux..... 223v

προεορτασωμεν λαοι χριστου τα γενεθλια και επαραντες τον νουν επι την βηθλεεμ αναχθ{ε}ωμεν τη διανοια και κατιδωμεν την παρθενον, Avant-fêtes de Noël..... 85v

προεορτασωμεν λαοι χριστου τα γενεθλια και τον νουν επαραντες επι την βηθλεεμ αναχθωμεν την διανοιαν και κατιδωμεν τον βασιλεα, Avant-

Fol.

fêtes de Noël ..... 86 r
προεορτιος ημερα σημερον της ενανθρωπησεως χριστου του θεου, 21. déc. ..... 83 r
προεορτιος σημερον η των μαρτυρων επεστη εορτη, 23. déc. ..... 83 v
προκαθαρωμεν εαυτους αδελφοι τη βασιλιδι των αρετων, dim. du Carnaval, matin ..... 190 r
*προκοπτων εν θεω αρετων εφαμιλλος ανεδειχθης, 8. juillet ..... 156 r
προοιμιον τυπικως της τρισσοφεγγους υμων ομονοιας, 3. nov. ..... 49 v
προς εαυτον επαναγου ανθρωπε γενου καινος αντι παλαιων (l. -ου), 13. sept. ..... 13 r
προσηλθεν γυνη δυσωδης και βεβορβορωμενη, Mercredi Saint ..... 232 r
προσκυνω και δοξαζω και ανυμνω χριστε την σην εκ ταφου αναστασιν, Anatol., 4. mode plag., dim. matin ..... 293 r
προς την φωνην του βοωντος εν τη ερημω, Épiphanie ..... 105 v
προ της γεννησεως της σης τρομω ορωσαι το μυστηριον κυριε, Vig. de Noël ..... 90 v
προ του σταυρου σου κυριε ορος ουρανον εμιμειτο, 6. août ..... 171 r
προ του σταυρου σου κυριε παραλαβων τους μαθητας εις ορος υψηλον, 6. août ..... 171 r
προ του σωτηριου σταυρου της αμαρτιας βασιλευουσης, sem. du Tyrophage, vendr., matin ..... 192 v
προ του τιμιου σταυρου στρατιωτων εμπαιζοντων σε κυριε, Vendredi Saint, Les Heures ..... 248 r
προ του τιμιου σταυρου σου φοβερος ο θανατος τοις ανθρωποις, 27. sept. ..... 26 v
προτυπων την αναστασιν την σην χριστε ο θεος, 6. août ..... 172 v
προτυπων τον σταυρον σου χριστε ο πατριαρχης ιακωβ, 14. sept. ..... 14 v
προφητα κηρυξ χριστον, 20. juillet ..... 162 r
προφητης και προδρομος απο γαστρος ανεδειχθης του χριστου βαπτιστα ιωαννη, 24. juin ..... 148 r
προφητικως καταβρεχων την στρωμνην τοις δακρυσι, 28. janv. ..... 125 r
προφητικως μεν εβοα ο δαβιδ εν ψαλμοις, 9. mars. 134 r
προφητικως τοις αγιοις οι συνελθοντες τον υμνον βοησωμεν, 7. oct. ..... 32 v
πρωτη καλων απαρχη ορθης σωτηριας απαρχη (sic) ρωμανε πατηρ ημων, 1. oct. ..... 28 v
πρωτη κατιδουσα την θειαν αναστασιν, 21. juillet. 162 v
πρωτομαρτυς αποστολε και πρωτοδιακονε, 27. déc. (voir le renvoi fol. 99 v) ..... 322 r

Fol.

πρωτος εν μαρτυσιν εδειχθης και εν διακονοις στεφανε, 27. déc. (voir le renvoi fol. 99 v) ..... 322 v
πυλας αδου συνετριψας κυριε, Anatol., 3. mode plag., dim. matin ..... 291 r
πυλας συντριψας χαλκας και μοχλους αδου συνθλασας ως θεος παντοδυναμος, Alphabét., 2. mode plag ..... 298 v
πυλας χαλκας συνετριψας και μοχλους συνεθλασας χριστε ο θεος, Anatol., 4. mode, sam. soir ... 285 v
πυρινοις χειλεσιν υμνει σε τα χερουβιμ χριστε ο θεος, 8. nov. ..... 52 r
πως εξειπω το μεγα μυστηριον ο ασαρκος σαρκουται, Noël ..... 99 r
πως σε χριστε δουλοι τον δεσποτην αξιως τιμησωμεν, Épiphanie ..... 107 b r
ρευσεως ημας τους (l. της) παλαι χριστε επανορθωσαι θελων, Alphabét., 2. mode plag ..... 298 v
ρητορικοις επεσιν ο χριστου στρατιωτης τους ανομους κατεπληξεν, 13. déc. ..... 78 v
σαλπιγξ χρυσοφωνος ανεδειχθης χρυσορρημον χρυσοστομε, 13. nov. ..... 57 r
σαλπισωμεν εν σαλπιγγι ασματων σκιρτησωμεν εορτια, 6. déc. ..... 73 v
σε δοξαζομεν κυριε τον εκουσιως δι' ημας σταυρον υπομειναντα, Anatol., 4. mode plag., sam. soir 292 v
σελας φαεινοτατον κομητης εσπερωτατος εξ απιστιας εις πιστιν, 21. mai ..... 142 v
σεργιος και βακχος η φαιδρα των μαρτυρων και διπλη λαμπηδων, 7. oct. ..... 33 r
σε τον αναβαλλομενον το φως ωσπερ ιματιον καθελων ιωσηφ απο του ξυλου, Samedi Saint ..... 251 r
σε τον μεγαν αρχιερεα και ποιμενα τον ακακον και οσιον, 13. nov. ..... 55 v
σε τον εν πνευματι και πυρι καθαιροντα την αμαρτιαν του κοσμου, Épiphanie ..... 109 r
σε τον σταυρωθεντα και ταφεντα αγγελος εκηρυξεν δεσποτην, Anatol., 2. mode, sam. soir ..... 281 r
σε τον της παρθενου υιον κορη (sic) επιγνουσα θεον ελεγεν, Mercredi Saint ..... 230 v
σημερον ανετειλεν υπερ των εοσφορων η σεβασμιος μνημη του αθλοφορου χριστου, 8. juin ..... 143 v
σημερον γενναται εκ παρθενου ο δρακι την πασαν εχων κτισιν, Vig. de Noël ..... 92 v
σημερον γρηγορει ο ιουδας παραδουναι τον κυριον (6. antienne) Vendredi Saint, Passion ..... 242 v
σημερον εκ ριζης του δαβιδ βασιλικη πορφυρις εκβλαστησασα, 9. déc. ..... 76 r
σημερον ελεγεν ο κτιστης ουρανου και γης τοις εαυτου μαθηταις (5. antienne) Vendredi Saint, Passion 242 r

Fol.

σημερον εναπεψυξεν ο λαζαρος, Prosom., 6. sem. du Carême, mercr. [mardi] ..... 320 v
σημερον εν ουρανοις αι ανω δυναμεις την ημετεραν φυσιν θεωμεναι, jeudi de l'Ascension ..... 268 v
σημερον εξελαμψεν του αθλοφορου η μνημη δευτε πιστοι πνευματικως ευφρανθωμεν, 27. juillet ... 166 r
σημερον η ανοσιουργοτροπος μητηρ του φονου, 29. août ..... 180 v
σημερον η αορατος φυσις τοις βροτοις εκ παρθενου συναπτεται, Noël ..... 99 r
σημερον η ιερα μητηρ και του ιερου υψηλωτερα, 2. févr. ..... 127 v
σημερον η κτισις φωτιζεται σημερον τα παντα ευφραινονται, Épiphanie ..... 112 v
σημερον ημιν η κρηπις της εκκλησιας πετρος η πετρα της πιστεως, 16. janv. ..... 116 r
*σημερον η οικουμενη πασα ταις του αθλοφορου αυγαζεται ακτισι (cp. le renvoi du fol. 157 r), 23. avril ..... 140 v
σημερον η πεντανυγης των μαρτυρων ομηγυρις ως σελασφορων αστερων συνελευσις, 2. nov. ..... 48 v
σημερον η στειρα αννα τικτει θεοπαιδα, 8. sept. ... 11 r
σημερον η φωνη του λογου την φωνην δι' απιστιας κροτουμενη (l. κρατουμενην), 24. juin ..... 147 v
σημερον η χαρις του αγιου πνευματος ημας συνηγαγε, dim. des Rameaux ..... 225 v
σημερον η ψαλμικη προφητεια περας λαβειν επειγεται, Épiphanie ..... 106 v
σημερον κρεμαται επι ξυλου ο εν υδασι την γην κρεμασας (15. antienne) Vendredi Saint, Passion ..... 246 v
[le même stichère] Vendredi Saint, Les Heures. 250 r
σημερον ξυλον εφανερωθη σημερον γενος εβραιων απωλετο, 14. sept. ..... 17 v
σημερον ο αδης στενων βοα κατελυθη μου η εξουσια, Samedi Saint, soir ..... 252 r
σημερον ο αδης στενων βοα κατεποθη μου το κρατος, Samedi Saint, soir ..... 252 r
σημερον ο αδης στενων βοα συνεφερε μοι, Samedi Saint, soir ..... 252 r
σημερον ο απροσιτος τη ουσια εργον δουλου ανελαβε, Jeudi Saint, Lavement des Pieds ..... 236 v
σημερον ο απροσιτος τη ουσια προσιτος μοι γινεται, stichère de l'Adoration de la Croix (4. sem. du Carême, mercr., soir) ..... 210 v
σημερον ο δεσποτης της κτισεως και κυριος της δοξης τω σταυρω προσπηγνυται, stichère de l'Adoration de la Croix (4. sem. du Carême, mercr., soir) ..... 210 v

Fol.

σημερον ο θεοχωρητος ναος η θεοτοκος εν ναω κυριου προσαγεται, 21. nov. ..... 63 r
σημερον ο ιουδας καταλιμπανει τον διδασκαλον (4. antienne) Vendredi Saint, Passion ..... 241 v
σημερον ο ιουδας το της φιλοπτωχιας κρυπτει προσωπειον, Jeudi Saint ..... 235 r
σημερον ο παλαι τω μωσει εν σινα νομον επιδους, 2. févr. ..... 126 v
σημερον ο τοις νοεροις θρονοις επαναπαυομενος θεος, 8. sept. ..... 9 v
σημερον ουρανου και γης ποιητης παραγινεται σαρκι εν ιορδανη, Épiphanie ..... 108 v
σημερον ο χριστος εν βηθλεεμ γενναται εκ παρθενου
σημερον ο αναρχος αρχεται, Noël ..... 95 r
σημερον ο χριστος εν ιορδανη ηλθε βαπτισθηναι, Épiphanie ..... 109 r
σημερον ο χριστος παραγινεται εν τη οικια του φαρισαιου, Mercredi Saint ..... 231 v
σημερον προερχεται ο σταυρος του κυριου, 14. sept. 18 v
σημερον σε θεωρουσα η αμεμπτος παρθενος εν σταυρω, Vendredi Saint ..... 237 v
σημερον στειρωτικαι πυλαι ανοιγονται, 8. sept. ... 10 v
σημερον συγκαλειται ημας του αθλοφορου η παγκοσμιος πανηγυρις, 26. oct. ..... 42 v
σημερον συμεων εν ταις αγκαλαις τον κυριον της δοξης υποδεχεται, 2. févr. ..... 127 r
σημερον συμεων ο πρεσβυτης εν τω ναω εισερχεται, 2. févr. ..... 127 v
σημερον συνεχει ταφος τον συνεχοντα παλαμη την κτισιν, Samedi Saint ..... 250 v
σημερον τα στιφη των πιστων συνελθοντα πνευματικως πανηγυρισωμεν, 21. nov. ..... 64 r
σημερον της παγκοσμιου χαρας τα προοιμια, 8. sept. 10 v
σημερον τικτει η παρθενος τον ποιητην του παντος, Noël ..... 95 v
σημερον το κατα του χριστου πονηρον συνιχθη συνεδριον, Jeudi Saint ..... 234 v
σημερον τον σταυρον του κυριου προσκυνουντες βοησωμεν, Prosom., 4. sem. du Carême, jeudi [mercr.] ..... 318 r
σημερον του ναου το καταπετασμα εις ελεγχον ρηγνυται, Vendredi Saint, Passion ..... 245 v
[le même stichère] Vendredi Saint, Les Heures 247 r
σημερον του φωτος ο λυχνος προοδοποιειται την ελευσιν θεου του λογου, 24. juin ..... 149 r
σημερον το φυτον της ζωης εκ των της γης αδυτων ανισταμενος (l. -ον), 14. sept. ..... 18 v
σημερον τω ναω προσαγεται η παναμωμος παρθενος, 21. nov. ..... 63 r

Fol.

σημερον των υδατων αγιαζεται η φυσις, Épiphanie 105v
σημερον τω σταυρω προσηλωσαν ιουδαιοι τον κυριον (6. antienne) Vendredi Saint, Passion 242v
σημερον χαρας ευαγγελια παρθενικη πανηγυρις, 25. mars..... 136v
σημερον χοροι πατερων πανευφημε συναθροισθεντες δια χριστον (cp. le renvoi du fol. 157v) 16. sept.. 20v
σημερον ως αληθως η αγιοφθογγος ρησις του δαβιδ περας ειληφεν, 14. sept. (voir le renvoi fol. 14 r) 184v
σιων πανηγυριζε ιερουσαλημ ευφραινου, Avant-fêtes de Noël..... 89 r
σου εξεχυθη η χαρις εν χειλεσι μαρκε αποστολε, 25. avril..... 141v
σοφιας εραστης γενομενος οσιε και παντων των ο{ν}των την προς θεον προκρινας συμβιωσιν, 1. janv..... 103 r
σπηλαιον εντρεπιζου η αμνας γαρ ηκει, Avant-fêtes de Noël..... 88v
σπηλαιω παρωκησας χριστε ο θεος, Noël..... 97 r
σταλαξατε τα ορη γλυκασμον και οι βουνοι ως αρνια σκιρτησατε, 24. juin 146v
σταυρε του χριστου χριστιανων η ελπις, 14. sept.. 18v
σταυρον ως οπλον κραταιον χριστινα μαρτυς κατεχουσα χερσιν, 24. juillet..... 164 r
σταυρωθεις ως ηβουληθης χριστε, Alphabét., 2. mode plag..... 299 r
σταυρωθεντος σου χριστε πασα η κτισις βλεπουσα ετρεμε, Vendredi Saint..... 238v
σταυρωθητω εκραζον οι των σων χαρισματων αει εντρυφωντες (8. antienne) Vendredi Saint, Passion 243v
στειρα αγονος η αννα, 8. sept..... 9 r
στεφανε ενδοξε ουρανοπολιτα, 27. déc. (voir le renvoi fol. 99v)..... 322 r
στεφανος η καλη απαρχη των μαρτυρων, 27. déc. (voir le renvoi fol. 99v) ..... 322 r
στεφανουσθωσαν παρ' ημων εγκωμιοις οι καλλινικοι της αληθειας μαρτυρες, 13. déc..... 79v
στηλη εμψυχος και εμπνους εικων, 20. déc..... 82 r
στρατευθεντες τω χριστω τα επι γης τερπνα κατελιπατε, 12. oct..... 35v
συ βασιλευ ο ων και διαμενων και εις αιωνας ατελευτητους, 1. sept..... 3 r
συγκαταβαινων ο σωτηρ τω γενει των ανθρωπων κατεδεξατο σπαργανων περιβολην, 1. janv..... 101 r
συγχαρητε ημιν απασαι αι των αγγελων ταξιαρχιαι, 8. nov..... 53 r
συ εν ιορδανη βαπτισθεις ο σωτηρ ημων, Épiphanie..... 107b, r
συ μου σκεπη κραταια υπαρχεις ο τριμερης σταυρος του χριστου, 14. sept..... 16 r
συναγωγη πονηρα και μοιχαλις η τω ιδιω ανδρι μη φυλαξασα πιστιν, dim. des Rameaux..... 227v
συντρεχει λοιπον το συνεδριον των ιουδαιων, Jeudi Saint..... 233 r
σφραγισθεντος του μνηματος πως εσυληθητε ιουδαιοι, Anatol., 2. mode plag., dim. matin.... 289v
σωσαι βουλομενος τον πλανηθεντα ανθρωπον, Épiphanie..... 108 r
ταδε λεγει ιωσηφ προς την παρθενον, Vig. de Noël 90 r
ταδε λεγει κυριος προς ιωαννην προφητα δευρο βαπτισον με, Épiphanie..... 106v
ταδε λεγει κυριος τη σαμαρειτιδι, dim. de la Samaritaine..... 262 r
ταδε λεγει κυριος τοις ιουδαιοις λαος μου τι εποιησα σοι (12. antienne) Vendredi Saint, Passion.. 245 r
[le même stichère] Vendredi Saint, Les Heures 248v
τα θεια εποπτευον χριστου της σοφιας νοητως αναδεδειξαι κρατηρ μυστικος θωμα αποστολε, 6. oct..... 31 r
τα θυματα τα λογικα ναζαριον γερβασιον προτασιον και κελσιον ευφημησωμεν, 14. oct..... 36 r
τα ιορδανια ρειθρα σε την πηγην εδεξατο, Épiphanie..... 107b v
ταις εξ εργων καυχησεσιν φαρισαιον δικαιουντα εαυτον, dim. du Pharisien et du Publicain... 186 r
ταις ληστρικαις εφοδοις περιπεσουσα ψυχη μου, 5. sem. du Carême, jeudi, matin..... 215v
ταις μυστικαις λαμπηδοσι της υπερφωτου τριαδος, 8. juillet..... 157v
τα κατα πολιν δεσμα και τας θλιψεις σου τις διηγησεται ενδοξε αποστολε παυλε, 29. juin..... 150v
τα κατα πολιν δεσμα τις διηγησεται τιμιε αποστολε η τις παραστησει τους αγωνας, 29. juin..... 150v
τας αισθησεις ημων καθαρας τω χριστω παραστησωμεν (1. antienne) Vendredi Saint, Passion. 240v
τας καρδιας των πιστων γεηπονων τη γλωττη σου γρηγοριε, 25. janv..... 123 r
τας μυστικας σημερον του πνευματος σαλπιγγας τους θεοφορους πατερας ανευφημησωμεν, dim. des Pères..... 270v
τας του κυριου γνοντες εντολας ουτως πολιτευθωμεν, sam. du Carnaval, soir..... 189 r
τα της μαριας δακρυα ου ματην χειται θερμως, 8. éothinon..... 309v
τα της ψυχης θρευματα και τα παθη της σαρκος τω ξιφει της εγκρατειας ετεμες, 1. avril..... 137v
τα των αγγελων στρατευματα εξισταντο επι το ορωμενον, Épiphanie..... 112v

Fol.

τα των αγγελων στρατευματα σημερον χορευουσιν επι τη μνημη του μαρτυρος πολυευκτου, 9. janv. 113v
τα των νηστειων νυν δισεβδομα θερμως εναρξωμεθα, Prosom., 2. sem. du Carême, lundi [1. sem., dim.]..... 314v
τεταρταιον ηγειρας τον φιλον σου χριστε, St. Lazare 221 r
τετρωμαι ηδονης ρομφαια κυριε, Prosom., 3. sem. du Carême, mercr. [mardi] 316v
τη αθανατω σου κοιμησει θεοτοκε μητηρ της ζωης, 15. août..... 177 r
τη μαρτυρικη σου προς θεον παρρησια θεοδωρε, 1. sem. du Carême, vendr., soir, fête de St. Théodore..... 201 r
την αιχμαλωσιαν σιων εκ πλανης επιστρεψας, Anabathmi, 3. mode plag., 1. antienne..... 305 r
την αιχμαλωσιαν σιων συ εν ξυλω (l. εξειλου) *εκ βαβυλωνος*, Anabathmi, 3. mode, 1. antienne. 302v
την αϋλον ουσιαν των νοερων δυναμεων, 8. nov... 51v
την δι' ημας εκουσιον ταφην σου υπερυψουμεν χριστε, Anatol., 1. mode plag., dim. soir..... 288 r
την εκ νεκρων σου αναστασιν δοξολογουμεν χριστε, Anatol., 4. mode plag., sam. soir..... 292v
την εκτην των σεπτων νηστειων εβδομαδα, Prosom., 6. sem. du Carême, lundi [5. sem., dim.]..... 320 r
την ετησιον μνημην σημερον των θεοφορων πατερων, dim. des Pères..... 270 r
την θεοδωρητον χαριν των θαυματων σου μαρτυς θεοδωρε, 1. sem. du Carême, vendr., soir, fête de St. Théodore..... 199 r
την ιερατικην στολην αμπεχομενος τριαδος υπερμαχε βασιλειε, 1. janv..... 102v
την καταβασαν φυσιν του αδαμ εις τα κατωτερα μερη της γης ο θεος, jeudi de l'Ascension.... 266 r
την κοινην αναστασιν προ του εκουσιου παθους σου, dim. des Rameaux..... 224v
την λιμνην ως παραδεισον και τω κρυει ως καυσωνι (sic), 9. mars..... 133v
την λυραν του πνευματος το των αιρεσεων θελγιστρον, 25. janv..... 122v
την μνημην των εγκαινιων επιτελουντες, 13. sept.. 14 r
την νικομηδειων μεγαλοπολιν πασα πολις και χωρα συνενεορταζει σημερον, 3. sept..... 6 r
την πανηγυριν σημερον της αθληφορου βαρβαρας, 4. déc..... 71 r
την πανσεβασμιον καραν του βαπτιστου σου κυριε, 24. févr..... 132v
την πανσεπτον σου κοιμησιν παναγια παρθενε αγνη των αγγελων τα πληθη, 15. août..... 175v
την πενταριθμον χορειαν των αγιων ενφημησωμεν λαοι, 13. déc..... 78v
την πενταχορδον λυραν και πενταφωτον λυχνιαν, 13. déc..... 79v
την πνευματικην αδελφοι αναλαβοντες νηστειαν τη γλωσση μη λαλειτε τα δολια, 2. sem. du Carême, mercr., soir..... 204 r
την πνευματικην νηστειαν νηστευσωμεν διαρρηξωμεν πασαν στραγγαλιαν, 2. sem. du Carême, lundi, matin..... 203 r
την πονηραν και απιστον κακοβουλιαν εβραιων προδιαγνωσαντες, 24. oct..... 40v
την σεπτην αναστασιν την σην προτυπουμενος ημιν ηγειρας θανοντα, dim. des Rameaux..... 226 r
την σημερον μυστικως ο μεγας μωσης προδιετυπουτο λεγων, Samedi Saint..... 251v
την σην του μονογενους υιου προορωμενος εν πνευματι δια σαρκος προς ανθρωπους επιδημιαν ο θεοπατωρ δαβιδ, 6. août..... 169v
την σην υπερανθρωπον αθλησιν πρωτομαρτυς χριστου, 24. sept..... 25v
την στρατοπεδαρχιαν της κατω βασιλειας αποσεισαμενος, 20. sept..... 23 r
την τετραδεκαριθμον χορειαν των μαρτυρων τις μη ανυμνησει, 9. mars..... 133v
**την τετραπερατον εορτην των αγιων μαρτυρων*, dim. de la Toussaint..... 276v
την τετραυματισμενην μου ψυχην και τεταπεινωμενην επισκεψαι κυριε, 5. sem. du Carême, mardi, matin..... 214 r
την του ασωτου φωνην προσφερω σοι κυριε, dim. de l'Enfant prodigue..... 187 r
την του θειου πνευματος σαφως χαριν δεξαμενος τη⟨ς⟩ ιερωτατης χορειας των αποστολων συναριθμιος ιακωβε γεγονας, 10. oct..... 34 r
την τριτην των σεπτων νηστειων εβδομαδα, Prosom., 3. sem. du Carême, vendr. [jeudi] .... 317 r
την των αποστολων ακροτητα της θεολογιας την σαλπιγγα{ν}, 26. sept. et 8. mai (voir les renvois des fol. 26v et 142 r) ..... 324 r
την των ασματων τερπνοτητα την παρουσαν φαιδρυνομενην ημεραν, 26. oct..... 41v
την των ιχθυων αγραν εις ανθρωπων αλειαν μεταβαλων, 14. nov..... 58v
την των ιχθυων αγραν καταλιπων αποστολε ανθρωπους σαγηνευεις, 30. nov..... 69v
την των παθων θειαν μωλωπωσιν σου προσκυνουμεν, Anatol., 1. mode, dim. matin..... 280 r
την των χρονων τετραχως περιοδον θεοκλητε επαπλασιασας, 23. janv..... 122 r

Fol.

τη νυν πανηγυρει συνδραμωμεν οι πιστοι, dim. de la Toussaint..... 277v

την υφηλοφρονα γνωμην των κακιστων φαρισαιων, 3. sem. du Carême, dim., matin..... 207v

την φιλαδελφιαν κτησωμεθα ως εν χριστω αδελφοι, (4. antienne) Vendredi Saint, Passion 242r

την χαριν των ιαματων εκ θεου ειληφοτες αναργυρως τα παθη, 1. nov..... 44v

την χειρα{ν} σου την αφαμενην της ακηρατον κορυφην του δεσποτου, Épiphanie..... 107a,v

την ψυχοφελη πληρωσαντες τεσσαρακοστην βοησωμεν, 6. sem. du Carême, vendr., soir..... 219v

την ψυχοφελη{ν} πληρωσαντες τεσσαρακοστην και την αγιαν εβδομαδα του παθους σου, 6. sem. du Carême, vendr., soir 219v

τη παρθενικη σου θελχθεις ωραιοτητι ο βασιλευς της δοξης χριστος, 24. juillet..... 164v

τη πυρινη γλωττη σου θεορρημον γρηγοριε, 25. janv. 123r

**της αμωμητου πιστεως το ακενωτον πωμα αρυσαμενος παμμακαριστε*, 21. juin..... 145v

της αναστασεως ειληφας το δωρημα αναστασια, 21. déc..... 82v

της ανομου πραξεως τους ελεγχους εκφυγειν ο ηρωδης βουληθεις, 29. août..... 183r

της αποτμηθεισης κεφαλης του προδρομου τα μνημοσυνα τελεσωμεν, 29. août..... 180v

της γεηρας τρυφης την απολαυσιν υπεριδουσα, 4. déc. 70v

της εγκρατειας την τρυφην κάμοι λογε χαρισον, Prosom., 1. sem. du Carême, mercr. [mardi] 313r

της εκλογης του σκευους φοιτητης γενομενος παυλου του θεοκηρυκος, 25. août..... 179v

της εορτης μεσουσης της σης χριστε αναστασεως, mercr. de la Mésopentecôte..... 260r

της ζωηφορου αναστασεως χριστου επωνυμως γενομενη (sic), 21. déc..... 83r

της ηλιακης ακτινος του θειου φωτος καταλαμπομενοι αρχιστρατηγοι, 8. nov..... 52v

**της θεοτητος σου χριστε αμυδραν αυγην παραγυμνωσας*, 6. août..... 172v

της θεοτητος σου χριστε παρεχων τοις μαθηταις σου τα συμβολα, St. Lazare..... 220v

της μαγδαληνης μαριας την του σωτηρος εναγγελιζομενην εκ νεκρων αναστασιν, 3. éothinon.... 307v

της μετανοιας ο κηρυξ ιωαννη βαπτιστα, 29. août 181r

της νηστειας την οδον μεσασαντες, 4. sem. du Carême, mercr., soir..... 211v

της νικης επωνυμος ανεδειχθης μαρτυς νικητα πανσεβασμιε, 15. sept..... 20r

της ξηρανθεισης συκης δια την ακαρπιαν το επιτιμιον φοβηθεντες αδελφοι, Lundi Saint..... 229r

της ουρανιου γνωσεως αθεωρητον βυθον σε καλεσωμεν, 3. oct..... 30r

της πατρικης δωρεας διασκορπισας τον πλουτον αλογοις συνεβοσκομην, dim. de l'Enfant prodigue..... 187v

της πατρικης δωρεας διασκορπισας τον πλουτον ασωτια τον βιον καταναλωσα (l. κατην-), 3. sem. du Carême, vendr., matin 207v

της υιοθεσιας εκπεσων ο ασωτος εγω, 3. sem. du Carême, jeudi, matin..... 207r

της ψυχοβλαβους πλεονεξιας ελευθερωσον ημας, 6. sem. du Carême, lundi, soir..... 217r

τη φιλαδελφια η ομωνυμια συγκραθεισα, 11. oct. 34v

τη χριστονυμω σου κλησει την πραξιν καταλληλον εδειξας, 24. juillet..... 163v

τι αναχαιτιζει σου τα υδατα ω ιορδανη, Épiphanie 107a r

τι απεδοκιμασατε τον λιθον τον ακρογωνιαιον, Anatol., 3. mode plag., dim. matin..... 291v

τι σε καλεσωμεν προφητα αγγελον αποστολον η μαρτυρα, 29. août..... 180v

τις επαξιως των αρετων σου διηγησεται τα τροπαια ποιον στομα του μαρτυριου την καρτεριαν αποφθεγξοιτο, 30. sept..... 27r

τις λαλησει τας δυναστειας σου χριστε, dim. de l'Aveugle-né..... 264v

τις μη θαυμασει τις μη δοξασει τις μη υμνησει πιστως, 1. nov..... 47v

τις μη μακαρισει τον πανολβιον τροπον ευσταθιε, 20. sept..... 22v

τις ο ηχος των εορταζοντων γινεται ιωακειμ και αννα πανηγυριζει μυστικως, 8. sept..... 8v

τι σοι προσενεγκωμεν χριστε οτι ωφθης επι γης, Noël..... 94v

τι τα μυρα τοις δακρυσι μαθητριαι κιρνατε, dim. des Stes Myrophores..... 255v

τι το ορωμενον θεαμα τις η παρουσα καταπαυσις, Samedi Saint..... 250v

το αθροισμα των ιουδαιων τω πιλατω ητησαντο σταυρωθηναι σε κυριε (13. antienne) Vendredi Saint, Passion..... 246r

το αληθινον φως επεφανη και πασι τον φωτισμον δωρειται, Épiphanie.....107b r

το ανθρωπινον οικτειρας ελεημων προσελαβου την σαρκα, Anatol., 3. mode, dim. soir..... 284v

το απ' αιωνος μυστηριον ανακαλυπτεται σημερον, 25. mars..... 135v

το απορρητον τοις αγγελοις και ανθρωποις μεγαλειον, 9. déc..... 76r

Fol.

το ασχετον της σης φωτοχυσιας και απροσιτον της θεοτητος θεασαμενοι των αποστολων οι προκριτοι, 6. août..... 169v

το εμπιστευθεν σοι ταλαντον παρα χριστου, 11. déc. 77r

το εξαραν αρμα σε πυρφορον ως εν συσσεισμω, 20. juillet..... 160v

το ζωοδοχω (l. -ον) *σου μνημα αφρουσουντες* (l. φρουρουντες) *παρανομοι συν τη κουστωδια*, Anatol., 4. mode plag., dim. matin..... 293r

το ιλαρον σου πατερ και καθαρον του βιου ιδων ο χριστος, 21. oct. 39r

τοις εν σκοτει αμαρτηματων πορευομενοις φως ανετειλας χριστε, 2. sem. du Carême, dim., matin..... 205r

τοις ερημικοις απαυστος ο θειος ποθος, Anabathmi, 1. mode, 1. antienne..... 301r

τοις ερημικοις ζωη{ς} μακαρια εστιν, Anabathmi, 1. mode plag., 1. antienne..... 303v

τοις ληστρικοις λογισμοις τραυματισθεις ο δειλαιος, 5. sem. du Carême, mercr., matin..... 214v

τοις οδουσιν αυτων μη μου ληφθητω η ψυχη, Anabathmi, 2. mode plag., 2. antienne..... 304v

τοις οδουσιν αυτων μη παραδος σωτερ, Anabathmi, 2. mode, 3. antienne..... 302r

τοις παθεσι δουλωσας της ψυχης μου το αξιωμα κτηνωδης εγενομην, 4. sem. du Carême, vendr., soir..... 212v

τοις συλλαβουσι σε παρανομοις αντεχομενος ουτως εβοας κυριε (7. antienne) Vendredi Saint, Passion..... 243r

[le même stichère] Vendredi Saint, Les Heures. 247v

τοις των εμων λογισμων λησταις περιπεσων εσυληθην ο ταλας τον νουν, 5. sem. du Carême, mercr., soir..... 215r

το καθαρον της αγνειας σου χρημα αμωμον εξ ανδρων φυλαξασα, 25. sept..... 26v

το κατ' εικονα και ομοιωσιν ρευσαντα εκ παραβασεως, Vig. de Noël..... 93v

το κατ' εικονα τηρησας αλωβητον νουν ηγεμονα κατα παθων ολεθριων, 17. janv..... 118r

το κατοικον ατηρησας (l. το κατ' εικονα τηρησας) *αλωβητον οσιε πατερ*, 28. nov..... 68r

το μεγα κλεος των ιερεων αθανασιον τον αιτητον αριστεα, 18. janv..... 119r

το μνημοσυνον σου εις τον αιωνα μενει οσιε πατερ συμεων, 1. sept..... 4r

τον αναστανται εκ νεκρων και φωτισαντα παντα δευτε προσκυνησωμεν, Alphabét., 3. mode plag. 299v

τον αριστεα του χριστου μηνα τον αοιδιμον, 11. nov. 54r

τον γενναιον αθλητην αναστασιον, 22. janv..... 121r

τον γενναιον αθλητην και κηρυκα της πιστεως συν μητρι θεοφρονι επαξιως ευφημησωμεν, 15. juillet 157v

**τον γενναιον αθλητην προκοπιον*, 8. juillet..... 155v

τον γνοφον τον νομικον η φωτινη της μεταμορφωσεως διεδεξατο νεφελη, 6. août..... 173v

τον εγκαινισμον τελουντες του πανιερου νεου, 13. sept..... 12v

τον εκλαμψαντα προ αιωνων εκ πατρος, 2. févr... 129r

τον εκ νεκρων αναστανται δοξολογισωμεν οτι γαρ σαρκα και ψυχην, Anatol., 4. mode plag., dim. soir..... 293v

τον εκ νεκρων αναστανται δοξολογισωμεν ο γαρ λογος και θεος, Anatol., 4. mode plag., dim. soir..... 293v

τον εκ παρθενου ηλιον βλεπων ο εκ στειρας λυχνος φαεινος, Épiphanie..... 112r

τον εκ προφητου προφητην και της στειρας το βλαστημα, 24. juin..... 146v

τον εν προφηταις ορον και αρχην αποστολων, 24. juin 148v

τον εν τη θεια σοφια αναφανεντα φιλοσοφον, 13. déc. 79r

τον επι γης αγγελον και εν ουρανοις ανθρωπον θεου, 17. janv..... 117r

τον ζωηφορον σταυρον αινουμεν σε (l. σου) *κυριε*, Prosom., 5. sem. du Carême, mercr. [mardi] 319v

το{ν} ζωοδοχω (l. -ον) *σου ταφω* (l. -ον) *αι μυροφοροι γυναικες οδυρομεναι κατελαβον κυριε*, Anatol., 2. mode plag., dim. matin..... 289v

τον ζωοποιον προσκυνουμεν σου σταυρον, Prosom., 5. sem. du Carême, vendr. [jeudi] 320r

τον θαυμαστον εν ιερευσι μαρτυρα κλημεντα, 23. janv..... 122r

τον ιερον η ιερα παρθενος προσεκομιζεν, 2. févr... 127r

**τον ισαγγελον βιον πολιτευσαμενοι πονοις ασκητικοις πατερες οσιοι*, 14. janv..... 115v

τον κατα των μακκαβαιων συγκροτηθεντα πολεμον, 1. août..... 167v

τον κηρυκα της πιστεως και υπηρετην του λογου ανδρεαν ευφημησωμεν, 30. nov..... 69v

τον λογχαις κληρωσαμενον της σωτηριου πλευρας την χαριν, 26. oct..... 42v

τον νοερον αδαμαντα της καρτεριας αδελφοι πνευματικως ευφημησωμεν, 23. avril..... 139r

τον νοερον φωστηρα της πιστεως αρτεμιον τιμησωμεν, 20. oct..... 38r

τον νωτον μου εδωκα εις μαστιγωσιν, Vendredi Saint..... 239r

**τον οντως ερωτα{ν} νυμφευσαμενη χριστω αοιδιμε* (sic) *ευπραξια*, 25. juillet..... 165r

Fol.

τον οχουμενον εν ασμασι (l. *αρματι*) *χερουβιμ και υμνουμενον εν ασμασι σεραφιμ*, 2. févr..... 129 r

τον περιβοητον εν θαυμασιν ιεραρχην, 17. nov.... 62 r

τον προφητην και μαρτυρα και βαπτιστην του σωτηρος δευτε λαοι ευφημησωμεν οτι φυγαδευων εν τη ερημω ηυλιζετο, 29. août..... 182 v

τον προφητην και μαρτυρα και βαπτιστην του σωτηρος δευτε λαοι ευφημησωμεν ουτος γαρ εν σαρκι αγγελος υπαρχων, 29. août..... 182 v

τον πρωτομαρτυρα και γενναιον του χριστου θεραποντα στεφανον, 27. déc. (voir le renvoi fol. 99 v) 321 v

τον σκοτισθεντα με ταις απαταις του πολεμητορος χριστε μου φωτισον, Prosom., 1. sem. du Carême, vendr. [jeudi] ..... 313 v

τον σον σταυρον τον αγιον αξιωθεντες εν χαρα κατιδειν, Prosom., 4. sem. du Carême, vendr. [jeudi] ..... 318 r

τον σταυρον σου τον τιμιον προσκυνουμεν χριστε, Anatol., 3. mode, sam. soir..... 283 r

τον συναιμονα πετρον και χριστου μαθητην των ιχθυων αγρευτην, 30. nov..... 69 r

τον σωτηριον υμνον αδοντες εκ στοματων αναπεμψωμεν, Anatol., 2. mode, sam. soir..... 281 v

τον της αλιας βυθον καταλιπων τω του σταυρου καλαμω πιστει προσεδραμες, 6. oct..... 30 v

τον της νηστειας καιρον φαιδρου (l. *-δρως*) *απαρξωμεθα*, Prosom., 1. sem. du Carême, lundi [dim. du Tyrophage] ..... 312 r

τον της σοφιας λογον σου καταγλαϊσας εν αρετη απροσιτω, 10. janv..... 114 v

τον τω πατρι συναναρχον και συναϊδιον λογον, Anatol., 1. mode, sam. soir..... 279 v

τον υιον της βροντης, 26. sept. et 8. mai (voir les renvois des fol. 26 v et 142 r) ..... 323 v

τον φωστηρα τον θεολαμπη τον του παυλου συνομιλον, 2. oct..... 29 r

τον φωστηρα των πιστων και αποστολον τον εν τω ευαγγελιω εμπρεφαντα τιμοθεον, 22. janv..... 121 r

τον φωτισμον ημων τον φωτισαντα παντα ανθρωπον ιδων ο προδρομος, Épiphanie..... 107 b v

τον χαλεπον των πταισματων μου ρυπον ενδεδυμαι, 3. sem. du Carême, lundi, matin..... 205 r

τον χρονον της νηστειας νυν υπερμεσασαντες, Prosom., 5. sem. du Carême, lundi [4. sem., dim.]..... 318 v

το παναγιον πνευμα το και τους αποστολους διδαξας (l. *-ξαν*) *λαλειν*, St. Lazare ..... 222 v

[le même stichère] dim. des Rameaux ..... 223 r

το πνευμα το αγιον ην μεν αει και εστιν και εσται, dim. de la Pentecôte..... 273 v

το πνευμα το αγιον φως και ζωη, dim. de la Pentecôte..... 273 r

το πολυτιμητον μυρον η πορνη εμιξε μετα δακρυων, Mercredi Saint..... 231 r

[le même stichère] Mercredi Saint..... 231 v

το προηλιον σελας χριστος σωματικως επι της γης περιπολευων, 6. août..... 170 r

το πυρ το νοερον το φωτιζον διανοιας και φλογιζον αμαρτιας, 30. nov..... 68 v

το σκευος της εκλογης το μεγα δοχειον του πνευματος, 1. oct..... 27 v

το σταδιον των αρετων ηνεωκται, dim. du Tyrophage..... 194 r

το της νηστειας διαγγελμα περιχαρως υποδεξωμεθα, 1. sem. du Carême, vendr., matin..... 198 r

το τρισελεγχον αθροισμα οι ισαριθμοι της αγιας τριαδος, 12. oct..... 35 r

το τριτον της ερωτησεως το πετρε φιλεις με, 29. juin..... 153 v

του αρχιποιμενος χριστου αδελφος, 23. oct..... 40 r

του ενδυματος αυτου ο τα κρινα του αγρου κοσμων, Anabathmi, 4. mode plag., 4. antienne..... 306 v

του ευσεβους κωνσταντινου η μνημη ως μυρον εκκενουμενον σημερον ανετειλεν, 21. mai..... 142 v

του θεοδεγμονος ταφου προς τους ιουδαιους οι φυλακες ελεγον, Anatol., 1. mode plag., dim. matin 287 v

του ιησου γεννηθεντος εν βηθλεεμ της ιουδαιας των ιουδαιων το κρατος κατηργηται, 29. déc..... 100 r

του καρπου της γαστρος οι αγιοι πνευματοκινητως αναβλαστουσι, Anabathmi, 3. mode plag., 2. antienne..... 305 v

του καρπου της γαστρος τω πνευματι, Anabathmi, 3. mode, 2. antienne..... 302 v

του κρυψαντος το ταλαντον την κατακρισιν ακουσασα ψυχη, Mardi Saint..... 229 v

του κυριου ιησου γεννηθεντος εκ της αγιας παρθενου, Noël..... 94 v

του κυριου ιησου γεννηθεντος εν βηθλεεμ της ιουδαιας, Noël..... 95 v

του λυτρωτου ημων υπο δουλου βαπτιζομενου, Épiphanie..... 108 r

του μεγαλαυχου φαρισαιου την εξ οιησεως εννοουσα ψυχη μου κατακρισιν, 4. sem. du Carême, mardi, matin..... 208 v

του μεγαλου βασιλεως στρατιωτα γεωργιε χαιρου και ευφραινου, 23. avril (voir aussi au fol. 155 v) 138 r

**του μεγαλου βασιλεως στρατιωτα προκοπιε*, 8. juillet (renvoi). Voir au fol. 138 r: *του*

Fol.

μεγαλου βασιλεως στρατιωτα γεωργιε (23. avril) 155 v

του μεγαλου φιλιππε φωτος ταις αστραπαις πυρσωθεις (sic), 14. nov..... 58 v

του πλουσιου της ασυμπαθους ομοιωσεως, 6. sem. du Carême, jeudi, soir..... 219 r

τους εν αδη καταβας χριστος ευηγγελισατο, Anatol., 3. mode, sam. soir..... 283 r

τους μαθητας του χριστου και θεμελιους της εκκλησιας, 29. juin..... 152 r

**τους προ του νομου πατερας απαντες ευφημησωμεν σημερον πιστοι*, dim. des Saints Aïeux de N. S. J. C..... 84 r

τους της ευσεβειας αληθεις κηρυκας, 29. juin.... 154 r

τους φωστηρας τους μεγαλους της εκκλησιας πετρον και παυλον ευφημησωμεν, 29. juin..... 151 r

του τελωνου και του φαρισαιου το διαφορον επιγνουσα ψυχη μου, dim. du Pharisien et du Publicain..... 185 v

του τιμιου σταυρου χριστε την ενεργειαν προδιατυπωσας μωυσης, 14. sept..... 16 r

του φαρισαιου την μεγαλαυχον ευχην πιστοι μισησαντες, dim. du Pharisien et du Publicain.... 185 v

το υψος των αρετων καταλιπουσα ψυχη μου, 5. sem. du Carême, mercr., soir..... 215 r

το φιλοταραχον γενος των ιουδαιων ενωτισασθε, Anatol., 1. mode, dim. matin..... 280 r

το φυτευθεν εν κρανιω τοπω ξυλο⟨ν⟩ της οντως ζωης, 14. sept..... 14 v

το φυτον της αγνειας, 26. sept. et 8. mai (voir les renvois des fol. 26 v et 142 r) ..... 323 r

τριαδα ομοουσιον υμνολογησωμεν, dim. de la Pentecôte..... 272 r

τριτον αρνησαμενος ο πετρος ευθεως το ρηθεν αυτω συνηκεν (7. antienne) Vendredi Saint, Passion 243 v

τω αδυτω γνοφω εισδυς και τω της δικαιοσυνης ηλιω οικειωθεις, 20. sept..... 23 v

τω αηττητω σταυρου (l. *-ρω*) *σου πεποιθοτες οι θεοφρονες*, Anatol., 1. mode, dim. soir..... 280 v

**τω αρματι των αρετων εποχουμενος ως ο διφρηλατης ωφθης ηλιας ταις του θειου πνευματος αυραις*, 6. oct..... 31 v

τω αϋλω θρονω περικυκλουντες νοεραι ουσιαι θειοι αρχαγγελοι, 8. nov..... 51 v

τω αχραντω σου τοκω χριστε ο θεος πρωτη θυσια γεγονε τα νηπια, 29. déc..... 99 v

τω βασιλει και δεσποτη του παντος τεχθεντι επι γης στεφανος, 27. déc. ..... 99 v

τω εκουσιω (sic) *πτωχευσαντι την πτωχειαν την εμην*, 21. juillet..... 162 v

τω εκτω μηνι απεσταλη ο αρχαγγελος προς παρθενον αγνην, 25. mars..... 136 r

τω εκτω μηνι ο αρχιστρατηγος απεσταλη προς σε την παρθενον και αγνην, 25. mars..... 134 v

τω ζωοδοχω σου ταφω παρεστωτες οι αναξιοι, Anatol., 1. mode, sam. soir..... 279 v

τω θεω προωρισμενος και τω σοφω παυλω μαθητευμενος, 22. janv..... 121 v

των αγιων πατερων ο χορος εκ των της οικουμενης περατων συνδραμων, dim. des Pères..... 270 v

των ανδραγαθηματων σου οσιε πατερ ο καρπος εφαιδρυνε, 6. déc..... 75 v

των αποστολων ο χορος εν τη γαλιλαια εθεασατο σε σωτηρ (sic), Anatol., 2. mode plag., dim. soir 290 r

των αρετων η κλιμαξ υπογραμμος ανεδειχθη επι της γης μυστικως, 11. janv..... 114 v

των εν τω βιω πραγματων κατεφρονησας πατερ ευθυμιε, 20. janv..... 120 r

των θειων αποστολων κυριε δεησεσιν τον της νηστειας χρονον καλως ημας τελεσαι, Prosom., 2. sem. du Carême, jeudi [mercr.]..... 315 r

των θυρων κεκλεισμενων επεστης χριστε προς τους μαθητας, dim. de St. Thomas..... 254 r

των θυρων κεκλεισμενων επιστας ο ιησους τοις μαθηταις, dim. de St. Thomas..... 253 r

των θυρων κεκλεισμενων των μαθητων συνηθροισμενων εισηλθες αφνω παντοδυναμε ιησου, dim. de St. Thomas..... 252 v

των θυρων κεκλεισμενων των μαθητων συνηθροισμενων επεστη ο σωτηρ ου ησαν συνηγμενοι, dim. de St. Thomas..... 254 v

των κολπων των πατρικων μη χωρισθεις γλυκυτατε ιησου, jeudi de l'Ascension..... 268 r

των μαθητων δισταζοντων τη αγιαν ημερα επεστη ο σωτηρ, dim. de St. Thomas..... 252 v

των μοναστων τα πληθη τον καθηγητην σε τιμωμεν αντωνιε, 17. janv..... 118 v

των νοερων δυναμεων αρχιστρατηγοι, 8. nov..... 51 r

των νομικων διδαγματων ο συλλογος, dim. des Saints Aïeux de N. S. J. C..... 85 v

των οντων εμμελετησας την φυσιν, 1. janv..... 102 r

**των προπατορων το συστημα οι φιλεορτοι δεντε ψαλμικως ευφημησωμεν*, dim. des Saints Aïeux de N. S. J. C..... 84 r

των προφητων αι φωναι το ξυλον το αγιον προκατηγγειλαν, 14. sept..... 18 r

των προφητων τους ακρεμονας και παμφαεις φωστηρας της οικουμενης, 20. juillet..... 162 r

των του θεου δωρεων ως επωνυμον και της αυτου

Fol.

κληρονομον μακαριοτητος, 8. juin ..... 144 r
των τυραννουντων τα θραση μη διειλιασαντες, 13. déc. ..... 80 v
των υπερ νουν αγαθων δεξαμενος ερωτα παντα τα εν κοσμω τερπνα, 5. déc. ..... 72 r
τω σαρκι εκουσιως σταυρωθεντι δ' ημας, Anatol., 1. mode, sam. soir ..... 279 r
τω της γνωσεως θειω πυρι την ψυχην καταγνασθεις, 6. oct. ..... 30 v
τω της σοφιας αλιευτικω καλαμω, 18. oct. ..... 37 r
τω της τριαδος φωτι η αυταδελφος ξυνωρις λαμπρυνθεισα, 11. oct. ..... 35 r
τω τοις λησταις περιπεσοντι ωμοιωθην εγω, 5. sem. du Carême, lundi, matin ..... 213 v
υβριστης και διωκτης της εκκλησιας γεγονας παυλε μακαρ, 29. juin ..... 155 r
υμνησωμεν οι πιστοι πετρου τον συγγονον ανδρεαν, 30. nov. ..... 68 v
υμνον εωθινον αι μυροφοροι γυναικες τα δακρυα προσεφερον, Anatol., 3. mode, dim. matin ... 283 v
υμνουμεν τον σωτηρα τον εκ της παρθενου σαρκωθεντα, Anatol., 3. mode, sam. soir ..... 283 r
υπεκλινας καραν τω προδρομω συνεθλασας καρας των δρακοντων, Épiphanie ..... 108 v
υπερμεσασαντες ταυτην την ιεραν της νηστειας περιοδον, Prosom., 5. sem. du Carême, lundi [4. sem., dim.] ..... 318 v
υπερ την των ελληνων παιδειαν την των αποστολων σοφιαν, 13. déc. ..... 80 v
*υπερ της ευσεβειας αγιοι αυστηρως αγωνισαμενοι τα θραση των τυραννων κατησχυνατε, 2. nov. ... 49 r
υπερφρονησας των τηδε γεγηρων παμμακαρ τρυφων σεβασμιε, 1. févr. ..... 126 r
υποδεξαι βηθλεεμ την του θεου μητροπολιν, Avant-fêtes de Noël ..... 89 v
υποδησαμενος σεργιος εν ετοιμασια του ευαγγελιου της ειρηνης τα των ηλιων υποδηματα, 7. oct. ..... 33 r
υπο την σην δεσποινα σκεπην παντες οι γηγενεις προσπεφευγοτες, Alphabét., 3. mode plag. (Théotokion) ..... 300 r
υπο τον αδην κατελθων χριστε, Alphabét., 3. mode plag. ..... 299 v
φαιδρα και επιφωτος ανετειλεν σημερον η μνημη των αναργυρων χριστου, 1. nov. ..... 47 r
φαιδρα μεν η παρελθουσα εορτη ενδοξος η παρουσα ημερα, 2. janv. ..... 103 v
φαιδροτερα ηλιου γεγονεν η παρελθουσα εορτη των γενεθλιων χριστου, 2. janv. ..... 104 v
φαλαγγα θεοστεφη αρτιφανων μαρτυρων σφαγιον αμωμον, 6. mars ..... 133 r
φανερων εαυτον τοις μαθηταις ο σωτηρ, 11. éothinon 311 r
φαρισαιος κενοδοξια νοσωμενος και τελωνης τη μετανοια κλινομενος, dim. du Pharisien et du Publicain ..... 185 r
φεγγοβολους υμας ως αστρασπας εις παντα κοσμον ιησους, Prosom., 1. sem. du Carême, jeudi [merc.] ..... 313 r
φεροντες τα παροντα γενναιως χαιροντες τοις ελπιζομενοις, 9. mars ..... 134 v
φερωνυμως εκληθης της αγαθης νικης επωνυμος αγαθονικε πολυαθλε, 22. août ..... 178 v
φερωνυμως την κλησιν δεξαμενος των αγαθων θησαυρων ναον σεαυτον καθιερωσας μαρτυς αγαθονικε, 22. août ..... 178 v
φθασαντες πιστοι το σωτηριον παθος χριστου του θεου, Lundi Saint ..... 228 r
φιαλαι των αρωματων εν κοσμω αι σιαγοναι (sic) σου σοφε ωφθησαν αποστολε φιλιππε, 14. nov. 58 r
φιλανθρωπε μεγα και ανεικαστον το πληθος των οικτιρμων σου, dim. de St. Thomas ..... 254 r
φοβερα και παραδοξα τα τροπαια κυριε του μαρτυρος σου, 18. nov. ..... 62 r
φοβερον και παραδοξον μυστηριον σημερον ενεργουμενον καθορατε, Vendredi Saint ..... 239 v
φοβερον το εμπεσειν εις χειρας θεου ζωντος, dim. des Rameaux, soir ..... 227 v
φοβερος ει κυριε και τις υποστησεται της δικαιας σου οργης, 26. oct. ..... 43 v
φοβερος ωφθης κυριε εν ταφω κειμενος ως ο υπνων, Alphabét., 3. mode plag. ..... 299 v
φρενα{ν} καθαραντες και νουν συν τοις αγγελοις και ημεις πανηγυρισωμεν, 2. juillet ..... 155 r
φωνη κυριου επι των υδατων βοα λεγουσα, Épiphanie 112 v
φως εις αποκαλυψιν εθνων ηλθες επι γης εξ ουρανου σωτηρ ημων, 2. févr. ..... 129 r
φως εκ φωτος ελαμψεν τω κοσμω χριστος, Épiphanie ..... 107 b, r
φωστηρ ανεσπερε εκκλησιων θειω ζηλω πυρουμενος ηλια προφητα, 20. juillet ..... 161 r
φωστηρα των μαρτυρων (sic) σε εγνωμεν νικητα του χριστου αθλητα, 15. sept. ..... 19 v
φωστηρες ανετειλαν τη οικουμενη δυο παμφαεις ηλιας και ελισσαιος, 20. juillet ..... 160 v
φωστηρ ιωαννη στομα χρυσεμφανες, 13. nov. ..... 55 r
φωτισθεντες αδελφοι τη αναστασει του σωτηρος χριστου, mercr. de la Mésopentecôte ..... 259 v
φωτολαμπης αστερων τυπος, 14. sept. ..... 17 r
χαιρε και ευφραινου πολις σιων τερπου και αγαλλου

Fol.

η εκκλησια του θεου ιδου γαρ ο βασιλευς σου παραγεγονεν, dim. des Rameaux, matin ..... 226 v
χαιρετε προφηται τιμιοι οι των νομων κυριου καλως διαταξαμενοι, dim. des Saints Aïeux de N. S. J. C. 85 r
χαιρους εν κυριω στεφανηφορε στεφανε, 27. déc. (voir le renvoi fol. 99 v) ..... 322 v
χαιρους εντιμον και πολυθαυμαστον παλαιστεινον το κυδος, 13. févr. ..... 131 r
χαλινους αποπτυσας τους πατρικους, 2. sem. du Carême, dim., soir ..... 205 r
χαρμονικως τη πανηγυρει της θεοσοφου μαρτυρος αικατερινας, 25. nov. ..... 65 v
*χειρι θεου χρισθεις εις ιερεα του κορυ{μ}φαιου συνωνυμε, 25. nov. ..... 65 v
χορειας εγειρατε φιλομαρτυρες των αγωνων γαρ εφεστηκεν ο καιρος, 24. sept. ..... 25 v
χορευουσιν αγγελοι παντες εν ουρανοις, Noël ..... 98 v
χορευουσιν στιφη μαρτυρων χαρμονικως νυν εν τω τεμενει σου αβλοφορε θεοδωρε, 1. sem. du Carême, vendr., soir, fête de St. Théodore ..... 200 r
χορος τετραδεκατηρσευτος στρατος ολος θεοσυλλεκτος, 9. mars ..... 133 r
χριστε ο θεος ημων ο εν σοφια τα παντα δημιουργησας, 1. sept. ..... 1 v
*χριστε ο θεος ημων ο την εκουσιον σταυρωσιν, 14. sept. ..... 16 r
χριστον δοξολογησωμεν τον αναστανται εκ νεκρων, Alphabét., 4. mode plag. ..... 300 r
χριστον εισοικισαμενος εν τη ψυχη σου, 1. janv. . 102 r
χριστος ο ερχομενος εμφανως θεος ημων, Avant-fêtes de Noël ..... 87 v
χριστος σε πρωτον εν τη εκλογη πετρε κρηπιδα της πιστεως εστεφανωσεν, 29. juin ..... 153 r
χριστου η πετρα πετρε των αποστολων προκριτε, 29. juin ..... 153 r
χριστου τον ιεραρχην υμνησωμεν απαντες αθανασιον, 18. janv. ..... 119 v
χριστω ηκολουθησας θωμα αποστολε, 6. oct. ..... 30 r
χρυσεοις επεσι και θεοφθογγοις διδαγμασι κατακοσμησας την του χριστου εκκλησιαν, 13. nov.. 57 v
χρυσεοις λογοις σου η εκκλησια ως κοσμον χρυσουν περικοσμηθεισα, 13. nov. ..... 55 v
ψαλμοις και υμνοις δοξολογουμεν χριστε την εκ νεκρων σου αναστασιν, Alphabét., 4. mode plag. 300 r
ψυχαι δικαιων εν χειρι κυριου καθαπερ αβρααμ και ισαακ και ιακωβ, 1. août ..... 168 v
ω δεσποτα των απαντων ακαταληπτε ποιητα ουρανου και γης, Alphabét., 4. mode plag. ..... 300 v
ω ζενγος αγιον και εκλεκτον τω κυριω ω συζυγια αρατη και μακαρια θεια, 26. août ..... 180 r
ω θαυματος καινου παντων των παλαι θαυματων, Alphabét., 2. mode (Théotokion) ..... 295 v
ω θεια και ιερα της χριστου εκκλησιας μελισσα βασιλειε, 1. janv. ..... 101 v
ω ιεραρχον το θειον κειμηλιον πατερ οσιε σπυριδων σοφε, 12. déc. ..... 78 r
ω μακαρια δυας υμεις παντων γεννητορων υπερηθητε, 9. sept. ..... 12 r
ω παρανομοι ιουδαιοι που εισιν αι σφραγιδες, Anatol., 2. mode plag., dim. matin ..... 289 r
ω ποια ωρα τοτε και ημερα φοβερα οταν καθιση ο κριτης επι θρονου φοβερου, sam. du Carnaval, soir ..... 188 v
ω ποσων αγαθων ο αθλος εμαντον εστερησα, dim. de l'Enfant prodigue ..... 187 r
ω πως η παρανομος συναγωγη των βασιλεα της κτισεως κατεδικασε θανατω, Vendredi Saint .. 239 r
ωρχησατο η μαθητρια του παμπονηρου διαβολου, 29. août ..... 183 r
ως αλαβαστρον μυρου το αιμα σου προσενηνοχας τω σω νυμφιω χριστω χριστιανα μαρτυς, 24. juillet. 163 r
*ως αμνος τοις βασανοις παρεδοθης γεωργιε, 23. avril ..... 140 v
ως ανθρωπος εν ποταμω ηλθες χριστε βασιλευς (sic), Épiphanie ..... 105 v
*ως αξιος εν θεοπταις τους ουρανους συ ειδας οσιε ανεωγμενους, 13. oct. ..... 36 r
ως εν πετρα στερρα της ομολογιας θεον, 17. juillet 159 r
ως εξ ιερουσαλημ σου των θεων εντολων εξερχομενος, 5. sem. du Carême, vendr., soir ..... 216 r
ως επ' εσχατων των χρονων ουσης ωρας σαββατω{ν}, 9. éothinon ..... 310 r
ως καθαρος ιερευς εις τα αγια των αγιων εισεδυ, 5. sept. ..... 7 r
ως καλος παιδοτριβης και διδασκαλος της ευσεβειας, 11. févr. ..... 130 v
ως ο ασωτος υιος ηλθον κἀγω οικτιρμων, dim. de l'Enfant prodigue ..... 187 v
ως ο περιπεσων εις τους ληστας και τετραυματισμενος, 5. sem. du Carême, lundi, soir ..... 213 v
ως ο τυφλος εκ καρδιας σοι κραζω, Prosom., 5. sem. du Carême, mardi [lundi] ..... 319 r
ωσπερ παυλος την κλησιν εκ του θεου δεξαμενος μαρτυς προκοπιε, 8. juillet ..... 157 r
ωσπερ φοινιξ βαβυτικως εξανθησας οσιε πατερ, 28. janv. ..... 124 v
ως προβατον επι σφαγην ηχθης χριστε βασιλευ, Vendredi Saint, Les Heures ..... 247 r

	Fol.
ως πρωτοκλητος μαθητης και μιμητης του παθους, 30. nov.	68 r
ως στεφανον υπερλα(μ)προν παναχραντε θεοτοκε την ζωνην σου την αγιαν, 31. août	184 v
ως ταξιαρχης και προμαχος και των αγγελων αρχηγος, 8. nov.	53 v
ως του πνευματος εραστης και της χαριτος θεοφθογγος χελιδων, 7. janv.	113 r
ως υπηρετης του λογου και της αρρητου σαρκωσεως, 6. oct.	31 v
**ως ωραθης χριστε εν τω σταυρω καθηλουμενος*, Anatol., 2. mode, dim. soir.	282 v
ως ωφθης εν σαρκι χριστε ο θεος δι' αφατον οικονομιαν ακουσασα η σαμαρειτις, dim. de la Samaritaine.	262 v
ω της ιουδα αθλιοτητος εθεωρει την πορνην φιλουσαν τα ιχνη, Mercredi Saint.	231 r
**ω της πιστεως επανθουσα αρετη*, 4. déc.	70 r
ω της στερρας και αδαμαντινου σου ψυχης αξιομακαριστε ιγνατιε, 20. déc.	82 r
ω του παραδοξου θαυματος απιστια πιστιν βεβαιαν εγεννησεν, dim. de St. Thomas	254 r
ω του παραδοξου θαυματος ο εν πνευματι αγιω βαπτιζων, 2. janv.	104 r
ω του παραδοξου θαυματος ο τω λογω του αγγελου μη πεισθεις, 24. juin.	148 v
**ω του παραδοξου θαυματος ωσπερ ζωντι τω παυλω τα θεια υπαγορευει σημερον*, 27. janv.	124 r
ω του σταυρου σου τη δυναμει ουτος εξενθησεν (l. *εξηνθησεν*), Prosom., 1. sem. du Carême, vendr. [jeudi]	314 r
ω των σοφων σου κριματων χριστε, 5. éothinon.	308 v
ωχυρωμενος τον νουν γνωσει θεια πατερ ευθυμιε, 20. janv.	119 v

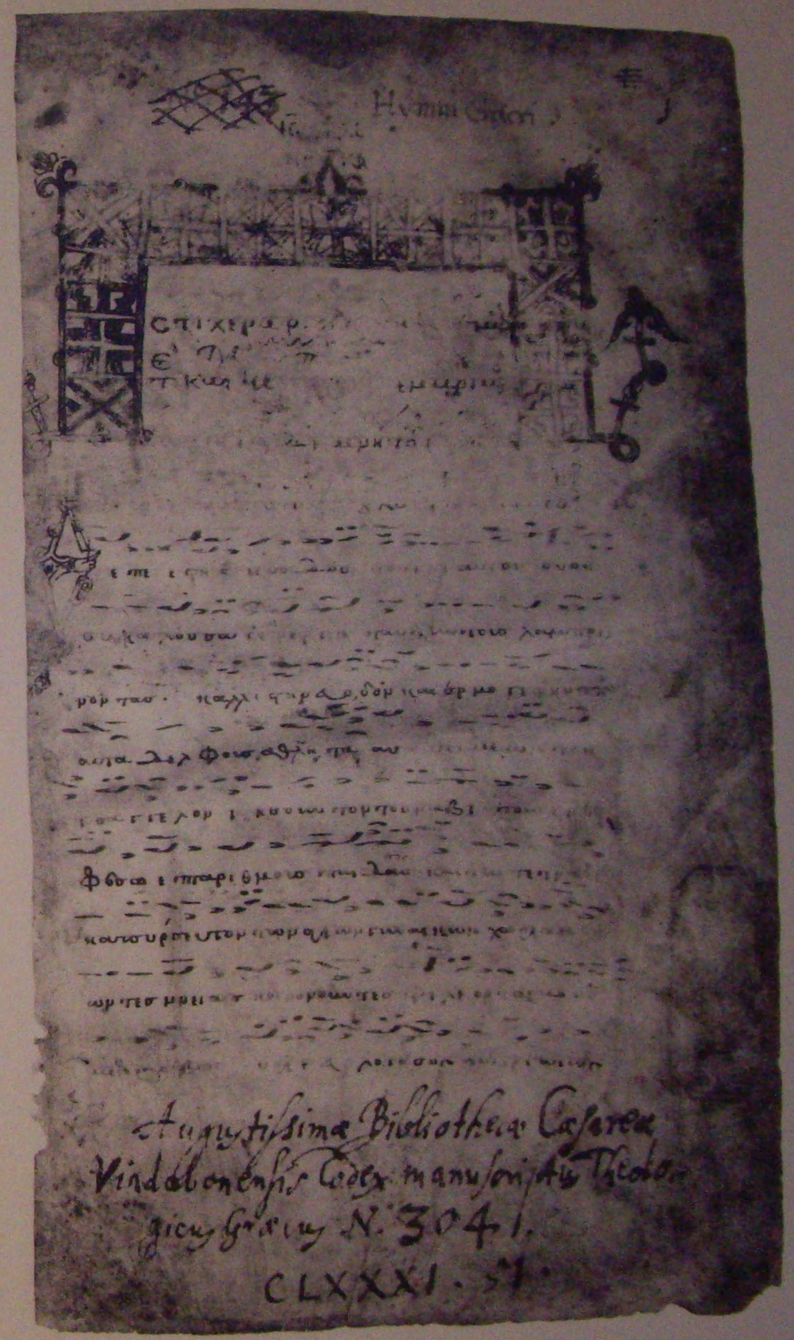

Augustissimæ Bibliothecæ Cæsareæ
Vindobonensis Codex manuscriptus Theologicus Græcus N. 3041.
CLXXXI. 51.

Augerius de Busbecke compara
dit Constantinopoli

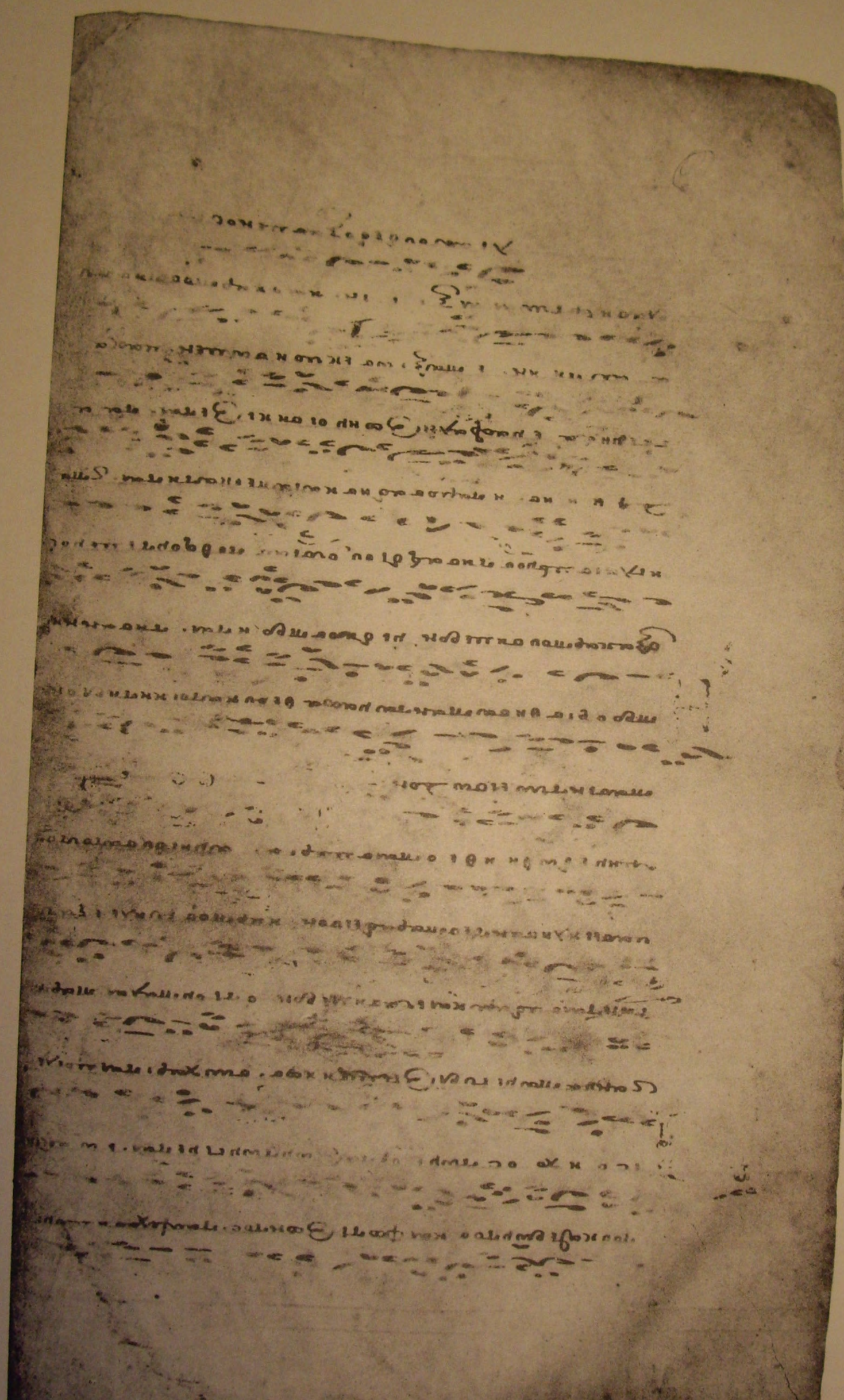

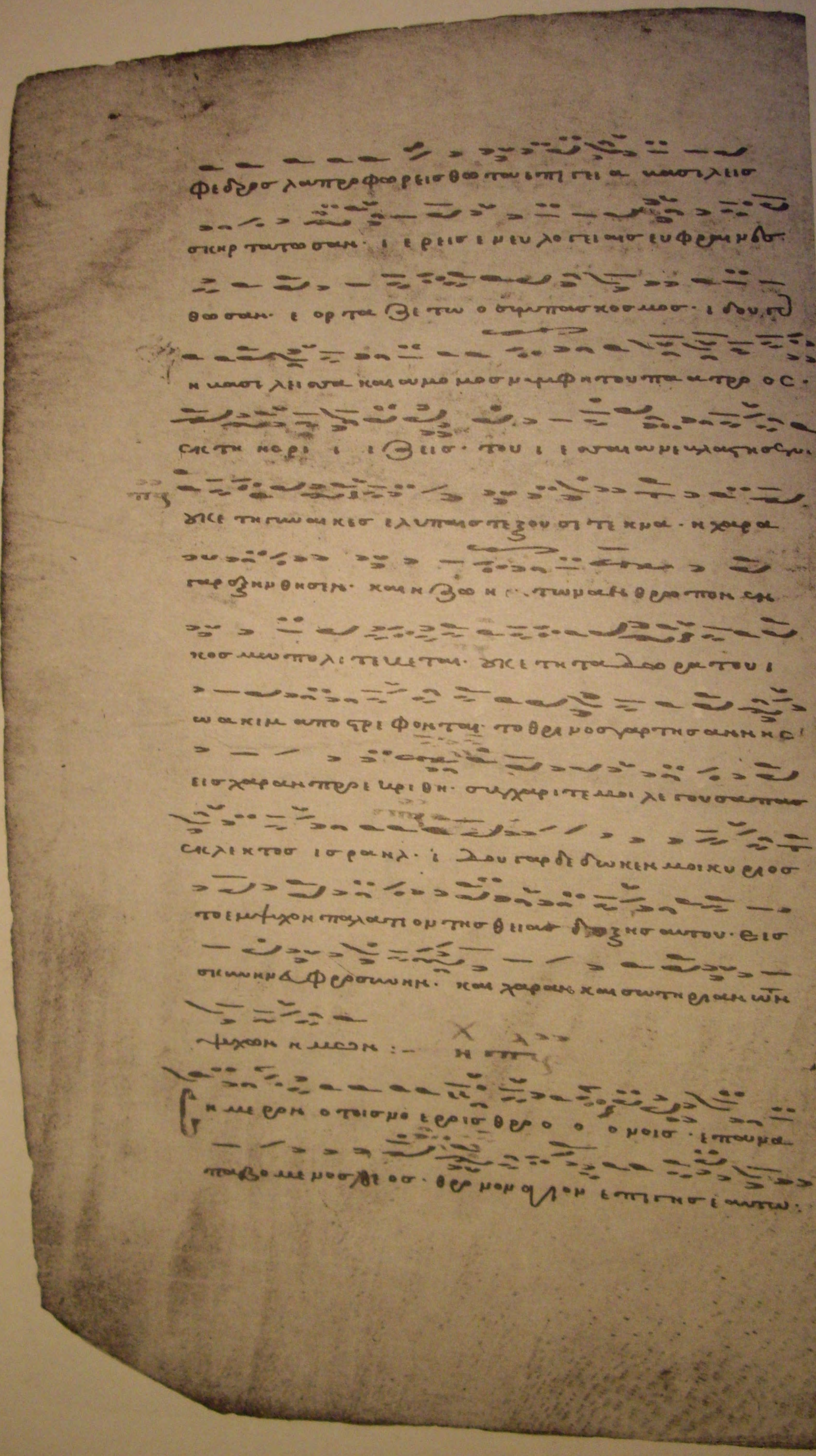

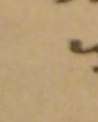

13 ב

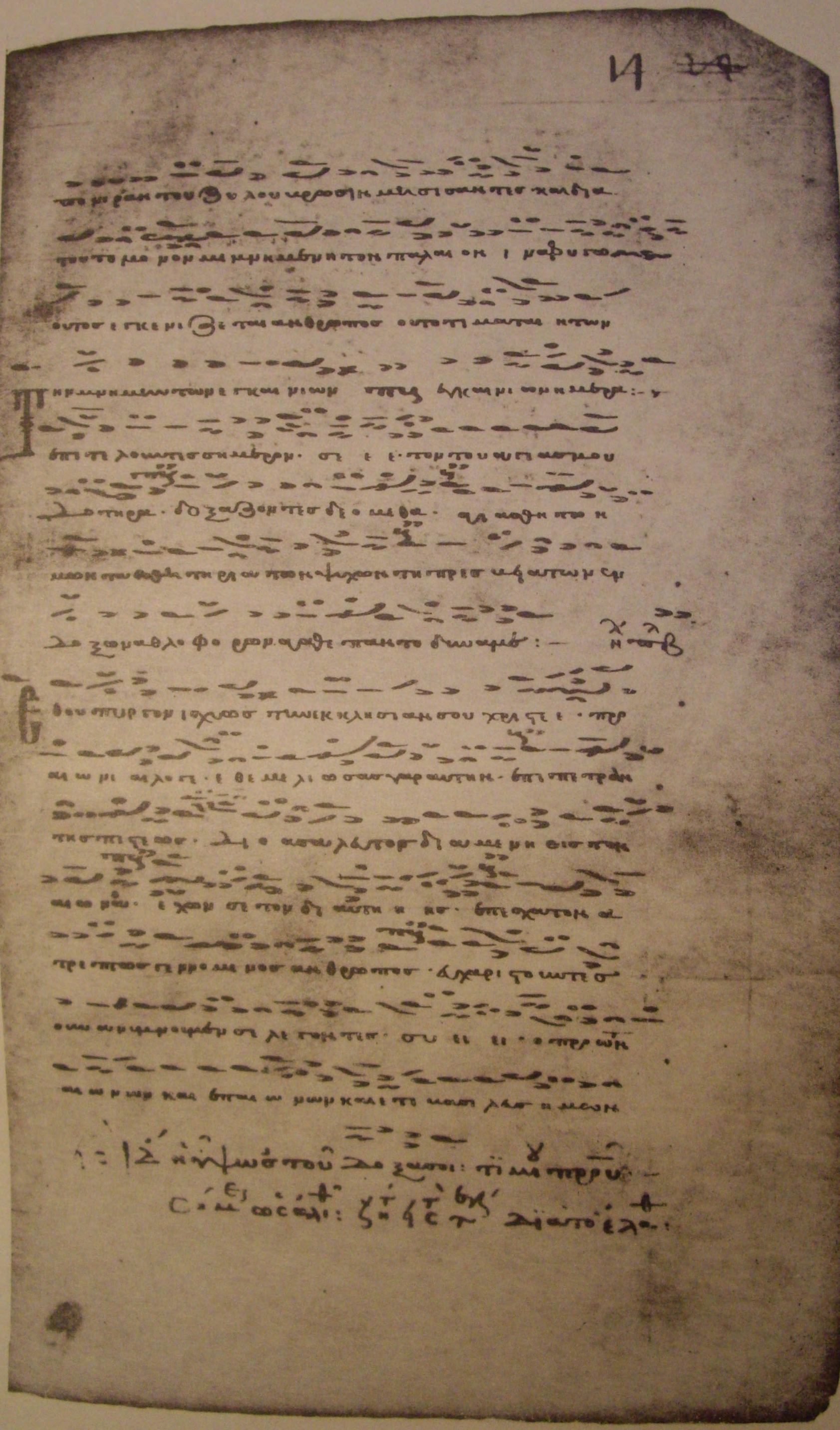

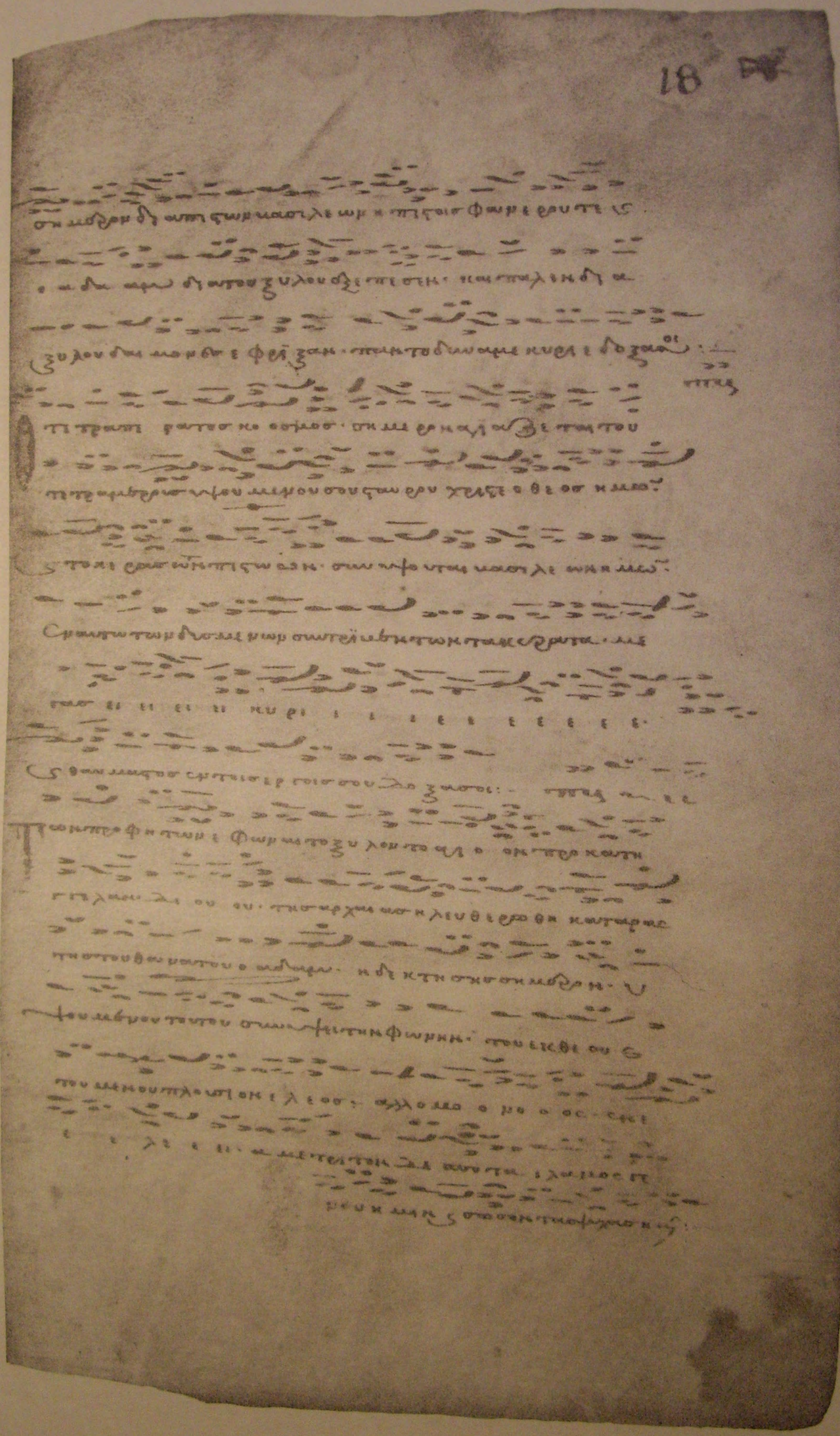

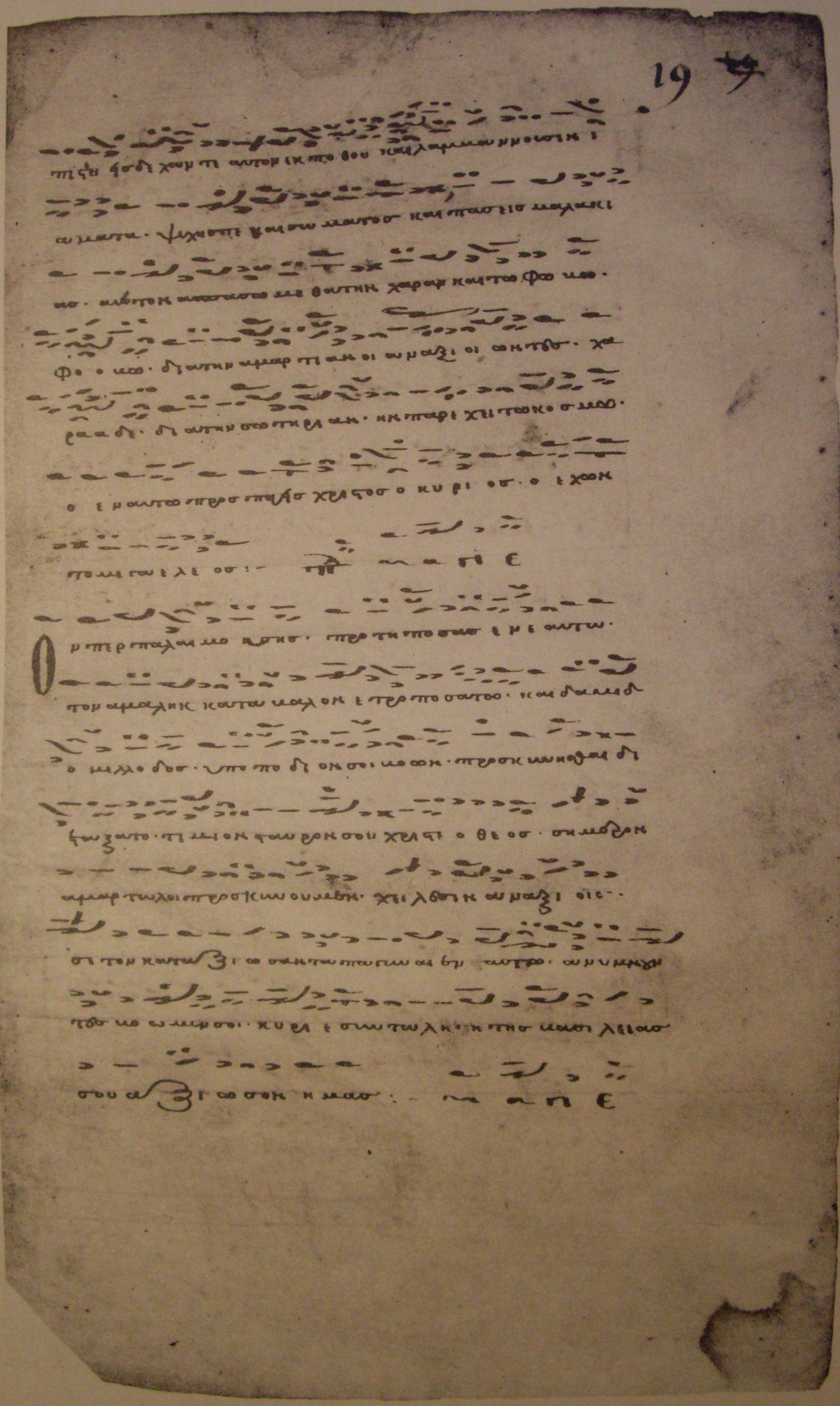

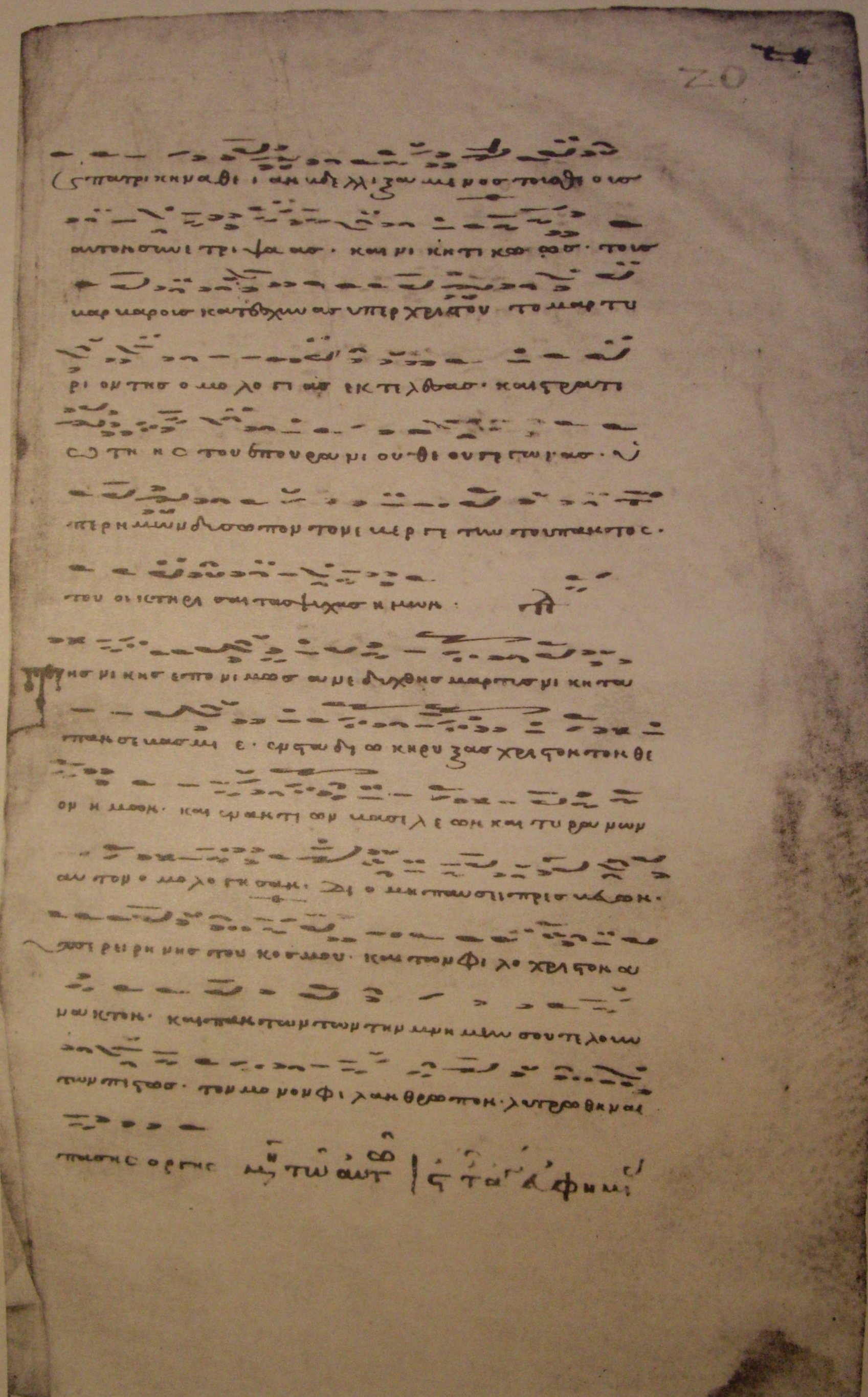

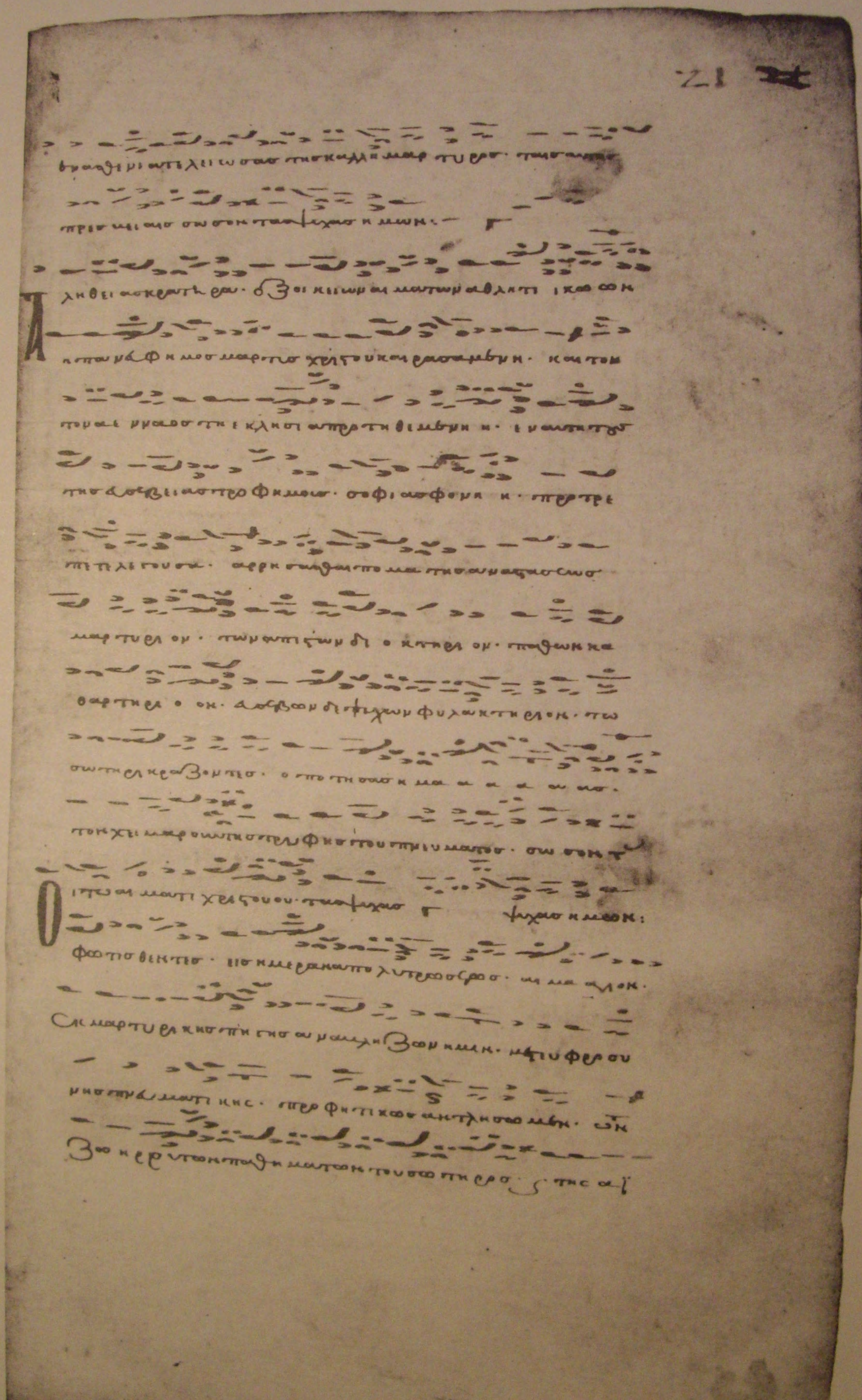

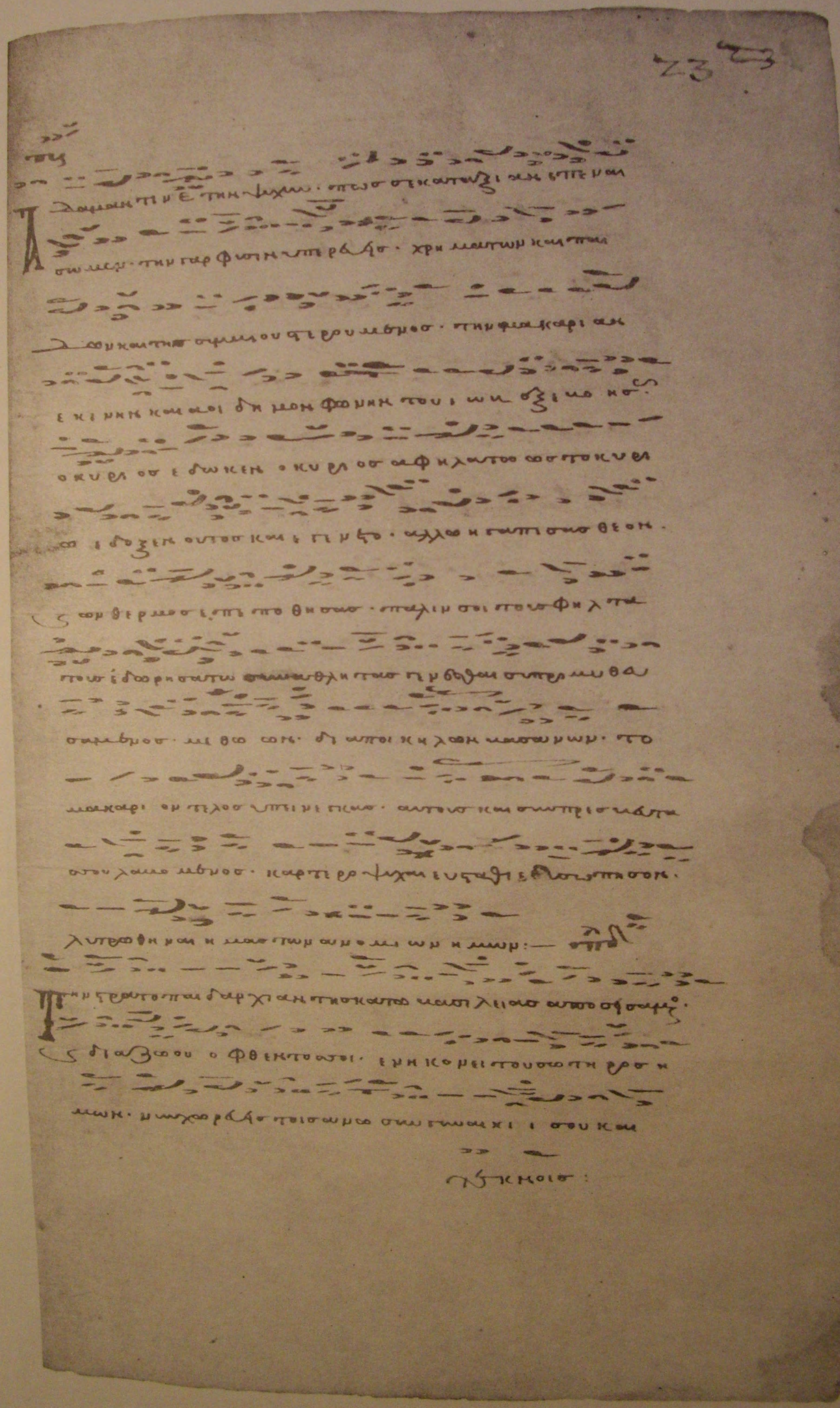

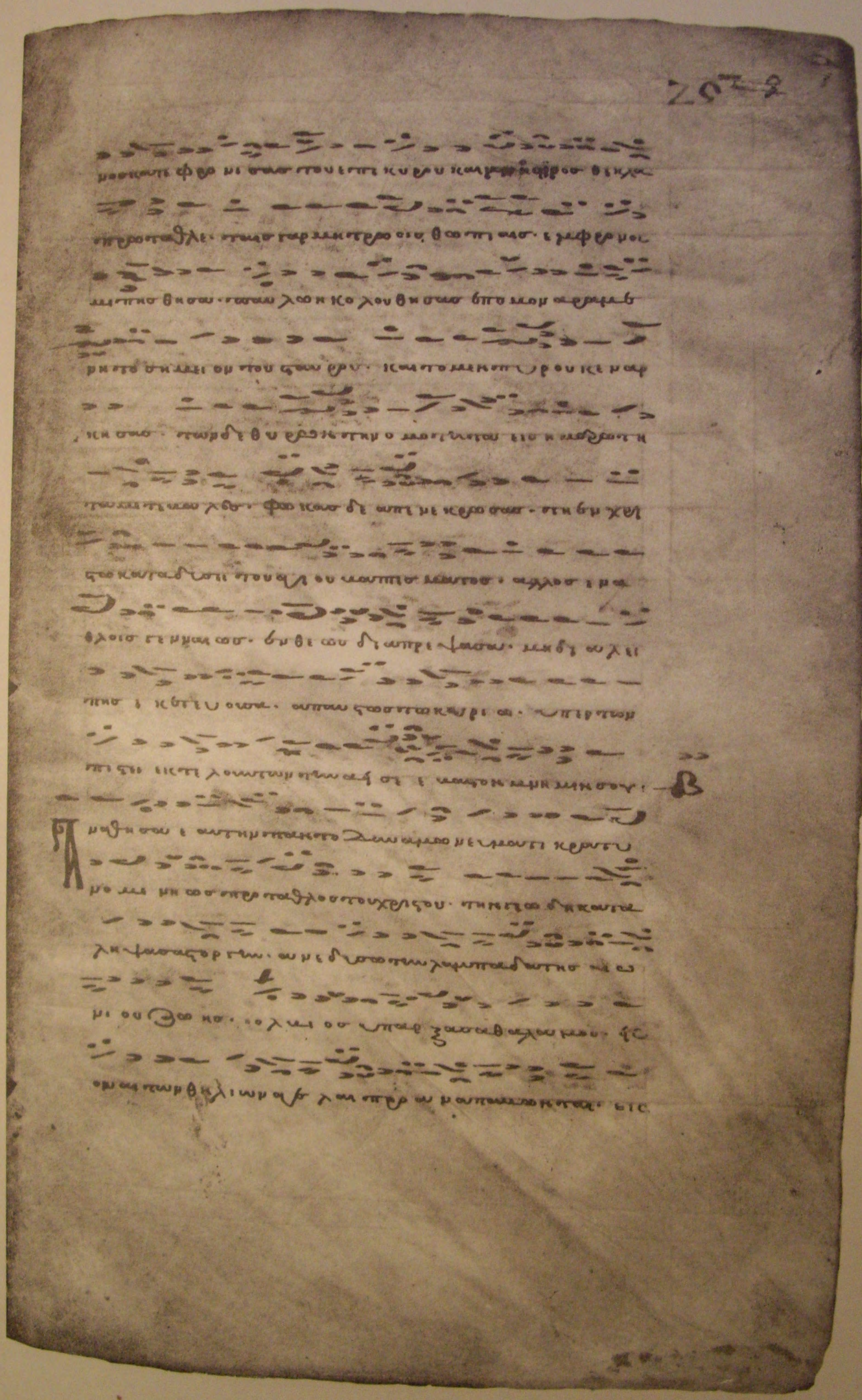

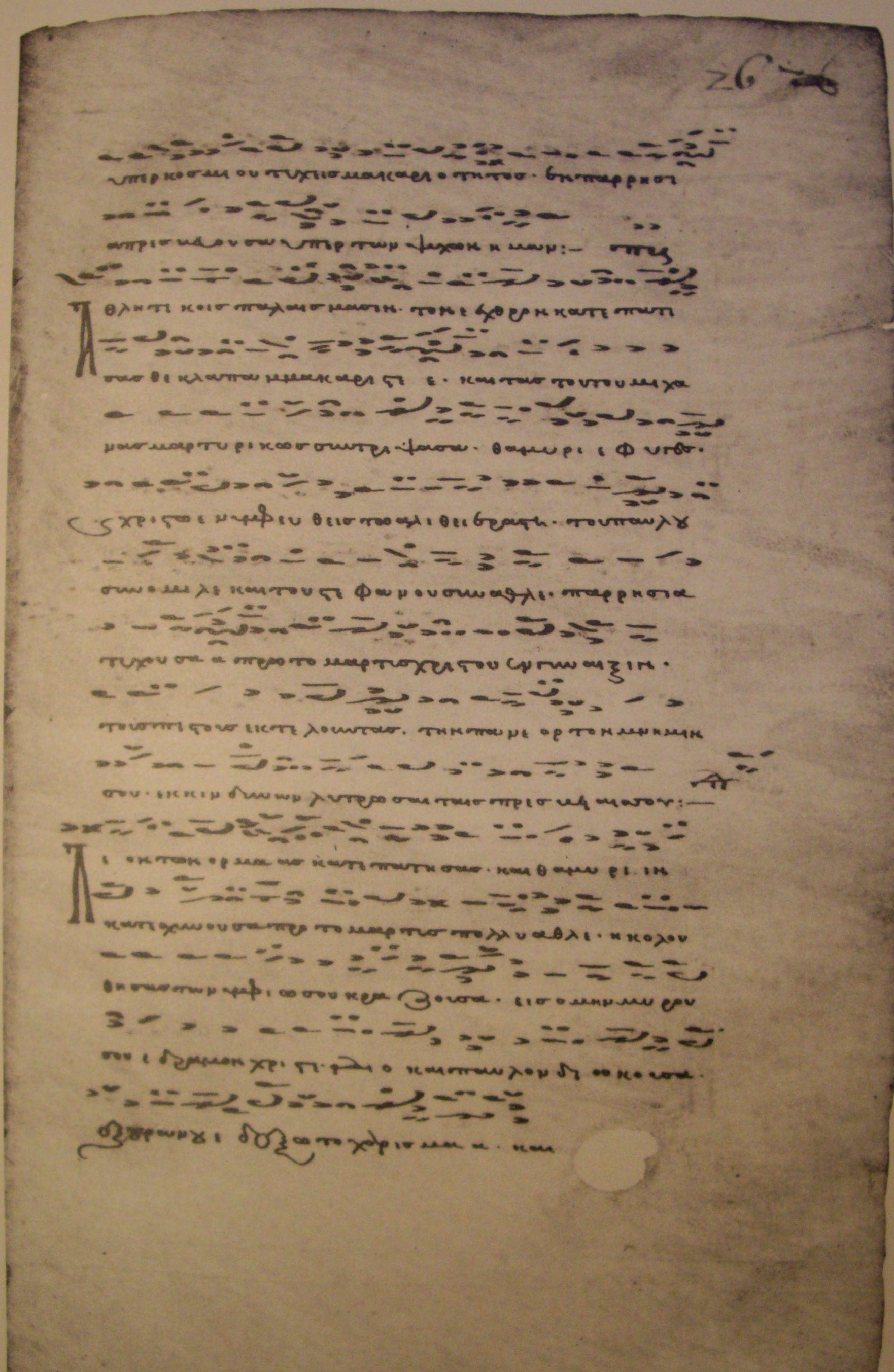

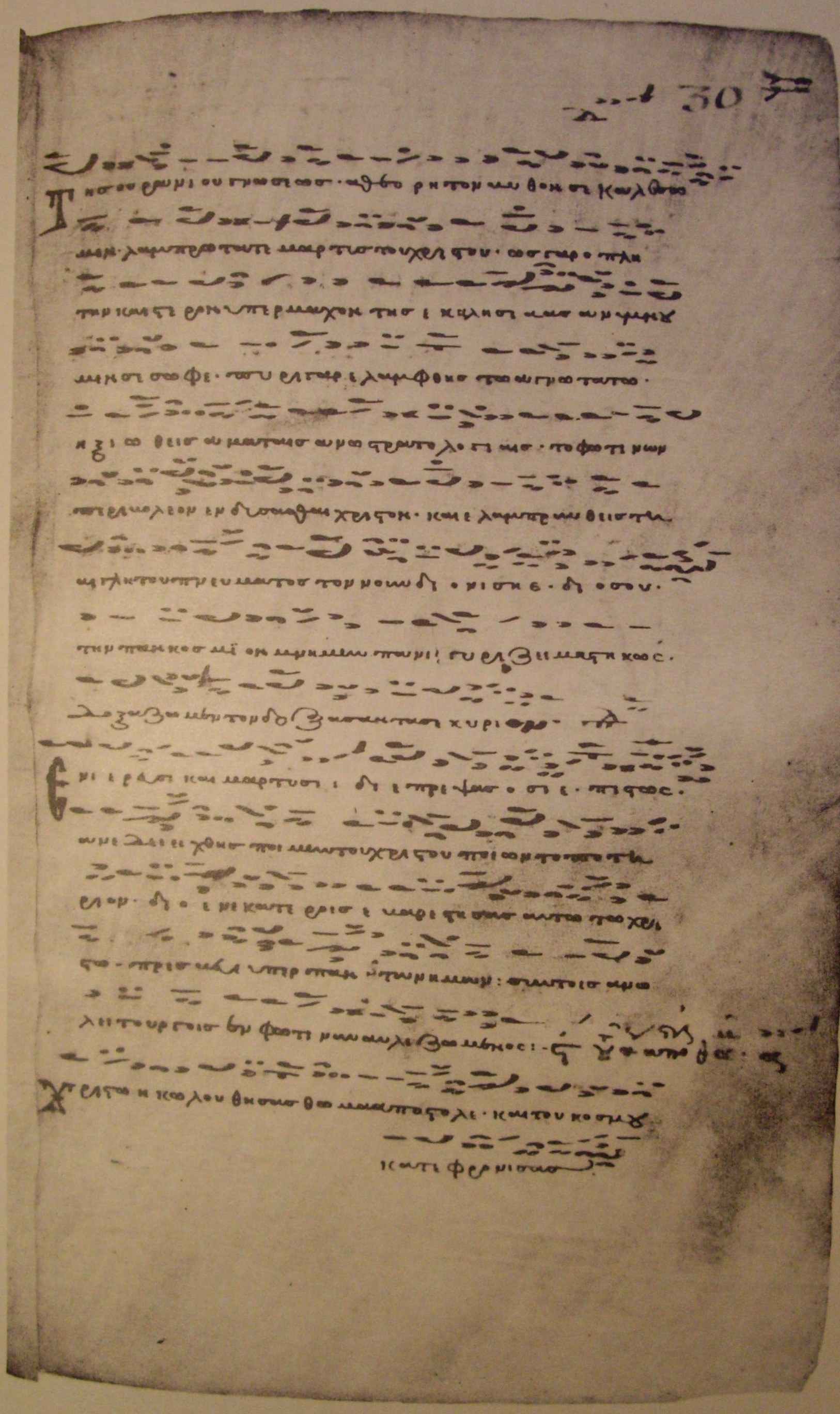

κολλημενο.

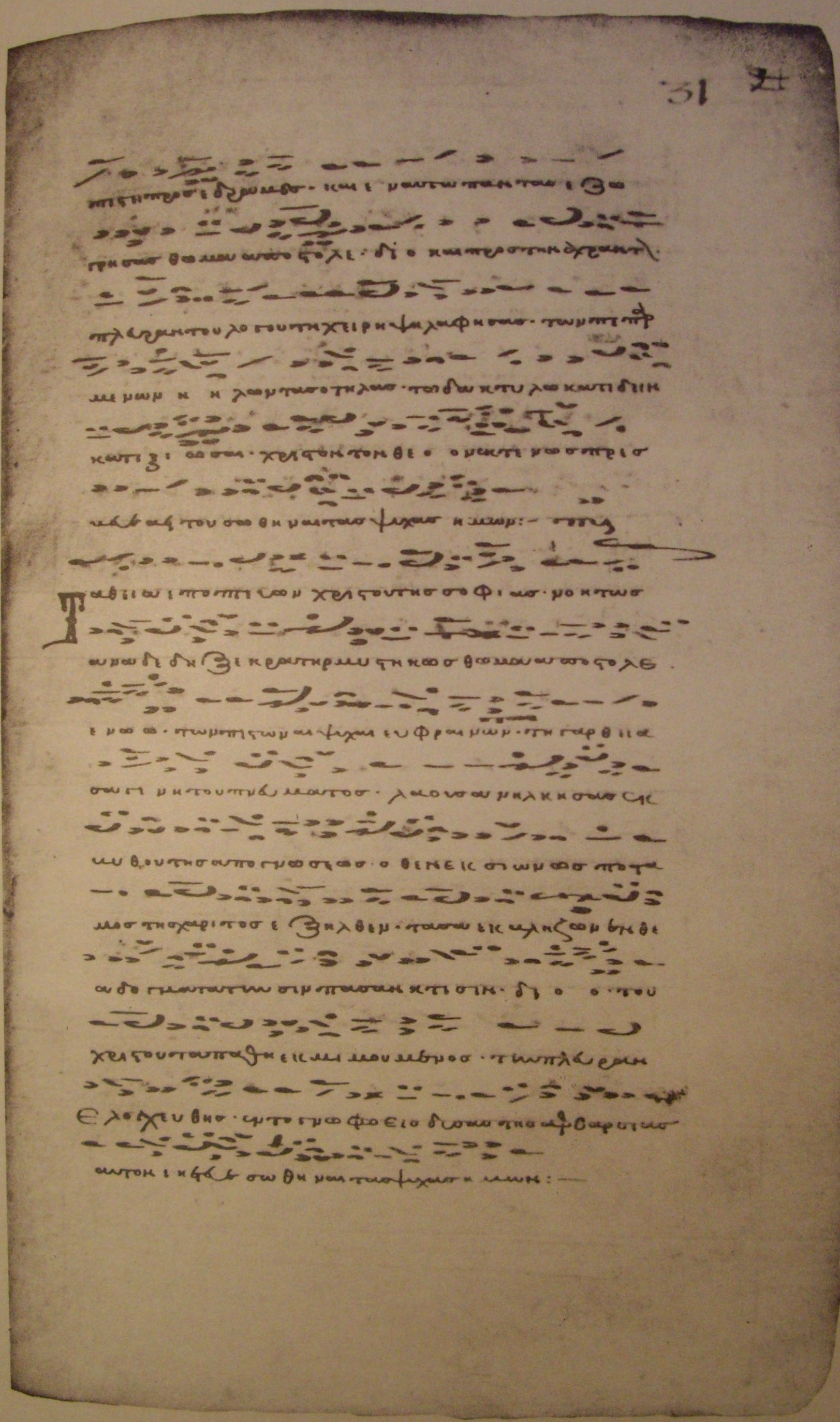

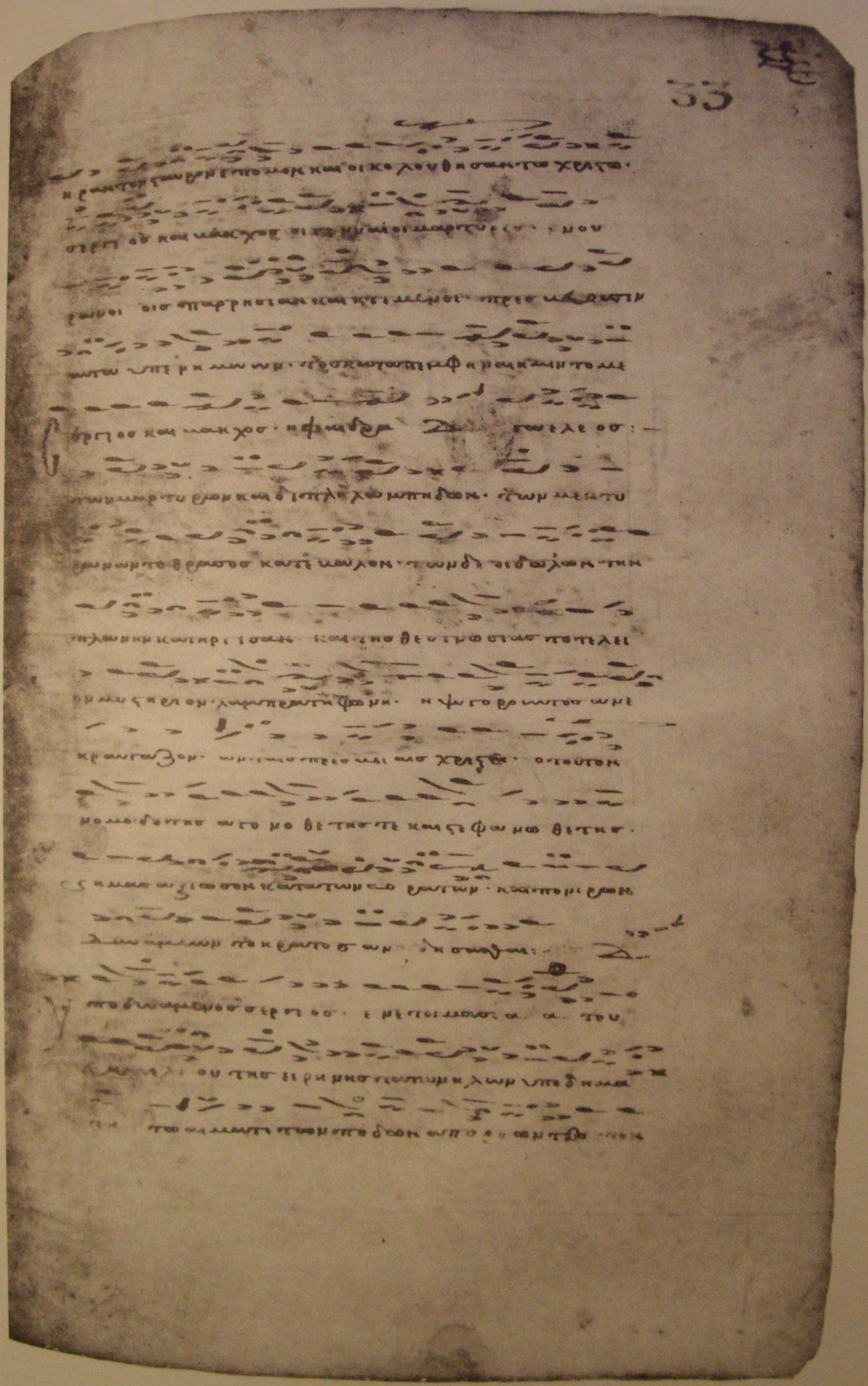

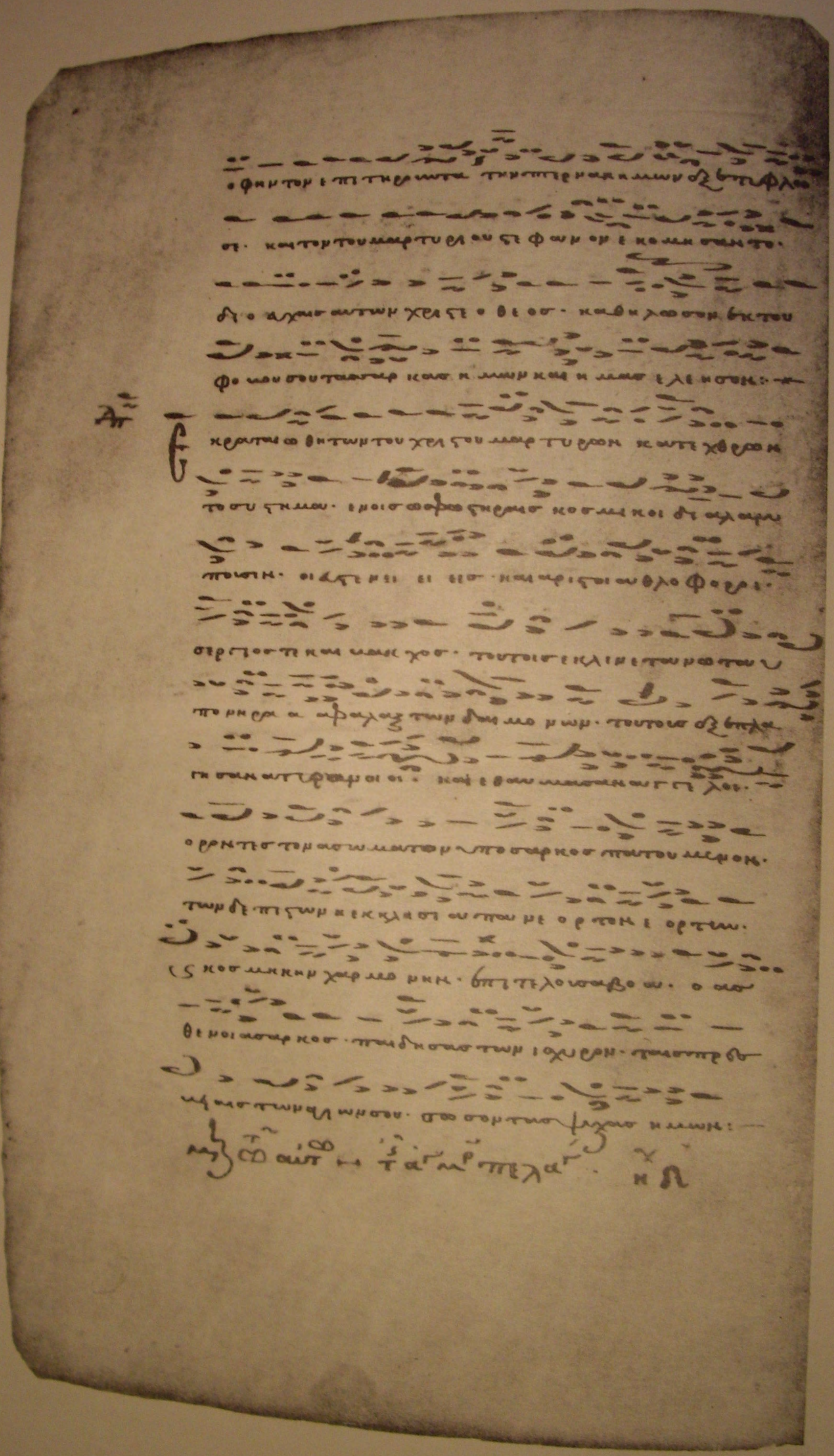

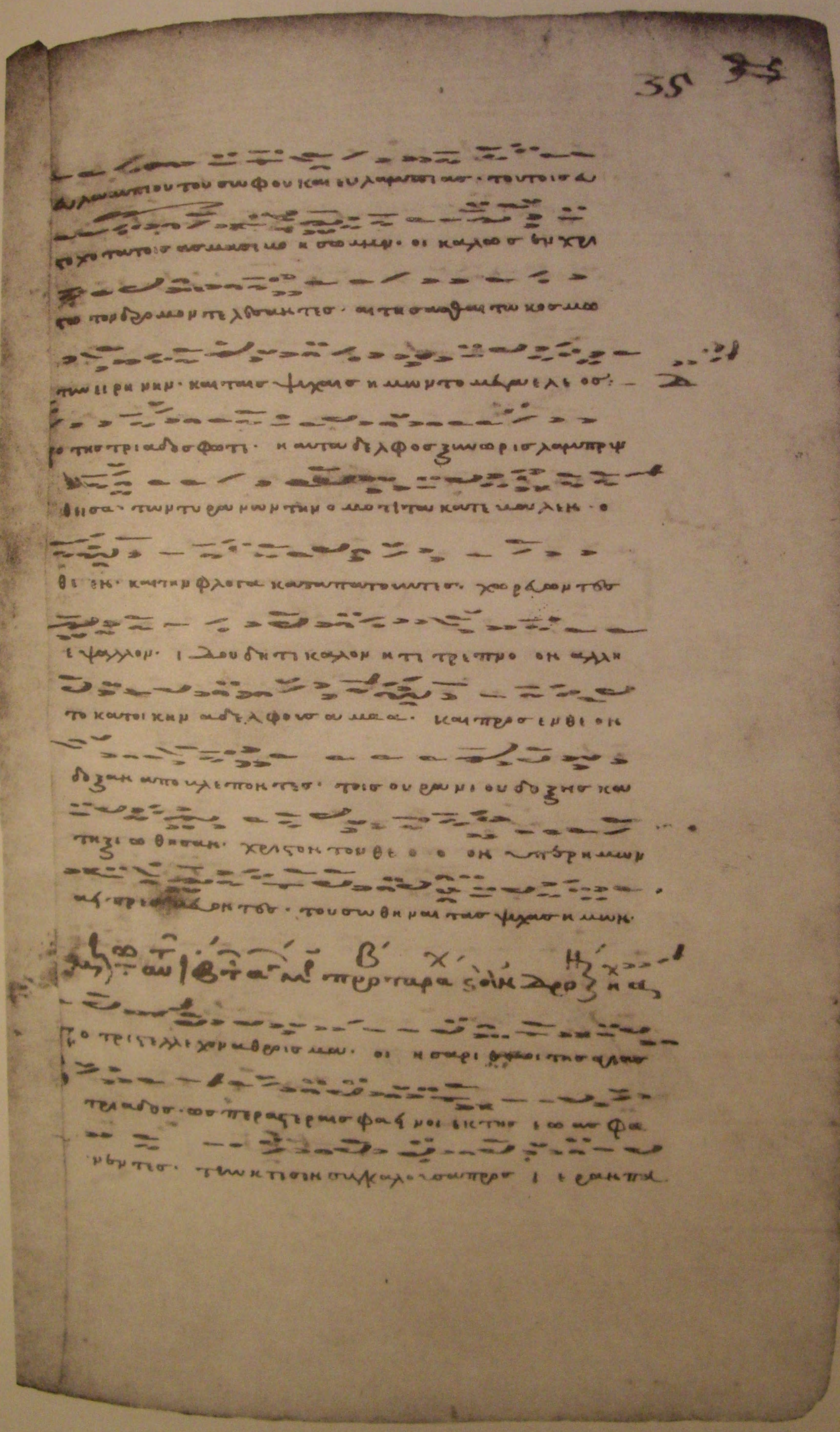

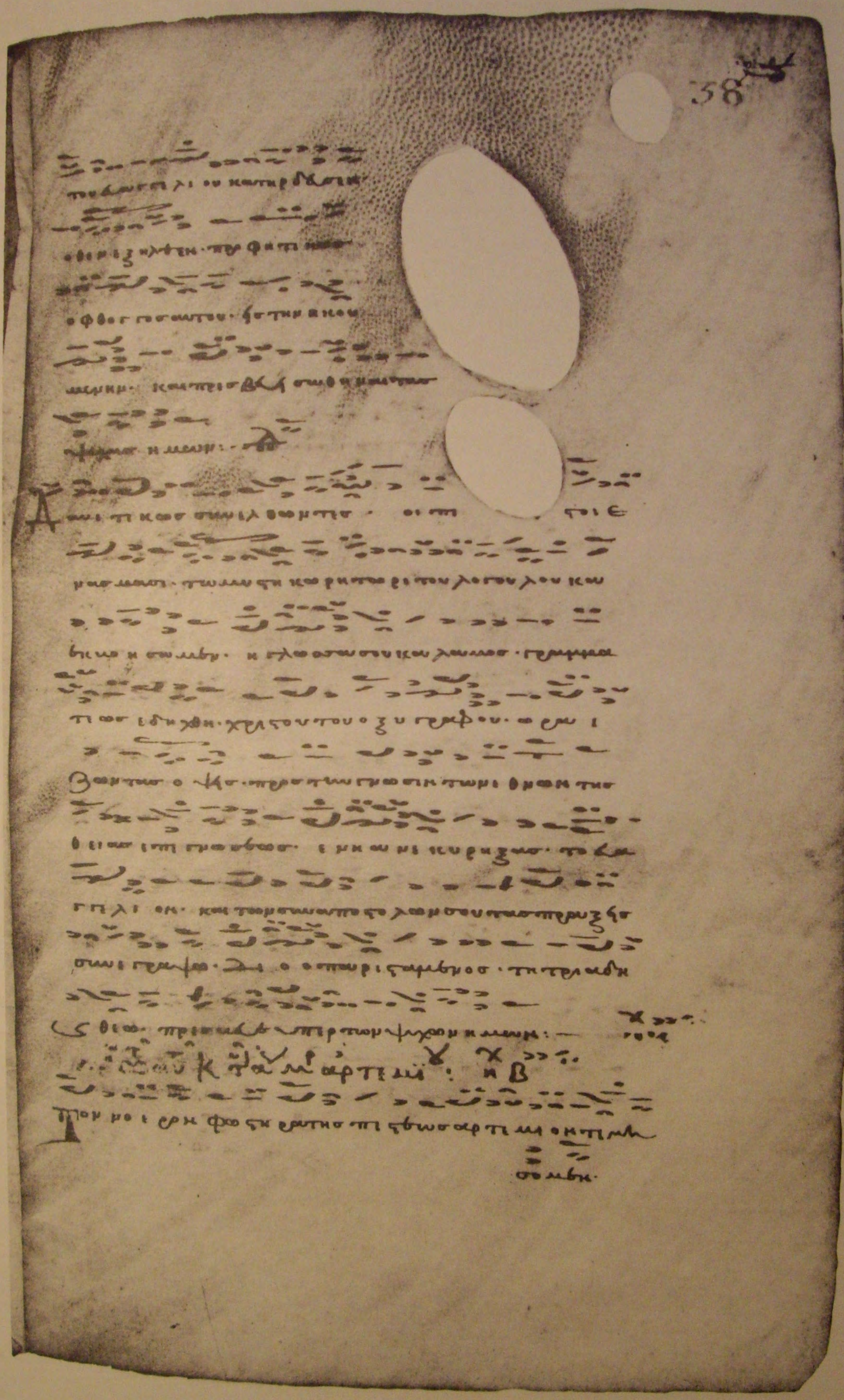

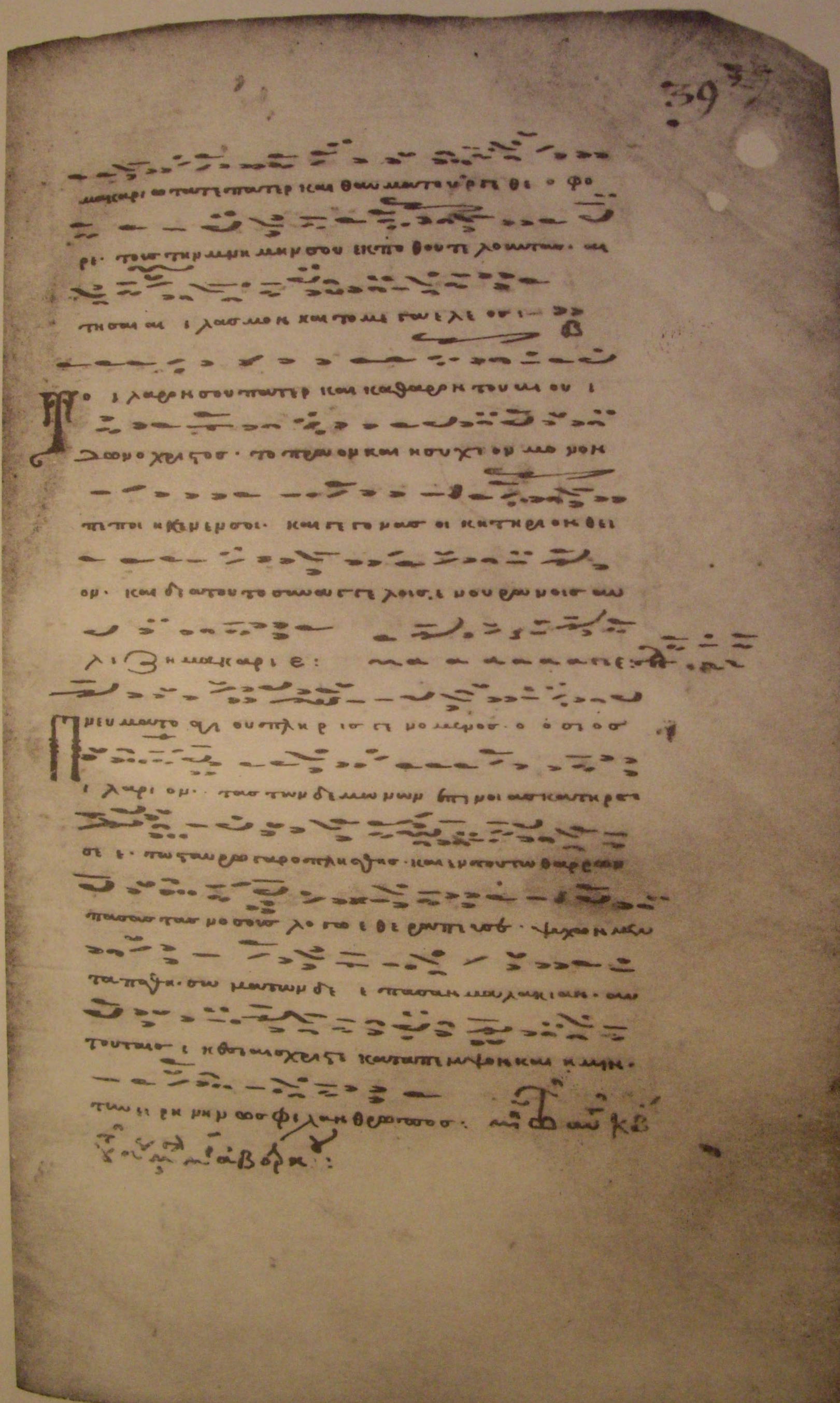

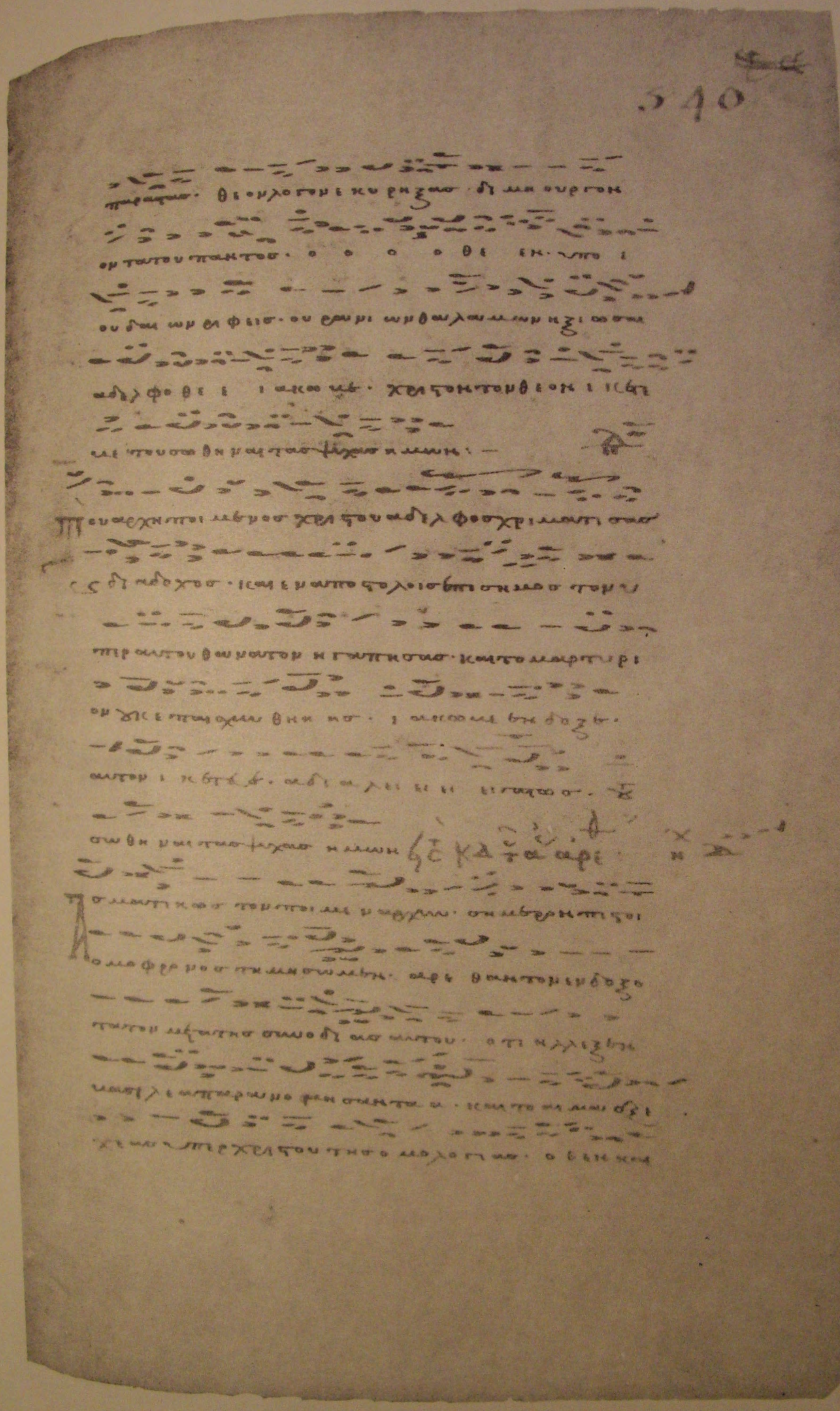

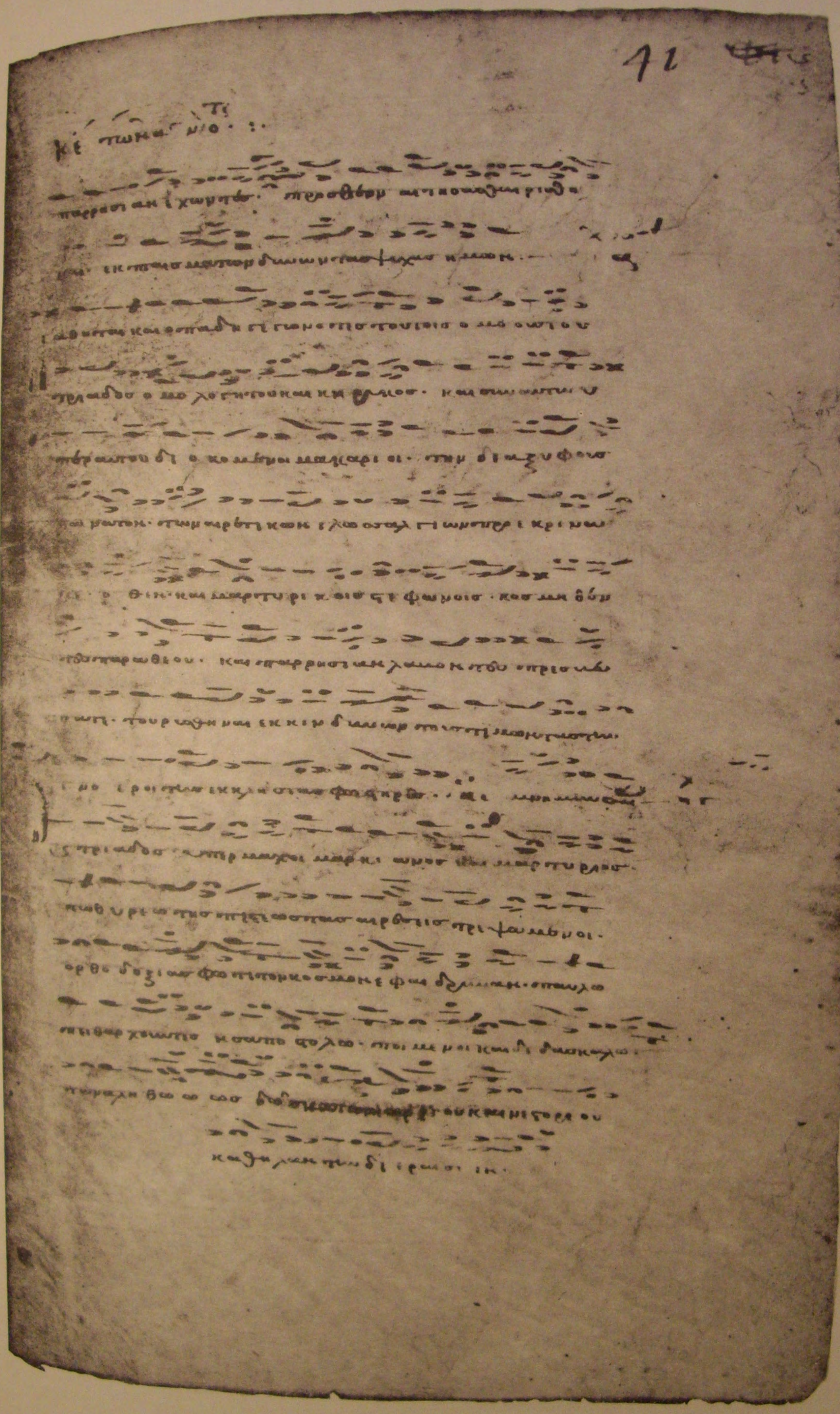

12

3ου πιθ.

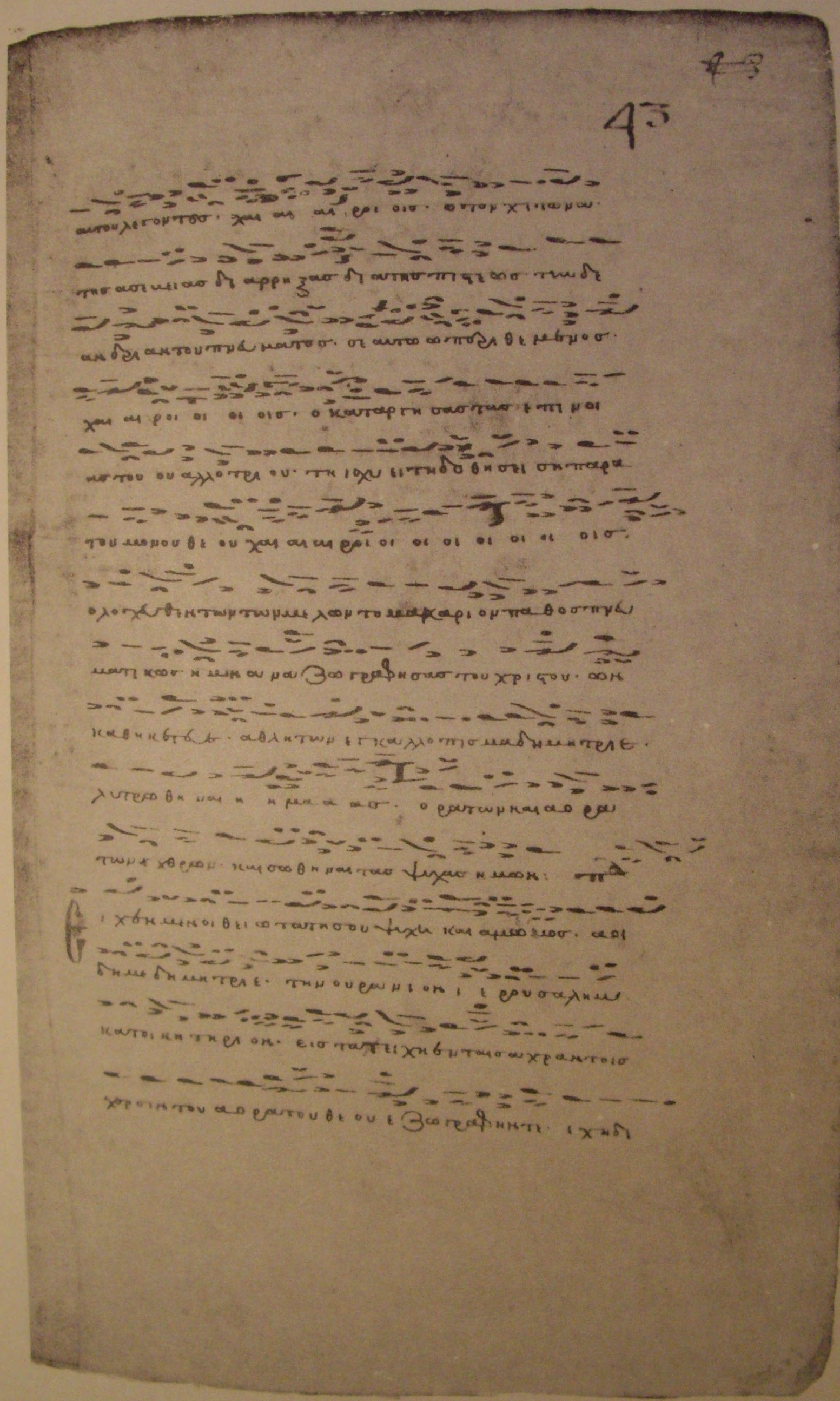

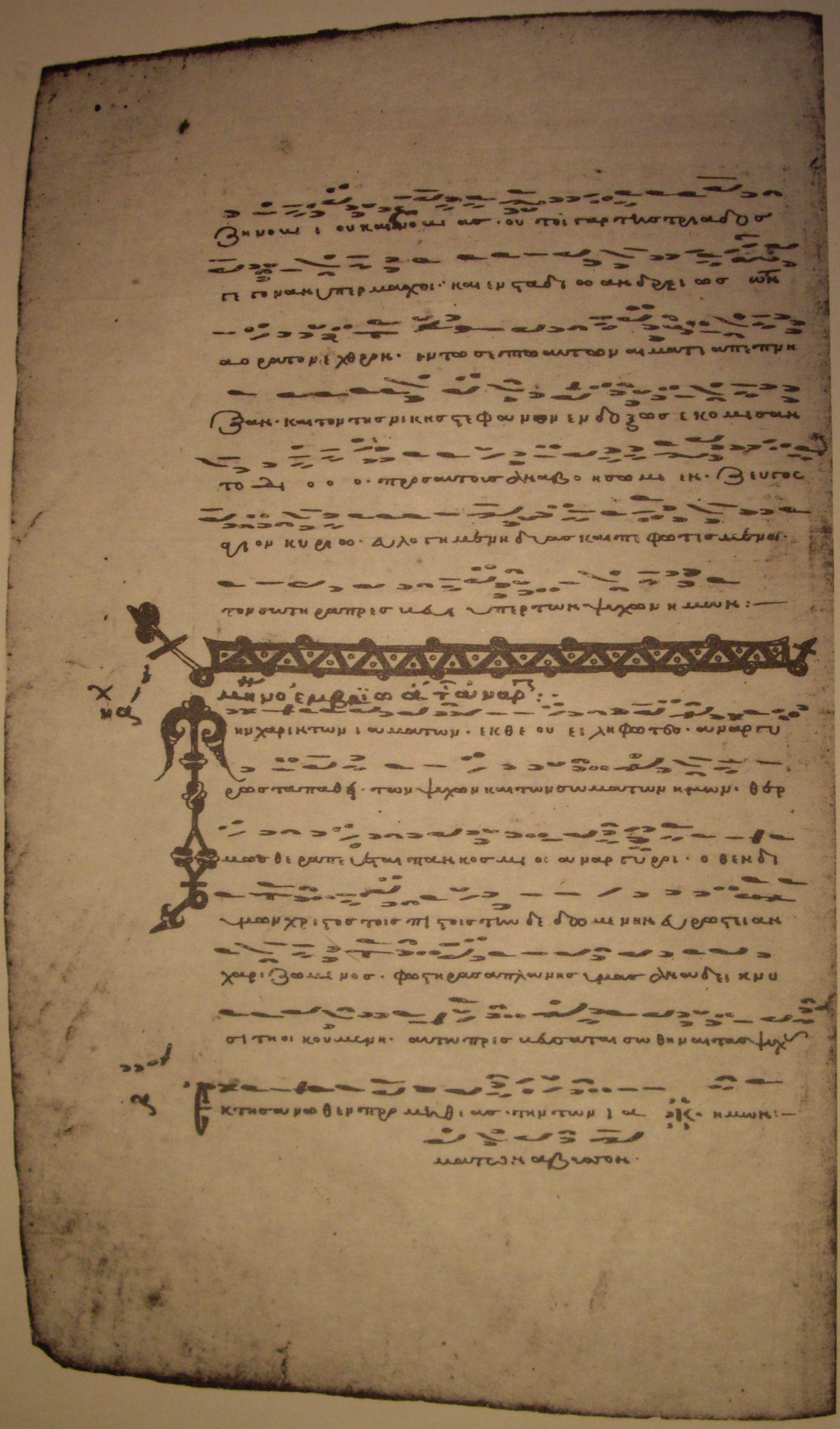

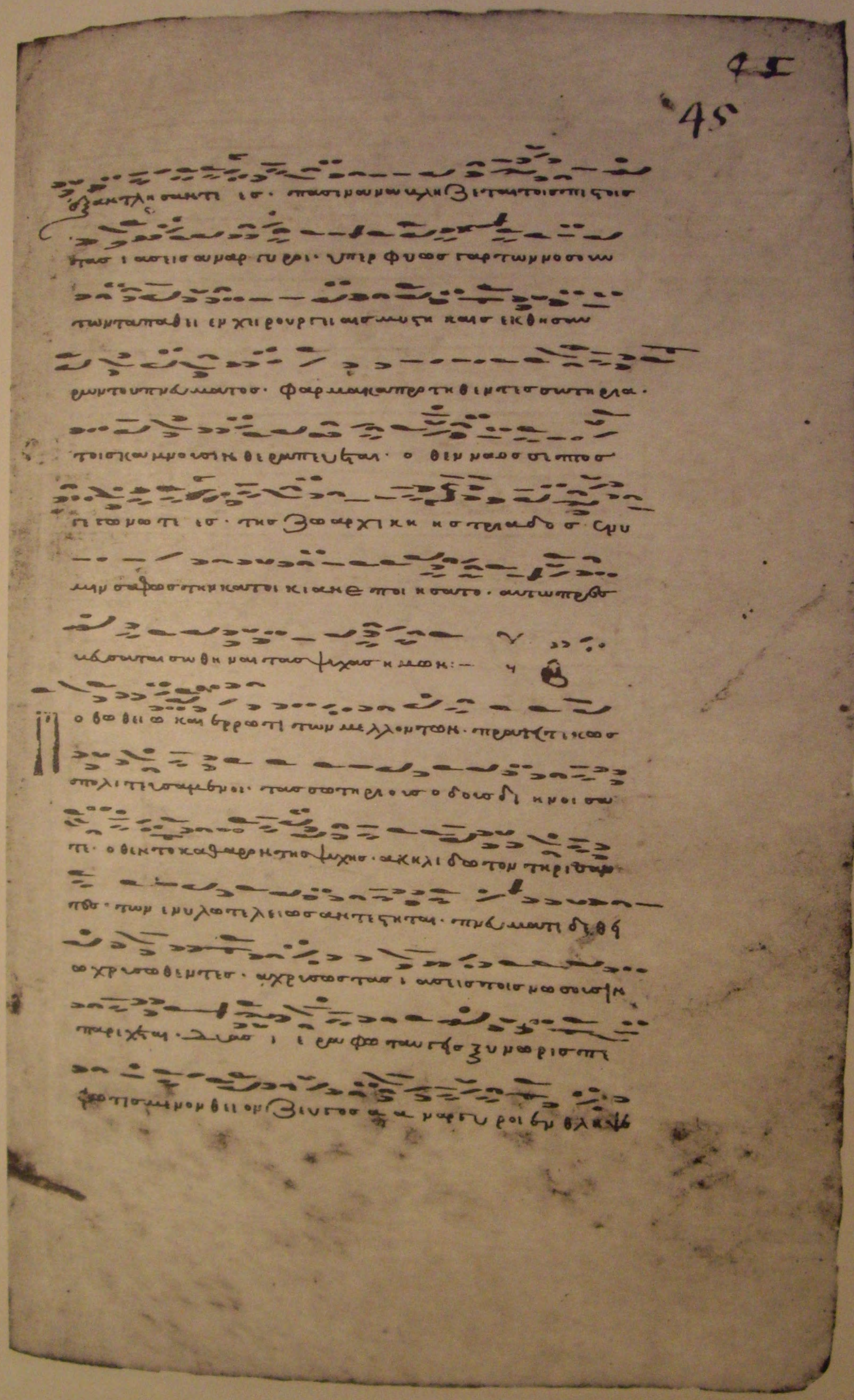

τὸ πλῆθος.

16

Σκυτλίτος C: –

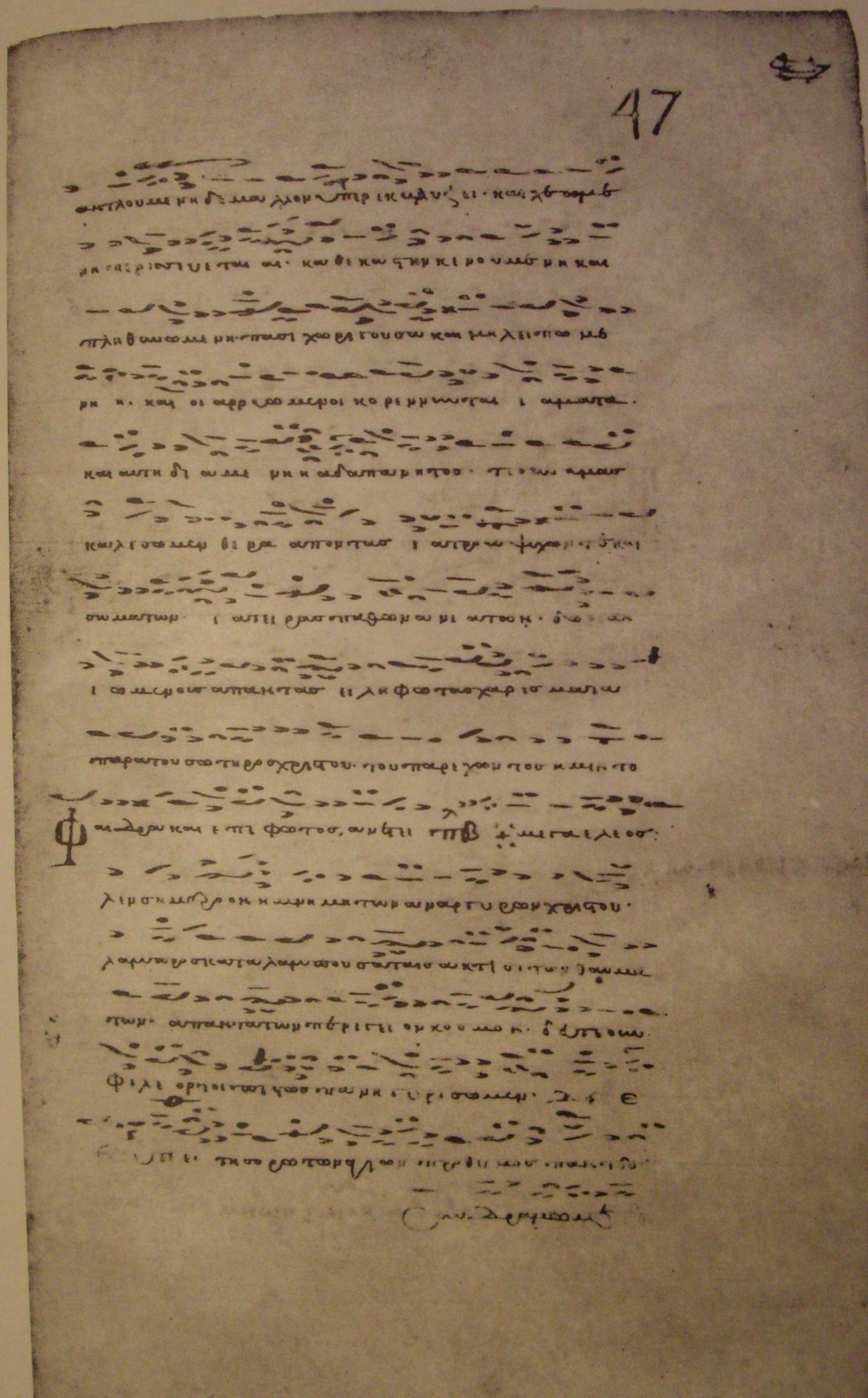

49

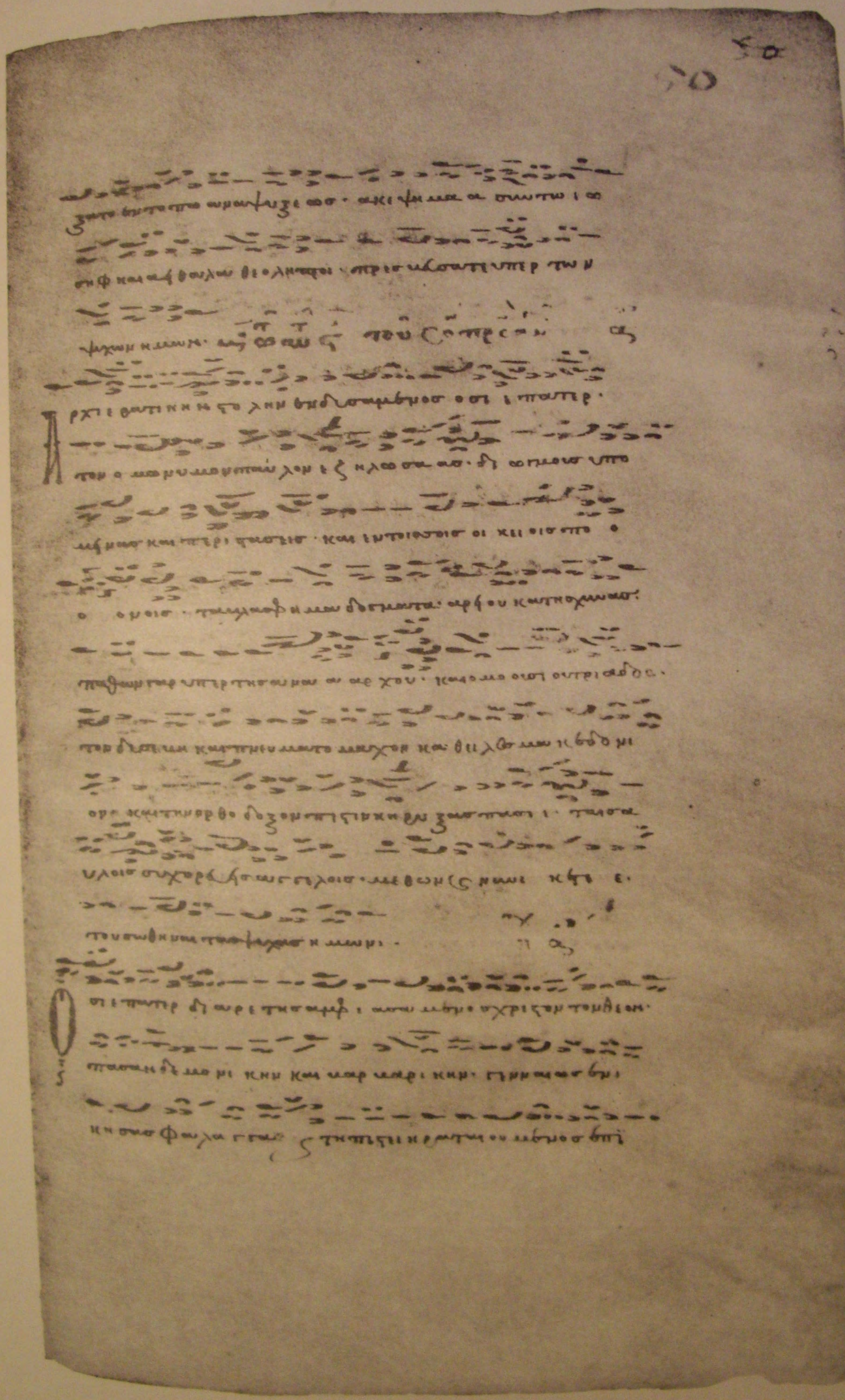

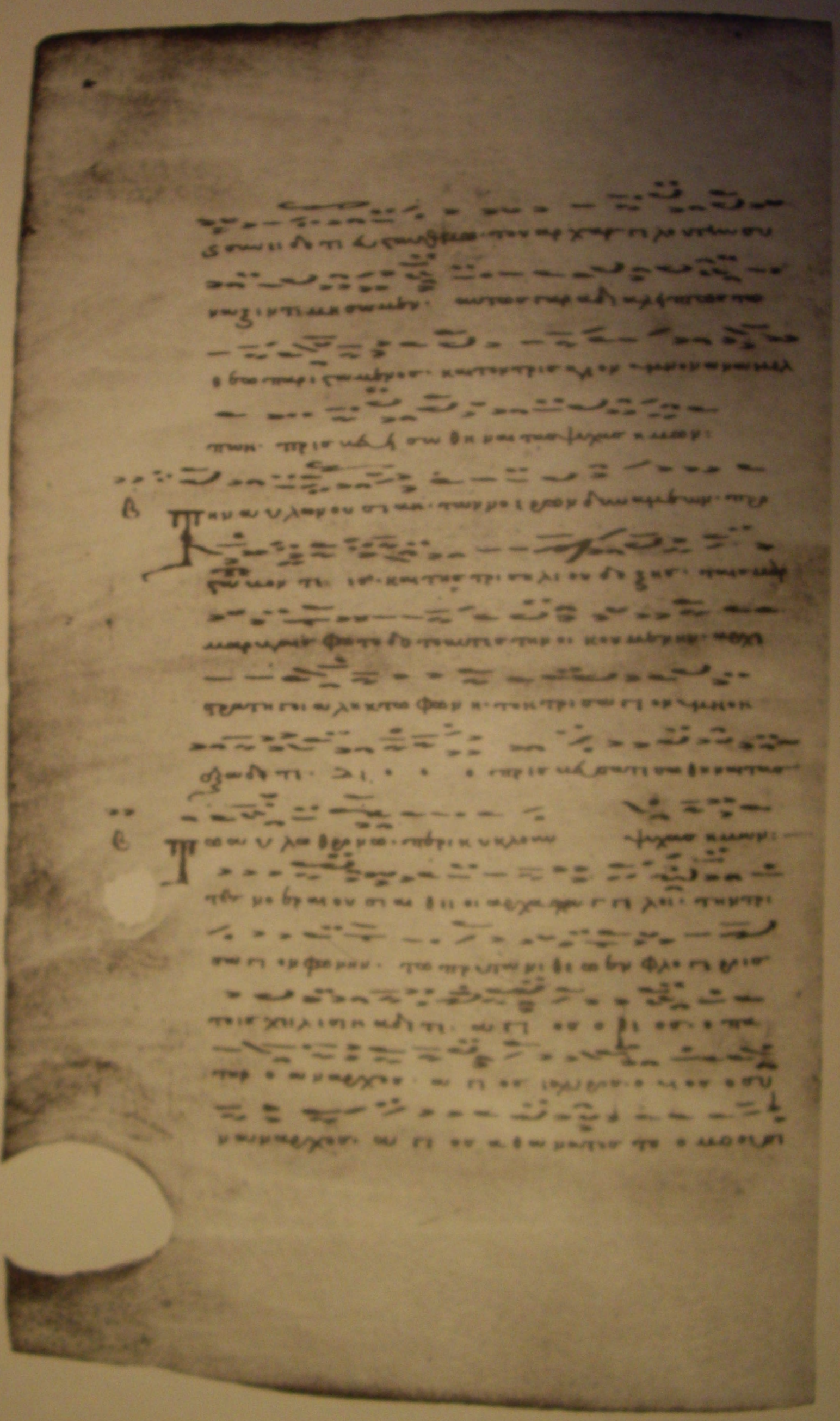

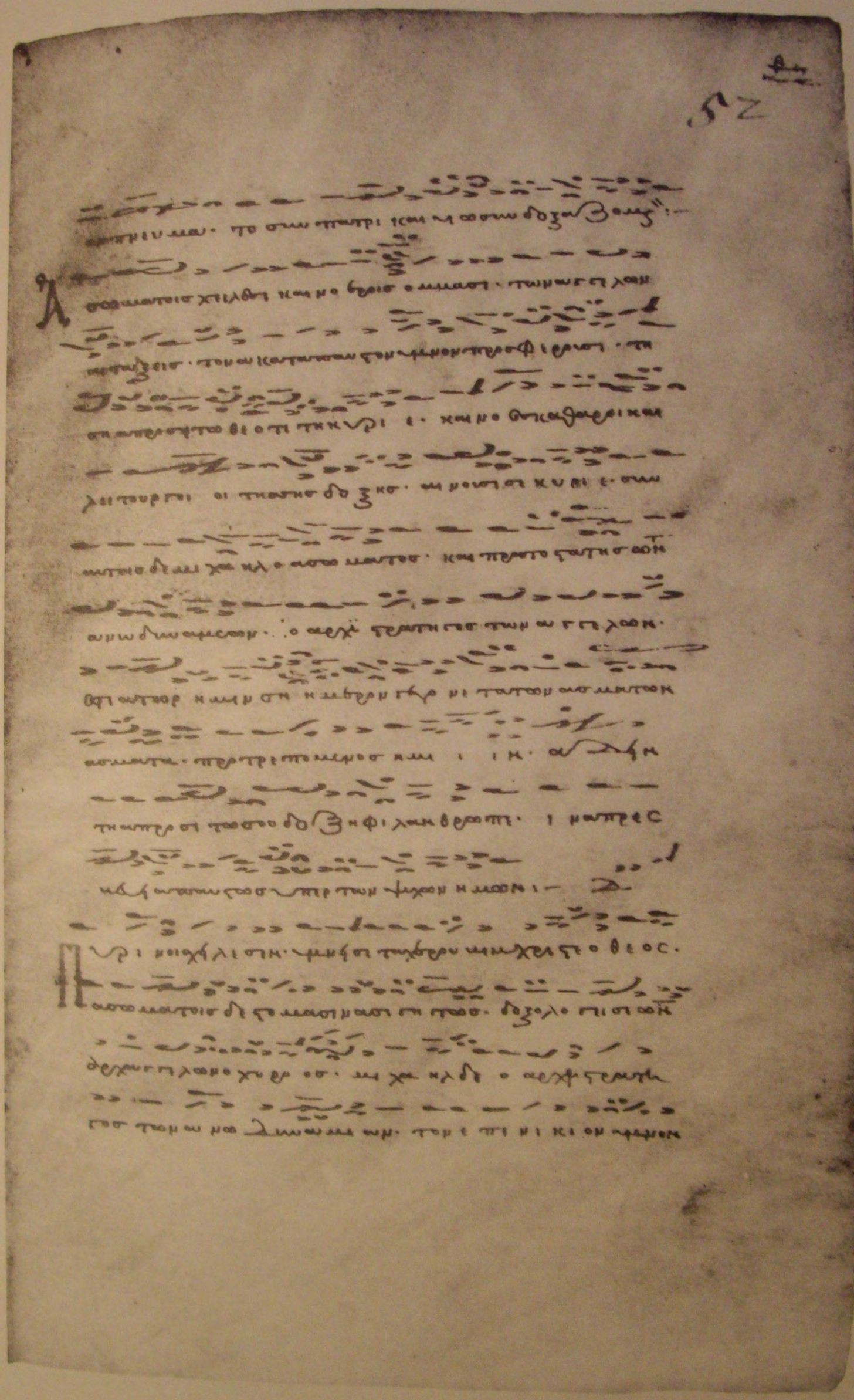

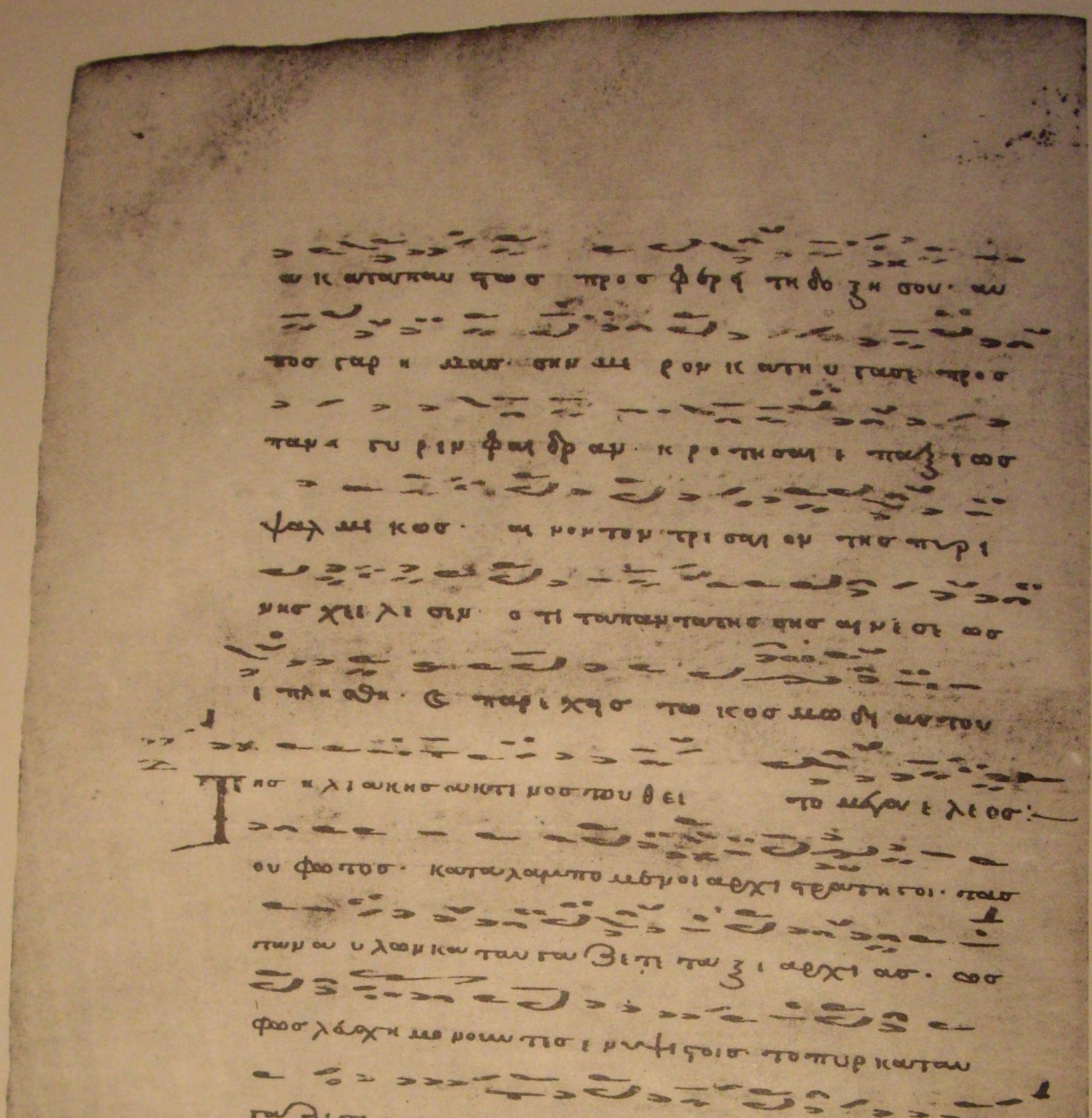

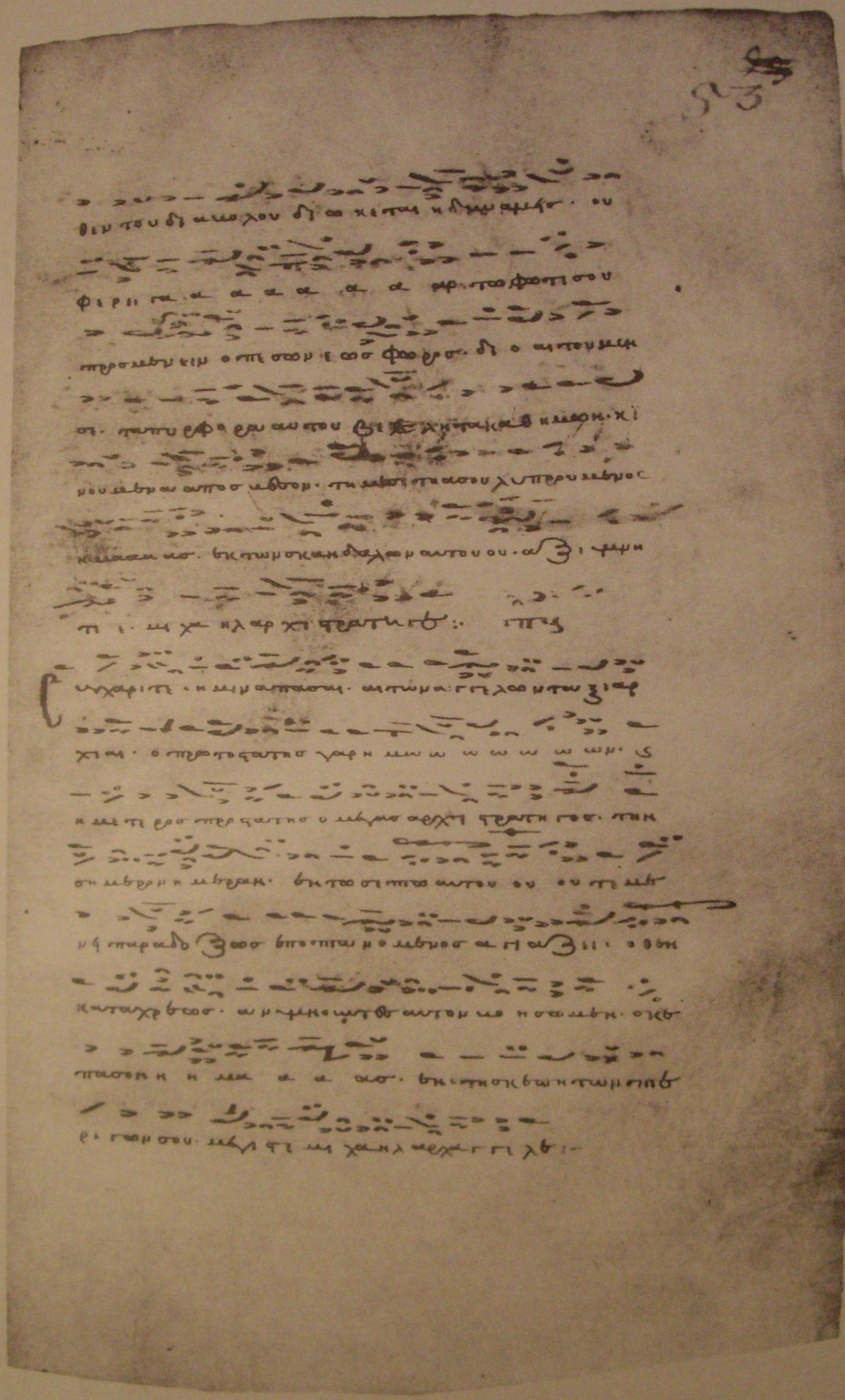

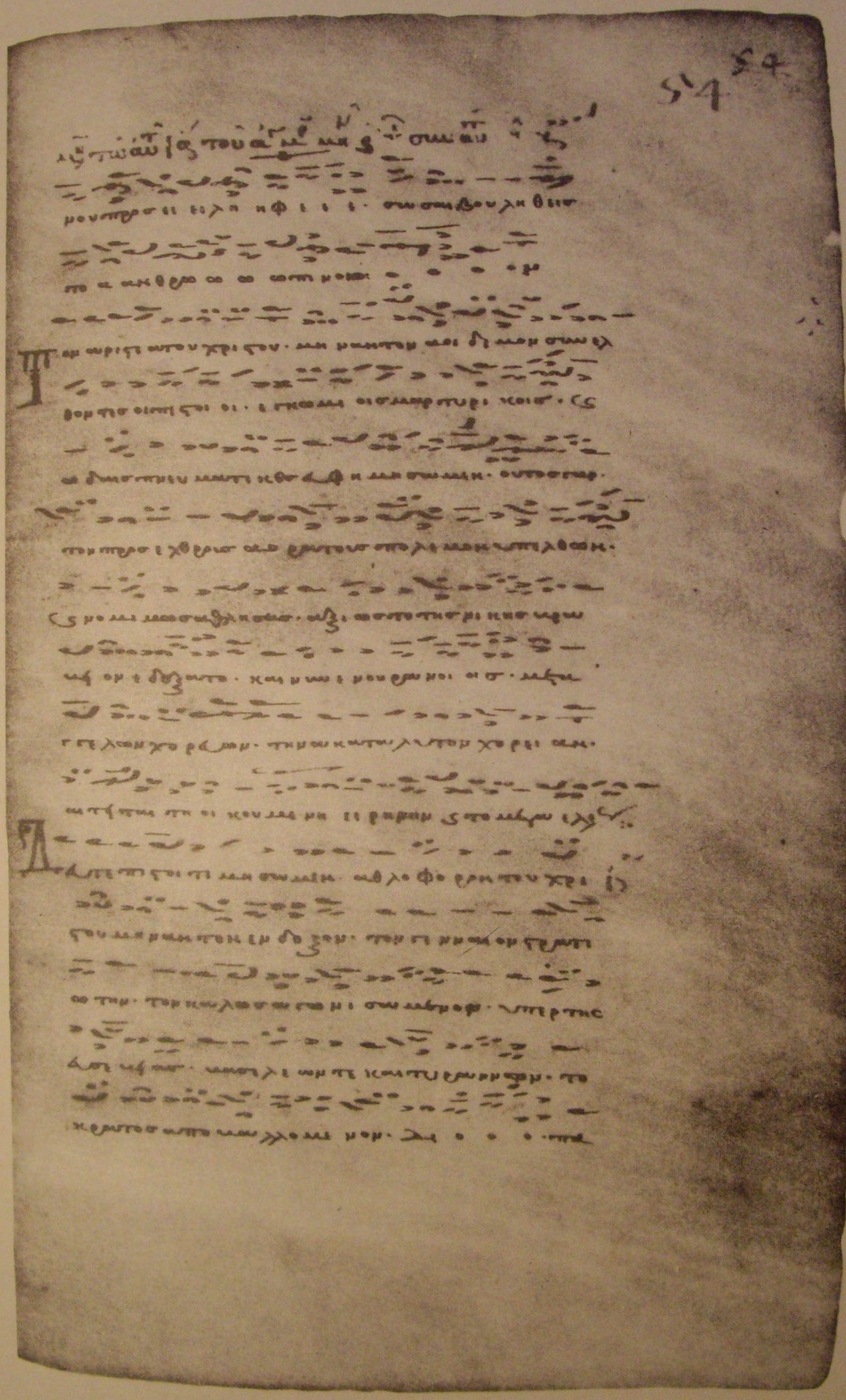

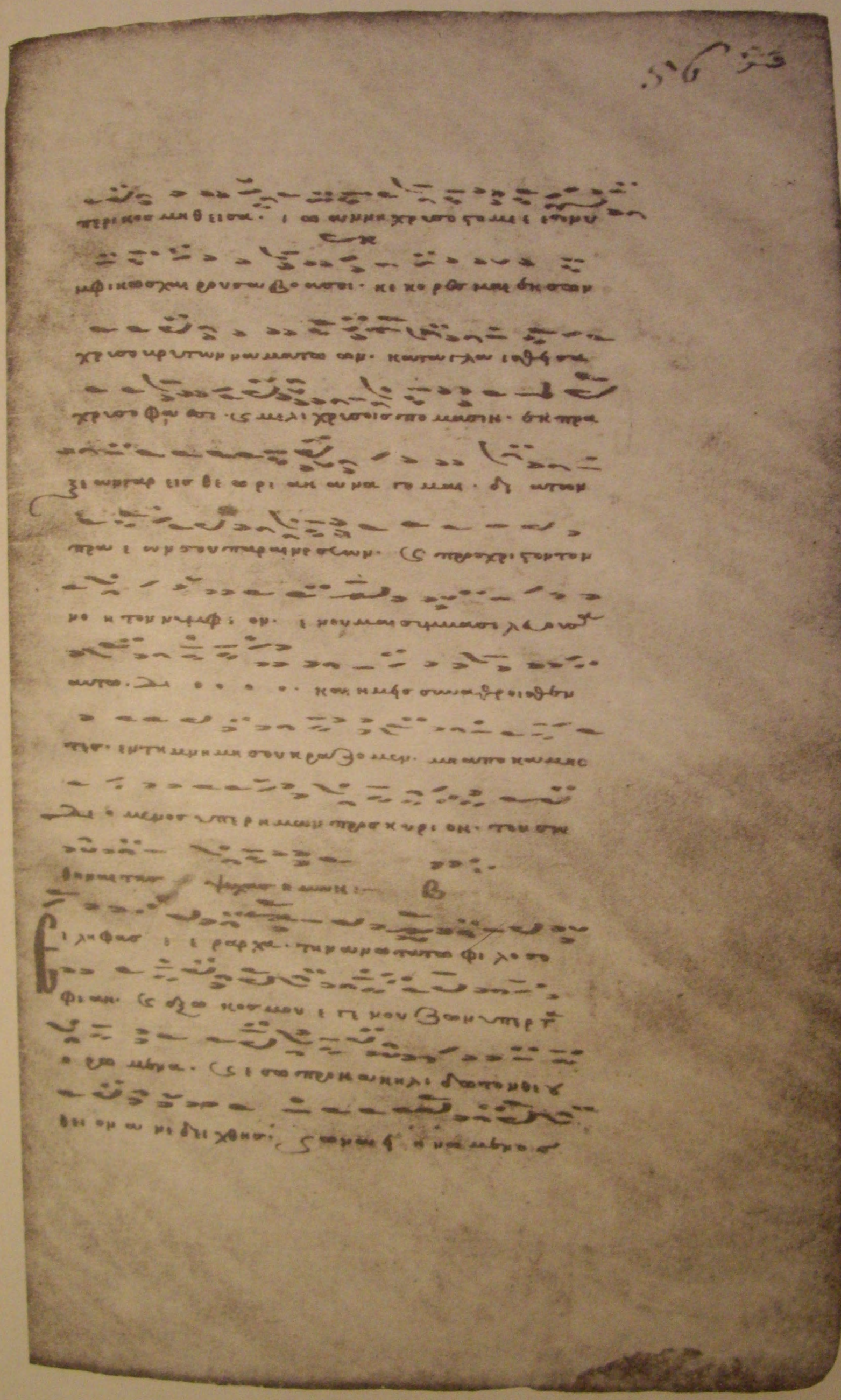

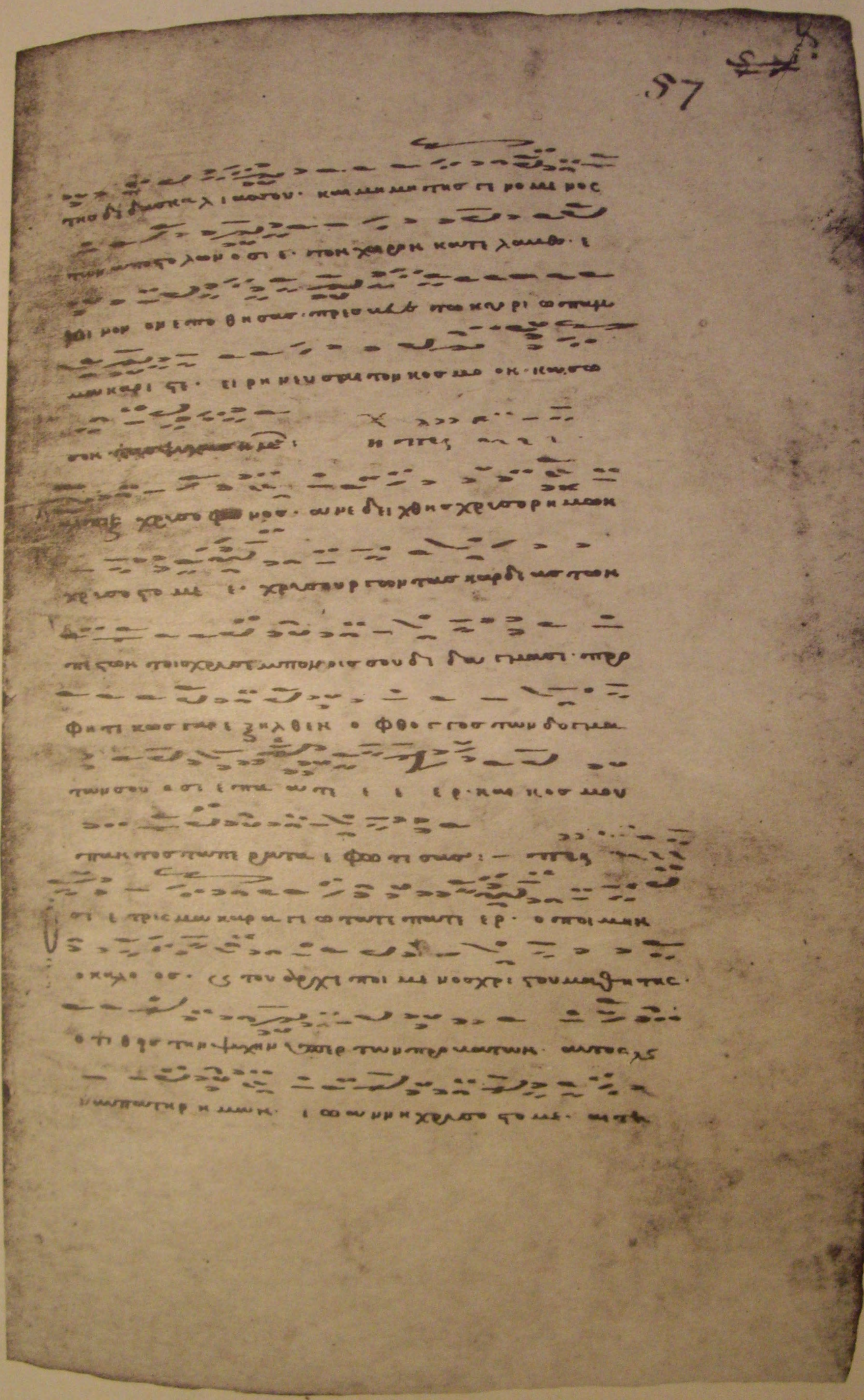

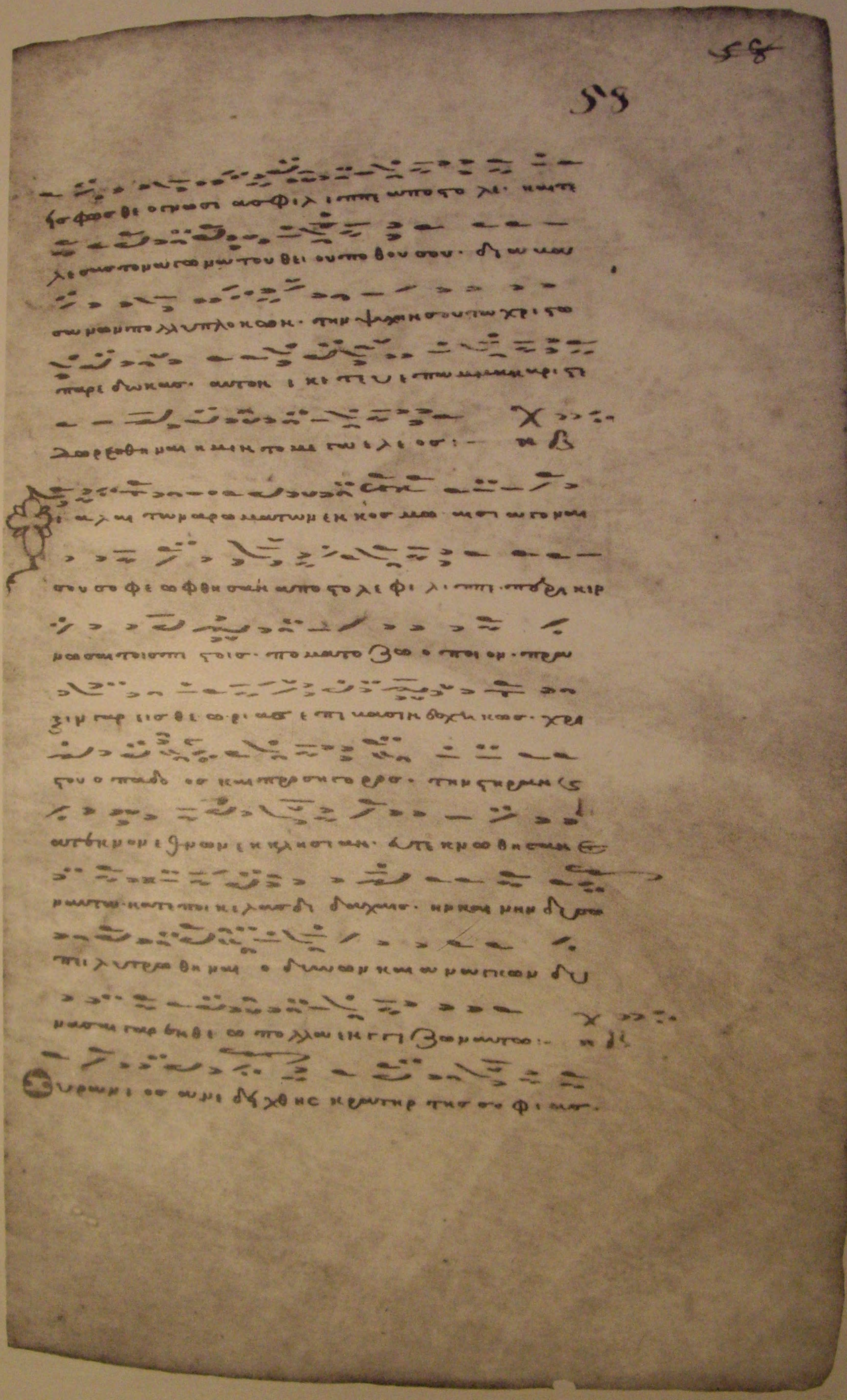

59.

60

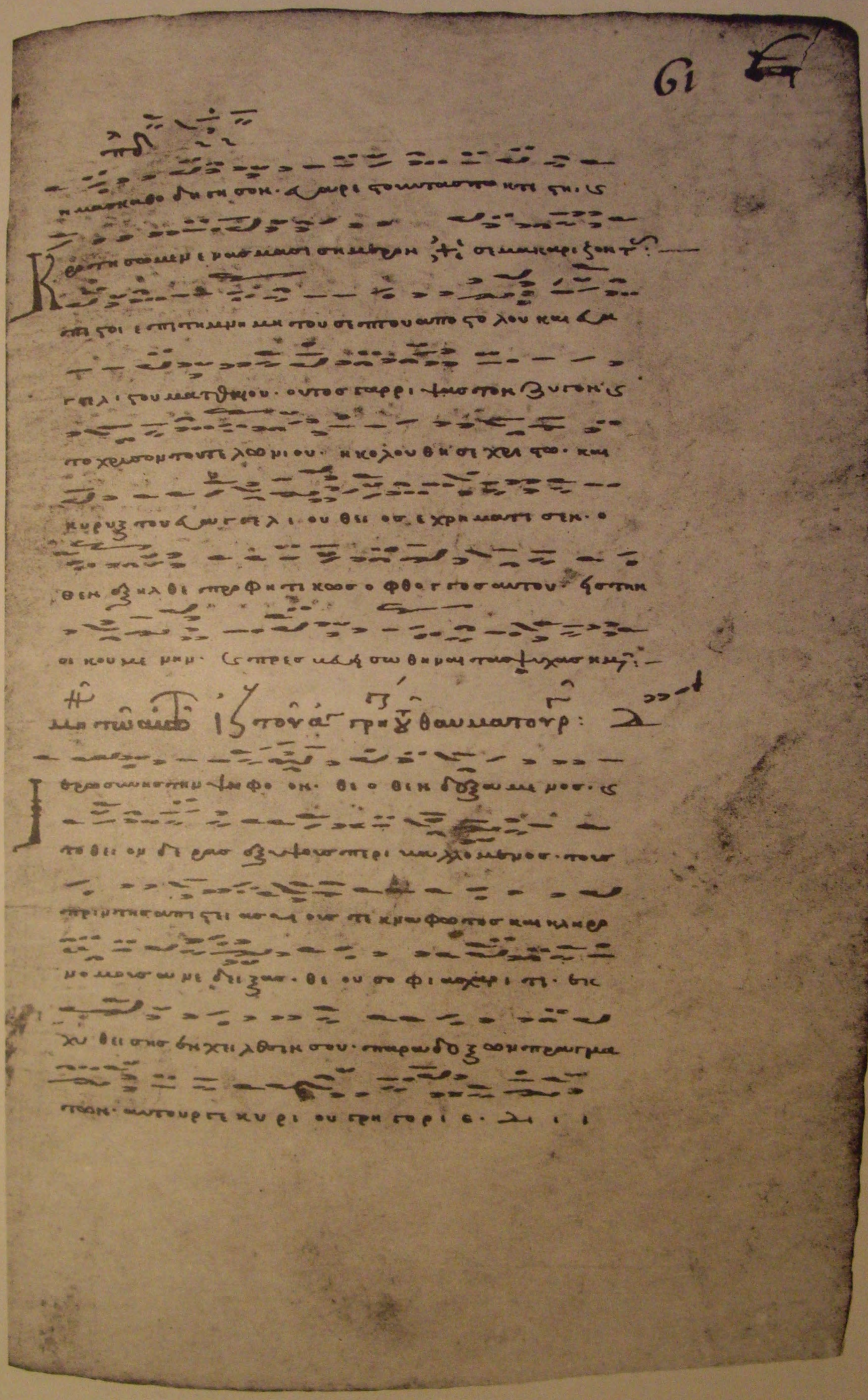

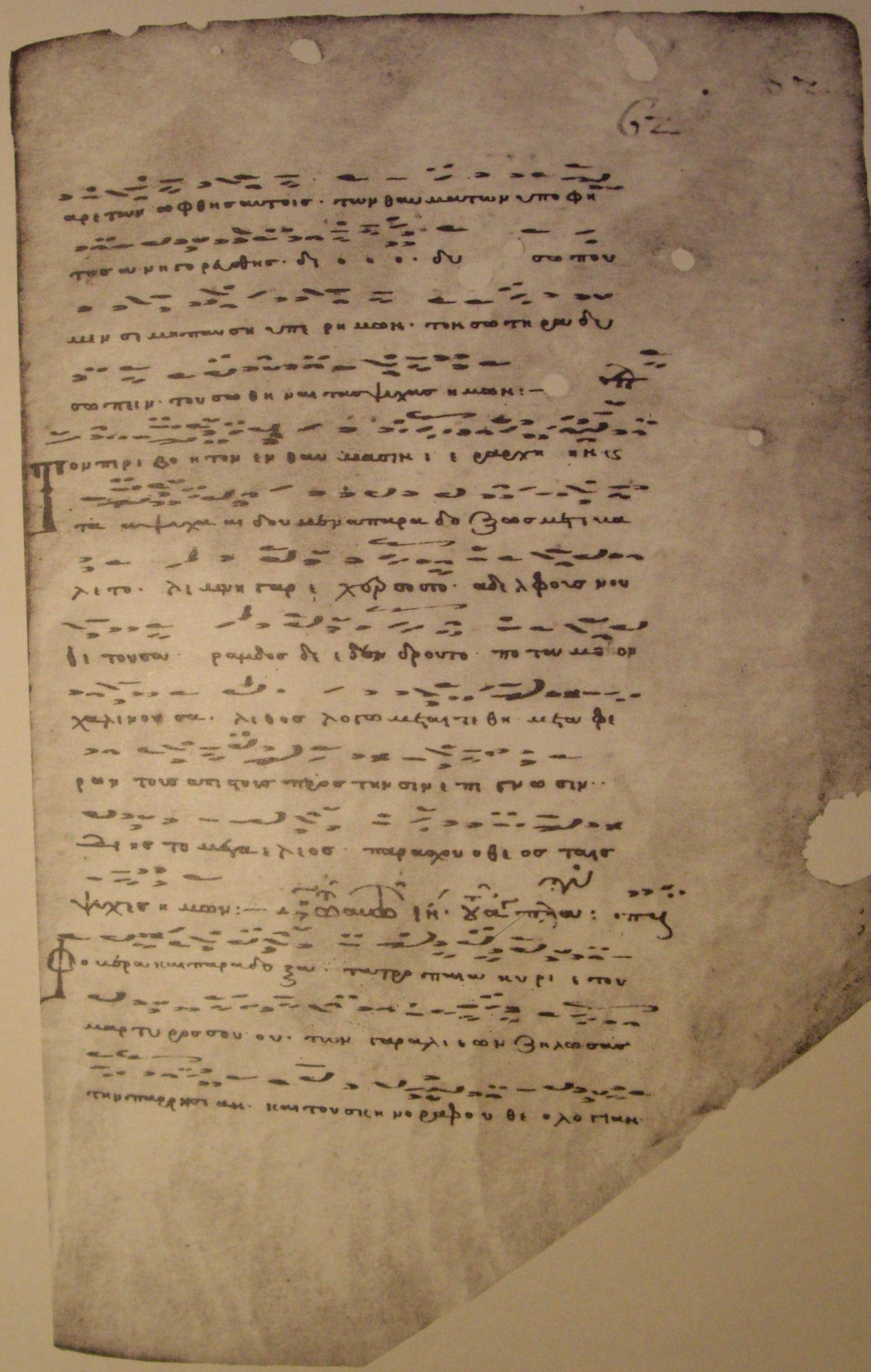

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

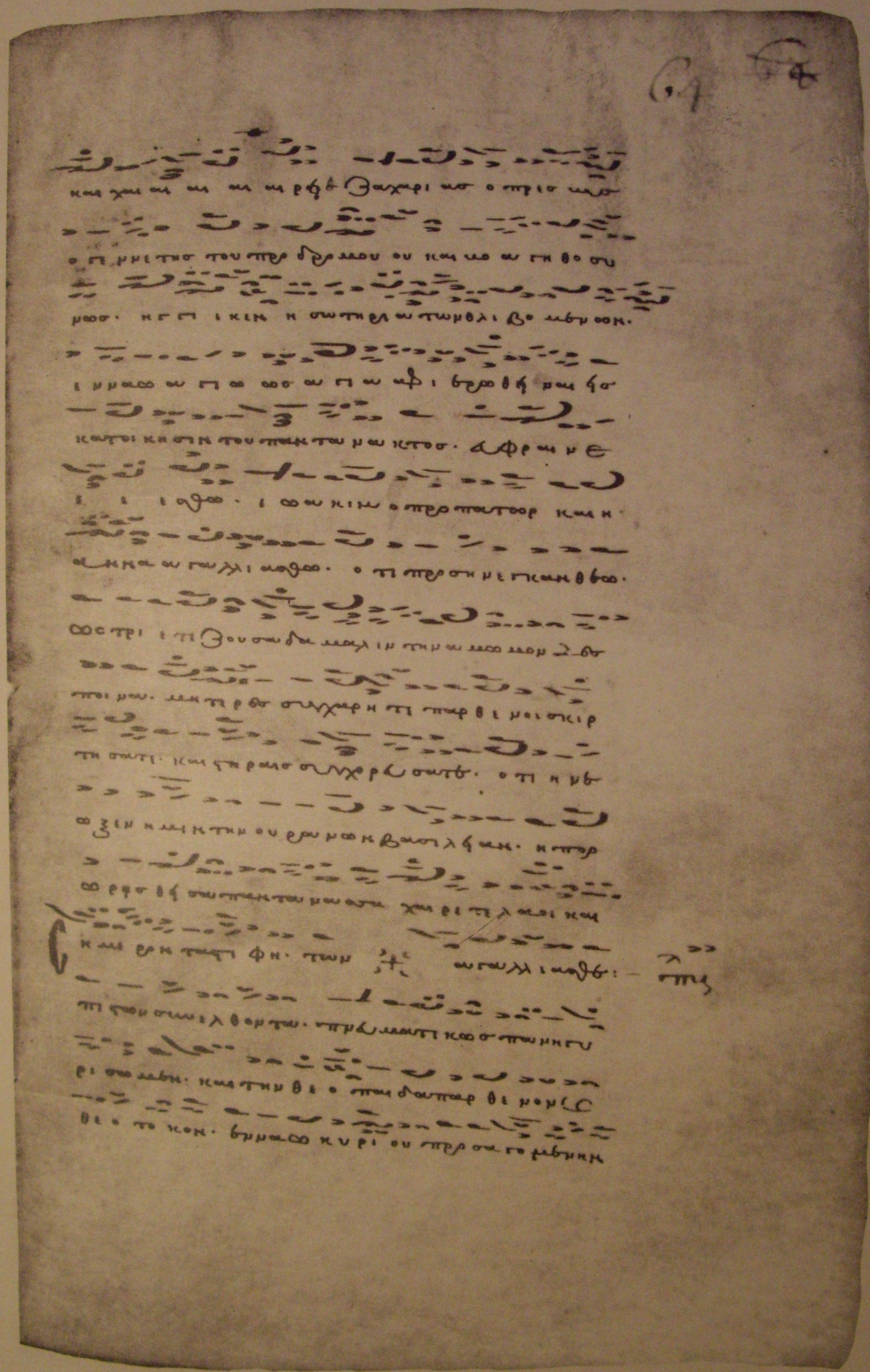

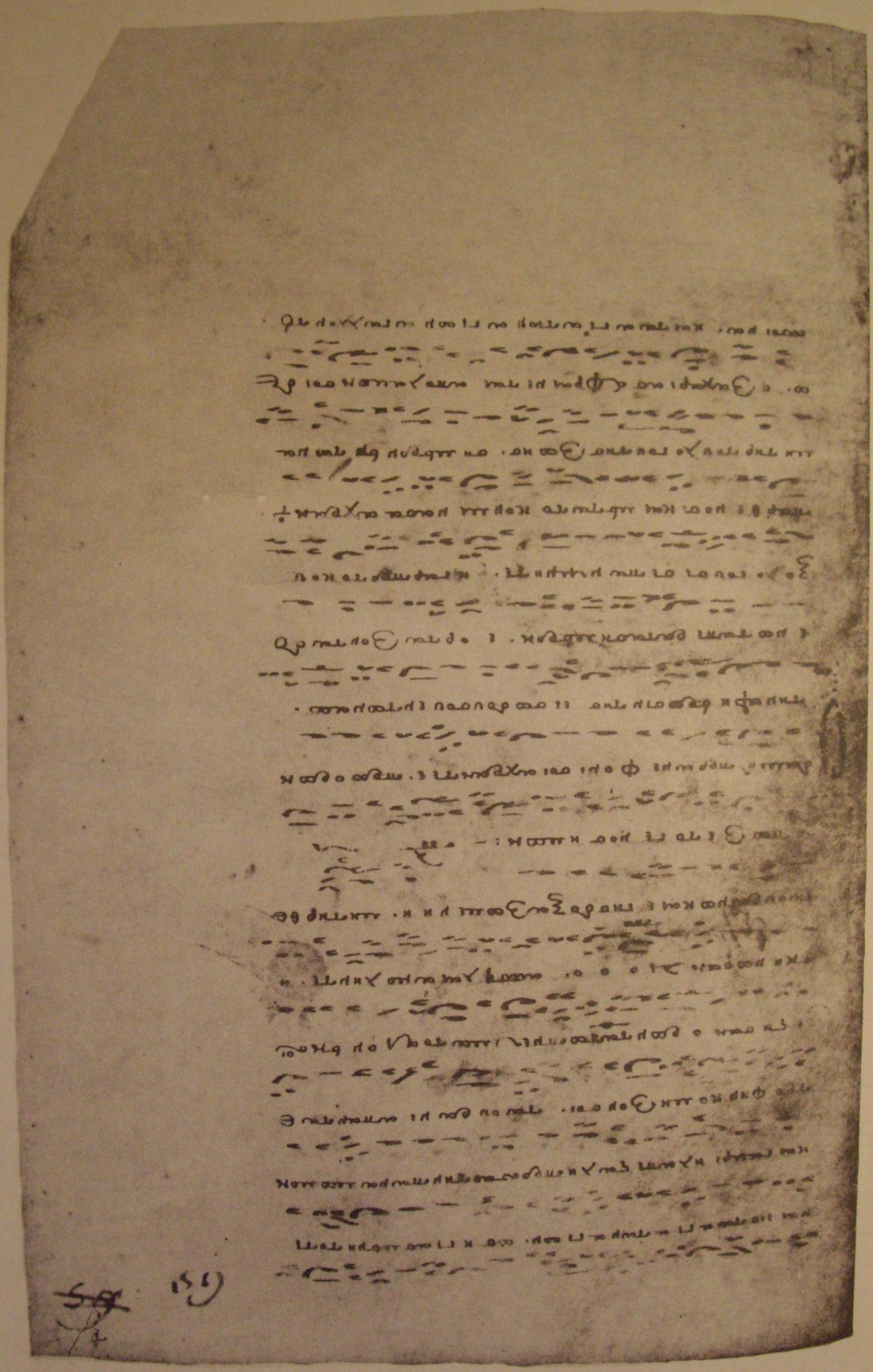

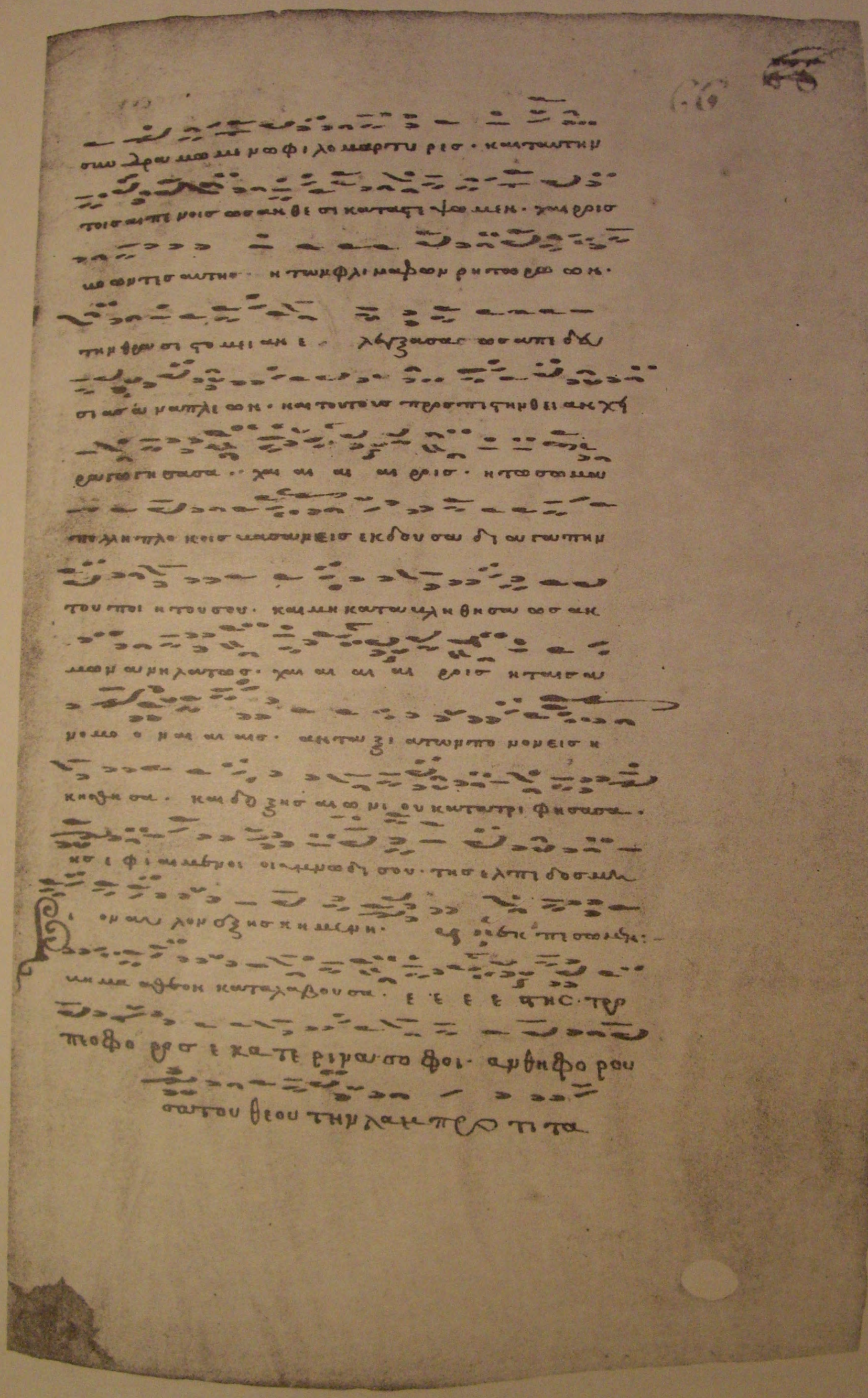

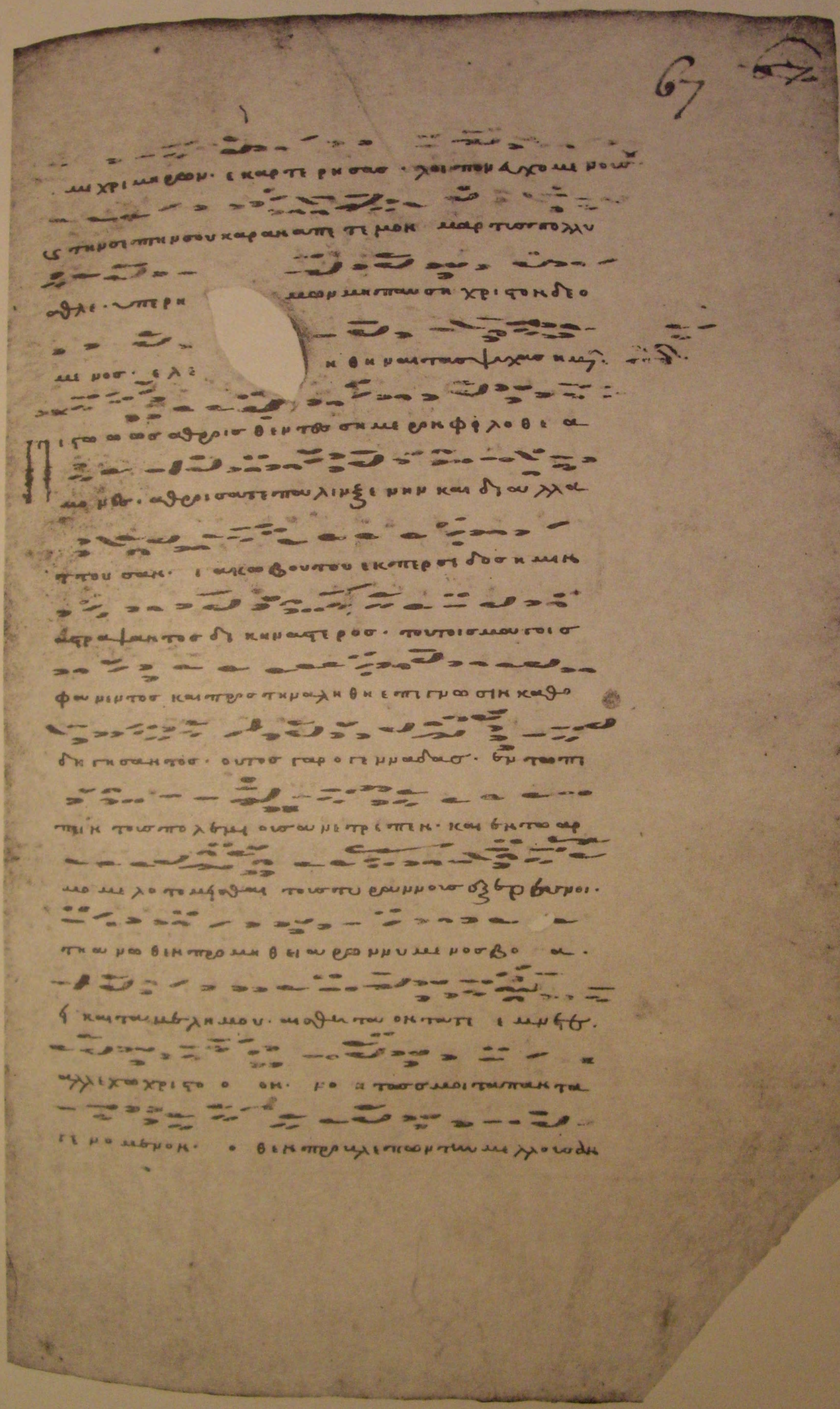

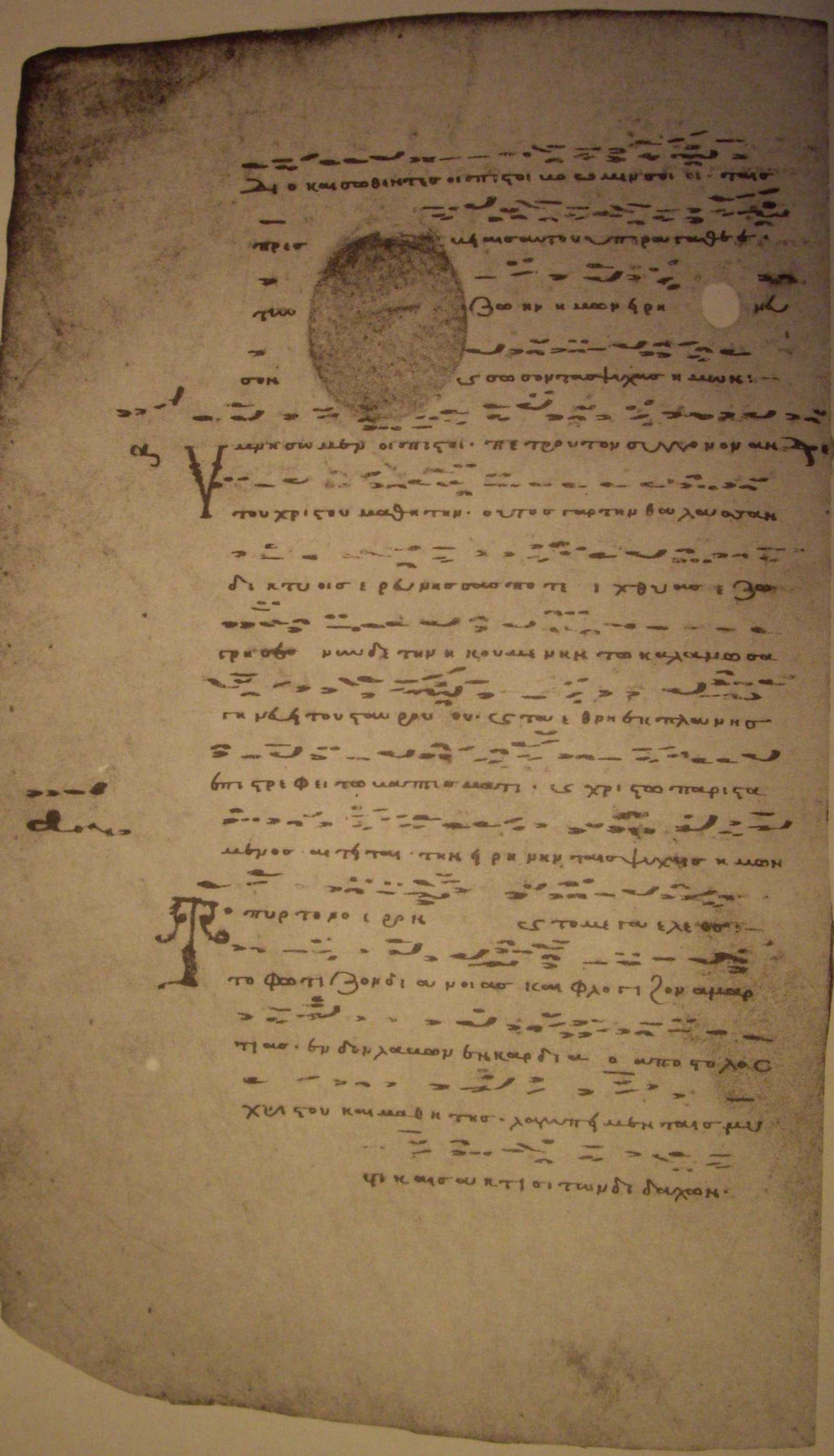

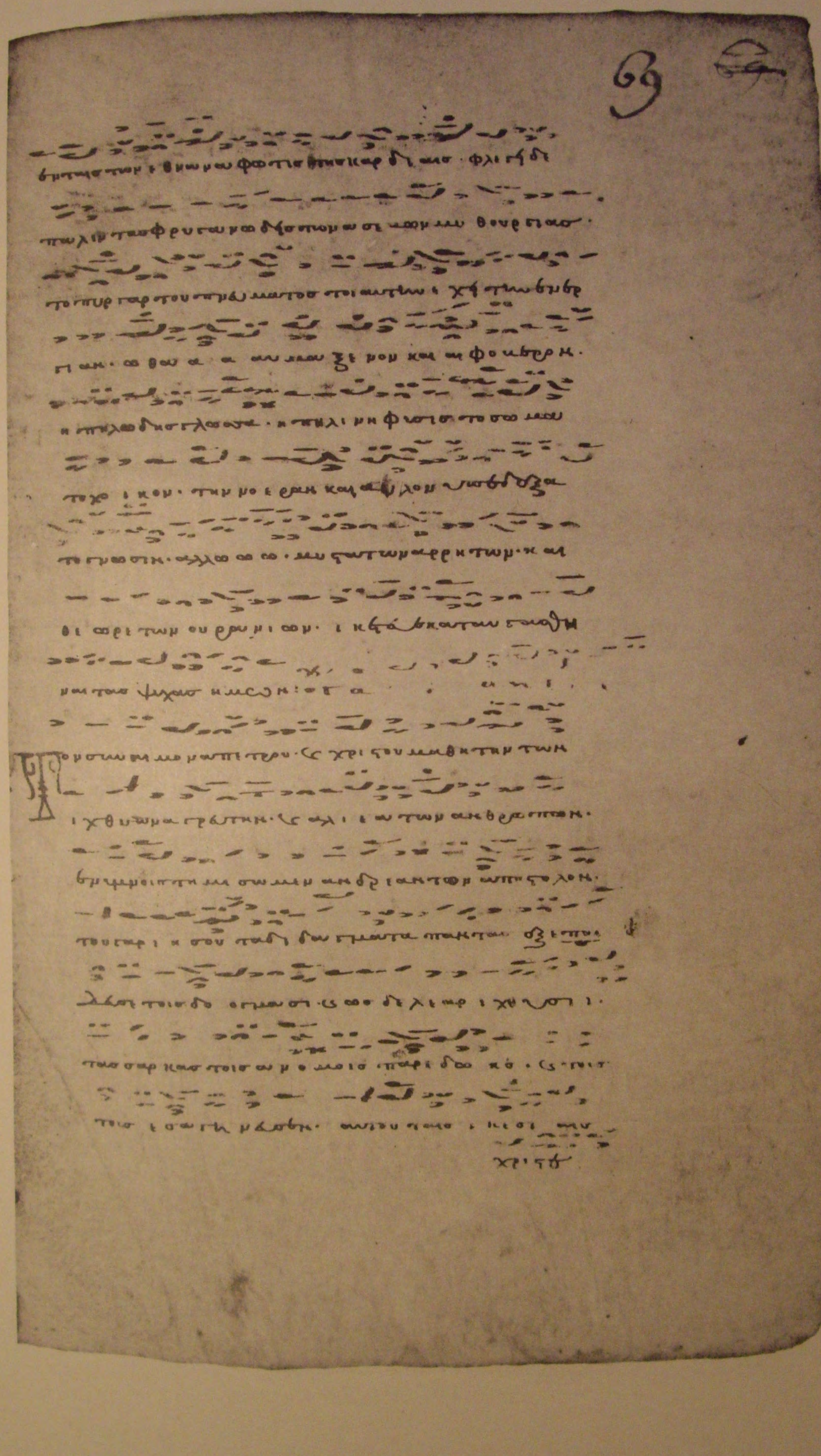

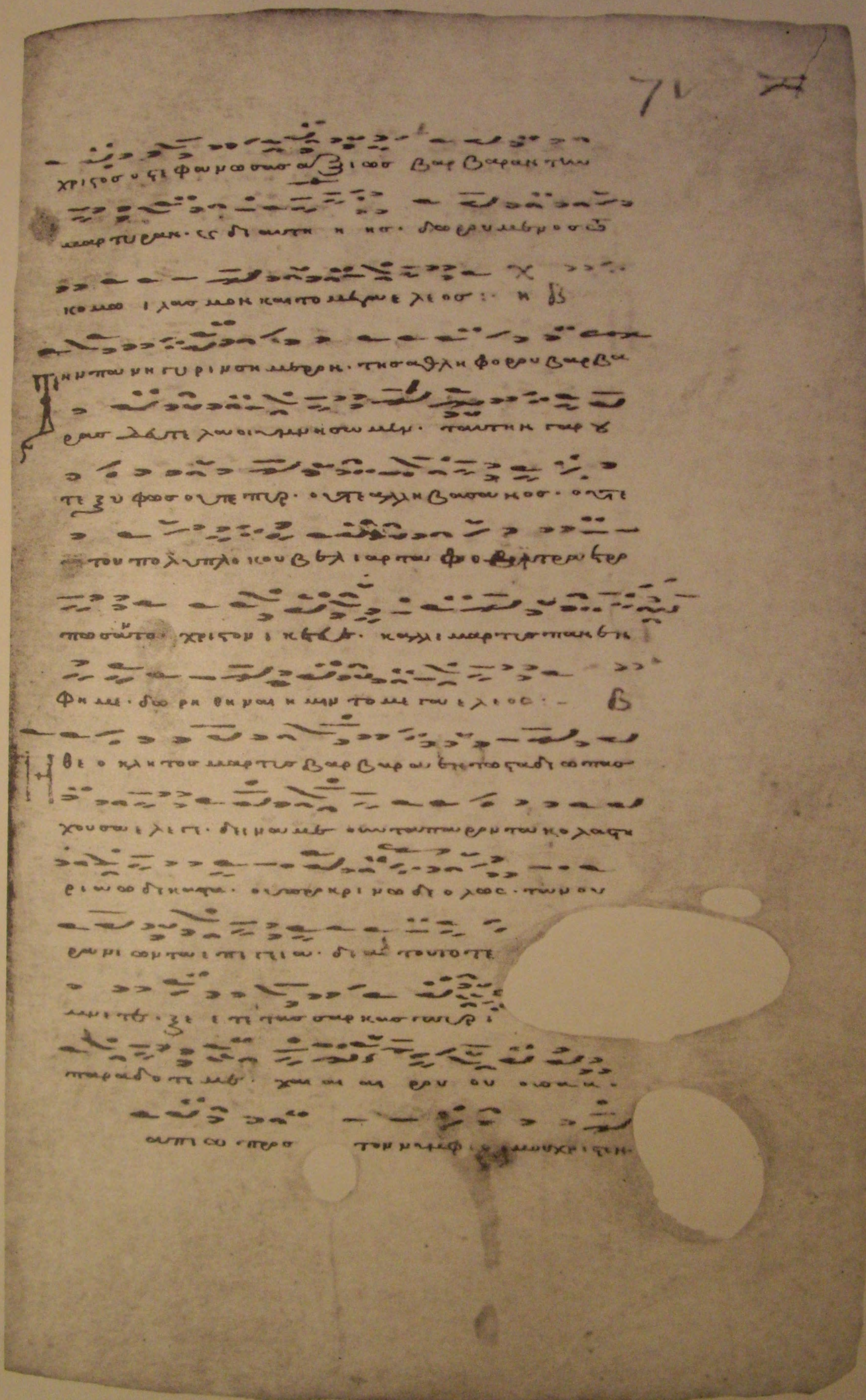

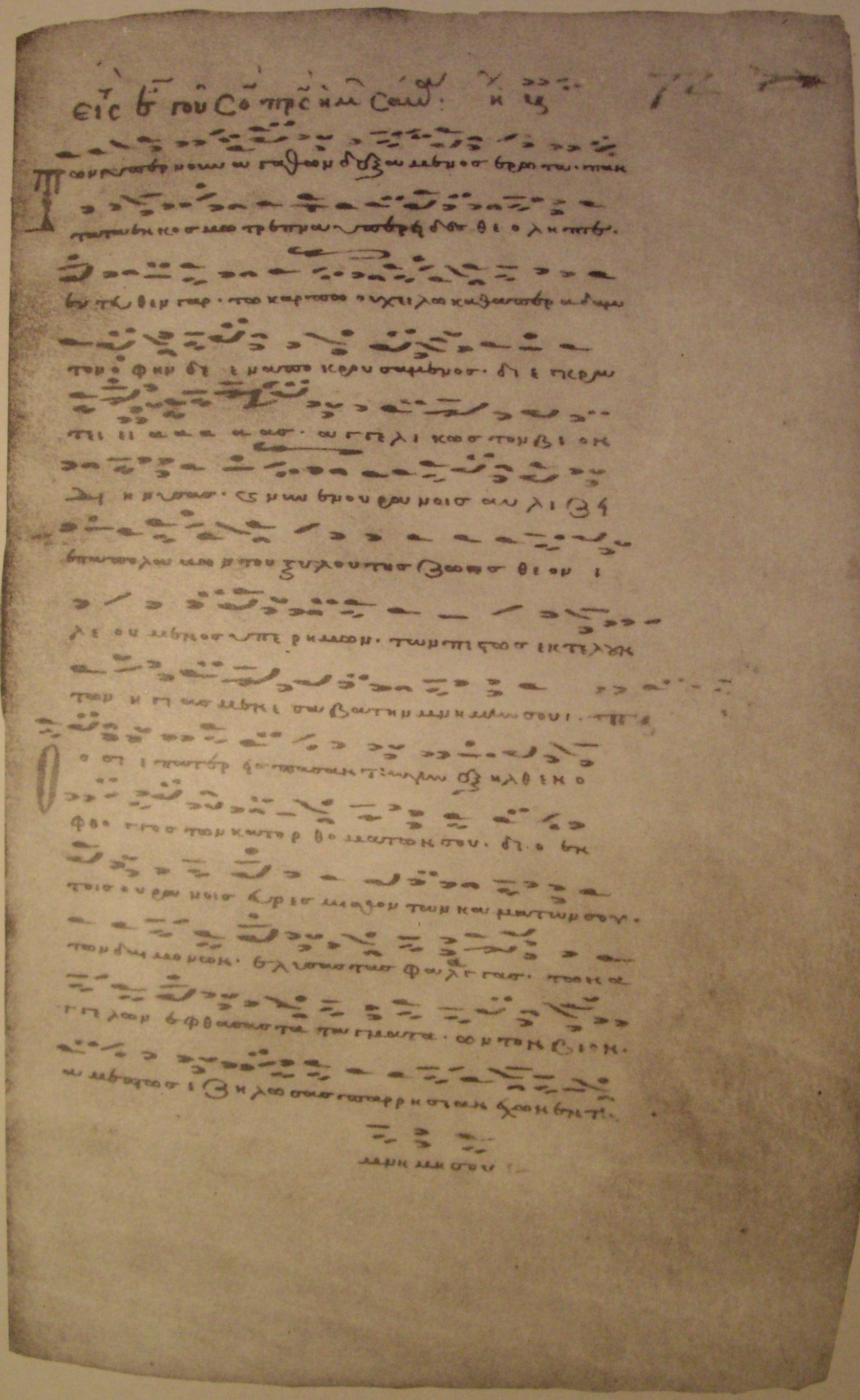

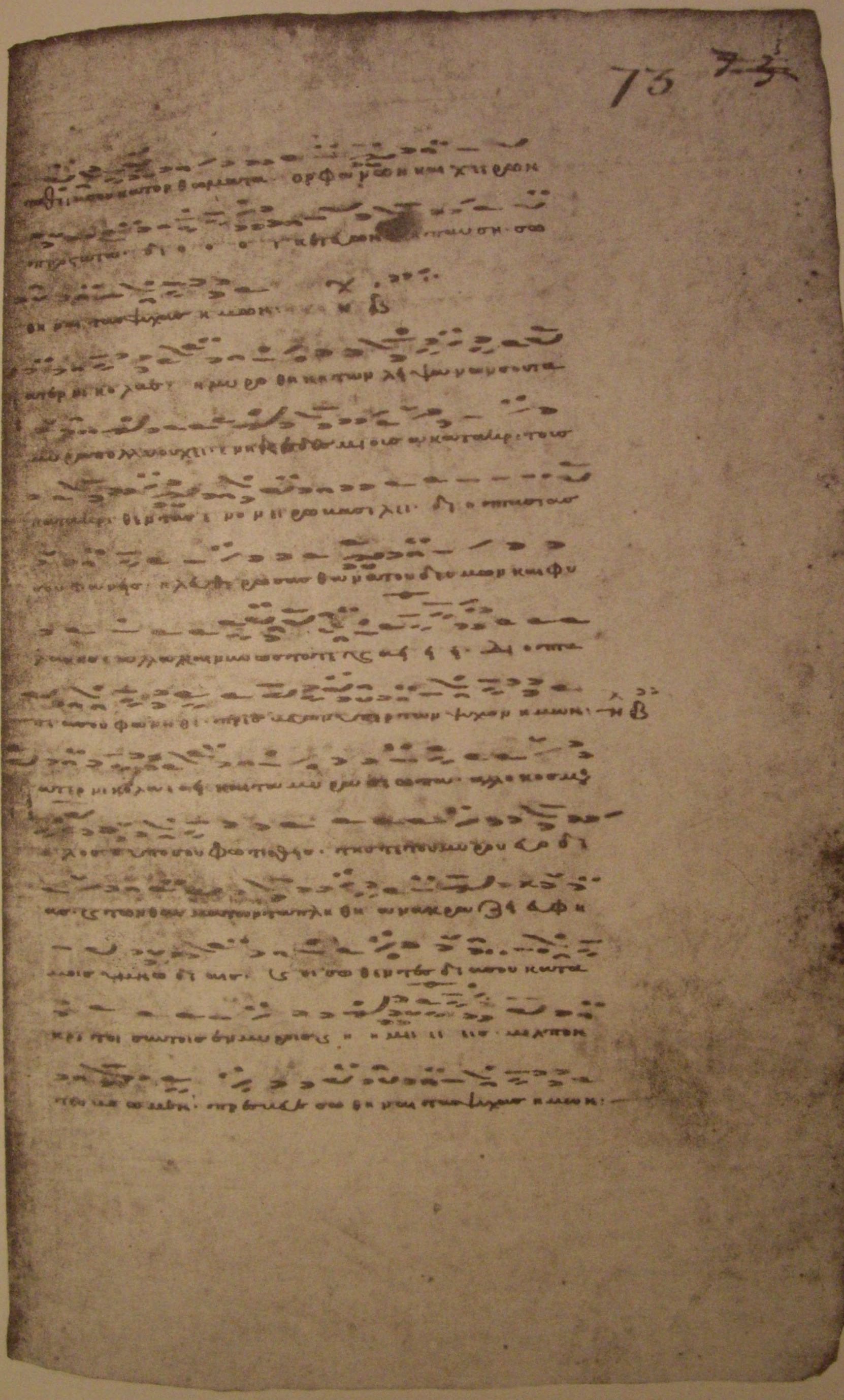

74 2 4

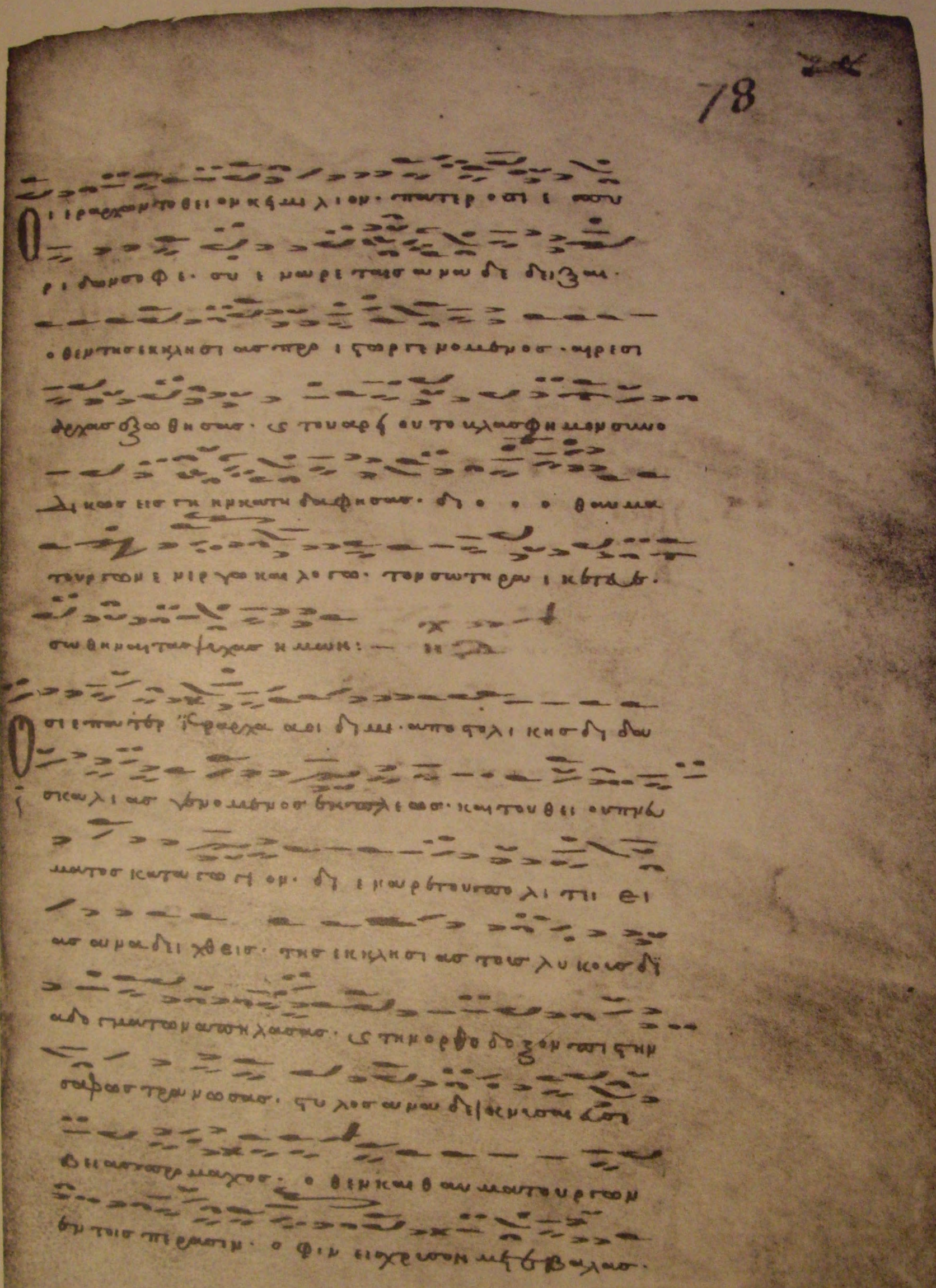

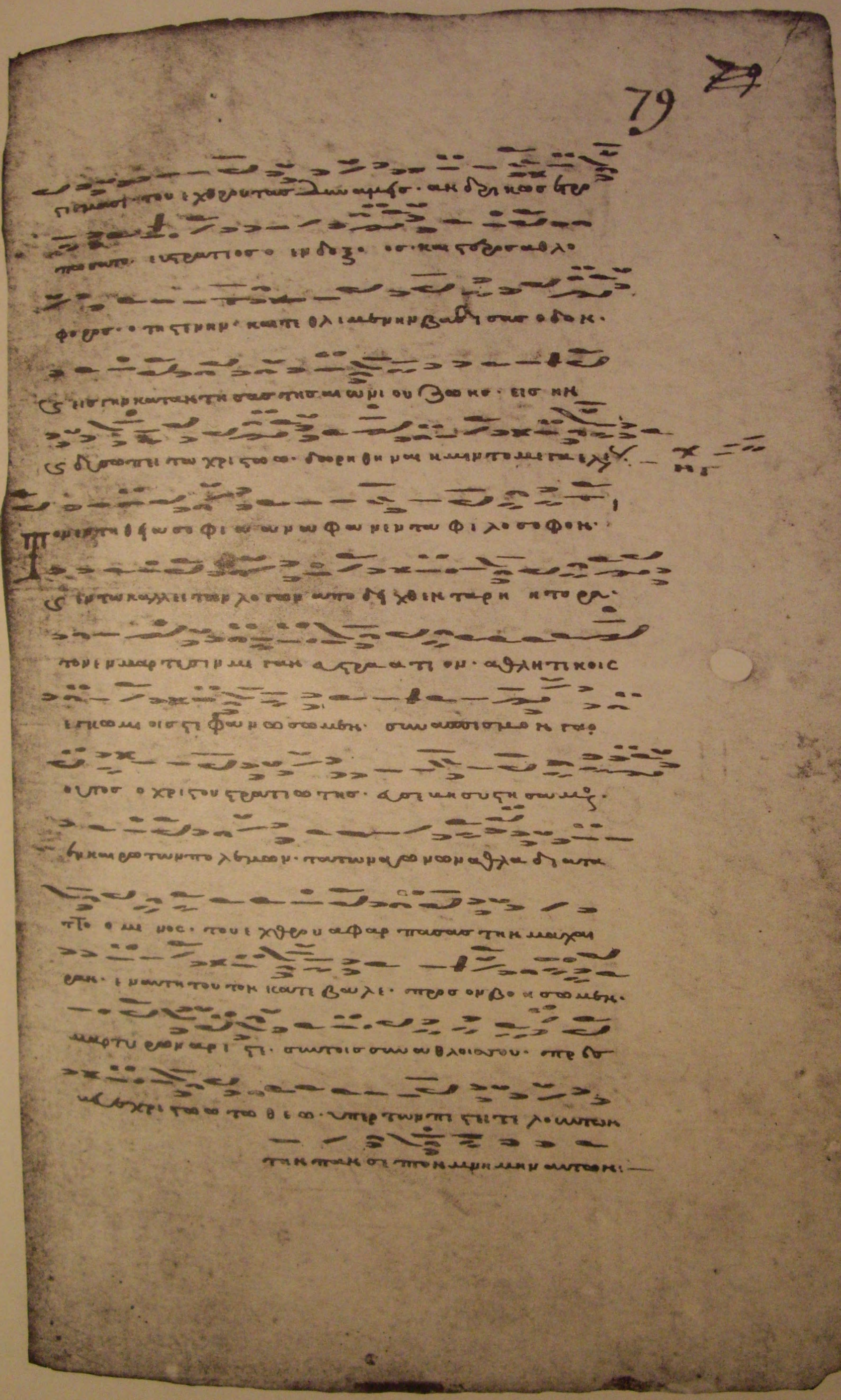

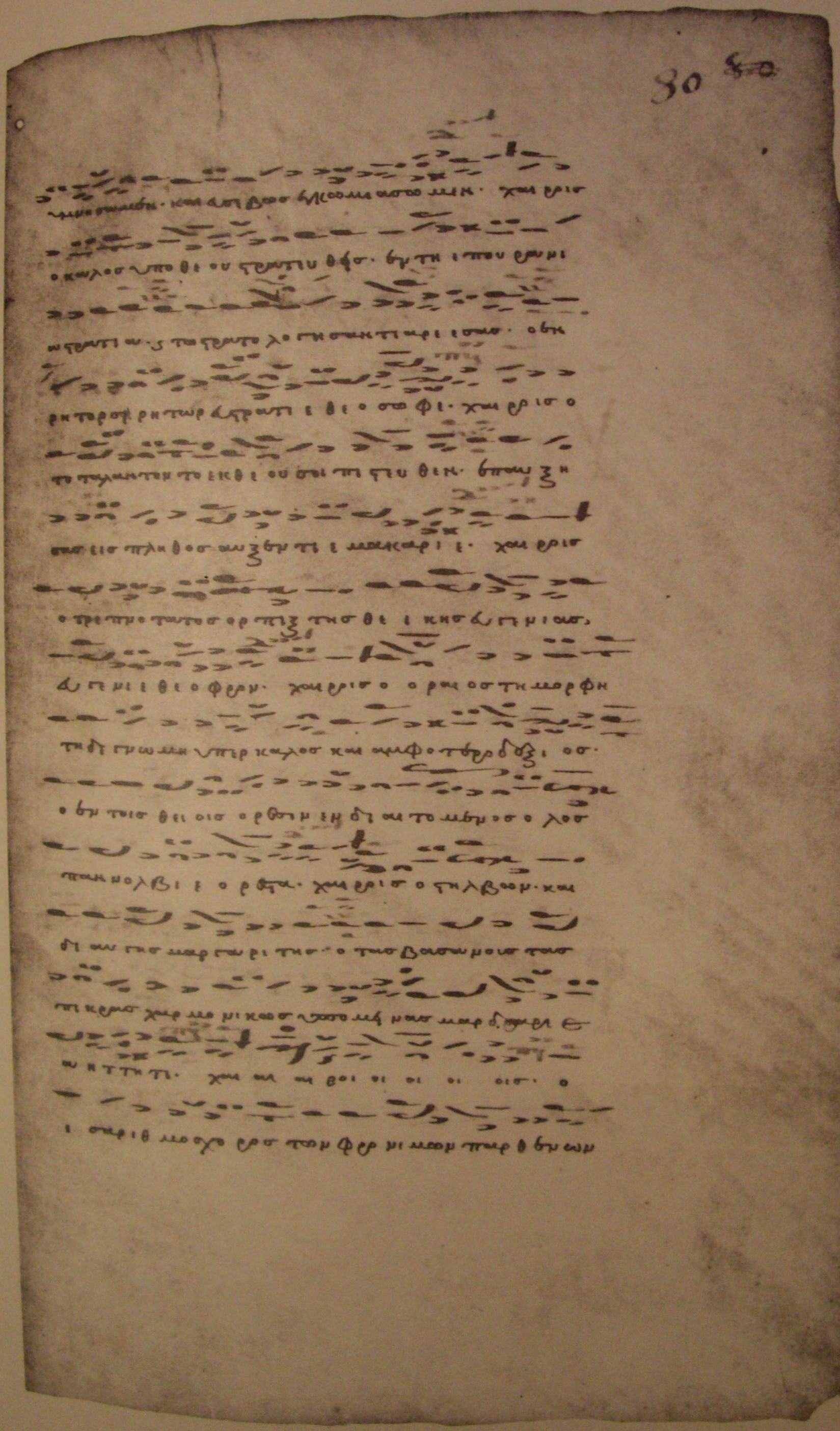

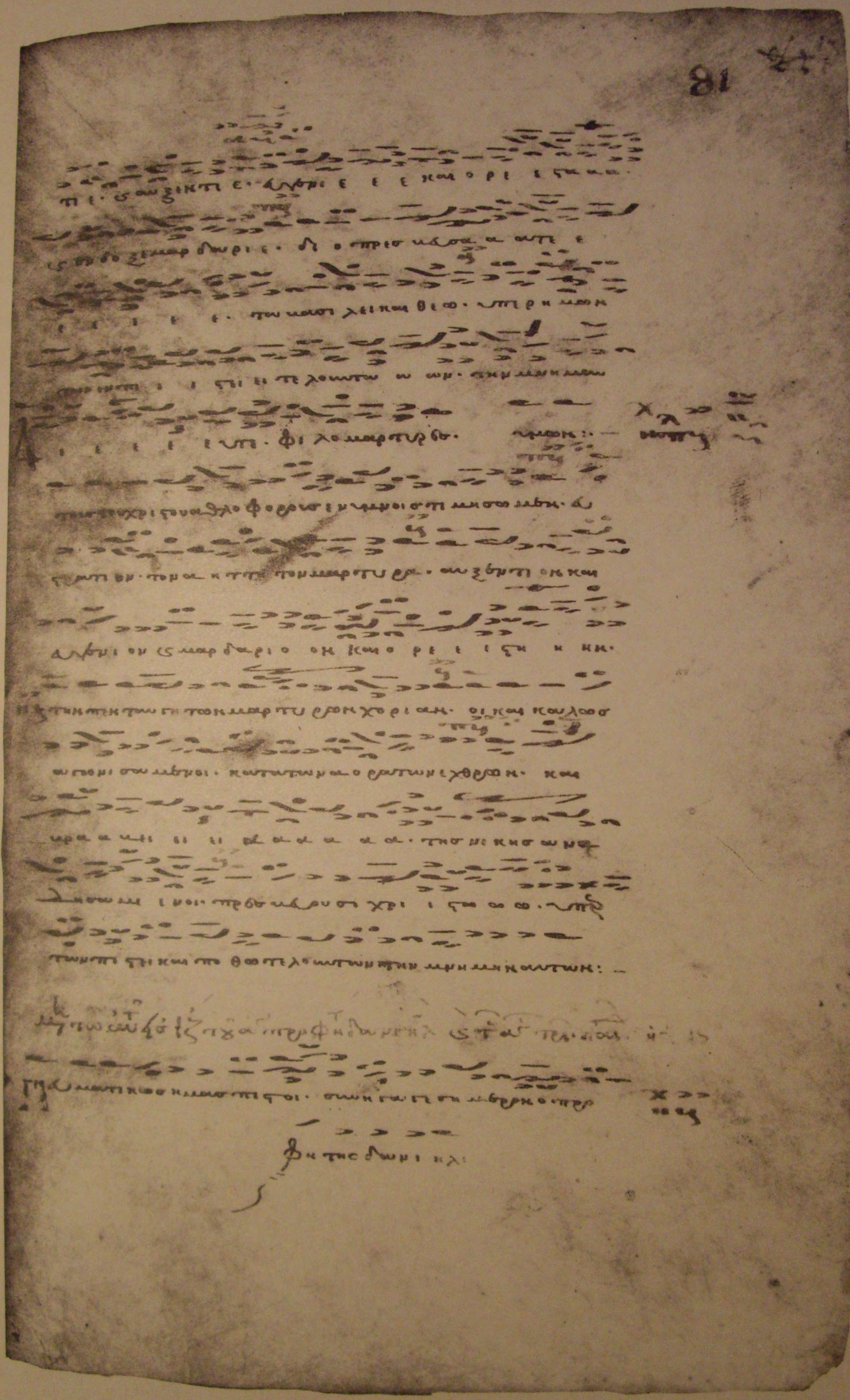

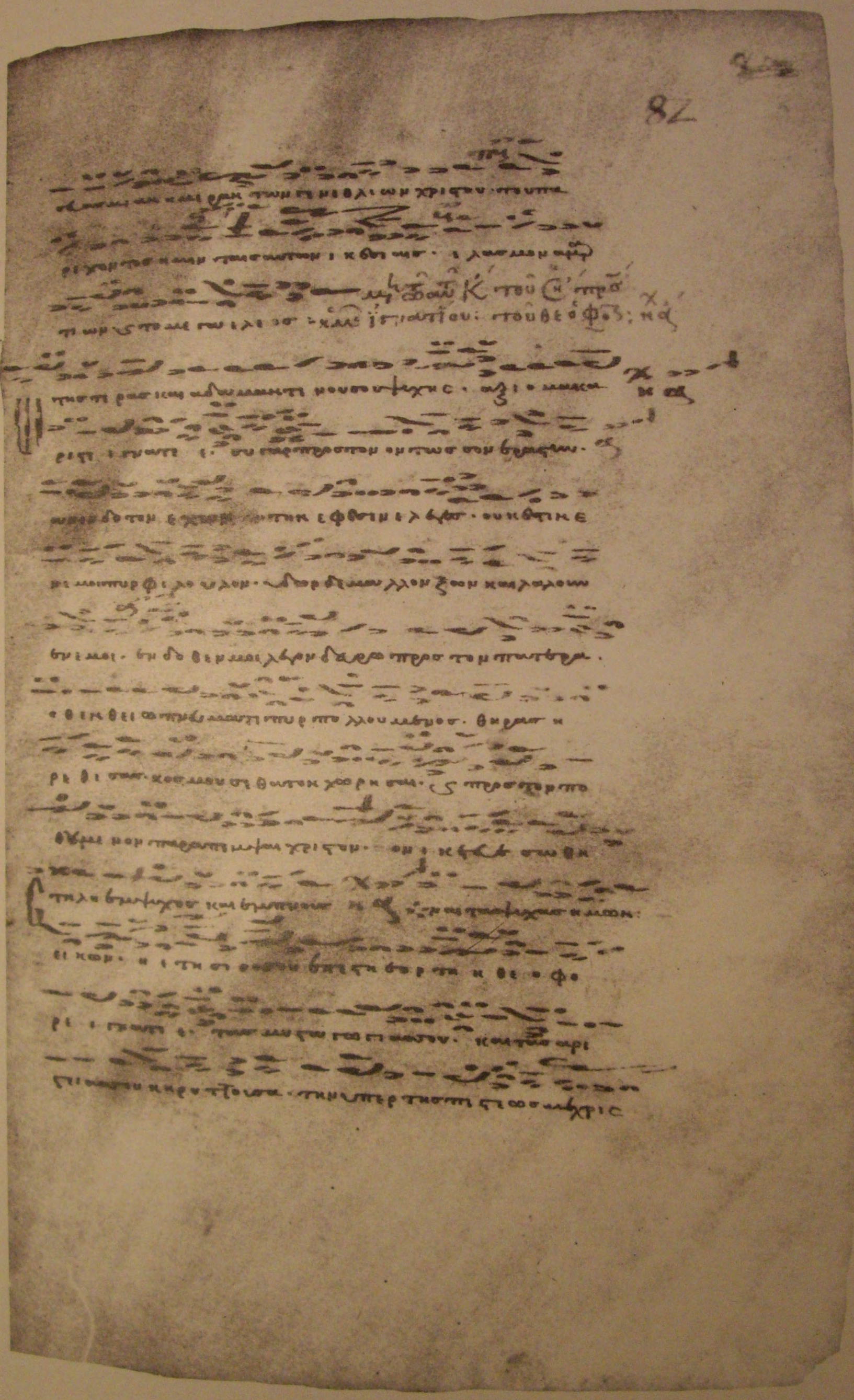

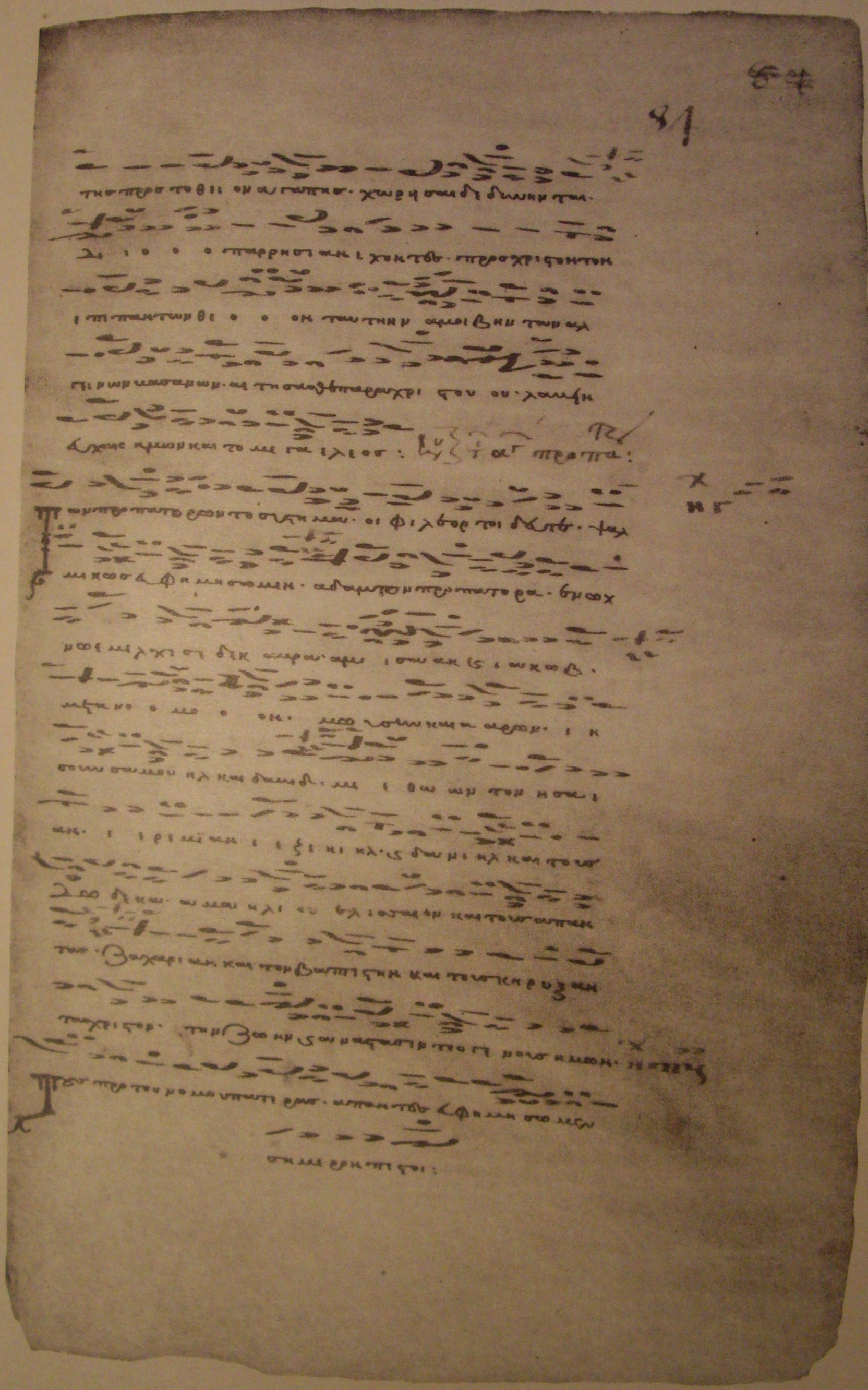

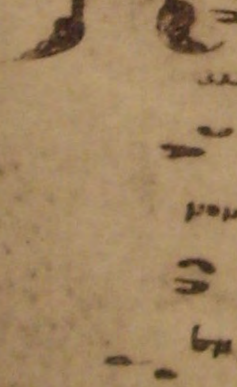

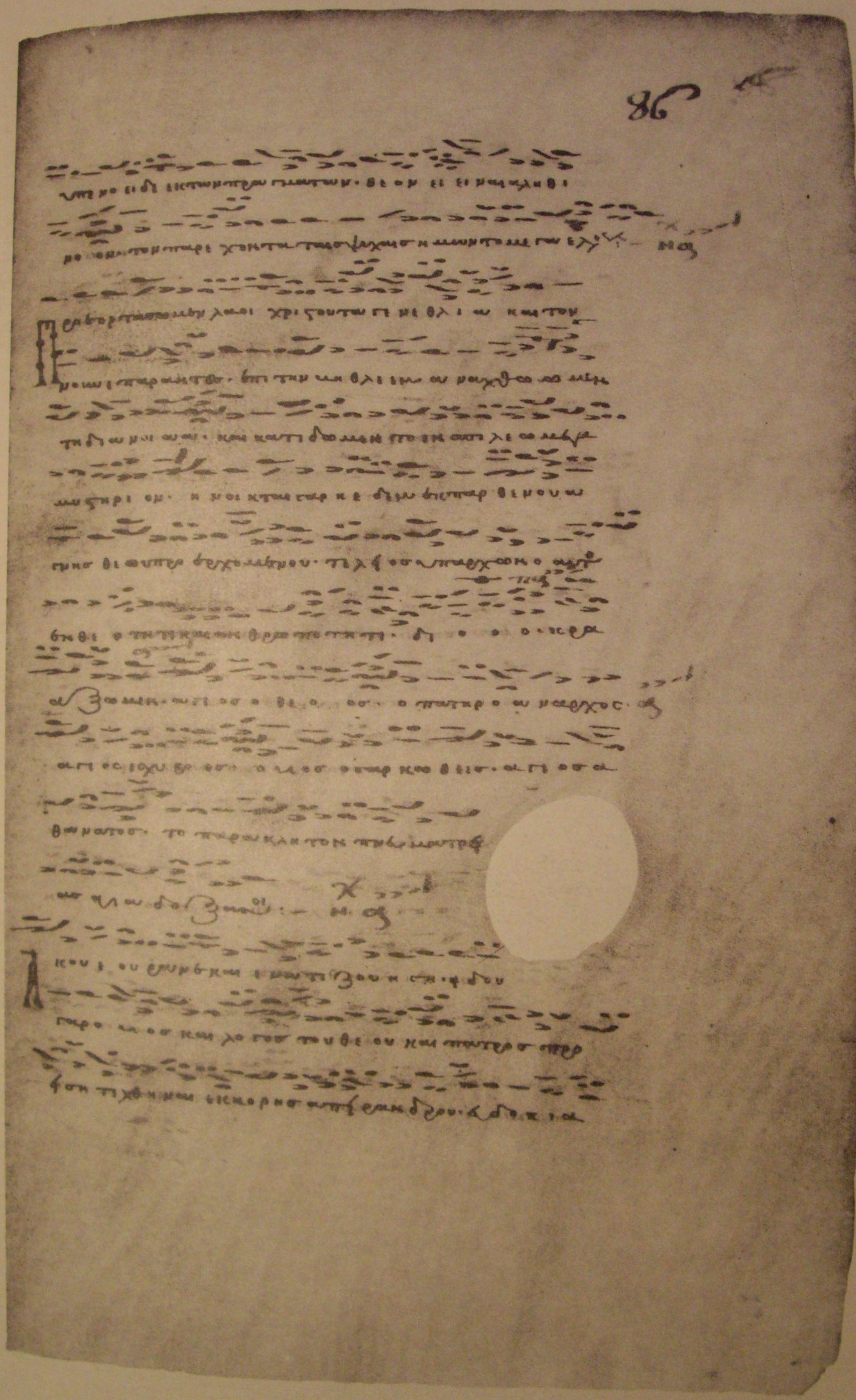

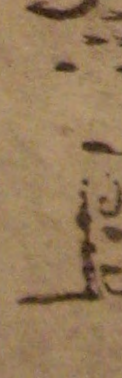

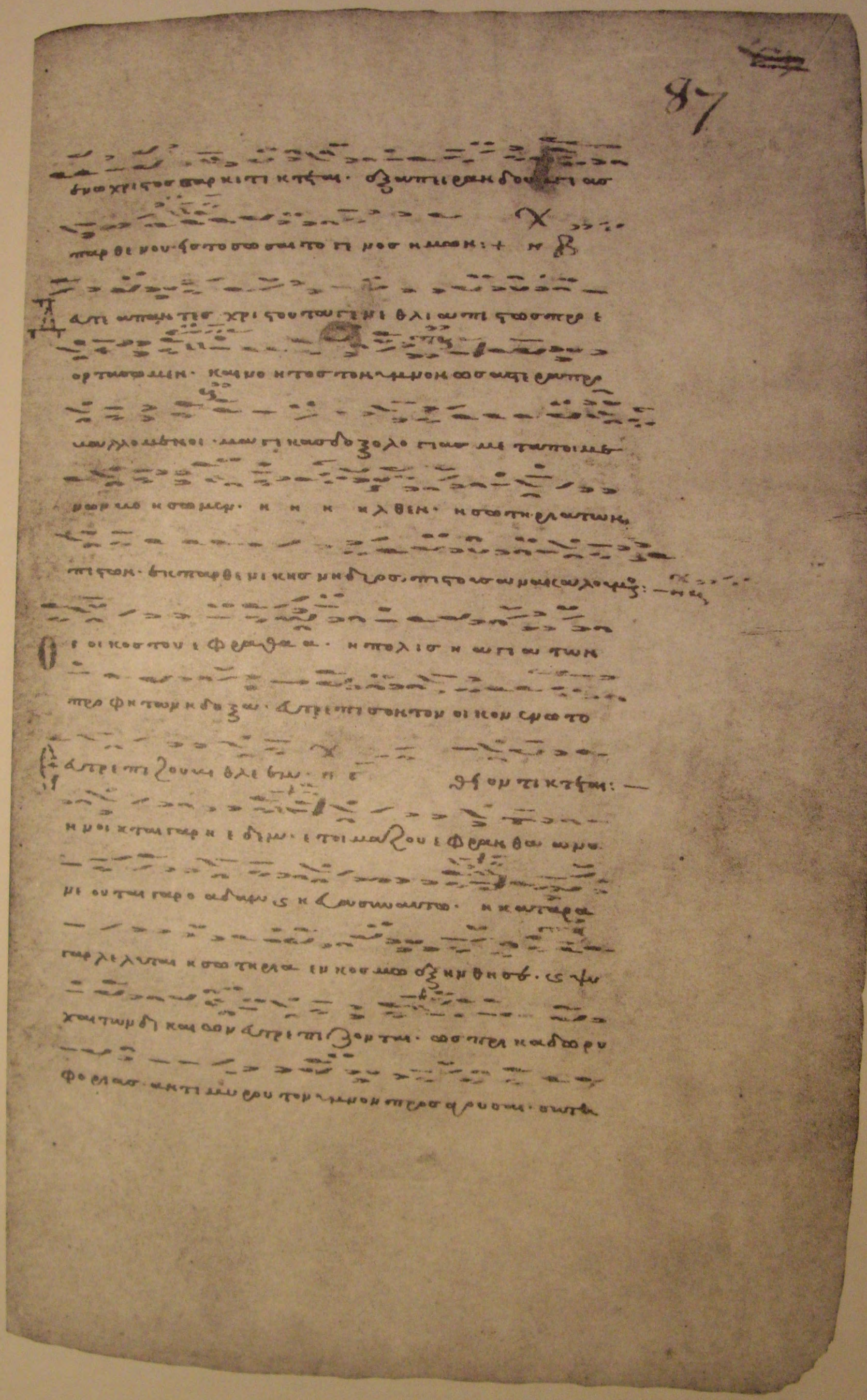

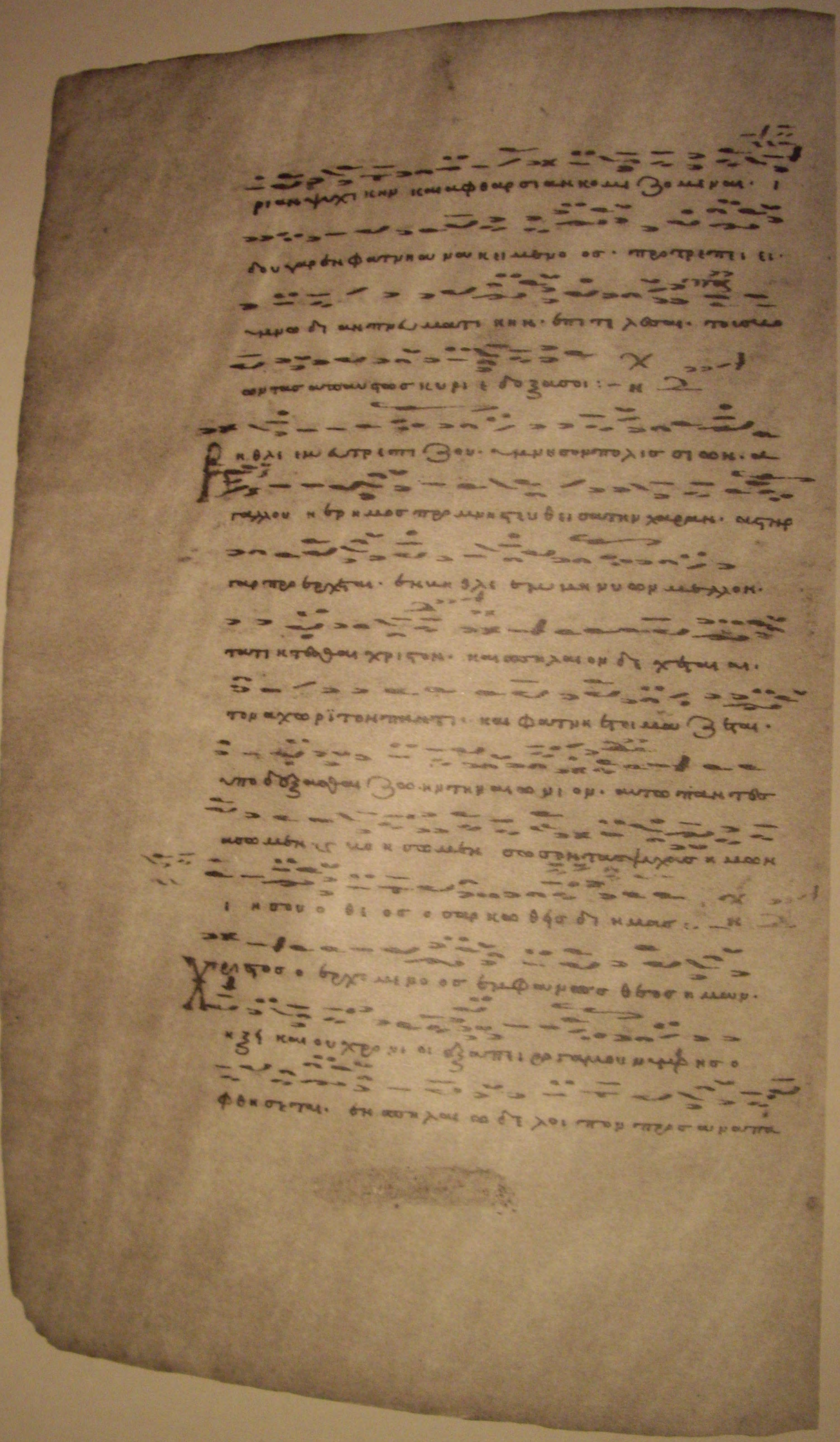

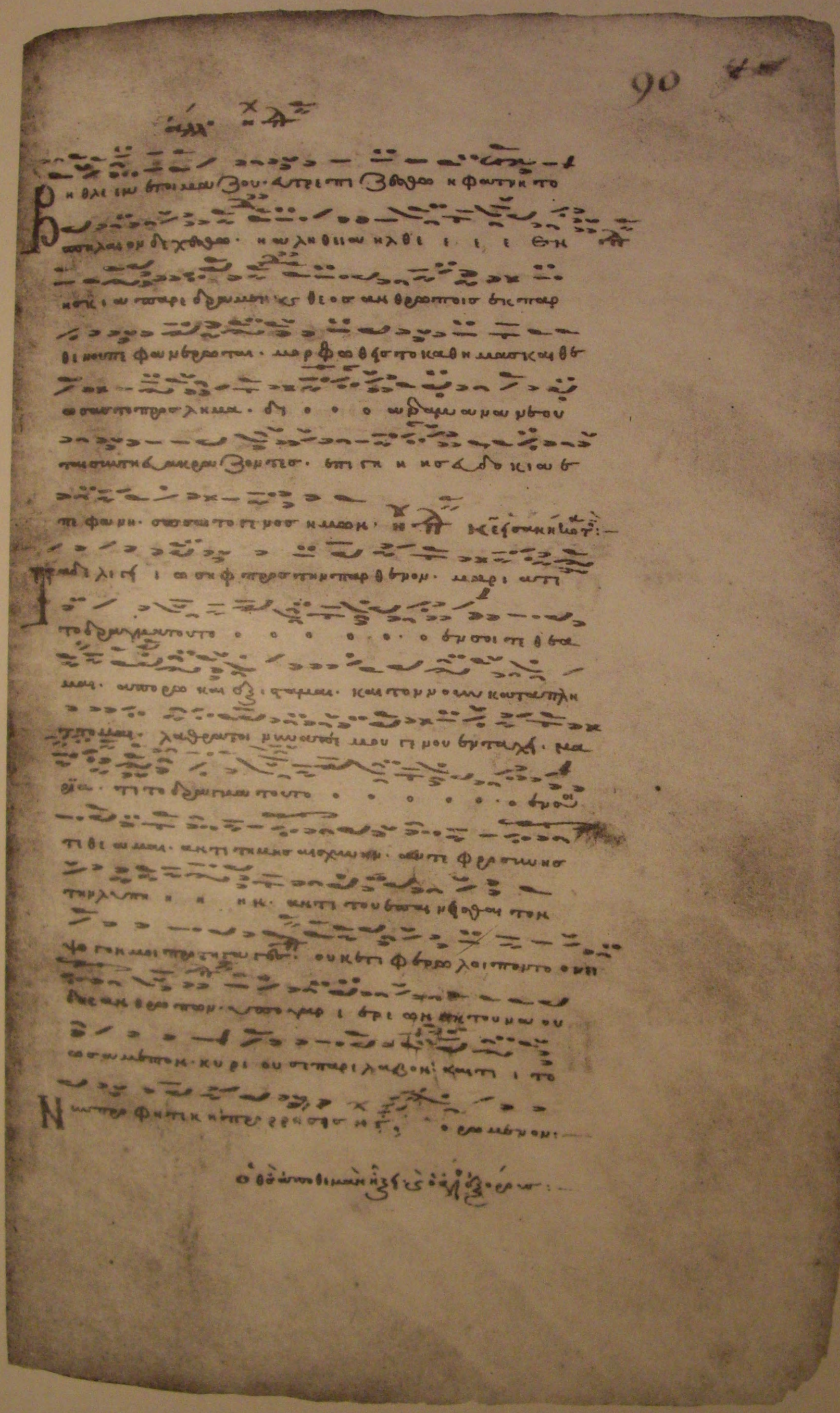

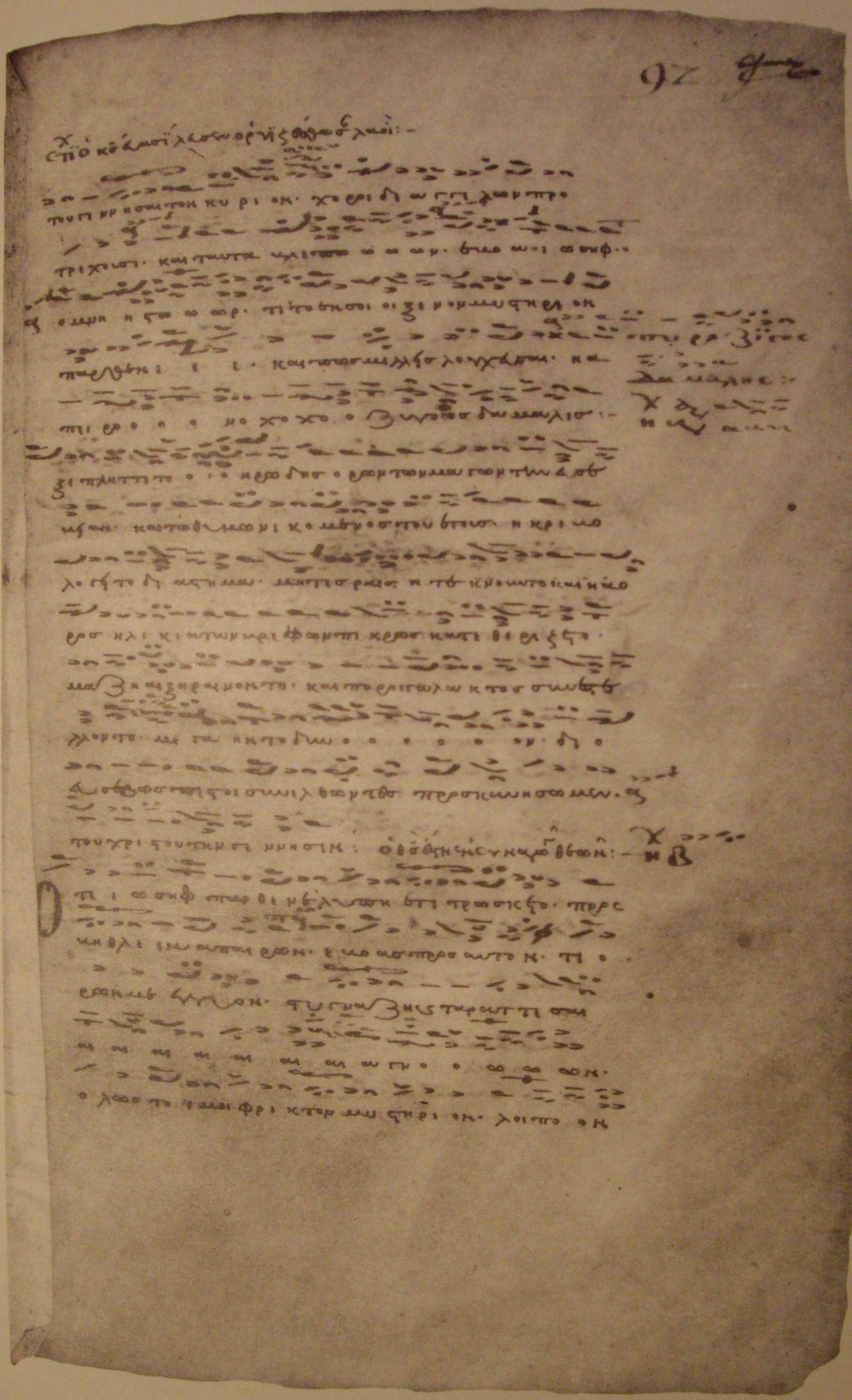

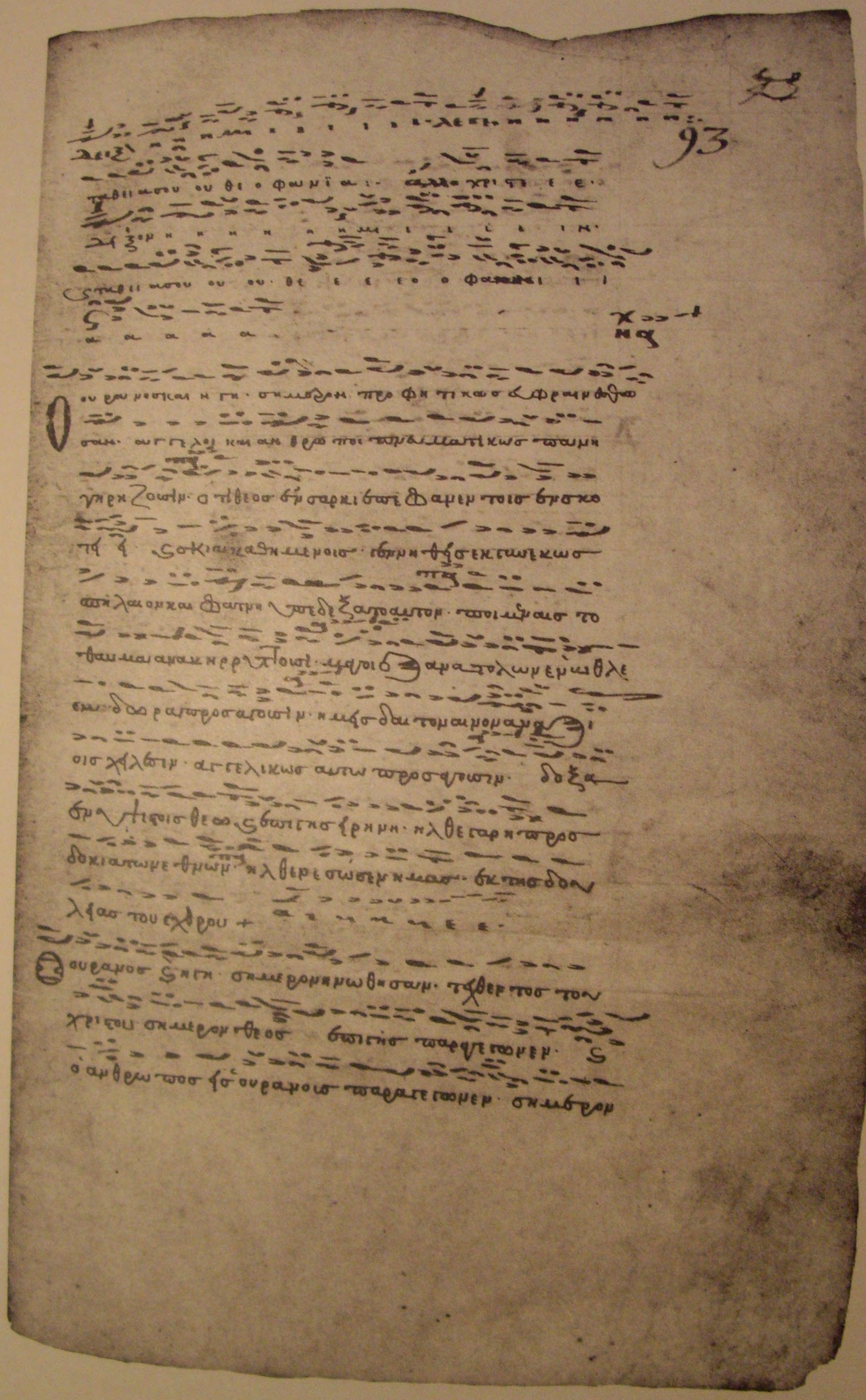

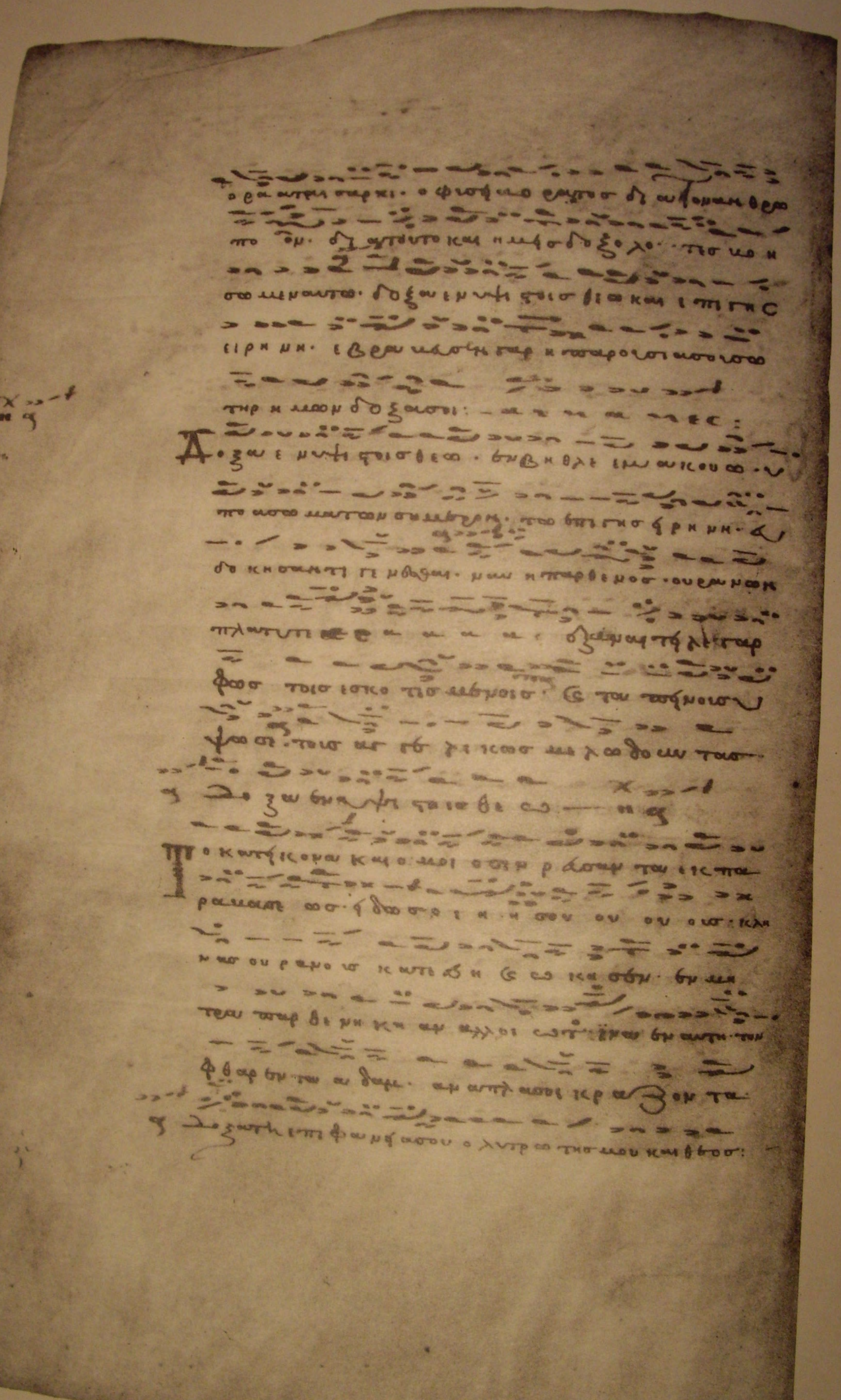

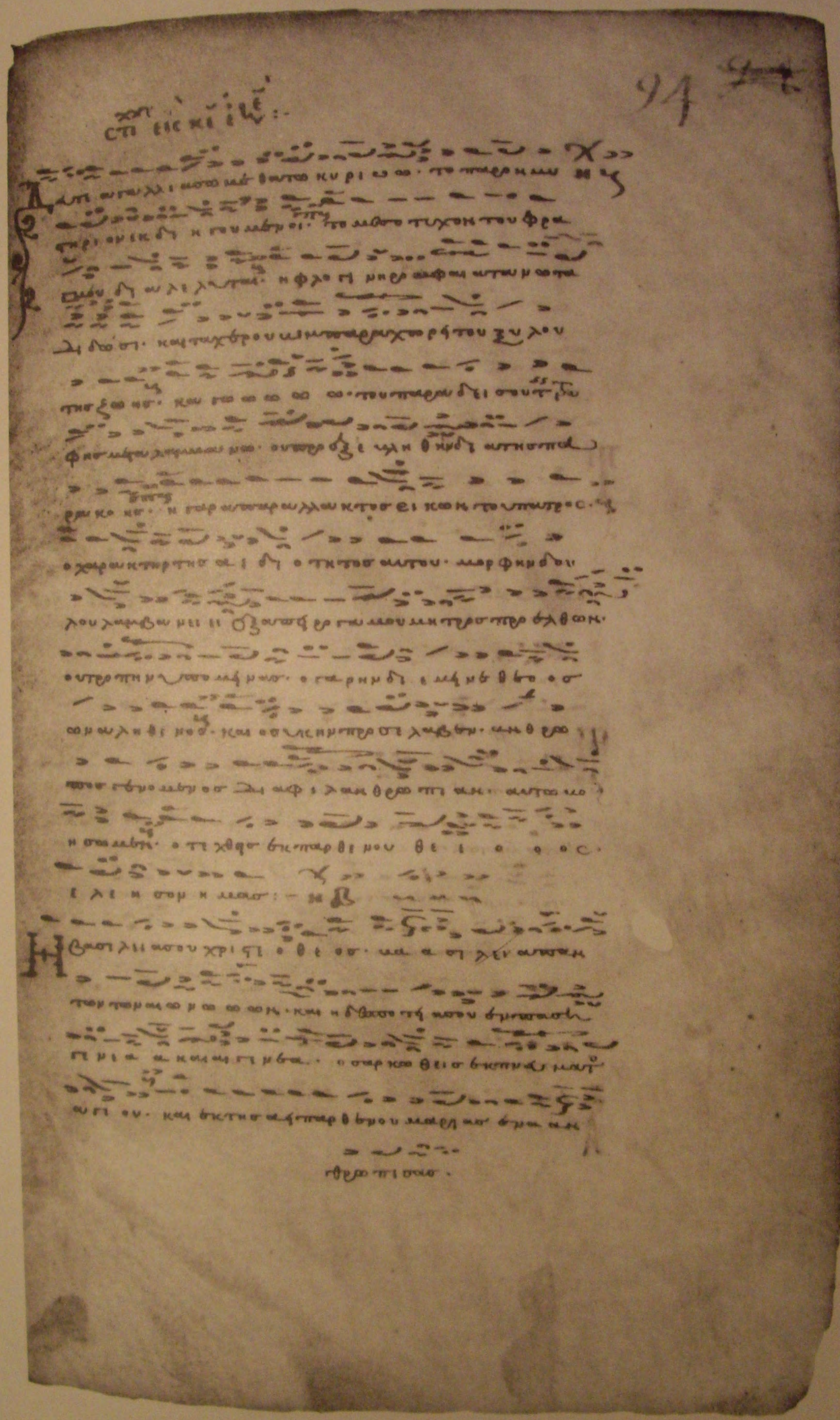

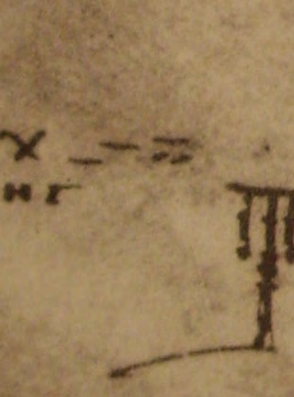

9654

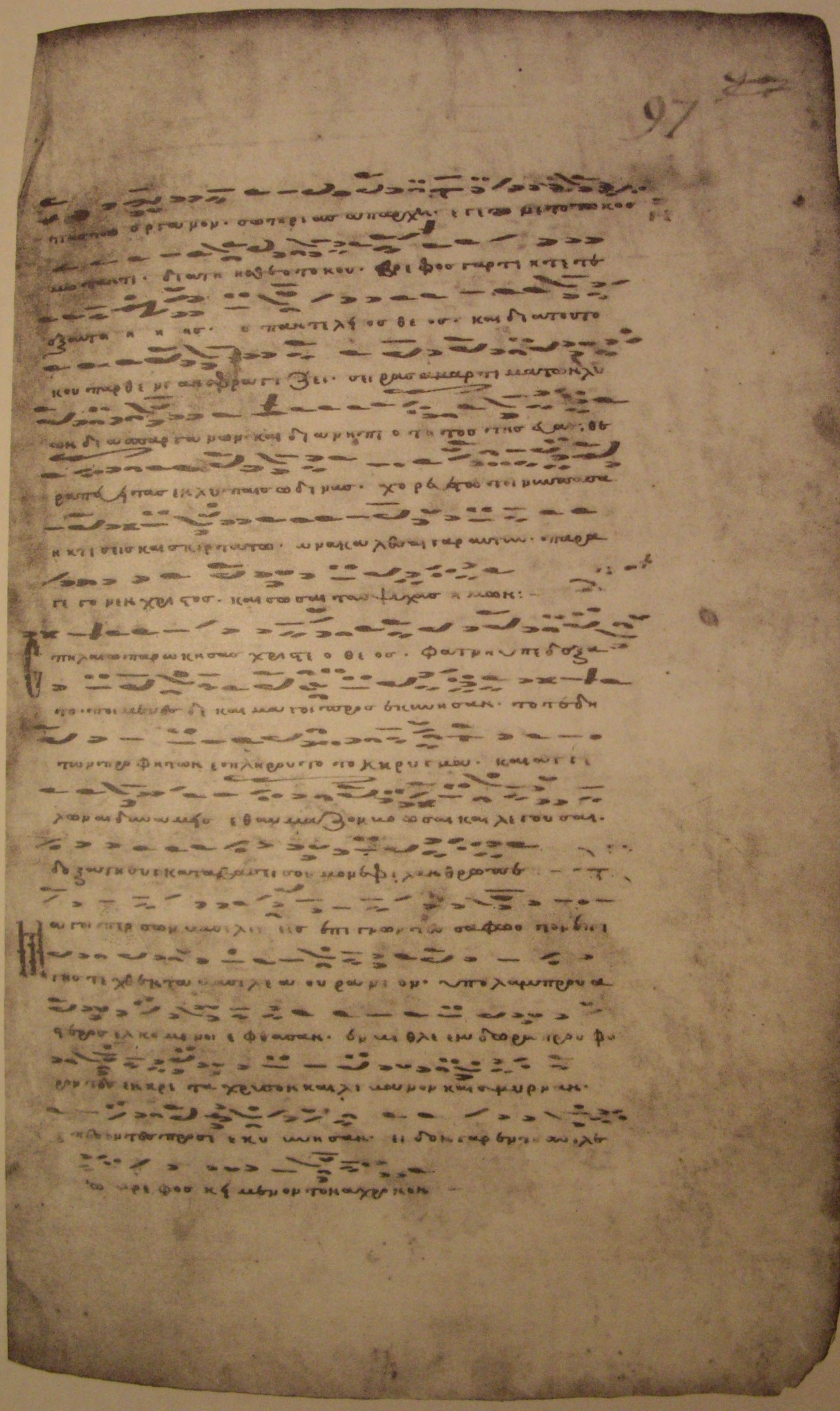

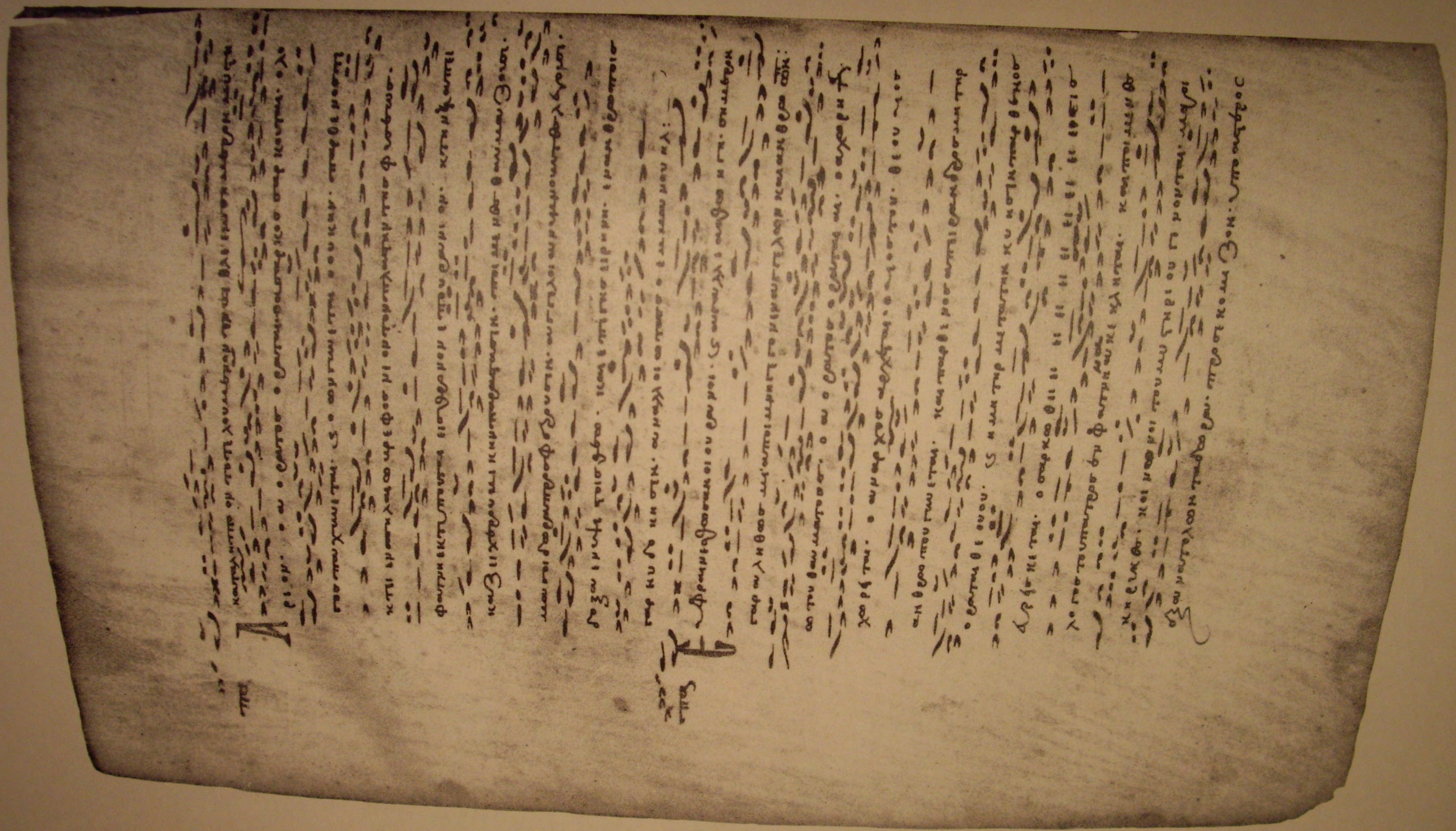

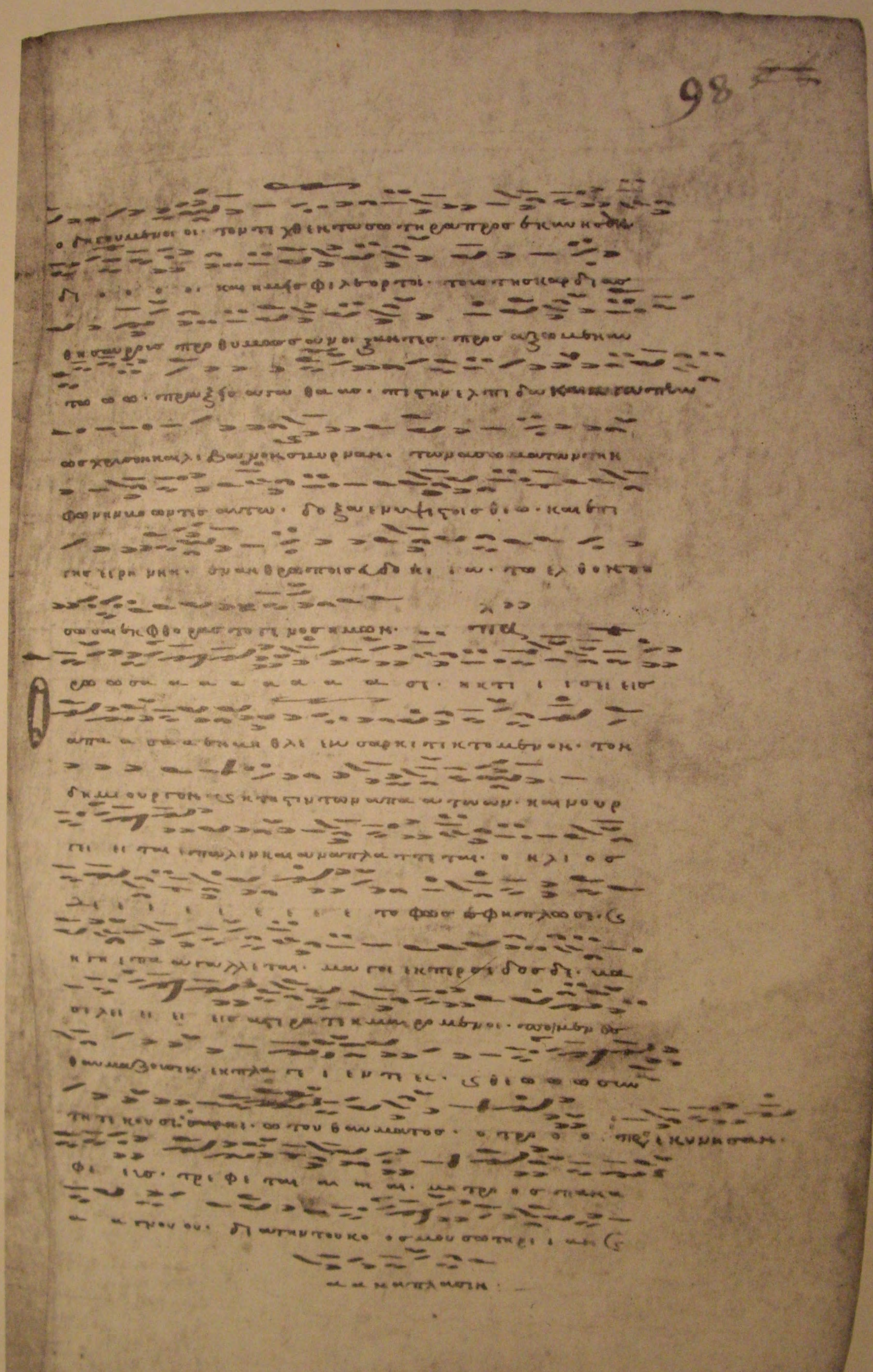

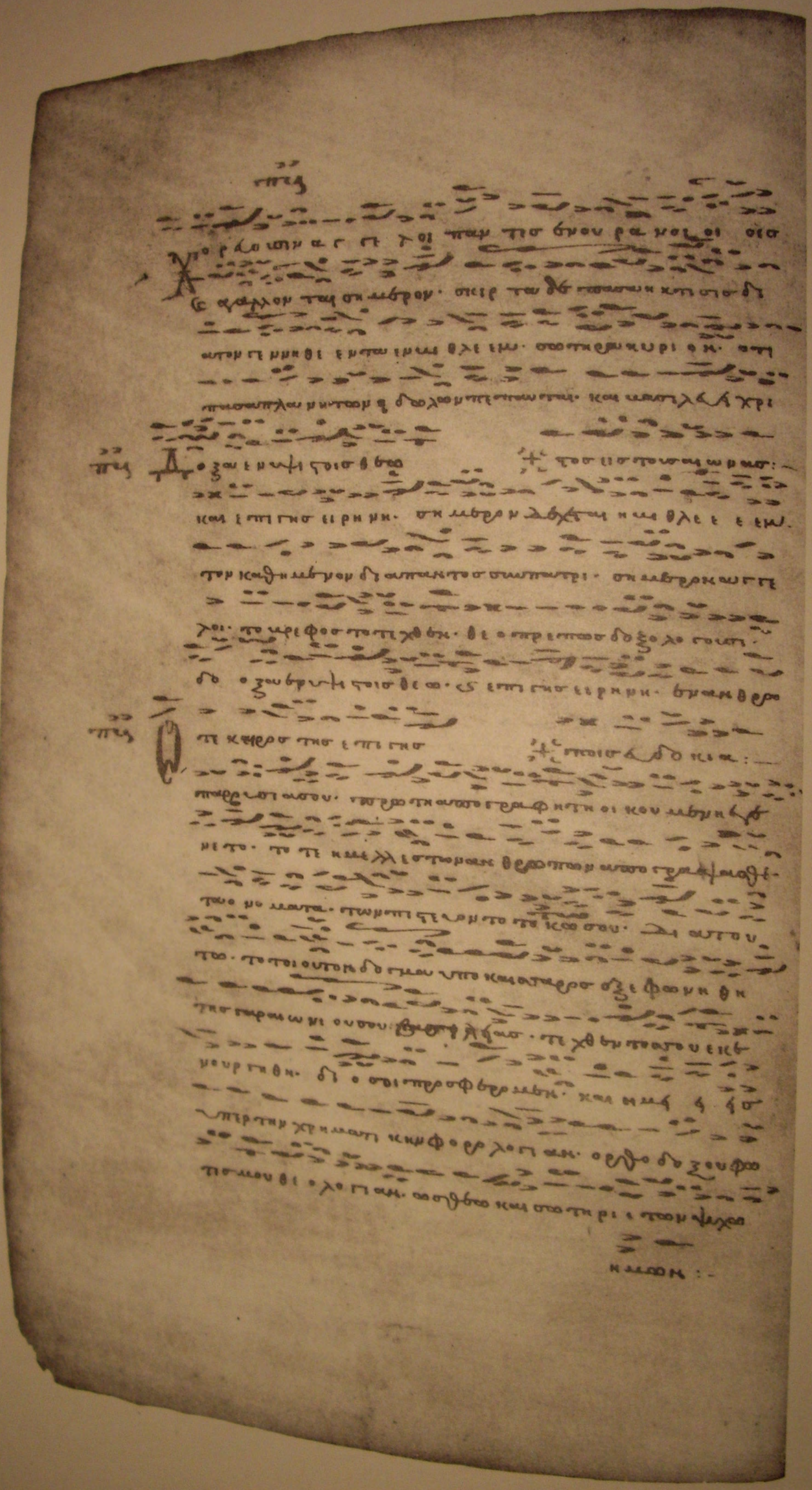

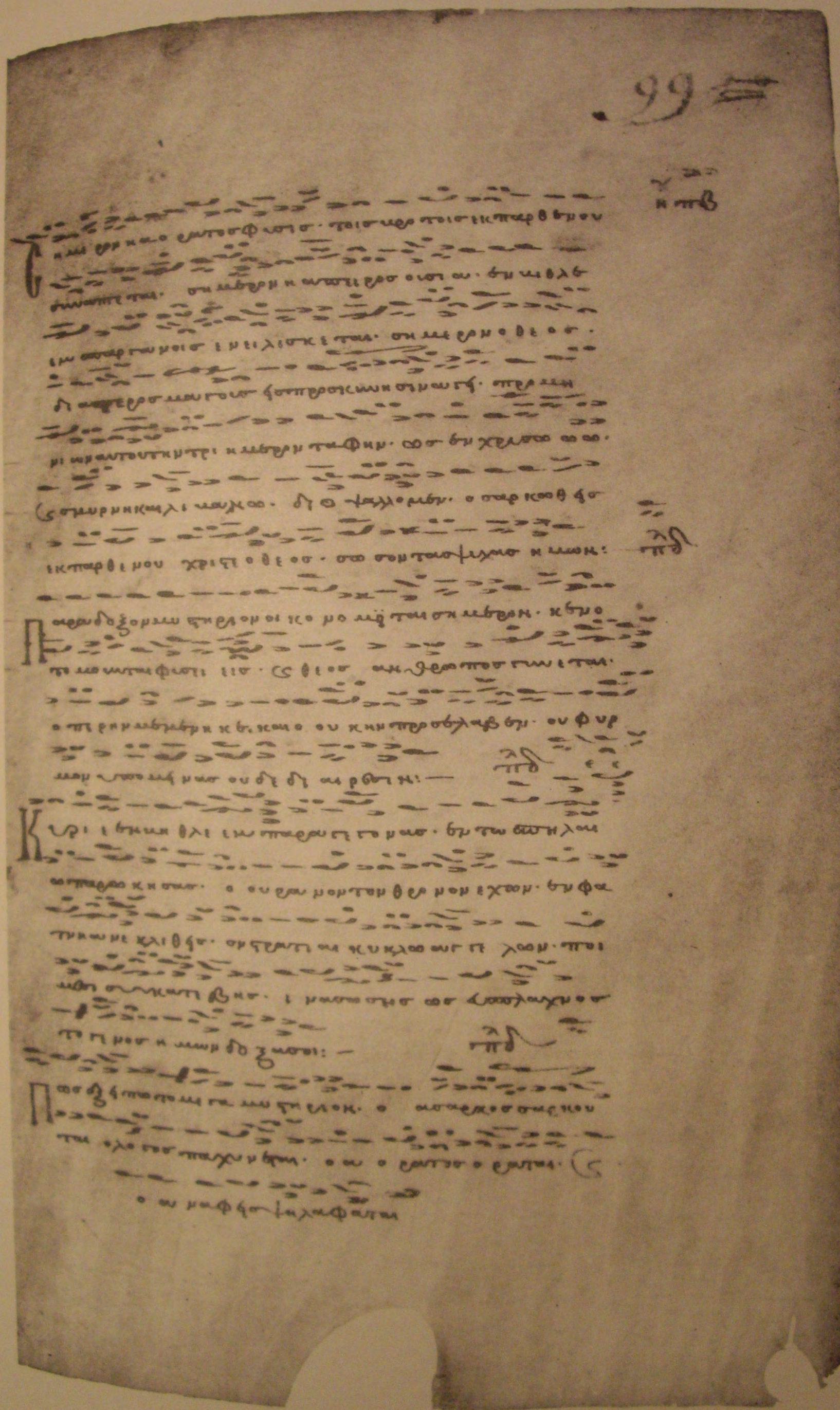

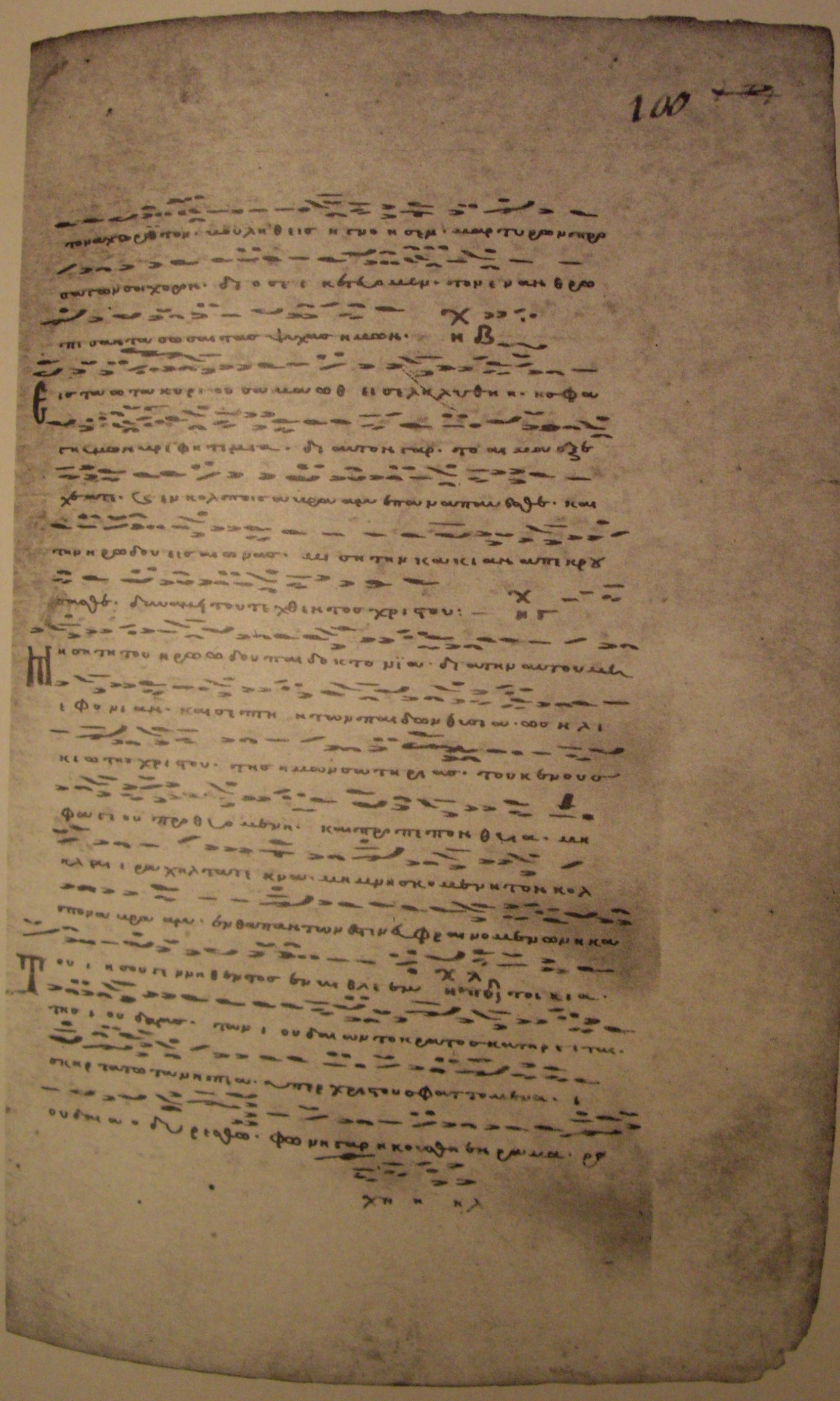

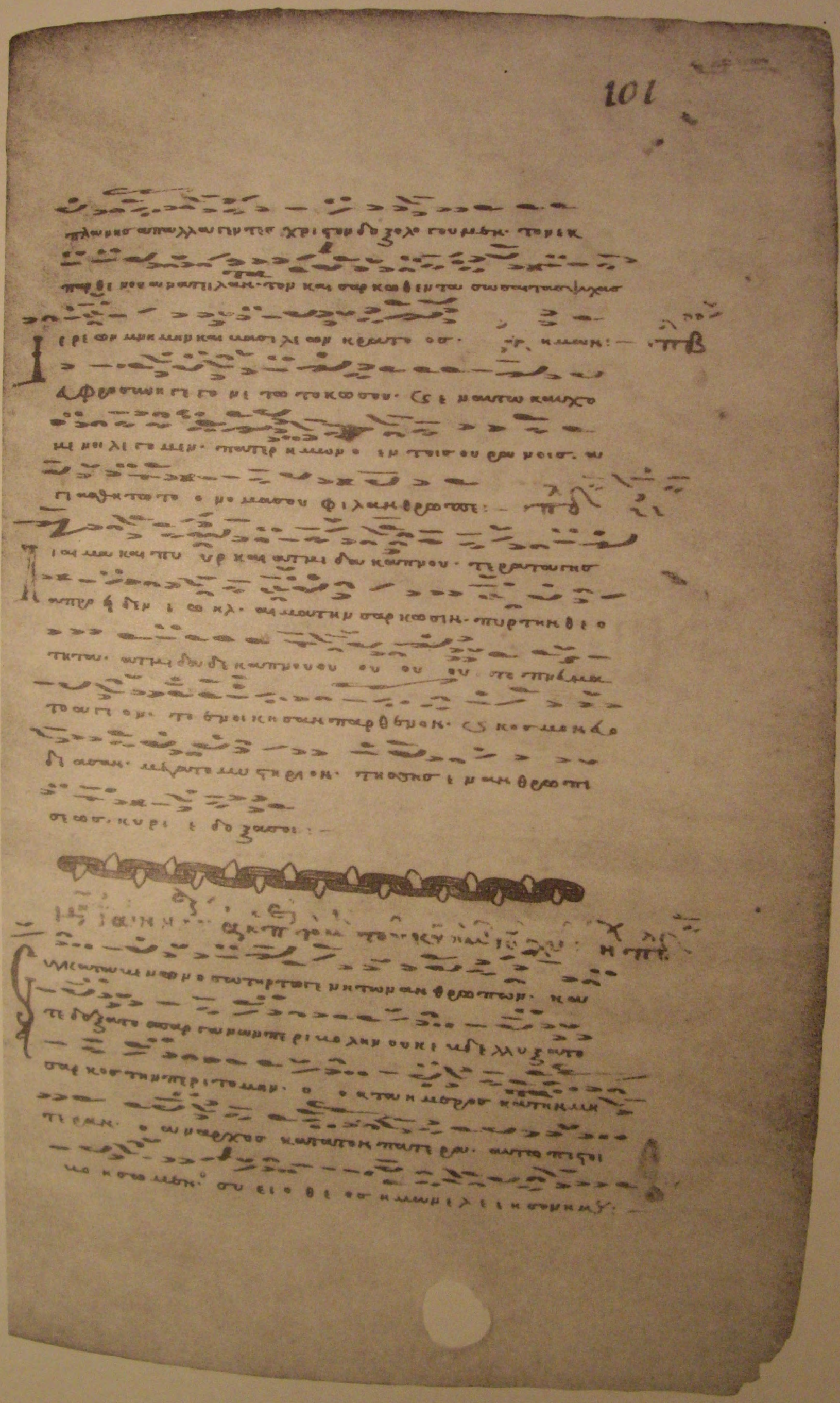

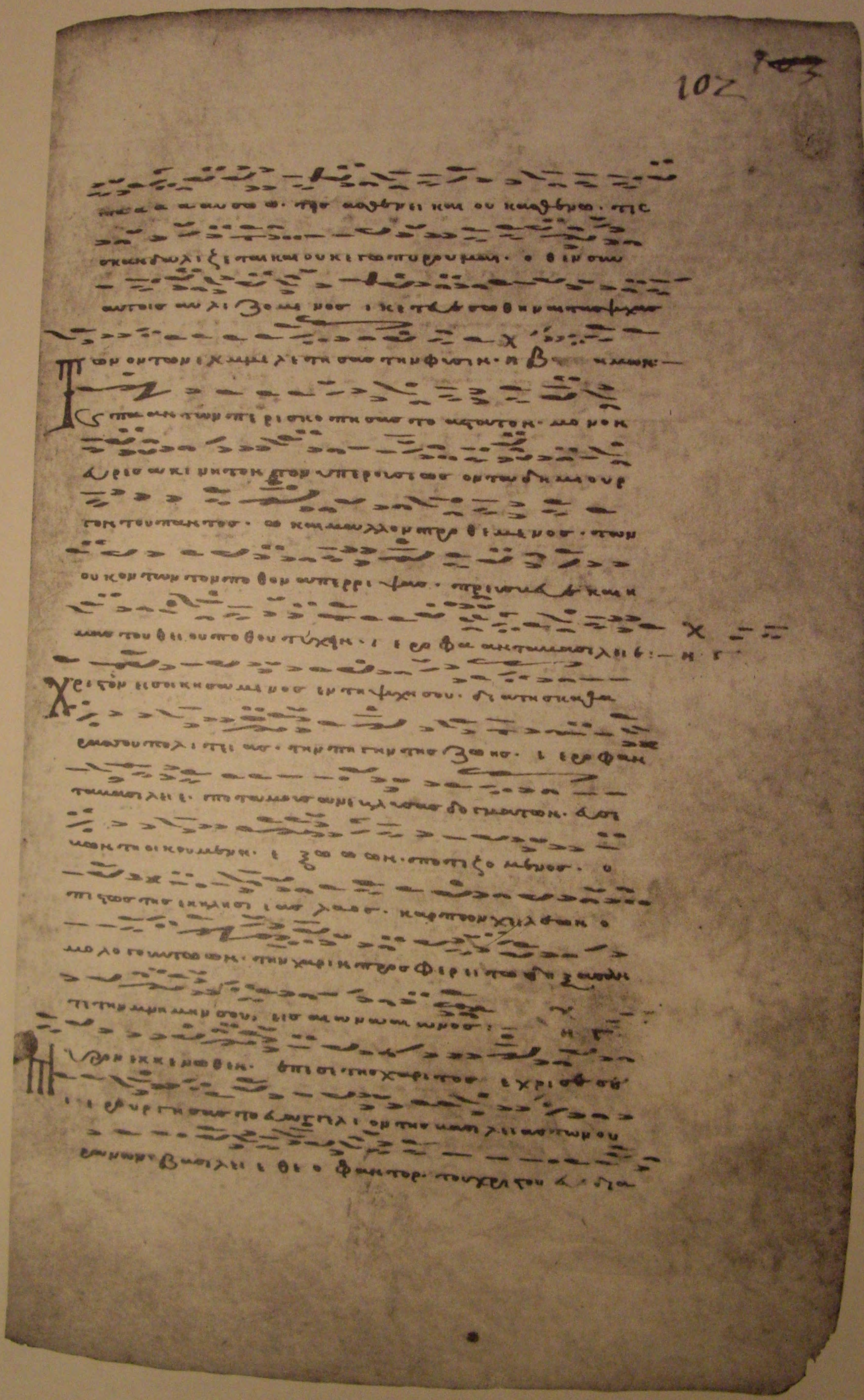

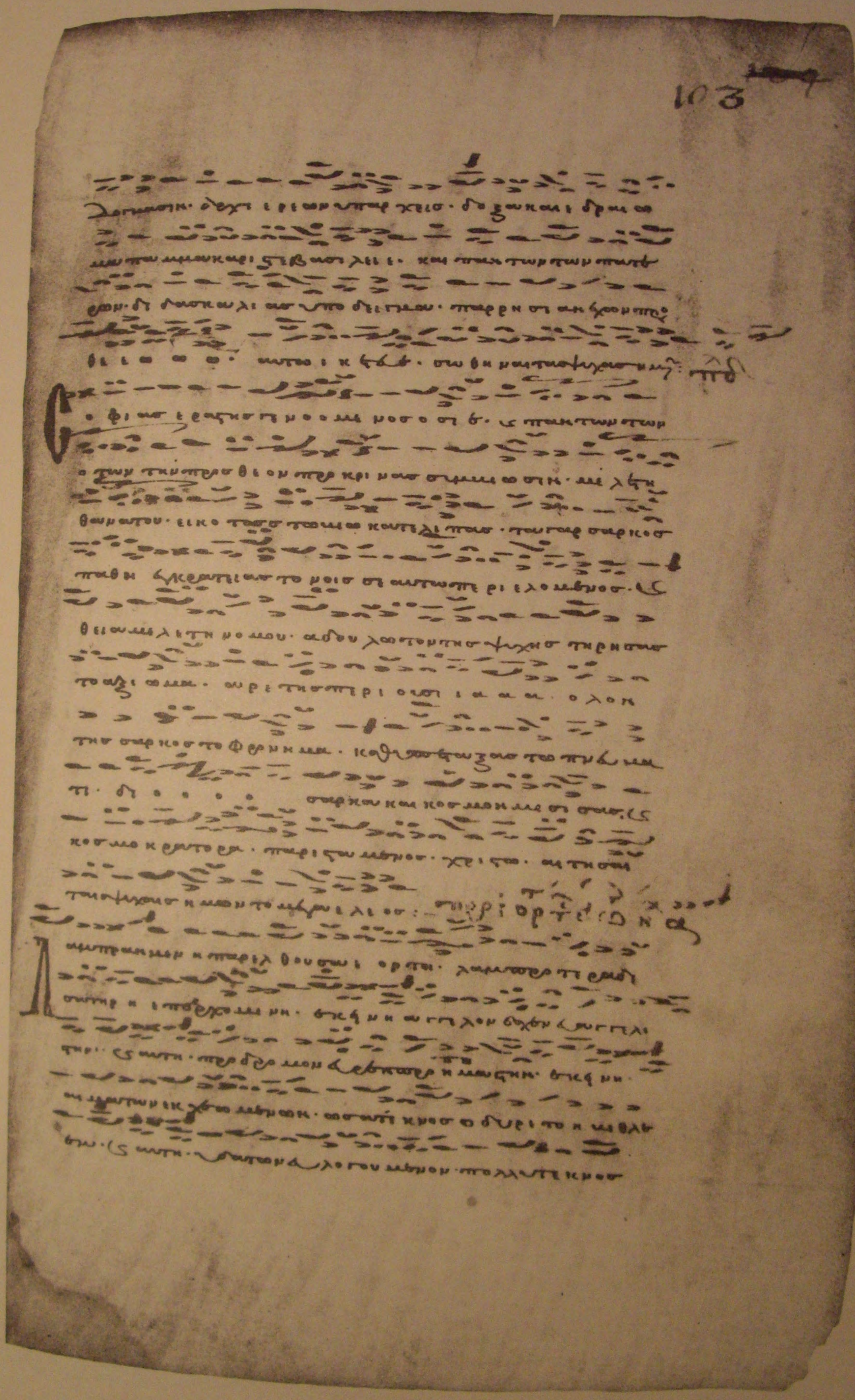

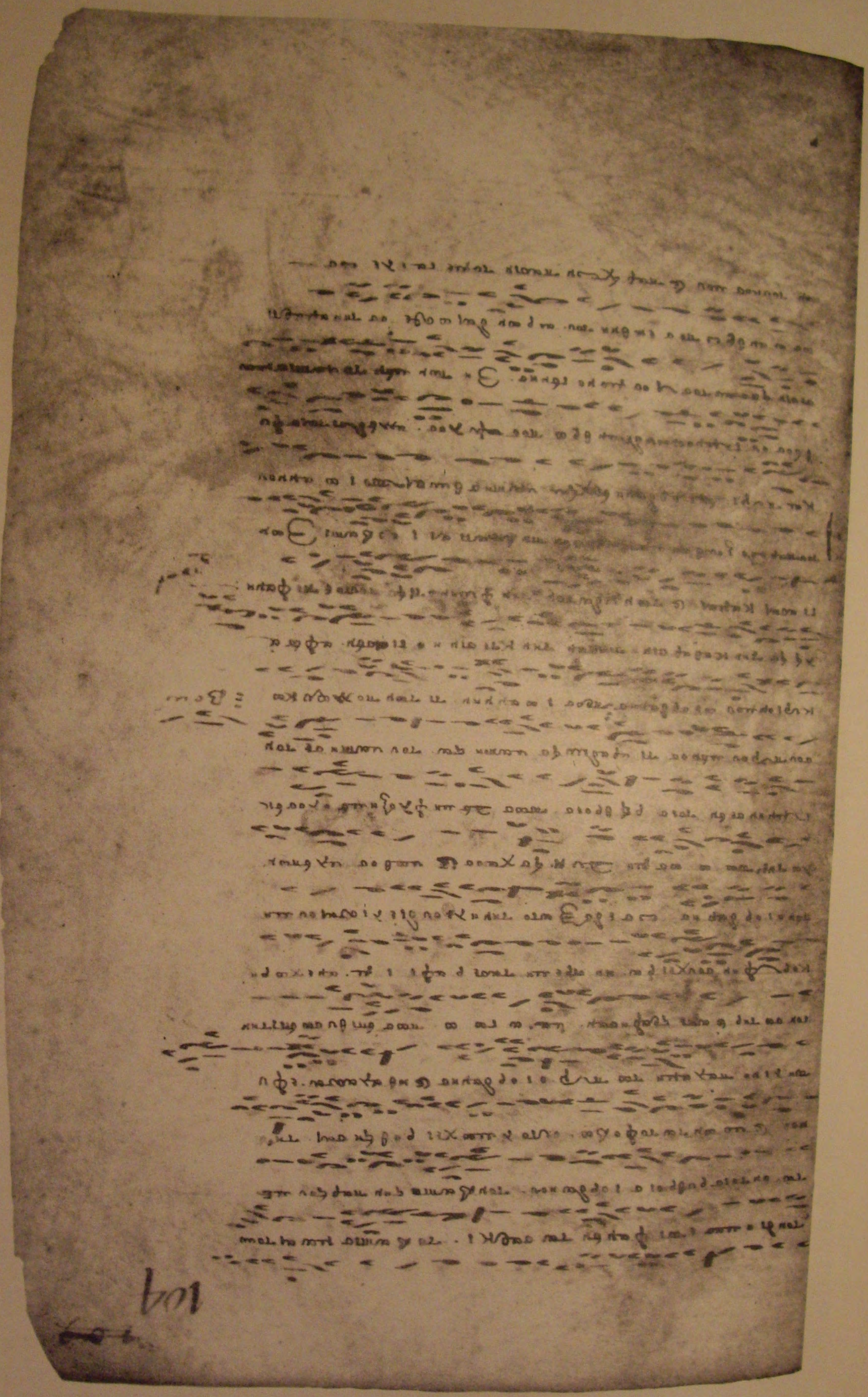

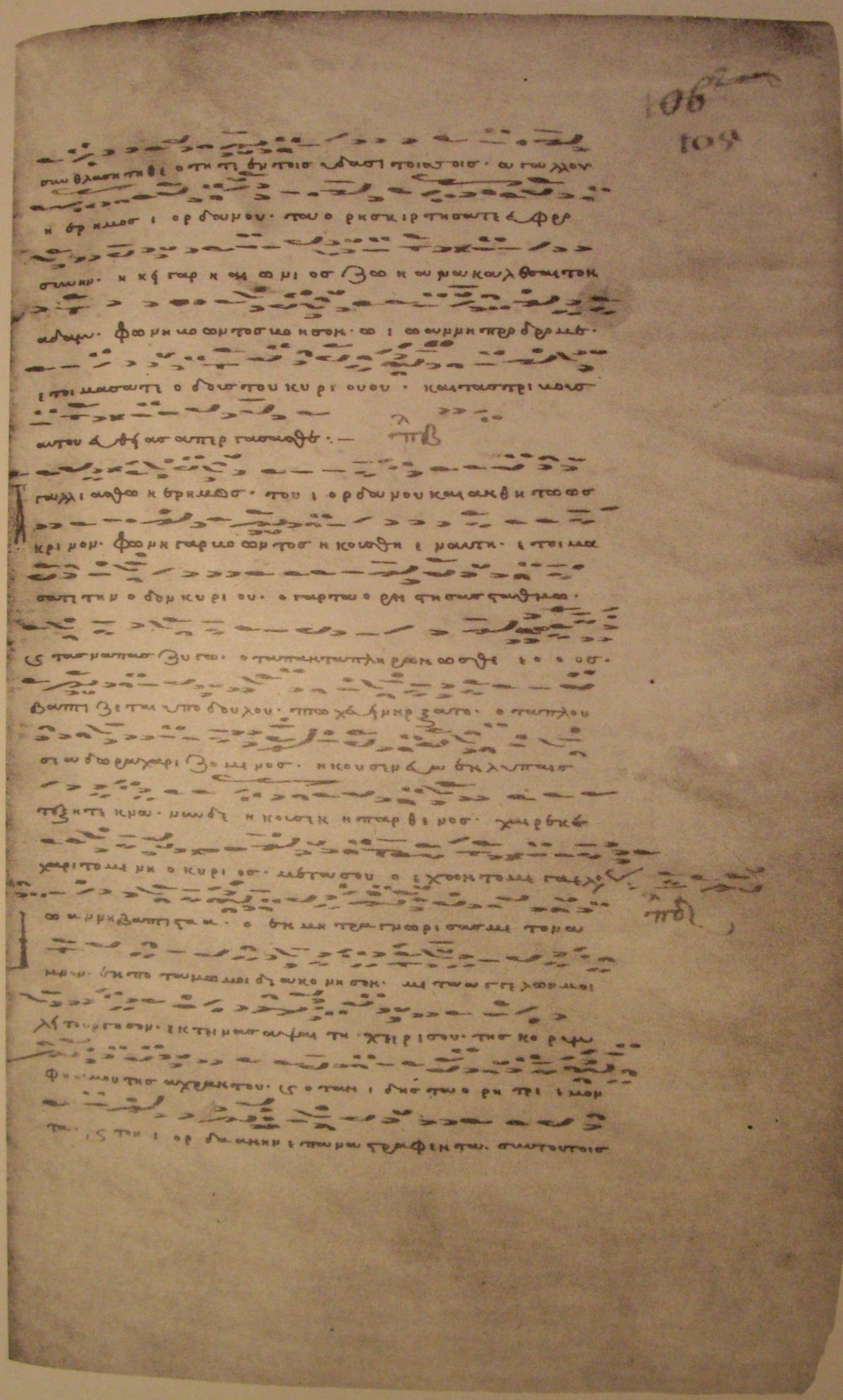

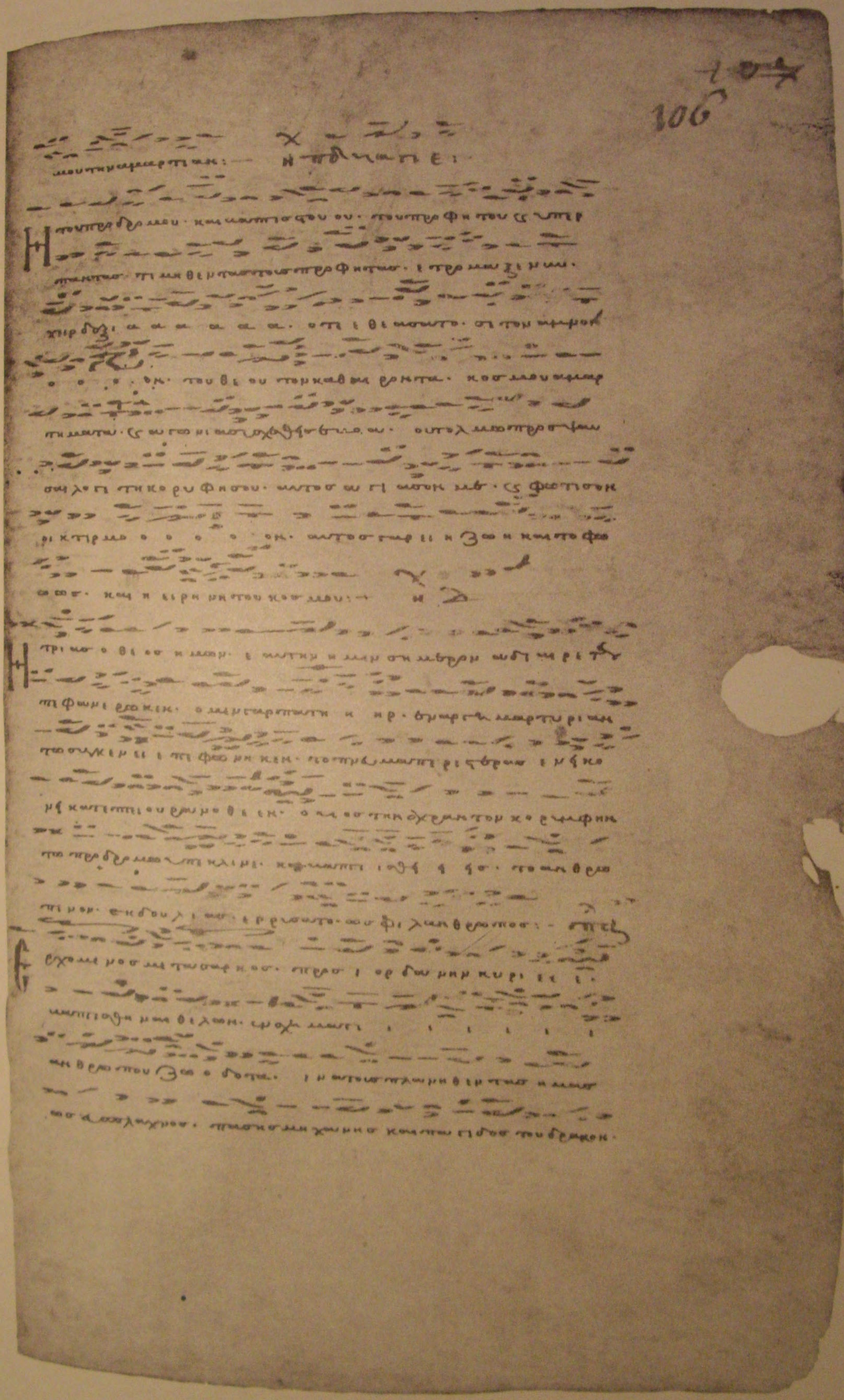

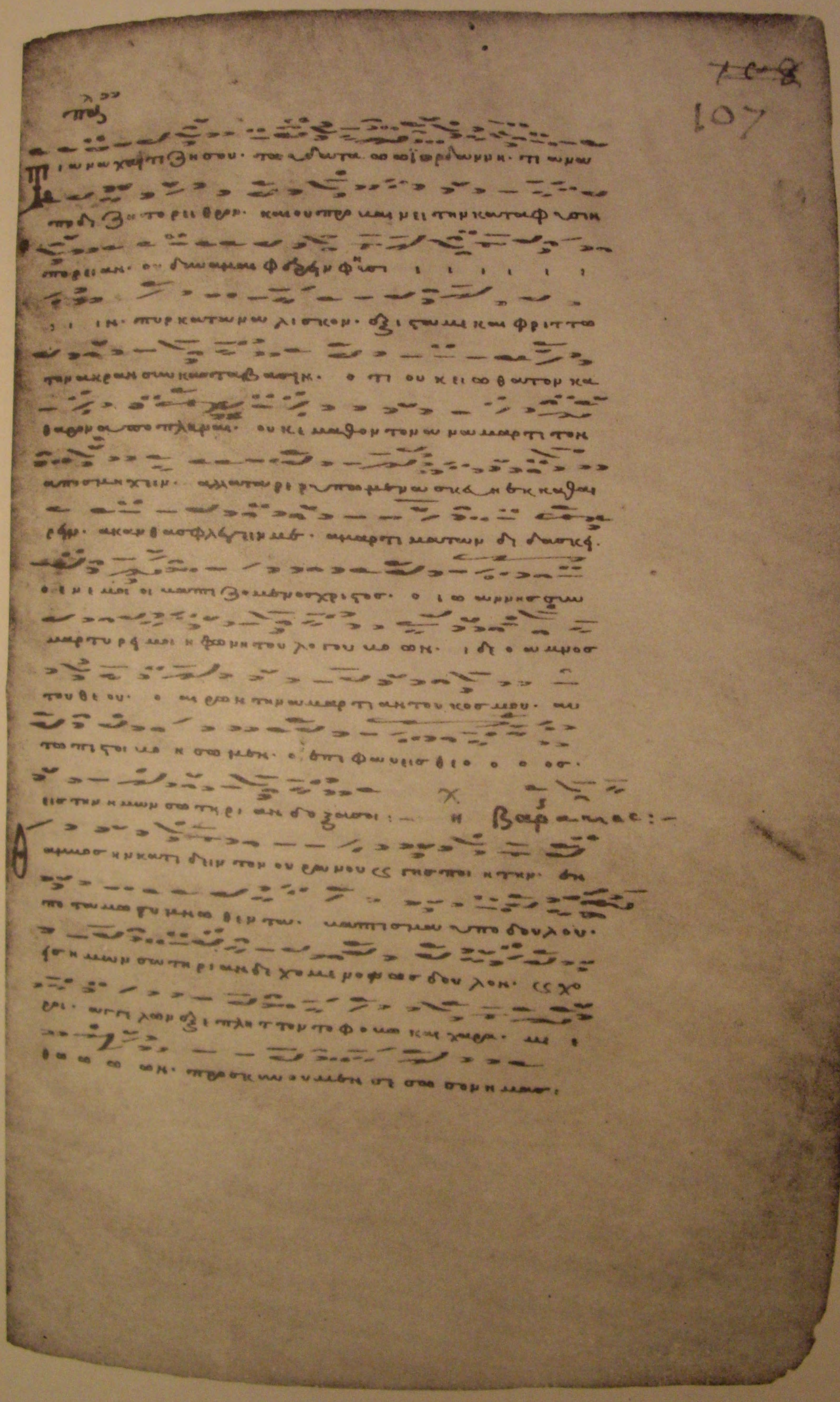

801

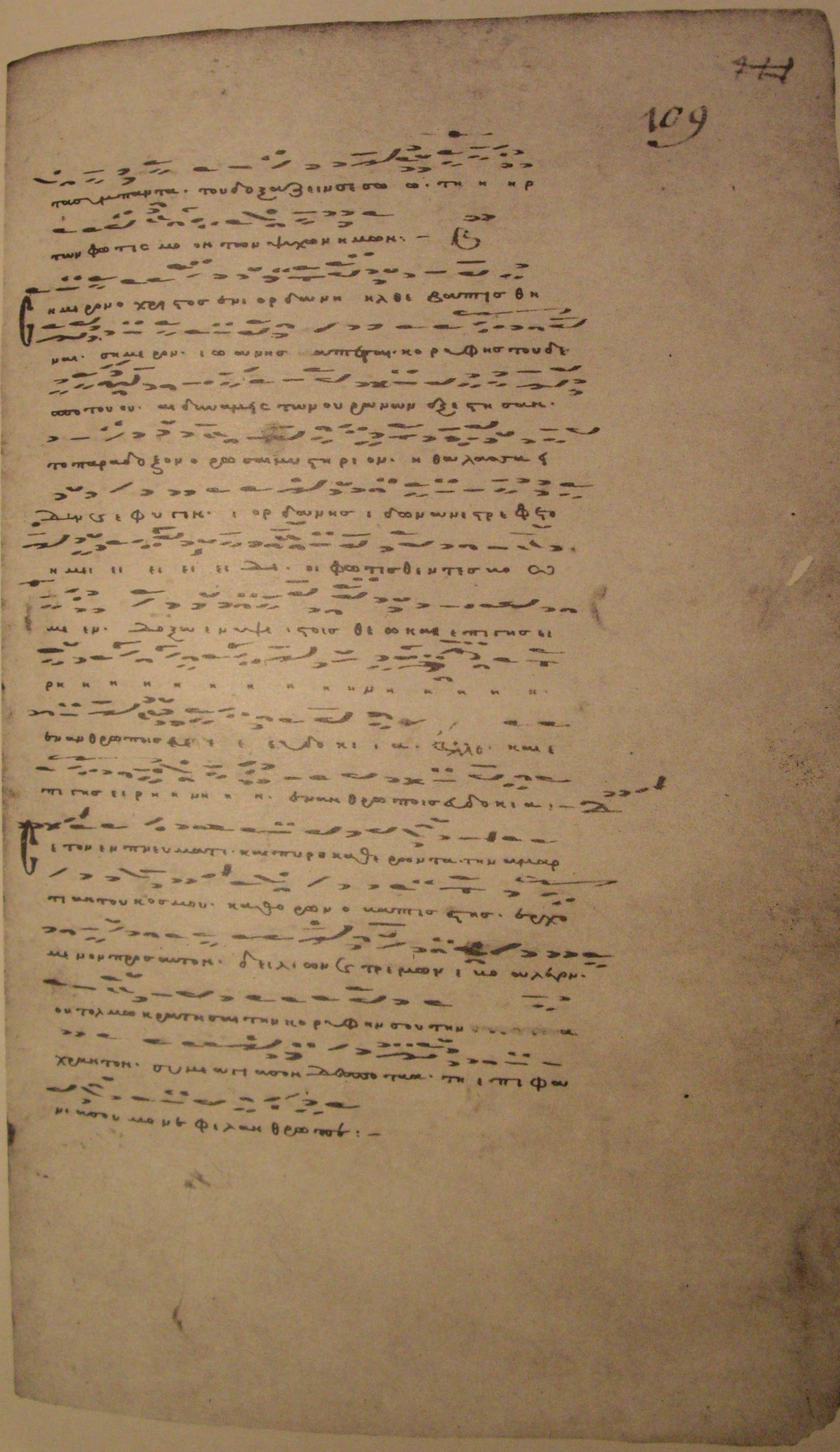

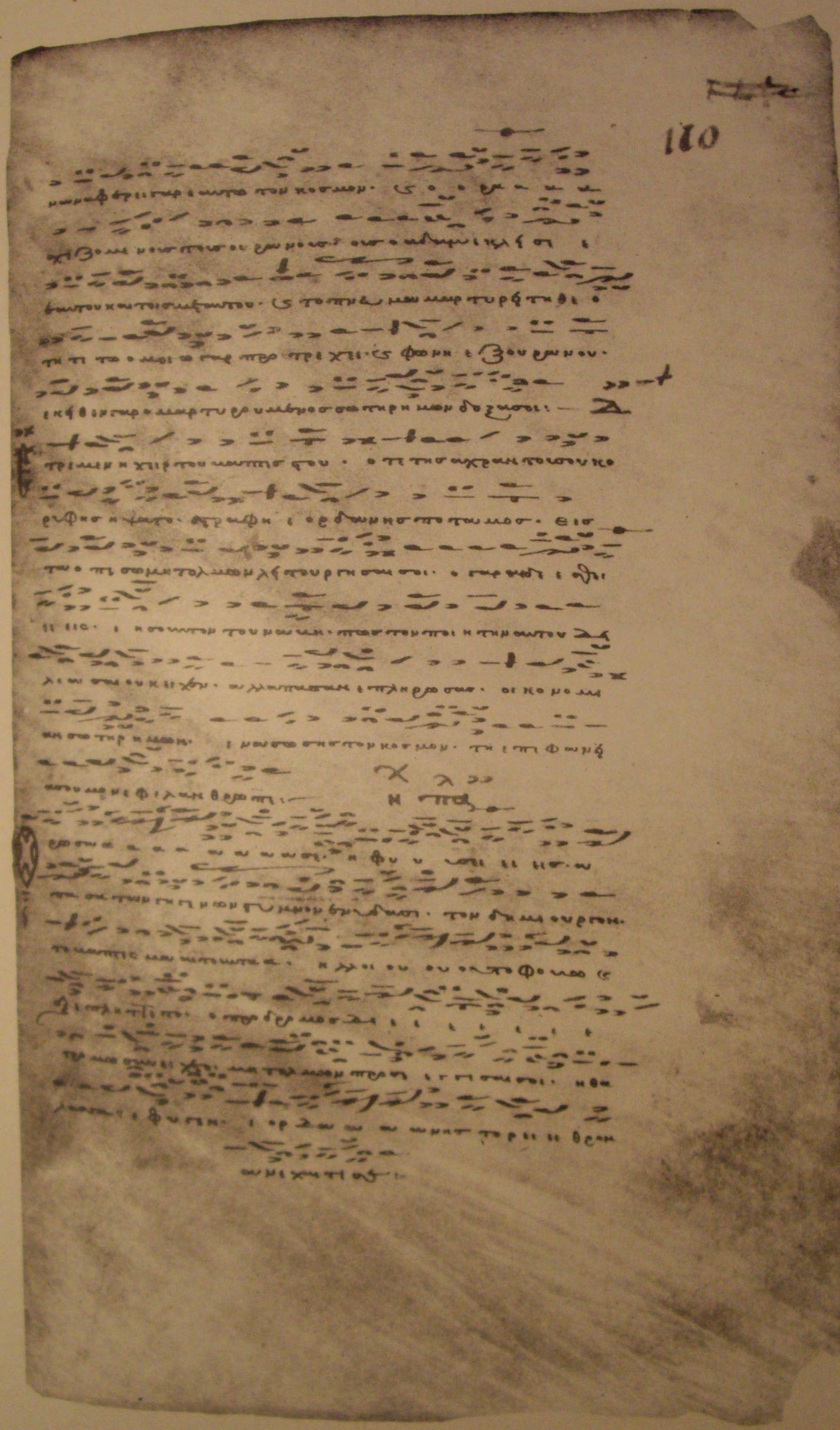

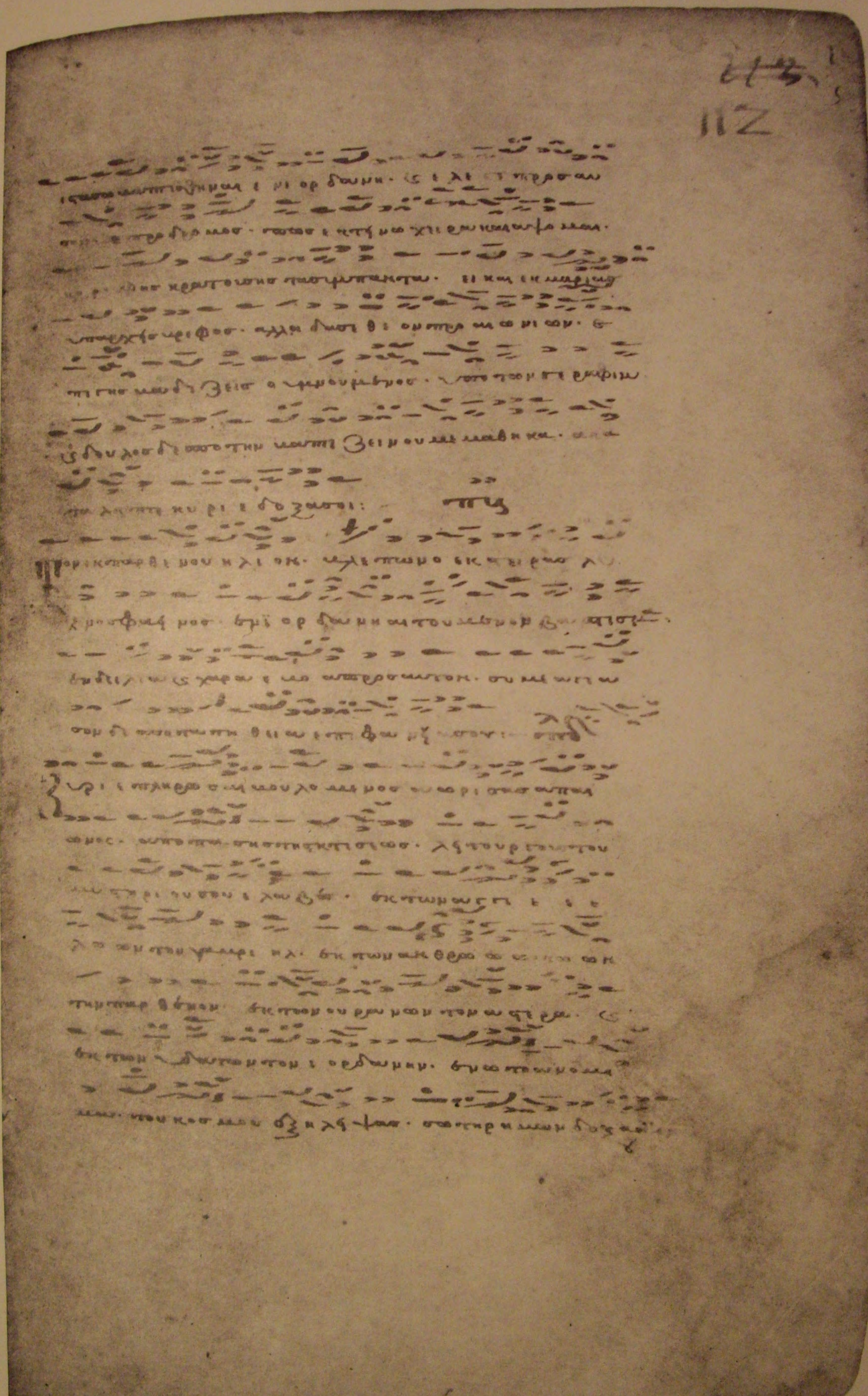

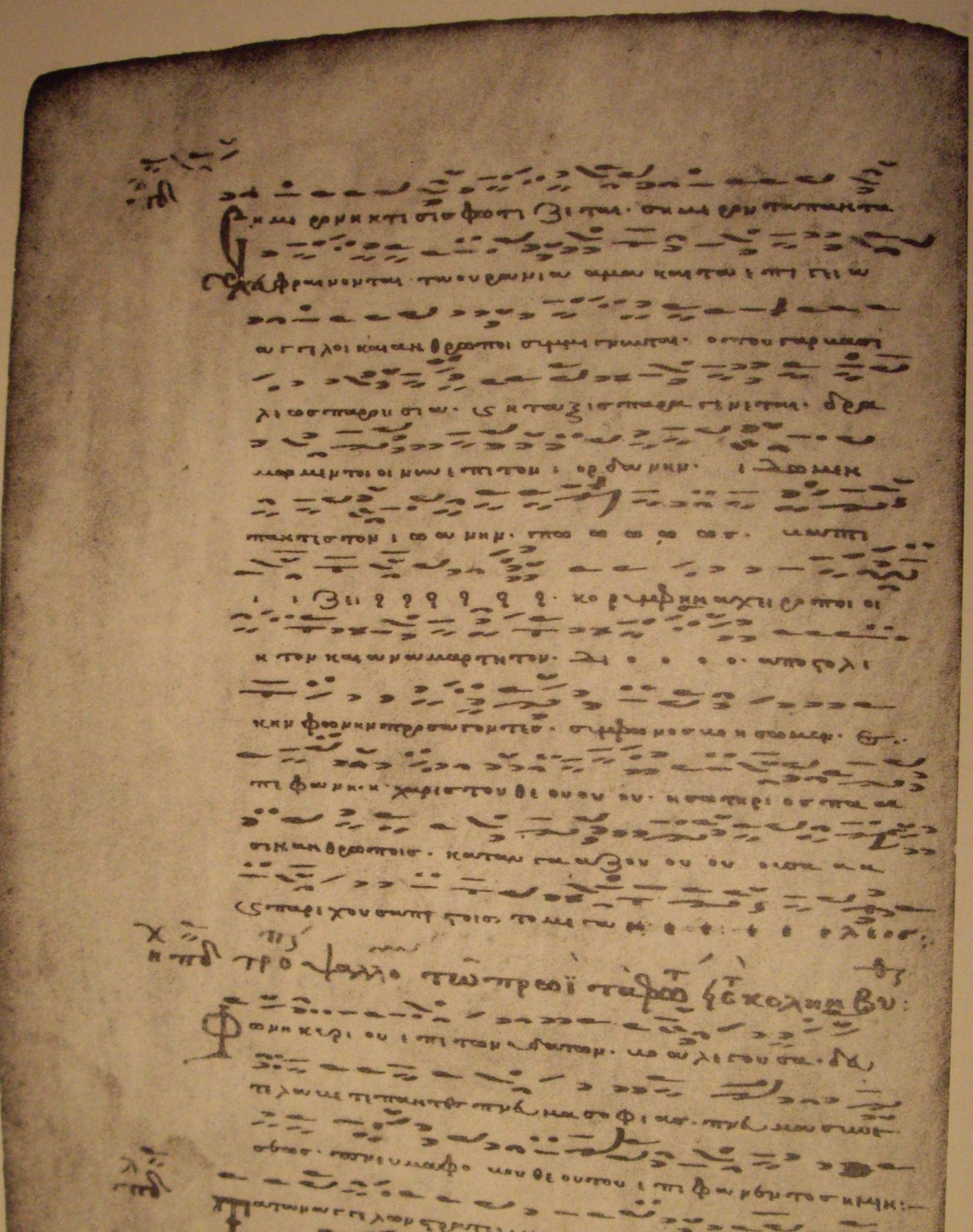

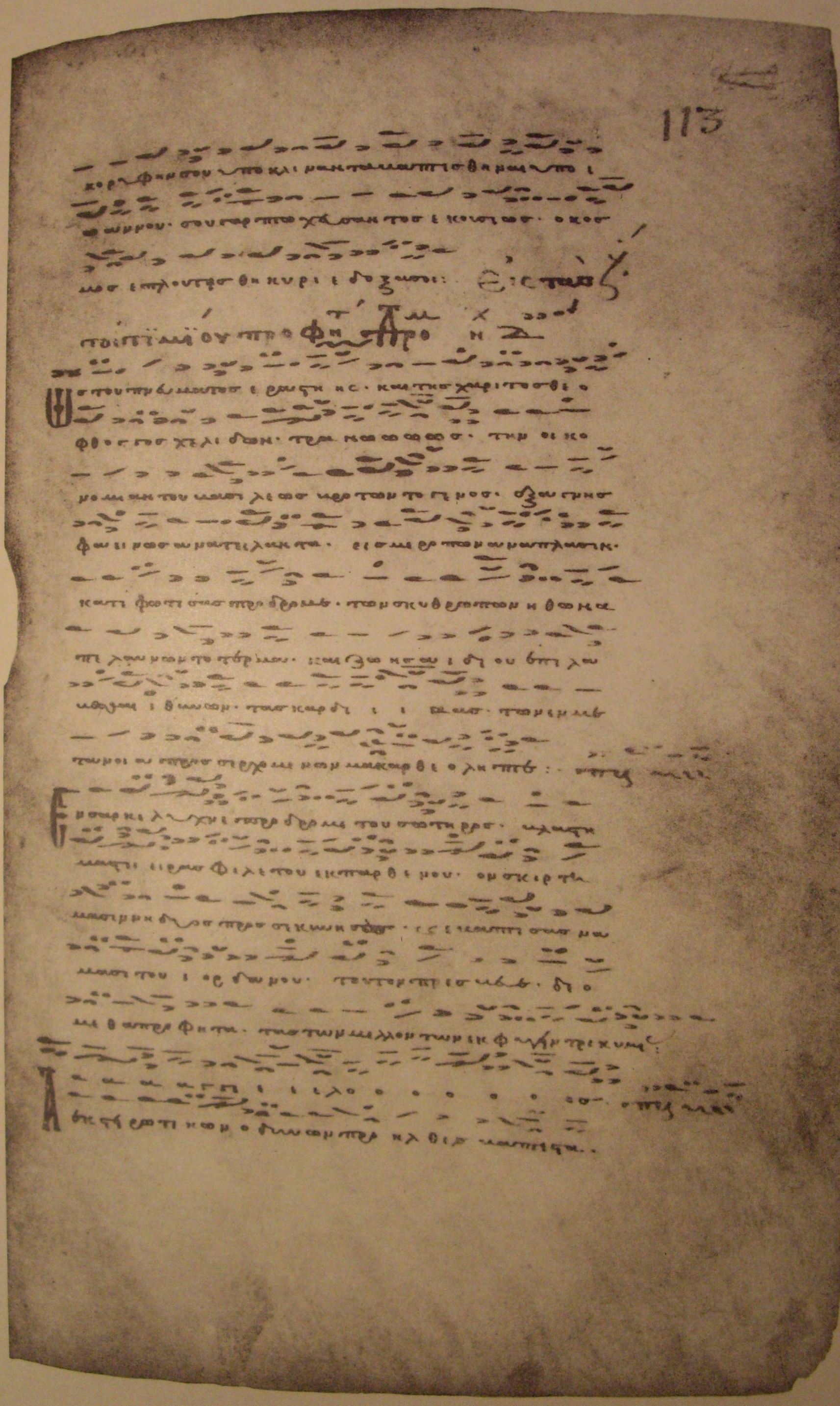

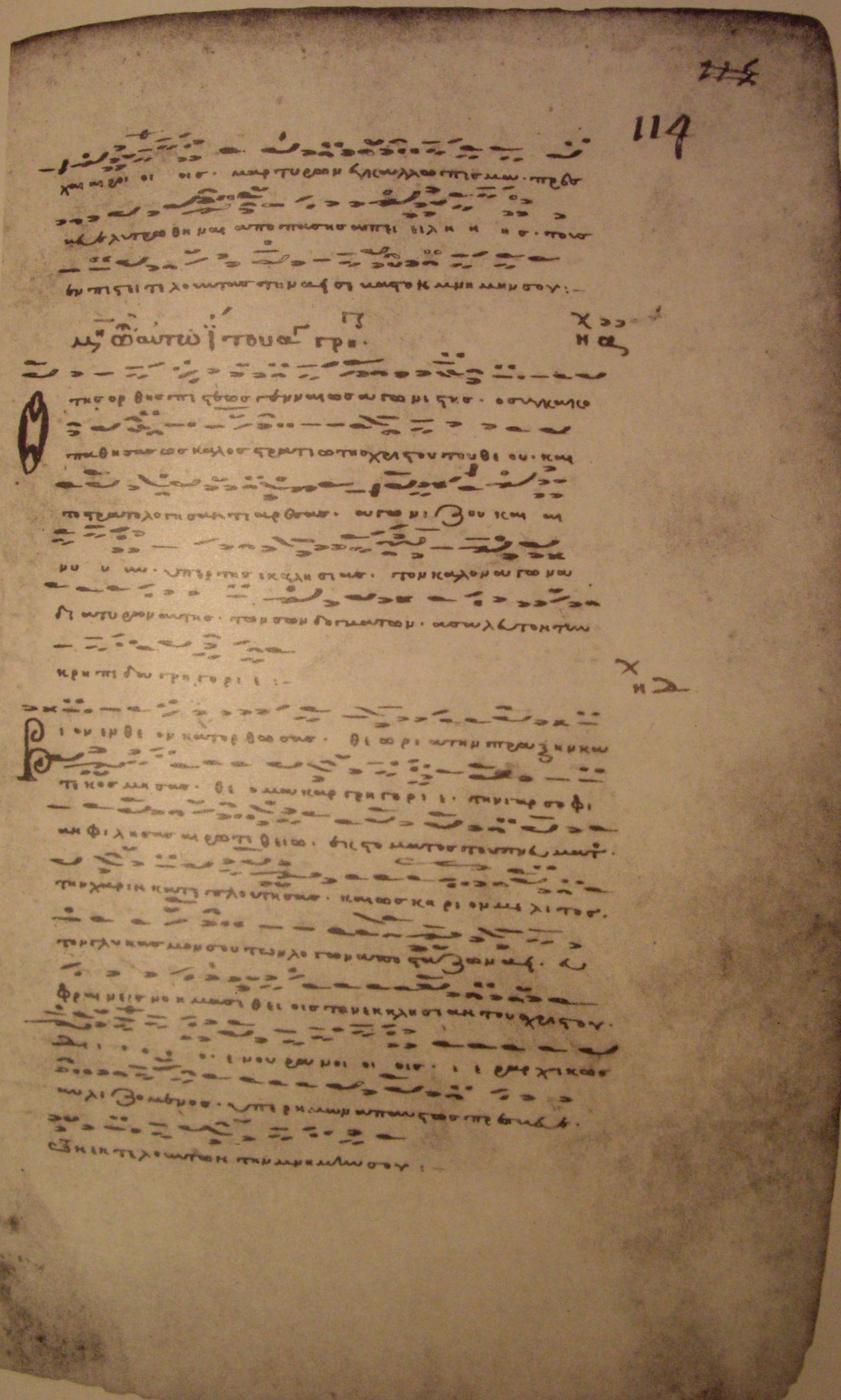

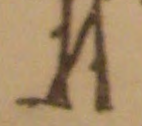

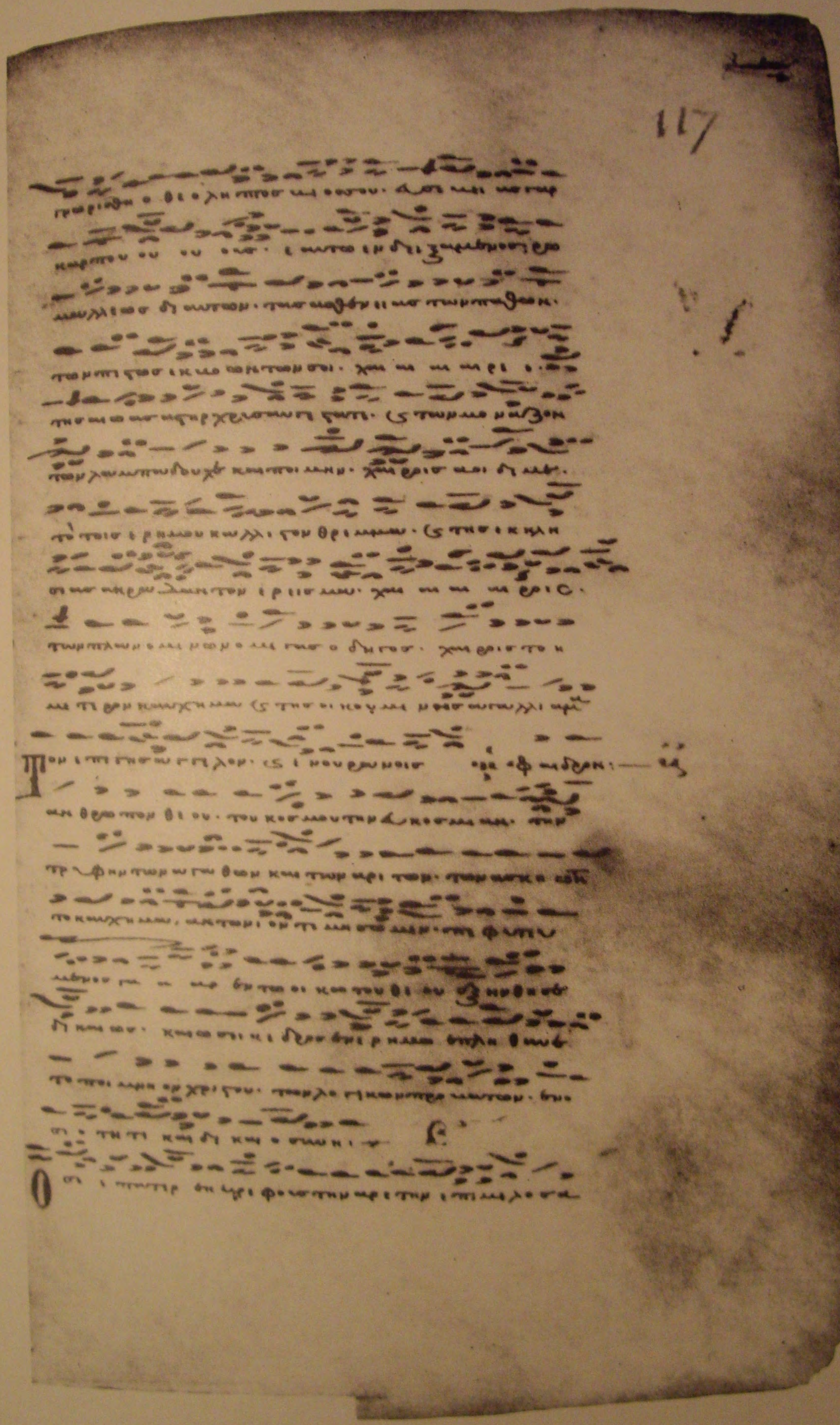

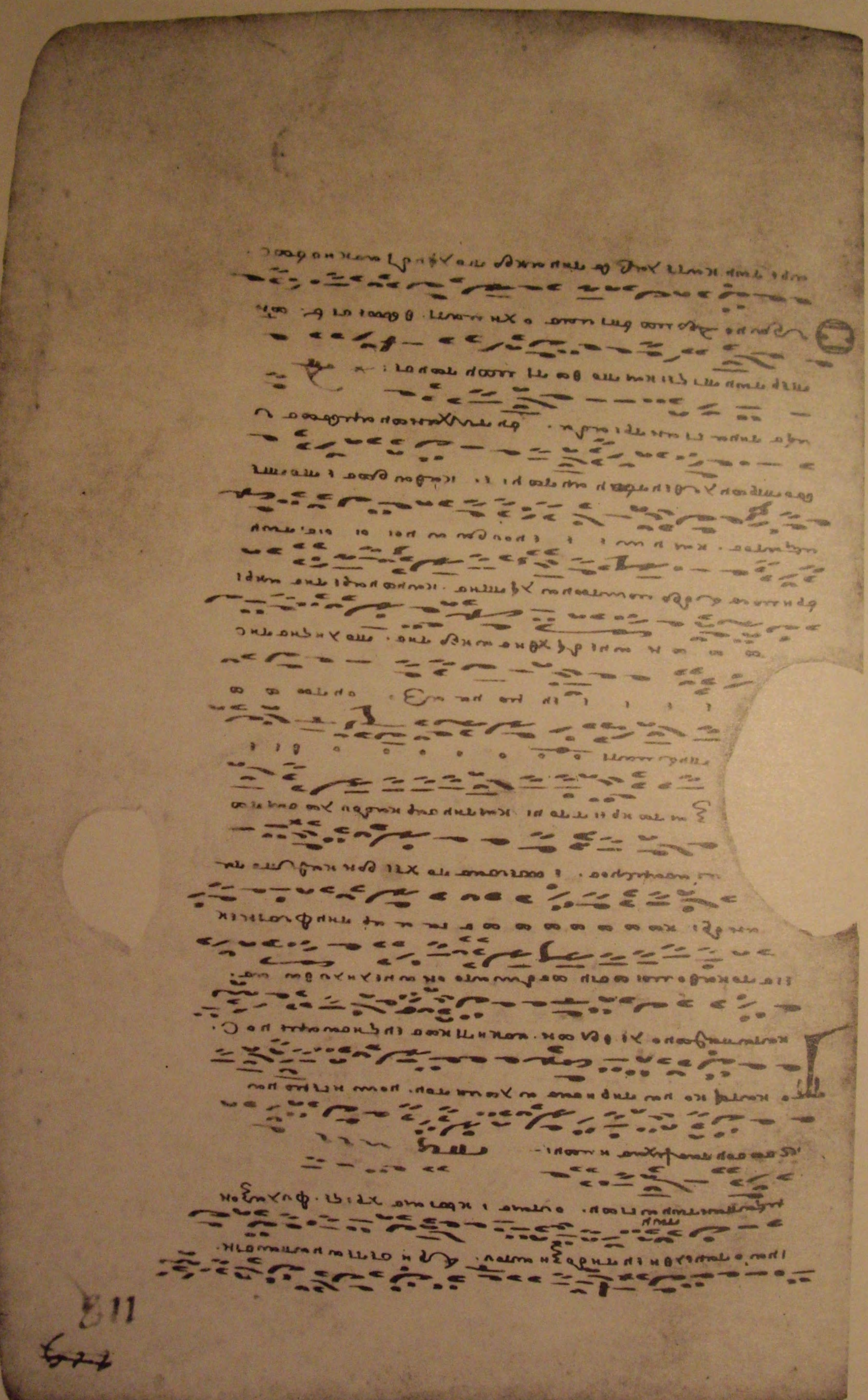

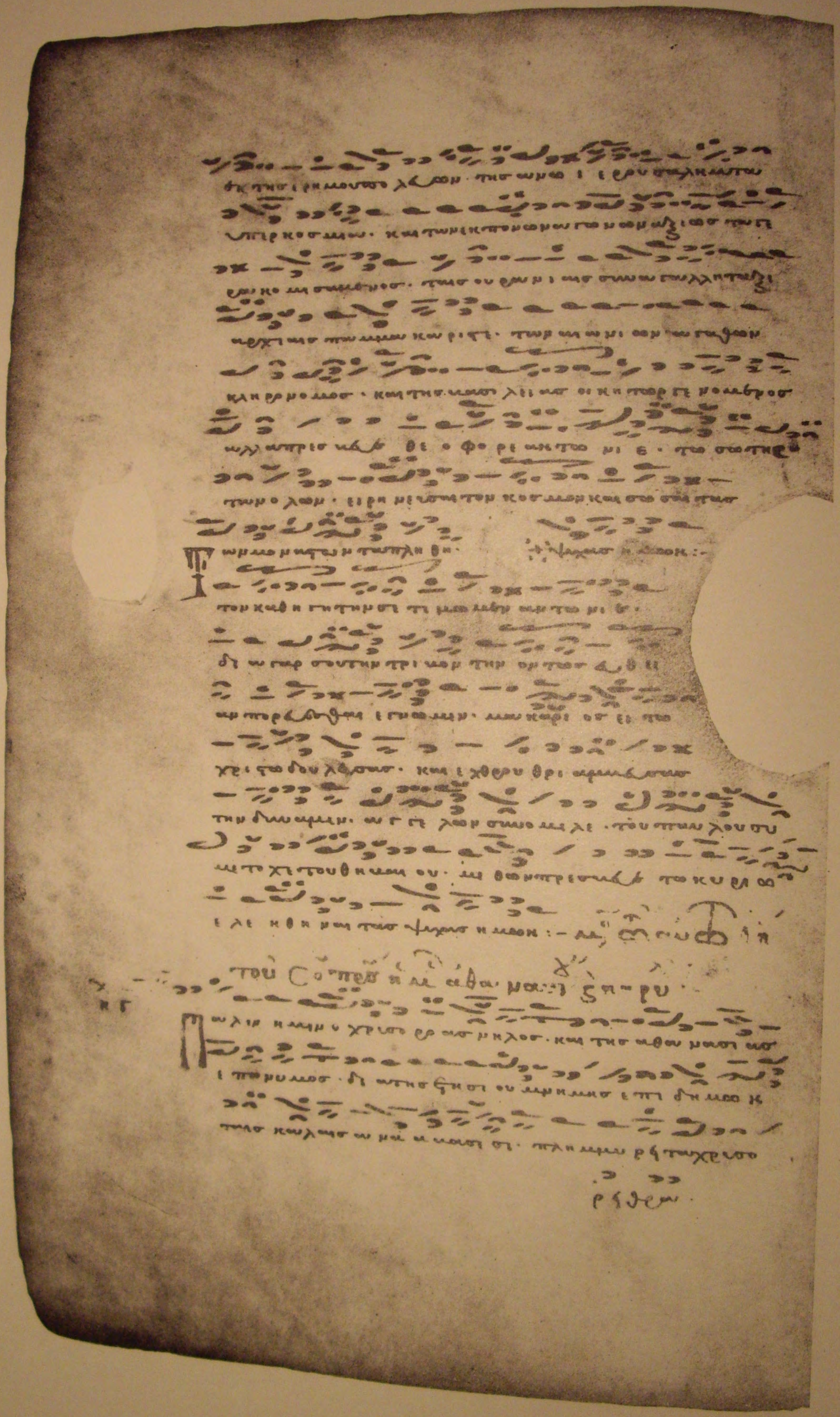

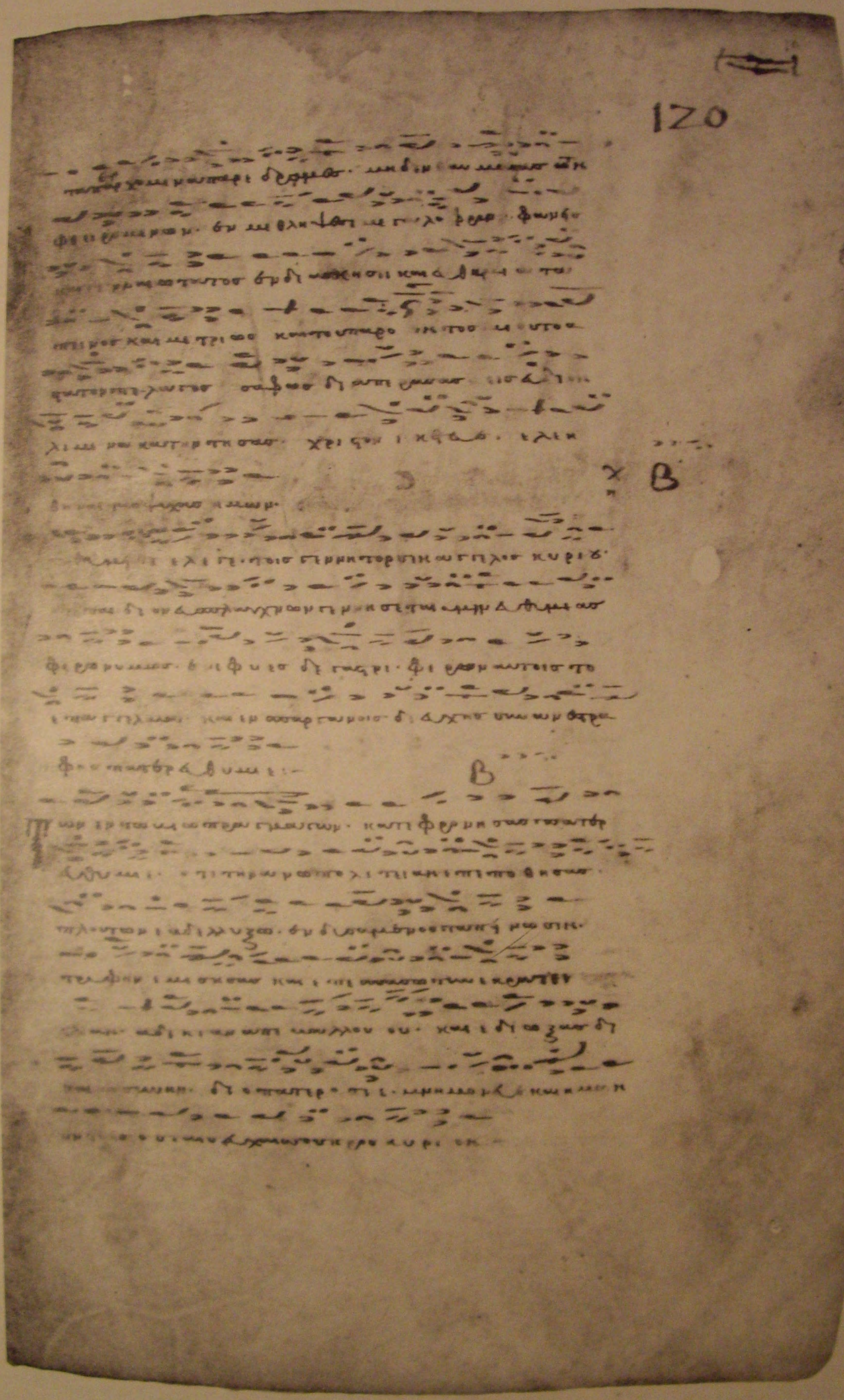

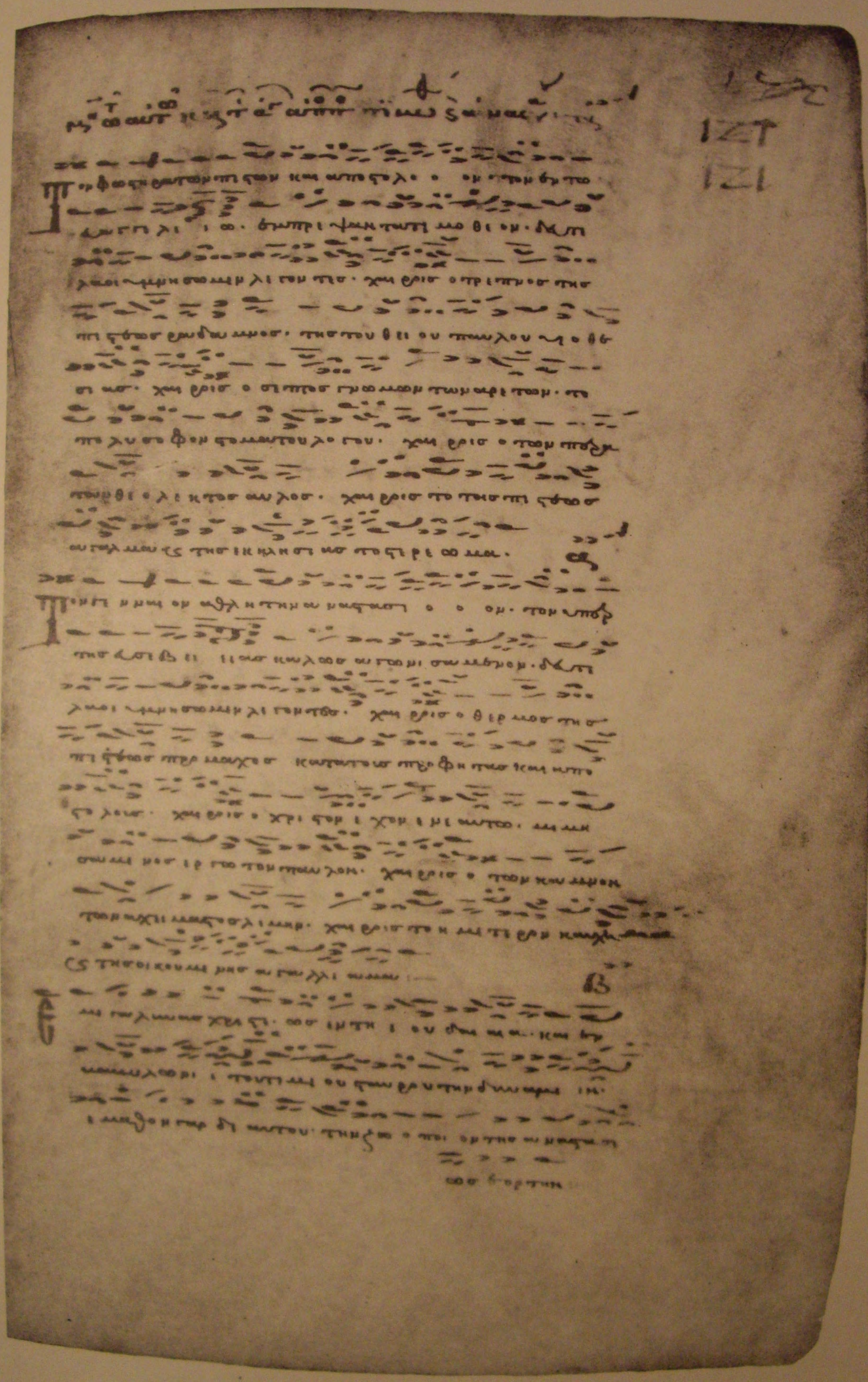

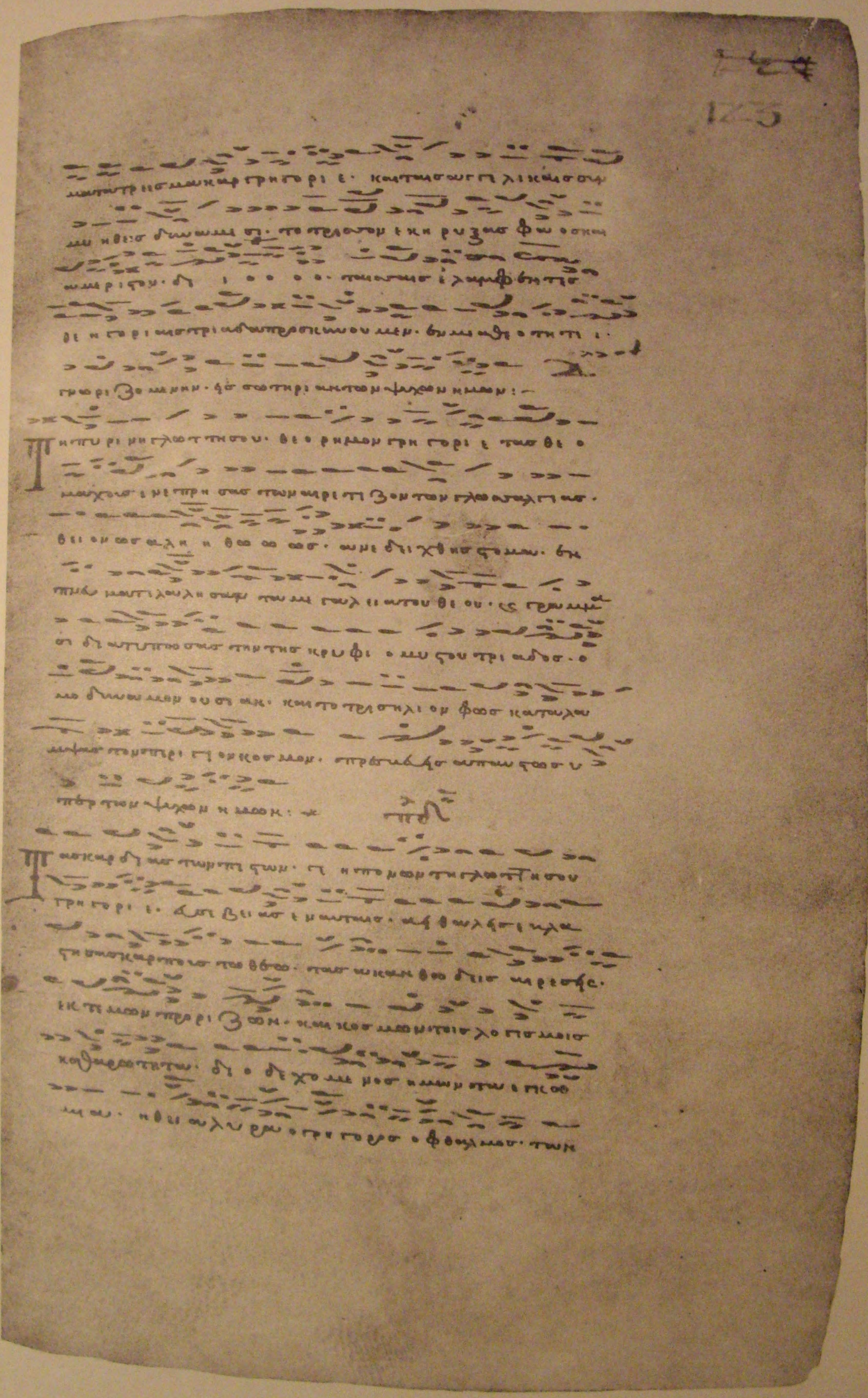

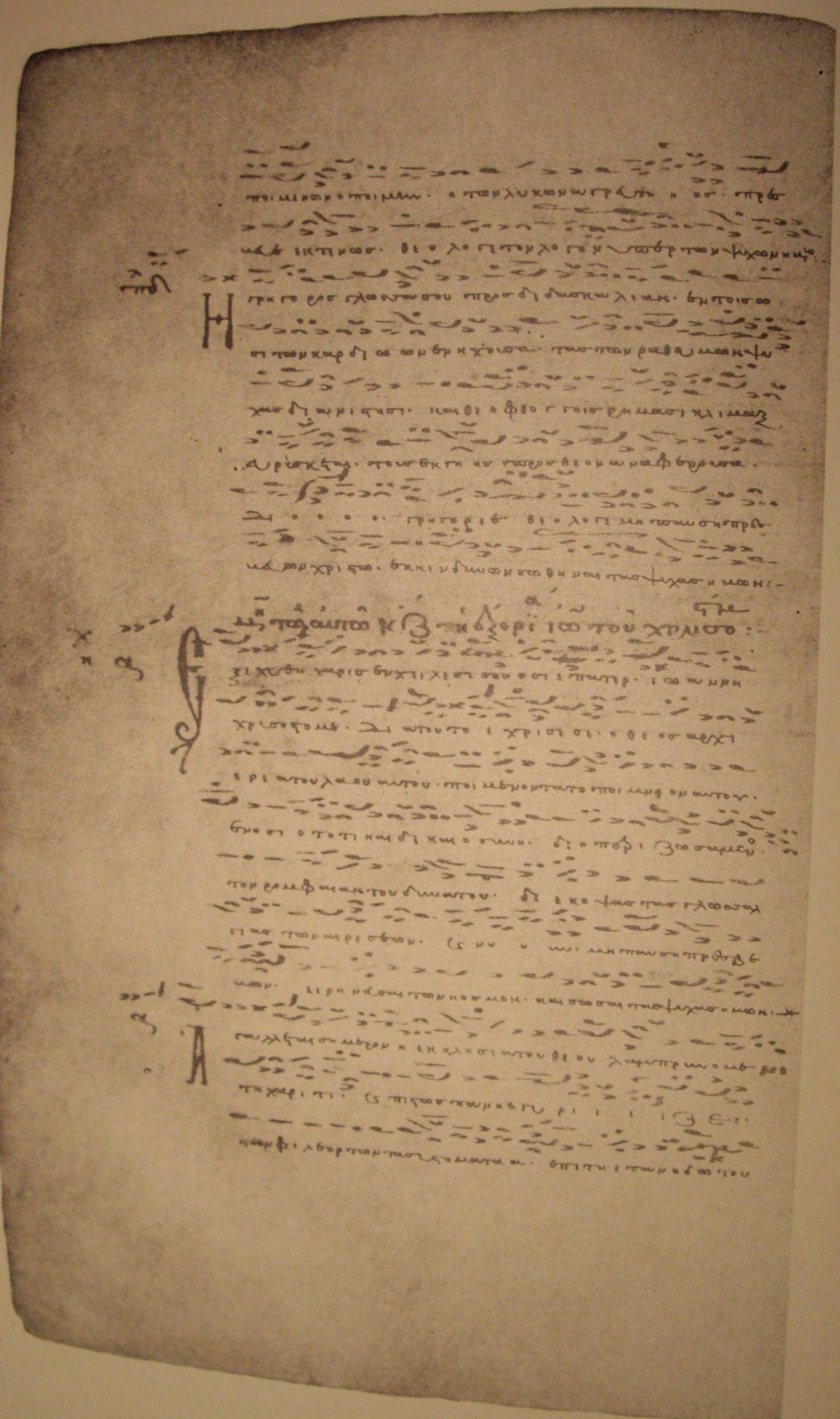

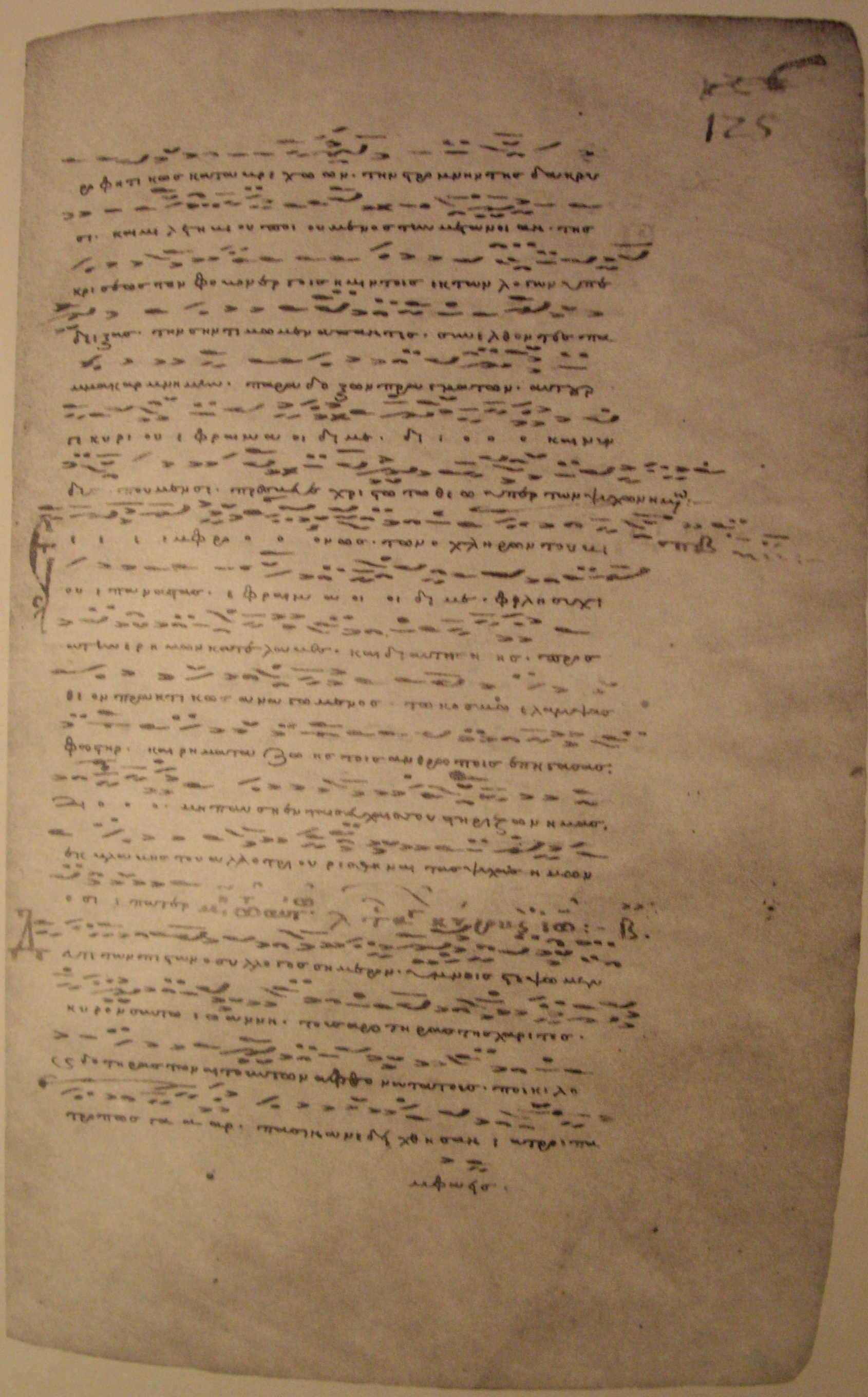

ὑπὸ φεύγει ἀστοῦ ἐπ' ἀρύβαλλον χ β

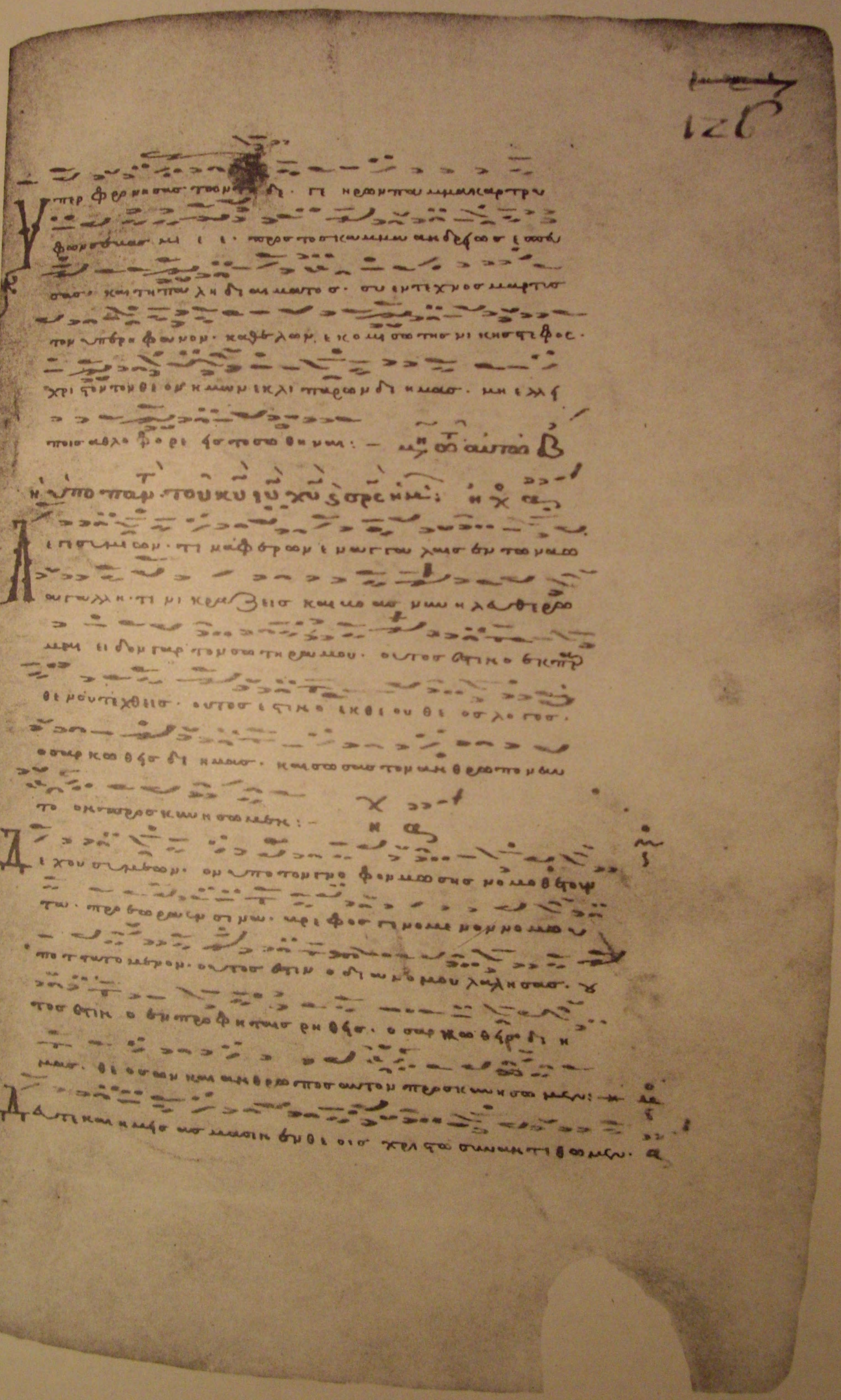

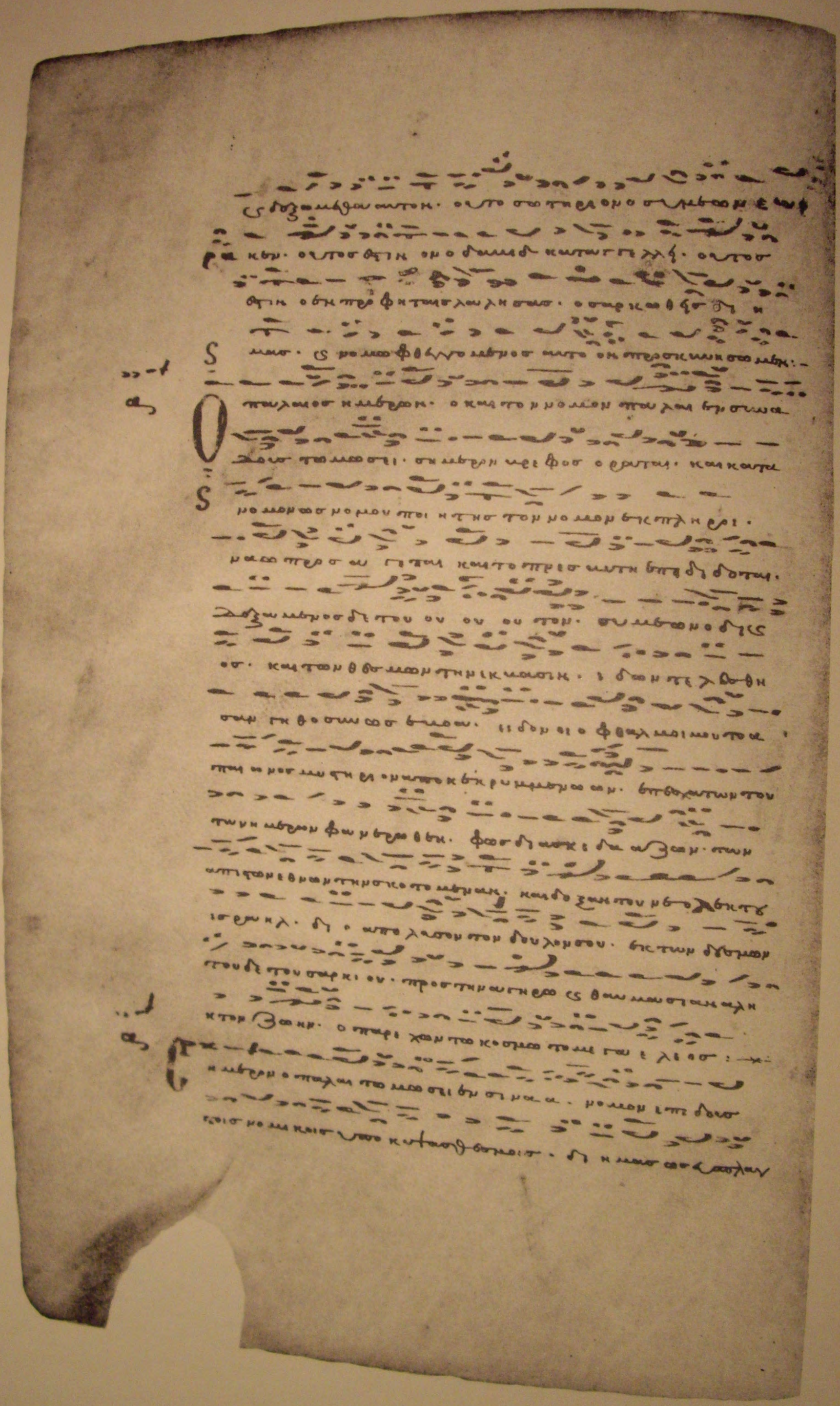

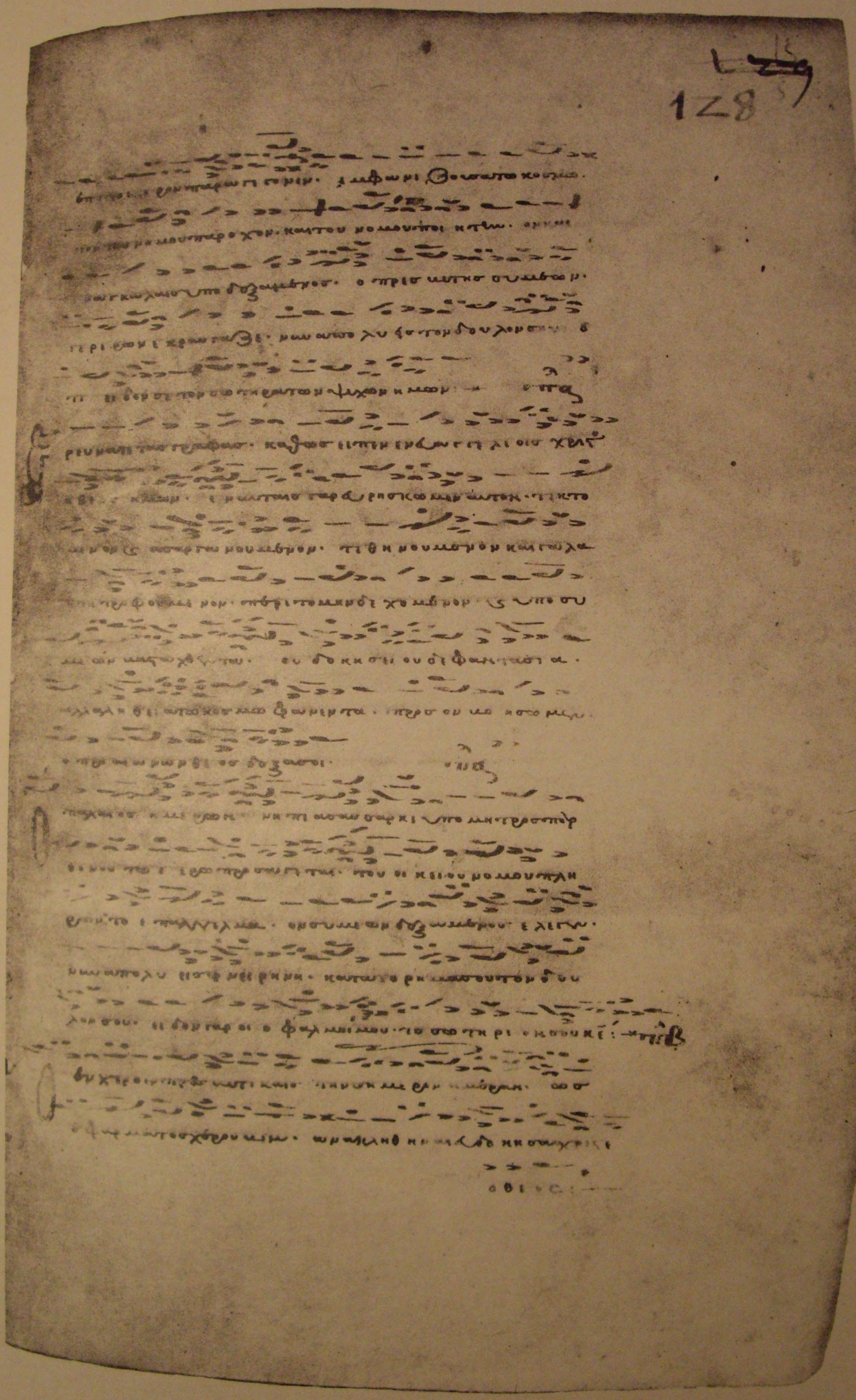

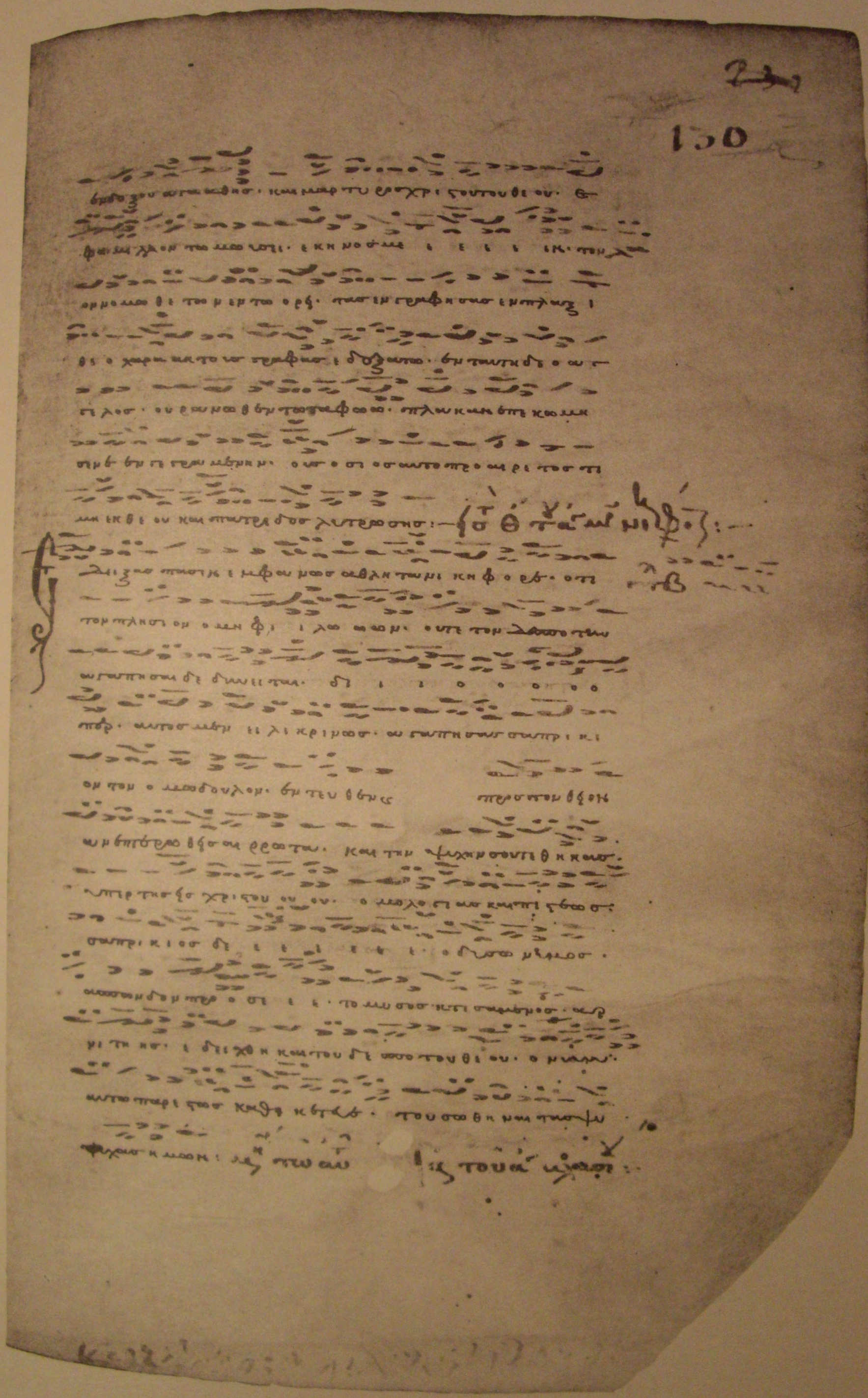

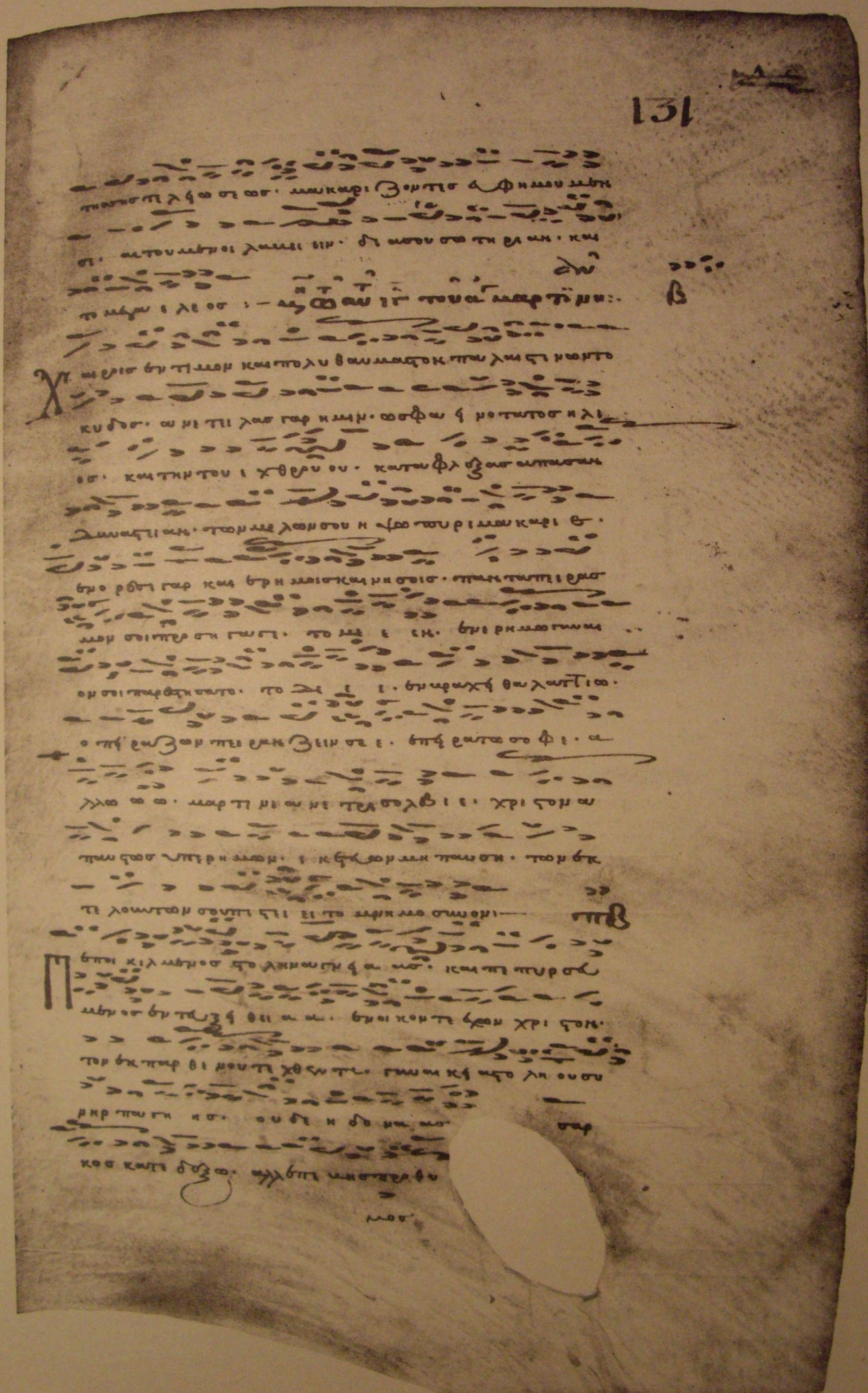

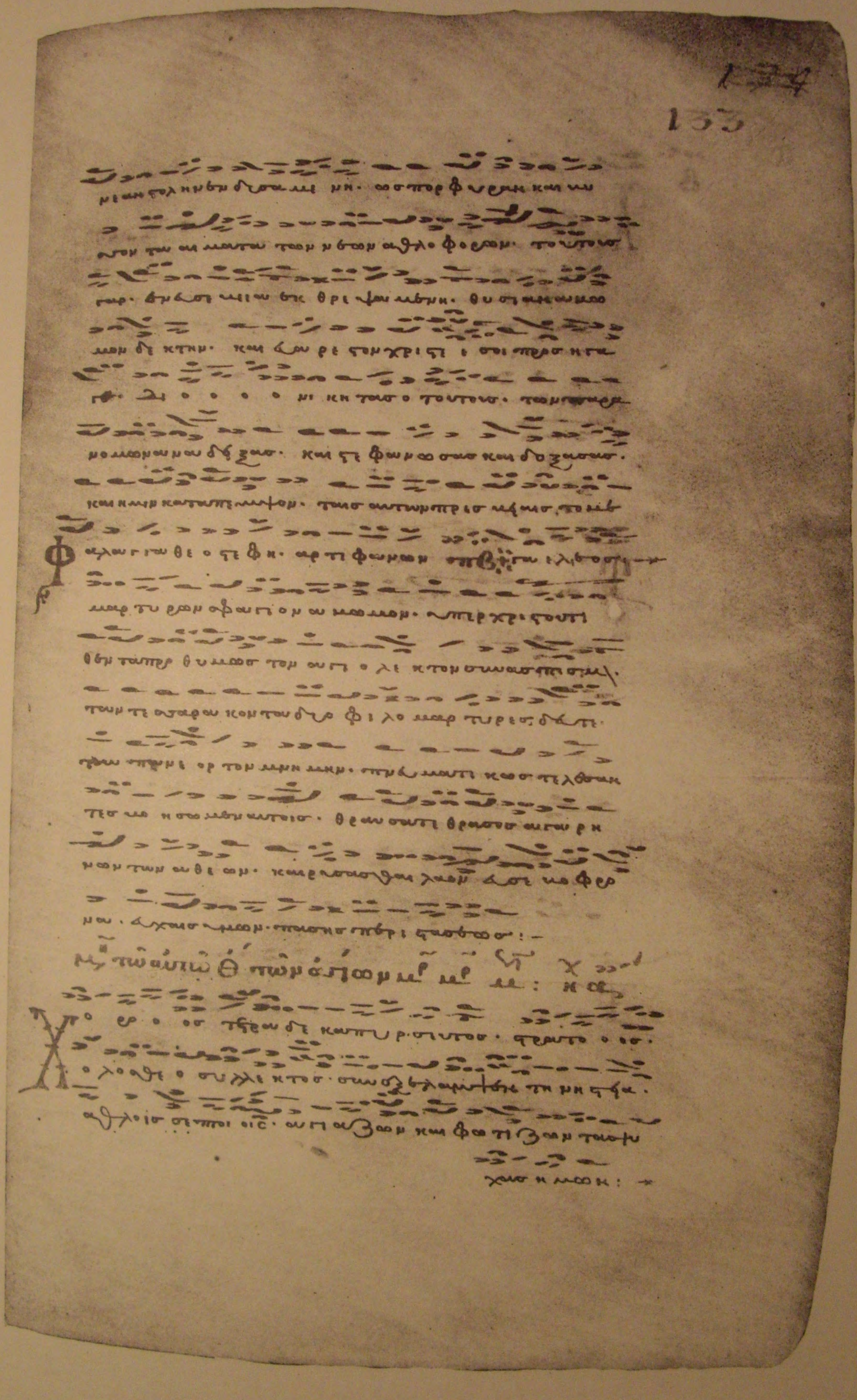

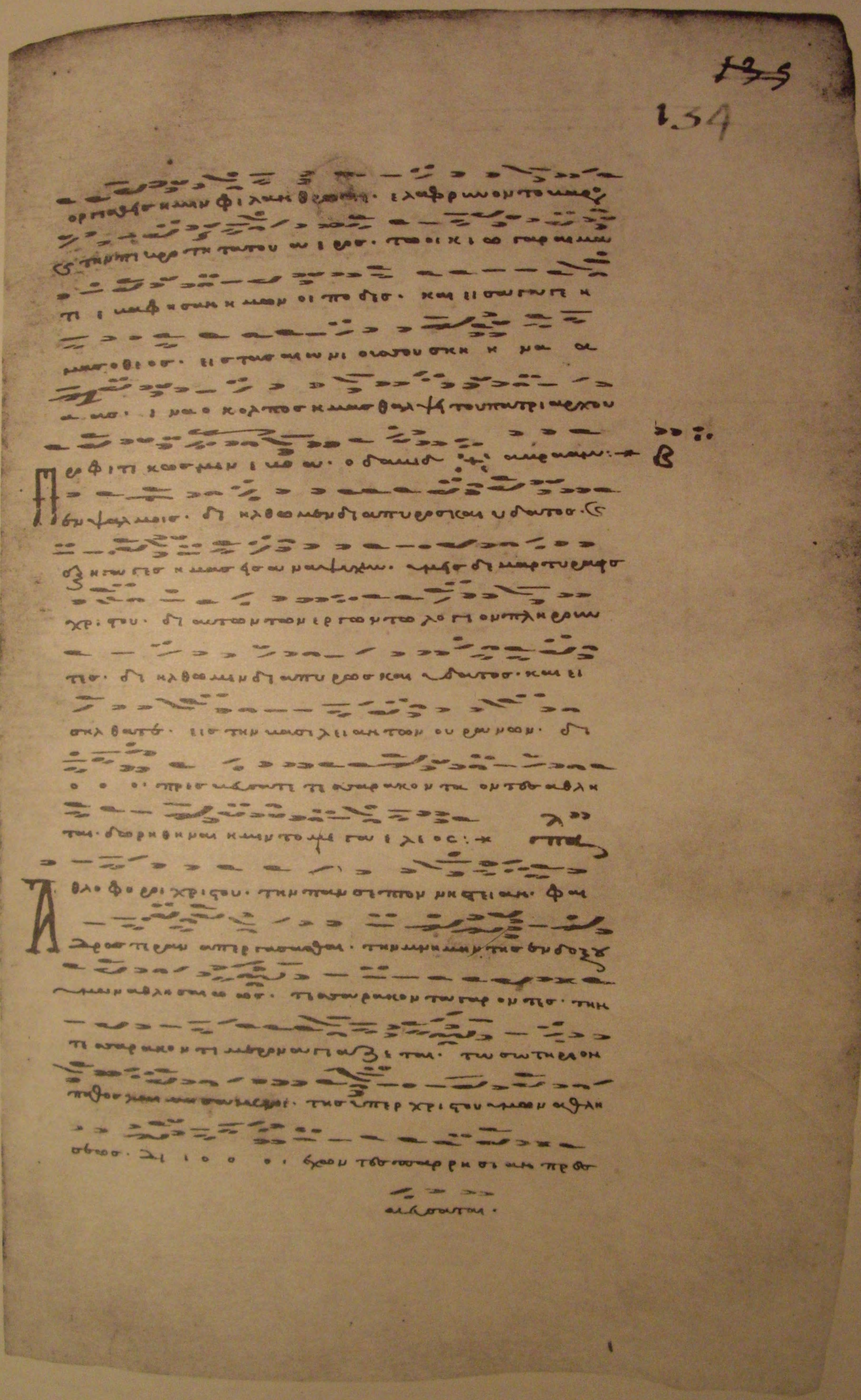

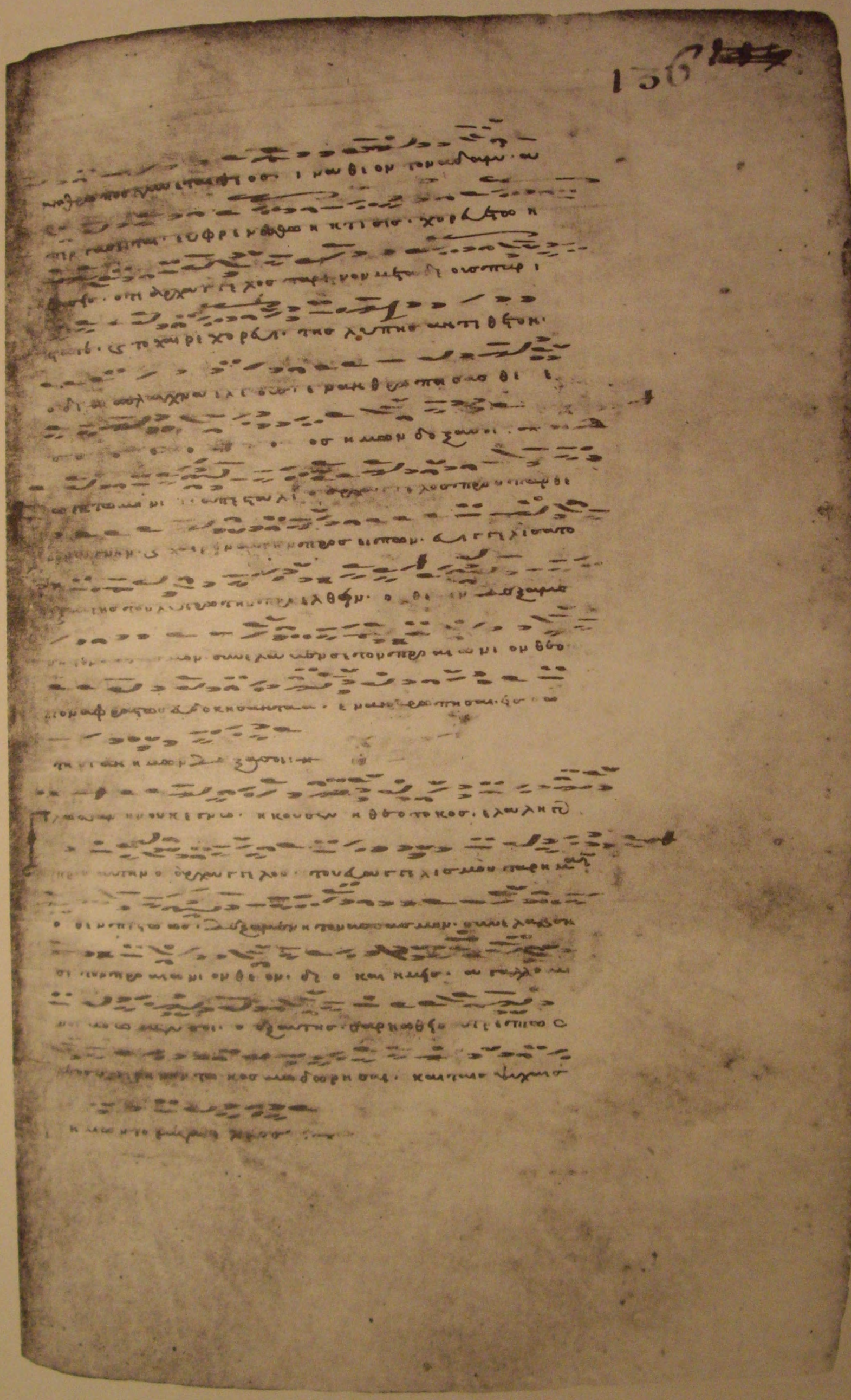

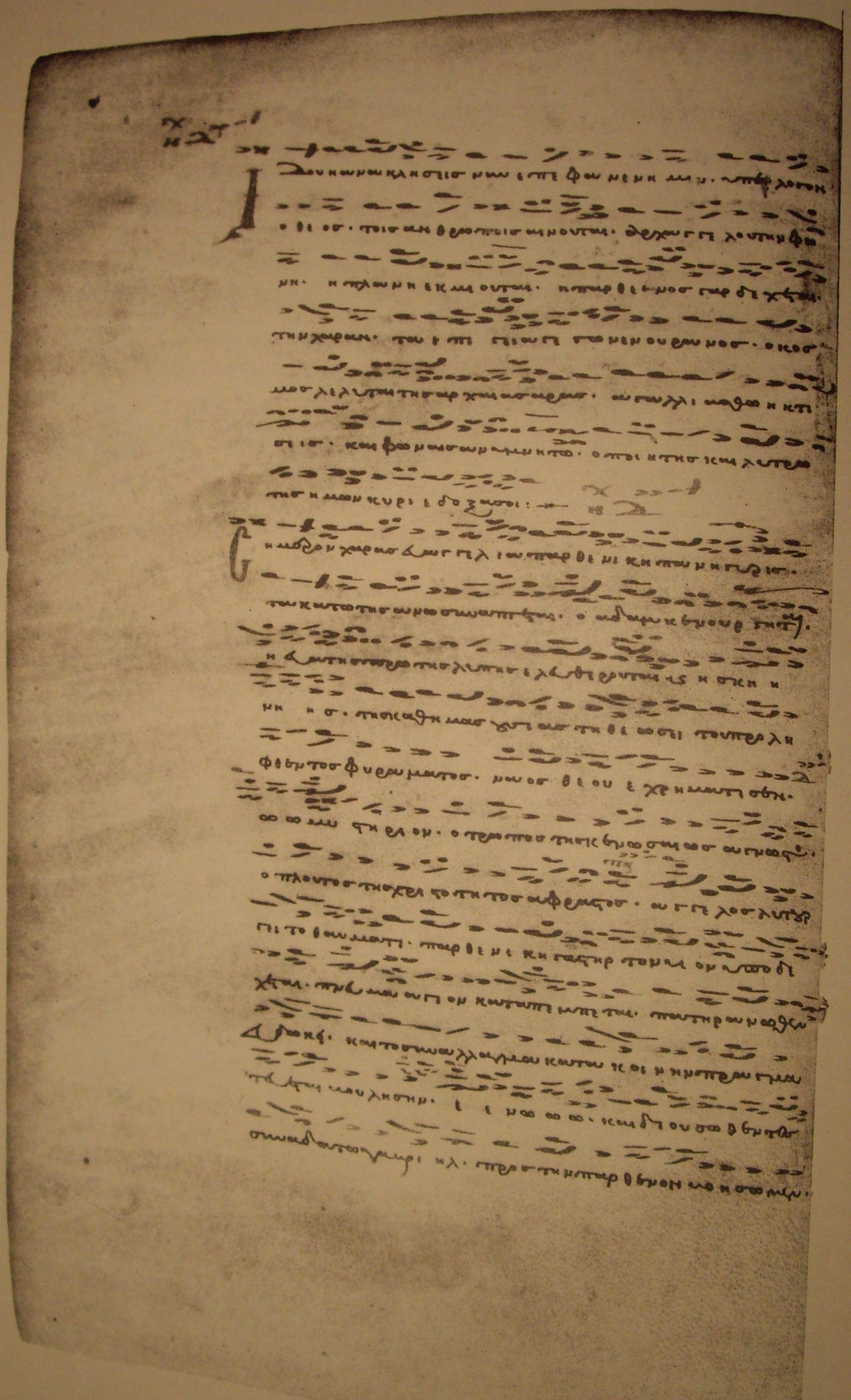

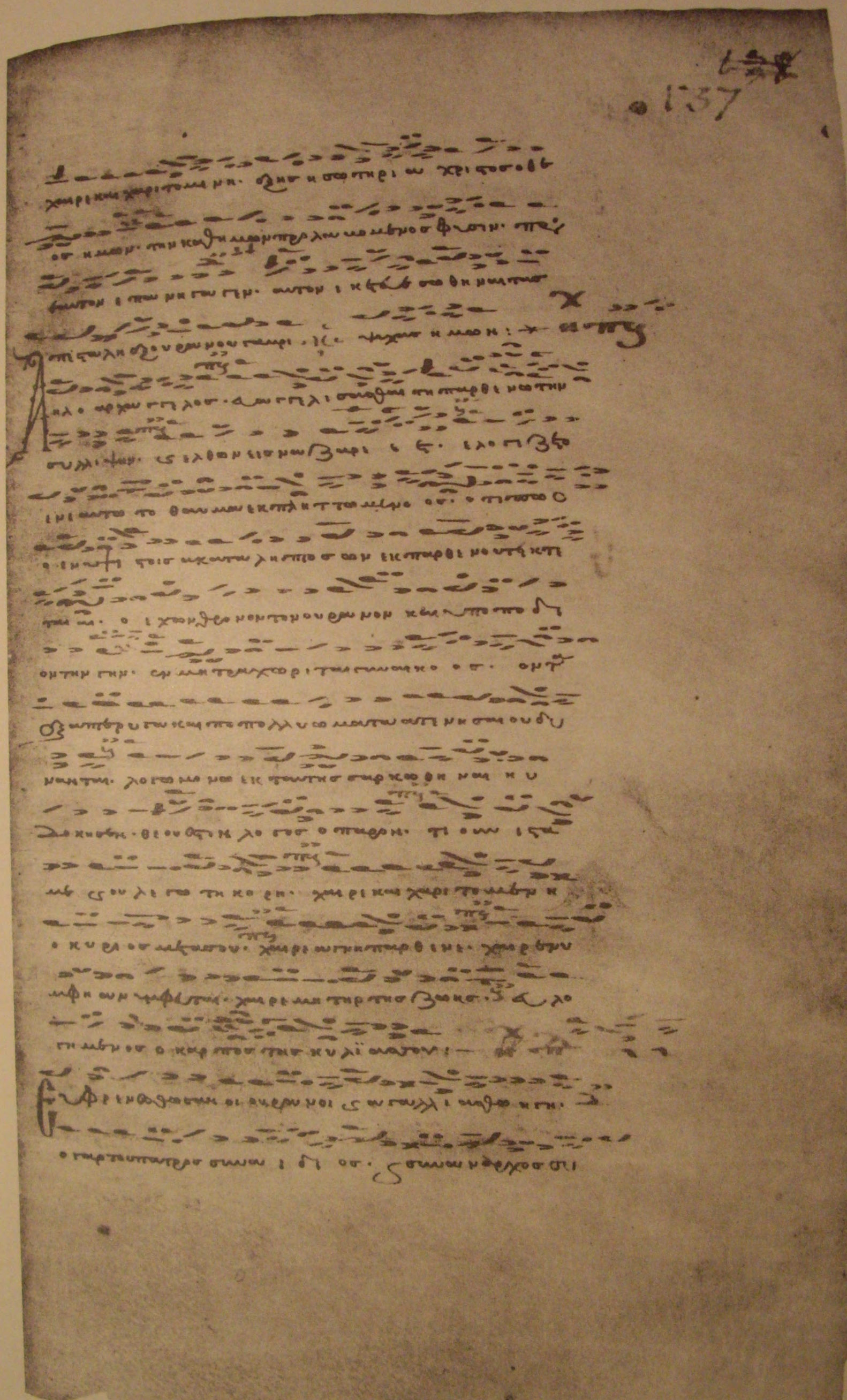

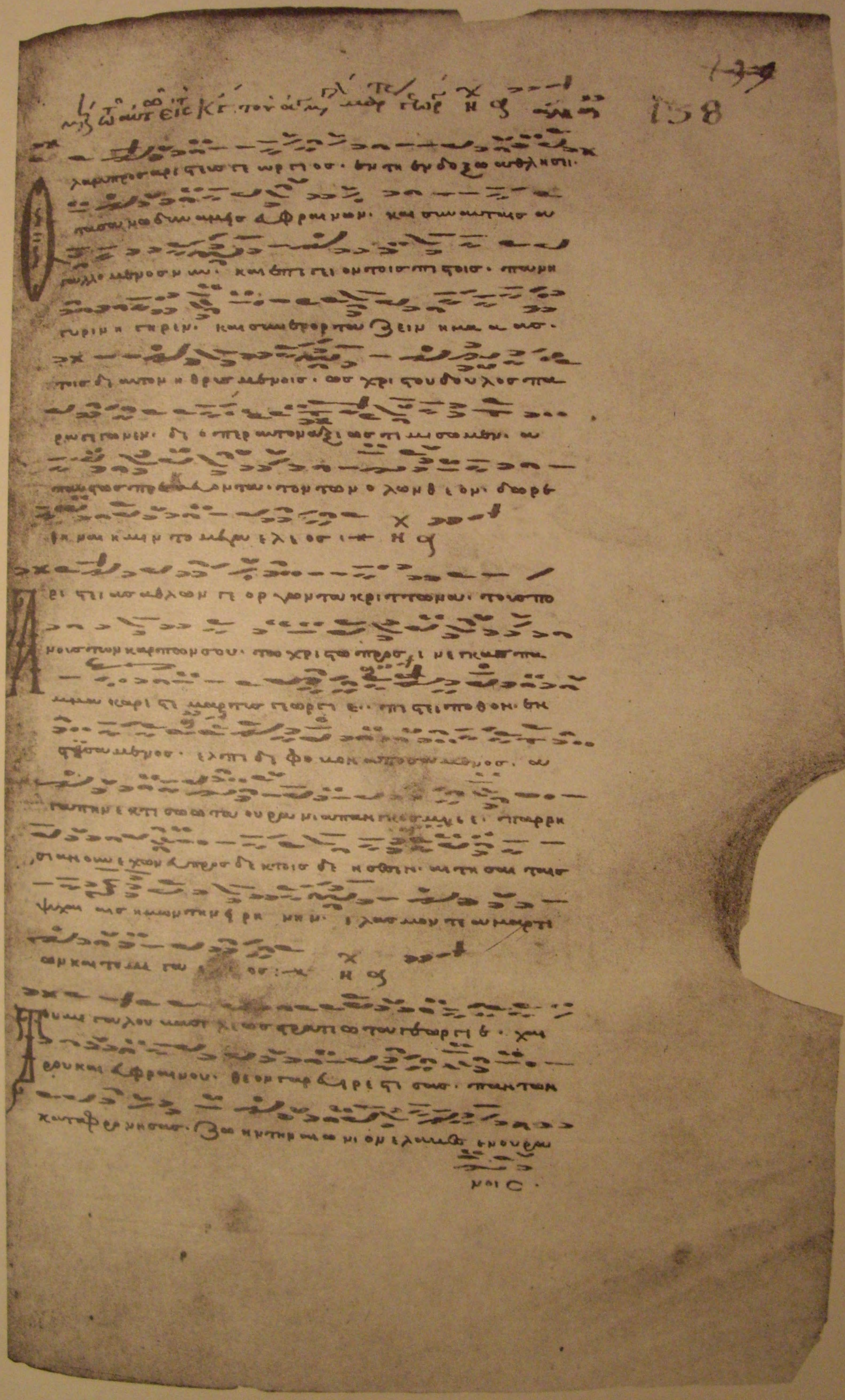

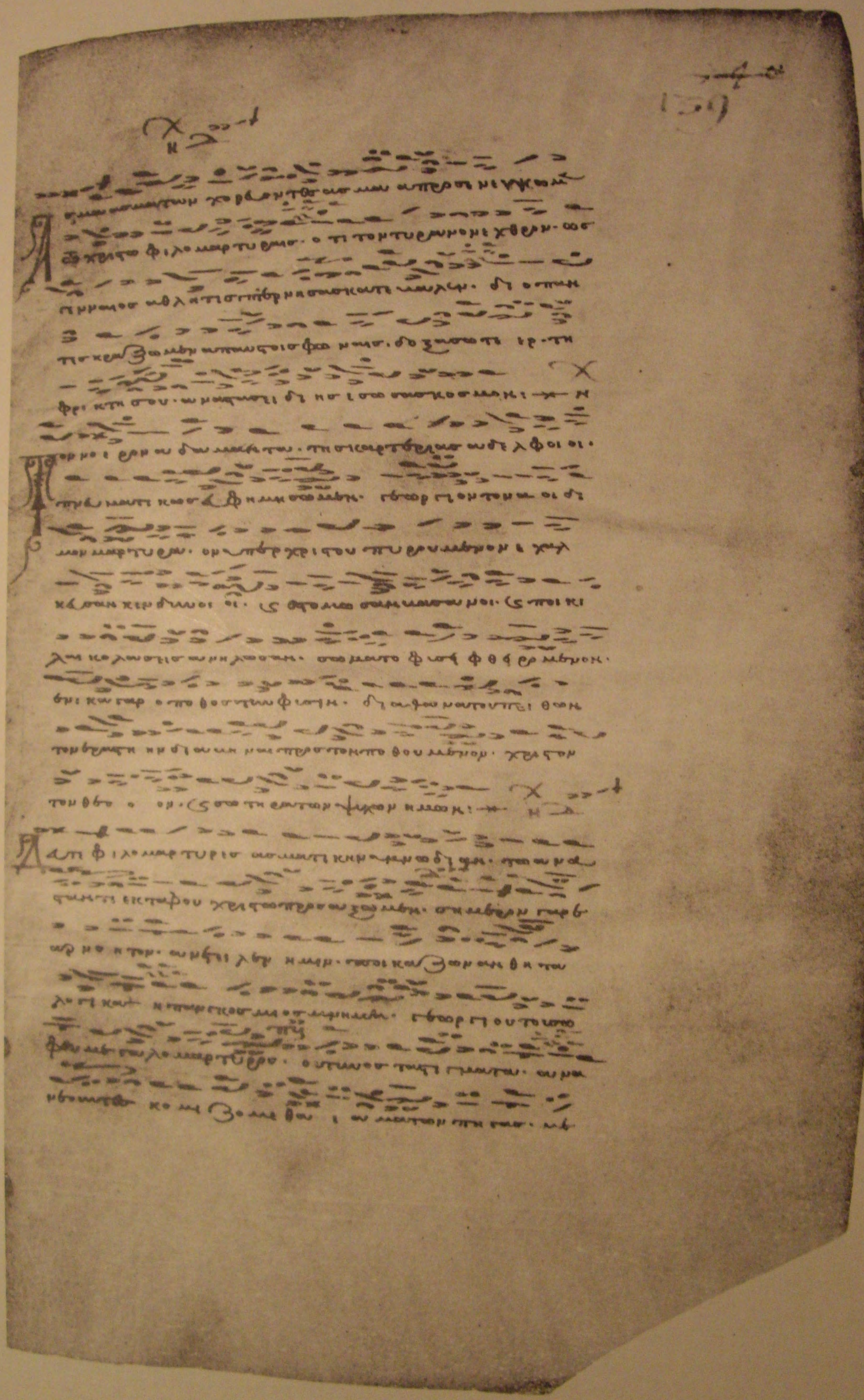

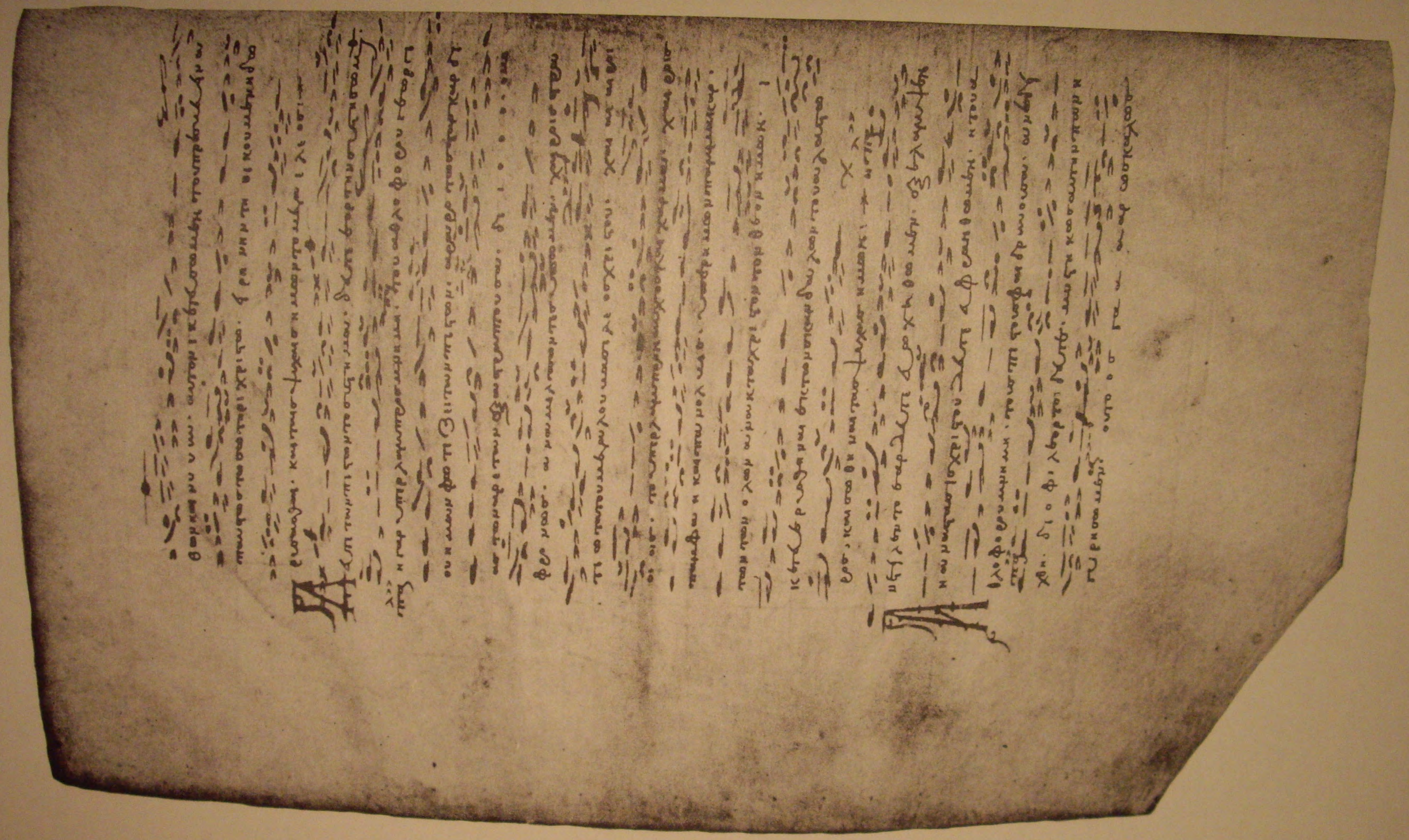

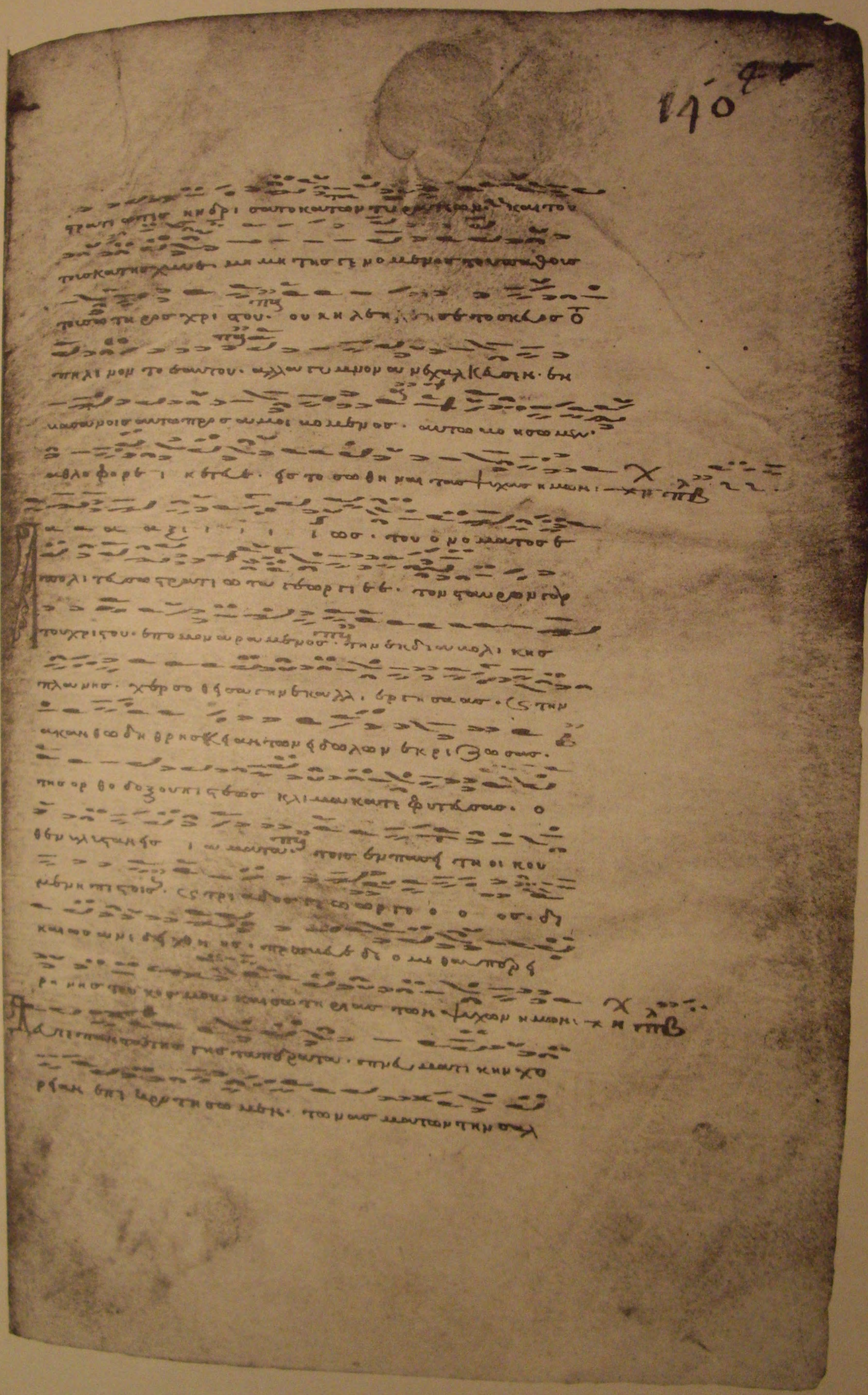

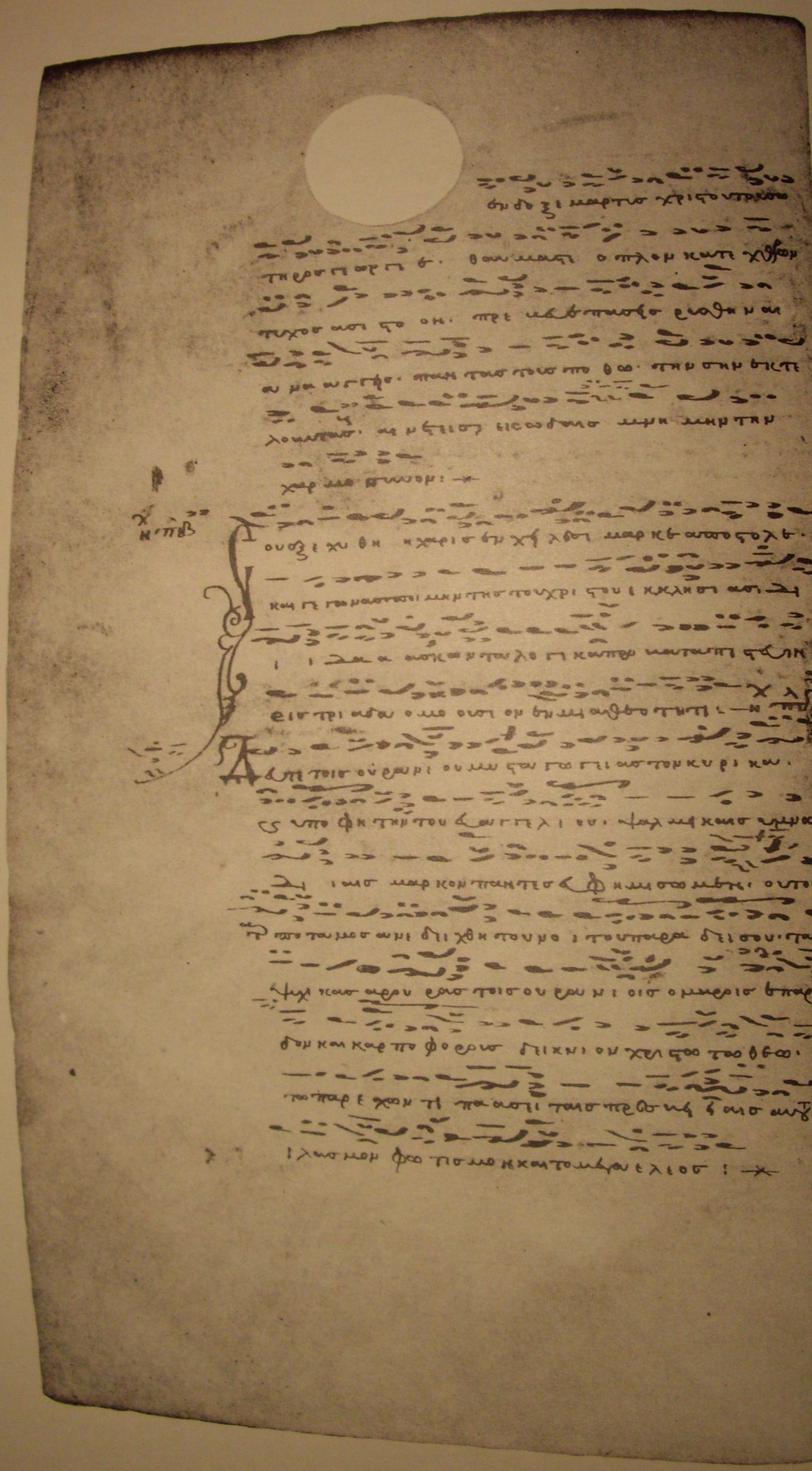

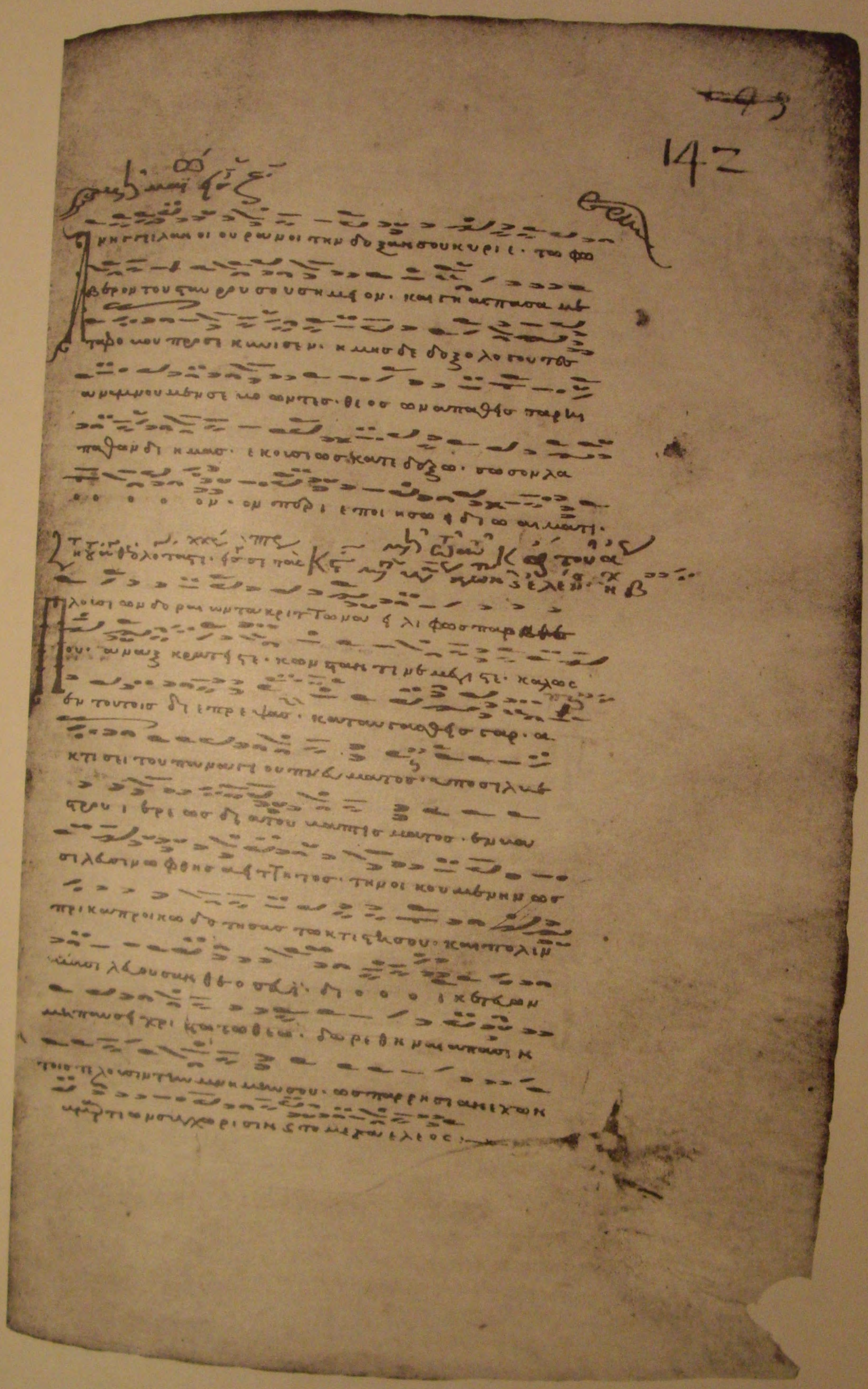

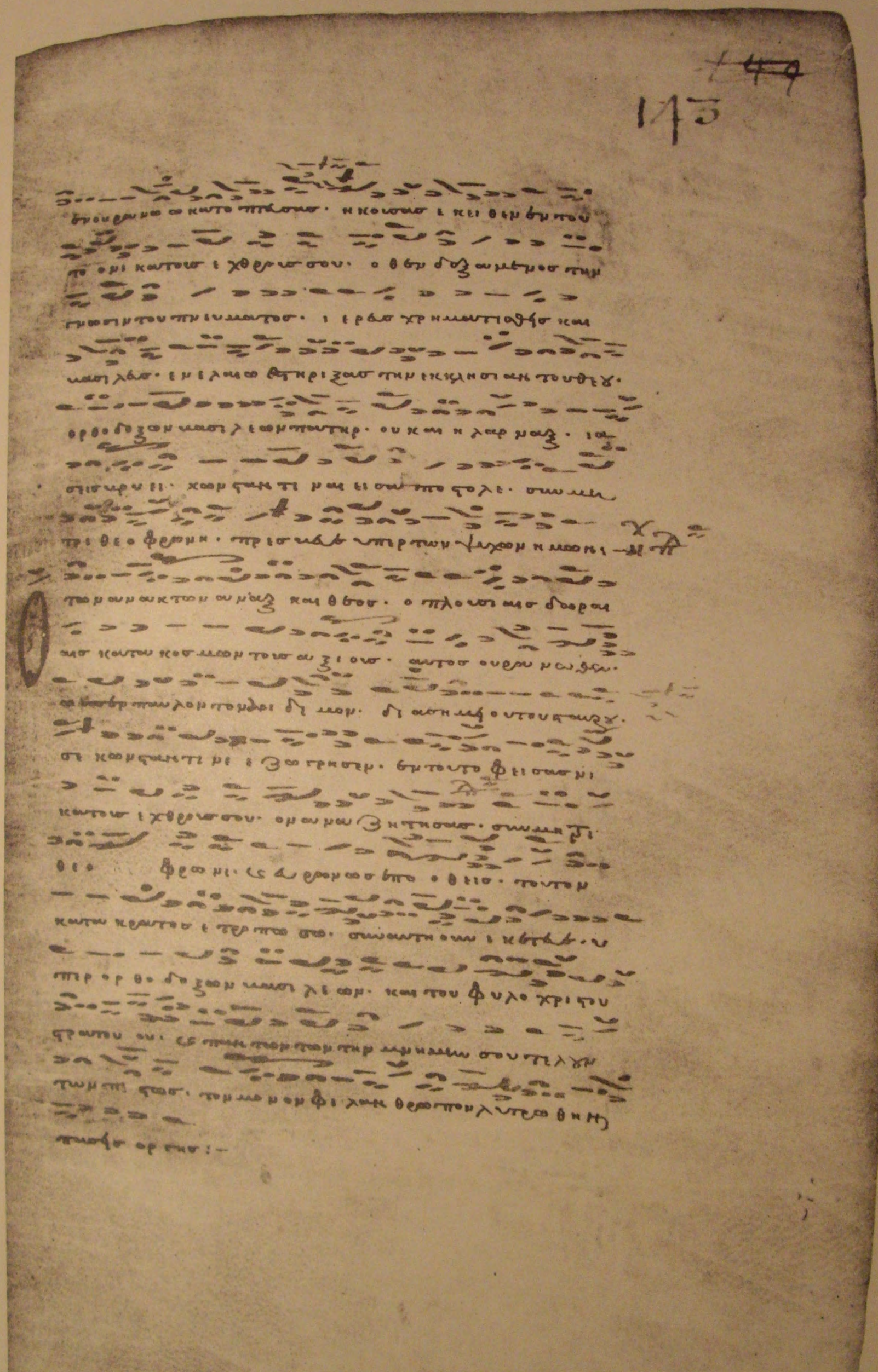

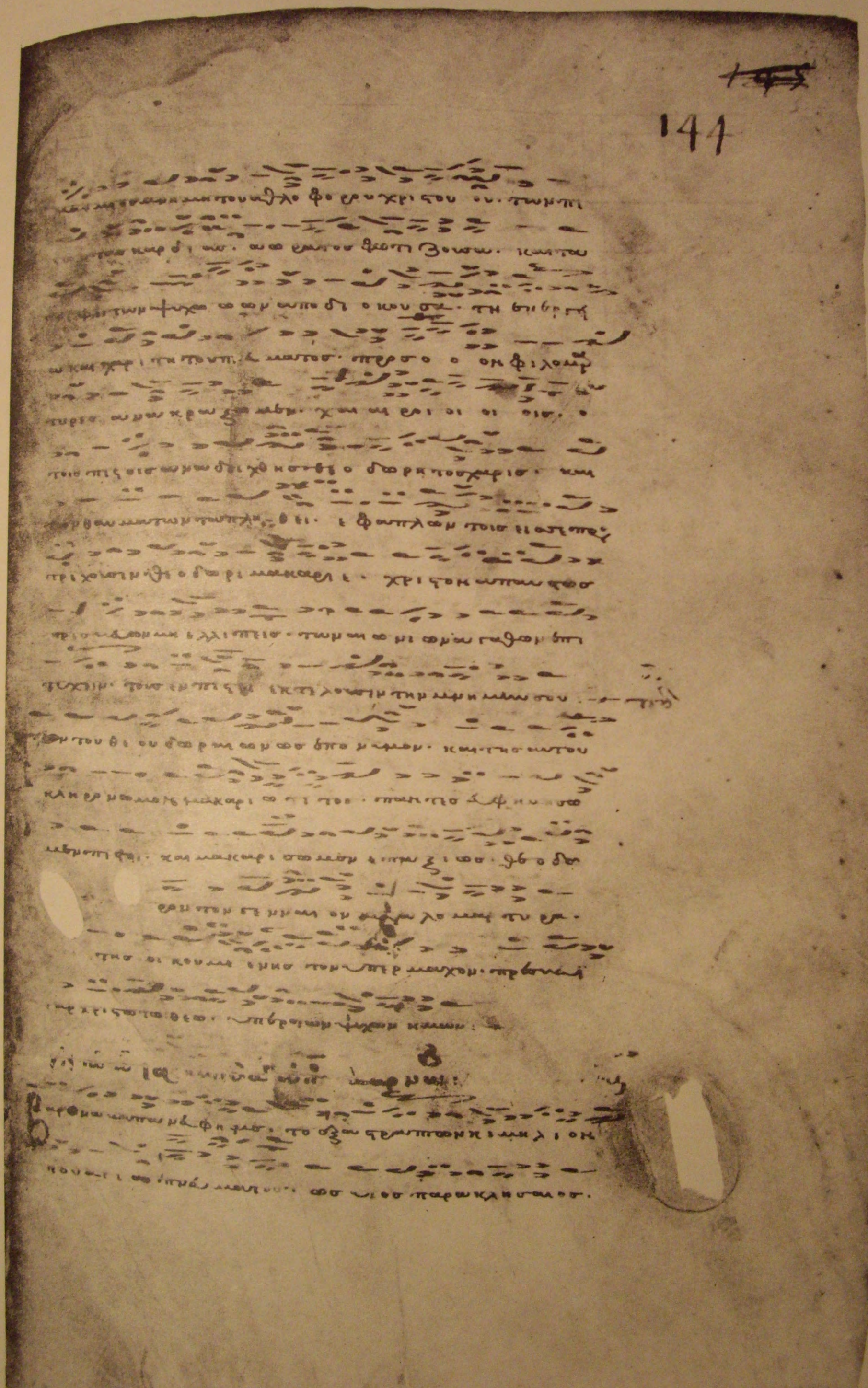

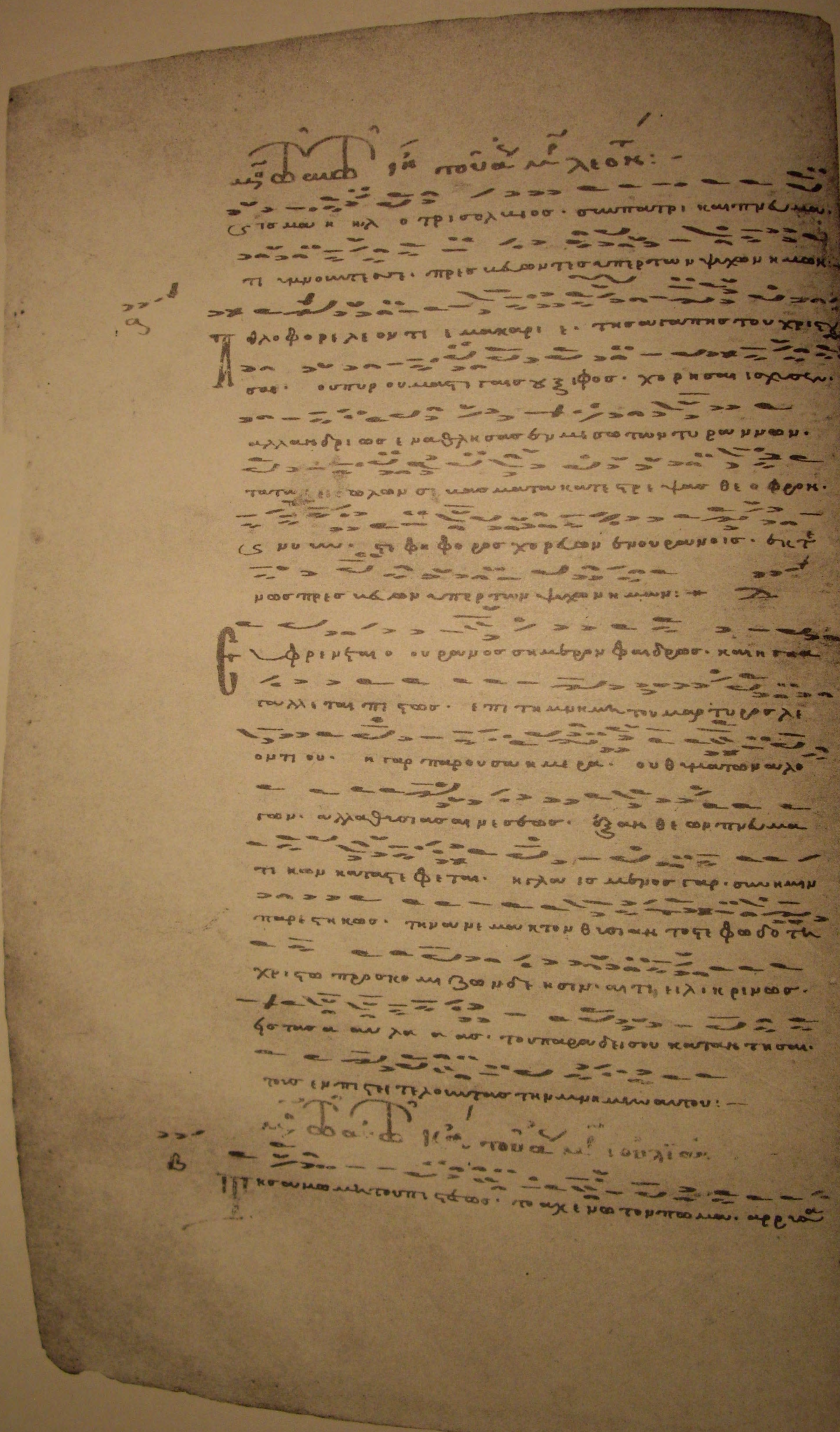

MYSIC.

179

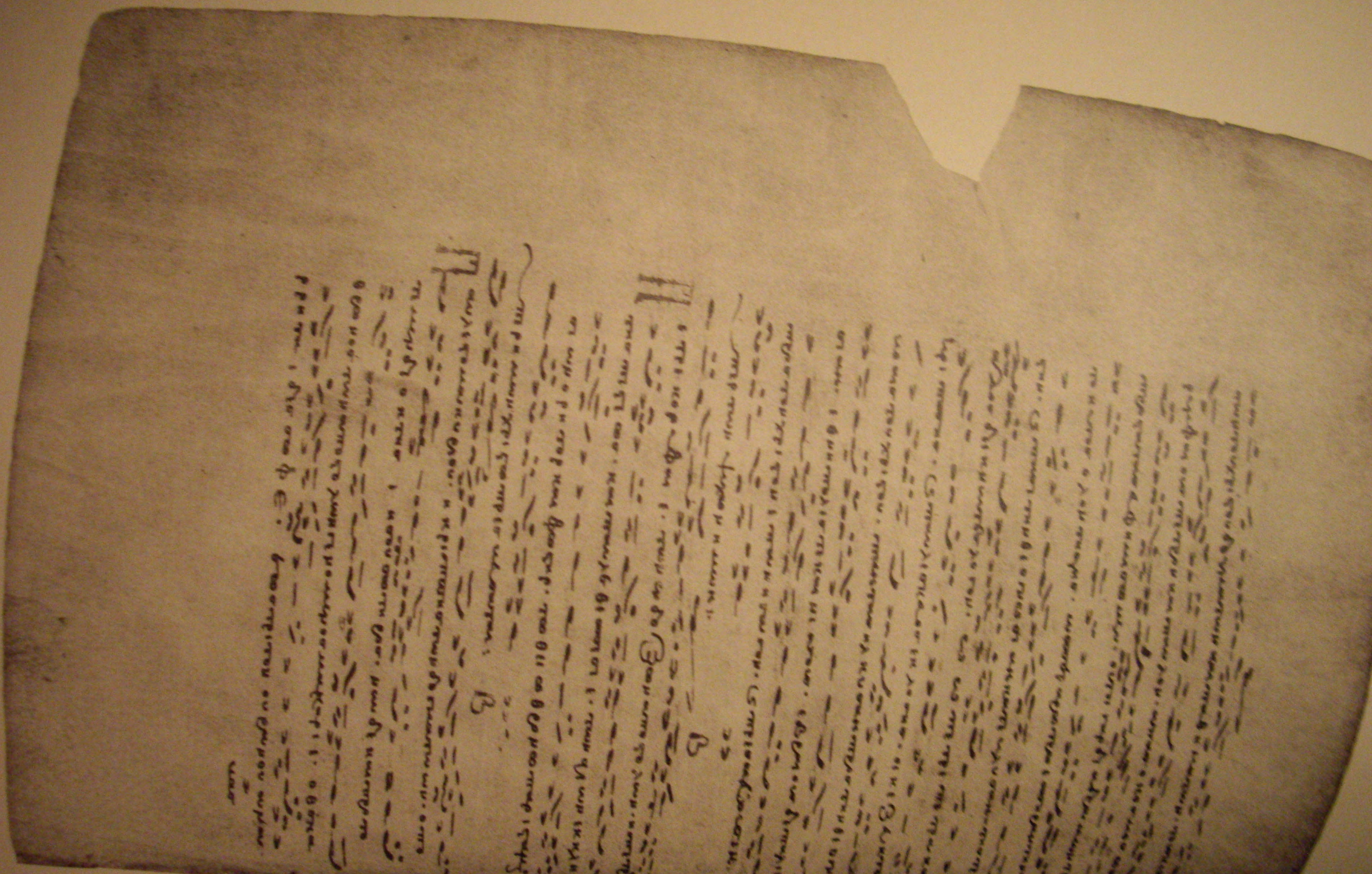

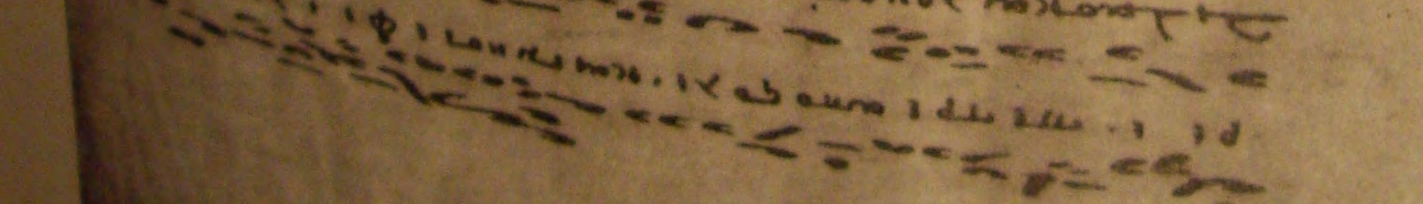

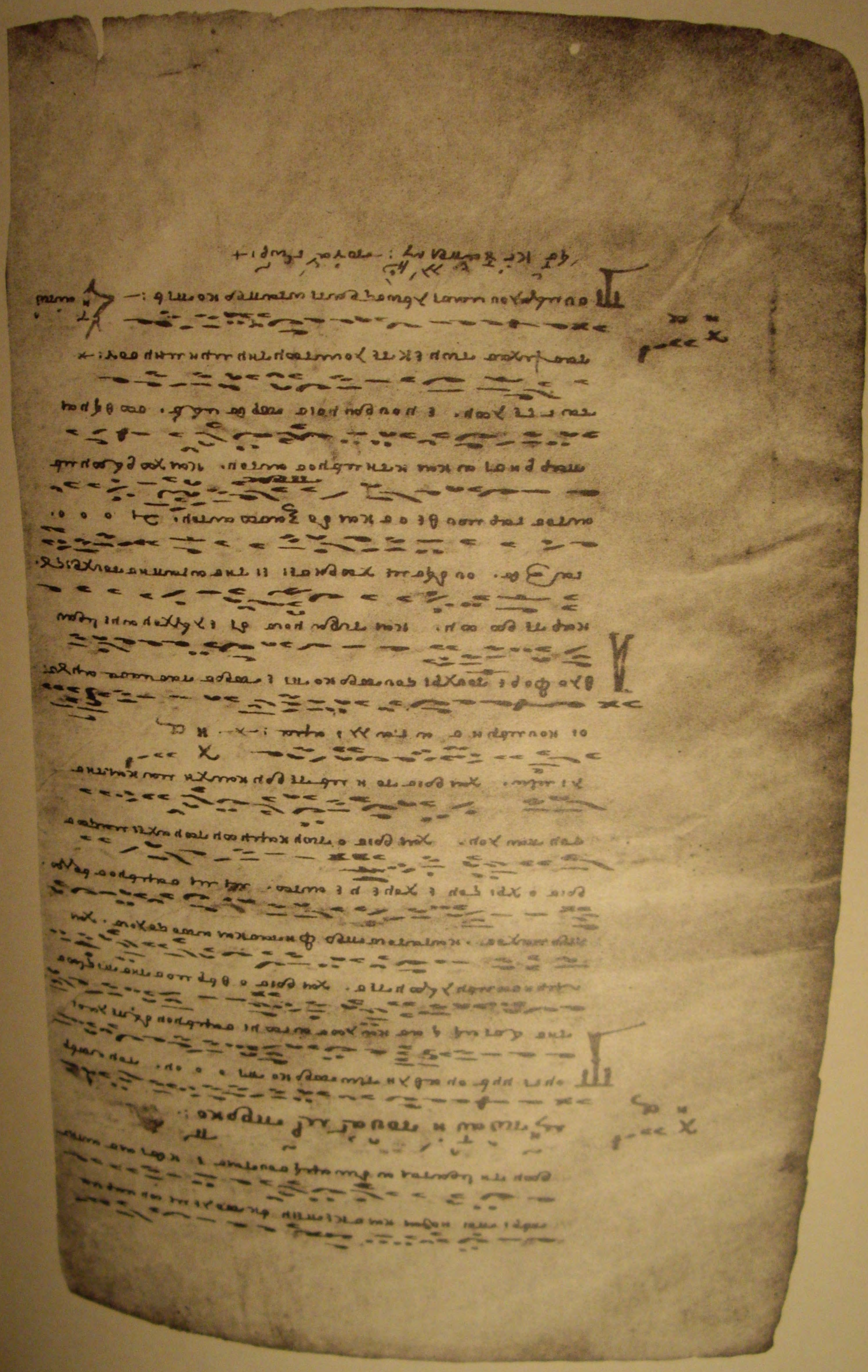

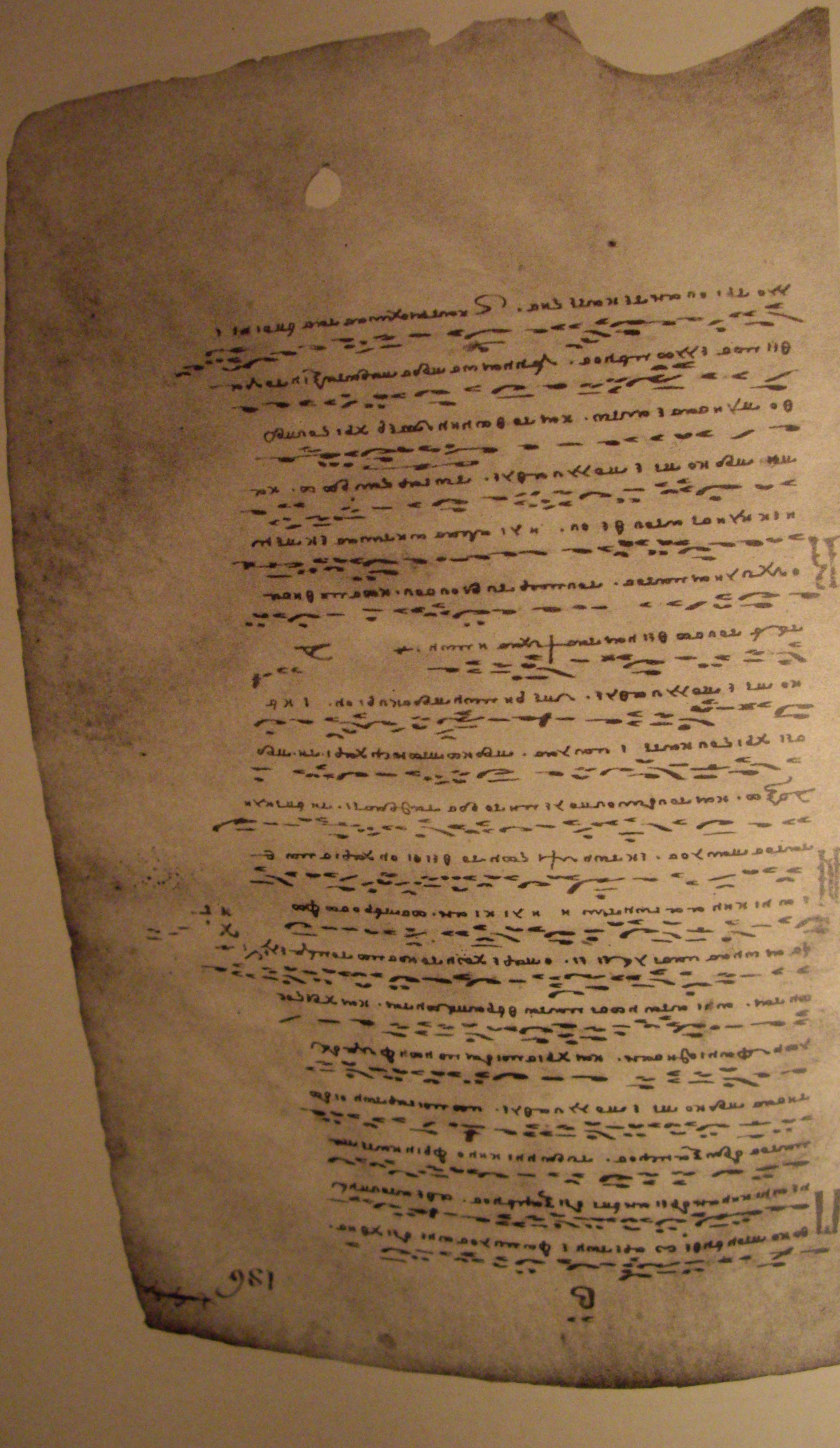

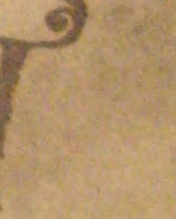

691

FROM SIBERIA W

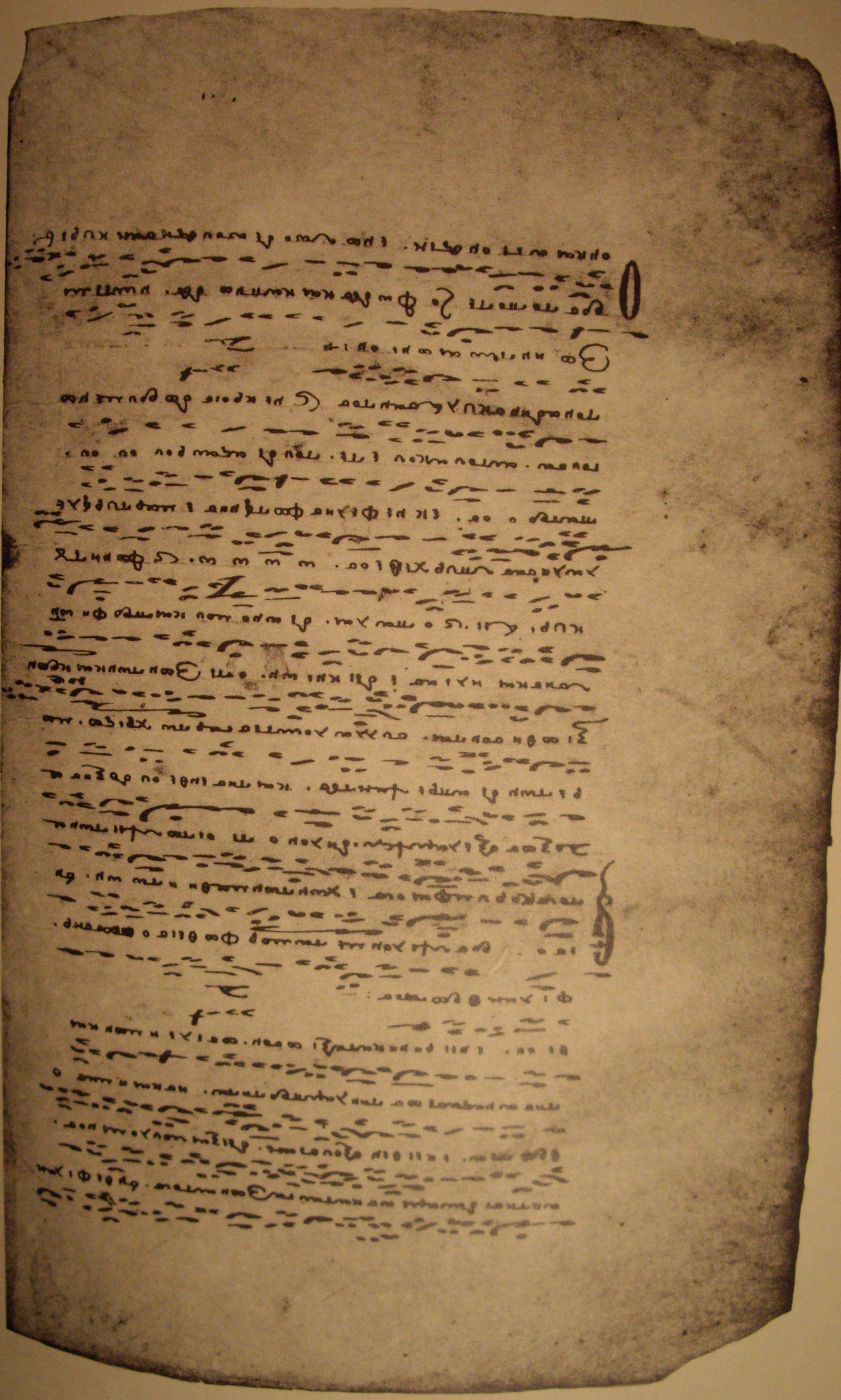

172

173

176
1/3

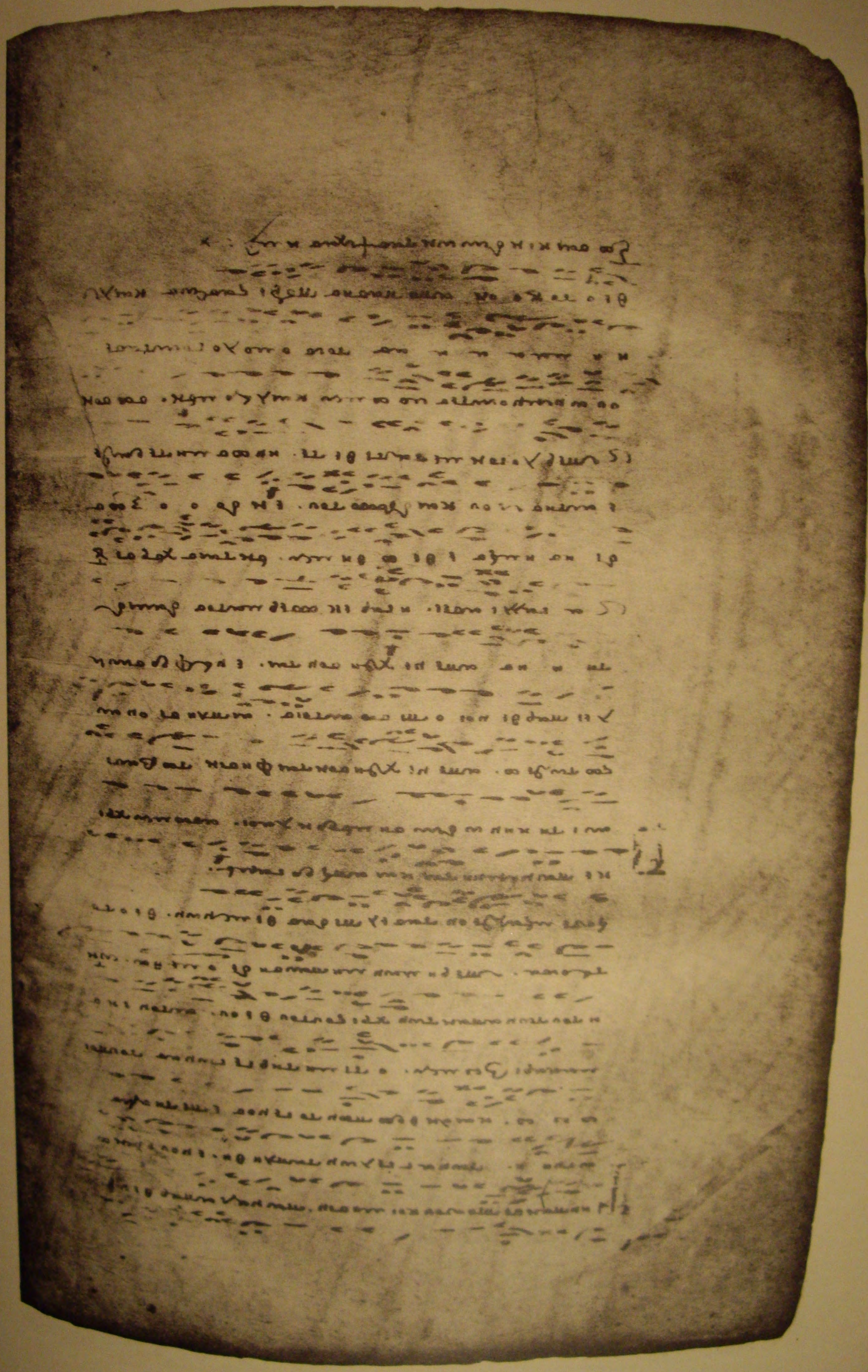

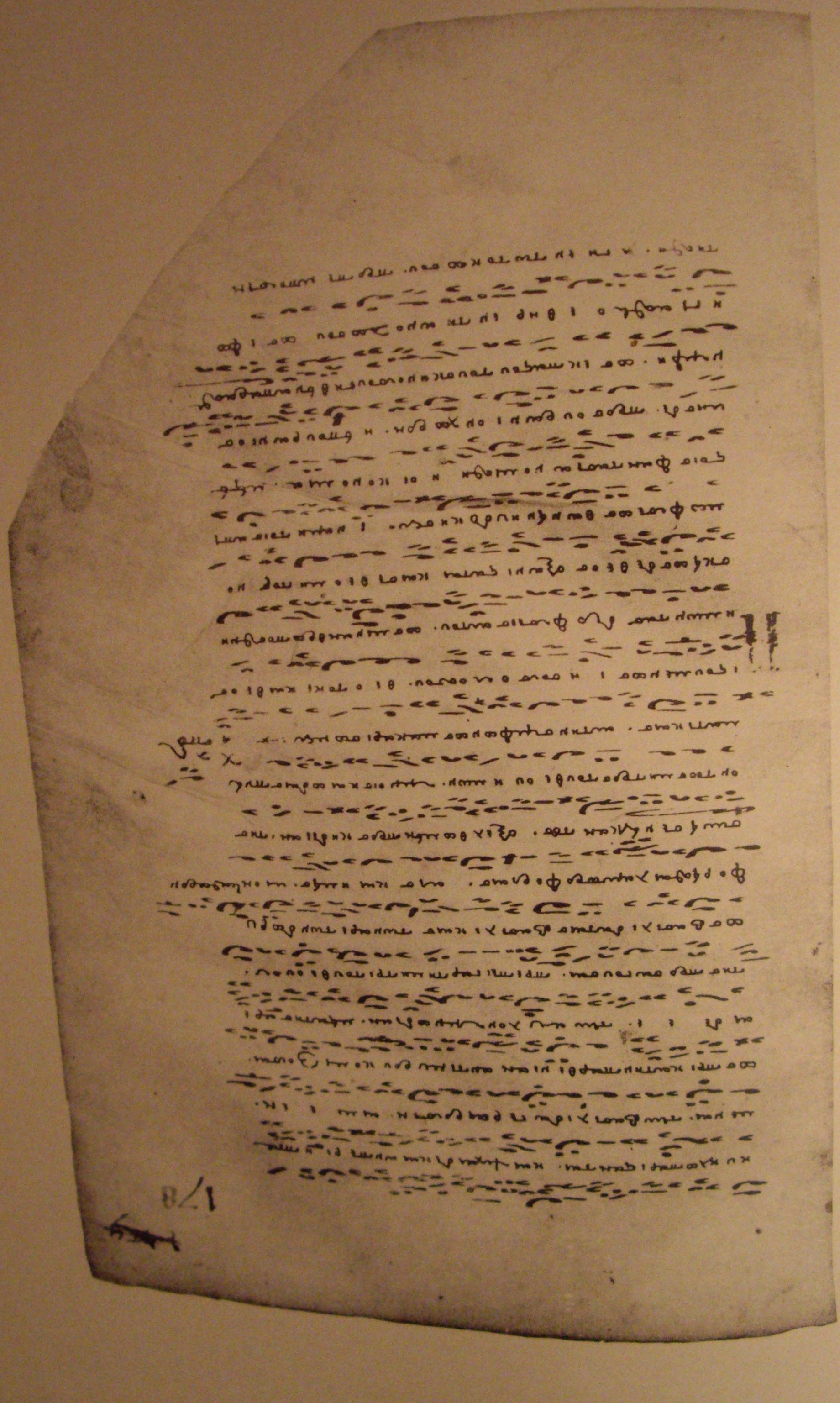

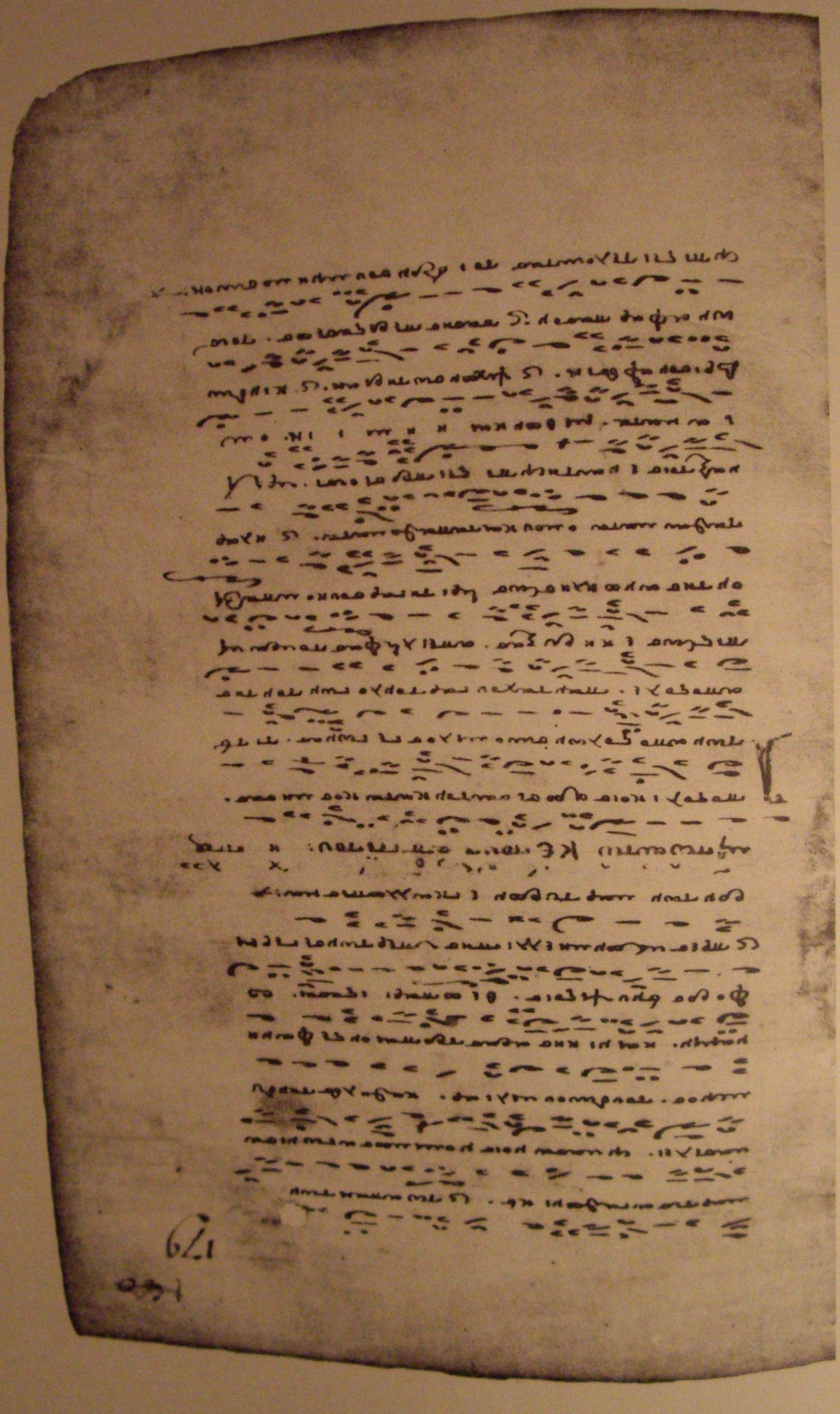

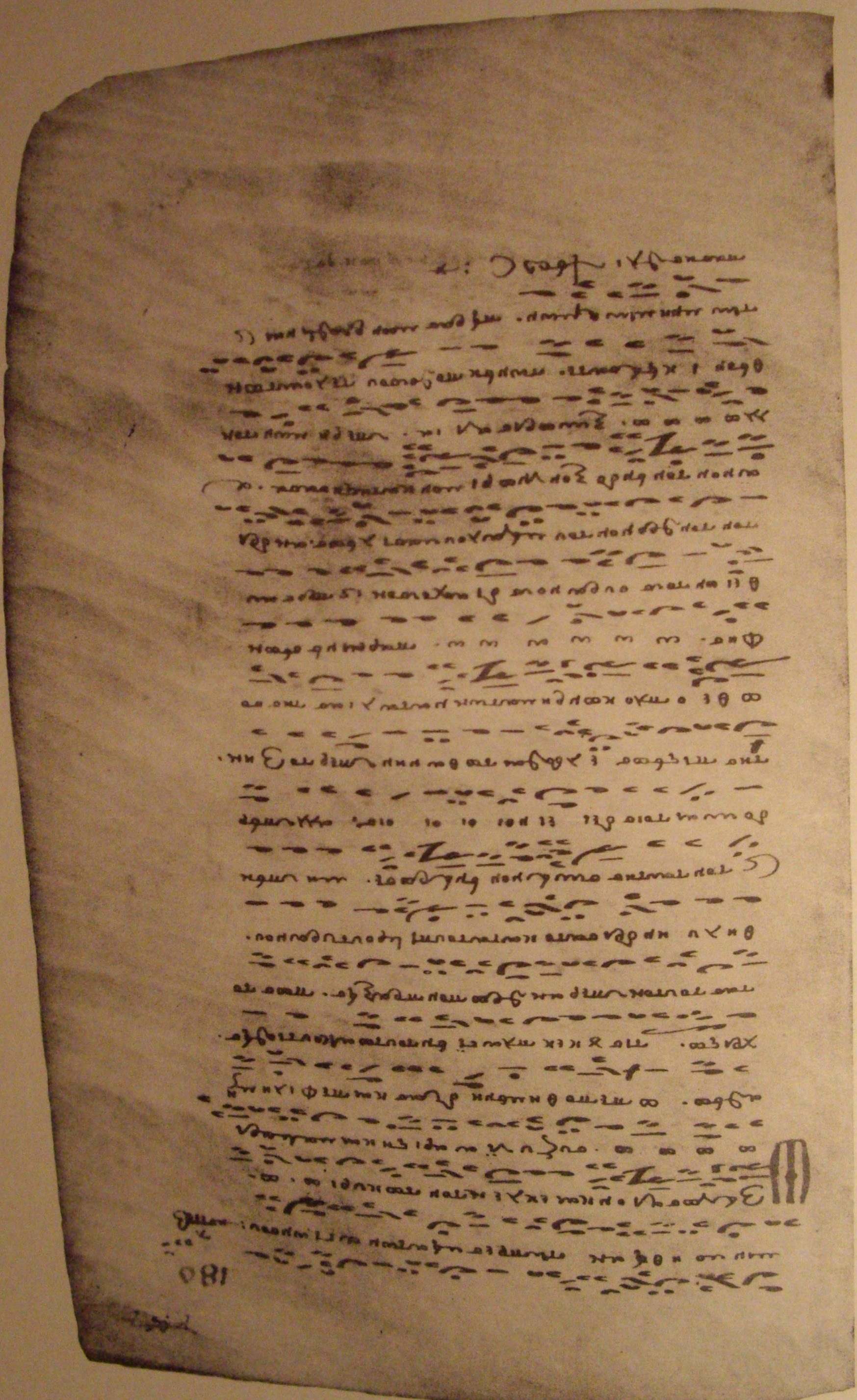

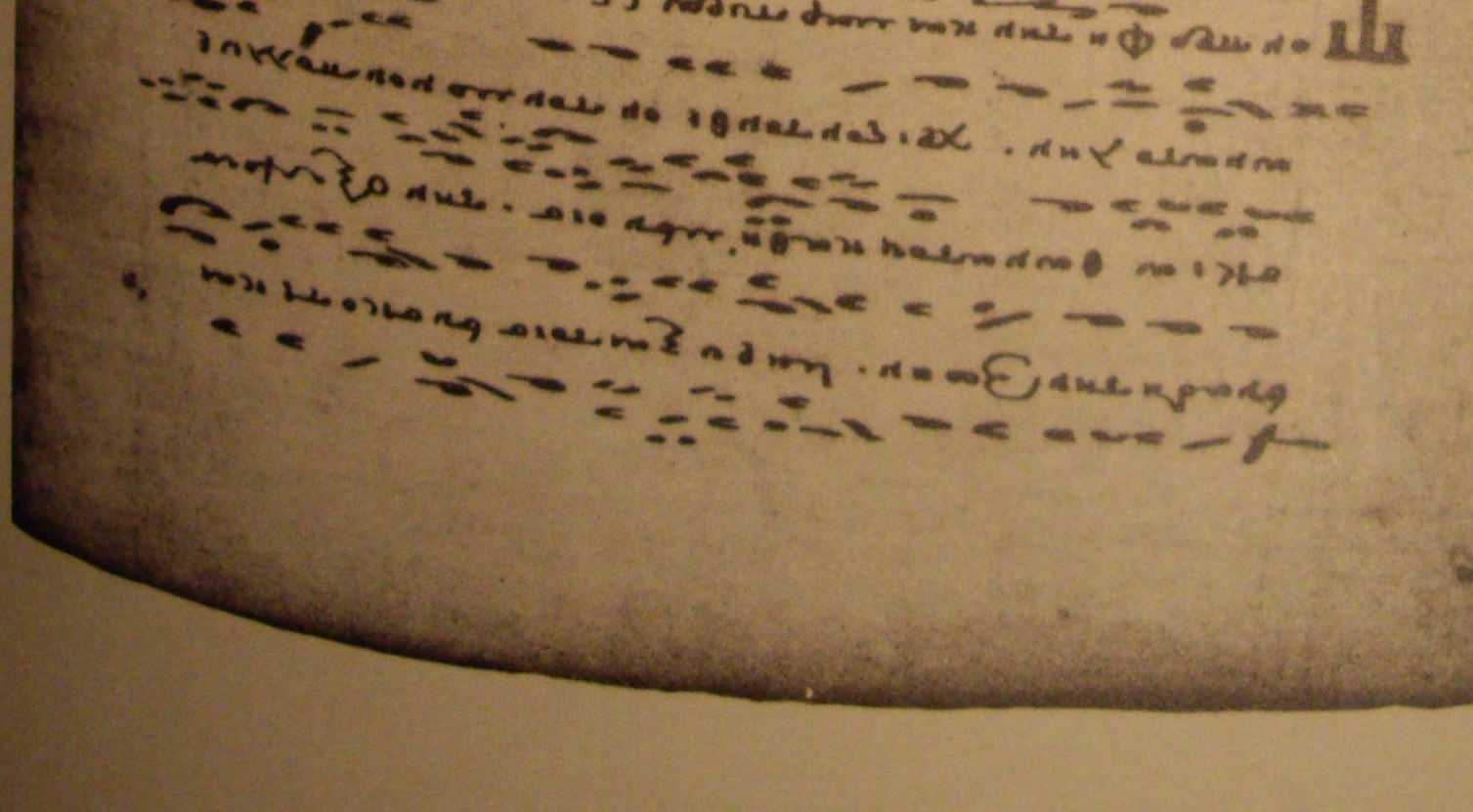

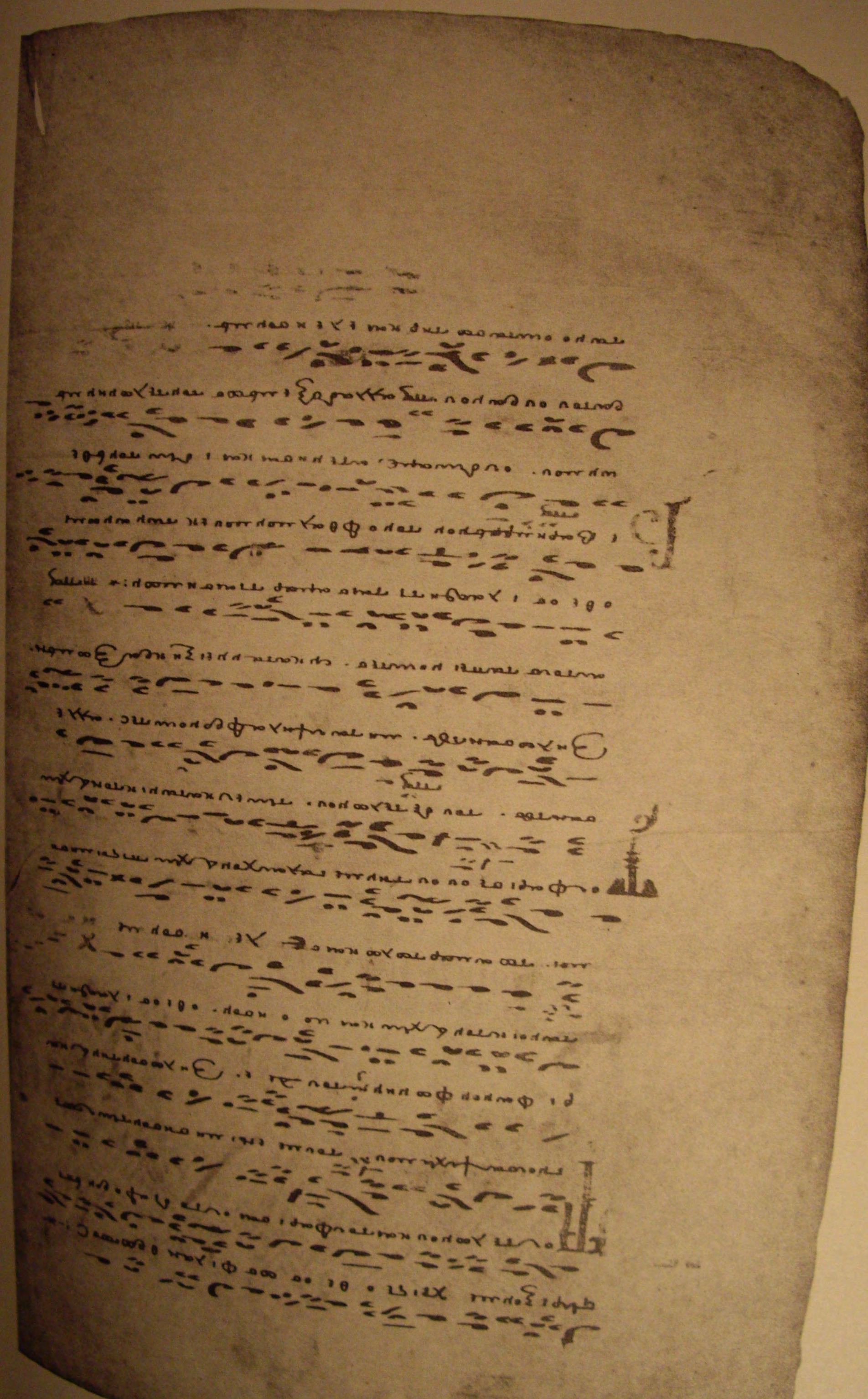

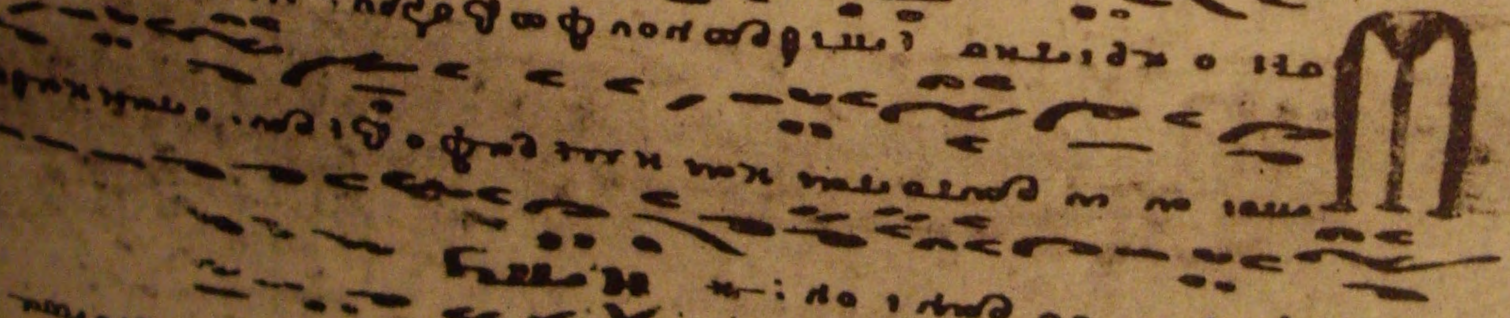

190

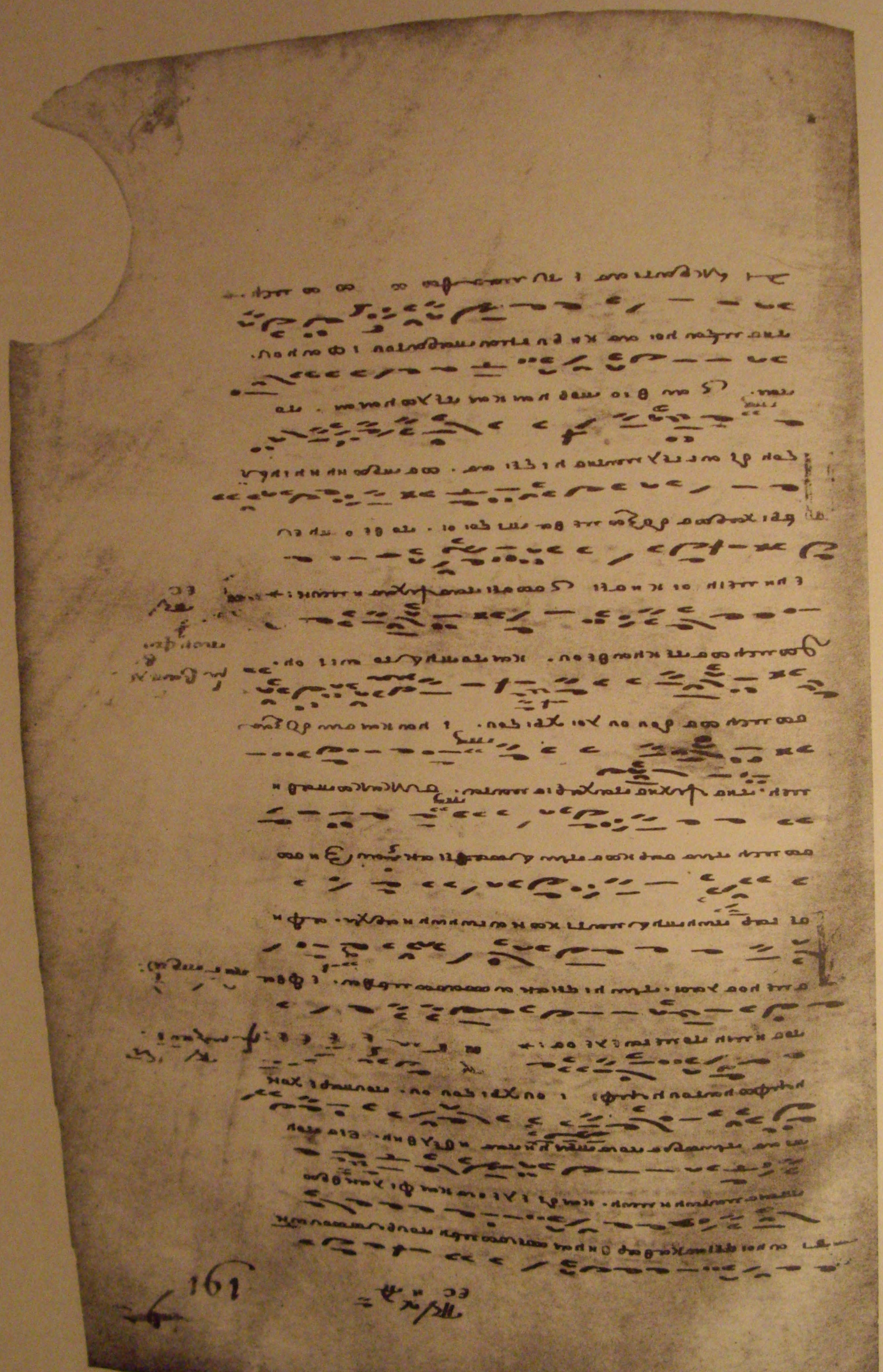

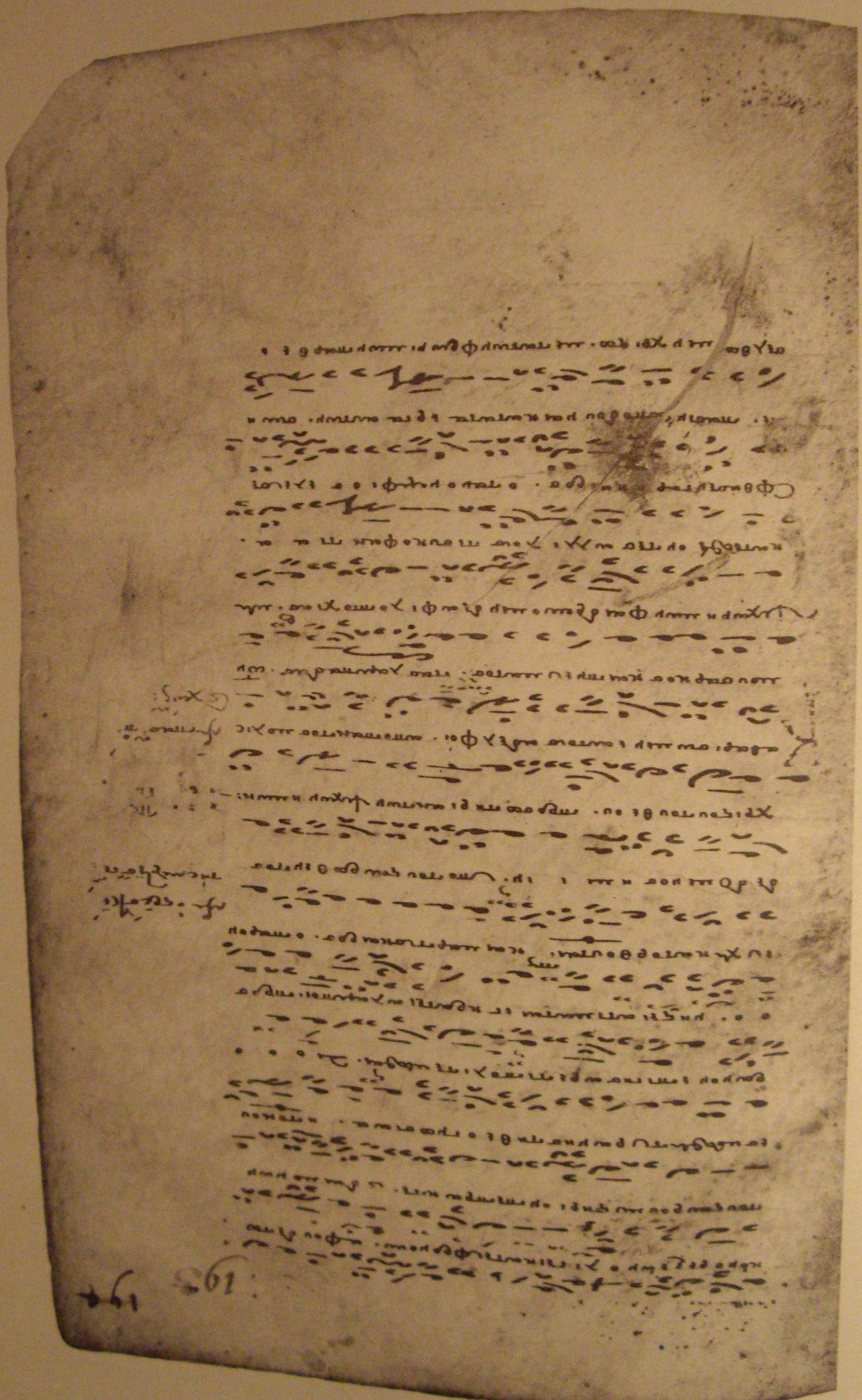

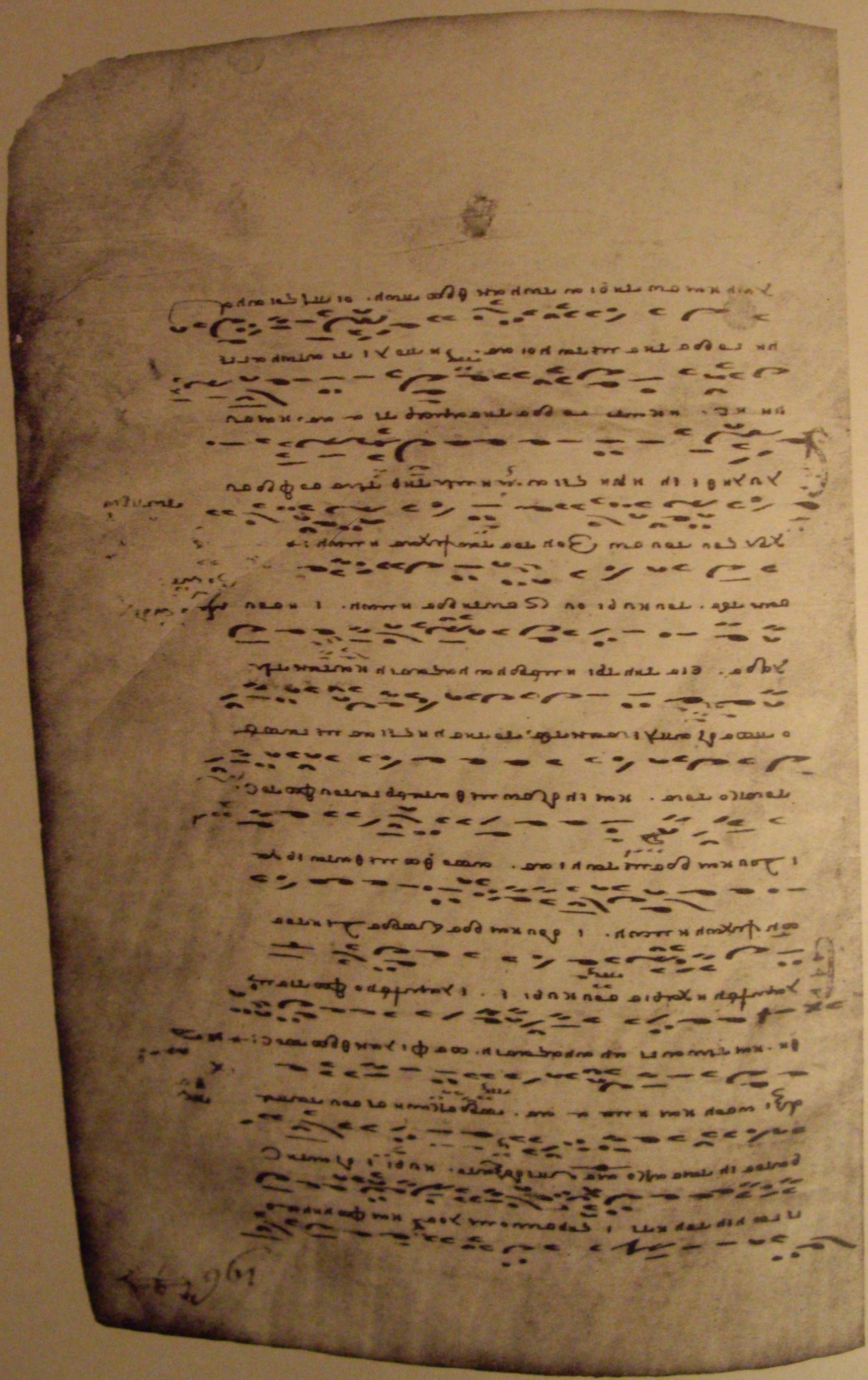

197

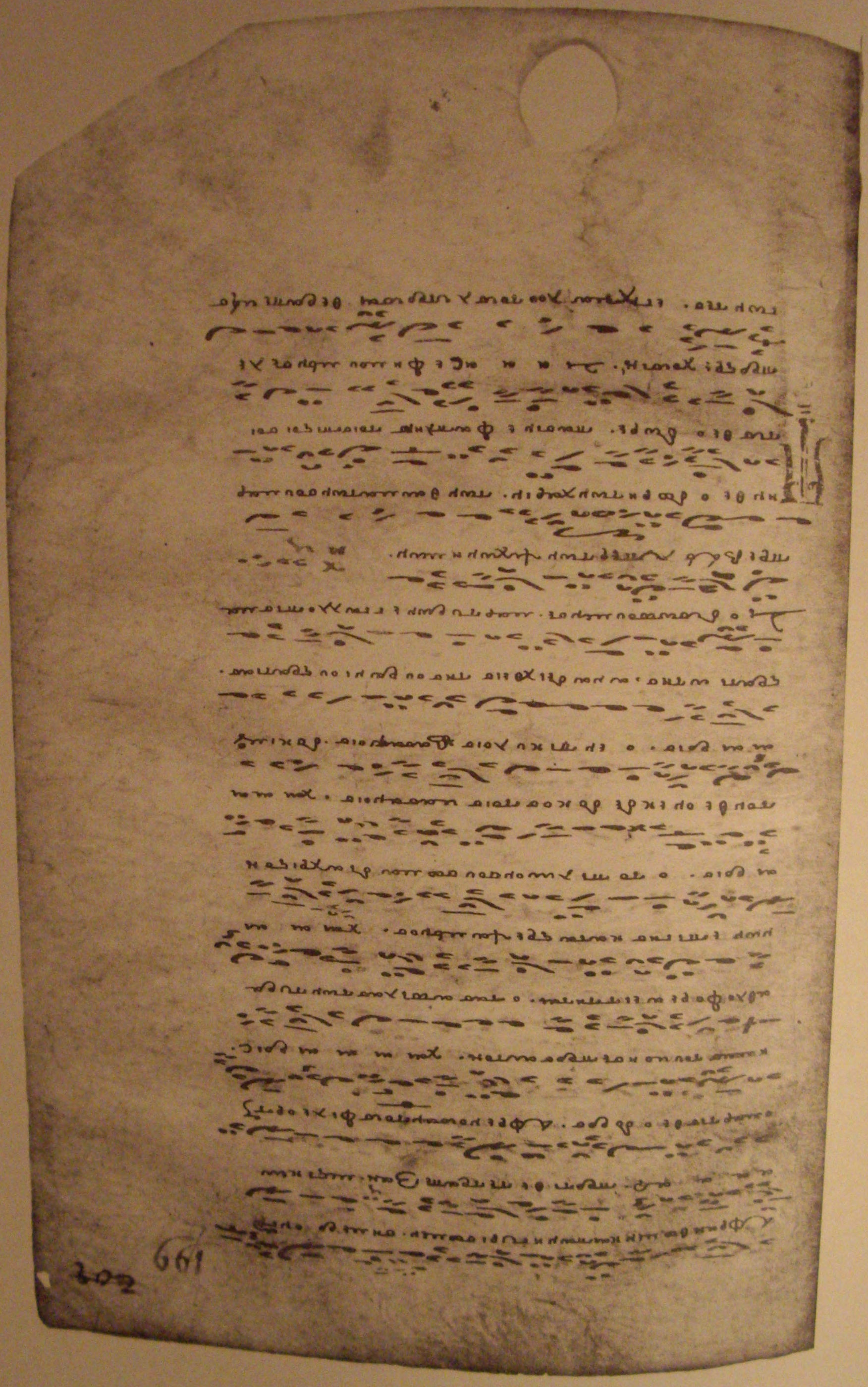

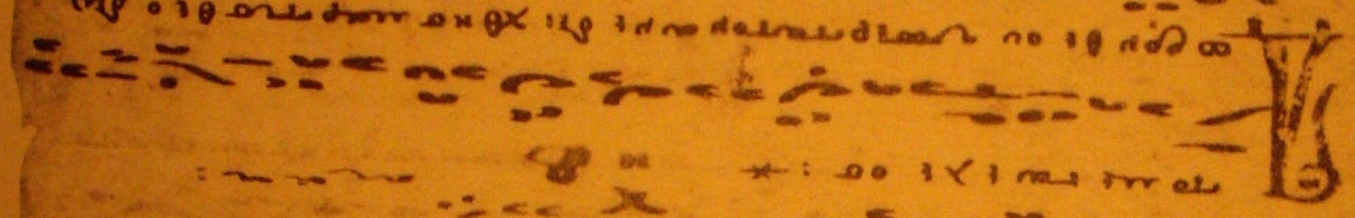

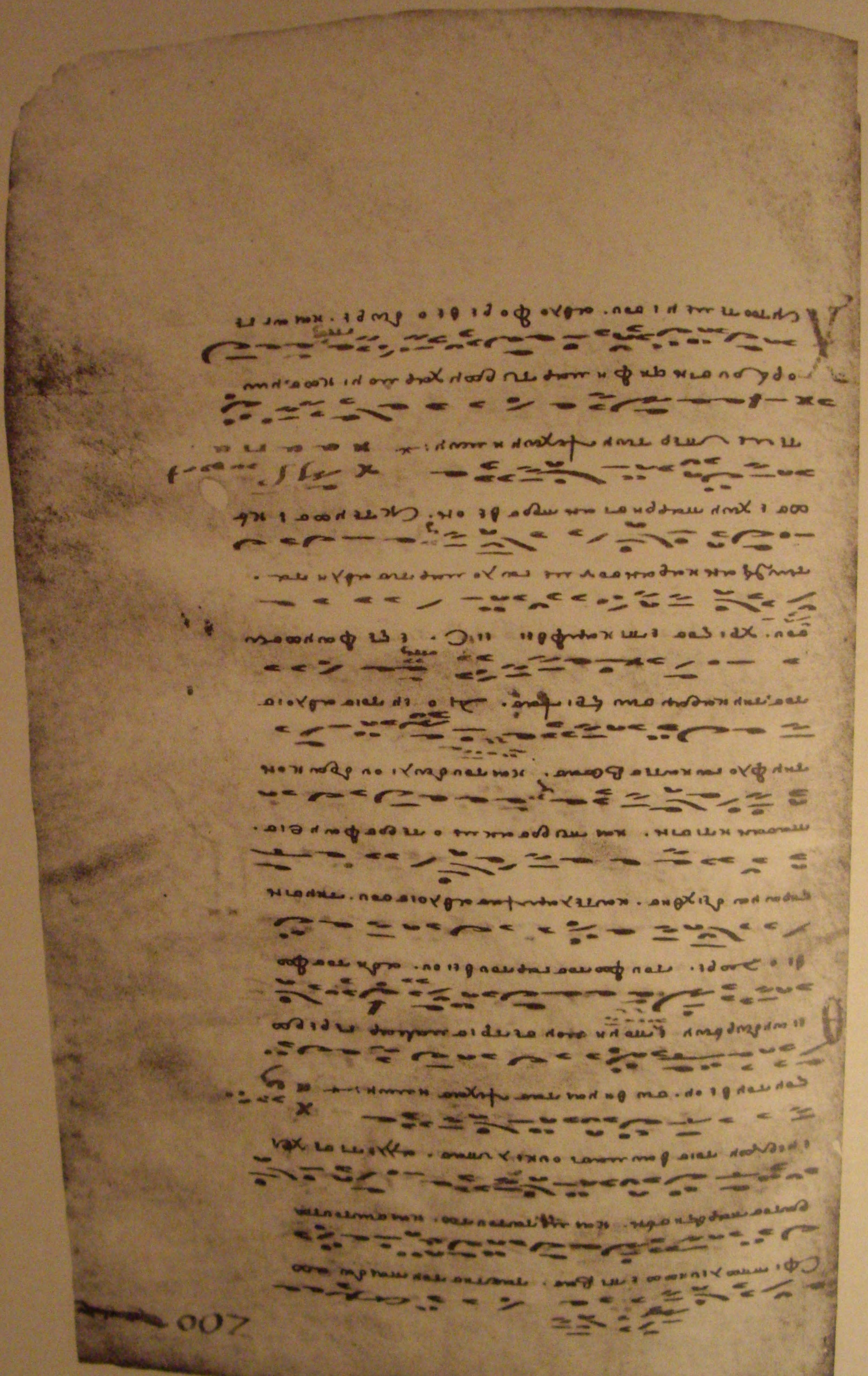

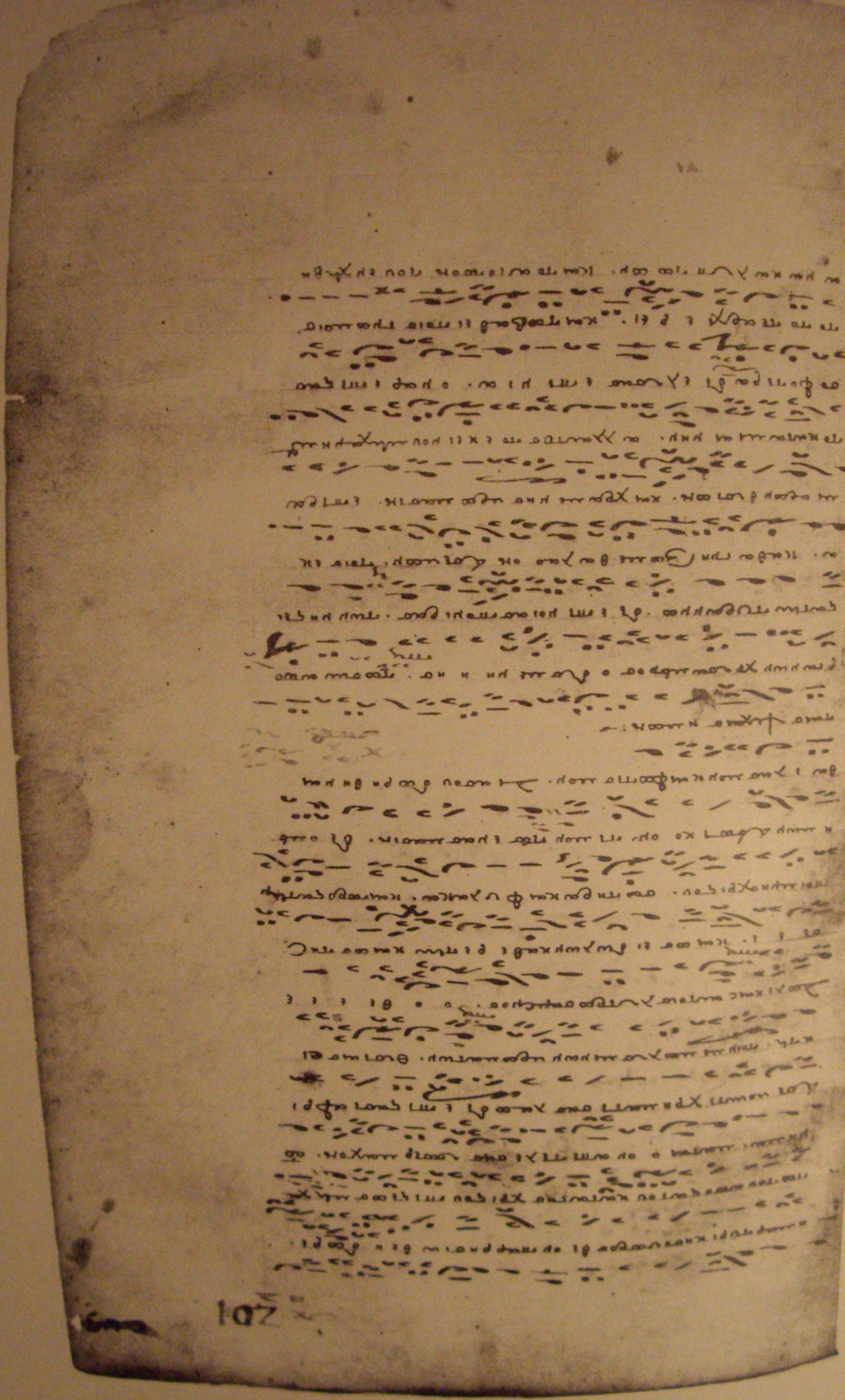

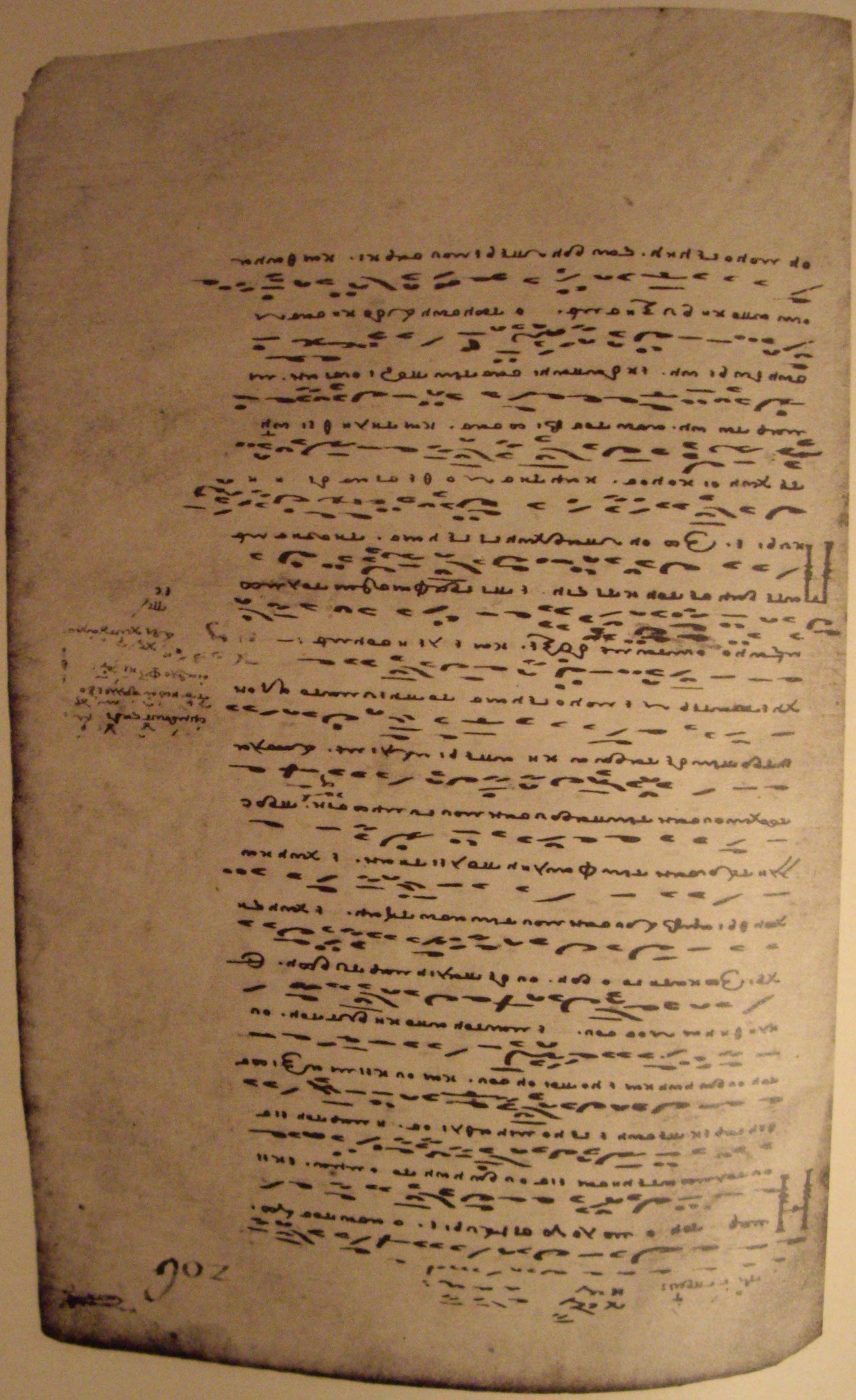

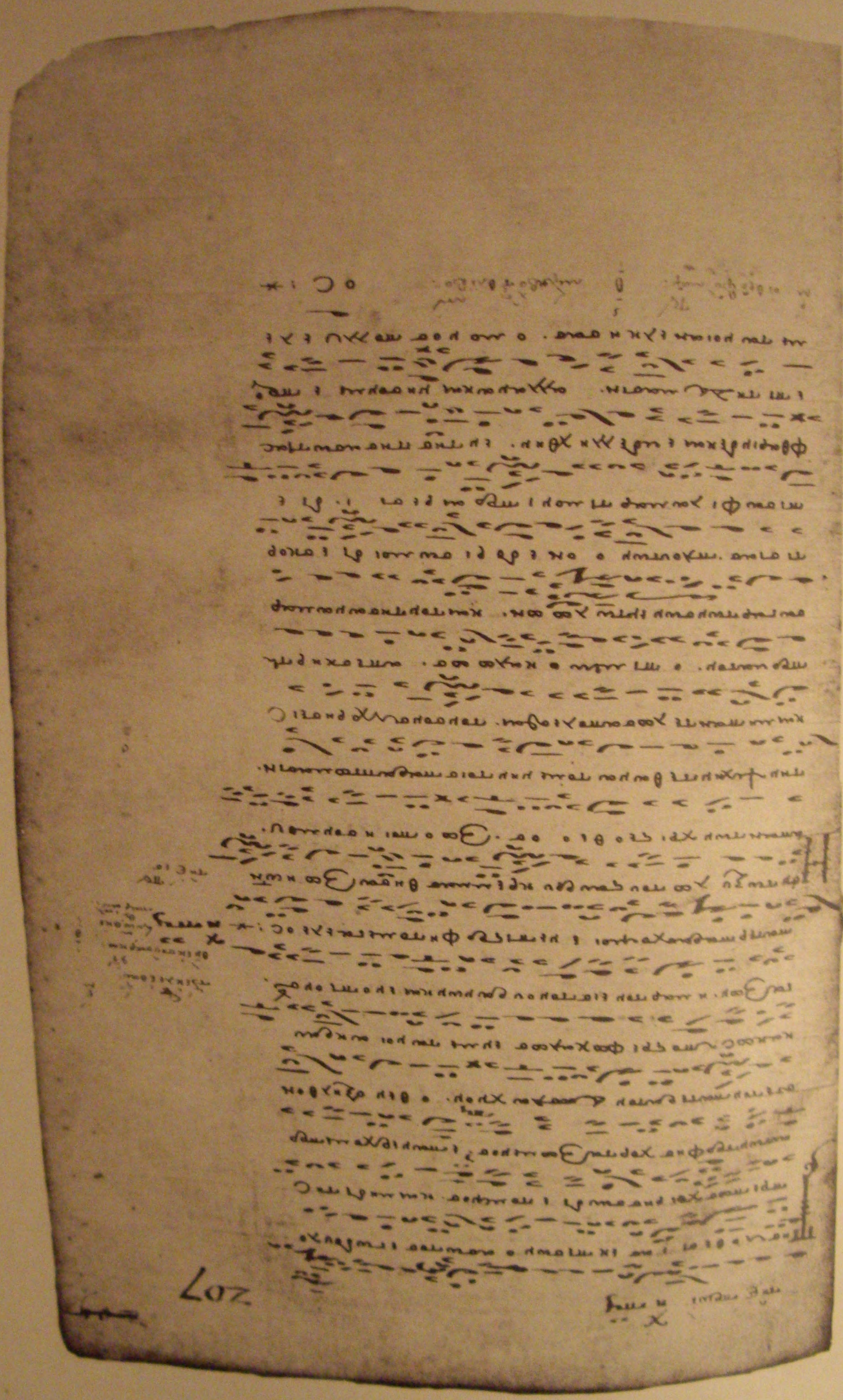

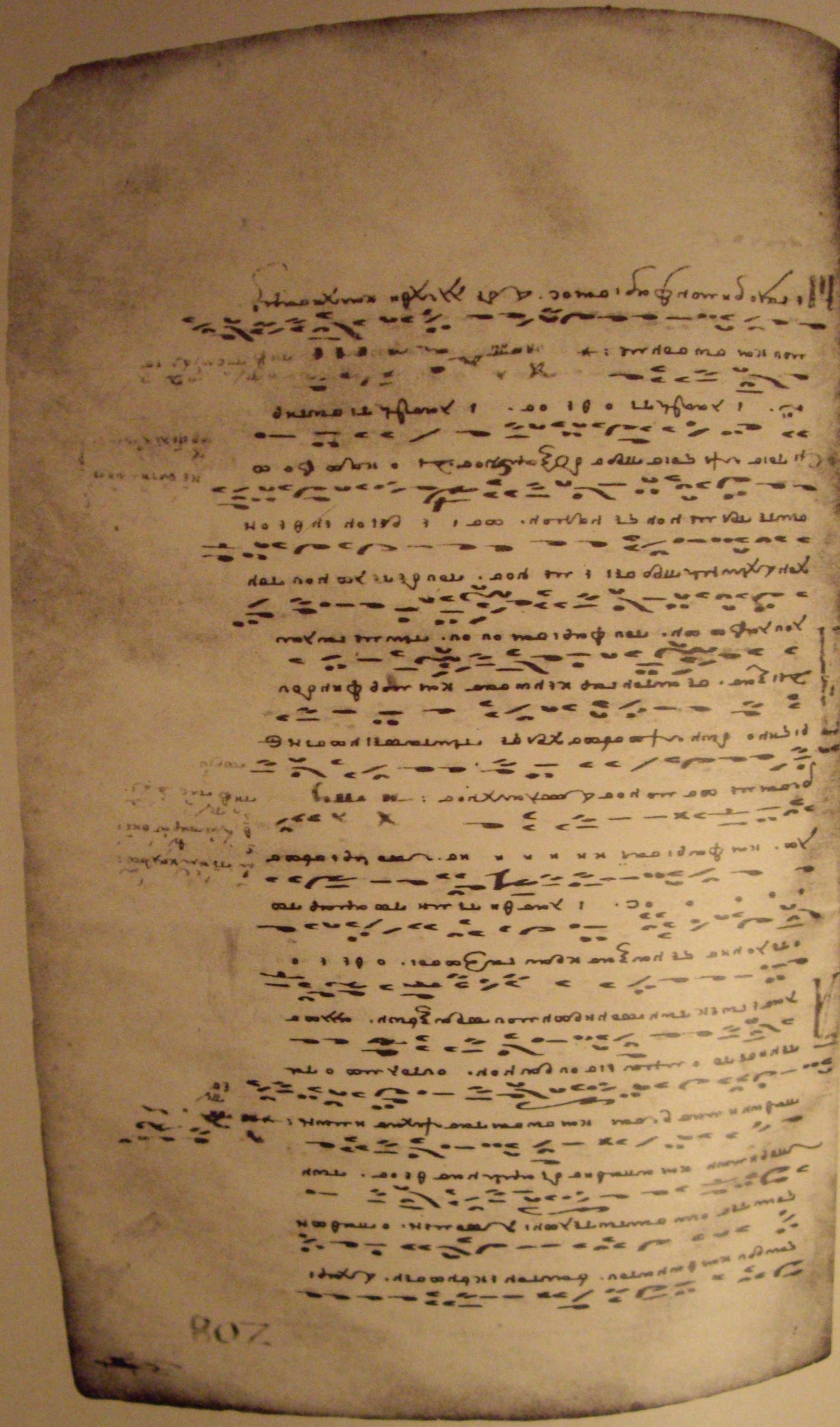
807

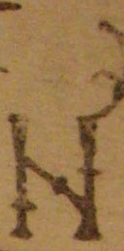

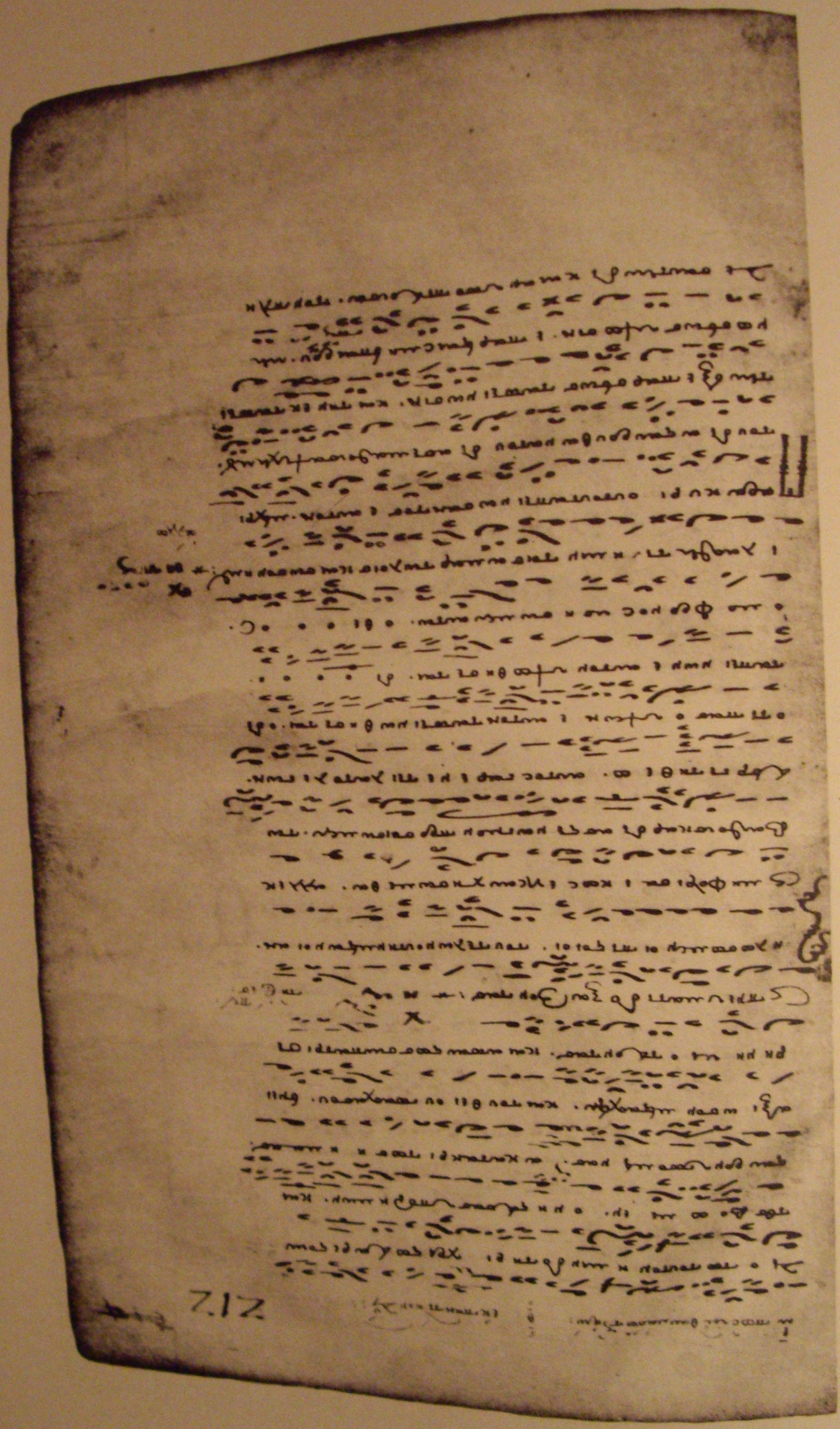

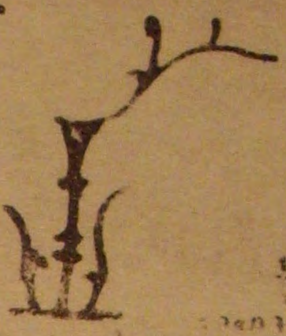

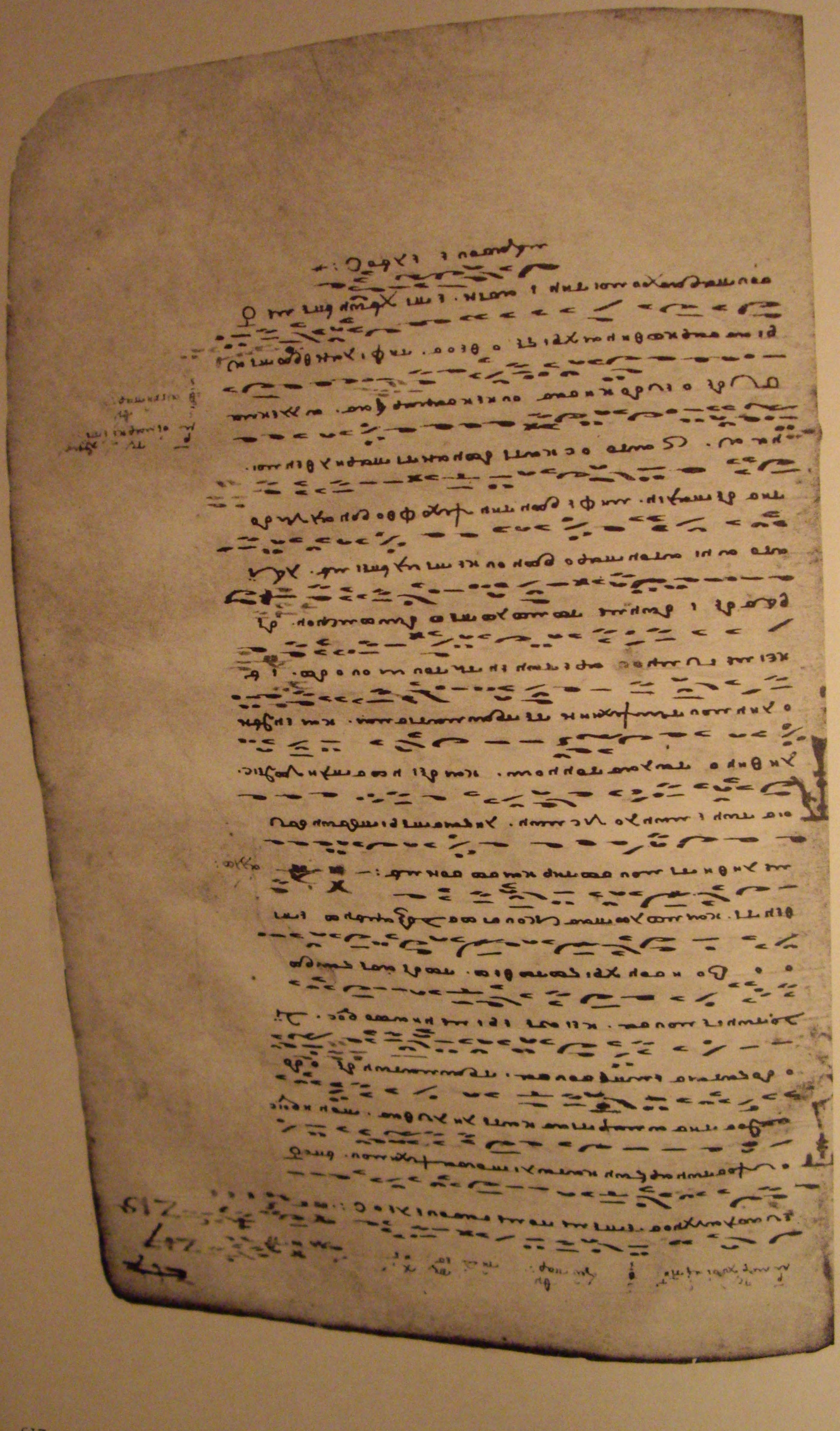

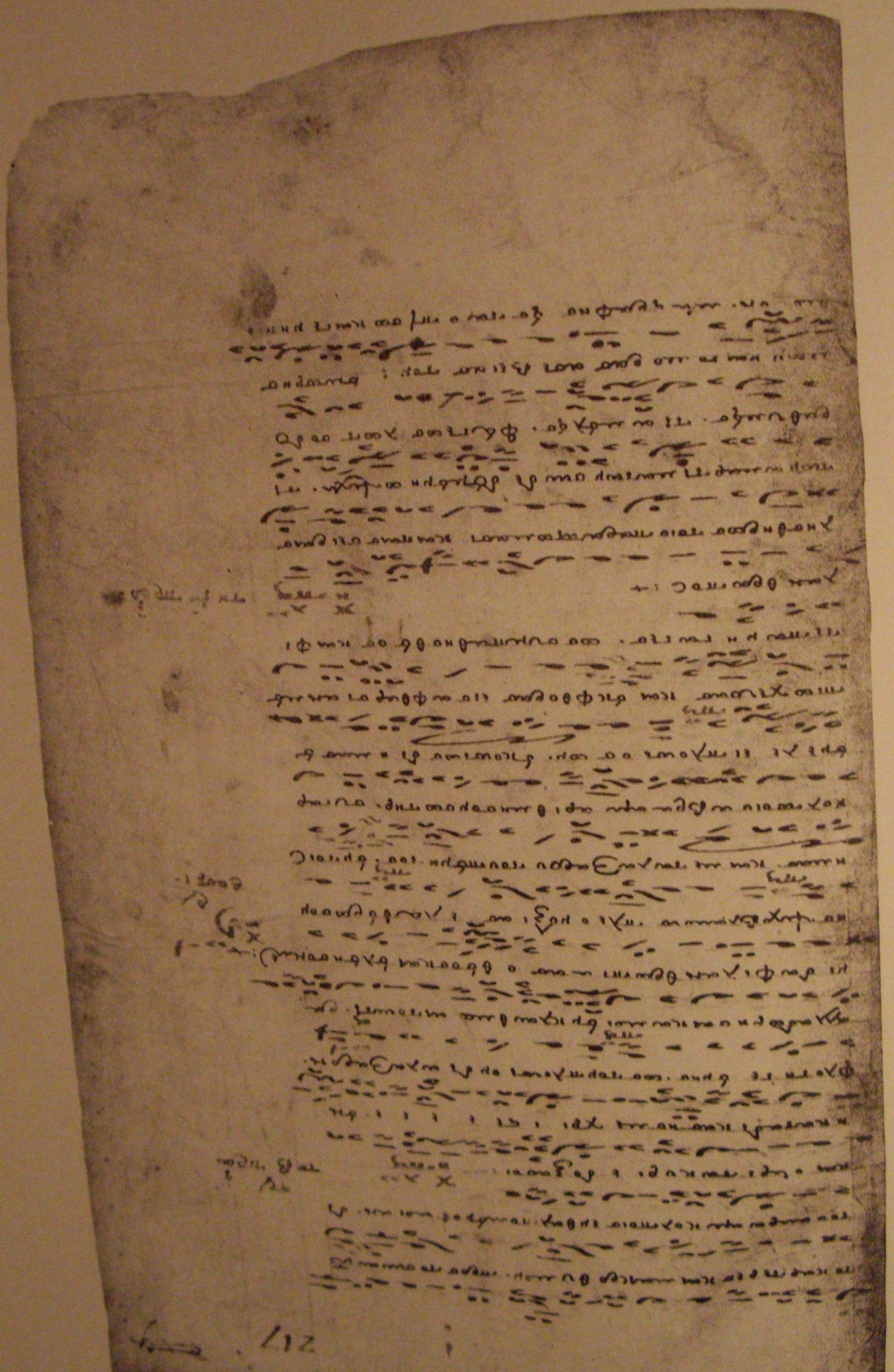

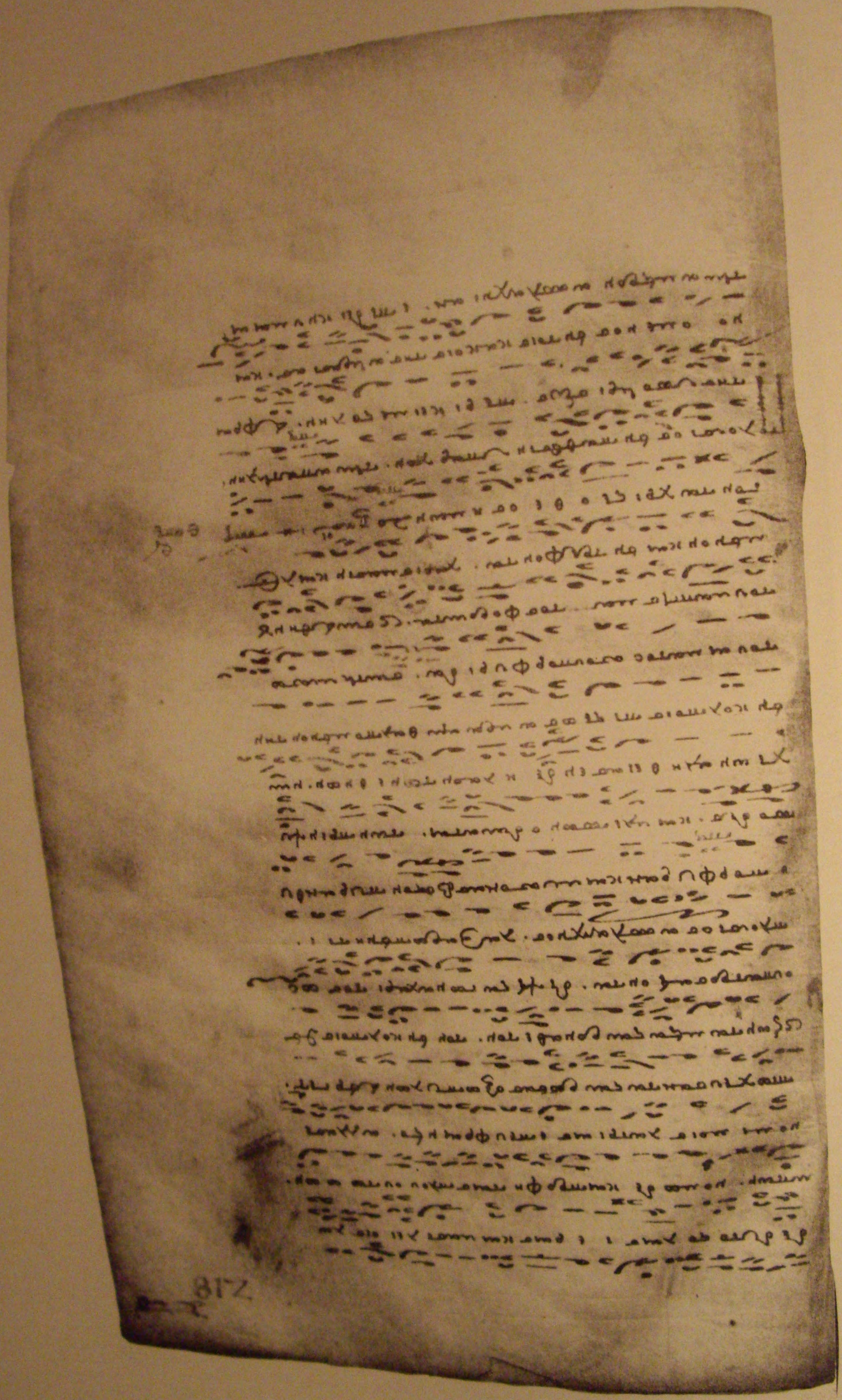

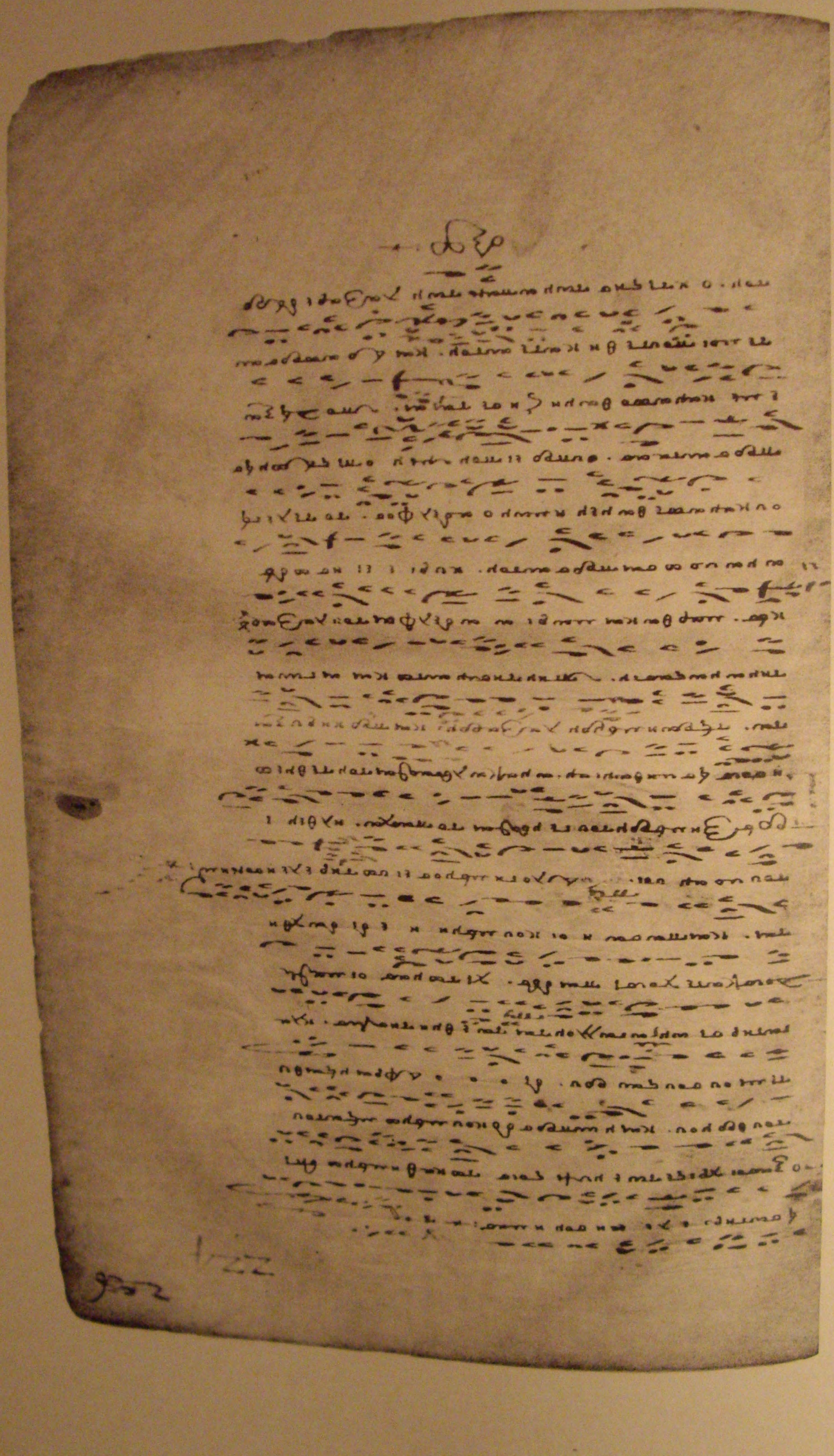

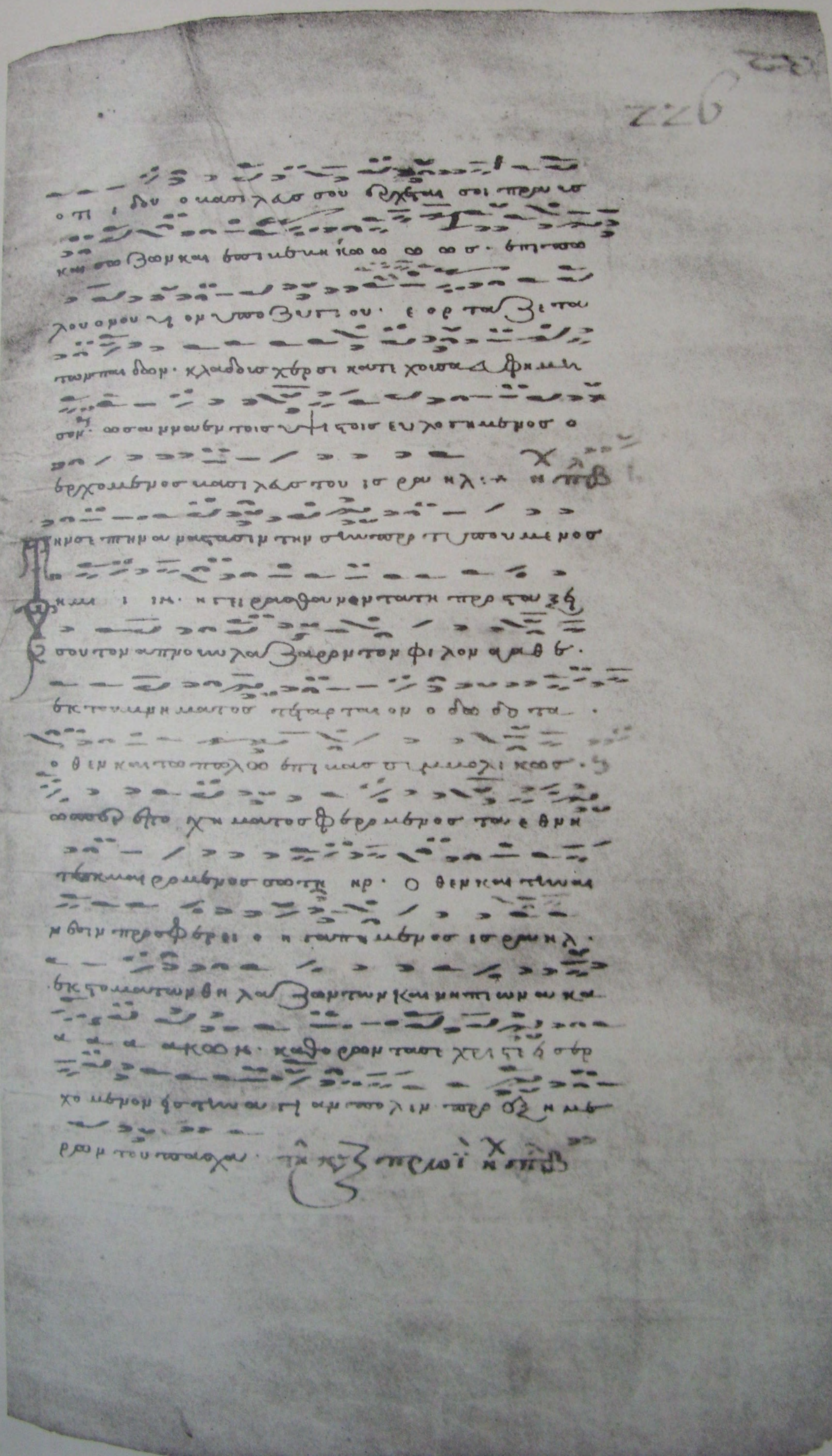

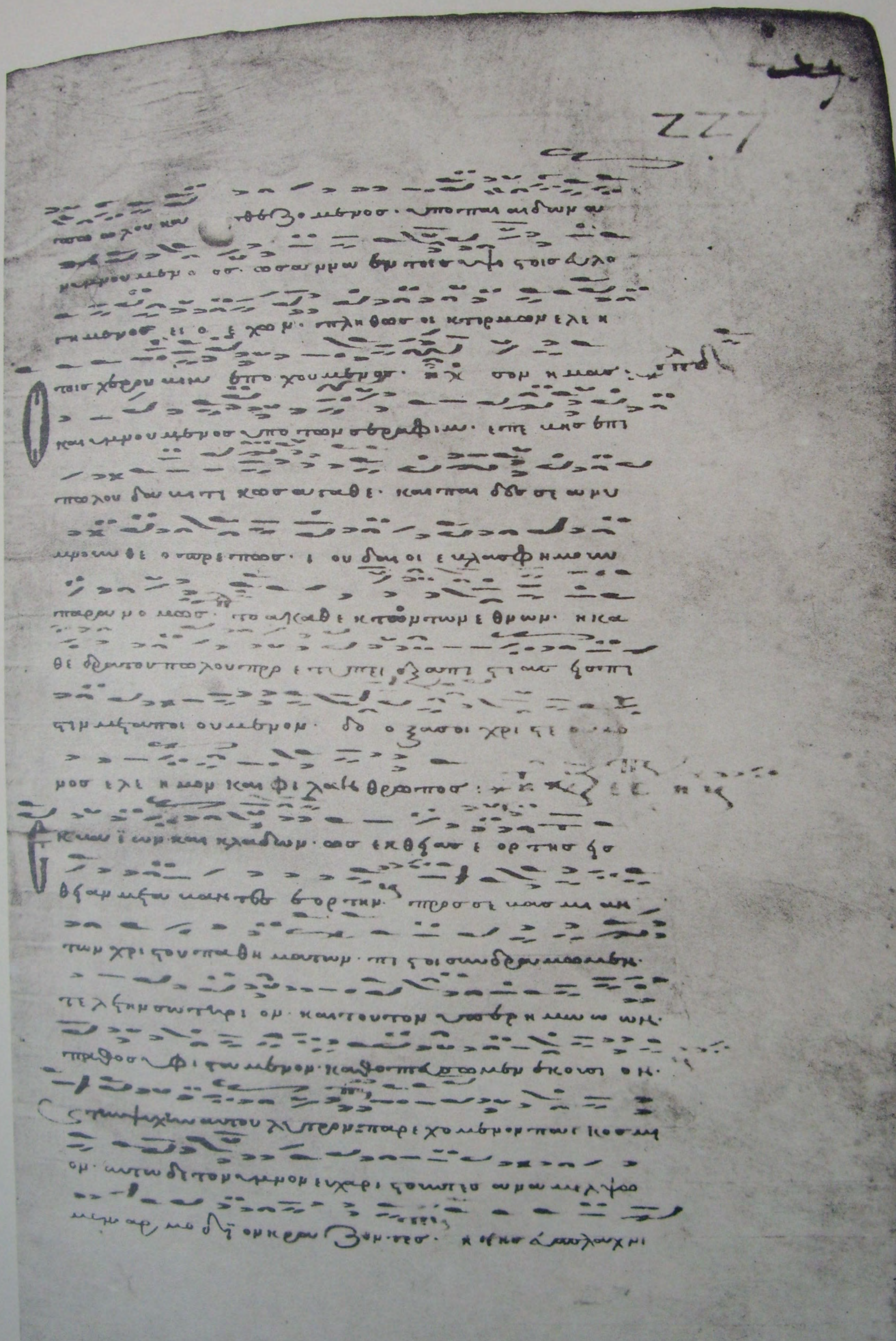

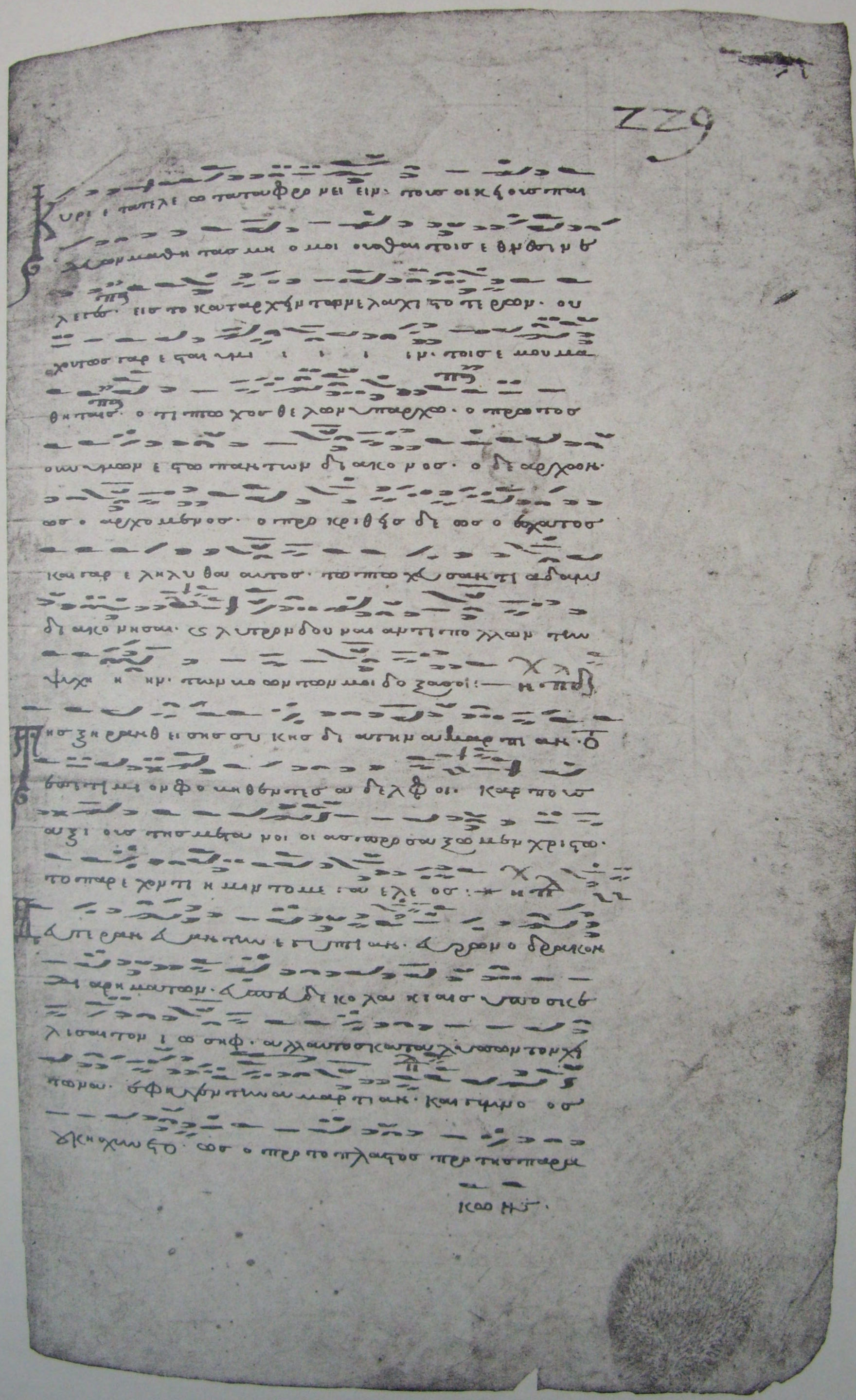

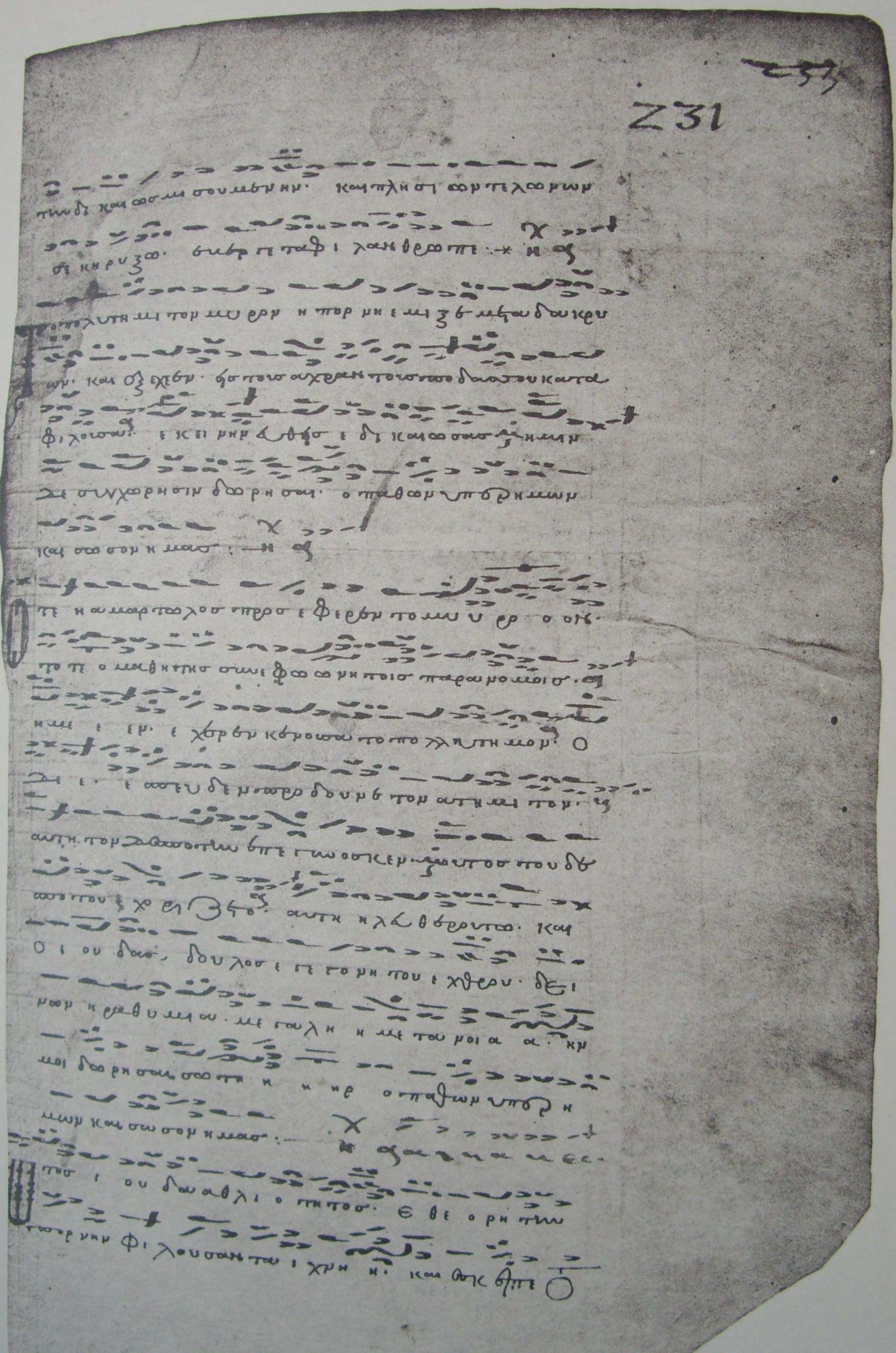

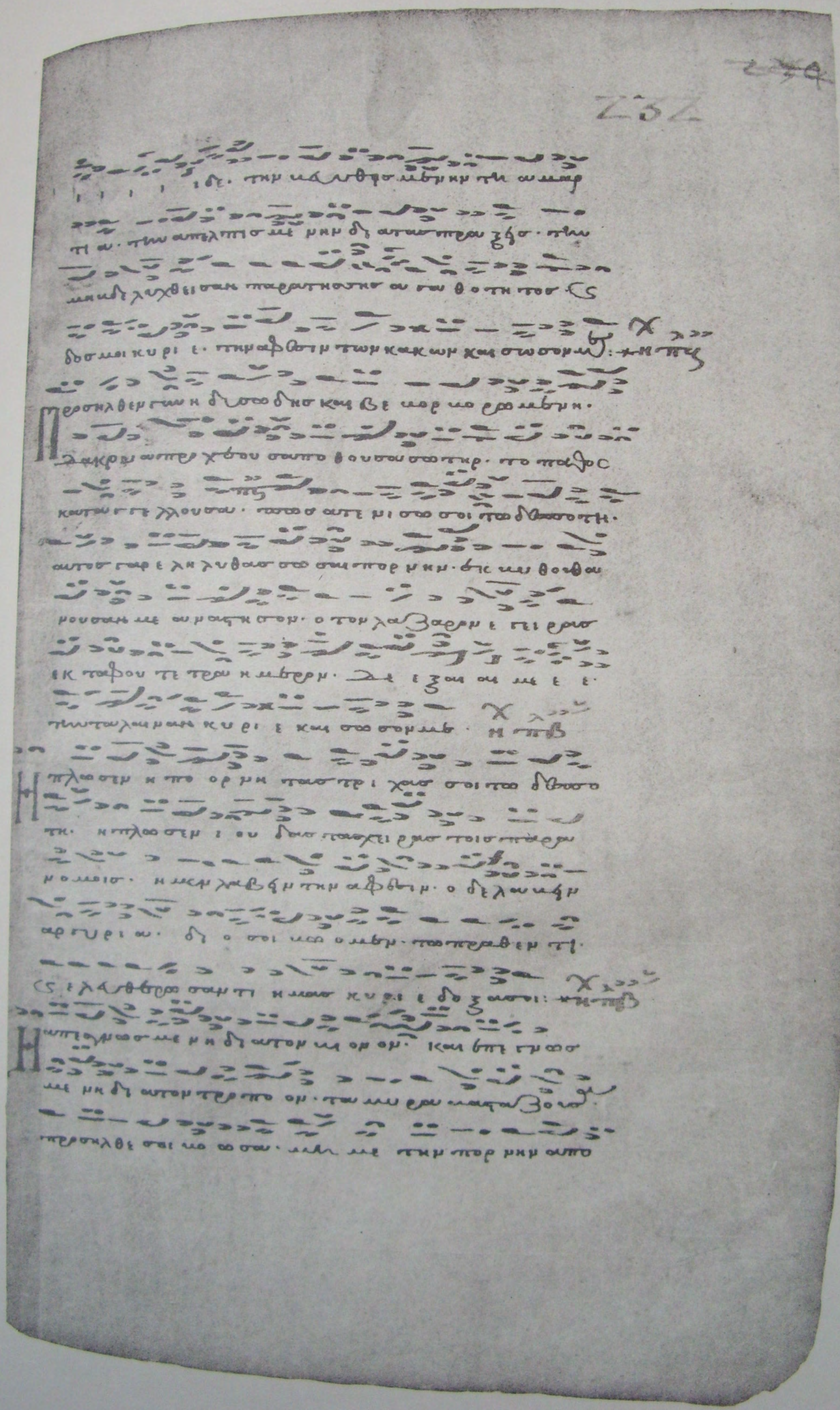

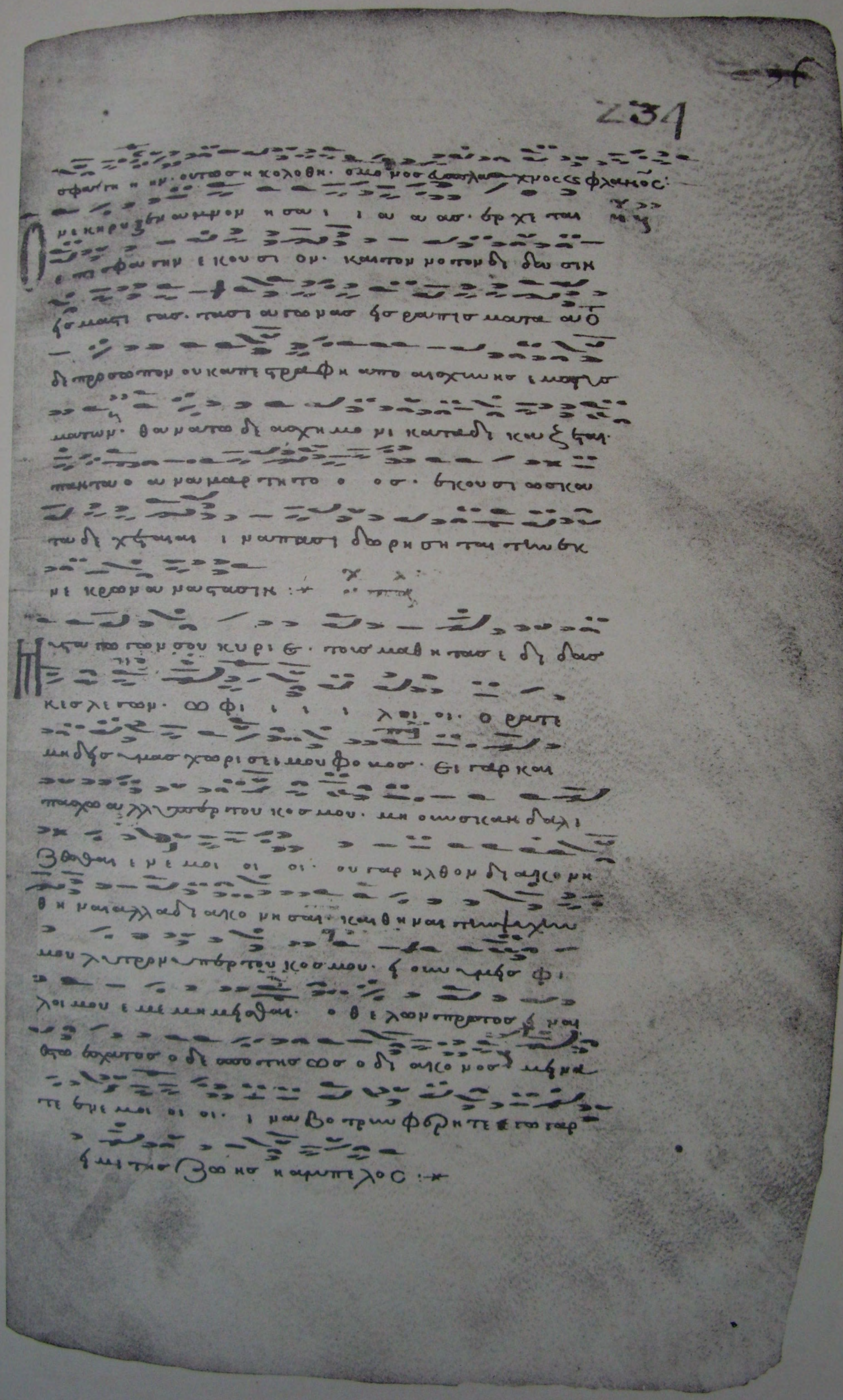

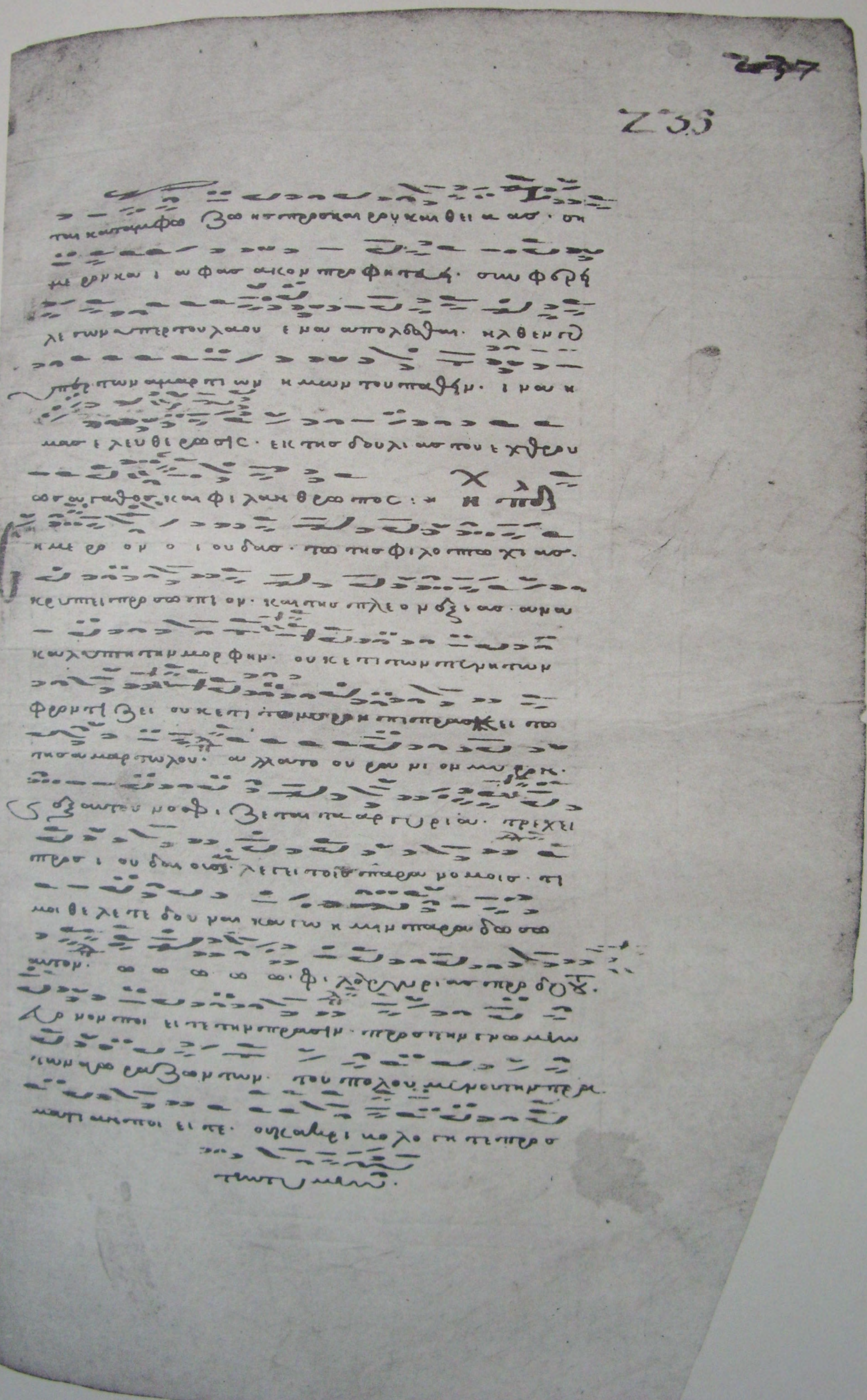

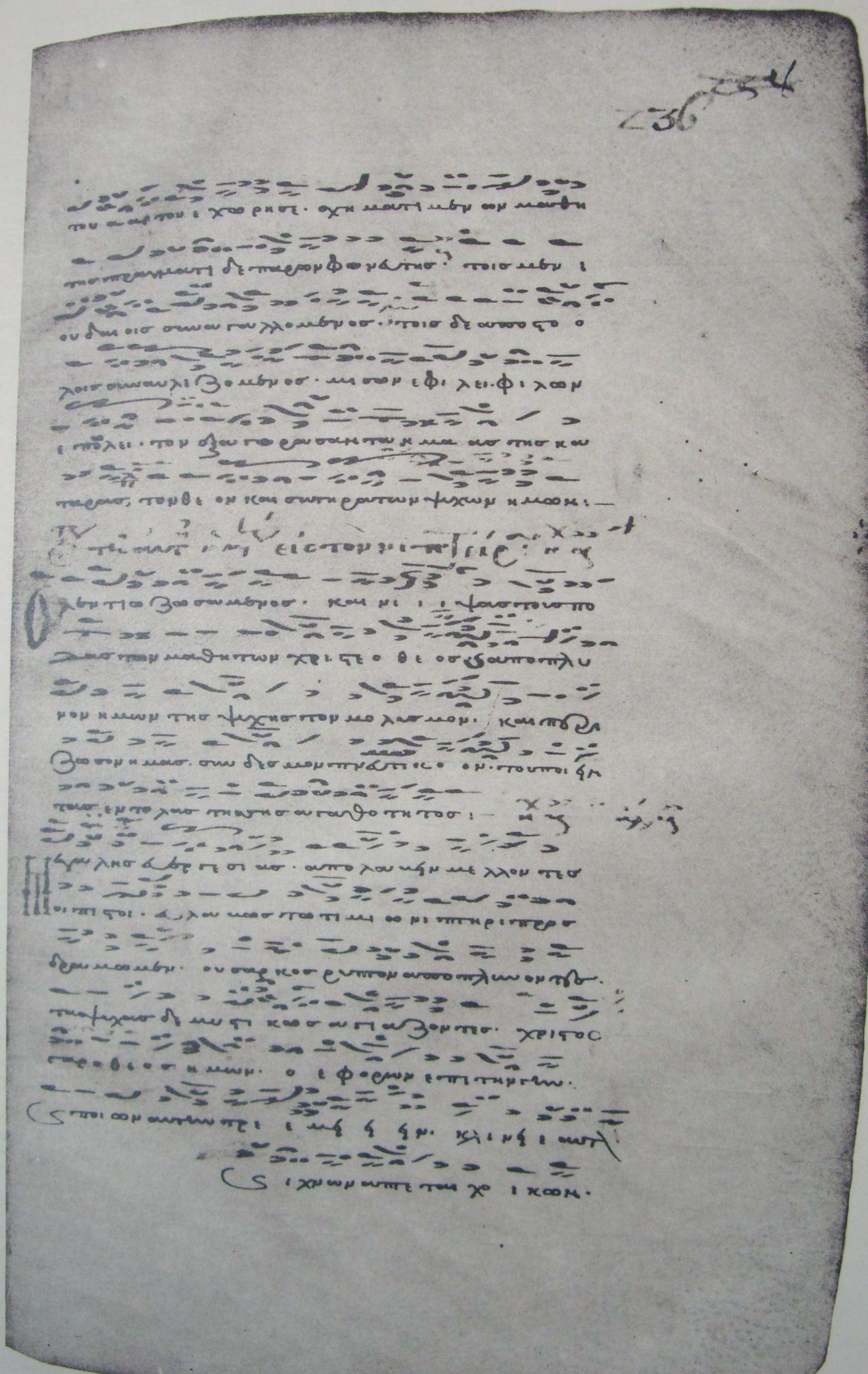

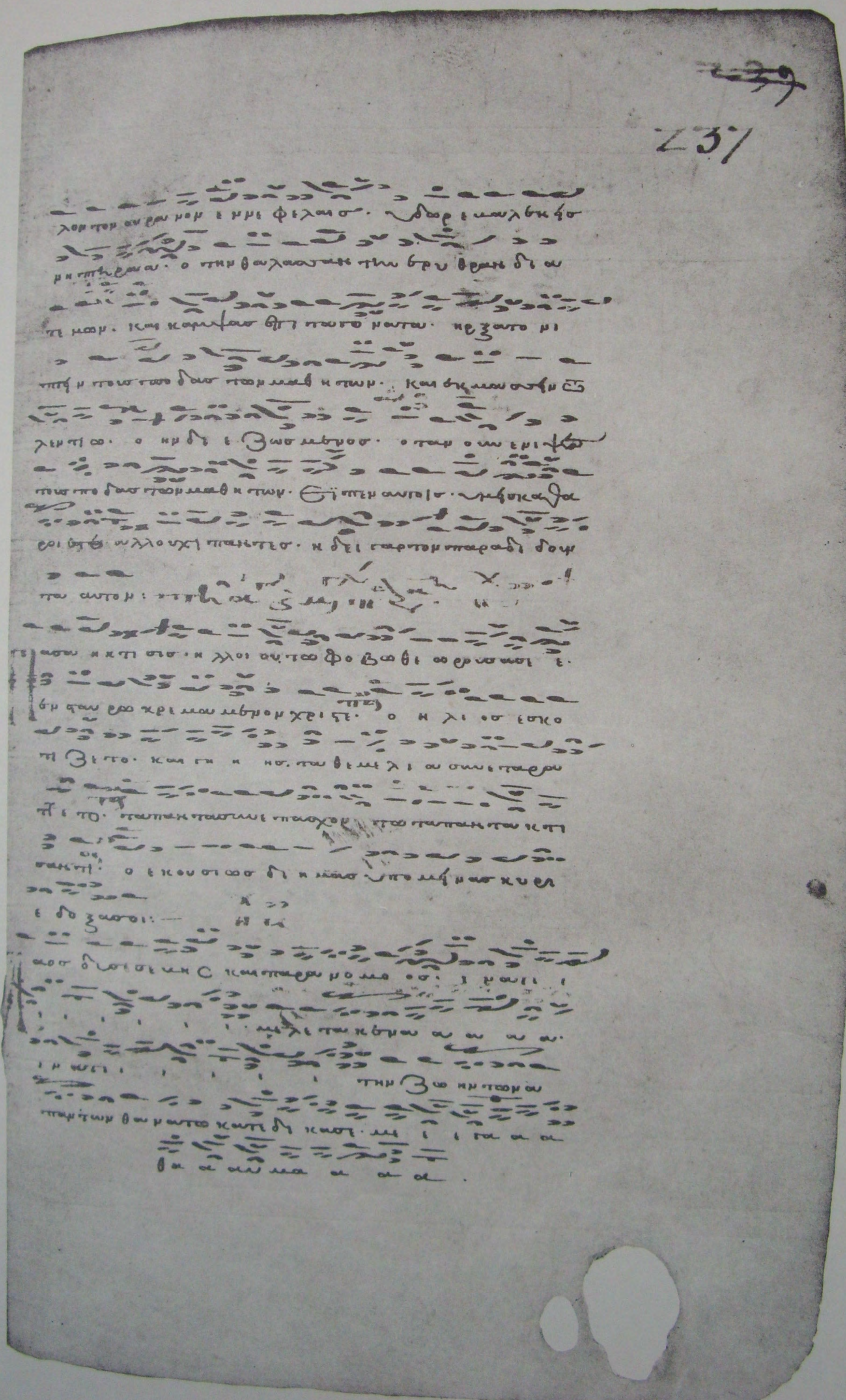

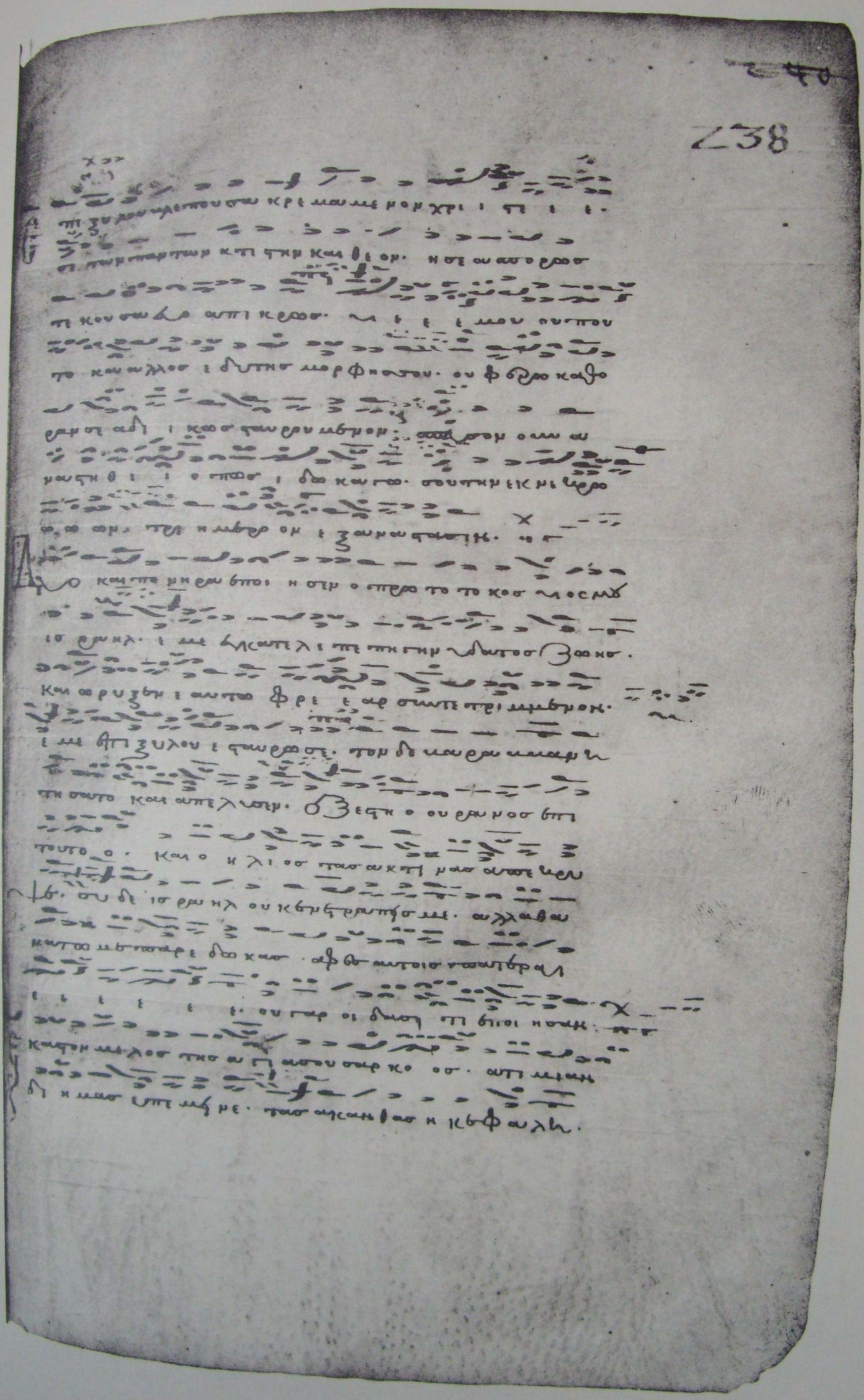

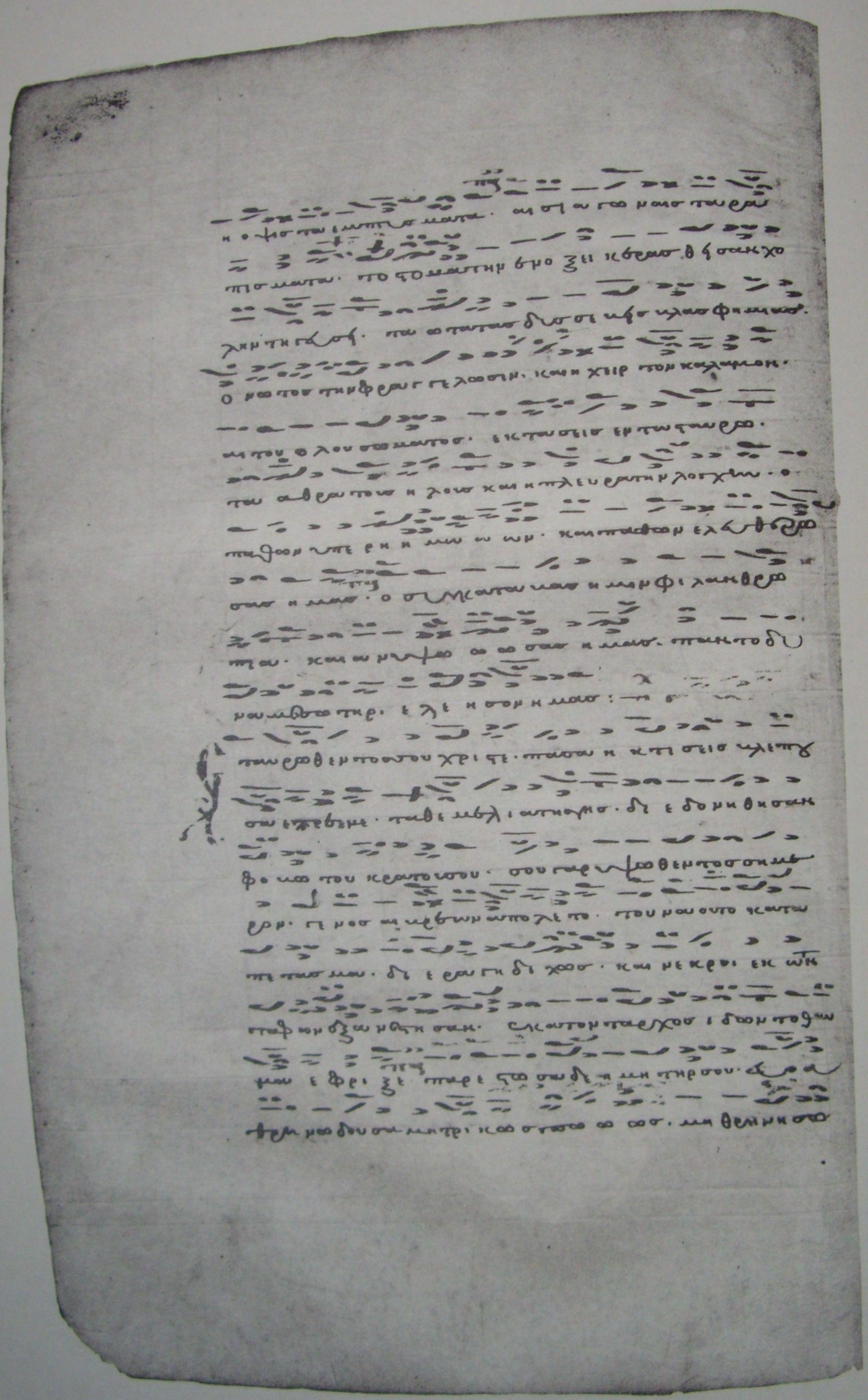

239.

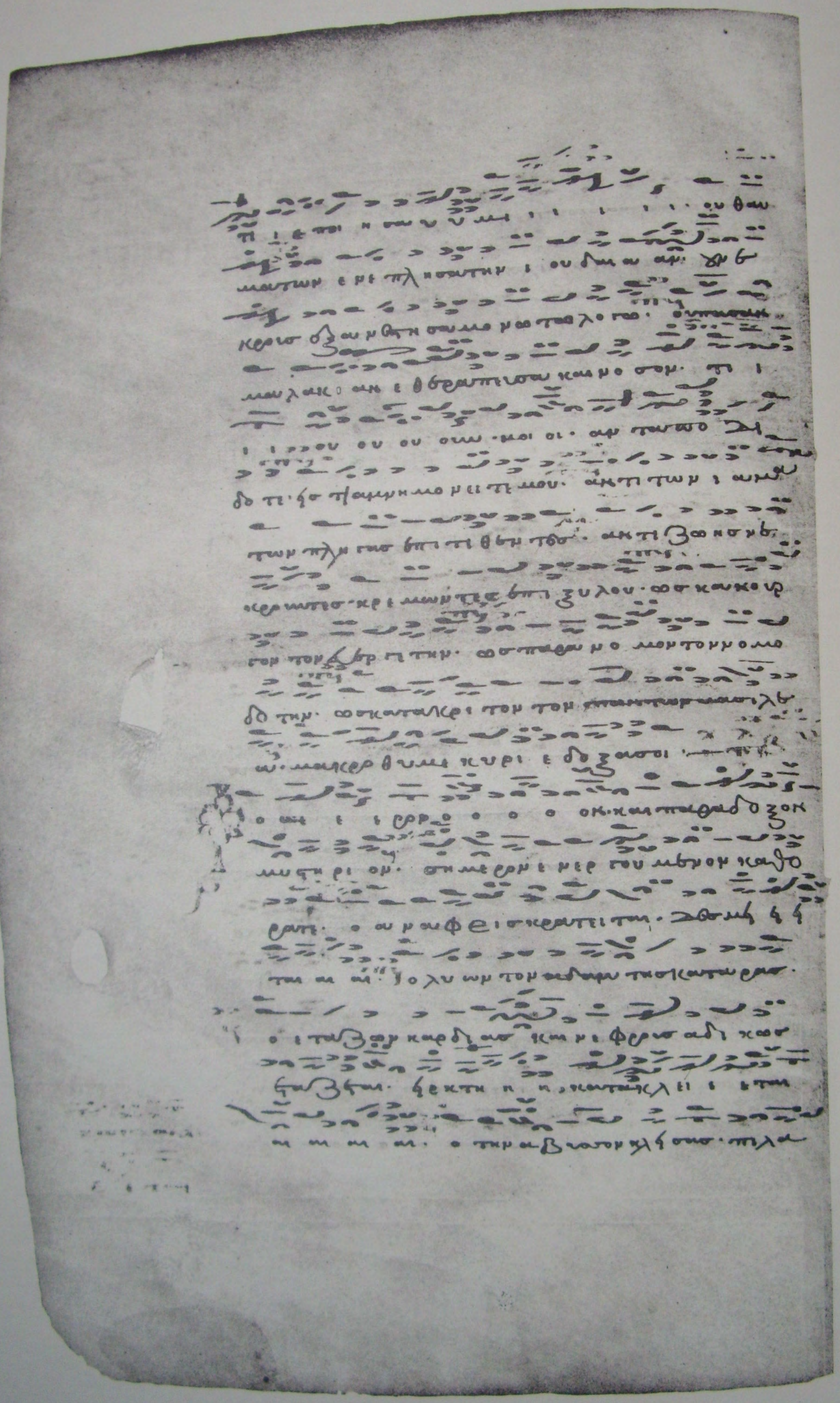

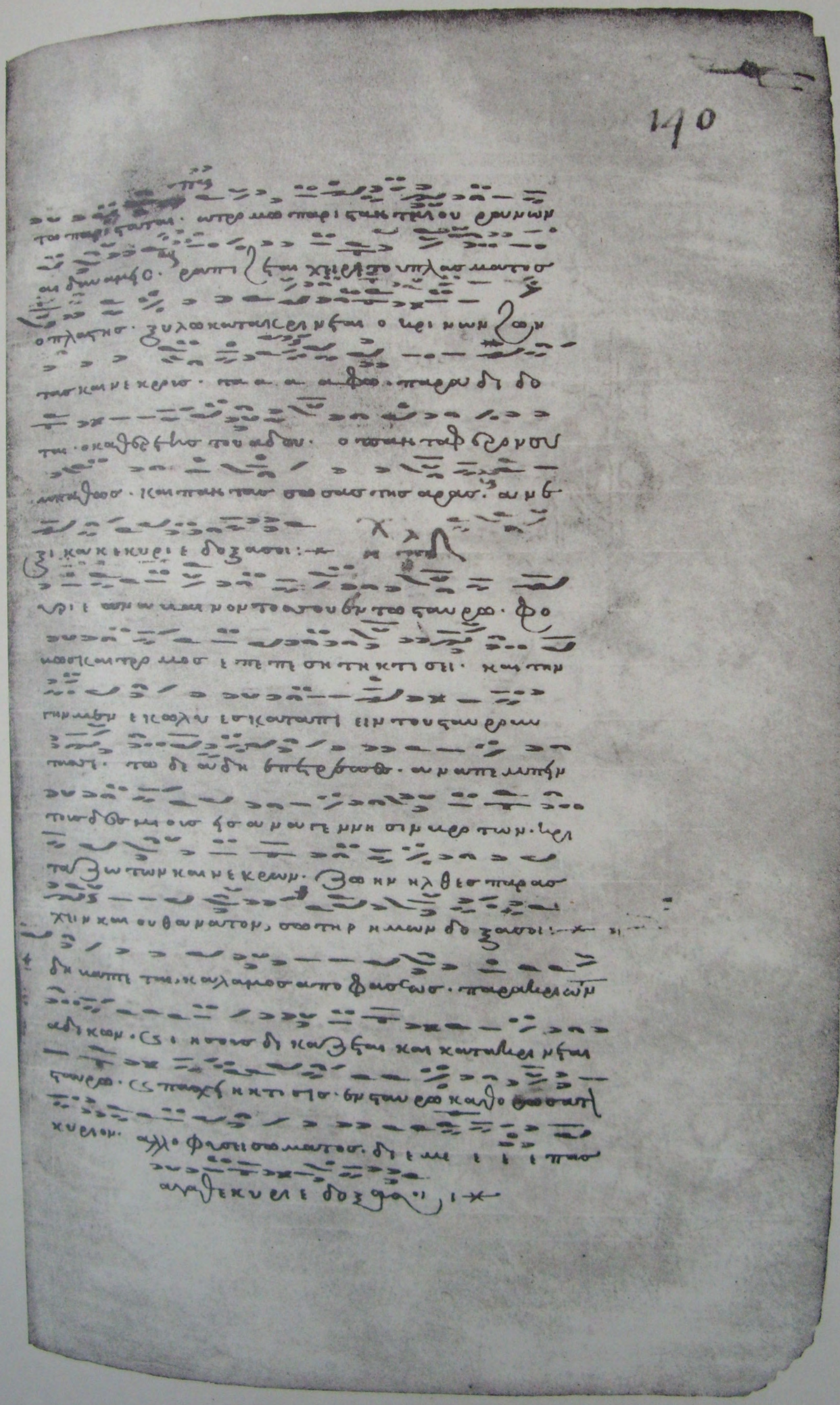

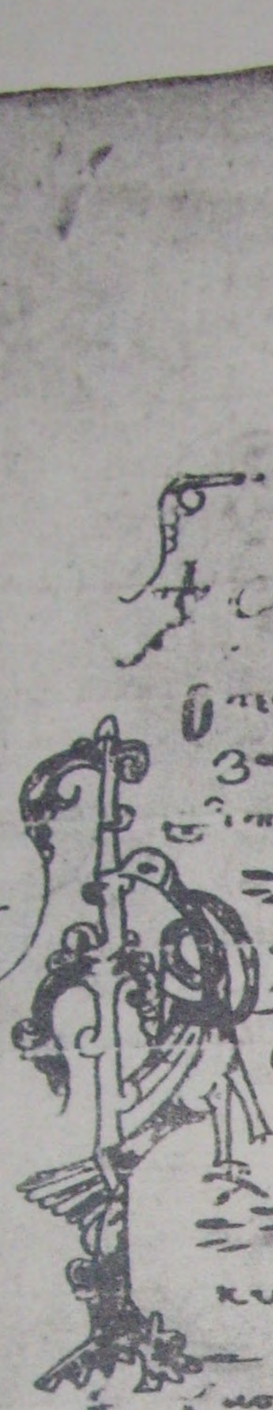

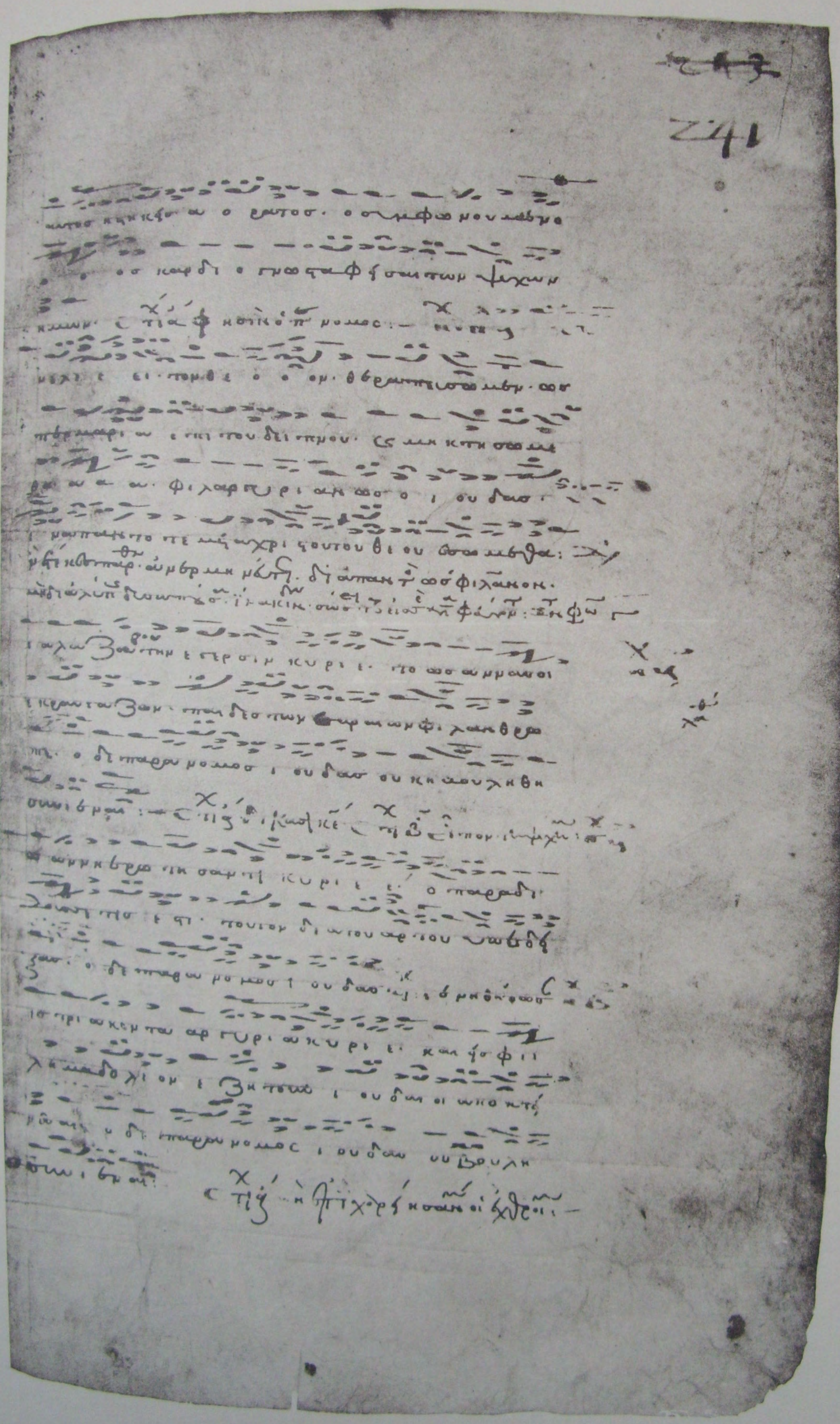

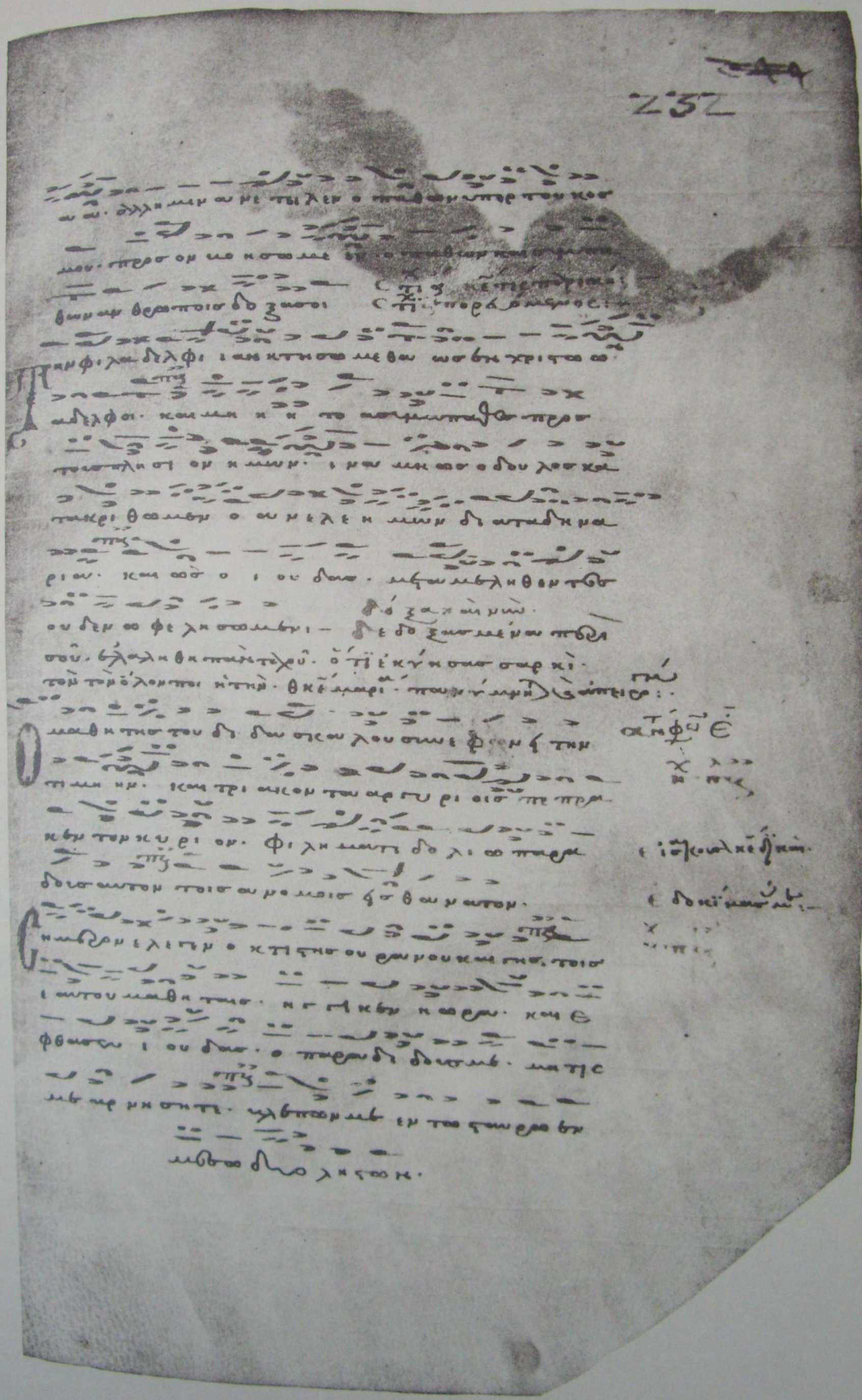
237

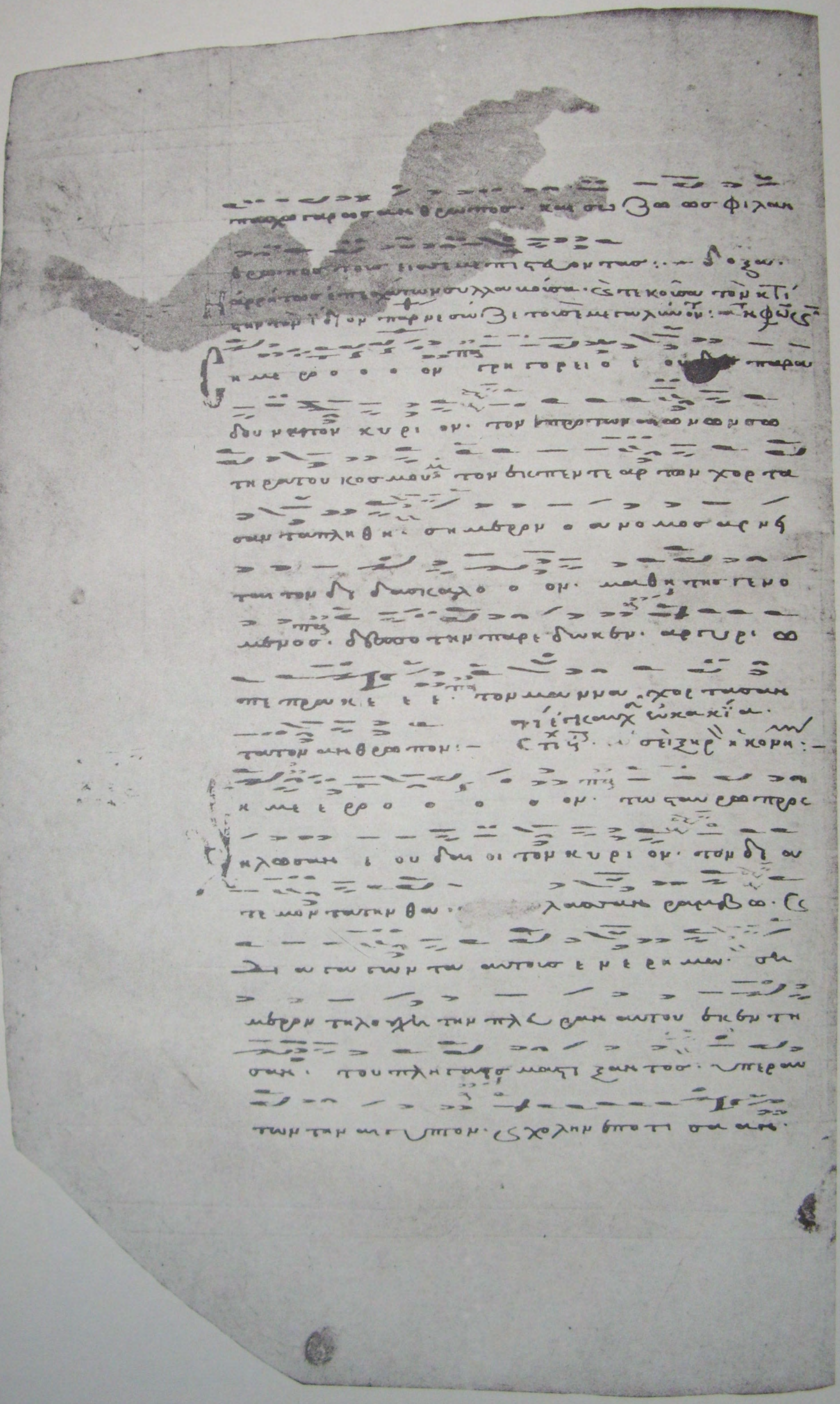

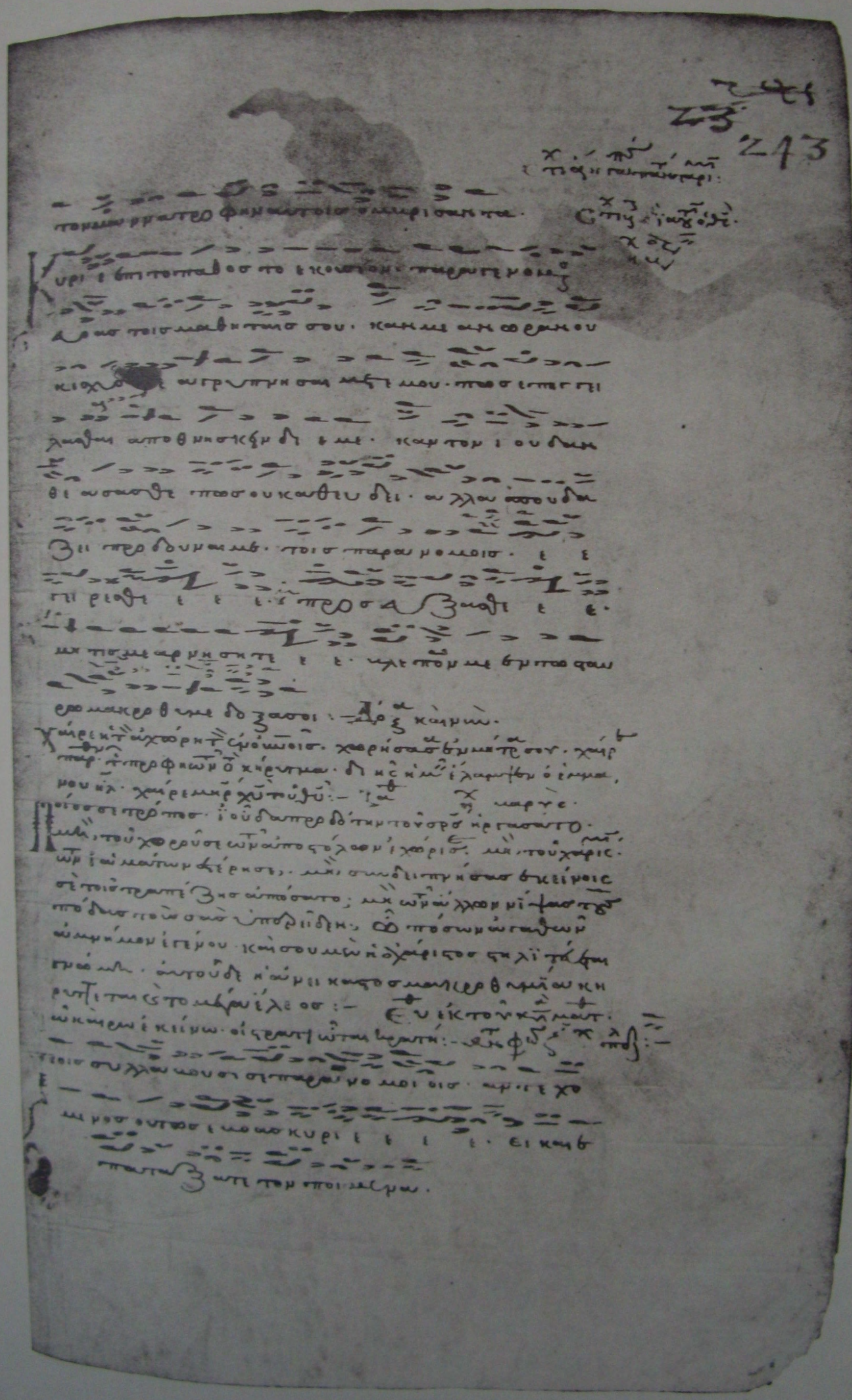

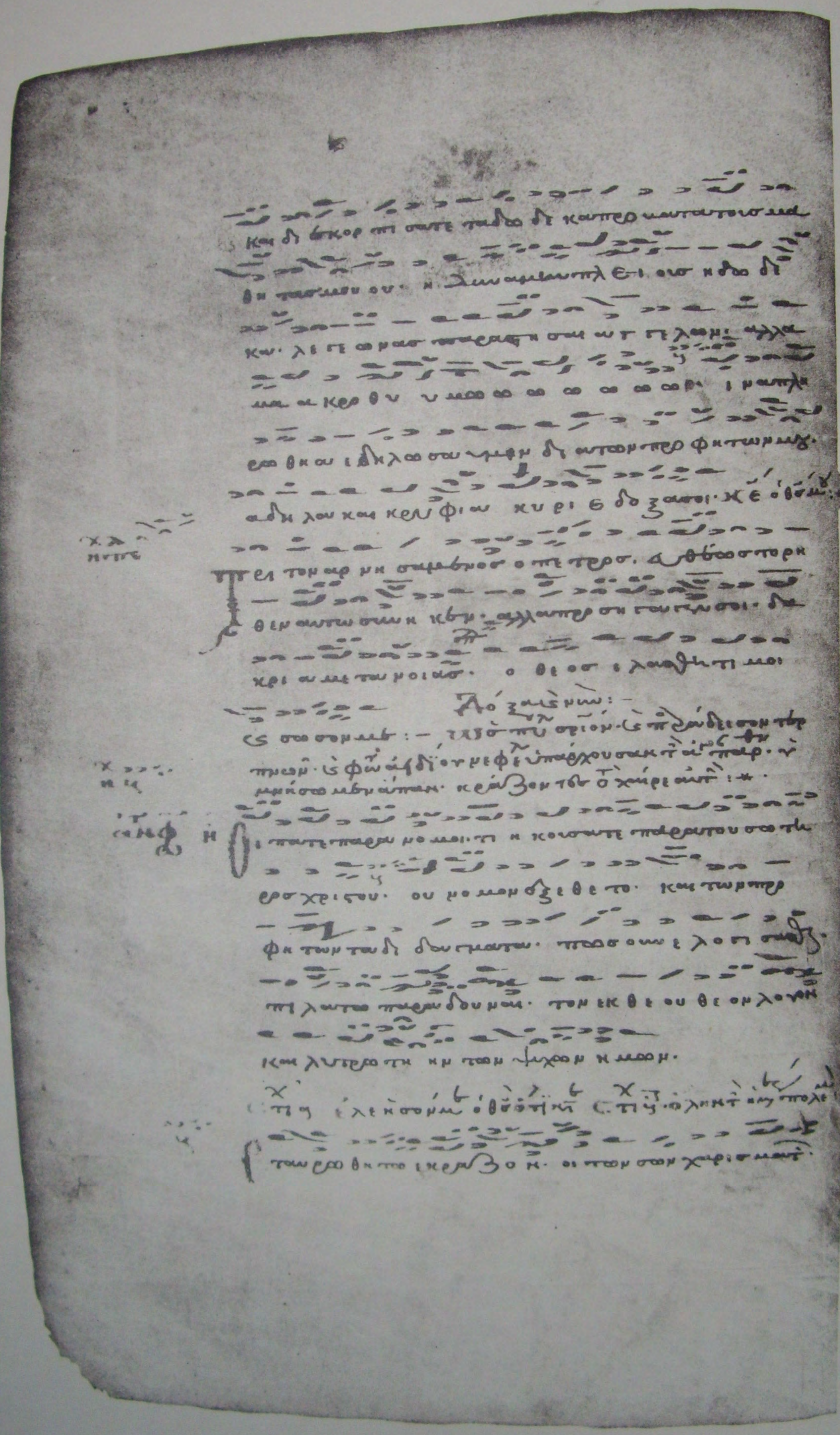

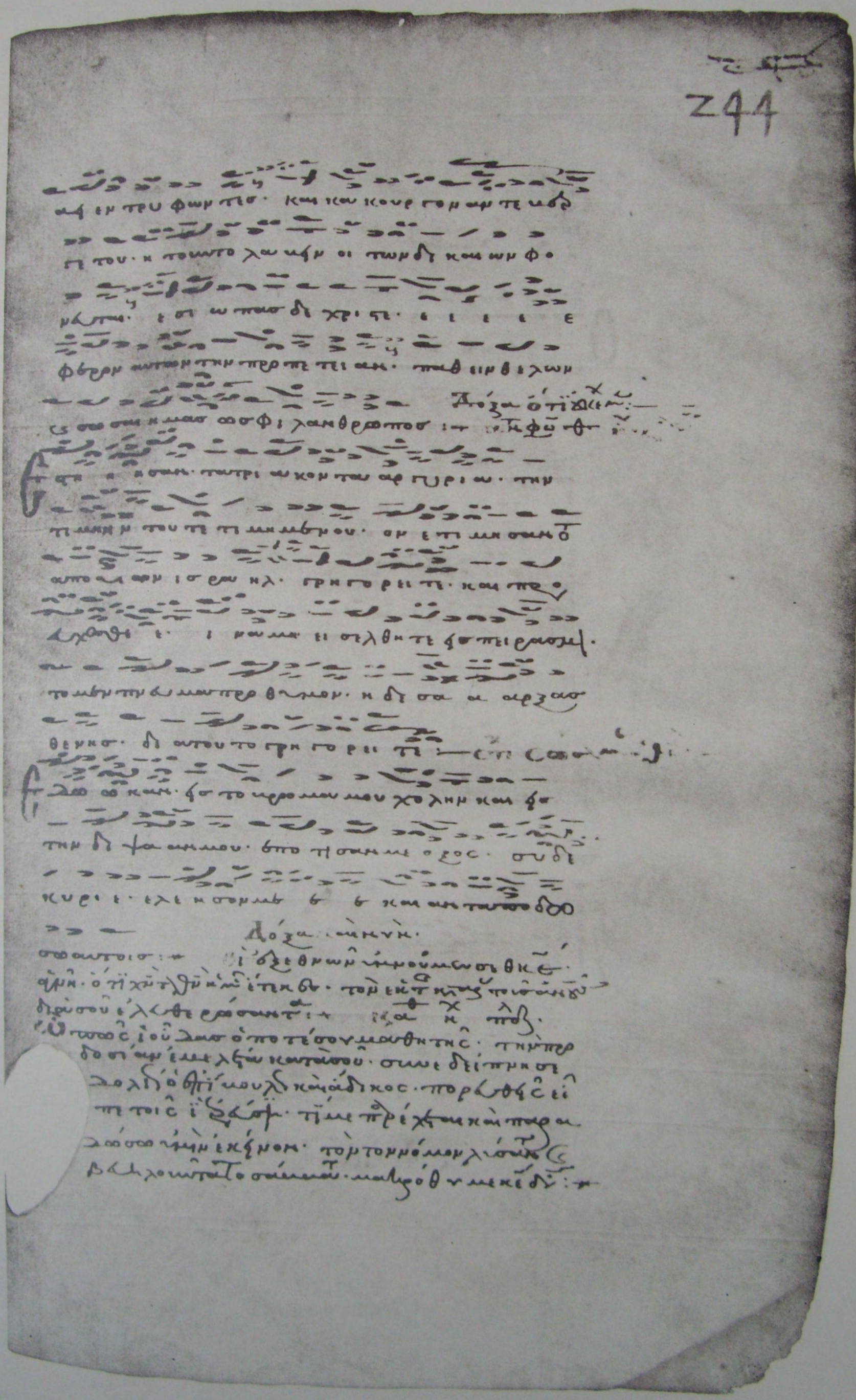
244

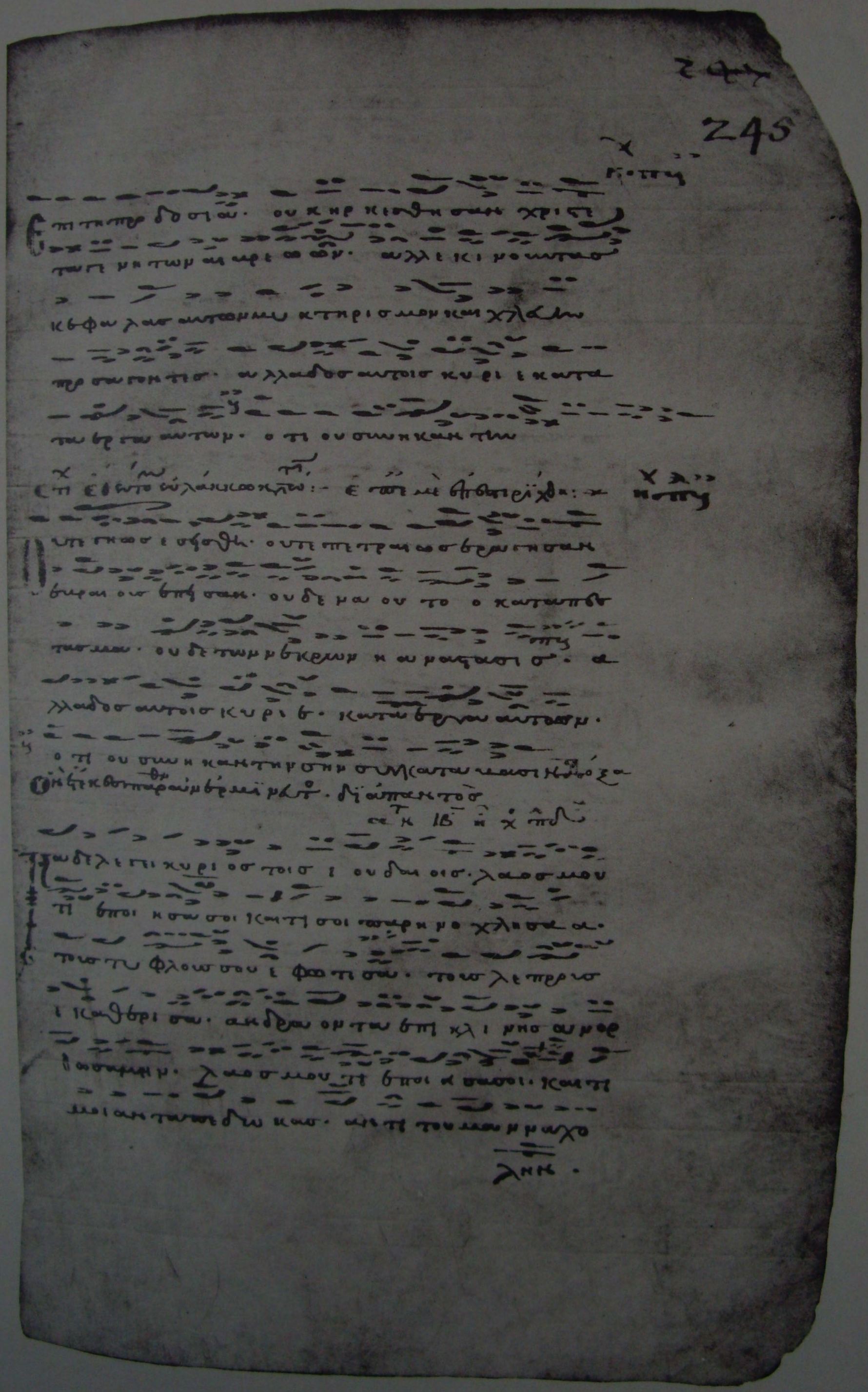

ὁ ἐμὸς υἱός, οὗτος ἐμοὶ ἐγεννήθη σήμερον· ἐγὼ τῷ πατρὶ εἰμι καὶ ὁ πατήρ μου ἐστίν.

Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἔστιν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν ὅτι ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε; εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή, ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον· υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι; εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύετε, ἵνα γνῶτε καὶ γινώσκητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ κἀγὼ ἐν τῷ πατρί.

Ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν, πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου ἀληθῆ ἦν. καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ἐκεῖ.

Ἦν δέ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. ἦν δὲ Μαριὰμ ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρῳ καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι· κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν· αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς. ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας· μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· ῥαββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὧραι τῆς ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. ταῦτα εἶπεν, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· κύριε, εἰ κεκοίμηται σωθήσεται. εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανεν, καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς· ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἤδη ἡμέρας ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. ἦν δὲ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαριὰμ ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαριὰμ δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· κύριε, εἰ ἦς ὧδε οὐκ ἂν ἀπέθανεν μου ὁ ἀδελφός· καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θεὸν δώσει σοι ὁ θεός. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα· οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται, καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. πιστεύεις τοῦτο; λέγει αὐτῷ· ναί, κύριε, ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

Καὶ τοῦτο εἰποῦσα ἀπῆλθεν καὶ ἐφώνησεν Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρᾳ εἰποῦσα· ὁ διδάσκαλος πάρεστιν καὶ φωνεῖ σε. ἐκείνη δὲ ὡς ἤκουσεν ἠγέρθη ταχὺ καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν. οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἔτι ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαριὰμ ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ δόξαντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. Μαριὰμ οὖν ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς πόδας, λέγουσα αὐτῷ· κύριε, εἰ ἦς ὧδε οὐκ ἂν μου ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν, καὶ εἶπεν· ποῦ τεθείκατε αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ· κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. καὶ ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· οὐκ ἐδύνατο οὗτος ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ ποιῆσαι καὶ τοῦτον ἵνα μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. λέγει ὁ Ἰησοῦς· ἄρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα· κύριε, ἤδη ὄζει, τεταρταῖος γάρ ἐστιν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ὄψῃ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ; ἦραν οὖν τὸν λίθον. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπεν· πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου. ἐγὼ δὲ ἤδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις, ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασεν· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε ὑπάγειν.

Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαριὰμ καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν Ἰησοῦς ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν Ἰησοῦς. συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαῖοι συνέδριον καὶ ἔλεγον· τί ποιοῦμεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτως πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν, Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν, οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. τοῦτο δὲ οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου ἐπροφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἕν. ἀπὸ οὖν τῆς ἡμέρας ἐκείνης συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. Ἰησοῦς οὖν οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν, κἀκεῖ διέτριβεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ πολλοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυτούς. ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες· τί δοκεῖ ὑμῖν; ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν; δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολὴν ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ ἐστιν μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦς. ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει, ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. ἡ οὖν Μαριὰμ λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου ἤλειψεν τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; εἶπεν δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ἄφες αὐτήν, ἵνα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τηρήσῃ αὐτό· τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστιν, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον· ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. εὑρὼν δὲ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστιν γεγραμμένον· μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη Ἰησοῦς τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκότα τὸ σημεῖον. οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.

Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· ἔρχεται Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος καὶ λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολλύει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. ἐὰν ἐμοί τις διακονῇ, ἐμοὶ ἀκολουθείτω, καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται· καὶ τί εἴπω; πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης; ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστιν. περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. ὡς τὸ φῶς ἔχετε πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.

Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν· ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπεν· κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπώρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν τῇ καρδίᾳ καὶ στραφῶσιν, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτι εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ. ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.

Ἰησοῦς δὲ ἔκραξεν καὶ εἶπεν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με, καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ. καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ φυλάξῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν δέδωκεν τί εἴπω καὶ τί λαλήσω· καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν. ἃ οὖν ἐγὼ λαλῶ, καθὼς εἴρηκέν μοι ὁ πατήρ, οὕτως λαλῶ.

Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. καὶ δείπνου γινομένου, τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδῷ αὐτὸν Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, εἰδὼς ὅτι πάντα ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθεν καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν. εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος. ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὃ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. λέγει αὐτῷ Πέτρος· οὐ μὴ νίψῃς μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὁ λελουμένος οὐκ ἔχει χρείαν εἰ μὴ τοὺς πόδας νίψασθαι ἀλλ' ἔστιν καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. ᾔδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε.

Ὅτε οὖν ἔνιψεν τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν ἐκάθισεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; ὑμεῖς φωνεῖτέ με ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος, καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας· ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα τίνας ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὁ τρώγων μου τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα πιστεύσητε ὅταν γένηται ὅτι ἐγώ εἰμι. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἐάν τινα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. ἔβλεπον εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει. ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς· νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει. ἀναπεσὼν οὖν ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ λέγει αὐτῷ· κύριε, τίς ἐστιν; ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον δώσω. καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον λαμβάνει καὶ δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτῃ. καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὃ ποιεῖς ποίησον τάχιον. τοῦτο οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ· τινὲς γὰρ ἔδοξαν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀγόρασον ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ. λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νύξ.

Ὅτε οὖν ἐξῆλθεν λέγει Ἰησοῦς· νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. λέγει αὐτῷ Πέτρος· διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. ἀποκρίνεται Ἰησοῦς· τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν θεὸν καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορε

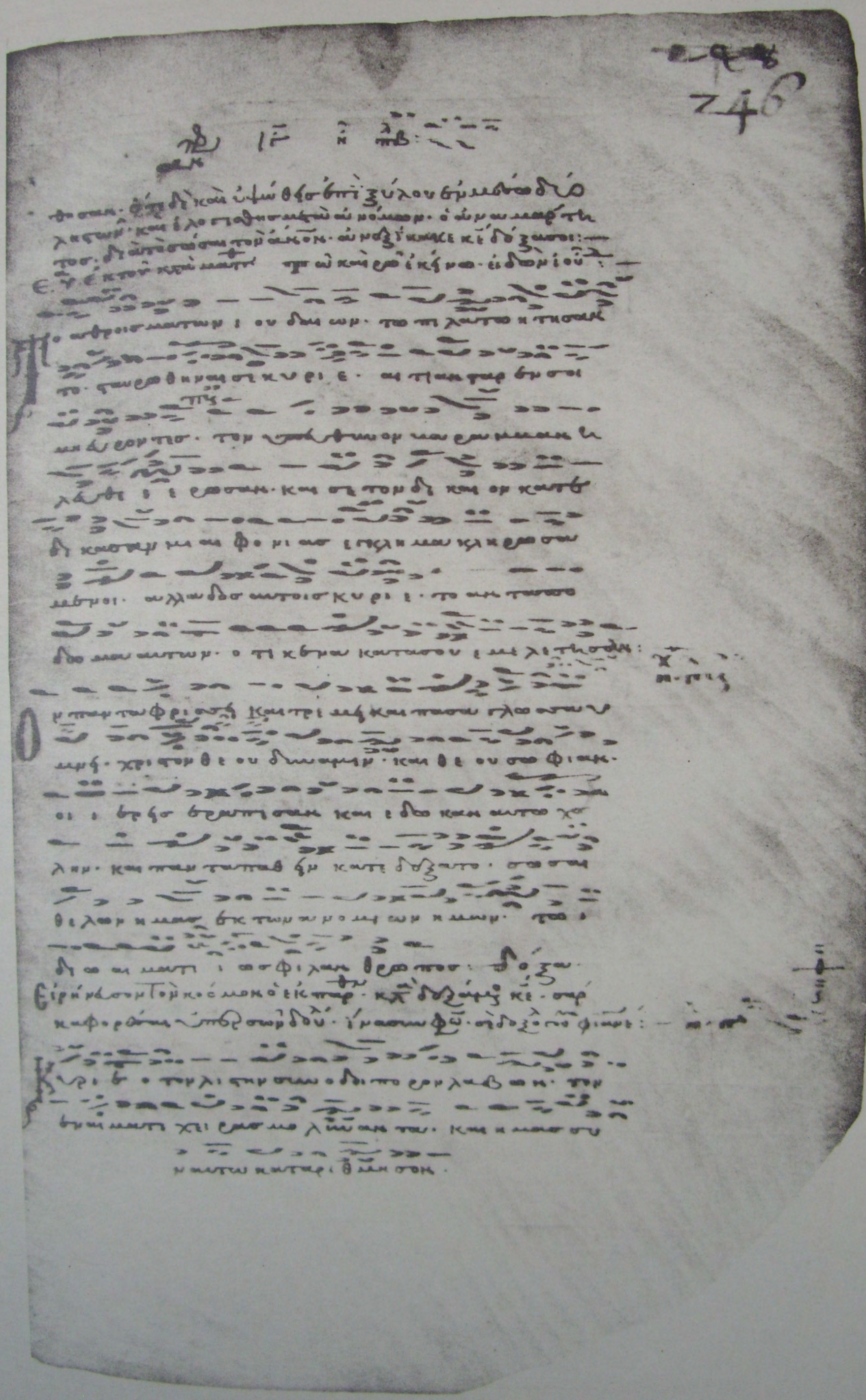
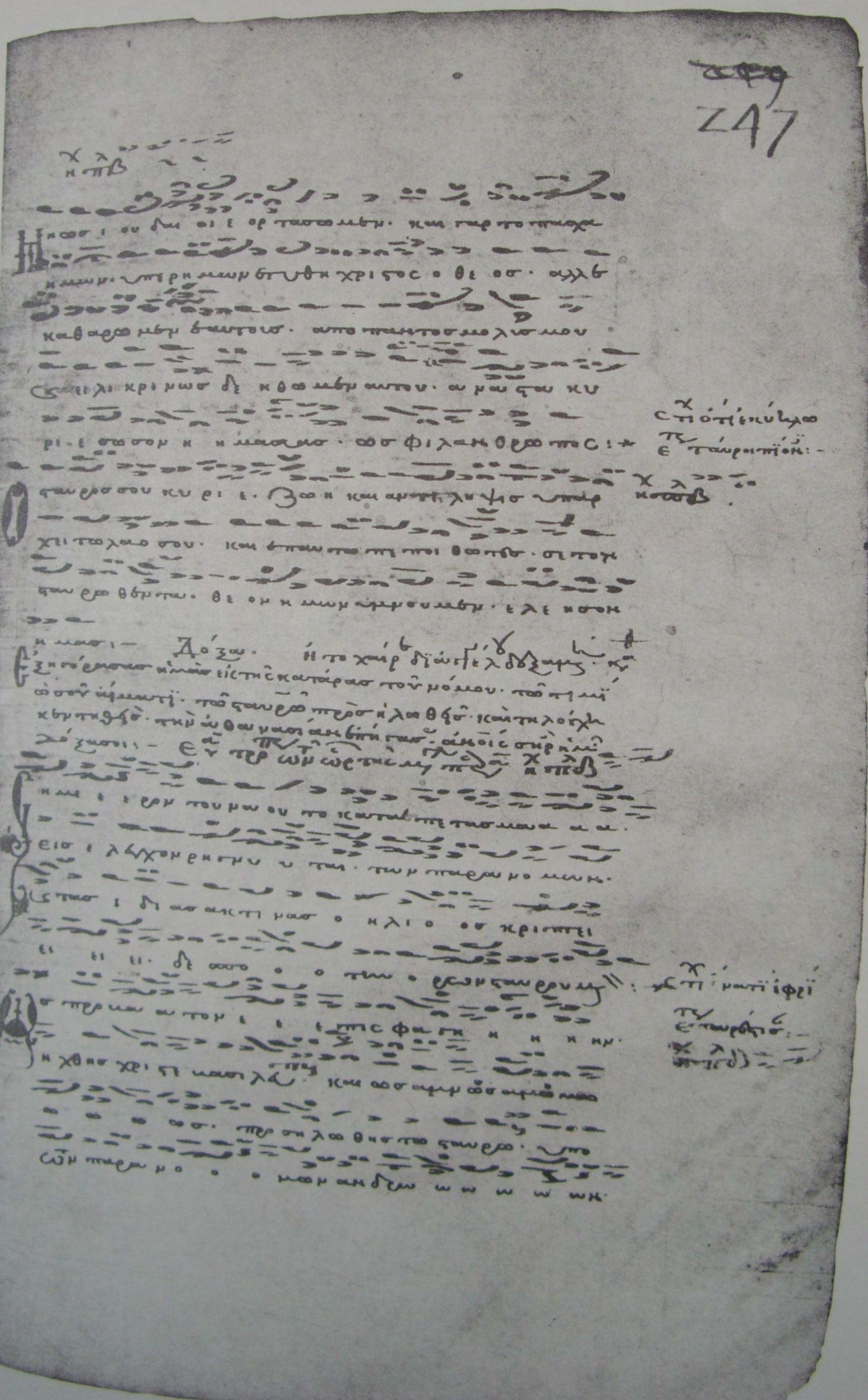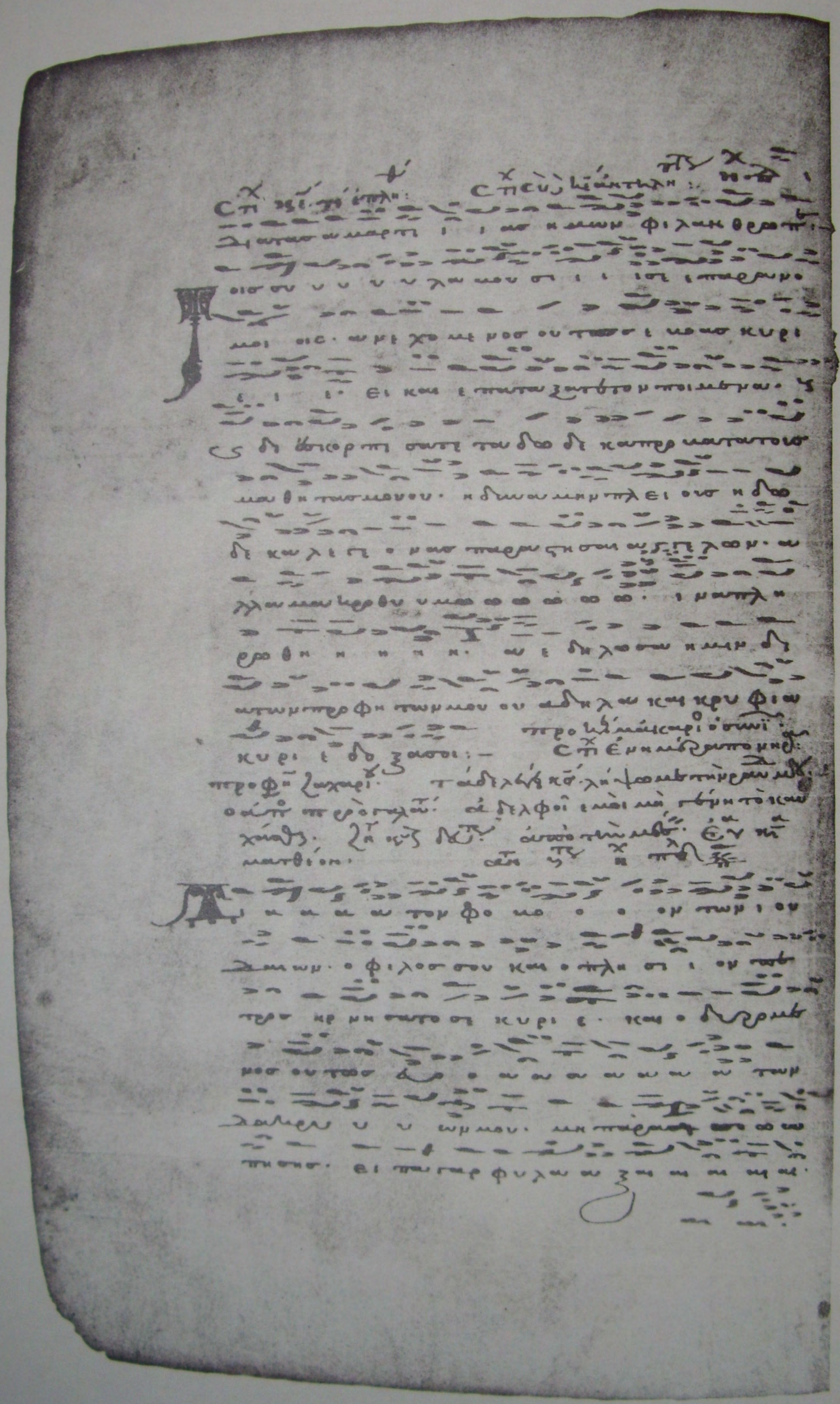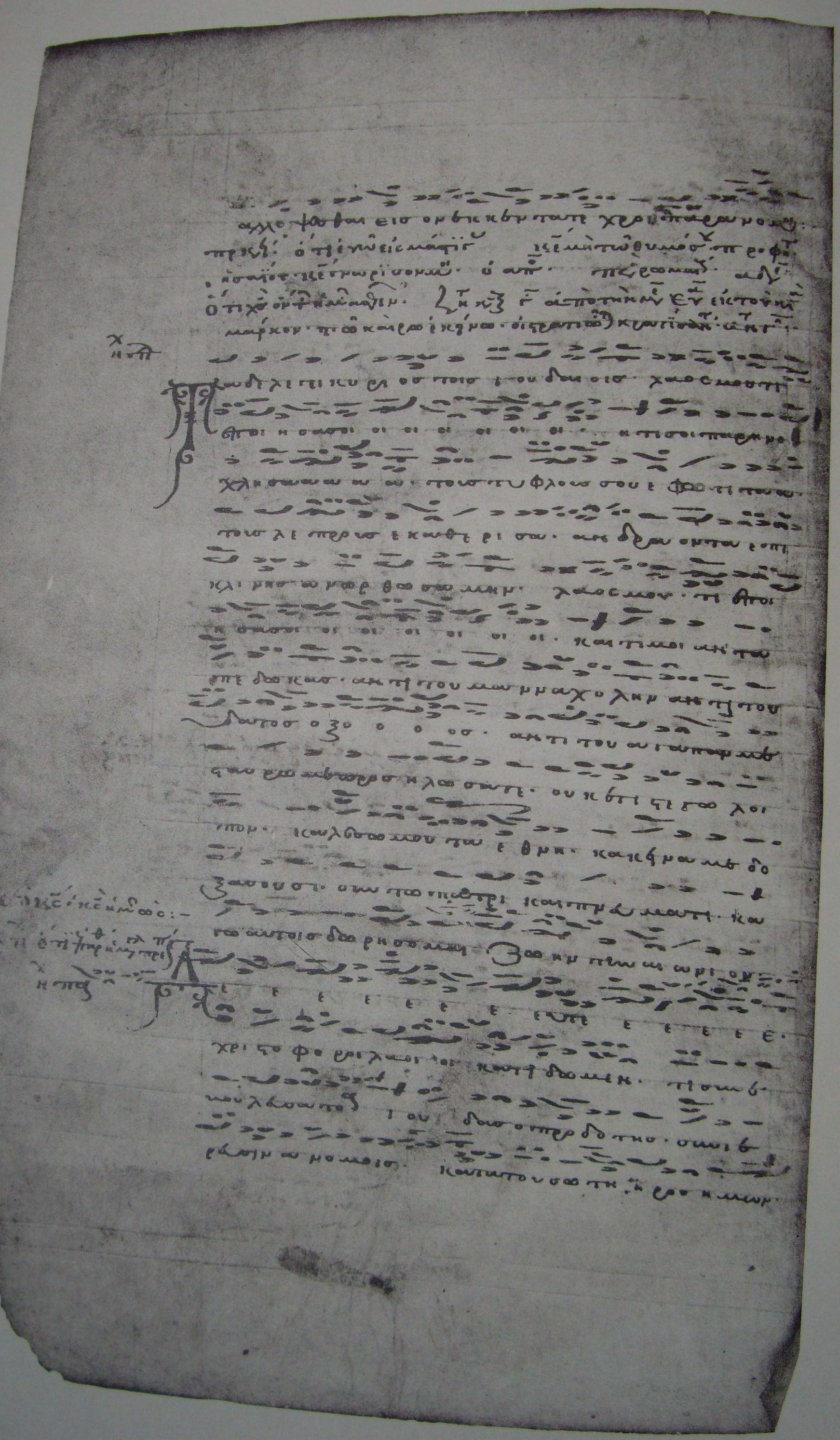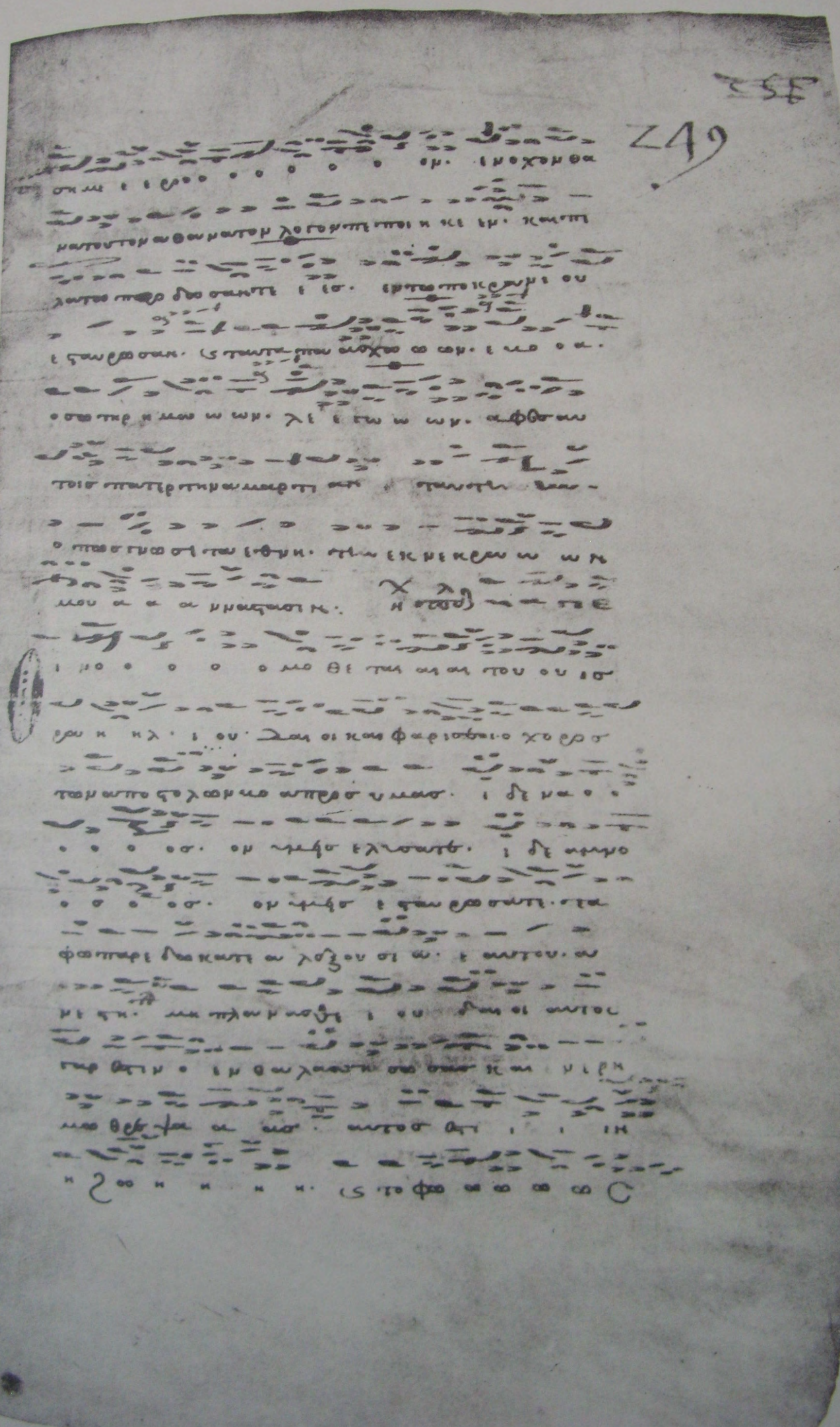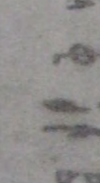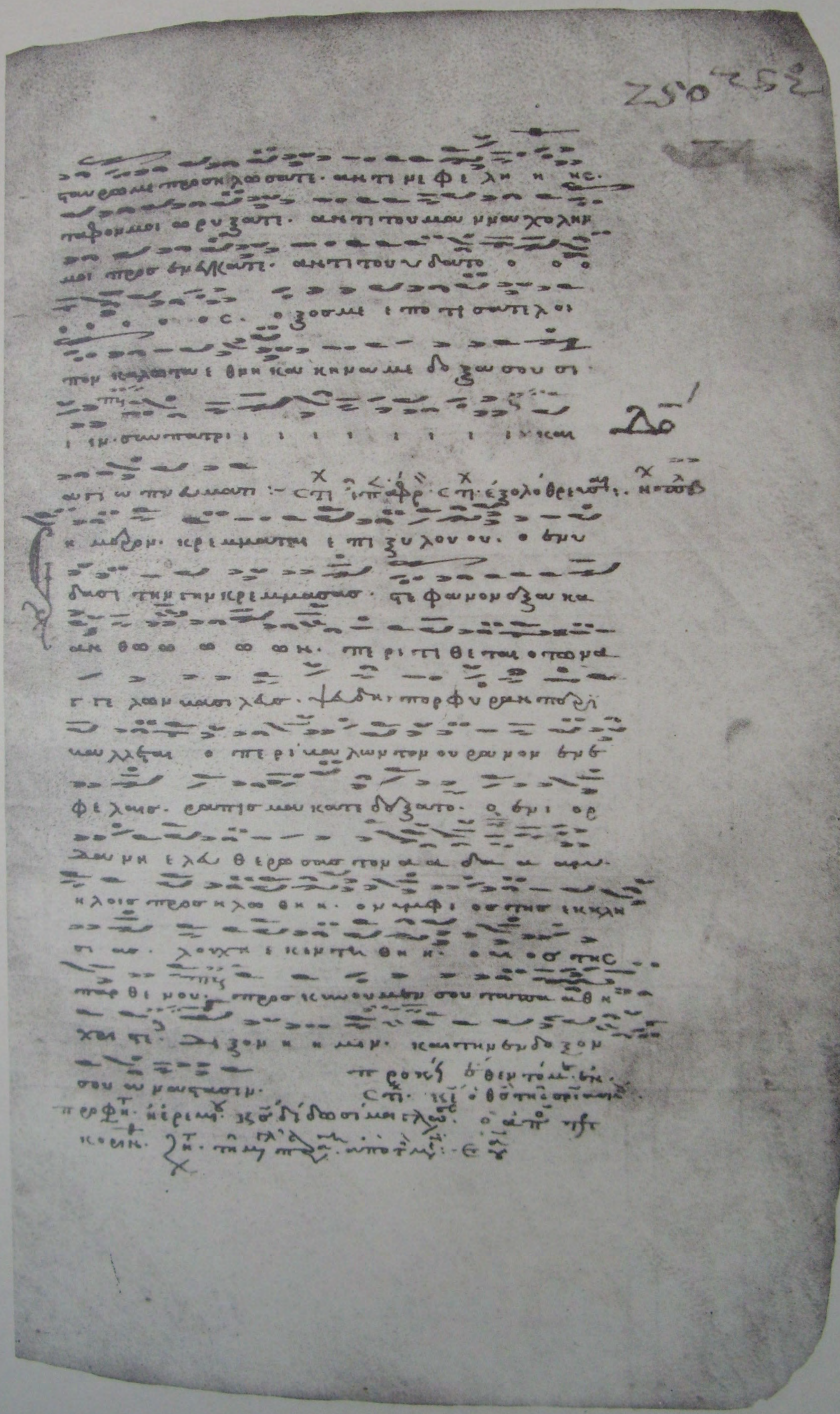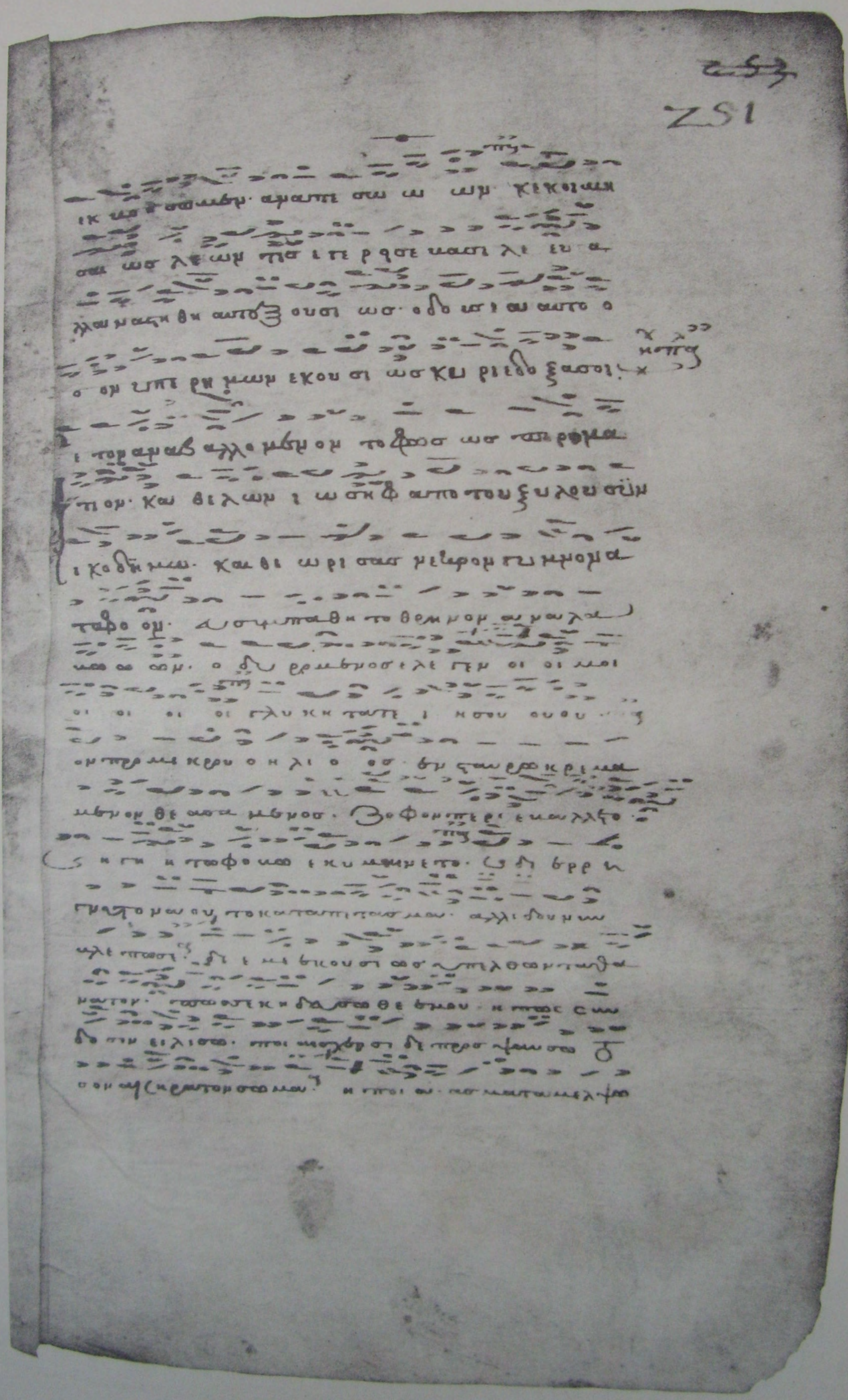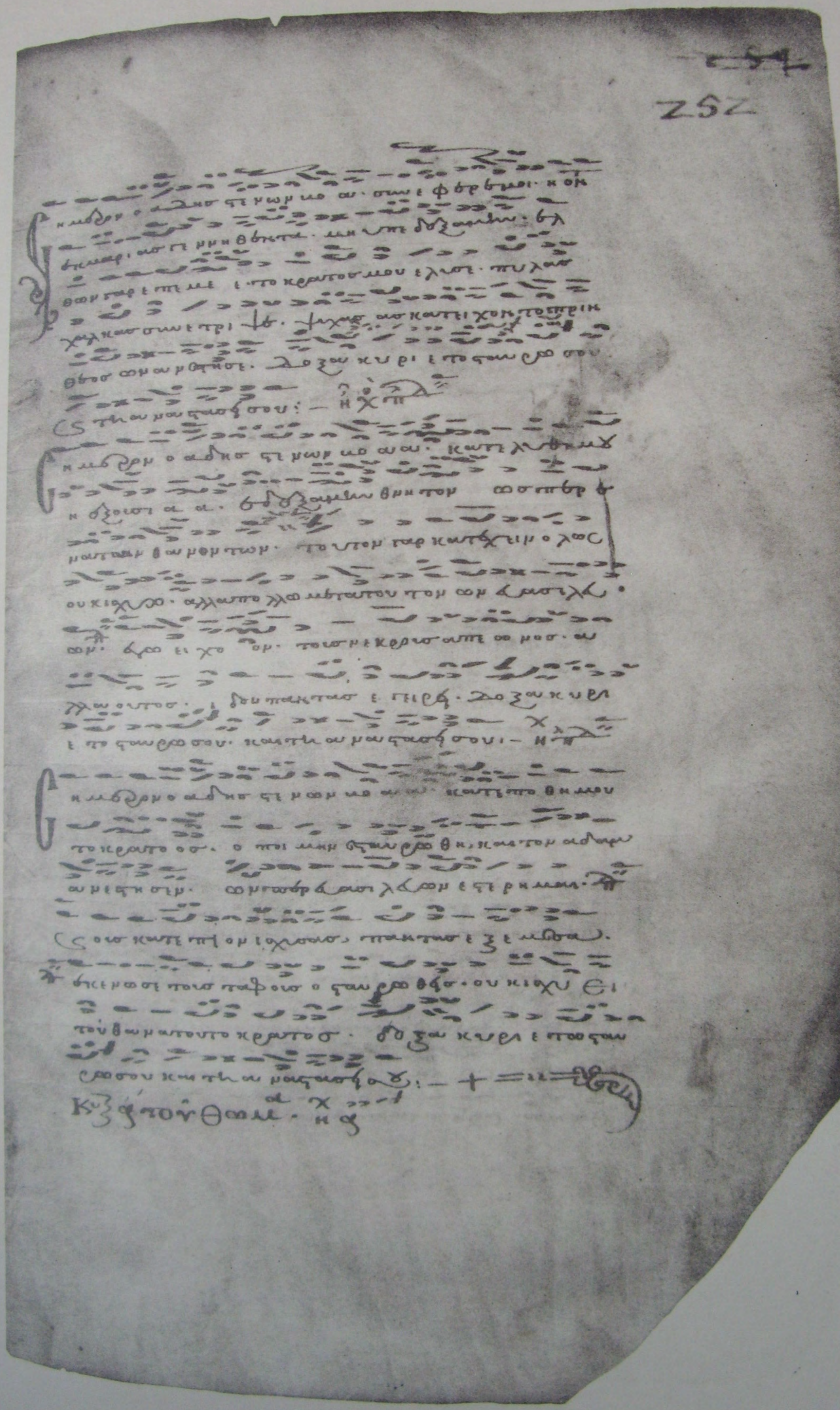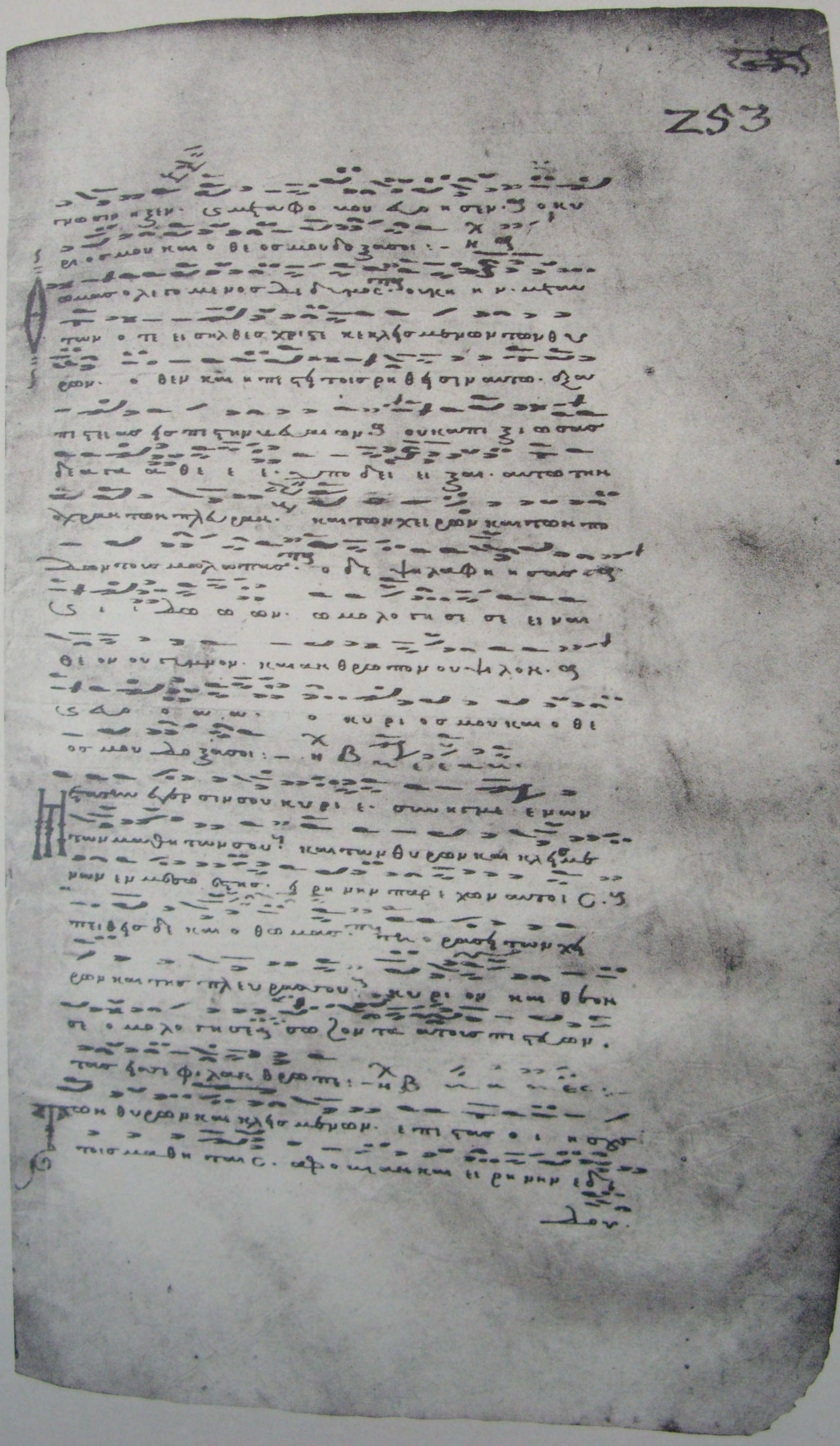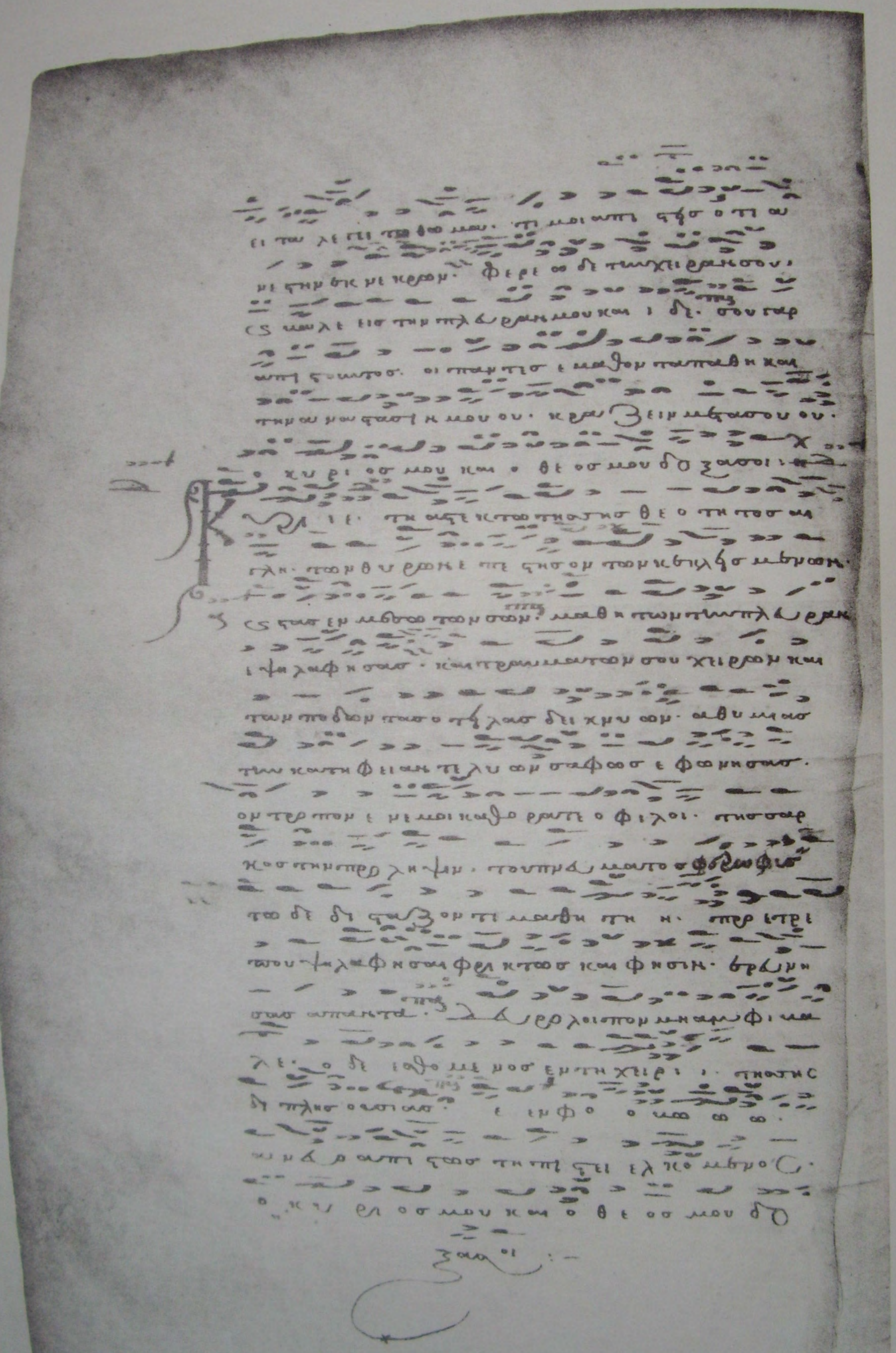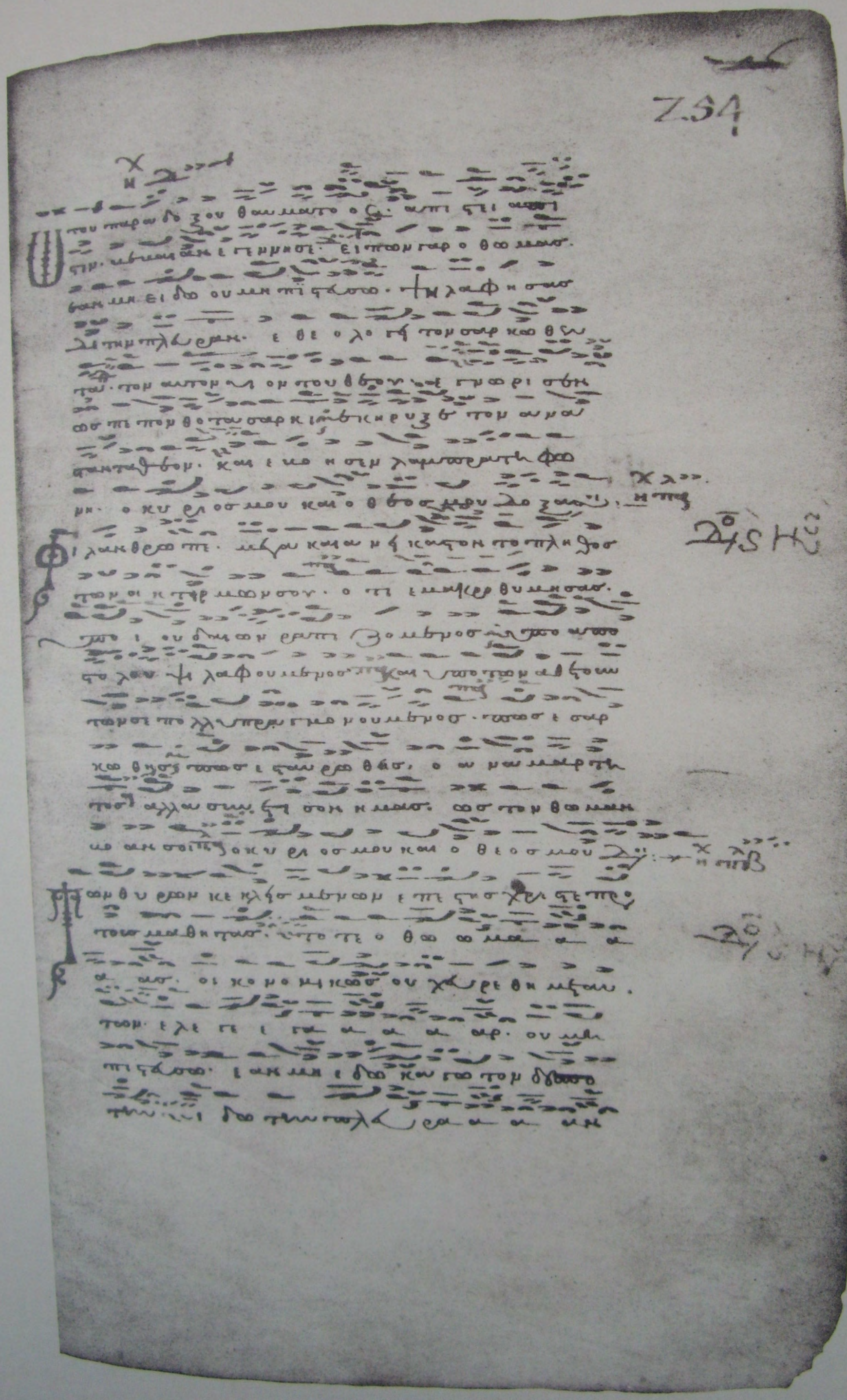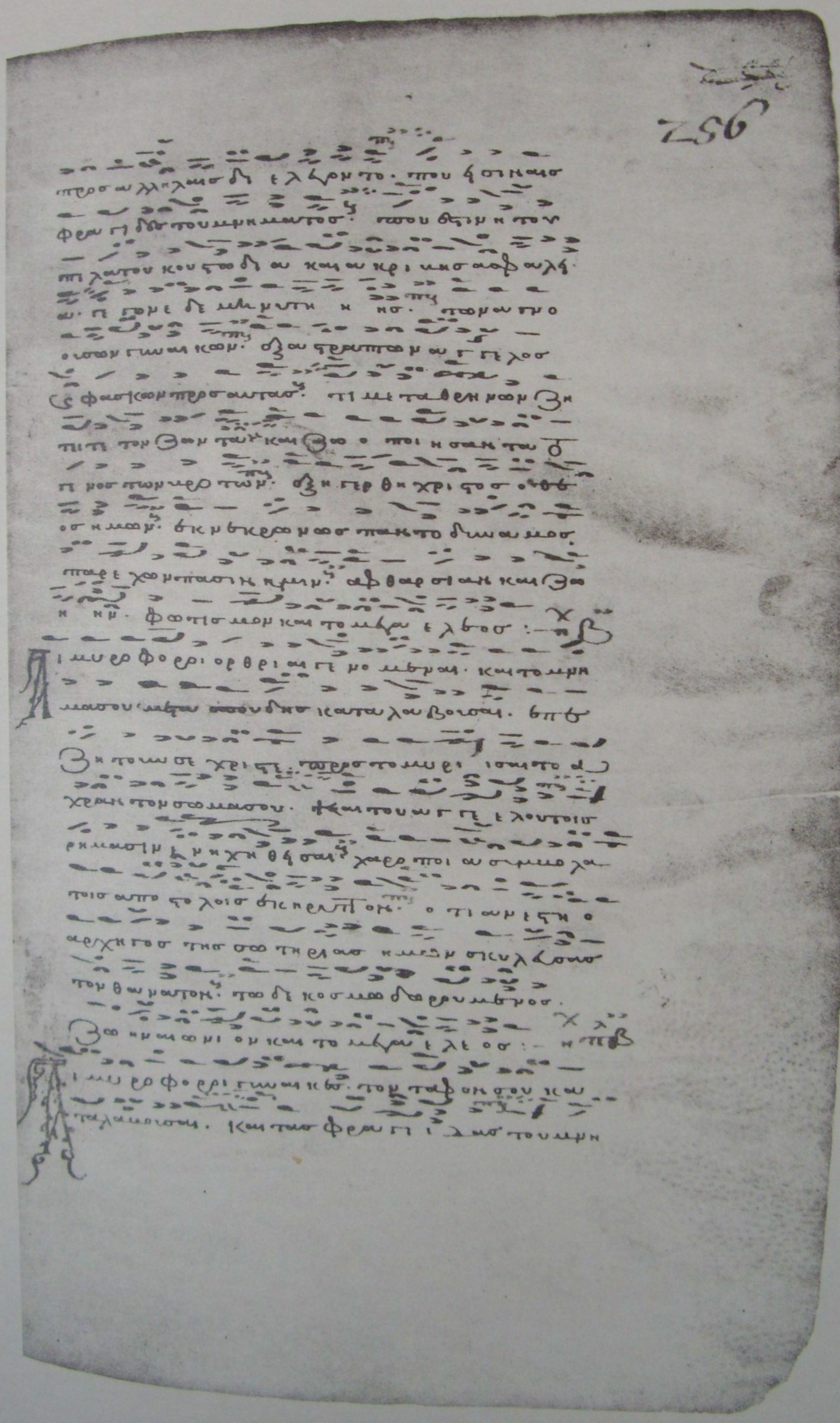
Δ·ξζ·